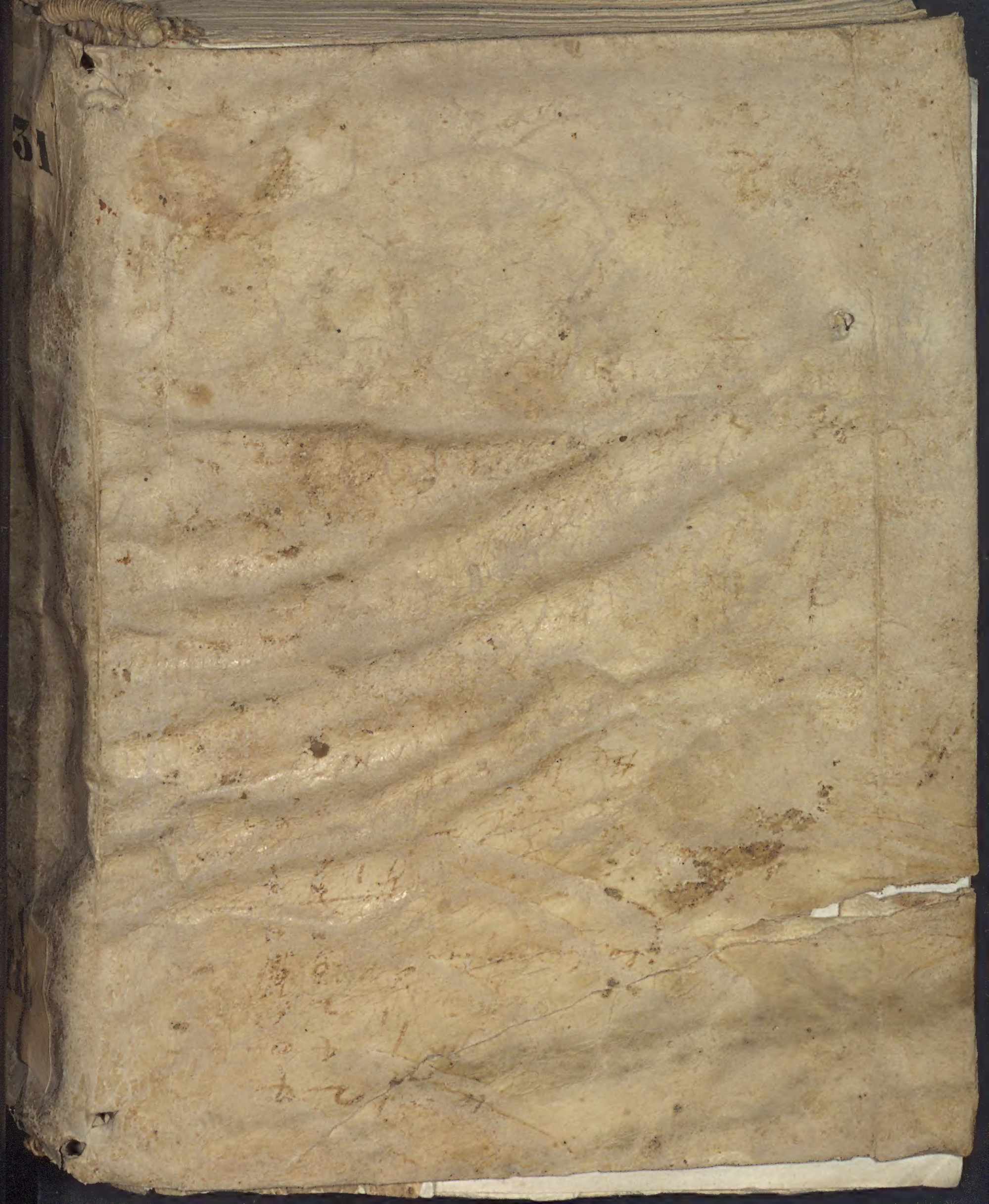

31

in p[illegible] . [illegible]

[illegible]

LX342

D. m [illegible] de Faure

[illegible] Venne

[illegible]a

[illegible]

dia le

rage

de Apolt 21 . 9

ent de

[illegible]

Alexandre

8 [illegible]

[illegible]

[illegible]

M.S. 8.º pergª. em mal estado com 386 folh.

Apontamentos theologicos moraes

Jus [illegible]

+

Aug. ep.ª 19 ad Hier. Soli scripturarum libris qui canonici appellantur didici hunc honorem deferre ut nullum auctorem eorum in scribendo aliquid errasse firmissime credam. alios autem ita lego ut quantalibet sanctitate doctrinaque praepolleant. non ideo verum putem quod ipsi ita senserunt. [illegible]

[illegible] in die [illegible] qui [illegible]

+

Por [illegible] q[ue] ajuste con el L[icencia]do Durango aora per[illegible] me quedo a dever diez fanegas y tres celemines de trigo y mas avia de dar [illegible] quatro [illegible] en Andres Hern[ande]z

[illegible] [illegible] Flores [illegible] [illegible] pagadas [illegible] hasta adelante [illegible] se le [illegible]

a [illegible] del [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] el [illegible]

despues Andres Hern.dez huvo dos hanegas
de harina que el devia —
— despues el br. R.do dio alla a los min
los trigos de otros que devia —
— despues me embio el br. dinares con
P.e A.lo lex 3 de Junio de 622 quin
[illegible] harina —
assi me resta deviendo una [illegible]
de [illegible] pro mes — [illegible]

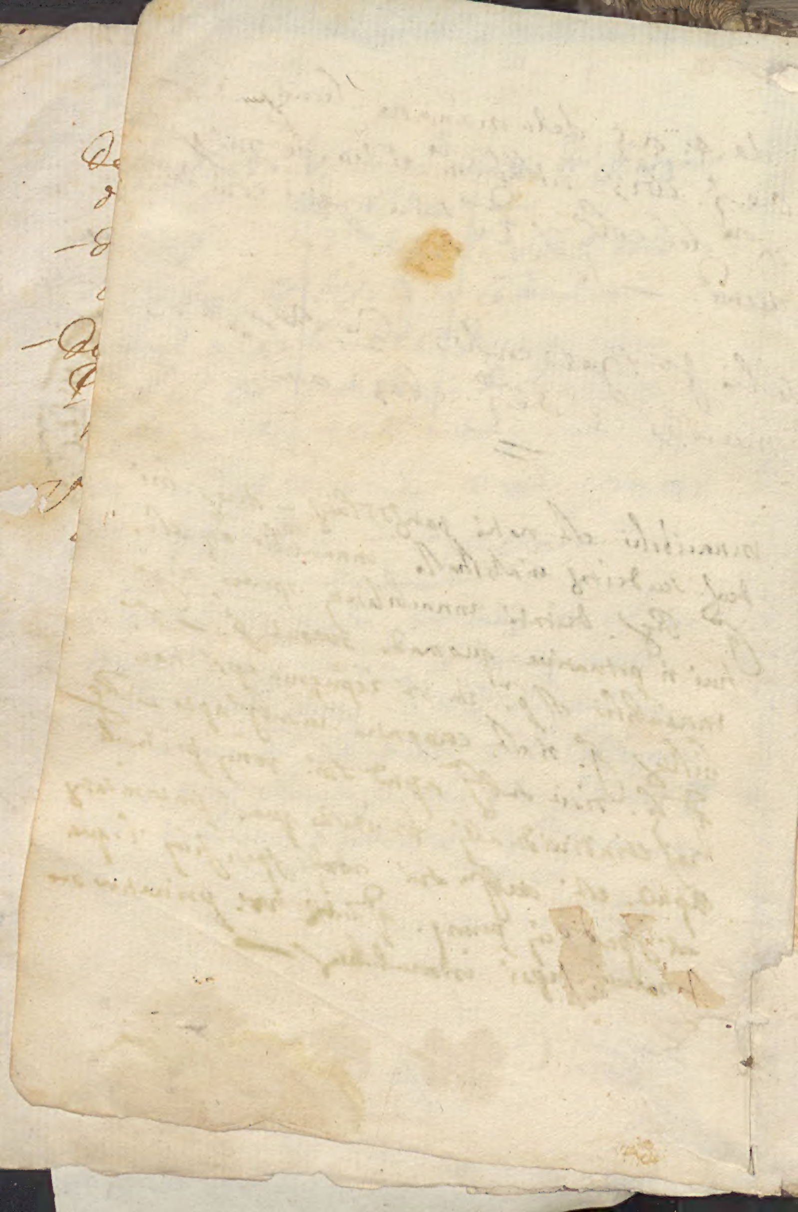
a [illegible] sibi [illegible] peremptorie. que est [illegible]
[illegible] processionis in divinis [illegible]
[illegible] personae. et [illegible]
[illegible] personis [illegible]
[illegible] relationes [illegible] constituunt [illegible]
[illegible] terminatis [illegible] quod generantis

//. de 4. a 5. dela mañana lunes. 18
de Jul. 1613. nacio el m.e el dean de mis
m.o del colo y q.do sera y que cosa de
auer. — 1.

1 salio Jo. lopez con los Grotte. en
1 miercoles 13 de Jul. 1613. am

=

innascibili est notio patris 35 ling. — dices hic
dub. sed deitas in abstracto innascibilis est est,
q. Rg. deitati innascibilitas spectare nega
hanc si privative. quomodo conveni p. — 2a
innascibilis est p. in vi repugnat ipsi nasci
bilitas q. non est carentia in subiecto apto — Rg
ad 2. nisi subiecto apud Dm. nomen per hinc
ex individuo alij per intellectum quam paternitatis
apud est dubium deum nomen speciei ipsa
ad speciei persona. q. tali vi privative sive
neg ipsi innascibilitas —

Casus bullae in cena Dni. 1

Heretici quilibet & eorum libros legentes

qui a Papa ad futurum concilium appellant

Pirata et eorum quomodolibet fautores.

qui bona ab ilius ... naufragio passis ... furripiunt.

. imponentes noua onera ... ... in terris suis

5. falsarii litterarum aplicarum

6. qui deferunt arma ... ad ... hostes

qui necessaria romam portantes impediunt

8. qui venientes romam obsident

9. qui Romipetas & ... in ea morantes causa peregrin.

10. quomodolibet offendentes ... S. R. E. Prelatos Car-
dinales

11. qui impediunt quominus recurrant ad S. A.

12. qui ab agrauamine ecclesiastico ad saecularem
potestatem appellant grauamen in qua litteras apostolicas
quomodolibet emanatas

... impe... ne ... impetrent aliquod

... iudices ... qui ad se trahunt causas

... ... volunt ... aliquomodo

... volunt

16. qui impediunt Prelatos quibuslibet usum
dicte jurisdictionis. et ex malitia certa ab
ipsis ad seculare tribunal appellant
17. Usurpantes jurisdictionem dictam fructus ecclesiasticos
18. personis ecclesiasticis imponentes decimas etc
19. quicunque volentes de ecclesiasticis cognoscere
20. Occupantes bona ecclesiastica etc.
Existimabam usque adhuc quod ex bulla ultimo posset confessor ab excommunicatione absolvere dicebam ergo ad quid si necessaria est absolutio superioris. an videtur confessorem absolvere sacramentaliter ab excommunicatione in foro iudiciali. cum si iudicatur manere excommunicatus videtur repulsus a gremio ecclesiae
Sed quidem excommunicatus a Se. si indigeret culpae non
sibi ut incurrat. secus in . a jure sufficit in . in . t
Nulli confessori est auctoritas ad absolvendum in foro
+ judic. ~~itaque licet penitens in foro interiori absolutus~~ ~~...~~
et percipere debeat. ac damnatur hoc per ista
...
foras mittendus
+ bienes ... ex ...

Beneficia ex Sp[illegible] 2

Item nō q[ui] excommunicat nolentem [illegible] stare
[illegible] sed Bulla nisi aliquo [illegible] [illegible]
[illegible] Si Ep[iscopu]s poneret [illegible] illi qui [illegible]
[illegible] dicere illam sibi reservari [illegible]
[illegible] quouis confessore (ad Bulla).

[illegible] illatum [illegible] sicut quoad [illegible]
[illegible] matrimonium. [illegible] posset [illegible]
[illegible] ex mutuo contrahentium [illegible]
[illegible] quoad [illegible] [illegible]
[illegible] Religione quoad [illegible]
[illegible] dissolueret. [illegible] posset [illegible]
[illegible] dispens. Secundus [illegible] [illegible]
[illegible] Theologis. negat posse [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] carceris. [illegible] amissionis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] versus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] interius [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

baptizatis qui alteri [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
recipit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impedimenta
removeat —
Alicui confessori [illegible] dicenti [illegible] [illegible] consilium
[illegible] [illegible] valide [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] mutare [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] mutare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] qui [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] audire [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Plurimos casus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] matrimonium [illegible] [illegible]
[illegible] peccare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] nisi ambo sint fideles [illegible]

... sentire ... ad ... veni ...
... sed ... in ...
...
... mane ...

Quaeri solet ... sequitur ...
...
... similib. ...
querendi ... difficiles ...

... Missio ...

Voti est promissio ... Deo ... boni
... et opposito, opposito ... nihil ...
quad ... qui inter ...
...

Error cond. vot. cog. cri
...
...
hec ...

... si quis ...
Si ...
...
...
...
...

... cum quis ... mali ...

Voluit q. pmale [illegible] D. Dignus [illegible]
mutari [illegible] [illegible] similit. [illegible] mihi.
[illegible] videt [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Romae peregrinator [illegible] [illegible] ppositio est
terminata [illegible] [illegible] Rome [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad
[illegible] [illegible] potius est de [illegible] [illegible] [illegible]
Unde [illegible] q. qui [illegible] [illegible] ad
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] observandi [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible]

nullus liceat ministrand. inducere, diu., tamen si
in peccato esset. Ad ministrandum faciant. licet
tu. in necessitate. Et licet parochum. obligari
ut celebret d.d. ni fui noiatus [illegible] [illegible].
Jare meo. Vti possit.

peccarei mortale minister qui ex peccato [illegible]
[illegible] recitarei in eccl. [illegible] qui minister [illegible]
[illegible] [illegible] min. alio illa [illegible] sacramentis
Et procedit a facio.

Pro. [illegible] magis peccatum e. indigne sumere [illegible]
quod [illegible] . [illegible] tu. [illegible] [illegible]

1. Excom. m. [illegible] minor [illegible] minor quali
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] reservata superiori [illegible] im
ponent: [illegible] [illegible] [illegible] reservato
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] impo nere [illegible]
absolui ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] [illegible] nominatus. licet n' [illegible]
[illegible]. reservata manet. —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] reservendus [illegible] ad supe
riores p[ro] obtinenda absolut. iudiciali. neces.
ipse absoluere [illegible]. [illegible] sacramentali ab
[illegible]. [illegible] in periculo mortis vbi [illegible]

debet caput ned. infirmus discurrendo ...
Unus aliud credidit. Vivere ex vitalis q.
nulla valet excom. privare bonis illis que
ex caritate et gratia consequuntur ... enim cum
ad ipso solo dependeat. l. ab ipso ... poss. ...
...

... ...
...
...
...
...
...

... ...
...
...
...

... ...
...
...
...
...
...

... ...
...

Non absq causa dubitabas mi quis in extremo positus adeo ut nullus possit ore dicere peccatum ostendere signa doloris absolui possit. Et Sanchez [illegible] resolui posse. Et Nauarro Valij doctores asserentibus dari [illegible] similes explicat quod nequeat confessarius absoluere quin coram testibus similia [illegible] signa fecerit. quamuis alij [illegible] esse ar[illegible]

[illegible] Vide Sanchez [illegible] absoluere [illegible] ille qui recordatur se fecisse mortale [illegible] quale peccatum [illegible] in qualibet confessione [illegible] remittuntur per alias [illegible] virtualis includit detestationem omnium peccatorum tam recordatorum quam oblitorum

[illegible] in Vide [illegible] an laycus in periculo mortis possit absoluere a censuris. [illegible] concedere.

Vide [illegible] excommunicatus stante absolutus [illegible] ad superiores iudices [illegible] tenetur [illegible] penitens pro [illegible] excitatus [illegible] expedire absolui antea ab exc[illegible].

niis et sterili esse;

Videõ solum matrimonium p adulterium solvj non quo
ad vinculum: ~~Dixi quoad ... consumpti~~
~~... ipse ... separatione~~
~~cuius ...~~

1. ~~Dixerimus ...~~ ... Ups. Sent.
ad solum vinculum, matrimonium vinculum so-
3 -emne n' simplex. ... sequere
tur si separarent simplex ... simplex ... si
sponsus ... illud ... ligat ... dei
... basta ... extendere

Ut ... n' p corpus corrumpi ... proprie
... corrupta ... unde virginitas ...
la anima est. ... ladrio

Nava. in sum. c. 9. f. 130. nulli excomunicationi mãr
... anullat sacrum nec ordinare non denunciat nec la ...
2. ~~... virginitatem ...~~
~~... ~~ n' ... levar iterari censuram de
excomunicatione ... ex malitia ... excomuni
cadis hacen perpetuar nouo peccato indes
... integram censuram ... denuncia
tionem valet ... qui ex ignorantia quan
... excomunicados ... posteri
... excomunicar ...

Toledo

d' sacramentali absoluat quisqui mortuus articulo etiam et de iudicialis (esto q' potest quis sacerdos in multis eventis judicatus absolvere) in sacramento dependendum est: —

In Ecclesia de die infirmus penit. absolui potest postmortem judicatur a ipso judice, non ab alio de in sacramento, —

[illegible]

Si yo me fuere confesar que es pariente de mi en 3o grado contraxo afinidad en 2o grado con mi... por casamiento ...

nullo est confessio [illegible] de eo et alijs pluribus de casibus [illegible] infirmis de [illegible] q' nemo sciuerit [illegible] q' in iterando —

Mandatur [illegible] continuamente [illegible] in domo [illegible] bene ruminata quamuis [illegible] [illegible] propositis. [illegible]

Dulimg. & fidum dad filo ad famul 4°
venabilis causa se non separ
2. vide & hoi quot dec. debeat esse ex
precipua ... ille. videns ...
ipsa ocasio est pec. vel ...
... in pec. ducam

[illegible]

[illegible]

D. Th. 3. p. ar. 2. q. 17. 3. ne hereticorum errori fauere videamur (arriani n. dixeru Christum esse Creaturam & minorem Patre secundum diuinitatem) Deum non esse absolute concedendum Christum Creaturam esse, sed cum additione secundum humanitatem/

§. Peccatum diffinitur. Na. prel. 11. §. 57. et mortale peccatum est. peccatum contra praeceptum diuinum l. humanum promulgatum, acceptum. et non derogatum. eterna pena puniens. ... aliquid pro tali habitum l. ex tali sui dubitatum, ignorantia sub receptio. l. paruitate rei aut dispensatione Justi. l. causa Justa quoad legem humanam ab ea non excusat. l. contra diuinum consilium contemptu. l. contra salutem animae proximi. l. ob finem mortalem. l. usque sumi vltimus finis.

V. He quatuor inter se distinguuntur. Penitentia habitus seu virtus. voluntas penitendi l. puniendi. l. punitio actualis. l. alteratio punitiua, que est ipsa actualis punitio ... 3. § punitio actualis ... [illegible]

Et ipsa contritio quae sic definitur a Navarro

est ex gratitudine consurgens cum dolore maximo actus

spiritualis peccatorum propriorum iam commissorum

quatenus est offensa Dei super omnia dilecti cum

spe veniae et proposito non peccandi amplius

saltem mortaliter et confitendi et satisfaciendi ut

in ritibus [illegible].

Respondeo huic [illegible] Navarrum cum aliis opiniones dicentes sufficere ad requirendam gratiam

in sacramento poenitentiae attritionem quae per

eam dolor de peccato comparatur [illegible] talem do

lorem [illegible] [illegible] propter aliud [illegible]

[illegible] sequitur ex dolor de pecca

tis [illegible] [illegible] aestimet [illegible]

[illegible] utrique aestimet.

Nec mali, imo bonus dolor est de peccatis

[illegible] dictis [illegible] [illegible] [illegible]

ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

abstinere a peccatis.

Circa sigillum. Debet semper observari secretum sacramentale, sive peniteus vedere ... lucis dari ... Et Ecclesia transiens ... nobis ... ex confessione peccatum ... licet nisi confessio sacramentalis semper est ... peccatum ... sacramentalis confessionis ...

Ex Nav. de satisf. c. 3. fo. 99. opera nulla in peccato mortali prosunt ad penitentiam iniunctam in confessione facta ad tempus quo ... revixerint.

Confessio altera pars est ... peccati ... abstinentia ...

Satisfactio ... pars est ... voluntarie ... peccati ... iniuncta ... placando ...

Blasphemia ex N. f. 77. ... necessario ... est ... quia est ... credere ... confessio ... bene ...

Cuius circumstantijs — dixi peculiaris ut
excluderet generales 2° quod si sit mercatura
propter hoc peccari [illegible] [illegible] quia [illegible]
[illegible] dixi [illegible] circumst.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
n. [illegible]

[illegible] definire ex [illegible] est omni
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quod [illegible] status [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] affirmare [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

metaphisice

Obiectum Scientiae est natura universalis ...
contra ... ac obiectum logicae est
universale in concreto seu natura
quaedam relata seu ideis ut ... fundamentum
proximum secundae intentionis.

ex praecepto legis naturalis ... princi
pia ... quae ... etiam
extra deductione ex principiis quae omni
humano generi ... etc.

... nulla humana potestas
praecipere potest ... res cuius transgres
siones nequit punire.

... quid tradit N. de per ... praecep
to aliquo praecepto ... exequi ... de
... eius exequi ...
... principia ...
... apostolica ... auctoritatis
...

...

... novas ...
...

4   2   2

... 2 ... Dub. ... ex dicto arg.m ... primo ente

... semper eff.m pendent omnia creata

... x eodem loco, potes dicere: diversa actione, seu

... Deum & causam 2.am ad effectus ... ordem

... possibile ... accomodando,

... sententiam duplicem ponentem actionem

... ad extra ... in effectibus

... lib. 2.o ... q. ... Deus ... ad omnes effectus causa

... immediatione virtutis & suppositi in agendo & efficiendo

... ... causa

... eodem loco, nec supernaturaliter possibile causam 2.am agere ... in-

dependenter a 1.a nam hoc solum Dei

... Ens creatum est ens per participationem, seu im-

mediate dependens a Deo ... Ex ...

... creatum e

... Dei, que explicat hic quisque modo ... seu

... & ... immediatio Dei, quae ex

... q. ... q. a S.

... S. ... q. ... ubi exemplificat

... immediatam ... aspectu ...

... eodem ... q. Deus ... actione efficiente

... ad cum causis 2.is ... ...

... impossibilitates

ex obie ult.a D. 4. 1.i lib. Phys. colexi, a quo
liber pot.as coloari in predicam.to qualitatis
et accidentalem, essentialis n. cum sit ipsa met
natura rei, colocabit in predicamento eiusmet. —
2. ex dub. 5. ibidem nonvolit mat. rationes pure
pot.s esse principium conservationum spe et effecti
vum simplicium emanationum quantitatis et rele
tionis terram totum hoc est intra rationem mate.
ex hac pp.e Aris c. 4. dicens pro d sensibili colisq.
nihil quatenus ignis aut aqua aut quodpiam
aliud agere aut pati natum est sed omnia qua
lius et rictatis subeunt exterius agunt patiuntq.
Colisq. in d. 6. 2.i lib omnis causa operari per sua
accidentia immediate hoc est me dis illis
ex d. 6. 1.i li. Phys. cum mat.a dicat carentiam
pars omnium ex ipsa sua ideo capacitas ead.
rone' pra' n'apetit materiam tempore n. est
de una delata
ex d. 7. 1. lib. mpobe 2. x.ii i. eadem mo est pota
mat. ad omnes pas substantiales et accidentales qd
si diversi esent frustra expelerent una adintro
ductionem alterius tum f accidentales disposi nune
pot.as itaq in apabilitare.
pars tera cilium; in ponere diversa ag. iconodatrio ng
pari distingu pra mat. aseipsa et per illas potad ei
generativa et creativa cum sit ipsius que inso

artesque metg accidi ... ubi ... non
tota in habitu ... non dari dicto penes diversi
tatem ... albuum ... penes diversos modos
respiciendi eos, nisi aliter in habitu dari distincti
... partis ad unum album quam ad aliud
Ex 2° lib. ... d. 6. instrumentaria sive acciden
talia sive substantialia attingunt immediate productio
nem substantiae tanquam causae instrumentales cum
munus est deservire causis suis principalibus in cuius
virtute agunt
Videtur dubio quod nullius operationis tam substan
tialis quam accidentalis subjectum immediate operativum
...; hoc n. tam conceditur Deo, et tamen operatur subs.
... quae ab ea procedunt per simplicem e
manationem; quod imperfectio est respectu Dei, cuius proprie
tates seu virtutes sunt ipsissima substantia Dei —
Ex c. de quantitate d. 8. quamvis Arist. numeravit
inter quinque species quantitatis tempus et motum ... non sunt
proprie quantitates sed tam per accidens, quod demonstratur certum
... quia cuius entitas ... in aliqua ... ad ...
quantitatis et ... acquisitus, nec motus ...
... specialis impenetrabilitatis ab impenetrabi
litate mobilis et similiter de tempore ...
cuius entitas, si extrinseca sumitur nihil est reale
existens ... quod dat imaginarium cuius
... coexistentiae, ... si dicatur intrinseca ...
sumitur sic pertinet ad praedicamentum quando ...
... ... tomo, f. 82

+

in concretis accidentalibus semper multiplicatis
per ea penes subiecta ~~materias~~ et non penes diversitates
parietes. Visiones in multe in pariete et multipli-
cant parietes — ex. c. de num.° in quante
ibidem, quamvis a parte rei et ante opus intellectus
licet verum quod tres homines sunt tres. hoc tamen est
ce.a nu materialiter, et non formaliter quia sunt numeri et quedam
m.? vide de ipso fabricata erat ~~pice~~ que absumitantur
f. 34. singulis realiter siquidem existimentur excipe in re.
Et aut ultima unitas sunt numeri proprie, sed quae
complet ut ultima est et de trad. numerus =
c. ibidem ~~et~~ unitates materiales faciunt unum ens
per accidens 2.° modo quod dicunt potentias addis
positionis metus ex qua et ex alijs, fit unum ens
per accidens 4.° m.° sit ex albedine et pariete —
ibidem; intendit Ales. numerum non erat esse
proprie quantitatis speciem sed tamen exemplificare ~~illos~~
quantitatem discretam et non sententias aliquas antiqui
ex., et sic, per unitatem ut numerent reduci
ennia cer ad qualitates. Et similiter or.° ad pre-
. rei ad dicamentum ad quod pertinet ... nam ex.° ...
pred. alio quam extensio a nos. Alabaster
dr. st ex. d. 7. de quante. expectationibus quantitatis
alio quae sit divisibilitas extensio localis, impe-
solis netrabilitas et impenetrabilitas. ille, tres ult.
singu me sed qualitates pertinentes ad naturam esse potentias
ar. ... tum ... nempe potentia ad recipiendum
et ... ipsa ennias ... Ita accid. in ...

∴ Ex C. de Qualitate d. penult°, quamvis mi species qualitatis assignavi A. S. Pinguedo hec non proprie est talis, sed potius debet reduci ad quantitates, ut complementum eius, ex qua vocatur etc. Pinguem continuas[?] ... ad huiusmodi predicamentis attinet.

~ Omnes virtutes corporis, ac similiter omnia accidentia; materialia tum figurari quantitativas sunt et si militer materiam quantitate extenduntur. ex. 3° nos n. n. penetrarentur, ut sub omnes e verum tu c. habere propriam extensiones continuas. dimittas. — vocq. virtutes non inequales substantias corporeitates albedines etc.

~ Ex d. ult° Qualitatis nullum iudicio inconveniens ex eo q. calor v.g. sub diversis virtutes propriat ad diversas species qualitatum, licet alias, ipse species se excludant a proprijs adequati receptis quoad sufficit ad constituendas distinctas species, modo potentia adficiendi calefaciendi actualiter distincte ...

Y Ex C. de relat. dub. 4. ca differentias relativas cum relo non consistit aliquis modus importa. inde est q. non ipse alio referendo.

~ ibidem d. 7. actio et passio morales v.g. servi ad dominus, non fundat relationes, sed tum denominat exegetes extrinsecas, qui accidens reale petit fundam[entum] potentias fundandi reale

~ ibidem omnes relat. l. habent pr. fundandi, unitates: l. multitudines ubi fundat similitudo. l. dissimilitudo; l. actiones et passiones ubi fundat relo causa ad effectum, potentia ad actum, l. mensura et mensurabile, ubi fundatur relo.

Dei, ut mensura perfectionis, et ratio talis similia

r: ex [illegible] lib. 2. [illegible] Deus concurrit ad omnes effectus causae 2ae immediatione virtutis [illegible] in agendo [illegible]

r: Ibidem, n°. essendi entitas [illegible] participat aequaliter participat ab omnibus entibus, [illegible] ab illis quae producuntur a causa 2a, et ab illis quae de solo producit Deus

r: [illegible] lib. 2. [illegible] instrumento aliquam [illegible] [illegible] quantum agit [illegible] in virtute causae principali [illegible] [illegible], et [illegible] dispositiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] causa principali

r. ex [illegible] lib 2. ad finem. accidens [illegible] [illegible] [illegible] accidentis [illegible] [illegible] immediate attingit productionem substantialem, cum quo [illegible] [illegible] merum accidens, [illegible] [illegible] substantiae in cuius virtute agit

r. ibidem [illegible]. 2. [illegible] sufficit in accidente [illegible] nobilitas et proportio cum substantia in ratione principii productivi ~~[illegible]~~

[illegible] quo est [illegible] accidens [illegible] hoc [illegible] actiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] substantiae

ibidem [illegible] 7. [illegible] [illegible] [illegible] accidentis [illegible] in causa principali [illegible] [illegible] [illegible] ab [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]

ex [illegible] 4. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et pluribus et [illegible] [illegible] [illegible] in gradu [illegible] tempore in minimo [illegible] in qua [illegible]

Posito obiecto sensibili v.g. Pariete: illud producit spe
ciem sensibilem in oculo quae species solum representat
colorem; materialiter autem omnia quae sunt in Pariete; hoc e
implicite; quae species recepta in oculo transit in sen
sum communem et a sensu communi ad fantasiam ibique
reservatur (et ratione huius dicitur fantasia memoria) deinde
intellectus agens (cuius munus tantum est producere speciem) illustrans
illud fantasma, quod est in fantasia, hoc est assumendo
illud tanquam instrumentum) ~~ad producendum~~ producit spe
ciem intelligibilem impressam, quam intellectus passibilis
recipit et per hanc redit potens et in actu primo ad
hoc ut ~~passibilis~~ intellectus passibilis cognoscat parietem, et haec spe
cies dicitur impressa quae est principium formale equi
ad cognitionem parietis. Postquam autem intellectus cog
novit parietem mediante illa specie, remanet in
ipso intellectu imago quaedam seu similitudo parietis
cognitio et haec dicitur expressa seu verbum mentis
Actus intellectus autem, et species expressa, et similiter species
impressae sunt accidentia realia in essentia subiective in
intellectu illo in quo subiective in esse reali ens rationis.
Ex parte entis rationis. Cum ens rationis sit in intellectu obiective, ni
dico quod cognitio dicitur formale entis rationis et aliquis producitur per quam
cognitionem ~~[illegible]~~ quae ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ens ~~[illegible]~~

~~quod [illegible] est~~

N. ex d. 7. quant. mysteriis dur. dr. impenetrabilitas non mera neg.o, sed consistit in quadam pot.a positiva quae est in quant.e mere mrs. ad resistendum alteri, cumque bene stat quod alter supernaturaliter actu penetret; et non repugnat potentia hominis ad deambulandum qui actu sistit.

ex d. 9. lib. 9. de loco. Sabere est quantum intra se et in quantum intelligi in ordine ad se, hoc est, partes non admittere se penetratas. Non in ordine ad locum, nam licet de pot.a dei penetrent duae quantitates duas sunt per se extra se, nec comingunt in eodem loco.

- Cordes ex tenso, quantitatis, localis idest dimensionis, generalis sive imaginaria quae ubi
- ubidem, cum pot.a nisi ad impenetrationem compatibilis potentia obedientialis ad penetrationem. Et hoc in omnibus quantitatibus est in illis inquantum sunt eas res ad quas non exercent proprias operationes, in hoc non est pot.a obedientialis ad recipiendum, quia generice est pati, petens reale exercitium proprie; quocirca in substantia est pot.a obedientialis et in alio, et in accidenti cendi [illegible]

ex d. 7. lib. 9. de loco, dissignata accidentium corporis alia mereadi solita est immensa, alia est absoluta quae stat sidicat circumstantiam loci in sibi omnia subiectum et dependet a quantitate, sic omnia quae et illa quae non sunt dependentia a loco determinato, ~~pot~~ concomitanter corpi ubicumque sit et sic in multis locis distantibus quod possibile est per pot.am dei absolutam. At infra PP. S. Perpiniani videt castellum cum ardet illa tempore, quia ignis est accidens dependens ab subjecto Pi si hic generat simile ibi; poterit in hac medicina et dignoscit nam motus est accidens petens locum est in accendio nam si perpiniam

~~moueret per castellus de ambulando hoc ci porrectum~~
~~tum~~

Ex d. 7. lib. q. de loco. Ex hoc q. videamus per poten-
tiam absolutam dei vnum corpus seu vnam substan-
tiam posse collocari simul in pluribus locis. magna videntur oriri
inconuenientia dicto d. propositio iuxta quae ...
[illegible] opendisse dico meo modo —
imprimis videtur certum nolle concomitari corpori ...
v.g. omnia eius accidentia intrinseca & omnes actus vitales
etiam, ita vt non sit possibile (vt aliqui asserunt) ...
malacae videre, & ... non malacae moueri ...
quiescere, & similiter vniuersaliter loquendo omnes actiones quas
hic exerceo exercebo ibi ~~[illegible]~~ quantum est ex
se. hoc est si malacae video mare, ... videbo, nimirum
de se aliquid obiectum. hoc enim quod est est tale. l. tale obiectum
externum omnino est accidentale visui; videre
... intrinsecum est illi. et similiter si ... moueor per eas
... malacae mouebor per alium locum nam hoc quod
est ... castellus locus mei motus est omnino accidentale;
... vt hic intrinsecus, ita est si ... com-
buro hic, comburet ibi; hoc est ... quo ...
adquirit in se calorem hic corpori transmittit ibi, ...
ignis tangat prime absentes ... adquisitio ~~[illegible]~~ in
calore, gradatim transmittat ... intelligo de
... vulnere ... malacae ... recte quando ex. co.
~ Vbi noto q. in codice aduerti ... magna aquae
... adquirit plurima vbi ... a desp...
... non ... eius virtus, ... vbi ...
... quae liber substantia.

q. n. soli motus passiones et actiones ee idest rea
lis, cum sint distinctas virtute distinctum sit, et
sola st accidat, in cujus instanti spis, cuius rei
exemplum est in simplicibus emanationibus dico
n simul spe e discursivus et visibilis quam
vis n. nat. Ubi. adverto motus ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ reduci ad predicamentum sui. In. ius modus
etc. Ura ad illud, nec dicendum est ~~[illegible]~~
opinionis ex passione et actione, distinctis predi
camentis hoc enim. n. est. opinioni st. habere ipsa p
virtutes pertinentes ad distincta predicamento
st quantitatis et radix impenetrabilitatis et
divisibilitatis que st. virtutes pertinentes ad
predicamentum qualitatis, ~~[illegible] ach~~
~~[illegible] qui st. idem cum motu, n. [illegible]~~
~~predicam. ~~[illegible]~~ [illegible] ex. [illegible]~~
~~que constituant diversa predicam., st. actio~~
~~nes [illegible] nes ultima [illegible] et~~
~~[illegible] enim. [illegible] actiones et passiones~~
ex. q. 1, disp. 2. lib. 4. quantitas rei extendis
in loco actuali s. in potentia; hoc enim. est q. motus ubi
intrinseci.
F de sex ultimis pre
6, Merito de ipso ubi p. ee modus quendas reales et proprie
dantes solius rei ee alicubi extrae, mod. ei ~~realis~~ e
st quantitatis figura ee realis siquidem e in specie, ad ta
dictiones reales qui motus et
cum hec q. st. ee modus intrinsecus spatii, ad quem e.t. par
di, q. distinctis motus.

Ex. hic q. Phi. d. 1. dicit locus ambiens variari ex iubens, quidlibet ultima Phi. per rei superficiem corporis conuenientis immo cui loco et locato dat numo relatio predicamentalis et inter coexistentes realis; alius dr locus repletivus, qui nil aliud e' nisi spatium imaginarium q' corpori sui replicat per positionem replicat seu negationes irreplebilitatis passiuas sumptum denominat. Ex tunc ea quamdiu locans ibidem Axioma commune q' n' dat uacuum in nat.a intelligitur esse dicto loci ambienti qui nunq' nobis uacuus est; n' de repleb. q' extra coelum dat. ubi nullum e corpus.

r. Ex lib. 3. ~~lib.~~ c. de infinito nullum inuenit incolumem ut pot.a diuina possit producere infinitum sui multitudinis siue qualitatis siue quantitatis nec similiter ut illa cognoscat sine Deo omnia quo q' necessario fatebuntur omnes; itaq. et pot. fieri ad hoc infinito etiam ee maius magis alio. negat hic infinitum in esse seu perfectione, q' omne intellectus cognitis Dei, . aus etiam Angeli n' homines.

r. Ex lib. 4.o de loco Unitas loci finalis sumitur ab spatio imaginario, itaq. quamuis plures dissimiles superficies aes succedant eidem spatio, ista rae dicuntur idem locus 63 ... ut pro intrum ambita varijs superficiebus que semper in eodem loco stat, quanuis ipsa vero moueatur hoc tm' e accidentalis ress. figure ... que. locus tm' e accidens, n' tm' habet q' ut dicitur finalis loci

attendi penes conditiones spatij imaginarij, ubi
semper est eadem condit° sicut illius superficiei, nec
dicimus illas transmigrare in varias superficies, quia
cum non sit bonitas non potest. solum igitur est illa concur
ctio superficiei cum spatio magis aquo tandem est.
Concludo has veritates loci asserimus et immobilitates
ex d. q. lib. 4. de loco, Deus nec circumscriptive
nec definitive est in loco, quia utrumque petit se determina
tum, et tamen ponitur in loco extrinseco replebili immenso
quia eius immensitas est species quedam quantitatis
virtualis, si in Deus per intra et extra positas, est in loco par
ibidem. Angelus est spiritus est in loco extrinseco reple
bili definiendo, quia tale spatium imaginarium dicit
capacitates seu non repugnantias ut repleatur ab
Angelo, hoc est penetratur

in 6. Preto; actio est motus immediate procedens
ab agente, ut procedens est.

ibi. Passio est receptio effectus in patiente in vir
tute causæ

ibi 2° quando est modus quidam dans subiectis intrinseci rebus
creatis durare

ibi. Ubi est quedam differentia seu modus essendi in loco,
et distinguitur ab ubi tanquam modus illius, cum quo valer
distinctio spatij actualis non Angelus dr ubi, et distinctus

ergo ibi. Habere est modus quidam rei intrinsecus
per quem dr. actualiter habere vestitus.
que omnia sex predicamenta ex definitionibus constant.

n' existere in denominationibus extrinsecis. Siqui-
dem omnia intrinsece afficiunt subiectum, nec sic relationes
predicamentales ut vult Scotus, quia ad illa, da-
tur immediata actio. agens respectu termini predicamenta-
lis n' sit per se motus, sed usque ad fundamentum
r. ex d. 1. tenet noster [illegible] excludo id nullomodo existere
in denominatione extrinseca desumpta ac [illegible] nec in re-
latione, v.g. illa quam dicit paries visus [illegible] po-
tentiae (videntis), nam quomodocumque [illegible] n' to-
tis [illegible] desumitur a [illegible] cum [illegible] realis
est [illegible] quia [illegible] realis non [illegible] existens
[illegible] entis realis, itaque dicendum est
existere [illegible] in quadam entitate ficta [illegible]
[illegible] a [illegible] est producta [illegible], n' producta quia [illegible]
per causam veram efficientem sed mera [illegible] efficientiam
[illegible], alias n' n' posset [illegible] causa realis producere
effectus [illegible] cum quo bene stat quod in genere [illegible]
[illegible] dici ens reale, ut [illegible], ac sinis metapho-
rice causat. [illegible] quid reale.
r. ex dist. 1. d. 1°. lib. 2. [illegible] causa efficiens
e causa per se producens ex prima [illegible] ratione per influ-
xus reales [illegible] externus
r ex d. 7. l. 2 x 1. a simpliciter emanat [illegible] vir-
tutes constituentes subiectum [illegible] principii operativi ut
caloris ignis, qua ratione sola n' indigent alicui [illegible]
[illegible] ut ipse [illegible] fuisset, que virtutes a suis
principiis [illegible] a causis efficientibus [illegible] ceduntur

ex illa part[e] [illegible] excludit conceptus 2, nam [illegible] 2. ordinat[illegible] ad extrinsecum

est qual. à Ph. deffinita sic pótius explicatur accidens quod dat absolutum aliquem modum standi subiecto et quod ...

quapropter hic spectant habitus studiosus hoc est actus scie. scilicet habitus seu in quibus accidentalis dicitur magis vel minus radicans in subiecto

2a species est naturalis potentia et impotentia, hoc est potentia sumpta in radicalis, haec enim potentia est principium proxima, quam potentia ... dicta 1a species supponit. nam illa non habet facultatem istam ...

3a passio et passibilis qualitas, quae similiter quid incomplexum signat, ... minus vel magis radicatum, rubor v. g. ex verecundia est passio, et permanens dicitur qualitas passibilis; haec igitur est qualitas perceptibilis a quinque sensibus

4a est forma et figura, quae species potius ad predicamentum spectat et complementum quantum ad hoc pertinet, figura radicitur per abstrahit ab hac extra materiam et forma, ut considerat in aliqua determinata ... et in illo modo ... dicuntur tales vel tales figurae habere curvitates vel rectitates etc.

Ex d. ... Lib. 2. ... ad ... causam exhibendo seipsam hoc fit immediate ... accidens ... permittitur causa efficienti creare ... imperfectio ... perfectio ... deo debitum efficiente causare immediate

ex d. q. Lib. 2. dess. de fine. effectus finis dicunt a
mor illius, intentio, consecutio, electio mediorum, elec
tio illorum, executio, et tandem fruitio cum fine, et
quamvis non omnes isti actus sint proprie media illius, quia tamen
modo iuvant ad consequendum ~~effectus illius~~ proprie dicunt effectus
finis. Et omnes in rigore procedunt immediate
quamvis cum aliqua subordinatione inter se, quod non est pro
cedere ~~[illegible]~~ unus actus ex alio tamquam ex fine (nam finis
effectus est movere potentiam appetitivam) sed tamquam a medio
r. Ex his actibus interni, scilicet amor, fruitio etc. non
possunt causari a duplici fine adequato. Ex quo mediis
plus delectat voluntas cum deus bona quam ... a utrisque
alii vero externi a duplici fine, eodem modo quo ab
uno tamen causari possunt.
r. Noto finem causare ex hoc solum quod proponat volun
tati et ipsa nullum effectum cum eum eliciat, cuius
causalitas seu concursus est quaedam motio metaphori
ca et moralis, quae ita fortiter agit in suo genere. Et
in suo causa efficiens quamvis respectu illius causa
impropria sit, ~~[illegible]~~ ad istam concursum, eo quod non est
entitas physica non dependet a deo, nec omne sed
ex movere in Gel. dicere tamen quid Creatum negative, et
...
r. D. 2º. finitus sive vera sive ficta dicitur objectum quod
in fine, et appetibilitas motiva vero habetur quia dixi
motiva, nam aliae appetibilitates tantum non dicuntur fi
nes intellectuales, nam antecedenti ad rationem volun
tatis finis ~~movere~~ causat

Ar. ibi cos in fine dicitur ut additio sine qua non potest in-
uenire, et in ut aliqui quarunt, ut ro habes. quod due res
sive fibi finis [illegible] conisu apprehensa et quae appet
ultimum, et [illegible] distincta cum distinguuntur fines, hoc tamen
dicitur [illegible] rationes additiones sine qua non, et non alio mo
Ar. ibi d. q. domus desiderata seu amata, potest esse cau
sa sue merzatione; et instans non est inconveniens. ideo
non negatur hoc causae efficienti quod petit existentiam
realem causandi

Or. ibi ex d. 6. aliud est finis, qui idem sibi vult quod finis, qui
ad quem sive precognitum tendit; aliud qui precognitum ut
bonus. hic non intendit providens per media aliud et aliqu
roto de quo agimus; 1us dicitur finis [illegible]
quem [illegible] tendunt [illegible]. 2us est animalium [illegible]
est cognoscit cum ad illum accedere [illegible]
est finis [illegible] seu finis rationalis -
ibi ex d. 7. Aliquae sunt in deo operationes immanentes
ut amor necessarius sui predestinatio, etc. quae licet n
habeant fines, nam sit ipsa divina bonitas. adhuc for
ter potest [illegible], hoc modo deus propter suam bonitatem
amat se. et dicitur. Deus est immutabilis quia eternus, et ideo
in hoc nullus est prius alio. / Aliae sunt operationes
transeuntes Creatio et conservatio etc. quae sunt [illegible]
fines boni propter, deus ex sua bonitate aliquas creat
conservat, nec talis motio est [illegible] aliquis quod medias
inter bonitates dei et eius voluntates, hoc non me [illegible]
e necessarius finibus creatis.
ibi ex d. ult. finis non [illegible] dicitur ille ad quem aliud
ordinat, non ex natura sua sed per accidens existit operans

Conoper ego phys cognosceri de quo f. 42

tis.. vtriquis ponoreri dulcedi, ad sanitates ex sua nat[ur]a
Vtiles propter gustus apumas, Vbi noto, nullo m[od]o di
ci, fines nostrimus medium adque aliud ordinet, na
q[uo]n[iam] d[ebe]t p[ro]p[ter] se debet intendi, potest hic fol, 3. 4
ibi etiam causa finalis aliquo m[od]o potest dici Deus non
secundum q[uo]d concurrit efficiens ad omnes actus particulares
malos et bonos, meta sua bonitate Deo logi, concurrere, et est causa
finalis, movere, Deum avere ... sem movens influit
Q. Vlt[imo], sanitas e finis cuius etat, finis cui, et tertio in suo
genere est proprius finis, et p[ro]p[ter] se intenditur; 18 80
ubi quilibet istorum, eringare entis et in genere, finis pot
esse, principalior alio, in genere enim, vt beatitudo, de
siderata ab S[an]c[t]o hoi, quae finis cuius nobilior in
genere finis. cur cum hoc amare p[ro]p[ter] resistere deitad
quam capax, videtur principalis movere finis cuius s[ed]
Vsus Dei, quam bonum proprius finis autem hominis
ibi, si aliquis vt occidat alium furari, furtum
in facto esse, finis operis et occisio e finis operantis
, cumque benefactio q[uo]d finis operis hic finis operantis
Q. 4. de causa exemp. Q. 1. exemplar deffi, et causa
quaagens reale Divinum ad aliques effectus imitabile?
que deffinitio essentialis ep[isto]la se convenit exemplari obo
seu rei imitabili, et instrumentalis exemplari finali
hoc sceptrum, si quidem in omni eventu q[uo]d intendit
imitari p[ro]p[ter] se non e[st] sceptrum, s[e]d res obiectiva, q[uo]d etiam e Ve
rum: in ob[iec]to ficto vg. chimera quae licet sit in na
bilior ingenio seu sceptrum in genere entis n[on] ingeneret
imitabilis; v. exter exemplum in p[ro]p[ri]o ubi reponunt
voces et sceptrum p[ro]p[ter] rebus, adu[ersus] generibus omnis
ibi. Deus hoc est speziale, q[uia] Q. cum nequeat dependere
vere influit actionibus ab alia causa creata vt.

ut creaturam fieri suam est ad imitari, cur omnes
creaturae sunt signa seu repraesentativa, per quae creator
dicitur creator imitari principaliter suam essentiam....
ibid. 2. obstituit exemplar nullum est per ipsam entitatem
creaturae, tunc per rationem quia. Ex imitabilitate, quae est sub
qua imitabilitas inquam motiva (sic dicitur est definitive)
suam sufficienter causam ex hac quae praeponitur intrinsece, potissime
subtile; nam motio artificis interior assistit effectu
sui directionis, quae est causalitas
ibi Haec directio seu causalitas, consistit in quadam motione
73 mentis, quae fundavit in hoc quod artifex ex conceptu exem-
plaris in intellectu illud attendit ipsum manuduceret ad
similitudinem
Colligo, causam exemplarem in genere causae esse realem quam-
diu quaesitum aliis in genere entis — a 42
ibidem. potest artifex saltem supernaturaliter praeconcipere imagi-
nem faciendam et absque imitatione denique sumi quod dicimus ideas
posse esse exemplar [illegible], Nec obstat non existere, [illegible]
sam, nam haec existentia solum petit in causa reali efficiente
[illegible], nec [illegible] [illegible], exemplar, et exemplatum est illa similitudo
vel praedicamentalis nam haec petit existentiam ad extremorum
ibi ad fines [illegible], reducit exemplar ad causam efficien-
tem artificialem, nam aliquo modo videtur perficere artem

De relatione exd. I. vide, f. 57.

relatio praedicamentalis, requirit terminum existere
xin tam. transcendentalis aliquid cum eum exercet, [illegible]
mper aut causae [illegible] ista, ratione nec est fundamentum secundum
am illa, tamen petit existentiam termini imo ad possibile et
[illegible] et ad non ens dicitur illa, hoc inquam non semper. [illegible]
[illegible] illa, tamen non requirit terminum distinctum semper; deus

n. cognoscitur ~~[illegible]~~ haec entitas ad quas dicit ordinis trame.

Ubi ex d. 2. respondetur realis relationes praed. non est ul aliqua entitas bonis. nam ante illa duo alba et similia, nec entitas mera fundamenti, quia albedo ex se tamen ut fundare relationes, et nec denominatio extrinseca quia ~~nihil~~ similium duo unius albedinis ad alias extrinseca (nec ipsi extrema absoluta quia ipsa ut absoluta nihil dicunt pro quo referunt) sed ipsa aliqua entitas seu formalitas intima ea fundam. albedinis distincta—

Ubi ex d. 2o. quod haec formalitas relationis vestitur raptor fundamenti referendi sed ad aliud adhuc nexus [illegible] tamen (ut aliqui) quia ubi fuerit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] effectus [illegible] pro ipsa diceres similis albedo, aliq. nexistitur (nec pro [illegible] complexe nisi ponenda aliquas entitas intrinseca fundamento— Colligo exactissimam deffinitionem relationis accidens reale, cuius totum suum esse est actualiter ad aliud ~~[illegible]~~ [illegible] ad pure [illegible] (ubi noto esse primum a [illegible] realis relationes— Deff

~~Ubi [illegible] explicare deff. dico generico dici relationis accidentis quia [illegible] [illegible] liber aliud accid. [illegible] ut simul habeant illa referre entitatem ipsa ad ut ad relationis non erit ad absolute sed ad accidentale quia accid. transcendit istas particulares rationes.~~

Ubi tenacio teneo duas albedines considerantes [illegible] de tamen fundamentaliter esse similes formaliter [illegible] [illegible] intrinsecus rel. (et hoc [illegible] per nos externos [illegible] [illegible] nihil omnino [illegible] [illegible] distinctionis [illegible] seu exclusio attentionis—

vide [illegible] 2o

12v Ex. en. art. 1. d. 2. semper denominationes concreti sunt ista, quae si fuerint realis ... realiter ... et quia ... ri ens, et albedo ipse albus ... ita quod est generis acci.

r. ibi cogn. ... repraesent. ... sui ... producens conceptus repraesentativos ... 42 sit realis, et accidens ... interius ... ~~... cognitionis ...~~ reale, deleo, nam quimera quantumcumque cognita ... est

r. ibidem homines non ... eo quod cum ... Opinantes quae ... entia ... quidem ... entis ... bene dispositis indigens ... homines concipiant ... talis ... negat ... ~~...~~ utriusque entis.

r. ibi ... ad ... corporeas ... corporea ... talis est. ~~... cognitione ... realiter ... causa ...~~

r. ibi ... universalis ... cognita non facit unum ... nei... quia ... quibus ... tionis, ... sententias ... universale ... est ... similiter ... realitas ... nat. ... concip. ... praedica... alia ... est nihil communicatur fictus. ... ex hoc ... concipiat ... est ... concipiendo albedines ... vide f. 43

r. ibi, in d. 3. ... cognoscendus ... ... causa metaphysica entis rationis, quis ... in hoc quod cum ... entia ... non sit cognosci... ... consistit in aliqua entitate ficta ... ... apprehensione, et ... illam ... ... hoc ... peculiare ... cognitiones rei ... nominat illam cognitam ... ista tamen ...

cog.

lex est p. d. B.; op. contraria invenitur inter albedinem et
nigredinem, contradictoria inter albedinem et non albedinem
privativa inter visum et caecitatem, relativa inter patrem
et filium, et in his plures species oppositionis, et istae
quasi continentur sub se mutuae repugnantiae seu exclusionis
inter duorum extremorum se excludentium, sicut sub genere
nam se habent communis in ratione oppositionis;
illae species servant hunc ordinem prioritatis contradicta
nam nulla res est dare medium; postea privativa
cui datur medium lapis non nec est caecus nec videns
postea contraria, postea in quantum [illegible] nec de potestate
privativa potest comparari; [illegible] deinde relativae
[illegible]

ibi. in 2a diff.te docet Ph. in contrariis dari regressum
in privativis non dari; prioris effectus causa est quia cum sit
mutua pugna istorum ad destructionem unius introducit
aliud. [illegible] sensus [illegible] indefinite et intelligitur non dari
regressum [illegible], cum nulla vis remansit in subjecto
ad formam privatam et ita qui amisso visu illum recu
perat, [illegible] non totaliter eum amisit

Ibi diff. 3: quamvis [illegible], nec sit albus
nec non albus absolute [illegible] extremo [illegible]
oppositis contradic., et similiter [illegible] sub op. contradicta
[illegible] absolute contradictoria [illegible]
[illegible] in subjecto apto et non apto

ex 4 diff. [illegible] sub 3d. f.
eodem genere maxime distant, et ab eodem subjecto mutuo
se expellunt, et est ita intelligendum sub eodem genere mediato
aut immediato quare bonum et malum contraria quia
sunt sub genere morali, et distant in gradibus

intergis ex defectu cuius frigiditas et calor remitti[?]
exspiratione, [?] explosio, Dei et [?] exclusio —

De fortuna et casu et fato

Dub. vlt. [?] 1. lib. 2.

fortunam deffinit [?] e causa per accidens in his
quae operantur ex electione nec semper nec ut in pluribus
v. g. qui fodiens terram inueniens fortè tesaurum
ex electione necnon [?] et agens liberal[?], quae non in-
tendat nec pro[?] talem effectus. quandocunque respe-
ctu quod non intendit quod illud [?] non est fortuna.
Casus e causa per accidens in his quae raro contingunt
preter electiones ut lapis cadens et percutiens dicitur
causa casualis talis vulneris. Vbi late sumptus
casus et causis liberis conuenit et est quid super-
[?] fortunae.

[?] nec hic e attendendus per se omnes [?]
tantum concurrentes ad effectum. nam si [?] nullus
dat effectum qui necessarius [?], sed per eos intentiones
et cogitationes.

Vbi de fato ut intelligat nobis deum summus princi-
pem [?] [?] sideribus stellis ordinem et virtu-
tes per quas inclinarent (liberè tamen) res inferiores ad
tales l. tales fines quae causae [?] dicuntur fatum.

[?] ad vlt.m monstrum fortuito dicitur respectiua in-
tentionis, [?] [?] e, [?] [?] produci a sua
causa [?].

Cum relatio [?] sit entitas absoluta sed relatiua ideo
ad eam [?] dare productio, [?] ad fundamentum
ad quod [?] [?].

~~Conf^n om. prosecutio ... ~~

~~[illegible]~~

ex d. q. ult. ad 3. conc. productioni modisto en-
tis ronis in genere entis interveni causa reale, in genere
alii causae metaphorica / sit hominis reali causa
metaphorica / specialiter cum talis cog. effectiva cum sit
n' influit, ea effectui sed quasi deducat illud ad esse
per apprehensionem. –

ex d. q. ad ult.^m nequit mens divina Angelicus nec 66
Beatus ens ronis producere, nam imperfectionem 63
arguit cognoscere dem aliter quam est potest tamen
Deus cognoscere ens ronis factum a Beato

ex d. 3.º plene divid. ens ronis doctrinale
in negationes, privationes et relationes rationis, que sij
hinc in hoc q. ego cognoscam in se negationes, capi
dij et caecitates acsi' essent se gerentes positive
et similiter cognoscam visiones in parietes ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ que in illo non inveniuntur caecitatem a priori ac si
essent et de l^o predicamentis ad illas, dixi ens ronis
doctrinale, nam ens si inter innumera predicamenta
possunt fingere, haec tamen assignata sunt qui iure bene
ad scientias et ad cognitiones realium sunt denu-
mentorum: nam per relationes ipsius vim ad potentias
cognoscit melius de nomine extrinseco, et per neg.^a
et privationes conceptus modus sic cognoscamus
positivus exclusiones, viz. et lapidis in lapide.
ibi ad ult. sunt hoc et ignis imperfectionis ronis quo
un ente cognationis possidam

ex d. 9. ad 2.^m difficultates explicimus ens ronis

cognoscit per s. [illegible] s. cogn. quasi sing. s. per sui

de [illegible]. s. cum ponit medii [illegible]

146 a balio, 1º m.o. certum e. [illegible] ez e certu

ut cognosci p. proprias species impressas [illegible]

qd ad producendas species novas [illegible] necess. est

actio realis. cognoscere q. p. species alienas chi

mera n. cognoscit per p. species materiales partium

[illegible] p. species sue cause nempe fictionis

quo pacto deus fid cognoscit nec hoc e novum dice

re quia ipse deus p. creaturas cogn. quelibet

causa p. [illegible] effectus et effectus p. suas causas

v ibi [illegible] omnes relationes de [illegible] que nisi

[illegible] relationes similiter ille que ex defectu ali

cuius requisiti, nisi reales, et ille que fundant in deno

minatione [illegible] ex meis, [illegible] predicam. [illegible]

reducent.

[illegible] mentalis nulla unione seu compo

sitione [illegible] cum ali que cum p. unione conceptus seu

actus [illegible] seu fit unus actus ideo dicitur p.º simplex

A [illegible] qualitas, ets, [illegible] illud qi [illegible]

41 [illegible] ex cornibus tauri [illegible] quando

[illegible] realia entia, imo diversa qi uniunt ab

intell. mediante fictione ideo ens fictum dr. [illegible]

respicit [illegible] res [illegible]

~~Annihilari~~ dr. corrumpi. aiaz brutorum. seu

omnes formas corporeas. [illegible] annihilari. cum

35. [illegible], in quibus redigi. qz adhuc

manet in potentia mat.e

D. ult. de ente rone. de ra. et 2a intent.
Ex est 1a et 2a inti. finalis. cog. 1a et 2a et obiectiva
res que 1o cognoscunt; et que 2o cognoscunt =
V. n. sc. pruscop. ee at. et a en. universale
sez. ee cognoscibiles ee predicatus etc. Hec
dos reg. la 1a et 2a cognoscunt. sub conosca
bilitate 1a et 2a tagm. sub ronibus sub quibus
que rones sunt trascendentales, cum ipsis
rebus seu obiectis sit inseparabiles in eo ese, et quatenus cog
etz in c. universali dat 1a et 2a int. eius. notables sunt 1a et 2a dicuntur
2o est nam dant res que 1o cognoscunt in 1a et 2a sent.
illa que ee tales. V. tales chimeras. sed mas en
alienares ipsius (ut ita dicam) et dant 2o cognos
scibilia que ee cognoscibile, ee predicatus et
sub. etc.
Sic tandem nota: p. cognit. primas et 2a no
tionam illas ee quas primo cognoscunt in sub
illa v. quas primo dici rone 1a int. hoc est q.
in p. ee sub. et 2a int., et materialiter sumpta p
test cognosci sub alia 2a int. seu cognoscibi
litate nec sunt cognoscibilitas ut cognoscat p. ei
alias reflexione et sic infinitus nam ipsa p. seipsa
cognoscunt lux seipsam illuminat.
ibi aliqui dicunt 2as intentiones ee quandas relat.
rones que consist in natura ut in sede ex eo q. cognos
cat ut universalis et ex eo q. referat p. predica
des. at si. sed hoc impugnat q. nullis. et inefic
hoc eversiones q. n. dicunt, necessit veras, et ita quando
se, hoc est n. q. ad relat. n. ostat. p. dicho etc.

ho: ergo eorum producere cognit.

Dicitur [illegible] non ee illas relat. dictas [illegible] e obiectivè [illegible] qui ut sibi [illegible] praecipuum [illegible] Et hoc mihi probabile est quantum ad regulationem [illegible] intentionis [illegible] praedicam. [illegible] non quantum ad cognosci rusticus n. nunquam cognoscit ee relat. illas

Concludendum [illegible] intentionem ee rei [illegible] cognoscibiles seu potentes cognosci [illegible] quam in chimera [illegible] rei cognoscibiles [illegible] eodem modo [illegible] explicato, hic et loco citato.

Y ubi in una albedine posita alia [illegible] relatio
2.7 quasi simpliciter [illegible] adaequas, simpl. est
57 et sunt virtus in albedine, [illegible] eminentius exclusionis [illegible]

ubi in deo [illegible] eminentius et incapacitates [illegible] nova [illegible] nova [illegible]

Ex d. 5. sequens ad mea [illegible] et ad dicta dicere teneor, relationes distingui a [illegible] fundam. [illegible] realiter, [illegible] nempe [illegible] deus destruere similitudinem inter duas albedines manentibus ipsis, itaque cum nominalibus cum Ledesma, cum [illegible] et alijs existimo relationes tantum virtualiter et ratione [illegible] distingui a fundam. [illegible] indicatis et [illegible] bene [illegible] aliquid fundam. superadditum, [illegible] ponat [illegible] inter rationes cuius [illegible] virtualiter accidentales accidit [illegible]

Ad hoc [illegible] praedicam. sufficit [illegible] relatio

[illegible]

Deest.

[illegible] ex dist. 3. d. 1. L. 1. et alij substantialis
[illegible] componens simul cum mat.a corpus substantiae
Le essentialiter

ibi quilibet 2o mat.e conservare formam, ideo et
quia [illegible] propriam subsistentiam et existentiam (et de
mat.a dicitur et [illegible] posset separari adeo sepa
rata ab illa, [illegible] recipere, et eo.a [illegible]

Ibi. d. 2 formam educi ex pot.a mat.e nil aliud est
nisi quod mat.a concurrat simul cum deo ad fieri
et conservari [illegible]. ubi adverti formam ideo [illegible]
dependere a mat.a in conservari et fieri [illegible]
[illegible] causa 1.ae ipsi mat.e [illegible]

Ideo d. omnia accidentia sive [illegible]
[illegible] educuntur ex pot.a sub.
[illegible] ab illo in fieri conservari [illegible] dependent

ibi ad ult. formam fieri corporeas ex aliquo et animam non fieri
non procedit, ex eo quod presupponant, [illegible]
[illegible] aliqua [illegible], [illegible] concurrit, [illegible] concurrit
mat.a ad fieri formas et conservari hoc est [illegible] aliquos qui
[illegible]

ex d. 3. ibi [illegible], omnes [illegible] corruptibiles [illegible] ideo [illegible]
[illegible] corporis in primo mundi creatione corporeas educi
vere educte fuerunt ex pot.a mat.e concurrente aliquo
le simul [illegible] ad produci et substantiari formas fuerunt in mat.a
[illegible] fuerant producte adeo [illegible]
[illegible] et [illegible] et [illegible] talem [illegible]
[illegible]

ibi. huic [illegible] obstat illam esse creationem nam [illegible]
[illegible] sui producti [illegible], nec
obstat eadem [illegible] fuisse compositus creatum [illegible]

Ofran eductas, nam si pono actiones dei ad ex
f. 56 tra receptam in deo, facile respo hanc eē eminen
tias dei, q eadem actione creat, et educit, l. po
no in creaturas (q omnibus conformius est). et deo,
hoc eē destinctis a lt quē duobus instantibus, nat
operate fuere a deo / nam [illegible] fatem
tenemur dari talia instantia in creat et mat
eductione fr q ... est deo et intelligibile
nobis
ibi in fine: aduerto mult. et voluntates animae
quilibet modi eis connaturales et angelorum
n educunt sed creant: ens si per simplicem emana
tes procedant a subiectis.
ibi d. q. creatio e productio rei ex nihilo de est
ex nullo presupposito subiecto.
ibi n quelibet dependentia e eductio nam
eis si dependeat mat a fra, n educit e illa
e tri dependentia applicata: rei ex subiecto sic pa
rtes ex fundam, totum compositum quo ge
neratur. Aue unio et fra siue unio tm, ut in
se dicta mat educitur, in se dixi nam in
illo q de nouo producitur solum unio est
ibi d. ubi privatio e carentia frae in subiecto apto
ad fras ubi fra pro qualibet tenuit et quo li
beralis et subiectis eis lare frai ipsa non privata d... m
aptitudo ex pe subi inveliq eis si ex aliquo im
pedimento impossibile sit talis fra, damnati. ... priedo
sunt privati beatitudine.
ibi priuo e causa agentis inadequata namam
illis peritagentis nem eē conuenientes et impossibiles
ibi in dissp. de Mat.

ibi distinctio perip[..]ca, o[..]a aliludy[..]te [...] 17
spes summis, d[..]t ... rememorca, a sola [...] 61
Principio [...] distinctas [...] differentias; nam 72
privatio [...] hominis quam [...] embrio habuit, [...]
lapides que in ipso [...] quasi cadaver est [...]
meta[...] humo.

ibi primo [...] se [...] suscipit magis accommodate
[...] intentiones ad [...] confirmatione
ibi vere primo [...] principalius [...] nobis
[...] incidere [...] inpub[...]
[...] naturae concedendas
in qualibet generatione adduc miracula [...]

Ex disp. [...] lib. 2 [...] 2. x 1a causam [...]
e principaliis [...] virtute communicans [...] 73
[...] que dest. non explicar nam [...] 43
causas [...] proportionales omnibus nam [...]
exemplar [...] entia [...] realibus cu[...] | latis
[...] causalitatibus [...] 74
[...] naturalibus [...] aliis [...] communis

ibi d. d. causa finalis [...] effectus [...]
[...] compositis generationis ac portendi causis
efficientibus [...] accidit de finali [...]
[...] movente, que [...] finalis
ibi [...] quatenus [...] causas causet [...]
[...] simul [...] naturae servet ordo —
ibi omnes causae sumpte in actu 1o [...]
causantis nulla est [...] certa maioris [...]
minoris [...] actionis, — ad in actu [...]

Forma, [...] prior [...]

[...]

causandi e perfectior: effi. deinde finalis deinde
P formalis (si finalis fuerit subst. naturalis) deinde
54 exemplaris. quae ad efficientem reducuntur et
simul sumpta qui perfectiori causae, et quae illi
deserviunt perficit entitates sed vero voluntates.

r ubi causa efficiens principalis si univoca sit
tem est quae nobilior si aequivoca nobilior est
effectu ~~abscripta~~
r hoc tene de adaequata causa univoca non de
inadaequata nam ex asino et equo generatur mu
lus nobilior asino,

r Colliges ex lib. 1 de gnat. Comb. c.4 q.20 ar.3 ...
67 specificas tamen sive quam cuilibet viventis com
N municare compositio gradus corporeitatis istas subst
tiales permittendas esse, quae in mat.a dispositas per
quantitates quae immediate in ipsa substantia, reci
pit, et ad destructiones ipsius mat.a manent
corporea ... cadaveris veniente et non ... hic
destructiones ... cadaveris non per figuram corporis
espersanda nam per accidens e cadaveri, quae talis de
... corpus ... sui ... viventis, itaque si duo
viventia intereant ex nimio frigore ... si ...
... et Leo habebunt ... cadaveris eius ...
dei ubi advertere debeo, dispositiones ...
... concomitari naturam viventium, nam
ex eis des mortuo intereunt ... et eos /

~~Relatio sui de se et Deus habeat distinctas subsistentias defen~~ ~~ditas et ei speculativas et practicas quae virtualiter in eo. et non~~ ~~sic cominus speculativus ut hic de rationes sine particulares~~ ~~distincte.~~

Ex 2 6 rel. universalis est certum posse ea fundamentum relationes omnia entia sive acciden tia sive substantia sive modus illis ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, nam in omnibus his accidentibus entibus posse praedicamentalibus ut prioritas, posterioritas singu daritas, similitas et unitas ~~[illegible]~~ vel identitatis vel diversitatis ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~.

Quod rel. creaturae et conservatae ad creatores et conservatores quae immediate in ipsa substantia et in accidentibus fundatur vel in quantum praedicamentalis nam de transcendentali certum est.

Minor difficultas

Ubi in fines. Deus aut nec entia non sunt prima sive negativa nequeunt ei fundamentum relationis praedicamentalis. in deo quod loquimur de relatione limitata et finita quam deus non capit, in aliis ut. quod est relatio ex quo positivus, illa enim positive non possunt dici similia vel dissimilia. sed in negatione

Collexi ex a. 2 c. 4 q. 20 Coi; de quo hoc abeadem fun est substantiae in sensibilibus. at vero reduplicative ut substantialis est in sensibilibus.

Probabiliter dici posse relationes aliquas posse dari ad habitum et intellectus, quod verbo ~~[illegible]~~ inter ~~[illegible]~~ essentiam ~~[illegible]~~ haberet ~~[illegible]~~ connotationi ipsius

ex l. 1. d. 2. & 3. de vnione, Mat. Ypa. 3plicis reserv...
veritas 74 primo, quatenus, vniuntur inse q. sit p eandem simplici...
vniones tris p° nexus tm acomodarive dessin...
Alio mo, quatenus ad invicem vna ex alia depen-
der, quomodo distincte de causalitate nam in ...
pender ...
... in quo ... permodum ...
... de var...
...
ibi d. 4. ... vnio ... denominationes compo-
siti quare ... fuerit compositus ... talis
72 illa ... accidentalis ... et si ... vnus
... agens ... vnere ... mod
quam ... dico, denominationes ... illo
... vnio hominis talis e composita ...
... spiritalis ... anima ...
... ...
... manifestus vniones ... compositam ...
quidem ... partiam hominis ... in quo
...catio ... vnionis ... vide f. 43.
B
ibi introducitur ... cadaueris a b agentibus celestibus
... a causa ... quibus ... a dispositi-
onibus in viuente ... instrumento
... accidit in diali vulnerato in quo
... cadaueris introducitur per se a sectione carnis
que motus ... ad dispositiones introdu-
... a dispositionibus que a celesti agente ... occa-
sione vulneris introducuntur, quomodo localis
... ad qualitates ... & cum ca-
dauer ... qualitatibus introducat ... vulnus
... cadaueris

Vex ð. G. lib. 1. desp. vegetativis & sensitivis ~~[illegible]~~ in hoc quod spiritualis dicat eminenter corporeus. Et sipsi anima, cuius virtus est. ~~[illegible]~~ ~~[illegible] vegetationis exemplaris [illegible]~~

Ibi an 3. sensitiva & vegetativa sint communia corporis ad compatibile & incompatibile, quatenus comprehendit sentire bruti & hominis.

Wlexi ex l. 2. desp. de fine l. 5. causas esse inimicam causas nam mat.a dependet a fine 74
& mors dependet a sanitate & e.a. 547

~~ibi causa causae e causa causati in [illegible]~~ 17
~~q Pater sit causa nepotis, nec Deus causa de~~ vide 74
~~ceptionis mat.ae, et causa causae e causa formalis~~ [illegible] ~~emanationum causativae~~

ideo ei causa sui ipsius, imo lo e verum de fine ~~contemplari [illegible]~~ quia hoc non influxu ~~per influxum realem~~, desecui, si verbo e. ipsa examinate, vide 77

an tn (ibi) Xus Deus causet seipsum. Langui tantum ibi actus voluntatis Christi elevatus ad produndum se Theologis relinquo

Ex ð. vt lib. 2. diff. nec dogmatice e possibile duas causas adequatas principales producere eundem numero effectum, possunt tamen duae causae instrumentales nam concurrent duo sacerdotes in producendum corpus idem Christi Domini in genere causae instrumentalis est

Ad 1. hoc etiam negamus causis finali et morali tum quia esset primus et compositus nam eo ipso quod plures mat. feue fini causam non erit absolute tantum tum respectu effectus et conservationis adaequat. tum; nam in illa quod adeo elevarentur non erunt causae principales tum; neque deal[...] ad instrumentales; imo nec causae moralis et finalis quia instrumentum l causa ejusdem ordinis cum principali a qua procedit deus non nequit esse causa moralis nec finalis.

Ad exemplar: adhuc nobis hoc potest fateri quam artifex adiuvat exemplaribus, valde sunt bis deus potest.

Ex d. ulto li. 2. unitas l multitudo compositi penes unionem est attendenda; unde si duplicibus per eadem mat.a eadem unione unirent plures formae, unita non esset compositus. et hoc deo non repugnat

Ex l. 3 d. 2. dup. de ubi, dividitur ubi, in creatum et increatum. hoc est ipsa entitas immensa dei, praesens omni spatio assistens.

Creatum aliud circumscriptivum, aliud definitivum ut angeli, aliud immensum ut quis Christi domini, et q. ...a ubi est dare corporum et in loco talis quod relinquat ...illa ut ibi in hoc (quod aliud ubi intelligo)

Creatum aliud spirituale; aliud corporeum. sub hoc corporeo includitur corporeum divisibile et indivisibile ...

Ex ... ab ... Spiritibus assignamus ubi ...

tt. At d.T. nullus ubi in ... ... in hostia. non est tantum in loco,

gi rem. dicit relationem habet et ad hanc replebile | in quantum coha
tibi in esse ad hoc communicem conjugare res | tatem esse in
alias omnis alicui habet certum communicabili | cum, r sicut
[illegible] radicali generis principium | reali talis
[illegible] [illegible] calor in pati principium | non est separ
[illegible] repugnare | imbarere
in aqua, in tamen potest esse in aqua frigida cale | res salter
[illegible] | praedicamle
[illegible] [illegible] dico quod [illegible] | ad morem pa
[illegible] | tio
[illegible]
[illegible]
tibi ex [illegible] res corporis [illegible] 67
[illegible] esse [illegible]
[illegible] pro deo, hanc posset spiritum omni ab[illegible] ubi
[illegible] corporeus dans ei [illegible]
[illegible] [illegible] dat quod hunc ubi
[illegible] [illegible] [illegible] ita ut est [illegible] in
[illegible] quiescat, [illegible] moueor hinc
[illegible] corporeus
Ubi intrinsecus [illegible] in moueri
intrinsecus [illegible] [illegible]
Ubi [illegible] negari [illegible]
9.9 a 1 co. generatio e[illegible] apria forma substan
tialis ad [illegible] in mat.
Ubi [illegible] creatio nec conversio quas
deus posset facere de homine in lapidem non
ad [illegible] mutationes dat [illegible] conversio 168
in quo fiat — [illegible]

8. [illegible]

a Suarez [illegible] lib. 1 a. 1. q. 20, v. Suarez dividit generationem, [illegible] [illegible] late. prece[illegible] conveniens alterationi, quo modo ma[illegible] [illegible] [illegible].

2° definit a generatio [illegible] 2 talis; [illegible]

[illegible] similis generatio [illegible] [illegible] principio vitae, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] similitudinis etc.

[illegible] [illegible] disjunctive invenio res quae [illegible] realiter posse distingui essentialiter et constituere species essentialiter distinctas, nam ea res anima dat gradus vegetativi, sensitivi, et rationalis, qui cum realiter res sint, essentialiter distinguuntur; similiter actio motus et passio. Colligitur [illegible], colligo con. c. o. l. 1 c. 4 q. 12. a. 2. generationes et corruptiones esse res realiter, non essentialiter constituunt sub diversis speciebus [illegible] [illegible] valet generatio, et essentia est [illegible] nam [illegible] notat [illegible] nam potest deus sine conversione creare materiam [illegible] generatione [illegible] vel conversione et similiter. Eminenter potest convertere in lapides, [illegible] generatio.

noto aliasque distinctas realiter alias non essentiales. v. g. actio et passio essentialiter realiter distinguuntur.

Aliud est rem cognoscere clare et perfecte quod est [illegible] species, quomodo angeli et beati deum cognoscunt, aliud cono[illegible]

a nota [illegible] definitionem generationis [illegible] [illegible]

a similiter colligo [illegible] predicam[illegible] sufficere ad [illegible] distinct[illegible] essentiales

[illegible] d. 4. de [illegible] hoc [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo hic [illegible] [illegible] sunt

pre

Hec notan, qd infinitus potest essentialr ad f[?] unclare comprehensive ... cum tn infinitus n'ens ... cognoscunt
alia ex cog° clar impfecta, hoc est p species abnas —
cog° clara est qa est rei perfecta ex omnes gradus rei; l. imperfecta, nam quamuis distincta ... nominis rei e cog°. dtur ... potest, de ... cog° Beator —

cognosced ... scire n ... debus est, n ... tn, cognosci potest ... sive —

omnes sensibiles dimensiones sunt certus terminus magnitudinis & paruitatis, nam aulg ... magnus ... par ... possit eé, ut aestimeret pro visiua, hoc nolo nam supponit, ... infinitus potest augeri & diminui salte proportionabr —
Vtia ... deus n posse materiæ ... eades cum materia ... addere gradus imperfectionis, nec perfectionis angeli perfectionis gradus ... essentiales ... potest ... deus ... alios ... imperfectiones l. perfectiores creaturas construere.

Tres extrinsecus paruitatis l. magnitudinis ... quas ... ad suas determinationes extrinsecus & atque ... perueniret ... sibillo n'... —

Modi inceptionis rei, vltimus sui n'eé, primus sui eé — modi desitionis vltimus sui eé, primus sui n'eé — itaq[?] in generatione, v.g. modus inceptionis, assignari potest, ... sui n'eé, n'... sui eé nam cum instantanea sit ... male assignabis principium

magnus et parvum alius magis quantitas alius perfectionis, deus vero maximus perfectione

Vivens in q. eorum forma n'auget ad augmentum nec diminuit ad diminutiones quantitatis, etc. Sine certis tuis forma n finit ets extendatur in infinito / hoc n'valet in viventibus ignis + q augeat eo quo ad formas auger, hoc infinite, nam accidens ex defectu loci, unde a V.g. quo ignis occupat ambitum lunae usque ad primum coelum. stupas n comburere q n est minus suppositi boni universi.

nam loquimur semper naturaliter

quantitas corporea esse debere intentiones, accidens tn'roe quantitas extensa est., spiritualis v. nullo modo e extensa + virtus volunta etc, accidentia sunt realia maxima positive, nam omnes creaturas excedit

Angeli supreme

a Sacepit roe quantitas quod ideo viventibus sunt certus terminus magnitudinis et quantitatis, et ets q formae talis conditionis c in viventibus ut petat ~~tantas~~ magnitudines et quantitates finitas

Et qualitates petunt certos terminos, nam calor ignis n ita parvus potest ee ut calor aeris sine corruptione, neq calor aeris tam magnus ut calor ignis

Unum ómnino fit ex alio tamquam extra agens per se, succesive.

Unum fieri potest ex alio quantum substantias, vel tamquam extra agens, v.g. primo sicut tamquam ex materia ut ex ligno fit cinis, vel tamquam ex causa efficiente, vel succesive ut nox dicitur fieri ex die —

esse materiam prima non generari nec corrumpi, est quia ceaset generationis et corruptionis significationes aperit formas in quarum introductiones compositum destruit. — hoc deceo intellige de compositis incorruptibilibus

Alteratio est motus ad qualitates sensibiles mediatas aut extremas. aqua alteratur de frigida in calidam, et in calidissimas

inter alias differentias inter alterationem et generationes est una quod sit en motus; illa autem motus succesivus ———

Ex. c. 4 q. 4 a. 3. co. colligi; accidentia materialia, ~~...~~ subiectantur in materia interveniente ~~...~~ quantitatis, quae quantitas é potentia materiae educitur, dum tamen actuatur sit per formas, ~~qui tamen hoc~~ quamquodlibet accidens materiae ~~communicate~~, ut dicunt modernistae, unitur materia nude per unum instans naturae in quo illa quasi imbuat ~~...~~ dispositiones et quantitates, ut in ea recipiat, quod instans, ut debet vero dicere de materia esse aliquo tempore sine quantitate.

Deus posset fieri de materia prima quantitate incorruptibilia impossibilia ad universalia compositum materia impossibilia

oooooooo

quantitate nec formam accis materia nuda, hoc modo loquendo, ut verificat propositiones. conceptus intelligi dicit rationes ratiocinatas.

Comunicatio Creatio Angeli a priori nat. Angelo ipso, et tamen videatur Angelus prae concipi ut recipiens creationem.

Ubi adverto, subiectum adequatum et praecipuum quantitatis et aliorum accidentium materialium dici totum compositum, quamvis in re veritate sola materia subiectum sit, sicut homo dicitur intelligere et velle quamvis dicatur sola forma subiectum horum accidentium. 72

hinc est quod in generatione hic ubi non unice generatur totum compositum dicitur generari, et totum conceptio incipit esse

Et hoc ipso Creatio (quam actionem proprie vocamus) licet terminetur ad materiam denominatur totum compositum. Actiones in quas quamvis, videatur ratione accidentis debere praesupponere subiectum in quo recipiatur, dicitur tamen materia, prior potest esse, et hac ratione compositum quantitatem oriri a forma, quo modo, et nihilominus praecedere illas tamquam subiectum sui et extendi materiam ad illius receptionem.

loco in primo. Sancti Thomae vilches (?) [illegible] educi illas per eas potentia materiae.

Urgebis, generationes et formam constanti nat. in materia omnibus accidentibus nudas introduci, cum omnibus in quibus excipiens proprie ipsius materia relatio et identitatis [illegible] passibiles et indeterminatas formas ex ipsa materia

petunt

Divina virtute potest Mar.a fr.o accidentali carere, sine substantiali, quantumvis negent Durand.s, erit adi. vnum exoperacei.

Placet advertere quamlibet fr.as accidentales (quidquid sit de substantialibus) n'ee tale vtq. veram vt quo. v.g. albedo vtq. n'est alba, et vt quo, qa ~~l...~~ sit albus, itaq. philosophare poteramus de indivisibilibus quantit., verum est major difficultas — itasimiliter de amitatib. finitis consequentibus infinitum. qa vt quo sit infinita. Ex infinitis lib. 3. omnem infinitates tam quantitatis quam qualitatis, per absoluta Dei concedimus. negamus tn. infinitas perfectionis, nam deffinimus incomune illud, p n'habere terms. acimq. perfectionis creatae debet terms. siquidem dicit dependentiasadeo, quod terms e perfectionis, vnde est recte scludere.

2a. Expressionis quem tam dixi compleri inquadam Entitate distincta acq.le et illas producta habens suum ee in cognoscenti ab intr. tantum, non inconveniet qa cum sit expressio acq.le, que ens reale est producat, nam sicut intr.no causa 146

metaforica, & ingenii, causa e'ciq. sonifi-
ficamus nigrum entis sit ens reale, si-
cut finis qui metaforice causat, cum sit
reale quid =

Ct[ae] Vbi e modus intrinsecus rei dans habitalli eii
in uno loco determinato.

Cr cum hoc (ex d. 3, in ult[o]) bene operatio de
qui ubi succesioris nam est dabile rei corrup-
tibilis locus succesivus, cui correspondent duplici
ie partes ubi, nam cum ubi sit terminus mo-
tus & in motu succesivo tantus penes unum
motus in decessit [illegible] ei unum ubi.

Cr Unico tamen ubi ubicantur omnes entitatis rei si
deximus una tu quantitate extendi; na
eadem est ratio, qui ipsius ubi in quantitate subsis-
tat, in quantitate in qua mole sibi ... corporis
etiam quantitate spirituali si fuerit spir-
itus[?] ... qualitatibus dici
ubicantur eadem ubi illius f. 32 a
idem teneo de figura quantitativa, non entita-
tiva nam haec penetrabilis est, et multiplica-
tur si entitates compositi; quae figura est
in quantitate immediate subest tamquam modus
intrinsecus eius /

Cr De Vacuo, defin. vacuum; locum
sive ambientem, hunc replebilem, non replet
corpore aliquo replenti

+ quantitas spiritualis quidem modus latitudinis virtualis dans ei in loco repleti li-

na

de.

spatium ultra ultimum coelum q. locum imaginarium [suppositum imaginarium] sed defectu datur vacuum (nihil enim contradicit parte nobis: s. non repleri), aliud tamen nobis est impossibile ubi d. ultra rem moventem motu successivo, quaerit patet, tum ex ratione ibi successione facta, tum ex ubi successivo quod adquireret vacuo adquireret a corpore moto quemadmodum illud et ultimum caelum sunt enim sufficienter respondens loci replebilis), tum ex spatio successivo. quamvis sit corpus medium: (non hoc supponit maiores et minores velocitates in motibus, itaque per vacuum res moverentur et hoc in tempore, nisi si aliter Deus aliud mandaret per cuius potentiam fieri queunt rem maxime transire, instanter etiam transire per medium &c.

De Tempore hic: d. 1. aliud est duratio absoluta rei, aliud illa vero fundamentum non respectu illi ... esse extra causas ... assignamus tempus ubi durare, formo hoc quod sit praeter ... assignamus ... quantitates ... cuius continuo, ... ita assignare debemus 32 ... 363 ... alii esse successive in tempore, praeter quod Deo ... et talis unitas quanto magis rebus creatis, l. et quod durationis creatae, et participationes durationis divinae modo est, ... malignis propositio causalitas sic etiam

2. Ex l. 1. c. 4 q. 12 Co. generatio est proprie omne dicto fram ... speciali & mediato totum comproprium —

ibi: negarunt aliqui, generationes esse alio ... analogias distinctas ab alterationibus.

excludendus hic e' Arius. cum alteratio quali-
tates generis v. substantias q. suas habeant
tio, et ex q. e' vera realis mut. ille
& mot. ... f. 44. B
~ v. deinceps, probabile est in genere, hominis vo-
lare nos attingere illas animas reales nec un-
de eam mat. nam ab h. corporeo a hoc spi-
ritualis elici n. potest. utramque spiritus
videt tabilaciis necessarius cum sufficien-
ter concursu dei tum ad productionem a. tum
ad unionem illius cum mat.
Verum tenendum in libell. vere homines
generantem active dici, & elicere actiones
unientem simul cum deo animas mat.; alias
enim nec hic generans nec fundaret veras
relationes ad filius - itaque inconveniens pos-
tus nullum apparet, tum quia actio illa eadem
redditur cum anima atque inde spiritualis, nam
quamvis sit a principio corporeo, cum non sit
productiva sed mere unitiva, non inconvenie-
nit pro quo aio ipsa eminenter e' corporea
& materialis quo redditur facilis difficultas =
est q. deus posset efficacior n. concursu sui
hominis excusare
~ Sane certum est identitatem ... nullo
modo fundari in principio a quo procedit.

quis non dubitat Deum posse producere idem numero lumen. Qd. ol. t eandem num. intellectionem
quam Ps. num. inquam. idest eiusdem modi
scribi; e dub. nus generare hominem vnius
ce cum nobi conueniant inquam. stabilius
sidici conuenire vniuoce. non vt dixi vide f.
generis transitus aprie fe d illas in mater 37
sibi. S. considerare possum extrinseca & qua
si connotata generis. [struck out] Et pmo
aqua paulo, dispositis precedentes etiam fing. mul
tum differre in dubio, si respicere possas ee talem
generationis sit transitum Deum aiq. animas
generationis sit transitus dem fe diversitatem
transitum (in quas sit vnitate l. diversitas
spectanda est. semper vnitas l. diversitas
generationum) ad ita v. transitus talis esse
videtur, et in generatione Adami, ex limo:
Eue ex costa. Xpi, Dni, ex puris Ma
rie, Dnae meae sanguine, ac in generatis enim
a pluribus inculpatur) que fiet in resurrectione
re; & denique in ordinaria hominum, vide
V inquam ee specifice vnum transitum
ideo q vna hominis species generis est
hoc confirmat & explicat. tria, vt manu
festum est, per generationem pot. materiam
quousq. sit pota. P. ee potest mere noli; l.
nobilis obedientialis, illam Gt, respectu

formas quas ~~nobis~~ potest recipere, ~~istam~~ ~~respectiue~~ ~~[illegible]~~ ex vi agentis [illegible]
n[atura]lis. istam v[er]o respectiue illam quas potest
ex agente supernat[urali] (verum in qua est vnam
[illegible] alteram potentiam ea dicit nolo)
rursus priuationes petit gen[erati]o. et quamuis [illegible]
definiat p[er] priuat[ione]s in subi[ect]o apto nat[ur]a. haec
aptitudo n[on] est limitanda ita vt excludat
s[ed] dicta pot[enti]a obedientialis mat[eri]ae
deinde petit formas, itaq[ue] vbi inueniant hae
tria principia eadem spetie, eadem inuenitur ge
neratio [illegible] cons[illegible] spetie.
ibi fere, l q. v. possit deus eundem num[er]o
effectum quem causat ~~[illegible]~~ causa 2a. effi[cien]s
in quo 2o effectus dividere l quo ad formas
qualitates, eternitates l quoad ea vitalit[er]
producta, i[n] m[od]o potest deus n[on] t[ame]n i[n] [illegible]
aliquos effectus qui petunt necessariam depen
dentiam a causa vitali vt dicemus quem pet[it]
[illegible] mat[eri]a in vnione ad formam. quia adeo n[on] potest
supplere, nam arguit imperfectionem deus
ea huiusmodi receptionis [illegible] - Alij v[er]o
45 [illegible] (v.g. in celesti Mam[illegible] eadem num[er]o
70 adeo p[illegible] qui n[on] includuntur in s[illegible]
[illegible] principijs - f. [illegible] liber
a. l. c. 4. q. 5. co. est d. v. q[uia] [illegible]
acc[iden]s [illegible] v[er]o alieno sub[iect]o inhaerere

possit inquã dicunt. v. dicunt posse q
habere acc. ... in quo liber subst. male
ee, qa si deus in supposito divino substantare
humanitatem potest (& quantitatem & mealit
quo subo cut hoc in potentia, tenendum tn. lors
si semp illa acc. quae idem sit realr. cum
... ex verbo realr. ...] ing
rela. creaturae quam sic h. dicit quod ...
ullo mo. male ee posset
rursus idem servio in accidentibus spiritualibus
resp. ... an v. in intelligibili possit
ee recipi potest. notando tn. ita recipi posse
aliqd accidens immateriale in intelli subo. ut illud
collocet in aliquo ... ipsa ... in extra
aliqd extensie. ... perveniri
sed relat. divina virtute, q ... quantitate
posset sine eo ... mat. ... quantitate) de
materia est ... quantitate
individualis ... revocet. ... aliud est in
... displiceret ... inhaerere, aliud
quanta idem posse fieri divina virtute ... a inhaerere
si deus virtutes corporea illa accipere ... R. 26
vix funderet quemadmodum ...
ibi quantitas et alia accidentia quam
... concomitantia ... servient ...
... nequeunt subo. ...
in ... caetera tn. accidentia aqua
... albedo ...

n' est cur Deus non negeret angelo vel potentia sufficere, protandus 1 est, omnibus accidentibus materialibus qualitatibus et sensibilibus etc., quod quamuis ex se habeant propriam et radicem sensibilitatis ponunt aut impotentiam proxima ad sentiri. Et quantitates ~~etiam~~ quae extendunt itaque suppositum in Angelo (per concedimus) talia accidentia et possint ibi proprias naturas retinere, non tamen actu esse sensibiles, quandoquidem negamus quantitates angelis in esse posse etiam virtute diuina.

C. Contra obiectio quod si esse posset, accidentia in materia, transmigrare subiecta aliena, in debet querere quantitates Leonis, sanguis recipe be. et etiam indeque cum illud compositum nec esset hoc nec alius est species constituenda.

C. Responsio. illud monstrauit. sub specie hoc contineri. nam ad hoc tamen forma est attendenda. Et maxime

72 quod etiam maxima vnaque specie in omnibus sublunaribus —

C. Maxime omnium quod in aliis quam in Legione recipit necessario secundum naturas recipientis accomodatae: quod si fuerit materia. similiter etiam

R 26

1003 Verba Patris Suarez De accidentibus spiritualibus res sub materiis.

Alii. ḡ de Termino priuat.° ad positiuos
Alio v.° ambigenti hos positiuos, vg. accre
cio quantitatis que motus est, et ad illam datur
ipse. (cum quo venit l. dari motus ad substantias, siue
et nutritio terminatur ad substantias, et accre nutritio
tio ad quantitatem et quamvis hoc dico simul, g motus ad illas
procedant cum habeant distinctos terminos et ad quem
distinctiones erunt. ob. 61

Quæ restes aduersus placet, in primis hoc 57
accidens in communi. itaque mee habent praedicamentales
in Serentias ad substantias, at
in accidentia in particulari, n' includunt
sane Serentias sui proprias res formales
et primas et differentiales, (sicut hoc
Deo sui magis res comunes definiunt per res
alias, in qua conueniunt tamen in quas differentialis,
ratione rationalitatis et immortalitatis,
n' includit animalitas.) ita ipsa albedo
et quantitas et rel.° etc. n' habent sui
essentialem comune, nisi in Serentias hoc
hi' in Serentio, atque cur dicitur in se disputare
visus albedinis, nec extendere
partes quantitatis etc. (alias nequiret concipi
ta Serentia in comuni, sine ipsis particularibus
rationibus q.d falsum est) unde

Colligo q̃ disjunctio rōnis absolutæ vel ex
t quantitatis, etc. non includunt in sua
formalissimo concepti hoc est afficere subjectum
et similiter velle. Ut m. inquo et inde
vendo immediate accidentis convenit cuicumque
vel ut ad inquo sua v. formalis ipsi et quo
ques ab aliis accidentibus distinguitur,
Et si dicas ut dicit ad e accidens. q̃ n.
subjectum q. debet in Serere. R. q. ita
hoc accidentis velle ac omnia alia acci

de re l.e. f. 57 — dentia sunt differentiales rōnes, n. in genere
re et plus indeficit ea accidentia neque
id in subjectia. nec hoc est minus ... cum
inferior ipsi substantiæ sunt rōes ultimas et
differentiales et h.o sunt rōalitates n. inclu
duni rōes [illegible], nam n. valeret con
cipi [illegible] [illegible] ipsis [illegible] singulis
ultimis conceptibus includentur, q. supponi
apparet ex inde solus sed rationalitatis
n. ei [illegible] positive, [illegible] negative
hoc est [illegible] [illegible] [illegible],

V. quacumque ergo secularia illa si qua rōes ... ens
esse cognoscitur hinc confuga quia si attributa co
munia cognoscunt, hinc disjunctiva (nec
cognoscimus de eo substantia sensitiva [illegible].

enim non est dubium) quacunque quasi cognita
per accidentia. Et hoc tenuit Arist. dicens 7
Met. c. 4. minus enim primum cognosci [illegible]
semper lecos accidentium in cog. substantia de
venimus, licet aliis cognoscat accidens ut
Met. serens. substantia hominis non est praecognita. Probo per
Cognosci accidens per ordinem alterius / verum
est non substantiam esse prius + ex se cognoscibilem. Secundo in
Non in hac vita semper per fantasmata procedi
Ad Concedo non + considerari esse substantiam priorem
natura accidentibus
r. Nec negat cognosci substantiam per proprias species
si quidem destruit eam nisi etiam [illegible] inde
lis absentiam in sacram Eucharistiam non cognos- f 62
car, nunquam accidens (siquidem ex parte qua q
se representat per proprias species representantur) alii
ex parte qua representat substantiam eam repre-
sentat per proprias species, nec impugnat
(imo potius est necessarium) rem representantes
excelentiores esse similitudine sui
r. homo micor constituit essentialiter per posse ratio-
cinari, non tamen ipso actu ratiocinari. Probatur est
in particulari Petrus hic ~~[illegible]~~ substan-
tia non cor esse aptitudinalis, actu tamen
est praesentia substantia quia illa includit substan-
tiam quae res in actu per se stantes [illegible]
r. ita concludo aptitudinales perseitates
est

f. 29. c | et voces quales substa. / si tu dicas ? accidens
q^t esse se | na. cent. p. se hoc non esse positive & quasi
positive di | negative, hoc est extra potentias nativas suas
cit, princi | siquidem potius habere imperfectiones quas per
pus intrinse | licitates apprehenderunt
cus essendi |
perfecte &c. | ex hoc infero q. si humanus est substa. gradua
lis serie principaliori enim &c.
&c. infero etiam habere accidentibus proprietates de per
sub. que: l^e solum convenit, & actu alias lo
quamur.
&c. mar. 1. thra.; substa. st ? r. 1^e nec 2^e. q^e. p
substa. incompleta. & dici d. racionale. q^e.
st. incompleta [illegible] fisica.
&c. [illegible] 2as substa. species infimas et magis
substantias quas prima ~~[illegible]~~ excepto q^e
plurib^s accidentib^s subjiciunt: etiam q^e ma
vide f. | gis accedunt ad 1as, at hi in ipsas species
52. y. | unas ei magis substas alijs ~~[illegible]~~ [illegible] ponere
67 | b^s accidentib^s ~~accidentibus~~ ~~[illegible]~~
sigr. non ... essentiales grados sub, h^o. enis
gradu realis capit. ? n. st. lee f. 52. b.
&c. 1^a. substa. perfectior est in ratione substa. quas
2^a q^o perfectio alius pora. ita. substantia
[illegible] perfectionis essentialis, nam substa. que
es lo que 1^a. le lleva de ventaja la 2^a. n. est
q. alg. essentialis / nec est accidentalis, tus p acci
dens pari subiectis subsistentes & inde adare
species in infinitum
&c. Modus subsistendi, ~~[illegible]~~ eq. natu
f. hic he q. perfectionis nat^e est quas

hic lib. est potest dici ad perfectiones inbrigibus
ac grado unos in 2 lo perfectiores alia a nobis
v. solis parsialis hominis v.g. l rationale
... v. ateriale.
Def. essentialis, l. potest cé exprimi et dna virtu
l. l. aliquas effectiones essentiales rei nobligio
v.g. qualiter defe. accidens aqui residens
immanes quales. qua quales definiunt qua
... Circulus quantitas for
... qualis v. motus.
2 1
est iudicium ... mentalis ...
conceptus ... mentales ... 83.
dicimus verum est iudicio ...
... simul verum ...
actiones immanens v.g. videre intelligere, in
... recipiunt ...
... simul ...
quamvis ...
... denominat.
... distinguunt essentialiter, nam
... essentialis facile; l. difficile movenda
... hoc aliqua accidentale videatur ...
... nam ... absolute ... facile, difficile
... accid. ... hoc accidit in diversis speciebus
... v.g. ... fides humana quamvis ...
perfectius, ... magis distinguant, qui hoc accidit
in diversis speciebus differentialis e. in quo

... ita a fide humana differt q. Sacr. fine dto
dij circumscribere illa n. Sic. p' salutis probabilez ar
gumentationez (.
r ex accidentibus inseparabilibus eodez tp.e a casu subsis
ta, quamvis ress alicui ejus nempe mate sine
subsistentia, separabilia ab substentione ss. de ratione
na' eius posteà acquirat &c.

N. Iam dixi auctoritatem proprias habere existentias parti
28. C culares et inhaerentias, (cumque virtute divi
na compatitur separati a subst.a stare, ad q. r'
communicat illis aliquis modus positivus et termi
negativus et n' inhaerentiae actualis, ita ut termi
de connexione Eucharistia agatur, ibi quantitas propri
prias suas existentias existens, novas tu subsis
tentias et modus in iste subsistendi ad sequi,
ad subst.ae supplemento defacit ut dici illi subsis
ter utiq. p' se. (in hostia ss. sine novo mi
raculo ad omnes proprias actiones potentia accida
sia et. - et in similis, quamvis videatur quanti
tates illas ri posse communicari, (siquidem communio
terminatur subst. q. ibi n' est) hum pr' necessaria
nam quantitas nihil est omnium, tum nec p' duas ss. ejus
de eius infinitum est divisibilis, et singulas
ejusdem alteras natura communicet nam alteratio a
liquo modo ita adaequantitates terminat ac q.
illi et subst., ipsiusq deus substituit illas sacr

dicursas quo quantitas fruabat / noto hic
hoc dictum de quantitate ac de accidentibus inea
immersis, n. debere intelligi de iis quae extra quanti
tatem nata sunt nequaquam immaterialis; quaecumque acci
dentia corporalia extra quantitatem minime
nata agere nequeunt.

r. Deus etc.a substentationem quantitatis supplere perfe
ctos causae motus in eadem genere causae sequeretur deum
esse receptivum ipsius quantitatis; (~~hac in re est~~
~~Quare genere [illegible]~~ (imperfectio
nem summam importat cum deus simplicissima
[illegible] simplicissimus [illegible] sit, [illegible]
sonat substentare ac recipere, nam verbum
divinus substentat [illegible] suppositus humanam na
turam et in eam recipit, similiter [illegible] realis [illegible]
et in mat.a tabea substentat, nam substentare
[illegible] dicit conservare ac [illegible] concursu
perfectissimo, [illegible] deus concurrit, cum [illegible]
[illegible] certe [illegible] cum omnibus aliis) ut [illegible]
[illegible], [illegible] corporis substentet, [illegible] substen
tat in eucharistia. quantitates supplendo
vices mat.ae medio substentantia concursu illo
quem antea praestabat.

r. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n. [illegible] [illegible] ea
des compressionem mat.ae
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] maxime, qui [illegible] et alterius communicatur

mat.^a, siam solet dici corruptio, ipsa generatio vo
siciens nobilians fizamelose. Alij quas intro di-
tiones nova, generatio vi unius e corruptio alterius
omne n. sit in eodem tempore instanti —
Differunt q. qd generatio st terms positivus et
Corruptio terms negativus deij et illius —
Dicitur aliqui intendunt dicentes n qui a deij
se explicari ei aliquid negativus st, nec attri-
butio negativus est, idq plane qd mi qui
Sane ombis actio non possint vocet, de hi, nullas
nullas ei ubi actibus deij actionis sau gene-
ratis dicuntur —
An corruptio nihil dicatur
Respondet dicitur s. distinguendum 1° nihil, 2° pro illo
spes nihil inclinat, 3° pro illo q s rei huius qui
dem / 1° modo tam sic quas tibi opposito nihil est
corruptio sic ex adversa est, & compositi omni ex ca
co, / In 2° sensu sola mat.^a nihil e corruptio ipsa
n. tale modo licet, merito oppositum in n. e nihil nas
ipsius solig in reformationes quem / 3° trades in
Corruptio nihil e compositio, nasaus sui quo ca de
aus. unita 1 sra nata potentiis ad compositas —
Sic corpore vi necessitas ideo corruptibile qd vr mat.^as
inferiore certos sequentum disposes res quibus
animas illas n valere informare, & eam sue ee
hinc eventare sic generationes omnes motis in nihil ad corrupt. dici ex-
cipe motus extremus corporis — A

a mat. [illegible] extra cas [illegible]
Causa a quibus corruptio procedit. Tum est [illegible]
in tendere generationes [illegible] [illegible]
corruptiones [illegible] conceptus est
n. ens
[illegible] voluntas [illegible] [illegible] quo. [illegible]
[illegible] et quod.
Motus coelorum quamvis ab extrinseco intelligentiis [illegible]
illis intrinsecus nec [illegible] eius motus aquae
[illegible] ab extrinseco, ei aquae [illegible]
talis motus ducere aquas, [illegible] destructiones
[illegible] semper [illegible] prius proprius motus [illegible]
quae ei principiis [illegible] qui ab intelligentia
[illegible] aliquid activo et passive [illegible] planetae quae [illegible]
[illegible] a [illegible] alterati [illegible] illas
[illegible] ei intelligenti activae et passive [illegible]
motus [illegible] ne [illegible] ad [illegible]
[illegible] defendere; [illegible] in 2° [illegible] tenendus est
[illegible] motus [illegible] et licet [illegible]
[illegible] prius quies [illegible]
hec fundamenta debent impugnari.
[illegible] privativa, quo pacto lapis in regione
aeris detentus privatione quies [illegible] illius [illegible]
[illegible] est ens rei, et perfectio [illegible]
[illegible] in negative.
at est analogus [illegible] ad me, et ad [illegible]
similis natura, [illegible] mat. et [illegible] principalius [illegible]
[illegible] illa, [illegible] nat. participat

in Valeriis, heni dysas? mi gratificiabe & noleing in venie. ista. Sed St. praet. meas illud, totum propositum nole legimus v.g. onde formas officier, ~~hec~~
c. 11. possupra. dare Aer quimus modis unus posse ee pro alio, prius tpre, ut illas Doctrina dependere ignoravit q. sexcentos modos, & origine, quo patet p. q. Seminis pnt est ~~ad~~ duo Verbo
Ca. Tps. 11. vbi despumit ex loco & nihil omni nus tu aliq. illo co distinctus, & intrinsecus rei dr. q. 2do dependet a tempore, n. hi est ipsum tmps ~~[illegible]~~, nam quando mi si est modus quidam intrinsecus toe cuiq. coe isto tanto tempori, ~~[illegible]~~
ita, quando, cui liber rei tam publicinari quas, celeste e modus intrinsecus. tpos v. extrinsece nam omne tps. denomin a tmpe 1a sphere cui est intrinsecus. | hoc tmps v. sphere, seu p. mo bilis videt e realis, cum ipse motus, quam ius dicit timchus dicte rionis ronata, q. patet ex plurib.
Ref. ronibus nam motus definir p. tias ad tmps tmps v. per ee numeratum seu mensurans motus rone pri ns. posterioris (quae destructiones cognune sal tes dicitur (nec posset verurgari assignari dist. rea lis) nam motus nequit ee. sine tpe nec e 5.
r. Et si dicas quis tpre. to me infusis e motus celos, fui ht tmps tmps supposito miraculo sine

+ q. ides est dorsatio

nuo convenientur ~~[illegible]~~ negari potest, nam omnis ro temporis per se tempus
ab isto motu caelesti oritur.

r. a mobili non distinguitur realiter tempus, nam ipse
motus distinctus possit esse ~~[illegible]~~ in movendo
orbes coelestes, ubi cum non sit motus nec erit tempus

r Colligo 1º posse absolute deum conservare quod omne
tempus nam dato quod motus caelestes cessarent, non esset tempus
omnes deus homines servare haberetque talis
h.o verum quod quia durarent ex qua affirmat dis
tinctus esse quando eorum rationes rei, non tempus

r Colligo 2º tempus esse speciem quantitatis, ~~[illegible]~~ illi
nullam dissentio tanquam aliquid reale nullus ali
nil aliud dicit posse esse nisi quantitas,
Et quamvis ego non dicens non haberet specialem
impenetrabilitatem, video ... nam duo modo
comunicat orbi coelesti ~~[illegible]~~ (~~[illegible]~~
ipsum impenetrabilitatem ... illi ... quare ...
istam per spacia distributive et non simul, dico quod
idem est spatio ... motus ... penetrent ...
sit extra alia ... ipsa ... motus hoc
non sit ... ipso ... non ... eius, alias
species quantitatis, per accidens tamen concedi esse
~~quantitatis~~ speciem quantitatis

r. Haec maxime quaeque eadem uni lenitio ... eadem ...
~~intelligenda est, talimodo.~~ ~~tertium~~, ~~intelligat~~
~~r° ... differentialis~~ ~~...~~ ...
commodo quo ... si 3m sit genus gen... ... ...

animali; ~~et similiter~~, vindesq. leones, et homi
nes esse idem, ~~sed tamen Petrus et Martinus ei idem~~
~~quia unus et alter ... cum ... quia est ... diffe~~
~~rentialis~~.

2 Quamvis urgetur per tempus regulare; illud quod dicimus esse
intrinsecum 1° mobili; ~~et~~ cuius diei bt habet oras etiam
d'vide negamus. Et libet ~~individuum~~ substantiis habentem habere
huius proprium tempus intrinsecum ~~nam cum ...~~
~~... motu ... ...~~ partem

6. 34. ...de tempore inveniret cuilibet particulari
24. ~~...~~
49 ~~...~~
~~...~~
~~...~~ Atque cum dicimus tempus, ...
... tempus. Loquimur de hoc tempore, vel regulari,
Coelesti tempus esse ... mensuram omnibus temporis
coelesti quam inferioribus quod numerice partes
~~...~~ ab omnibus illud esse — temporibus, vide f. 52.

(Tempus motus ... seu durationis motus — f. 23.

Quando duratio cuiusvis entitatis seu accidentis
... v. g. ... propria intrinseca, nam non si ...
est ... ipsa nec quantitas, et ipsa nec albedo ve
... ~~...~~ durans, ... distincte ... in modo
entitatis distincte erunt ... seu distincte durat...

Ita, dum est in corpore non est in loco ... praeci
... ad locum corporis, itaque non movetur ... ad
motus corporis quamvis ipsa sit active movens
dum ... separata e ... est in loco et ...

a ... tempus ... ... distinctum ... aeternitas ... intrinseca
Aeternitas ... est ... omnes ... intrinsecas

uet. / v. Greg est qd' ara facit unus cum corpore
[illegible] nisi ipsius corporis motus moveat ~~[illegible]~~ ipsa moveat
alius d. p. se moveret posset maxime deponere [illegible]
placito. / tunc qd' [illegible] repert. [illegible] Pla. [illegible]
[illegible] st [illegible] natura, /

Hoc potius veram de [illegible] corporis [illegible] nullus
est [illegible] materiis

n'hil movet quin habeat aliquas virtutes perse imperfectas Angela est
tam' [illegible] ideo Aes [illegible] Angela est
immobilis q' cognitionis est purus actus / ideo q. deus
quitaliter est purissimus actus est immobilis. /

non est dubius oem moveri p. se posse sine motione
externa a sua [illegible] intrinseca, quo pacto
vapor elevatur p. calore indito [illegible] motus
uet, & hoies [illegible] p. se movere

res posse ee in loco p. suas qualitates h. v. g. a(?) [illegible] a
in' [illegible] sub. [illegible] in loco p. operationes externas: nam
cum sint simul cum sua oper. ubi operatio ibi
res, ac in tanto loco in quanto operantur, ideo q.
Aia, quae in [illegible] operatio [illegible] sunt
locus - nec est operatio cognitionis [illegible] habere
[illegible] [illegible] longinquis, cognitionis [illegible]
[illegible] vel [illegible] est [illegible] est
[illegible] operatio, illa [illegible] me [illegible]
[illegible] Angeli qui maio
res habebunt [illegible] operationis maio
res habebunt [illegible] [illegible] Unus An
geli [illegible] operatio in omni illo

ei tanquam in loco — & intelligere quod Coelos mo
veri ab [illegible] spatio motus proprii. Et tamen
quasi in loco / deus qui in mundo & extra
mundum operatur ubique est [illegible] modo —
Nec est necessaria operatio actualis. Sufficit enim vir
tualis / et in [illegible] sabbatum, si virtute divina
Corpori quantitas auferretur maneret in eodem lo
co quemadmodum ante per quamcumque virtuales seu potes
ad illos —;
Cum praecipue non [illegible] animas per se ex motum ad animas tri
moventis actuali (sit ut. nauta navim regit, illamque mo
veri facit, ac tamen quando eius motus per accidens nauta
movetur, (et obstante aliis se removeat). ita quan
diu in eo quibus spiritus manet in eo non est qua
moveat animam per se sed ad motum corporis —
Debilitatio in senectute visus audit &c. non est debili
tas animae sed organi corporis —
& debilitas intellectiones & speculationes non est ab anima
sed ab spiritibus & imaginativa quae debilis fa[illegible]
[illegible] quod corporeas —
Illiusmodo movet anima [illegible] intelligendum [illegible]
[illegible] ad animam quod est ipsis obiectis intelligit [illegible]
alio modo ab anima [illegible] [illegible] q[illegible] [illegible]
reminiscit;
omneque movens [illegible] ex movente actuale & motus passive
Motor [illegible] est quod [illegible] [illegible] qui [illegible] [illegible]

quantitatis ... quia ... realiter ...

2. Unitas accidentalis sumitur tamquam abunitate subiecti cui inhaerent, itaque accidentia numero distincta nequeunt esse in eodem subiecto ... absolute

3. Quantitas discreta ... sunt collectiones unitatum ... discretarum obiectivas — et unitas ... infimus 79. 132 sufficit ... numeris ... diversitas sumitur ex ... unitate ... sit tres id est quatuor etc. ...
~~... unitatum itaque numerus quaternarius~~ minus distinctus a numero quaterno ... ex diversis rebus ... est ... talis ... unitas transcendentis ... essentiam rei ... si ... linea habeat quatuor ... alteri ... habente tres ...

Nota ... in hoc differre numerus quaternarius a numero ~~quaterno~~ partium lineae quia ille ... discretus a ... rei, iste vero ... unitas

4. idem est vita quam anima vegetativa quae est ... augmentationis et diminutionis
anima ... vegetandi sentiendi, movendi et intelligendi ... plantarum ... conchas, leonis, hominis

aia. sm rōez ... in omni parte eiꝰ corporis similibꝰ quo
7 sanguis ossa etc. et dissimilibus ut pedes caput etc. n'
in ... omnibꝰ partibꝰ sui suas operationes ...
39 ~~manus~~ ... neque ~~...~~ intelligere etc.
~ aie plantarum et animalium imperfectorum divisibi-
lesss. n'. in omnibus perfectoris. cuius signum est
~~...~~ nequit ... etc. n' ... anima
hominis ... ~~...~~ ... hoi ab ... tibus
vitalibꝰ ab aia relativꝰ ...
/ ex ... i eti. c. 4. omnis actio ... in boni
malum est d. ... intendo
~ Ipsi ... intend. ... sanitas v.g. que in
deambulatione ... ambulatio ... amat ... quam
uis alias ... ad ... sanitates
~ Cuius ~~...~~ intendit finem, p' se est ... media
hoc verum est ... media aliqua in se ... bo-
nitatis ... in ... v.g. natura
intendit in corruptione ... generationes ... ut ...
... in corruptione ... intendit ... ~~...~~
est, f. 10.
~ Malum positivum nequit fundari in bono ... n'
... malum privativum ... v.g. ...
quo malum quid ... fundari
~ D. Tq. 3 de pot. ar. 4 ... 6. ... peccati
... omnes res ... q' parum
in ... ad ... Pru... malum
... privantium ... debet funda-

n; ni aliquo bono positiuo, annihilatio v°, neus n° 39
subiecto s̄ ipsum. vel malus, nec bonus

v. qua destructas accidentia pereunt. 2. ex in absentia
causae conseruatricis quo modo lumen abcessu solis,
3 alterationes. q' dicta qualitas introducitur. 4
incompossibili. quo modo resolutio d°. mortuo inte
rit, tandem. ex corruptione. tum. vt. relatio +
v. Annihilari hic dr. illud q. ex nihilo ens fiat
in nihilum redit. ideo q annihilatio d° ab in
tribuit, qui ipse hi ex nihilo aliquid facit
dc. f. 16.

+ v. Et tot istis modis dr. accidens pendere
a suo qui ignem agens causis

v. An in corruptione fiat resolutio vsq ad ma | 55 | 57
teriam 1°. Mobiliter probabilis est q negat &
afirmatiua; mi sibi solus placet negatiua
62 cuius potissima v°. est. mihi videri; q vnum genera
f. tur cadaueris instanti, aliquid caloris manere in sub
iecto cadaueris in quem ex summo frigore genera
ti, at qui ille calor, n a frigore potest produci, q in
ma' manebat —

v. q° amplectens omnia accidentia materia & quantitati
neq quo magis ab ea dependeant, n' in a detrahi
...
v. hic etiam generationis & mat. a c. alterationes
mutationis. localis q nutritionis accretionis & alterius
compositus —

ab eadem fa substantiali comunicare gradus vegetativus sensitivus et intellectivus, qui quamvis sensationi et vegetationi communicant, hoc est ipse ex materia. Ubi quia ex eo quod [illegible] separabile maior infra —

Colligo ab [illegible] organicum gradus ex [illegible] in [illegible] actum intelligere [illegible]. vide f. 34

vi eadem aia e facultas sentiendi, destincta a facultate intelligendi, et quamvis opposita ipsius actus non deant, et adversus [illegible] ovium non [illegible] eius facultas sentiendi immediate in [illegible] subiectum mediate in aia, secus in facultas intelligendi, quamvis utraque elicitiva actus immanentes —

principium de quo libet. [illegible] intelligo — [illegible] noto aliquos [illegible] eandem [illegible] [illegible] parati [illegible] multiplex [illegible] aliqui volunt quod diversos diversa membra operationes agere, hoc ex [illegible] procedit, [illegible], quae eadem est et comunicat [illegible] corpori, quod [illegible] est continuatum (et [illegible] aliqui volunt) [illegible]

[illegible] formica et [illegible] [illegible].

~~[illegible]~~ spiritus vitales sunt corpus [illegible] ex purissimo sanguine efflatae quae quasi vehicula et [illegible] ad ministrandas operationes [illegible], nam [illegible]

[illegible]

— [illegible] —

species ut colligeret eas in sensu comuni; et desen-
sus eo muniat fantasias &c.
— in corpore omnes partes quae animatae sunt
ita debent inesse eius unitas & nexus ut nullo
pacto sunt aliquae, ita q. caro et ossa stimulus, qui
bus das nexulis. quae sunt pene insensibilia ss.
— Quaesitum: ajen. sanguines non e animatus, cuius
opinio. pt. exeo q. quid contiguum e corpori, et alte
nis dico. q cum aio. di Vnus spiritus immediate Vni-
tur corpori potest uniri illico informando
hoc in quos de sanguine ex pe[illegible]. nam cum
vena apertur sanguis qui in ipsa e continuus
est eius sanguine, qui e in vena, at ille non est
animatus. g nec iste [illegible] vni corpori continuus
vnaque sibi inest — hoc p. theologice q
Stachmaca sanguis eius pars corporis, ex
ui verborum consecrationis hoc est enim sanguis meus
[illegible] q damnat a [illegible] — E si movetur hoc
est ab anima extrinsece movente; eo modo
quo ab ea alimentum movetur et vomitus q aio ca
ret — Idem de [illegible] spiritus [illegible]
Mad. aliq viventis intrinsece est determinatus [illegible]
liquens — 1 seu viventis mpor. vt semen, h[illegible]
+ res in viuens n potest generare rem viuentes
tanquam precipuum agens, bene tn, tanquam instru
mentale, quo pacto semen, generat viuens, q is
instrumentum — hoc de causa vniuoca, n a
quiboca, q sol. n viuens generat res

Ars inferior preparat materiam, ars superior formam. v.g. homo mater. disponit. Artifex divinus animam infundit — et faber lignarius vnus inferior tabulas scindit alter primus sed mensam de Abra- demi construit

homo primo vitam dat planis vero brevi; vero homi nis formam accepit lesere comunicavit, sicut ac- cessit 2a pa.

Primo Arist. 2 de anima c. 4. tx. 36 ait animam formari corporis loco de anima generantis, per vir- tutem formatricem quam semini comunicavit. quia omnia que in generatione agit, non tanquam quid vivens, sed tanquam primum vite conivinctus agit per virtutes comunicatas a generante, non enim tanquam actu vivit semen sed potentia.

Ergo materia Sat. propriam ea ipsa sit est distincta realiter a forma siquidem ab illa separatur, et existentia est quid intrinsecum ipsi materie quia existentia est distincta a forma. quia non comunicavit illi a forma. ergo;

Potentia alia active, potentia v.g. vegetativa in alimentum
37 adquod tanquam ad finem tendunt, alia passive quia ab objectis efficiuntur, causantur ab objectis vt vi- siva auditiva &c. — ex eis potentia per morales et naturales potentia per objecta tanquam per fines ad quos generales ordines dicunt deffiniuntur.

nec alius est modus distinguendi pot. [illegible] 37

~~Aes~~

Cognoscimus diversitatem pot. a ~~quando diversi~~ ~~tate~~ ex diversitate obiectorum, et ex diversi tate actuum, hoc est, ex eo quod in dicta planta est pot. vegetativa, et non sensitiva, nec intellectiva, disting. 2 guimus in ea has diversas pot. Dixi in ipsa solo ~~[illegible]~~ quia est pot. nolendi est pot. volendi, non tamen pot. his diversis actibus assignamus

Dixi ex diversitate obiectorum, hoc est ex diversi tate rationis formalis sub qua attingitur a pot. quia bonum et malum attingit a voluntate sub ratione moralitatis, ideo unica est tamen pot. et sic albedo et nigredo attingitur a visiva pot. sub ratione coloris ideo est una pot.

Unde ex his colliges quod cum sub diversis rationibus formalibus diversae pot. terminantur. sed sub ratione veri intell. et sub ratione boni voluntatis

oculus videt et tamen immediate est pot. videndi, non tamen ipse ~~[illegible]~~ elicit visionem sed anima, atque similiter quibuslibet ~~et~~ motus materialis procedit non tamen in ~~ea~~ subiectiva, sed in toto composito — utrumque

Semper inquam est pot. ex toto, nam pot. sensitiva est in anima, non tamen adiungentur sed totum compositum — ut indivisibiliter intelligitur.

Nullum est dub. pot. a anima materialiter distingui et absque ~~[illegible]~~ anima

operationem mediatam s. immediate, non dicitur effectiones seu operationes dependentes, s. independen tes

nalis pot. accidentalis visiua. v.g. imperfectius ens est
dia. que e pot.a radicalis, quamvis sit mediata &
acc.a imperfectiora f. subst. etc.

^ Mat.a dr. pot.a substantialis qd dicit ordines
ad actus substantiales q ad fras. fra est pot.
accidentalis, & st antonomasiam pot.s et
mat.a

r. pot.a nutritiua, terminat ad substantias aug
mentatiua quantes, & generatiua que nobis
amantibus dat ad generationes sue spei ad quas
inclinant

r. Dr. est calor natiuus solis, elementorum, ce ling
des spei infime sicut est tr. e unum frigus (q
vnij tonus e ex diametro da...) Calor vnus
calori diuersas operationes sortiat, qui n mutat
gradum essentiales sed ~~accidentales~~ (siquidem
succedit per alias virtutes que et mat.a cui
inest calor. calor ~~enim~~ leonis maior est Calore
struthio cameli, iste aut ferrum digerit per
aliquas virtutes destinatas calori adiuncta ... ...
... essentialis, pr. qd sepenumero operationes
... alteriusdem possibiles

Omnes qualitates in gradibus seruisse operatione
113 tam materiales seu nobiles quam morales. v.g. ha
bitus temperantie & intemperantie, n. tubi con
jugati habitus Scie cum actu memori ...

ista se habent tanquam affirmatio et neg.° quae 37
cuius deus a ea o~dena nequeunt esse —
40 in gradibus bis... intensis naturaliter non est possib.
bile, quia ex summe calido sequitur infrigidus et e contra. nam
habitus infusi dicunt incapacitatem ad tantam perfectionem
supernaturalem v. nequit negari posse perfectiora
... nia compati, et sic omnia quae caritas et
densitas simul esse nequeunt. nam cum dersum est quae sub
pani quantitate plus ... ... quae sub pani quantitate mi
nus, et materia videtur esse dictum quae habere ... ha
bere implicat —
+ alibi dixi accidentia sumi ... a subiecto
id explico nam sumi dicantur ab ordine actuali
quia dicant ad sub. ... cum duas albores dicant
eundem ordinem ... ... albores
numero non distinctas, ... ordo sumitur ab e
ssentialiter ... alboris ... accidens.
iam alibi huius veritatis deposui
... l. 7. eth. c. 14. delectatio quaelibet expellit
tristitias ... omnes
Summa visio dei summa fides nec supernaturalia sapiunt ... ...
... ...
... ... implicatio arguo
Quia pot.a ab actibus et ... ...
... ... generatio ... ...

Putrefactio excubitu sit eadem spe. sicut vm
et alter mus eiusdem spei & inde eius corroborat g.
nerare heptalei adami eius corpori, & intellig. eius
eiusdem spei est.

Sensus [illegible] habitus immediate attingam ob
114 intellectu S. etiam & virtutes &c.

dixi & iterum dico sensus a hinc elicere proprias
actiones, simulcum speciebus quae academia
quae constituunt [illegible] operantis a tui si
accipias intelligibiles intellectus. has actiones secun
dum immanentes vocavit Arist. qui simul patri
auctore [illegible].

in solo intellectu est veritas. & error falsus, q ta
62. aliquo visus percipiat nigrum qui albus. hic error
est mensurae [illegible]

Circa proprium obiectum non est error. licet sensus enim vi
sus colores attingit & species quas ut est. At tri
circa obiectum in particulari vel loci medii. & alterius
causae. — obiectum commune est vg. motus qui vi
det & tangit a medio & pulsu

Arist. c. 6. de sensu, dessinit sensum, ac conumerat
37 singularium perceptiones [illegible]
± enim video albedines ad petras [illegible] alba

Sensibile per accidens vg ex Martinus ut subest
colori qui est sensibile per se. Marti
nus autem in se per se sui coloris imprimit quaedam

modum

Sui roe cuiq n' solum ut colorat sed ut ~~tale~~
Martinq percipit a sensu & objectum modas
phantasma Martini representat naturam suets
humanas proprietatibq singularibq et voluntas
figura & magnitudo tacti tr... ... per
alter numerq ab omnibq sensibq

lumen est praesentia lucidi, in perspicuo
seu in visibili, - lumen sa est qd tenebre
privat... privatio autem dicit ordinem ad
formam. - Prim° in quantum ... res pricit
numquam materias nec totum compositum. nam
priu... quas dicit ~~...~~ ... n'
... ... praeparat privari ...

an condenso q° rarefit novat acquirit quantitatem
... videt qd acquirit novas extensiones. nam
... mediantes ... occupabat nunc ...
cupat. (quae vero praeparitur ... quantitatis ... ex
tent° in ordine ad locum ... est.) ...
cant certum ... acquirere novas quantitates
... videt cum eadem ... quod ...
... quae ... erat -
videtur eandem ... quantitates (cuiq ...
in extent° partias semper posui) in casu
posito non acquirere ... aliquid de
novo ... illam perfectiones extensio
nis manente eadem - nec obstat dicere

H

Dic ... ... illud ... spacium

67 Aer calorem ... suscipere magis nec minus
e hoc ... intelligendum, qualitati conveniret

3. ... negativa ... quos ... caelum igni ... privativa ... aqua igni ...

Generalis ... recipiunt ...
32 ...
+ ...

Theologia — ... voluntas ... potentiis homines ... finem ... voluntas ... finis ...

... primum in aliquo genere est causa ceterorum ...
73 ... causa ... calida ... sanitatis est causa medicinarum ... in omnibus analogis.

... in quocunque genere mensura est perfectior omnibus illius generis ...

... dubitabis quare intellectus angelicus cognoscere potest ...

vniuersali ênat° star terceiro, q. bene q. duos singulares intellectus diffos cognoscat, tum intellectus praedicans ea singularia vorsus, nam hoc deb. fuit & nunc est eligendus cognitos duos singulares: ∫ cotrarium videbis. f. 157. ex D. T. 39 64 67

Sed si dicas nescognoscit hos duos per proprias species
Intellectus multo nostri species vniuersalis 59
sin cum quae rem sit intellectus. Nam si species 69
[illegible] in vniuersalis sit per quas cognoscit in hac
cum natura vlez representar, per diversa obtentur cum
paulo, quem difere, esta per me cognoscere
petrus & paulus eladefirmados q° hoc enim qui proprias
species illos cognosco in quibus due diferentiae
individuales mentes repregensentar.

Dices fantasma representare p° singulares, quod in sensu
Comuni recip. ei intellectus dare vigor fantasma
De sensu comuni, intellectus agens eleva cosillo fantas
tasmate species que representam. petrus vt singulares
nisi sint naturales vniuersales que minus intelligentia
V. ad arg. inserrogar quando facto cognoscere duos
individuos petrus & paulus nisi ut singulares sit cognoscere
noremos. Ad hoc Sº bene esse cognoscere singu
laria sed hoc indirecte per conuersionem ad fantas
ma hoc modo intellectus possibilis cognoscit illas
species a fantasmate deductas. & conuertendo se
ad prius aquo ortae fuerant dictas species cognoscit
nosceit singulare —

P.a 2 q. 2 liber singulare opnis fantasma sit. & ad 2 q.
fantasma suae speties ... producunt, q. ducerent
species representantes naturas universales q. in ...
dus est —
ne. dicendum cognosci in fantasmate singul...
q. alias frustra poneret species inteligibiles, hunc
q. cum dicit intellectus ... & ab se ... delectable
q. cognosci, & proprias species
multum & differentiam inter ... sensus qui ... res
cognoscit intellectus res & quiditates illis sensus ...
... intellectus ... & sub a ... extra
in potentijs subordinatis superior, q. inferior &
aliquid amplius cognoscit intellectus ... rerum ...
intellectus passibiles alias imagines ...
itemque dicit intellectus agentes elevando fantasma ...
dis illo producit species ... in quibus cognoscit [struck]
[struck] ipsum ... | quod tribuit efficaciae ipsius intellectus
agentis fantasma possit agere seu producere spe
cies in passibiles, in alio modo q. materia
le ... immaterialia agere nequit —
... deus ... facit liberefacit, quam cum
causis 24 per quas ... agere.
... dicit ... ait ... q. ... cum
... species in illis ... gradus substantiales ...
omnes ... diversitate
omnes quas ... illas videmus corporis organis, ...
tribuendo naturam substantialem esse ...
... speciei 66 e

ad marginem: ... fantasma ... & cooperatione ... speciei

quolibet motu docui corrupt.^{or} 8 aduchocalis naz
8 hoc q moueat de hoc in alius locis communis ob
[illegible] [illegible] [illegible] spani [illegible]
Vt [illegible] estimatiua, [illegible] Sensus pure moles
est in animalibus inest ouis [illegible] perspicuus extremo
huas percipit lupus [illegible] componit cum lupo moles
nas. S. [illegible] sibi [illegible] vdat de [illegible]
medio appetitus animalis qui sese ad tales [illegible]
intellectus practicus [illegible] in hoc q iudicat [illegible]
[illegible] ob^{ta} esse iucunda. S. molestia. & moles
[illegible] apetitus & bonam mouet illud [illegible] 9.
[illegible] [illegible]
[illegible] intellectus [illegible] / Largeh osif 59. l
Vnus [illegible] est sensus communis in quas ob^{ta} externi
sensuum agunt, roe tri multiplex est ille sensus [illegible].
ob^{ta} omnium recipit -
[illegible] intellectus speculativus cognoscit ob^{ta} bona & mala [illegible]
[illegible] practicus in ordine ad opera 4a
est dal. [illegible] mentalis [illegible] vnus conceptus [illegible] plures
in quo ndo [illegible] intelli. 5o est. [illegible] percipere
intellectus conceptus obiectiuos [illegible] animalis [illegible]
cum simplices conceptus [illegible] includunt in se com
positiones nam alii intellectus terminat expositiones
simplicis appositionis ad amplius quas ad [illegible] res
percipere, itaq compositio [illegible] falsus [illegible]
& cum [illegible] mentalis in comp [illegible] 83
ideo [illegible] vnicum actum eediuum, cumque

~~[illegible] et quasi[?] multiplicatas~~ [illegible] in [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ (~~quod est [illegible] seu [illegible]~~) [illegible]
~~[illegible]~~

Obiectum motivum est quod movet intellectum ad cognoscendum, ut phan-
tasma quod non cognoscitur sed res representata; obiectum termina-
tivum est quod cognoscitur et non movet, ut Deus et Angeli qui
per se non movent, cognoscuntur tamen; motivum et terminativum
vero erit paries qui movet et cognoscitur.

immaterialia non cognoscuntur per species proprias sed per
alienas, [illegible] hoc nobis accidit

semper intellectus tendit in verum, et quod alias tendit[?] con-
noscat[?] verum cognitione incomplexum quae veri-
tas consistit in similitudine specierum ad res
quas representant, statis[?]. [illegible]

unio seu compositio quae est prima[?] non est eadem quae cognitio
semper cognitio intellectus semper terminatur ad verum propter[?] aut[?]
[illegible] potest esse falsa, ~~[illegible]~~, et licet quod
cum ego compono sane[?] propositionem[?] et alius dubitans
de veritate illam non cognoscit formaliter [illegible] ~~[illegible]~~ q. habet obiectum intellectus esse verum, intelligo
id est sub ratione veri; tamquam bonum i.e. sub ratione
boni, (verum huius [illegible] [illegible]

V. [illegible] utrique [illegible] dicimus las extensiones
partium [illegible] locum [illegible] est
divisibilis ita ut distinctis partibus loci co-
respondeant etc., nam alias [illegible] [illegible]

ditates spirituales dici hanc extensiones in ordi
ne ad locum determinatum in quo est; tunc sic c'dum di
bilis et cum libet quanto correspondet singula eius

~~sacramentum Eucharistiae ecc~~
~~et se dicunt gratia penetrationis ... intoto~~
~~et aliqua ... si dicas ... extensio~~
~~nes in ordine ad locum ... sed perche~~
~~... locum aequales ... et ... quanto~~
~~... debent habere~~

c si dicas duplex adeo ... ad locum, ...
ens hoc est formalis quantitatis nam effectus
1° ... suas ... naturas ... potest se
... adeo, ... quia albedo ...
... ... obstare poni ...
... nec valet ... quantitatis ... in
... nam ... quae est ... dum ... in ... subs
... tribuit ... formales ... ut albedine
... accidens ... in ...
... quae ... spiritualis.

r ex ... sensibile ad sensum ... ad ...
imprimendo species corporeas ... phantasma ...
imprimendo ~~...~~ ... species immateriales
... quibus certum est ... ~~posse~~ intelligi ... nam
phantasia (... imaginativa) semper ...
... omnes ... Sed imaginativa ...
... sentire ... species ... materialis
sensitiva, cumque ... intellectus ... mens

63 intellectivas ab Dr qui observarunt species ad in-
B tellectiones liberandas (alias dicerent inutiles nisi
34 ci & doct., qui ictu non intelligant, non esse dignum ... quod desiderat rationi) —

n. Utique concedimus manere esse intelligibile in
intellectu id eo actu intelligere dicere, et quamvis alia species esse in oculo, et non videt oculus (ex quo probatur oculus actum agere visiones) dicitur non intelligi. s. ab sensibili. s. ab imaginativa s. ab ingenio voluntario.

a) causa realis, in ratione causa, dicitur respectus ad effectus reales. & causa rationis similiter ad effectus rationis. ita ut causa quae ingenio entis realis est producere potest effectus rationis, quae causa rationis est. ut intellectus potest producere quimeras ~~...~~
~~cognitiones quimerae ... in re~~. &
extra hoc. exemplar factus s. causa finalis ... movent & dirigunt actus reales quae in isto genere causandi realis sunt quamvis in re entia sunt entia ficta.

B
f. 43 forma est accidentalis quae realis est dum in se finem inest sub ... reale. quimera in ... neque ... cognita denominet non tolli quia entia rationis ... cognatio non est in se finem ... quasdam denominationes ea ... intrinsecas ... [illegible]
neque esse privatio, et quimeras, a omnia entia rationis sunt esse ... in hoc quod cum nihil sint fingi imaginatione aliquid esse, non erit ergo ens rationis illa cognitio ...
vilches 102

43

~~[illegible]~~ [illegible] represent[illegible] chimeras [illegible] illud representatur, q. nō Sit est (mientras de xa aeler es tendimiento de concerto) — [illegible] in conuenii cognit[illegible] reales et signis seu representatiuas entis rationis. Ut et voce et scriptura eodem modo signa S., (et eis e[illegible] res representato [illegible] perfectior signo aliud

C Verum e fundamentalis natura ed ~~[illegible]~~ agenti q[illegible] [illegible] nas [illegible] sola [illegible]; intellig aliud in [illegible] Ses aliud v. ee P[illegible] fraliv [illegible] hoc [illegible] intell itaq[illegible] des modo erit ens ronis ~~ipsa natura~~ q[illegible] a[illegible] [illegible] P[illegible] [illegible] separata a singularibus, ut q. ipse intellig ~~[illegible]~~ qui realis i albus cognoscit [illegible] albedine, nam cum reuera [illegible] albus sit, abstractio illius ab albedine fictitia est ac proinde p. ens rationis (in ista consideratio) est. — [illegible] f. 45. (D. n. 65 b)

r Causa q. passiua e (v.g. mar) intrinsice q[illegible] semper a sua mouer, actiua erit respectu eff[illegible] extrinseci, [illegible] manus ~~[illegible]~~ recep[illegible] [illegible] Capitis [illegible]

r Viuentia generantur ab agente intrinsice agenti a semine v.g. S. quod semen intrinsecas virtutes ut ad seipsum disponendum — at n. viuentia ab agente ex trinseco v.g. ignis ab alio igne —

r Causa in comuni, n. est vniboca omnibus causis in genere entis nas sub[illegible] accidens nihil dat con[illegible]. nec in genere causae nas finalis moralis quia est [illegible] alie v. [illegible]

r q. causa finalis et moralis ad essentia rei nolis ut nolis ideo Deus n. pot supplere Sorp [illegible] nec sub[illegible] q[illegible] receptiua est accidentium (quamuis n. [illegible] de eos [illegible]) q. recipere imperfectionem [illegible]

2. Non tamen potest Deus cuilibet causae formalis effectum supplere. Ut formalis accidentalis, nam talis effectus dicunt intrinsecas dependentias a suis causis, quare impossibile est Deum dealbare parietem sine albedine et extendere substantiam sine quantitate

B Ratio quae in Deo est virtualis formalis spiritualis formalis corporea, dices unio est unire totam animam cum toto

fol. 42 corpore, et totam cum qualibet parte corporis. Respondetur accidentalis indivisibilis est unio, [illegible] sed hoc sufficit cum

12 anima sit indivisibilis. quo virtualiter continet formaliter quod est debere unire totam cum qualibet parte corporis. hoc fit per uniones quae exprimuntur. non est tota unio sed pars unionis

nec obstat admittendas totas animas et negandas totas uniones. Sed non est necessarius totus corporis. Sed manet

C sufficit,

accidens seu proprietas quae petit radicaliter proprium a certa forma nequit aliud subiectum distinctum transmigrare accidens [illegible] seu passio petens radicale proprium a forma nequit ab alia oriri bene in aliam migrare tamen infraste. V.g. calor qui oritur a forma ignis non potest dimanare a forma aquae nec ab alia alterius speciei bene tamen potest in aqua esse modus.

~ Differentia inter alterationem et generationem: ista est pro substantia illa qualitates. ista est pro aquo privare illa positivum subiectum nigrum ex in album, ista recipit in nuda materia illa in materia actuata forma. ista est mutatio instantanea, illa motus successivus.

[illegible] alteratio motus ad qualitates sensibiles. Et alia alteratio moralis ex aliquis cum sabiens acquirit

acquiri ... corporis q.do accipit lumen, l.g. 44
Nec vnus vbi acquiri & alia similia accidentia ...
largissimo modo dicunt alterat.
r. Generatio dr generatio quando aia ex ... substantia
Justa adquam generat? precedunt etz alterat.
(que in omni simpliciter necessario dispositio?) &c.
alterani ppie dramma q acquirit non ...
B
... nam ille esse motus ... factus
Species tam sensibiles quam intelligibiles ...
... positiue vnqua ...
omnis motus ... continuus, omnis motus instan
taneus est.
r. Nobilitas motuum prestandae est penes nobilitates trop
ad quos tendunt
r. accretio est motus ad quantitatem, nutritio est motus ad substs
tantias & etz si quarido dat accretio dat nutritio, n. inde
seq. n. ee distinctos motus, siquidem distinctos habent
trs.
r. numerus est sbr. omnium quinq. sensuum. justz en. duos
sapores visus colores auditus sonos tactus tangibilia
odori odores percipit, ig.r quantitas obm est quinq.
sensuum.
r. ergo quod constat prestantiores ei alias quas ...
ides constat prestantiores ... habere qualo
tates quam quanties ista eris ... ...
... seu ...
r. ... prestantiores motus ei alterationes quas
[illegible] ... ones n. dubites

casalobi. Sori breves explicui

~~ri debeo arguere distinctes espersiceas per esse distinct. specificam actuum. deseo ri meo ipsi dein ex dist. genericaillorum vg. eadem mea voluntas elicit actum amoris qui specie distinctus ab alio odii peccatur ri bene (ut diximus) sumunt suas specificationes a rationibus formalibus sub quibus attingunt obiectum nam odium respicit ens sub ratione mali, amor sub ratione boni quae rationes specie distinguuntur~~

2do. dicit dist. numericam accidentium formi quibus intellig. 3o ipsa accidentia illius sunt eiusdem speciei et numero. per distinctis. v.g. pot. vegetativa et sensitiva quae alias specie distinguuntur. ri tollit distinctionem essentialem sub. ... (amalibi recte)

ri ri bene infers. ri dari ap. rei quae est ens rationis namque libet conceptus ri dari. et ens reale est realiter indifferens intellectui itaque quamvis ri concedas dari universale a parte rei ri ... deo faceber ei ens rationis, nam universale est ~~vitae conceptus repraesentans~~ quod dicam est ens rationis. Si dixero est conceptus repraesentans naturas communes multis falsum est: quia des conceptus est ens reale, si est tale ens rationis ipsa natura per conceptus repraesentata quae nullus alius ... naturas possum assignare, at natura a parte rei est communicata fundamentaliter multis. similiter quod com pono ... ei ... sic ... realiter ri dari a parte rei, ri tamen est ens rationis per conceptus; nec ... natura illius est ens rationis quam ... oppositum ipse ... quidditatis a parte rei —

45

2o. ex quo scludo in rigore congruenes fieri q intell. sine aliqua fundam.to vero concipi res tiquis si eet, v.g. q 2o concipi montem aureum et igneum in quo casu est congruens n'eni conceptus montis, sd ipse mons, qui cum n'sit ap. rei tamq ei sit ex hoc q concipiatur ab intell. acci(dens), et quia ignis et aurum ex quibus mons compositus fingitur entia ap. rei n'est fundamentalis exse ordinantur ad tales comp. intell.; quemadmodum singularia tribuunt occasiones intell. ad hoc ut concipiat naturas communes illis —

(1) 43

r cum hoc est verum q dixi f. 43. penig. clarius ulterius dico q cum intell. agens abstrahit mediis fantasmatibus singularium naturas separatas ab illis in illo priori, tamquam intell. possibilis eam nat. luminis de singularibus enunciet dicitur intell. agens circa congruens ut pote qa n'est fundamentum in re natura et extra singularia — q mone nota p emissione cog. qa ex hoc brevi compendiunculo, intelligas entis rationis conceptus colligo.

63
6

r effectus individuales sumit has unitates numericas ab alterius ordine seu processione quas dixi ad causas 2as ita quas vis verum videatur Deum posse se solo producere ideas lumen, q. 101. et eandem intellectus quas pr. sine qua ipse diversas ideas num. est numer. nec eandem num. intell. ideas, vide dicta f. 25. N° 70

r nom. ... ...impossibile ad ... naturam ... spec. et genus. individuum ... ad ... intentiones

v.ⁱ Quamvis actio, passio et motus idem sint realiter, formaliter tamen sunt diversa, quia ex definitione actionis, cuius
85 definitio motus procedens ab agente, vel ab agente, passio vero est motus prout respiciens patiens, motus vero est via ad terminum, quod definitio distinctionis formalis demonstravit. Et hoc ostenditur apparet, nam si duo ignes eandem aquam calefaciunt, ibi duae erunt actiones, cum quia illi duo agentes, tamen erit una passio, nam tamen est unum patiens,
ac deinde est unus motus, nam sic sumitur duas vias
Tres atro, aquae et adque, qui tamen sunt, ...
si aqua caloris, ad calorem.
v. Ex motus sumunt ex termino ad quem itaque penes distinctionem termini ad quem distinguitur motuum definitio. Itaque motus sursum ... lapidis et motus ignis erunt eiusdem speciei quamvis penes ... subiectorum distinctionem
v Motus itionis et redditionis lapidis sunt diversae speciei quia in illa ut in itionis quamvis non est quies positiva est quies negativa
v.ᵃ ... distinctiones motuum quam a ... sumendas ... atque lapis accedit ad ipsum vel ascendendo
47 ad quod ignis ascendendo accedit cum Respondi
M. ... debeo dubitare an terminus a quo ... distinctionis principium
quod videndum est quae distinctio inveniatur. Motus spirituales, et corporeus, rectus, curvus, circularem, sursum deorsum, superficiales, itionis et redditionis est nec ... agitur deinde alterationis ...

(?) R°. quare fiunt successive motus ad quas 16
les qualitates & ubi e. precipue, q. illa cum
impenetrabilis nequit simul ab agente produci
cuius qualitates contrario resistat paulatim vincendo
rio sinit, ubi cum decet instantaneus ad locum ex
trinsecum, unde nequit penetrari & successive ac
quiri,

Obiic. dubito an ad substantias successive et der
motus (nec loquor de esse substantiali, cuius instanean
neas plurimi notauit ac simul certa abonz acci
dentia que p'ria n' habent v. g. lux — B. 47

mento dubito. ca motum qui n' instaneus est
quo pacto possit n'ai successivus. deinde et ign
ro quomodo duratio sit entitas permanens, nam res
si dicas successiones ei tri constitutiones quam [illegible]
ad ipsi [illegible] ex trinsecus R° impertinentes vide
ri [illegible] modas durationes assignare, intrinsecus
[illegible] solam existentiam rei, dica v ei ex tracausas
sine adendo durationes preterquam ipsum nomen du
rat° indicat successiones quam dici intrinsece —
p cuius resolv. probabilius incet durat. fratres n' co[illegible] 68
sere in successione & durat. in quas Deique diffi
a Boetio interminabilis vite tota simul & perfec
ta possessio, cumque compatit. [illegible] successi
sivas quaremus dici constares [illegible] ad ipsi ex
trinsecus. de proportione [illegible] de Angelis &

S alys incompletis libg diaxepo sum, ac ex 76 in comy
ahilibg q. 5 ic plene deliberari 6 quarum f. 49 D
Q. Dr mensuram debere ee eiusdem [illegible] ac
mensuratum R. absolute d. Dis aliqua [illegible]
comunes nam quantitas extensionis [illegible]
curae extensionis [illegible] etc.
nec semp. ad mensurandum cog. [illegible] mensurare
Deus enim e' mensura omnium perfectionum quae in
perfectione cog., bene [illegible] debere e [illegible]
perfecta quidquid [illegible] mensuris. Una [illegible]
actualis mensura motus per suam mensuram [illegible]
bene tempus [illegible] dicitur [illegible] ad mensurationem
32 nes reale [illegible] ipsum [illegible] ~~[illegible]~~
Q. assent [illegible] ex [illegible]
[illegible] duo [illegible] diversam
[illegible] en. [illegible] violento
interitus; ille qui [illegible] ad ea, intentum
[illegible] modum [illegible] liberalitas [illegible]
opponit [illegible] f. 41 B.
omnino [illegible] simul [illegible] repugnare
[illegible] repugnat aliquo ex [illegible]
ex [illegible] c. poss. [illegible] nam VO. acen
[illegible] violento lapidem, hunc
[illegible] violentus hunc [illegible] motus B.
[illegible] diversitate [illegible] motum & mutationem [illegible]
adversus illum sequerem [illegible] contrarium or

41

s. dum naturas. s. dum latitudines. quarto motus est acrecio que deminori ad maiores qua les fit. et calefactio de minori ad maiores ca lores, qui tum ambo positivi st. — alia conditio est q. fit in subo. integro constanti cas mar ... fra vel ia conditio q. fit contrario modo — 2 ... v. 51. vnus terior positivus. secundum nega tivus fit in instanti, que muto. substa. ppie sp... venir, ita nutritio quia motus ad substantias n est continua, sed dis crescit acquirendo q. vnam ps subsa. & post alias. ita v. medius dei B. 46

r species qualitatis n omnes sunt tri motus nam nobis pote tempore insigne v. g. p accidens ad motu subste ac quirit figura et p accidens ad motus quantitatis subito ... et n ppie p motus successivus acquirunt itaq passio & passibilis qualitas erunt ... tri motus

r ~~Motus passi ... substantia~~ vnus motus requirit ei subiectum alterius necessarium terminus q. si motus eius de tarde fiat velox h. e. q. fit diuersa ad partes vnde mobilis q tius ~~passi ... ...~~ accidens. n pot. subiectari in acci

r diuersitas generica s. specifica motus sumitur ex diuersitate terminus — ex diuersitate insequat frali, v. g. motus ad qua litates erit ghs: motus ad tales quantitates specifica diuersas species, similiter motus ad colores erit ghs motus ad albedines specificus erit, dixi frali. nam

nam si aliquid moueat de viridi in palidus. et
M aliud de albo in palidus illi motus erunt diuersi
specie nam palidus etsi maelis sit vnus spe tam
salit. e vnus gne. quatenus considerat ad vi
ride est albus. quatenus ad albus e nigrus. di
stans ē pensandum —
r. vnitas numerica, tum respicit vnum num. mobile
et quodlibet accidens, tum ter ad quem [a quo] tum deni s.
continuitatez ~~[struck]~~ seu vni
tatez numericam temporis. quod est. itaq motus la
pidis sursum qui continuo descendit, quamuis sit
l... mobilis et distinctis motus specie ex diuersi
tate term. nec dicendi sunt continui, sed contigui ui
... aliqua quies negatiua ~~[struck]~~ sim
ilr partim viridis et partim sicca virga, distinctis nu
mero motibus mouet —
r dices mouet lapis deorsum tunc term ad quem n'e vnus
num. sed multiplex siquidem correspondens diuersis spa
tiis lapidis & vnitas tum quid debet esse numerica R
vnum tm ec locum vniequale et lapis vnus est
r ... qui defi... ... sub eodem genere di
59 alia tm sunt ... disparata, ... modo sub. a ... dberet
N contrarius. ... ...
r nunc contrarietas motus prouenit i ... ...
32 verum e tm, oppositis ... contrarietate disparata, ...
ex defl. ~~[struck]~~ oppositionis relatiue ... contrarie
contradict. priuatiue ... ... 4 6. B
a contrarietate ... ... dico motus prouenire itaq
corruptio & generatio priuat. oppouunt ... ...

Dest pro illius opponunt talimodo.

Cuius alia positiva quae, entitas rei, quae po-
sitive contrariatur motui, altera privativa quae tamen
est neque motus ubi lapis in aere demeretur.

Maxima Aris. quod movetur ad aliques terminum non potest simul
moveri et mutatus esse, in quo meo videri dissolvi
respice ... nisi distinguamus in instantis naturae
maxima eius mobile quod movetur per aliquas magni-
tudines tanto tempore per minores magnitudines mi-
nori tempore poterit moveri —

Mit alia quibus Aristoteles probat quod continuum non componi
ex indivisibilibus, decet nam punctus non haberet
terminus siquidem est punctus quod sit extremus tanquam alius
punctus quod generandeus eo adjunde non fit continuus

Ex his quae Aristoteles colligere omne continuum mobile est tempus
et magnitudinis esse infinitum proportionabiliter, ideo probat
nam dato motu per magnitudines in tanto tempore tales magis mag-
nitudines posset mobile velocius per eum ubi minori tempore
alias non esset velocius et sic infinitus decendendo, manet
probata infinitus motus et spatium, nam deo magnitudine
ab ... cum ex his precedenti aliter non componi
ex indivisibilibus

Haec omnia docet Aristoteles esse divisibilia et tempus, motus, move-
ri, id ad quod fit motus, sive quantitas, sive qualitas. Et
mobile etiam quod movetur partim est in primo aque et partim
in tertio aque —

1 Argumentum sophisticum, nemo moritur qui, cum vivit non mo-
ritur, cum mortuus est non moritur. Aristoteles Respondet ...

D^a nīq itaq subst^a fit ex priu^e suis ipsius f̄cis, h̄ↄ
ex dō ōtio, accidens tn^d ex quo ↄ^a no positiuo
v. ex hisq apparet quomō ex re que n̄ est (sc̄ priū) potest
fieri res, hoc enim ē priu^s et fruit insen̄
v. appareret q. in ꝯmeat^e vg. cadaueris, priu^e f̄e
viuentis ē fructū accidens talis generacōis, spēci
dens inquiss nam n̄ posse ē extab priu^a viuentis qnat
cadauer, verū tn̄ mihi iudice hoc difficilit intelli
gi itaq ett, nō versa vice, augeri difficultate
v. Mat^a 2^a seu ~~~ ē, sub^m ex quo incito et fiunt
f̄e et immediate
v. discriminamini mat^as 1^a et 2^a ista, ss. ipse f̄e accid^a
ipse omnes afuæ ex^a excludit, Sæ ē per ciperlis agi
bilis (naturalibus a~~ing obm sensuus f̄e ss.) secus illa
Sæ ē ag. et corr. secus illa, Sæ mu ltiplex spe
de eqm. inqualibet rē inueniō, illa una
spē tn̄ omnibus,
v. quidqui d sit fiqui f̄as n̄ r̄ in quolibet hoc ē
q mat^a. prig debet aliquam f̄is accidentalibus sue
mat^a 2^a. ut fine v.c. horo
v. quamuis mat^a 1^a esse n̄ percipiat a sensibus q.l. tn̄
ē capax accidentium ~~~ (q. spiritu denegat) corpo
relis-
v. colliges hinc quomodo mat^a 1^a ~ cat recipere alte
rationes differentes certum est alterari ma
1^a q quando ē sub f̄a hominis cum anima fuerit
sub f̄a embrionis nam generatio ista ~ subiec

subiectiv mat. a. se in mat. / dicō ḡ subiecto, ergo et in similibus qd. est alterat. subiecto et ipsa mat. et acci-
dentius, ipsam mat. dicit alterari mediate, immediate
dicitur et accidens q. generatur, sive quare ipso generatio
subiectat immediate in unione mediate in ipsa
mat.; cum certus sit motus generi in modo
subiectari, et hoc ipsum est dicere motus sub
esse immediate in termino et mediate in mobili
v hoc continuo obseruas scilicet predic. et accidens, ac
[illegible] tam consentanea ipsa in mea entitate rei [illegible] 84
cu respectus ad aliud / hic quae longe scilicet est pro
quam mat. ad sua. c
v 3 pr. pot. a actiua, quae correspondet operationi passiua cui corres
correspondere pr. seu perfectio, obiectiua cui correspondet pot. ecti. pot. as obiectivas
[illegible] entitas [illegible] v. c. q. in ē pot. echi. pot. obiectiva
v [illegible]
v pura pot. est mat. a ex se ex se inquā, nullam in se
includens operat. nec formam, in hoc ē pura pot. a obiectiua
cum sit ens quoddam includens aliam entitatem omnem exclusive
v Pot. a in mat. ad suas substantiales formas et ad quantitates 71
et ipsa entitas est mat. alias daretur processus
in infinitum, tum etiam qt omnia alia accidentia imme-
diate suquamentate recipiuntur. /
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
v proprietas rei aliquid positivum debet esse
semper nec enim numquam rei nec entitatem rei
constituere

infere nemines mori in tpe, si tu in instanti inque
Everus dicere viciu vestrmo cemmuaverta
Arg. q movera aliquid illuo desinit q. esse q
mutatus e illud deservui q esse
Asent Arg. q liber tmps ee ins deos momenta
ita si interpolatum ni momentus & tmpi, idem
Iliaseni dequo liber otinuo, ~~[illegible]~~
Solum in motu Coeli e verus ides num muta
vte ee mutatus nam in alijs motibus si omnino
idese; saltes us fui aliquam fes
Quaeri sedo deus posset duo calores eodem oppine
A. B. ubi diffs calores tralia des ne altio fine
pasio; dni tsf mixto calore el passiones
nihil aliud ee tres calores si abcedat & pas dr. tmi
170 sus. Co. auni nam calor dici fer & recipi. & h d
cas. duo calores cesare act. dni ee ipsos actiones d
pas. es cas in coperfectio —
Pro finis dubito si actiones vocant Co. accidens quo
173 modo poterit eidem cum dubio. in pma eis, Dr. f 76
accidens fiue ppria exista nequit oserpari queci
50 in fine ppria subsista quia actualis inherentia, id
est de qualibet re divina viribus sced.
si albor v.g. fine sub eet individuare apponi
intrinseca singularitates — f
exista. est modus purus eintz rei, et q uni in sere
ntia ~~[illegible]~~ modus pti accidentis nequit ne apposita nec
v. d. abasr eet subs
3. ar. accidens, pat eipse e dubito inherere, et. Rio mode. dici, q positivus
n in ebeipseo accidens ext

negat D. Th. subjectum creaturae aliter posse communicari, n(on) tamen creaturas subsistentias v.g. Verbi divini Samaritani —
hoc probatur maxime termino nota: et sentencia probabile
D. merito de ferentias pono me durat regis spiritualis et Dei, et incorruptibilia, sive successiones. f. n(on) successiones siquidem in corruptibilibus ostendo durationis talis esse senescendi et alios causas ...cius aut insensibilibus f. 46 y 62
Verum mihi dubitandi causa in alteratione, cur ... priv. st in generatione v.g. aqua de frigida fit calida, cur priv. caloris n(on) diceret ... et generatione v.g. cadaveris ... aqua e priv. qu. illa neg. cadaveris n(on) nullo fundat ... ut in composito priv. caloris fundat in frigiditate ... ut ... frigiditas ... n(on) priv.
R. Adverti ... fuer(it) ens ex n(on) ente actu, bene in ente in pot(enti)a. ... mat(eri)a ... et v.g. ex ... quae statim e in pot(enti)a et n(on) actu ... hoc modo notari)
Forma in facto esse. seu forma constituens s. mat(eri)a ... ; forma vero in fieri est e priv(atio), quae generationis ... transitus ... forma, licet aliquis alio ... est accidens, causa ...
Quid ... ratio ... in quantum ... (ingrediat de qua agimus) sive privative ... 32.

+ ... spiritualis ... ob ... solo.

40 Subsist.o istum rei p se stantē ... itaq
51 ... accid subsistere ... inherentias actualites
e impropria locutio ...

... ; ... esse magis nec minus
... maior accidentis ... magis alia ... piat
hoc est rone qualitatis ... qualitas
... est in subsistentia ... accid. ...

... suscipere ... ea quod ... in ... de subst.
illique corruptibilis est, interitus ... causali ... ideo
... quia orbibus cœlestib. et angelis ...
... ipsis interitus ... ducat

... ... possumus abstrahere aliquid ab
alio in cuius conceptu formali includitur. v.g. non possu
mus precindere ... radices ... quin
... concipiat. itaq nequit abstrahi con
ceptus entis a substantia et accidenti, nam ... trans
cendit ... formales ... p se et in alio

Conceditur ... posse precindi a deo et creaturis sub
stantialibus quedam ... substantialis ...
75 ... essendi p se ... conceptum formalem dei
... creatore nec substantie ... creature ...

... si dicas illa ... subst. ... abstracta ... nec ...
accid. ... quamvis ... in deo ... creator
... conceptus ~~eius~~ substantie ... creatoris
alias ... posset ... substantie quin concepiret ...
creatoris ... falsum est, itaq ... tales ... substantie
univocas rone raciocinata ... in deo et creaturis
...

v. ens non est divid. in primum nec chimeras. Et dett. hoc equivocamus essentiam omnium cuiusque et omnes naturales nam nihil aliud est illa notio universalis quam rell. superioris ad inferiores, similiter est subiecti et praedicati etc.

v. ita d. ens adsumi possit non solum et ad veritate esse analogus proportionalitatis

v. ens ad deum et creaturas e analogus, n. omnimus n. entis potest deus, cum creaturis et n. igitur clarius satis ... terrestres nec simplicius et magis convenienter subs. et accidens et in se simonimia

v. deff. est. 1º diverse quod n. conveniunt univoce in aliqua. 2º sunt convenientes in roe entis, hoc est analogice

v. analogus e ens ad subst. et accidens, quod dixi bonus est, n. imbiberet, n. omnibus differentialibus ut distinguerent, hoc enim est n. univoca

v. v. signata p. analogum ambae talis e ut uni analogatae conveniat intrinsece, aliis vero extrinsece

v. v. analogus proportionalitatis in primis esse omnibus conveniens, isto modo ens e analogum ad subst. et accid.

v. v. simonimie omnino e eadem, ea quae convenient in illa aliquid addunt ... differentiae ... nominatae ...

v. species entis consistunt abente si ... ens ... ad ... illo identificatur, nec potest percipi ens. quin ...

- vnt accid. materialia omnis fere quarum egent alio accidente ad inhaerendum, materiaque vero eorum Sunt mat. ad Subiectum immediato, vt distinguatur ac illa que immediate insunt subiecto mitto Substa. vt ingmat.: vg. ~

2 decem ss car. de reales qui decem modi affi- ciendi subiectum in 1° quantitas qualitas et alij sic alij eam afficiunt per ordinem ad aliud, transcen- dentalis absolute, relative, de quibus dicemus et relatiue ~ 50. [illegible]

M: collegis meo modo subsistentia [illegible] St. subsistentia eorum singularis a lio existens per se et hoc subiectum quod est per se; unde 2° perseitatis conuenit illi sub- stantiae et humanitatis conuenit illi substantiae [illegible] in verbo diuino instantia St). nunc sic, huma- nitas ista est, exse in St posse subsistere ee per se, nam alio ee per se ei a se ipsa [illegible] perseita- de pueniret ~ dices non potest ee substantia quin sit per se alio, sed alio ei per se est essentia subst. R° negans nam Deus posset humanitatis absque sub conseruare ~ Rogabis in isto casu ista hu- manitas esset 1a S. hoc; ~~R° ee 2a quod ex na- tura sua ode debere per se ipse~~; R° ei per se nega- tiue. hoc est non est [illegible] ex propria intrinseca roe non

cet pro Rogabis deinde, an possent accidentibus R° minime

66 ~~posse [illegible] et hi conuenis [illegible] [illegible] ponunt subsistentias singulares [illegible]~~

(r. inhærentia acci. e accidentaliter seu accidens quo itaque negat alia inhærentia vt inhæreat

r. accidens e analogum in equalitatis admones cathego acci. –

r. dt fundamentum e proprietatibus. sic subiectum e prior acci. hoc itaque accidens non dicitur definiet. p substantiam nisi in particulari, nam in inferioribus rationibus specialibus inhærentia concluditur, hoc iam alibi,

r. nam alibi dixi substantiam e prior nat. acci. quantum e ex se ipsis e cognoscibilis et ab intellectu.

r. Existentia rei e ipsa essentia rei non quomodocunque sed prout dicitur creata extra causas, itaque existentia substantiæ 2æ erit ista perseitas apta ut e extra causas

r. substantia accidentibus prior est; substantia est quæ suæ rationis perfectior est et ipsa perfectior est ab quam post.

r. modum substantiæ in 1. et 2. e diuisio. substantiæ in acciden. quod non e per se accidit quod sit in potentia. s. quod sit actu; sicut hominem vt vocalem accidit quod sit vt ale s. particulare; aliosque post dici nominis inequiuocatur +

r. 1a substantia. maxime erit vg. natura humana quæ sit posita in 1a. statu enim ipsa substantia s. erit singularis notio singularis et cuius vnio mutabilis est, itaque sine motu sine statu rei se deprauet. sed dubio quæ nec est in subiecto nec dicitur de aliquo ... natura ... excellens

hunc meo metodo nostro, quod predicat notio singularitas
de P.o et Paulo, hinc predicat utrique, et hec [illegible] subst.
non inconueniens, in conueniret si fit quod predica
ret, nam hoc est dicere quod ratio subst. aliquid
esse communicabile quod implicat; exemplum est
e diuerso in nostro universali, quia ut sic est singu
laris non enim dicimus P.o universale, et tamen
est esse utroque quod utique est, siquidem ratio talis
nostri nis, sed solum per accidens ad illam natura huma
naest in multis
Secundo hic a et desubst.a complexi physice et metha
physice
meo modo, etc. dicit. unam essentialiter subst.am esse ma
gis substantiam quam aliam intelligendum est melius, nisi fallor
nam gradus essentialis, multas essentias in omnibus rebus
alius in excelsis per gradus indiuiduos. et hic accidentes
utrique ... falsit in excedere ... excelsis ... subs
tantialiter ... subsistere (quod ... melius loco
meo modo. hunc utrumque non imaginari potest, unam subst.am
esse magis quam aliam, tam ex perfectione natura, tam
ex alio modo. ex diuersitate speciphica quam utique
esse causam, cum apparet omnes substantias ... physice
physice ... f. 67. h. et 20
predicamentum falsit, dicit ordines rationis, fundamentaliter
realesque ...
vel realis sive transcendentalis sive pred. et in ... ex
homo reali ... sufficit ... rationis ... tr
ut ... h. ... et animal ... relatio ...

Eadem est 1o subt. et 2a. melius rumpitur nam est U. 6. 5
humanitas, quae dicit subiectum decidi. 4a et 2a est com-
municabilitatis universalis. Ad 2a, (hoc est ipsae creaturae)
r. magis et pro dicto per 3 cathegoriis, hoc est colocant in recto
seruie partes componentes pro recto seu collocatae
V. sed ad 3 de 1 probat tomo 1 $4 6

r. hinc infero mare ex pro corpus de tratam esse ad unum
r. 1 catheg. metaphisice subordinat ... illud in recto
deni pro collocatum nempe corpus ... genus tam
constituentes quas dum dicens ad latus colocant tam
quam attributa ipsius generis, et in recto ... ipsius
et predicat in recto de illis —

r. ... deo essentiale subiecti eo est de ... ipsius
esse acci, quod deo convenit cum ... subiecto ...
r. sicut ... ... se vocat pro ... quae ...
detur ad tales ... species ... in ... ...
... ... similiter ... detur ... ...
... ... omnes ... nec ... dicimus nullo
... — ... ... similis ... ...
r. eorum est dicere deum colocari posse in catteg.
... ... nec ... infinitus ...
premum pro ... colocari; nec ... ... contineri in ...
... ad hoc ... deum ...
de ... ...
r. ... ... dicere colocari in omnibus catheg.
deum, precipue in catteg. subst. et rest., nam ...
... ... in ... appareat in deo
5

... ... quas ... ...

Corruptibile et incorruptibile, dicet quae species desert omnino quae tamen methaphysice possit subsistere, hoc substantiale necessarium est in quovis genere mensurabile et mensurabile ex eius loco constructum potentia naturae, videlicet deus etc. Extensio in ordine ad locum petit partes loci separatas, a quadris extensis in ordine ad effectum, et quae vocas, quantitatis in extensione ad locum ponunt aliquam quantitatem.

sicut corpus Christi domini ... quod impugno alibi.

meo modo substantia sine quantitate haberet ... dissimiles ... sicut confessus, cum ea tamen in se divisibili ... possidens haberet extensas a confusas, in hoc ... illa quantitatis.

Substantia corporea est in hoc capite divisibilis radicaliter, non ... ad ... spirituales ... quae nullo modo divisibilis est.

Percipio hoc primum esse non posse demonstrari: demonstrandum per quid quae est ... est ... ipsa esse est radix et causa omnium quae ... in re hac ... demonstrari ... generalis ... non ... divisibili.

meo modo si mere passiva est potentia existimo nunquam esse accidens. hoc dixi, quia intellectus quamvis potentia passiva sit, est proprie operativa ideo quamvis ... accidens est. Ex quo divisibilitas quantitatis esse illius est judicanda. Dixi mere passiva nam impenetrabilitas aliquam resistentiam hoc videtur. Vide tamen ... dicitur illo

Ut ... et animal ...

~ meo modo. dubito quare [illegible] dicimus homo est
subst. non dicimus homo est albedo. R. quia subst.
(saltem in ei [illegible]) est esse, non tamen albedo
[illegible] nam non dicimus homo est [illegible] [illegible]
[illegible]. R. [illegible] albedinem in abstracto, non ~~[illegible]~~
convenire supposito substantia et eadem [illegible] ratione
[illegible] non recte predicatur de homine in concreto, [illegible]
[illegible] bona predicatio [illegible] humanitas est [illegible]
[illegible] —

~ [illegible] sciendum judicio quod semper effectus [illegible]
[illegible] alterius [illegible] exercere [illegible] suo [illegible]
positum est. (quidquid [illegible] de ipso [illegible] tractatum est.)

~ aliud [illegible] collocari in [illegible] per se, aliud reduc
tive, aliud in recta serie, aliud tandem ad
[illegible], nam ~~[illegible] [illegible] collocat [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] recta serie, [illegible]~~ omnia collocantur ad [illegible] 53
[illegible] per [illegible] reductive, [illegible] [illegible] in recta serie [illegible] esse

~ Quantas [illegible] inferiora in concreto, itaque recta
predicatio est continuum est quantitas — hoc [illegible]
[illegible] qualitas [illegible] [illegible] Acci. — [illegible] quantas in [illegible]

~ unde [illegible] dari quantum per se sive extensum
per se. [illegible] quantum per accidens subst. [illegible] albedo [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in aliis. [illegible] ~~[illegible]~~
nam [illegible] [illegible] exercet semper de [illegible]
itaque semper [illegible] per accidens quale, / [illegible] [illegible]
est analoga [illegible] qualitatis, nam subst. intrinsece [illegible] quae
[illegible] [illegible] convenire [illegible], in [illegible] quas [illegible] [illegible]

sine potest.

Diuidr. quantus in sti numerus est discretus hoc uni boce nam si duos diffas contrahis una r. sermoni una. +. ita sto hic situ .... quam e supra ... cetera

Quid est in quantum habentes et habentes ... tum ... cos nota ad illud requiri ee ... ma nens continuum; deffectu ... ... diec numerus n' ... situs. similiter et toni boca dici ... corpus quia ... e in continuas et discretas

effectus causa finalis; alias e causa efficiens ipsius finis

... exemplar causa finalis seu idea art... ... causa finalis perficiens artificios ... et causa efficiens picture. +. nec hoc ... quin in alia ... ...

... causa finales extrinsece, actuum ... terminantur extrinsece ... finales ipsorum +

Causa priuatiua semper potest causare effectus positiuus. somnus ... dimersiones ... hoc ... per accidens ... ... tempestore

... duo ... distinguunt specialis illud ... unus distin... specialis similis ... ... quantitas continua et discreta non distinguunt specialis ... ... cum continua diuersa sit specialis ... similis discreta ... diuersa ... videas pet. f. 90.

Quid quid ... ... nec potest liberari ... nec alio ... siue realibus siue imaginariis.

Quantitatis continue ... species lineae ... e quoniam ... copulant ... communi

meo modo ... ... communis punctus ... in

...

lineá, linea. in superficie. & superficies in corpore. eadem rōe sehr. At. vnio qui tegens inter hæc cum & hæc causa. Linē matˢ & fraq. nam. sicut vtq separatq vnio destruitq similiter separatq partes Stimui, punctq destruit: ✓, ut. denuo duo fundas. r. ni obstat q in continuo vbi infinitis sit proportio nalis sint dari ex infinitis in cadem, tempore inq negant Phi. de entibq ita vnicompletis, sic phi hes., nam tunc cols ens in completus est. At. vnio matˢ & fræ; é talicens

fol 4 C

r. d. & é verus. nutritᵉ ex motus ad subst.ᵐ q vides esse hac dicere generari nouas substantias ad nunc sic dico ego in nutritᵉ hominis (quidquid sit in alijs) nutritio fit (certusé) ex subᵃ alimenti sd matᵃ alimenti eadem manet numᵒ q est sub accidentibq & formᵃ pomi v.g. ac cum est sub accidentibq carnis colorisque saporis, & formᵃ hominis. ergo ad talia accidᵃ & non ad substᵃ erit motq ; ergo: tandem ni est dandum da ad matˢ erit motq ; ergo: tandem ni est dandum da nutritio — vide f. 62. R

r. alij st sic & artes actionis & alij effectionis ac si dicerem, alia est ars citarizandi quæ ni transit in effectus sed cessat cessante exercitio alia ars domi ficatoria, in hoc seruari videtur q in actionibq nti bq alij immanentes, alij transeuntes R—

— b ~~q̃ tempus forte~~ theas eadem dist.ᶜ qua distinq. ha pis ab Sᵉ effectiuas duas distinctiones in re subst. q

O 7. 3

Ad 2um dubii ieni communis omnib. infime

3a D. navrice ~~nam~~ dicere possq quodque gr ss est dis tingr a quo eim lapide p pbans nam quarli bet r. dubitque in sed est debet poni sic erat l. ~~mixe~~ ... distingr a lapide

r. que ~~distinguunt~~ supponunt esse in vna re, nequeunt in illa specifice convenire. v.g. qi Pt & Paulg. vni bocant in ... requiri vng essentialit pfectior ecalio, quid quid sit de convenientia generica

... locus quamvis melius dicitur sup ... lis dicit amplis nempe ambo, & p hoc con stituit distinctas species quantitatis, q v. sup ficiei sen loci intrinseca dicit loco, l extrinseca locato hoc n diversificat speciem, nam ee extrin seca n e quid positivum sed nego in denenti a d lo catus. ing locus species infima est, ut & linea sup. etiam

colliges alia dicunt ee enti a ... ali ... v.g. ... modo ... dici ee ... infinitum ~~addere~~ detrahere nam quamvis vna minima detrahatur adhuc ex illa alia ... infi nitus. hoc proportionaliter eodem modo ee posset infi nitus addere.

r. infinitus impossa. dicitur q d infinitus successione
79 v.g. dato quolibet numero posset aliud dari successive addere & quacunque magnitudine. infinitus tri actu e q a ... simul infinities numerus l infinita magnitudo —

Subsist.a compositi complexa qualis est Christi sub eius
lentiis incompletis mate: ergo maa cuius ad nostram pte
crit, est et subsist.a incommunicabilitates, scilicet diui-
sa in se et diuisa. Seu distinctas a qua libera aliq.
q. si communicat composito materiae si: nō obstat
rationem subsistentis quemadmodum partes quae tales sunt composi-
quemadmodum natura humana Christi P.e com-
municat quin possit per vat. P.o e alijs communicari.

Thomistae dicunt mat.as esse unas negative, non
esse unus neq. possit accidere positiue. Contra non
posse esse unas positiue mat.as qui positive eas

Unitas numerica mat.ae ab accidentibus 6 | 57 | 71

qua positiue mat.ae ...

Inuenio tamen mat.as diffiniri esse unas spe
dep[?] multiplicatae numero vel sub diuersis formis.

modo est quomodo est dicere, sumitur quod est.
h.o finalis ... vel
Dr. mat.a actus obiectiones seu metaphisicas, non

Ut mat.a dicit subsistentiam in specie et mat.a ... diuidit natura ... mat.a

Phi sicus qualis est ita ... qui dr. alij alij sub
iectiuus q[uam] alimar subiectis
129 Angelus dr. fa' subsistens ut distinguat
a fa' naturalibus que informes s.
76 fa' substantiale & qualitas operatiue
esse fa' ille remore
2 fa' que educunt ex pot. mat. et cetera generat
72 & dispositiones relinquit ex ui inquilinis fa' daturu
90 q[ue]m in accidat atq[ue] realis est
Tenet D. Baralli fa' celorum & accidentales omnes
Omnes que simul cum composito & mat. producu
& ni educt, si quidem ni supponit pot. ... & clarius sustene
ni potest ... sui diuersa instantia nat. ... f. 16.
2 fa' artificiales educunt ex pot. obedientiali mat.
ar. adde extra ... corpus ... aia existet nali inc om
pletas alias mensura existia corrumperet
fa' & mat. s. corpore ... quo, q[uo]d ... fa' hominis
quasi fa' hominis ... uenit ... un. ... & emi
nent ... i. compositum ... corpo.
fo ... alij et ... 19. accidentia ... a ... 20
... supponit fa' substantialis in mat. ante acci
dentia, licet prioritate nat. ipsa accidentia, que dis
positiones sunt precedant ...; ... si ... placet
op. docens ... fieri resolutio ... in corrupt. nali, ... ad
mat. 1am tenere potest, & ad illud de actu 2o qui
supponit ... Ro ... deuenit ... accidentalibus qui fa'
... ex ... ingrec. alor ... ... est, ... que ... mat.

materiales ut quantitas, etc.

r Unio ~~[illegible]~~ cump eductas de pot.a mat.ce, est in illa inextq illi in dependre, sic tn ad dependre, q nesse cui, et recte uniat. fra mate, (quae unio ~~[illegible]~~ dene est sub.a siquidez ubrus ferme indt. modo ri quadam

r Verez e mat.a detrahi p pota talis species n p q mat.a individuet a fa, hoc enij absolute ta mat.ae pueniri. ex quo colligo pting indi viduatis cuiq libet rei appriaentitate quae cruze.

st. sentbs appriaentitate orit, div. dicit accidens 6
tia sumere unitatez numericaz a sub.o edicere 15
ex se ee unaz num.o accidens quod est in unam 7
vel sub.o. hoc max.e amp lectere. 6.o

r Quamvis dicit omnes rei fundamentum relis st. n tn omnes st. realir relata, erit ig. relatus. v.g. magnus Mag. [illegible] ~~[illegible] [illegible]~~ d omnis esse, n tn a libero gr quamvis ex

r Relis realis prig. vn. extrema dent ee realia, tum realir diversa, et ~~realiter separata~~, tum eis des ordines realir quid ex his dest n e relat realis

r n dat ad relis mot immediate et p se s. mediate, nam 27 immediate filij pdr. mediate tn o filiatio cu quo spatio dicere fluere de res p simplicem emanare!

r V.o in relle Patris ad filius pot.a generandi e fun damentus partiale et esse patris et similir in filio filiatio totalir fundat tn pot.a et ess.a filij et privat partiale intellectionis e intt.q ipsor et animatis tale

r Pot.a passiva generandi in filio e prior natura gra ge nerat.e filiat.ae dni g potest ee fundamentum rel.s

r n fundat relis reales paries usq ad potentiez q fundamtis q[illegible]

[illegible] ad [illegible] d cror.e

Cr. relt.º qui e genus converti et cum q. ad trans. singularis in relatio actum exercitiv petis, et accidens commune, per q.r inhaerere non in subiectiva, sed a dieris in particulari.

P.

Cr. aliud est dicere ac hoc relativa aliqua q. que in cap. 2 a mane hoc relativa alia p. accidens que non ab aliis. Dicunt alii. et aequali

Relatio distingui realiter a fundamento, caietani et communis sent. Contra videtur Suarez qui non e idem realiter cum fundamento q. fit q. in una albedine e rel. similitudinis et dissimilitudinis, et si rel. idem al. albedine esset cum una dissimilitudo valet in Rel.º q est falsum, item quia que non habeat unum destruat sine destructione alterius realiter distinguntur. et videtur q. in duabus albis aucto uno destruit rel.º similitudinis q.

Cr. Nota aliud esse fundamentis proximus seu rationes fundandi aliis remotus, v.g. generatio actua est fundamentum proximus, potentia ad generandum e fundamentum remotus, similiter albedo est remotus, similitudo vero seu unitas cum alia albedine e proximus.

Cr. mensura et mensurabile, scientia... ~~quantitati~~ scibile non ~~fundat~~ relationes reales...
~~dicit accidens esse ...~~ aliud ~~.....~~
Cr. Eadem rel. unus al. refert, ad infinito, equaliter al...

Cr. Aliud p. q. alius definire dist. q p. ng. definitio; l. cons. Le. accidens. v.g. q. desc. subst. potens debet e, t. talis relatio fraliter seu relativa se simul cogn.e licet non aequa... expresse cog. ~~Sant Pere~~ Almgant

R. n'relativus actionis et mensurae, ut sic relatio requ[illegible]
quae conducat ut extremum quod refert aliquam dicat
dependentiam ab extremo ad quod refert defectu cuius
rel.o Dei ad creaturas n'est realis. nec scibilis [illegible]
sciae. qu scibile n' dependet a scia [illegible]

Dixi etiam dico omnes categ. et relata transcen
dentalia [illegible] n'amittunt rōes absolutas

4a [illegible] relatis suscipere magis et minus. 2.a 0.a n'an'
hoc rōe fundam.ti n' [illegible] 3.a [illegible]
reciprocari [illegible] 4.a ultimat reciprocatio 4.a
[illegible] quid quid [illegible]
ingenere rei [illegible] *

[illegible] alias Ulches [illegible] 1.us et 2.us [illegible]
[illegible] et 2.o cognitus, notat, [illegible] et 2 cog. [illegible]

noto [illegible] exacti et reali, ē totus [illegible] M
ut dicit 1.o comunis inferioribus ē totus potentiale

noto cognosci confuse totum unus l. aliud ē cognoscere [illegible]
cognoscendo clare suas p.s [illegible] in cog [illegible]

noto [illegible] imperfectiora prius cogno
scere itaque prius cognosci universaliora quae imper
fectiora [illegible] 62 [illegible]

M noto totus potentiale respectu inferiorum est
pars actualis inferioris v.g. [illegible] ē totus potentiale
resp. [illegible] et est pars actualis seu essentialis illius, et
ita in cog.e clara actuali hominis nobis cognoscitur
[illegible]; at in cog.e clara potentiali nobis cognos
citur h.o in quas partes

*

r 3 Cognitus mi intt e accidens universalis
dimus. qi cu accidens sit nobis notius et quo
dicens universalius eo est notius. fm maiores
imperfectiones inde est etiam

r 4° mo dif. notiois ... perfectam deus. etiam generale
quare imperfectius perfectionem indigens causalitt
9 porest cfingere v.c. notius ee perfecte vli et ita notius
vli domine, qui e causa status singli et cae. notius,

r Causa per acc. musicus resp. edificii causa per se
intrinseca. l. extrinseca, extrinseca: l. proxima
vt ho. l. remota vt sol, etc.

r. cogo tam confusa quas apprehensiua, simplex l. com
plexa est, ad hanc necesse est cogo omnium causa
et perse rei

r in quo liberatu delibana voluntatis vniversali
hoc accidens simplicis aprehendit intts pulcritudi
nes. ex vi huius aprehensionis excitat apetitus sensi
1. tivus quas pulsans intm vt illas eligat, nunc componit
intts per alias operationes bonitates et convenientias
2. obi, et. l. obscurat a demone intts vt verum nõ cog
2 noscat. l. aut quõ clare fit intui veritas. et ita
2 l. pulcritudines malitiæ cognoscit. l. illas indicat vt appa
rent bonas, ideo qi in ob. bono acidit

d. meo modo, colligo hinc peccatum nõ ee in pulsatione
appetitus. sed in consensu intts cui nexas immediate sequitur
amplexus voluntatis — ..tertia tentatio in obte
nebrando intts seu rõem ... incendit, et
+ l. ali ... solum fantasia

r similiter auxilium gratiae in aperiendo et claudendo fa-
ciendo eum deus divinitatis, et itaque si hodie pecca
to mortali cum careat gratia habituali facilissime
ignorantia capit., non tamen si gratia habituales
ht

r colligo Deus saepe justos hominis primis motibus affli
gi permittere, ut Paulus sentio alios legem etc.
saepe enim vi illorum obiecta moventia
ab illis abstrahi, ut non sentiendo eorum
[illegible] videndo oculi, apertis non habeat occasiones
excitandi.—

r colligo hominem in natura integra hos motus habere, quod
status [illegible] in [illegible] vinci, status justitiae
nullum hunc motum habebat. quod semper [illegible]
nulla excitata passionibus rectus componebat
elligebat

r ~~colligo~~ quod apprehensiones nullius rei nobis possunt
haberi ~~quippe~~ ab hoc quippe tamquam causa remotiss

r dr. totum potentiale, subiectum perfecte materia tempore
datum = totum ig. Actuale i. est metaphysicum
i. physicum. i. est metaphysicum existit quaratem materiae est
totum i. est totum integrum omnigenum. i. est heterogeneum
studi similiter [illegible]

r distinctio rationis [illegible] sufficit ad diversificandos
[illegible] quando falsa enim haec [illegible] actione est [illegible]
[illegible]

r Tempus sufficit diversificare attributa accidentalia
[illegible] non esto [illegible]

v. nõez elementũ dn̄i phõr explicari quod est quidam
plex ordinatus ad tm̄ cendũ aliud

v unũ quem mo dg subsistentialis est, et quilibet
modus. talis genus ens ná ss. vt persona Chri vnin'
ah necde ptã dei potest separari a re cuius est modo
secus contingit in alijs ~~entib~~ quę ordentur cum
pot' ad indesiones vg. quantitas. ltra sec vgr
distinguere distẽ reali hic dec are, nam é distĩ ma
ma. secus aut illa dicer distº realis rei, ammodo

v primo tolens altus regressus fit. n' tñ tolens ad rei
lus et potentias. —

v effectus 2ⁿ. 2 nijest ??? destruere illud q deus de
plere potest non tñ 1ᵘˢ. n' enz potest vt albi decalba
?esse albedine. nec ponere albedinem sine decal
bar.e —

v ~~n' semp d nia' sub eadem specie ęst locum~~

7 v quando dr 2 a n'a ss quę sub eadem genere max distant
N hic intelligendũ degenere sive supremo sive sub
3 alterno —

nullus agens intelligit a ~~ei nec pat ig~~
v intus existens prohibet extraneum hoc ~~ps~~ aliquis ~~pr~~
ec dephinitus ss ???. v. las n' admitteret ??? ?

v ag agens e sempr honorabilius patiente hoc ~~pb~~
vtt. agentes ec tali cum possibili, — ?

v eadem est scientia sim. altum cũ. negatio

N° ex vtt. ? obiecto coalescit vna integra causa
56 intellectionis, obiecto inquiam id est specie obi in le

ligibili habente verus ee invent
~ Illax^a cu sit causa universalior et minus vlis
occurrent ad aliquid illa nobilis ocurret; quide
lect intell principalis concurrere ad intellectiones
quas obr.
~ hic nota aliqua occurrere simul. i. eisdem ronis
vt hes portantes pondus: i. unus dependet ab alio
vi essendo et agendo vt omnes causae ad eo. i. in agendo
do tm vt mas et femina, et sol et ho ingenerat hoi
vltimo mo se hnt obi et intell ad intellectus.
~ obm agit intell agit et patit.
~ Haec opio agens est nobilius passo meruerate
intelligi et fit. q agens pleris e introducere fiasin
passo nobiliores ipso de illustrando [illegible]
~ alibi et hic doceo intell agentes ~~ac passiatur~~ fantas
mate. ~~cat Sicut mas et femina~~ producit speciem in
teligibiles; ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ - (ut fantasma sit ut instrum
~ inde est q extra corpus nec intell agentes sigillatim
istis fantasmatibus immediate per species intelligibiles actu
describes intellectiones
~ ~~nullatenus~~ ~~intelligi~~ potentia est operativa sui obi. Licet sit producti
ua actuum suae actionis, ideo intell potentiae passive non produ
cit species intelligibiles. Ad requisita agens, et nulla
niquas potia operativa (que alias passiva est) vt excipiat ars que arcas fabricat
3o. priu. sumitur uno mo proprie q de aliquis caret eo q non
nata est habere; 2o mo, cum caret illo q natus est habere
n in dispositius vt caulo privati dr anec nota des

2° ut a alijs quae eх hi dni hiadraum ... est ... ; ...
Mat.ª nihil est ... . ad ... .
... opinio ... cui est ... ; ex quo colligo
dici oportet ... non ... quando ens non est ... ; ... eo quod
Negat principia fieri ex alijs & ex alterutris, hi quam ... ortibus integrantibus & essentialibus ipsorum, non tamen ... fieri ex alio ... ex causa efficiente, ... ex ... aqua ...
... dicit omne fieri ex alio ... ex sub.° in ... omne fit in subj.° ex cuius ... eductio, intelligere ... per formas naturales.
Aliud est principiare, aliud causare ... convenit formae non 2ma ...
Intelligit ex Ar. ... motus mat.ª ... moventis, motus in quas corruptionis & generationis, ex ... enim ... celorum motus non impediri quin coeli immateriales ... ; existimat ... dicens mat. ... celorum.
Mat.ª ... causa ... corruptionis ... intentionis ... quod ego ... admirat.° ... v.g. ... ex Ar. ad ... non requirit ... apparent ... quia delinquet ... Ar. ... ostendat ... per se nota ... esse.
Dividit causa in per se, & per acci., ... statuit, musicus ... domus. ... dividit in causam ... & accidentia

liv subordinatos, illa vero deus. . ita ut filos qui
ap.l in essendo pendet, et in agendo.
v. sedi Agt. a infinitas generat et impota causae esset
dubor d'nata sequuntur admittere processus in infi
nitu. nam si n' inveniret ca nec 2a g falsum est
Gen. in una accidentalis q. mesen
v difficultas cognoscendi res n'est ex ptel res se ex pte mi
intus qui se hz ut nictorax ress. lucis. nam 79
excelentia obj n' corrumpit intus bene tri sensus
crinitus patit alterat et pfectivos n' corrumptivos hoc
est eterioris quib. infrat
v: Sapa est que versat ca ta principia p sendta
v igni impotae aer e aqua est sapi ette. hoc p ma
 se senca
v dicimus unus predicamitle et transcendentale nam
hoc est ipsa quiditas rei, illud ut constituit pred 57
camlis quantitas, itaq unus transcendens convertitur cum 56
ente. predilis. v. unus e ordinat ad efficiendos 71
numeros et sic, dignoscit aliquid relat unus in re'n as
dicit ordines ad alios unitate iquib. componit nu
meris
v mate, a forma compendie elemto
v unus nro: 3pr. totalis, 2. partialis, et qui ob
mutationes: 1o mo do fons qui hodie est n'est idé 72
num.o cum ipso mane, 2o mo ex t augmentatus l. di
minutus cu piatur pars stet eides. 3o mo. ut fluvius

r. n dici A.ᵉ potᵃ distinguibatur & ab ipso [illegible] ipse p̄[illegible]
[illegible] habi distinctionem nam eȝ quid extrinsecum
[illegible] perfectioni manifestionem nobis.
r. in nutritione generari noua substantia [illegible]
57 in ipsa [illegible]. [illegible] sedibus ponentis formas cor
C poreitatis distinctas ab [illegible] phisica [illegible] saluat dicendo
5 do mat. cum tali forma corporeitatis esse incompletam
6 quod. acquirendo [illegible] facere unum cum accedens cum forma
7 [illegible] in qua sententia generari noua forma corpo rei
tatis dicipderat, nam hac divisibiles partes [illegible]
tas & augmentabiles. [illegible] si [illegible] in [illegible]
dicemus generari nouas uniones quod sufficit [illegible]
dicatur generatio sicut sufficit in tota generatione; nec
est necessarium semper [illegible] generari [illegible] formas generari
seu introduci nouas. hoc enim tantum requirit in
generatione simpliciter, hic dixi propter [illegible] generare [illegible]
r. Principium passiuum vocatur [illegible] illud quod est causa
[illegible] inhabentis [illegible] principium passiuum est
motus & quietis liquidos subiectum dicitur pati motus & quie
3. tes & [illegible] possunt moueri deorsum [illegible] intrinsecam
ipsis formam [illegible] passiones [illegible] implicite [illegible] [illegible],
r. [illegible] generatio [illegible] est processus in naturam alium ab imperfec
9 to ad perfectum ut de forma seminis inspirans vmentis, alius
a perfecto ad imperfectum [illegible] ex [illegible] in cadauer
r. optime [illegible] [illegible] figuras quantitatis [illegible]

tores q. i. rectitudines nihil ei absolutum p. bi respectivum ad locum

arca vg. ens naturale est vt sic est arca non est naturale quia figura seu forma arcae non est naturalis

qui corrupt. non vivens vero est sicut ex se resolutus usque ad mat. primam

omnis ars ait Arist. videmus subiectum dum materiam quam in forma quam introducit et hoc sive preparativa ars materiae vt lignarius deserviens ligna, s. introductiva vt fabricatoris, s. nauta utens nave facta —

Omne quod advenit enti completo in actu accidens est quia si completum et quid quod adveniat non necessario est accidentario advenire

inde albedo ~~accidens~~ facit unum ens per accidens sicut cum lacte, at in calore quamvis accidens sicut cum non sit accidens commune sed proprium non faciet in igne aliquod ens per accidens. nam sequitur sit cuius determinati kinds. itaque passiones non sequuntur accidentario subiecto sicut — nisi quando est per se

per finitatem in motu sufficit. minor ad maiores. 63 inveniet s. extensive itaque concede motum in quantitate quia concedo ...

non simpliciter moveri totum ad motum partis

qui ... ad ...

nō ꝑ 4. dr moly determinare obj[ec]ti aliqua p[artic]u[la]re
nota illa ut dariu[m] n[on] sit inhabil[is] . vg. homo
[illegible] dr. videre qui visio que in oculo n[on] st
[illegible] in pede, (licet habeat [illegible]
[illegible] dr. m[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] na demi nori qualitate
[illegible] maior manente eadem ubi la [illegible]
Relatio n[on] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] qualitas. vel fundamentu[m] in quo est
hoc tandem [illegible]. G. han. tene,
v. in 1a op. [illegible] apprehensio simplex [illegible] veritas
n[on] falsitas, [illegible] veritas. [illegible]
v. sensitiva [illegible] organica requirens [illegible] cor
pore ideo [illegible] [illegible] corpore simplici
[illegible] in elementis, [illegible] in corpore simplici
[illegible] [illegible] [illegible] simplicit[er] necess[ari]a [illegible] sine
qua vivere nequit
v. [illegible] posse [illegible] intelligere [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] agere [illegible] [illegible] [illegible] produ
[illegible] caliditatem, necess[ari]o impedit dicere [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] organica
que [illegible] determinata [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] . 66. 10
v. quidditas seu [illegible] [illegible] [illegible] motiones
[illegible] terminationes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
239 cum
v. [illegible] . . .

in dr. ens ee obre. nettq ur apprehendens ipse subdeus. hoc verum e deobs. medius terminus no. disiunctive (similiter dico de sub. a de Deo) 63

Irascibilis et concupiscibilis in sensitiva pre. et pote organice distincta specie at in intellectuali in tamen distincto sortiuntur 100

Hi sicut hacr tare p incorruptibilitate sciar Hiisdem, discamus in terris quos nobis scientia manebunt in coelis. Itaq vide ix partes in de Xp. subs incorruptibiles, ut, possibilis nec ea. privative n.

Malus et bonus in sali opponuntur privative n.
nihil enim e malum nisi o ordinatio regularis bonis &

Motus alius nobilis, alius vero semus, alius dep. nobis quid verum neutralis, nam dep. nobilis n e excellentia, supernaturalis obedientiali vitalis dixi — at motus specie neutralis dr. q intro ducio fit ad quod necedoris debr. n dici ipse hic ultra partes regulas

Mixta intermedii primum intime cum actionis hic corruptionis, uti simplicia; pp cuates o neq — III

Subsistere fig substantiali dolimar. reveni sunt Ridegest libi substantiis corporeis tamen implici por ceterasque operis, subsistare in accidentibus, ut substantiis spiritualibus venire ‡ omissis videri recedit ei

Agens naturale determinatur ad unum e determinatur ad unum modum agendi igne v.g. ad calorem

∝ Angeli negant esse in duplici loco sibi adae-
quato simul vero, nec in loco discontinuo e
∝ aliud est moveri & ad locari, quo modo arbor
2 in distinctis locis et in diversis eius superficiebus
aliud quoad locare quomodo ho. ambulans in
distinctis locis sic.
∝ memoria seu recordatio est cogno alicuius antea interni pre-
42 sentis ipsius memorantis inquantum presentis.
Br ∝ inde non datur mema qui non habet actus presentes interno
24 ∝ negant negare memam intellectivam asserunt
non distincta, ergo (mesmo) qui videt homines
quos ante videram et cognosci per sensus eos
manifestius medio fantasmate quibus illis dicere
dici interne. Et est intellectus cognoscit eius per operationem
specie, nam memoria intellectiva ipse intellectus
impossibilis est. hic (?) canis memorat definit. et hoies
∝ fantasia non est intellectus vera, quod est non semper vera
tendunt, fantasia vero saepe vi falsa, itaque fantasia
cognosci solet ei vi pedalis. intellectus vero quas magnitudines
altitudines cognoscit singula instantia apparet cogn
ex distinctis in fantasia, a cogn intellectus
∝ aliquid corrumpi potest verificari simpliciter, ut potest non
esse sed dici quod ut potest restabilis, scilicet corrumpi per
[illegible] oblivionis. Inabsentias speciei intelligibilis
ullius probabile sit a Tane 64 R.
∝ In species non est a tutalis similitudo rei sed solus
habitualis video per unam speciem. [illegible] species
dici hinc hominis representant omnes hom et

Subitk 39 H/D p. 64

~~Illa~~ intellectus angularia cognoscit, verum haec distincte, nam separatis accidentibus, nec visus nec intellectus diversas cognosceret inter Petrum et Joannem 67

Et autem Aegidianus sensus angularia; intellectus vero attingit sub ratione; hoc est quod sensus in singulari, intellectus in universali attingit. 67 D

dicens diversae potentiae diversa obiecta habent quod ratio potentiae scilicet est disparatas quomodo supposito est circa de visu et gustu scilicet subordinatas, itaque quidquid sensus percipit percipit intellectus et aliquid amplius eo quod altior potentia

Maxime sunt res de se adeo una ad cognoscendum, sensus dicitur de pravitate perfectionis. incognoscibilis

qui imperfectioni nobis notiora sunt. ideo prius cognoscit intellectus universalia quam minus universalia, et id hoc est in sensibus patet, nam a longe videns prius cognoscimus esse sub aliquid, et prius aliquid quam hominem et prius hominem quam Petrum 69

virtus in agendo virtus in patiendo virtus in re splendendo, et ignis qui sunt in agendo maiores resplendendo sunt maiores virtutes quam aqua, et in ~~sua~~ ~~patiendo~~ virtus ipsa aquae vim a permittit aquae habet quantaque

causa causae est causa causati, veritas est in ~~plurimis~~ causa et nisi potest 74

et medius dicendi singularem includit materiam in intellectu

~~Contra ... quae de deo pot~~

dici temporis quae de deo denominant, ut quod ... mundus generat ... generabit etc. quia constant in deo aliquam realem mutationem, sed quidem ... extrinseca denominatio

quidquid pot deus cum causa 2a, de se sola pot. intelligi de causis extrinsecis, et quidquid pot causa 2a cum deo ille solus pot. non est vera, ... de ... pot peccare ... deus nequit

non semper deus cognoscit facta, cognoscit enim totius ... quae partibus nequit facere, et cognoscit ...

Poringens 116.

absolute ... necess. causat ... cum agit dependenter adeo et deus non neces. agit

... incorrumpi ... nec ingenerabilis nec corruptibilis ... in ... dispensat ... ad corruptiones ... corrumpat, ex quo inferi ... incorporea ... et inferi ... ipsa ... incorruptibiles ... P 63, 117

... false ... intelligunt ... existentes ... abstractas que ... repraesentant ...

... omnes collectiones ... collectiones ... qualitates ... intelligibiles, ex quibus ... lumine ... virtute ... numero ...

bilus q' l'cz ei triplum' ius con clue si nis diuer-
sare tendunt in ijdem obt. sub eadem ro'ne for-
li: sta a bstraccione amat., et tu st intensio
res l. remissiores et extensiores ee' scias genes magis l. minus
~~habitus~~ habitus particulares, sicut in diuersas st
per albedines quando unus ac q' quatuor gradus
st. —
r. p. dicis potest habitus distingui p' actus, omne
aff. mets q' diuersus habitus st q' dici diuersu lo
gice etdistincto q' no' sumit specificaru ab obt' me
logibili —
2a. Dicit habitus logice qui e' in P. e' eiusdem spei
cum habitu qrest in Ioanne q'. potest ~~—~~ scitus unus
q alter, et. neq. partiores in poto proxima bene tu
in remotas idem q' unus pot alter; st. Puer &
adolescens st eiusdem spei st. a'tu' ambo' in potest
proxima ad generationem
r. q' scia dicat l. speculativa n'debet respicere
fines scientis et fines ipsius scie, vide Velchez f. 30.
v. arma scire omnes scia dei ee' speculativas. q'
eas d. & cognoscit res & creat. Deus enim in qua
tu serus cognoscit scia sua e' speculativa q' ipse
n' e' factibilis, in qntu vo cognoscit res extra quas
~~—~~ e' factibiles e' practica ergo ob it ~~factibile~~
~~est~~ ! & speculativa ~~et~~ per finis, practica in qua
dnominat ex
ominem, et arguis illas distinctas
Imgeces quas alibi dixi —

o. proprie habitus dici immanentes. habitus est
eternus / unde diffinitiones aristotelis prudentia
ista est habitus verus cum ratione activus, illa est habi-
tus verus cum ratione factivus / nota factivus et ac-
tivus quos hic facultates denotat quarum exerci-
tium /

o. verbum sive conceptus rationis est conceptus formalis quo
unitas intrinseca producitur, sed est conditio in rebus quae
convenit illis solum ex operatione intellectus nostri ex
45 eo quod unitas cognoscitur, sed conceptus est ipsa res ipsa
6 ut conceptus formalis; et illa natura sic abstracta est
respectus potius quam dicitur natura ad conceptum abstrahentem
item de conceptu obiectivo formali entis rationis, quod
157 est esse distinctum a singularibus nisi sit per operationem
intellectus.

o. prima substantia vocatur ab Aristotele substantia simpliciter et secunda
53 P substantia quid, quia praedicat de nullo subiecto sed vere prima.
o. haec praedicatio homo est humanitas in sensu formali
est vera quia significat suppositum compositum, humanitas vero
naturae

o. Dei essentia est esse et existere; non tamen in creaturis
quia esse perfectum est. et in creatura est perpetua
75 nequit dici esse, esse et quod est in substantia
27 gibile quantum ad omne praedicatum de substantia
perpetua est ab Aristotele 75

o. accidentes sunt dispositiones naturae. vel abstractae. ut quae

55

cimus humanitas subest Dei ho., ac
proinde accidentia omnia ~~communicari~~ si
supposito. quo rat. dicatur talis vir naturaliter
suppositum. Ut tam placet. Et ea ipsa voce
benedicimus deus e deitas q nullus vir
dudum. Acci. in supposito / Verus e'tiam rat
distingui Deus a sua deitate

v. individuum itam de individuo supp. quo
accid. cuius dr. quod partis in nam hoc acci.
hec manus dr. persona v. denotat supp.
sitw. natura rationalis

~ fore et deus eminenter i omnes creaturas. itaque
sic equid quo e impossibile

c notitia intuitiva est que saber des praeparatio
mostrare dui cognitionis, abstractiva eg
cognoscit res per especies cognoscibiles quia de
itali tertio quomodo aid. cognoscibilis

c Conced. deadas reposeda ser notitias intui
I tivas et abstractivas, nam her albedo per
62 cognosci per seipsas mouentes et per alias
albedines cuius similitudines dicit

or iam dixi sub ee presens n ~~se~~ esse alias per
66 sentia quod presenna esse vita cogni
1 ta intuitiva saber de per abrente cum
ipse prius impresioni species intui

~ rosa v. g. est sub[s] dici realis qui habeat eē reale. p[er] ... cognitum reale

v. omnia possibilia producta fuere ab aeterno in esse

146 cognitus dei, q[uia] eo non dicitur aliquid reale ... si quidem n[on] est p[er] ... ei cognitus. dē ... eē objectivū

... in deo dari ... f. saltem ... n[on] erit eē objective in ... [illegible]

~ si aia aliquas operat[ion]es intelligere velle que ex ... corpus habere ... aliq[ui] ... n[on] videre ... videre ... habeat operat[ion]es que sine corpore n[on] posset exer ... n[on] ... P[er] composito toto ... in quā aliquo ... corporis informata aia

... sciā ... actualis ... sed ...

v. ma[teri]a n[on] est querenda causa ... ex ... qu[a]e ex alta ... resultat ... figura ... et ... ...

~ ma[teri]a ... et ... pupilla ... oculo ... corpore ... aiā ...

v. Perfectiones essentialis ... sicut numeri q[ui] p[er] additiones ... mutat speciem, 4.° e

v. Dicere formas reales dei vegetativā corporeas & sensitivas eminent[er] ... ac dicere comunica

35 a re ipsos gradus corpori, quasi ipsa solius vegeta tiva & sensitiva esset, q[uod] ita accidit ... sensa tio vegetatio & corporeitas, immediate in corpore

67

sui & mediate in ipso, incli[?] sibilitas immediate est in ipso. Unde sequitur, quod singradu corporeitatis ~~[illegible]~~ & sensationis vegetationis [illegible] sibile in corpore & diversis dispositionibus, a [illegible] (meo modo)

r. Itaque patet pugnat arg. ista quae rationalis est corporea, quod ita hoc est divisibilis ipsa & illa

[illegible] falsum apparet ...

r. Conceptus complexus vocatur [illegible] conceptui composito ex pluribus entitatibus ut conceptus entis boni [illegible] Dicitur ... ita quod modo deus possumus cognoscere, abstrahendo ens summum bonum. Ens infinitum ... [illegible] conceptu repraesentamus Deum ... [illegible] sumus percipere aliquo conceptu simplici [illegible] ... (non absolutus) ut ee bonum ee sapiens ... lectura

r. meo modo existimo rationes quae dicuntur ... ~~[illegible]~~

6.4 ... cognoscere singularia ... accidentia ... non invenimus cur ... singularia cognoscere; de substantialibus ... 39 ... 40

... non habemus ... [illegible] accidentia sensibilibus ... invenimus in corporibus substantiam ... radices ... in omnibus inveniamus ... conceptum ... hominis habere ... suis particularis ~~hominis~~ [illegible]

~ aeq videnr eo modo et in nam una cum sir
in corpore dupus unus bis chiadmo uer da
20 aud deorsu . quare hoc n in conueniunt ?
Ad bene eē ei contrarias motus motus nam
conatant ~~diuersa~~ loca ex trinseca contra ri
bi, ysi motus contrarii. ls. nam terminare vnu
vbi eminenr dilucibile; hoc rmad nota
n repugnantia contrarietatis in motibus, de
tener exp. bi itare motus quantitati
requir eē decreti et acreti simul. [illegible]
et similiter localis, eam dico . quantum ad
vbi repugnare n quod ad locus ex
trinsecum

~ ex 7. Phis. mouens nullus potest agere in
distans . sufficit tn contactus virtualis vel
contactus medio quo celus agit in hec inferio
ra, qui n e necessarius contactus mathematicus

~ consec. dari. q. 9. dicitur Ar. dos sicut si su
28 pere magis et minus intelligendus res secundum vnius
52 speci . nam homo n est magis homo quam homo
8 quam, alius . n tn in diuersis specieb, nam homo
dici potest homines n eē magis hib quod 29
q. cuius conueniencia quam homo omnib ad omnes
alibi e ingenere supremo et propter distans li
mitem alia rones ad distinctas spes.

39 et similiter sequitur . tenco, qui vnus lignum susci
e pit magis quam alius, n tn secunda pars quantitas
62 ligni potest suscipere maiorem quanitatem

Quamvis Bar. putat admittendo motu[m] temp. [illegible] existimo in tpe perseit ponere eius mensuram motus, accidens v. est ... bene concedo sicut sicut quandaliquo modo est mensura v. ... inquit ... [illegible] motu tempus ... tempus motu metiri

motus formicae unius horae et hominis ... ad ... extrinsecum tempus ordines ad ... extrinsecum sint inequalis extensionis ad ... ad motus tps intrinsecum sed quoad durat[ionem] sunt equalis ... extensi

mensura et mensurabile extensionis debent esse eiusdem speciei, non perfectionis, deus enim ...
1, e. debent ee quanta

In ee dei non datur praeterit[um] nec futurum ... deus ... imperfecta locutio ... modo 147
concipiendi ... extrinseca ad ... tempus extrinsecus,

Dur. et exist. tantum ratione distinguuntur ... realiter ... idem ... cum exist. rei permanentis ... successiva ... mutata ... existentia ... dur. ... *

... incorruptibili... intrinseco ... corruptionis ... intrinseco ... corruptibiles ..., ...

... est duratio permanens, rei creatae ab ... v. g. ... intrinseco incorruptibiles ...

*. hoc [illegible] ē verus deeminente p̄manentesex[illegible]
sennationēenee nam sicut Angelus p̄eniusdurat
49 quē durat p̄manens est & tamen hic succesiones extrin
secas [illegible] conotares ad Tps primi mobilis, itaq
Coelū ergo habet durationes permanentes hi, & hec
duratio incorruptibilitatis dicit modus Qui
Hec diximus de entitatibus p̄manentibus tam celestibus
quam sublunaribus, Entitatum namque successivarum
32y & motuum duratio est etiam succesiva, si quidem existentia suc
24 cesiva est que duratio eni Tps quod proprie definitur
72 unus numerat motus etc, itaque motus celi enim
intrinsece mensuratus tpe ut dictum motus vero aeris l. localis
etc meus enim mensuratus tpe proprio in feriori
sibi intrinseco
unde in [illegible] alia est duratio sue existentie que pro
prie dicitur duratio seu modus Qui, aliud vero duratio
qua mensurat deambulatio lis l. augmen
tatio etca
v. omniones Scientia negant Co. posse in eodem motu
5 b resp. eius dez inveniri, n. hi adeo negant nobis
has conjugas et distinctiones
2r con distincte almali motus ignosci unde bis ubi,
52y ubi ergo conosco potius ad ei Vivens sensibile, quod
70 n. est ei rationale, cum ergo distincte potentiali po
li tius cum n. quando ad nam ex eorum partium regul
tur cum ubi – Hoc amp. in Eze

a. meo modo. ē dub. nū ad desimilitudinē cognitionē
~~[illegible]~~ hominis necesse sit cognoscere omnia
genera superiora qui quae supra se [illegible] substantiae
Deus potest producere, nam omnia ad essentiam ho
minis pertinere — Item inuenire difficultas
Deus potest intr[a] [illegible] subst. infinitas species
infinita [illegible] producere de facto [illegible]
impossibilia, qa homine [illegible] infinita perfectio
hō aliquid superior [illegible] infinitas spe
~~[illegible]~~ [illegible] n'ei necessaria ad nam cognitionem
Ad 2m R. est non ~~[illegible]~~ [illegible] hominibus
veritates, qa n' excolit antmetica omnes spe
cies [illegible] infinitas geometrice, ut [illegible]
quas cohinde excolit infinitas figuras
[illegible] includit perfectiones omnium

~ Atque tandem ea quae simplicior [illegible] naturae nostrae
[illegible] nobilis cognoscunt, ideoq universa
& liora [illegible] nobis [illegible] universalibus
in cognitione actuali, quae perfecta [illegible] est loquendo

~ * Maxa causae naturales producendo potiss.
quas post effectus pugnant, nisi aliq. debit. obiectum impedit
~ praestantes species infimo gradu superiora, qa licet hec
plura in potentia, contineant species, plura actu
[illegible] aliq tamen excolit potentias
~ concludunt [illegible] ideoq actuali cognitione
species infimas esse magis cognoscibiles [illegible]
[illegible] aliqui [illegible] impedimentum nempe

distª baiorne cuius non presumus percipere fon
tasma singularis v. g. Petri, ab universalibus
ibus cog. Unde principis huius pr. venturis experientia dx
cet. 12 v. sic enim aut Petri video prius
64 formo conceptus hominis quam alius .1. sub
40 pb. q. persensus in gradus cogn. q. quo magis sen
sus movet magis est cognoscibile acsimdeclam
sic probat ex. maxª *

~. Hoc maxª ~~omnia maximo~~ ab imperfectioni
bus natura incipit, nisi vero est dici necessario
quod posterius est perfectius priori, nam Corpus
61 e. carne que auget tempore in generatione. est perfectior
92 fectius. et. intus in comparando sua asumptis
p. sensibus que perfectiora sunt cognitio. ipsa cond.
incipit. Intelige ergo maxª q. omnia que prius
~~agit~~ sunt progressu fiunt perfectiora, et ita
de conceptus confusis speciei, v g. fit clarior semper
seipso.

~ Maxª Ais quod cuius rei non fit causa dist. id probis
gl., de aliis rerum idoneus ~~pro~~ q. unum defecta
bilis et intelligendum, ut si qui dicamus ~~pra~~
in rei causas quarum eius sit valis. ideoque homi
nem ... alium; verum est tamen, fraui ee
voales. hoc quod prius, ita quamvis ens sit
... cognoscibilis ... prius
hoc cognoscitur quam ens, non procedit in nobis cog
persensus
2 Cum Ais ... metª ob. intellig. ee

ens in comune; si intelligas semper vere ens in communi intelligere, si omne quod intelligitur est ens / Sed inde sequitur hoc prima quilibet est singularis ... vocat illud normam ceterorum principiorum

Hoc quod dicitur cognitio actualis est tenet de cognitione perfecta minus sub de speciali et nam cuius minus sub de speciali, inde facilius continet quam sub [illegible] nostra non dubito [illegible] ad eas [illegible] valent omnia quae dicta [illegible] f. 69.

Cum cognitio distincta actualis sit cognitio definitionis 62 K ideo ens [illegible] quod paucioribus attributis continetur, et notabilibus est, et cognitionis conficta abstractis, de cuius [illegible] vero abstracti, illud facilius abstrahitur ... minus [illegible]

Relinquitur concludere [illegible] perfectius intelligi [illegible] gularia cognoscere ad quod experientiam [illegible] quod nil valet dicere materialitatem singularis impedire quin cognoscatur, nam pro [illegible] statim potius materiam et causam cognoscendi [illegible] quidem [illegible] ultra cognoscimus nisi quod singularia cadunt [illegible]

[illegible] immaterialitas [illegible] in causa cognitionis [illegible]

... in quod nullus hominis [illegible] individuum apprehendimus nisi [illegible] singulare [illegible] speciei hominis in communi [illegible]

l'ignoro di specie e metall. sine discrimine om-
ni ponendo certe ragione at nullus hominis indi-
viduus definita veneriemo

non ad tremendo reflexionis tandem in cognosce
notio singulari notat

6 Cur omnis privat. relat. ad negati magis l.m-
mus adhaerere. Secus item qui in privatib. n. si
bene consequitur [illegible]

Prim. m. ro. [illegible] amara. nam ipsa
mat. vi privata [illegible]

sicut dat [illegible] [illegible] alius. deus [illegible]
dat maiorem forma [illegible] mat.

quo potius distat res a suo altero [illegible] requirit for-
mam [illegible] creator deo [illegible] qui [illegible]
infinita est tribuit [illegible] tantum [illegible]
[illegible] ut magis non possit [illegible] non est [illegible]
mat.

1a [illegible] B. calor frigus [illegible] humor
ex quibus conseguuntur aliae qualitates [illegible]
color [illegible] ideo q. dicunt [illegible]

omnia genus [illegible] ad privativas revocat
ut [illegible]

[illegible] con unum in p. creat. corpor. [illegible] n-
adeo [illegible] n. educi [illegible] ex [illegible] mat.
dicente quod amplectamur vide

substa

corporea — sibi inter se oppa — incorpa — diuisiuae

gnus subalt — corpus — species subaltna

aiatu — corpt — diuisi — inaiatu — diuisi

viuens

sensile — corptio — anima — diuisi — insensibile

roale — corpta — homo — diuisi — irrationale

Regus — Ps aliquish — leo

Ph. 1. de celo quid dici celo dicitur forma quid dicitur ho celus dicitur forma enimat; hoc animi s. T.

alibi existimo dixisse in mss vero quando generationes est ubi oppositum, ad 2. licet non ergo sit eque tunc ac immediate, tempore fateor esse fin. /

~ nunquam dicitur forma v.g. equi fieri ex materia (nam hoc repugnat eius primarius) bene tamen educi ex materia

~ malus est quia in suo genere defectivus sed est materia tamen non omnino quid est ... unquam ... potest ... comparatur ad formam imperfectum quid

~ ... differunt quae primo ... in aliqua ratione
51 conveniunt differentiis ... diversa ... at illa differunt ... diversa quae ex nullo ... conveniunt suo modo ... suprema
omnium praedicamentorum

~ ... formae materiae appetitus ... ad oppositum ... materia ... appetitus ... turpe ... ad ... appetit

~ ... materiae ... unam intrinsecam
1 aliam extrinsecam. illam ... istam
7 ... ista variabilis ... illa, colligo
5 ... singulare ... determinatam ... intrinsece ... materiae ...

~ sicut forma essentialis ... sic materia essen-
50 tialis ... ipsa materia ...

~ non solum forma ... materia constituunt ... en-
tis ... naturalis ...

eius deffinimus quod est actus realis in alio sibi
subiecto corporea entis quod ex materia illi conuenit 5
1 non quod essentialis ut itur in causa sub eo quod ut
ex parte totius de ex materia etc hoc aliis est subiectum
incompleta

nec sed dicet absurdum eandem materiam nunc homo
minus nunc cadaueris essentiam constituere hoc
enim dic apperenat a materia proprie est — humani
in communi ente Quare deffluere nocta est dictam formam
materias acquirere, una enim semper est talis 2
de unitate continuationis

offert se nisi 2 dubitandi, cur valeant ac
cidentia materia denominare totum compositum (ut
cum enim hoc est quantum et album etc.) ut
hic id presens accidentia sub aliis inde cum
videlicet hoc creatum est a forma dicimus esse
compositum generatum? Resp. sicut diximus 18
hoc est album etc. est dicimus hoc est volitum in 22
tellectivum etc. at denomino genit. creato
hoc totius compositi dominio denomine; et etiam
ex hoc quod unio generet generat hoc.

Petes quidem Co. in rebus obedientialis eadem 56
neutram, et nolentiam 9°
cum in materiam ad aliquos actus supra sub aliquibus
sis ut violentiam dicere ut motum lapidis aeream
sui — sed hoc neutro modo cape.

contra i. est pertinet certam et determinatam materiam, ita
sed nolit (materia et leonis nequit formam bobis recipere

recipere; ~~[illegible]~~ si qui dez educi ex pot^a^
mat^e^ for. debebat dispositiones certas ad for
certas; et ex quo excitat valentissime motivi
deriv^r^. ad impugnand^a^ resolutionem usq ad
mat^am^ i^am^

Cr ex S. T. o. anime huius ergo extra corpus
est illi omnino violentum et nrale; atq inde in
resurrectionis nralis erit ex p. aeg. supernralis
et expl. modi qui erit ab agente infinito
extra ordinem nat^ae^ omni

Confirmat^o^. quare certa (ut cumque), fo certam
27 ta mat^a^ velliz, deserunt ea expl. accidentium
quib. mat^a^ disponitur cum destruetur accidentia
huic for^ae^ ac illi necess^a^ fine, mat^a^ nat^ur^ q ex
se solam desiderata in potiorem hanc quam illam
appetit

Eo vi mat^a^ ut educatur fo, requirit nralis pota
56 alio qui non esset omnis eductio, hinc q
educitur fine subj. adminiculi necesse est en-
ne o generari pone — ibi ob defectum dispositionis
locupiuio tionis quia non educitur # et dass. r^a^ aia rationalis
cert
Confirmatur quia creari dicitur, et nullo modo educi, qui
in aia nulla est nralis pot^a^ ad illam; nec
cuius gravitate artificiales educi dici
potest

Co. non est in aia pot^a^ receptiva ad for

cur. Sec pdl^a respiciat arx leagens, unest
dr. illi terrilus prolis fabrilhua ad fas
girenda et seruandas gra. quia ipse fit
lori dcurso dei finear.

Co. concludunt o^a facto pras esse qui actiuas passiuas 6 2
motas. quia o^a debet dicere moueri ee pati
dex. nam patit a seipsa liquides in seipsa non
prius actiuas

Co. quamuis nullus motus ex se mare violenus fu.
absolute dicendus accensus lapidis ve.
violentus respiciendo fines

Co. ad determinata quaedam intelligi pertes 145
definitue in loco, atque sicut dicitur 6
ut lia, determinata quae ministrat corpori alias
virtutes corporeas et reales 154

Co. vniuersaliter doct. pro generando ce vi generante. ut
effectus fluit praeert in leone pro idq habet ex a... 163
nam idea pictoris praeert in mente artificis pictoris in qua idea formali

Co. definiunt causa in eo ce aquo aliquid 17
per se dependet. ... dicunt 75
relationem ... ad... alia quae
propria qua alius ei communicatur esse

Co. explicant axioma: propter quod vnumquodque
... causa ceterorum quae in illo. nam ...
cum ei causa ... illud ... sit causa 1^a 34
efficiens ... malis quemadmodum deus
... aiunt intelligere eo causas ...

exemplare. nã q ignis ē exemplar omnium calidorum, quo magis ad ipsum accedunt perfectiores sunt calidas.

r. Cōr. describunt exemplar seu Ideam. in. Idea ē fr quam aliquid imitatur ex int. agentis determinantis sibi fines

r. Fras impiesenn' 3pi dividunt fras exqua, aqua et adquas istae ē id cuius similitudines aliquid fit. verum ē [illegible] ē impropria dicta

116 r. non habet rōnē exemplaris conceptus qualis repraesentari Caesarem, Depse ('ne) Caesar p

11 cognitus (seu q idea est conceptus obiecti) nam artifex imitendum suum conceptum imitari imo nec ē necesse istam reflexiones supra conceptum facere

77

r. Divina Idea ē ipsa divina essentia [illegible] cū pāreb creatis imitabilis; itaq inequo

116 deo obiectivum ponimus exemplar [illegible]

r. [illegible] Cartus. ne. Deus despicit suā ess. in qua repraesentant eminenter omnes creaturae cum quarum similitudines illas effingit

r. Co. tu ei reducendum exemplarem causam

54 finalem quia determinat imagines ad tales figuras, amplecterer hic q dico f. 54, illud quidem approbo

r. Co. Causalitas causarum ē actuale exercitium causandi. estq. diversum ē in omnibus nam q

mat. et fra. ipmo causalitate hinc unde ergo
substentationd tm si fuerit anima, l. substé
intione essenial fug. sed. ma licuandre
essendi matia. et utraq. alteras causa
creafit. ergo compositio assumendo
- efficiens causabit actio, ut actio 17
- exemplaris etc imitabiles papua
- finalis a motio actualis
- Adverte tm. q in omnibus causalitas tm
est quidam modo idem re cum ipsis causis, at in fin.
et in efficiente distinq. q pt. nam omnes immediate
seipsas exhibendo causant at efficiens extra
se agit, quandoquidem actio in passo subjectat
et idem finalis tm. nam motio extrinseca est
- causas posse esse sibi invicem causas indefinite
intellige q sub. finali respectu efficientis me
nui. et mat. resp. fig. et.
- Ubi notio posse esse causas ad invicem l. quoad
causalitatem l. quoad esse, non sanitas ut e 19
causa operationis l. curationis medici, que est
causalitas, ni tm e causa ipsius medici, l. operi
tm quoad esse causae finalis; l. etiam q. operat.
ut, sanitatem. ut. l. possesst pecunia.
- causa tm finalis et malis quoad esse; l. simpliciter l.
singul. est ad invicem causas, sic quando dicit. ipso
aiam. reale. que tm quoad esse informando dependet
a mata.

V axioma commune causa causae est causa causati hoc intelligendum quod causa sit eiusdem generis cum causa quae est effectus, videlicet v. g. Avus est causa nepotis quia ipse est Pater, causa efficiens nepotis [illegible] [illegible] aliud nepos ... calor ... in universali materia [illegible] variari genus causae.

C. nil mundi quod materia v. g. [illegible] sit prius [illegible] & causa [illegible] in causando, hoc enim accidit quod in diverso genere causae unum ab alio pendeat, [illegible] ... angelus v. g. a creatione & creatio ab Angelo pendet.

C. conservatio immediata luminis a luminoso, & mediata ignis ab igne, qui hac magistri in orbe est.

C. potest dari per solas substractiones [illegible] annihilare in igne calorem ipso igne remanente quemadmodum pueris fornacis accidit, & hoc est detractio singularis quae ab eo est.

C. [illegible] nullius [illegible] agit in spe sive substantiales, ut [illegible] sive accidentalis ut calor ignis

C. causae partiales sunt [illegible] quae in eodem genere & ordine sunt, & una n. pendet ab alia & utraque una causa integra.

C. eadem [illegible] coelesti concurrit & ignis ad calefaciendam aquam; & cum [illegible] ad bonum opus fa

cendum. sive malum; nec obstat dicere quod uni
us actionis unus est finis, Deus autem diversos fines
habet ab igne, nam hoc est verum de fine intrinseco sive
proximo nempe calore, non vero de extrinseco, siquidem possunt
esse quis eandem operationem [illegible] duos, atque unum
amicum facere, quin potius [illegible] accidet in causis sub
ordinatis ut deus et ignis
C. potenim causa secunda dici causae integre
et partiales diversimode, integrae quia quaelibet
potest producere calorem. partiales quia una al
teri subordinatur, quia nec deus eodem modo sine concursu
quo nunc [illegible] efficacia calorem producere posse
censemus Co.
C. detrahi causae secundae ad agendum. I. potest esse
duplex, I. sive gradus singularis; itaque
causa secunda detrahit deus sive [illegible]. nam ad
presentiam ignis ignem gignit non aquam. at
quoad singulos gradus detrahit quoad eos, hoc exemplare
[illegible] axioma. cum dicitur essentias non habere cau
sam efficientem. [illegible] nam ipse asyllum
in relatione, v.g. quod dicunt [illegible] ad rationale
in homine. non sic negat ipsos homines habere
causam. sed homo [illegible] etc.
ostendit se hoc obstare [illegible] ad quod causa ignis re
ducitur relatio quae constat in uno extremo

73 possit oculo, dicei ad finale. 2° qui quae
sunt simul natura nequeant admittere prioritatem
legis causalitatis itaque simul est non potest
cognosci pater quin simul cognoscatur filius
R. Tr hanc prioritatem in causis extrinsecis solum requiri
ut relationes transcendentales ē conditiones ut
pendeant essentialiter ab eo ad quod referuntur. sed
considerare ut ille ordo quem dicunt ... sit
quae essentialis ipsis quemadmodum potentia ut
ad obiectum i.e. posse videre ... essentia
potentia ... simul natura ad ...
... essentiam rei precedere ordine ...
existentiae ipsius. dicunt ... posse concipi ...
essentiam hominis quin ... existens in rerum
154 natura, nam in illo priori essentia eminenter est
in essentia divina, tanquam in idea speculativa
... seu causa exemplari speculativa
5° hinc colligo ... ab aeternitate ... esse
... affectiones, itaque in ... dependentia ...
2° essentia entis non est existere ...
est quomodo ...
3° ... definitio ...
... alterum
4° ... simul natura ... dicunt essentiae
65 ... hominum existentia natura
27 ... ab eo ... representatio
... reale ...
... esse

Si res sentit ad eiusdem operari, uti eius subst[anti]a
sit perfectior ... et eius accidens al
teri ... eius tractatus ... neque
aliud contra calor gignere ... ...

Decludi: substantiales ... esse principales causas ipsas ...
... non immediate posse attingere effectus, sed me
diis accidentibus, quae inquantum virtute agunt, eiusdem
separata sunt, effectus ... quia substantiales
... , quin immo quaelibet actionem per accidens
hic exercent ... nimirum ... non ... me
diis potentijs accidentalibus agit, immo ... extra
aliquid dependere ... essentialiter ab aliquo ...
quae ... esse ... ; quae ... ...
... ... sine ... ...
esse potest, aliud nequit esse sine alio quin 35
dependeat ab illo essentialiter. ... alia
minoris. nunc attende:

... actionis 25
... effectus ... actionis 45

actiones sunt ... suppositi;
dependentia actus ... 1° accidentia
suponere ... sua substantiale ... necesse
... essentialis, ita ut in conceptu essentia
li accidentis includatur ... est depen
dentia physica, ... videtur in Eucharistia
Sacra

5 Quoad p[ri]m[u]s attinet, e[ss]e p[ri]mu[m] q[uo]d p[ri]n[cipiu]m ag[end]i
p[ro]ximu[m] et p[ri]n[cipa]le ut accidens. p[ri]n[cipa]le et n[on]
p[ro]ximu[m] ut substa[nti]a. p[ro]ximu[m] et p[ri]n[cipa]le simul
tm Deus.

Calore[m] v.g. extra om[n]e[m] subs[tanti]a[m] luminis in
quantitate infinitas agere posse n[on] est cur
divinae virtuti denegar.

Hanc vim agendi, qua immediate accidenti
b. inest dicimus n[on] i[n]tentionalis ... omnib. quam
re[...] solu[m] qualitatib., nec qualitatib. eo
desmodo n[on] quada[m] actiue realis et
intentionalis simul ut calor et lux. quaeda[m]
intentionali[te]r tm ut albedo, quaeda[m] reali
et tm ut corporea vegetatiuae, quaeda[m] neutro modo
ut incorruptibilitas beator[um]. de q[uo] figura
99 huius in q[uaesti]one [...] ... luz

Dices una actione e[ss]e p[ri]mu[m] alterius ut conte[m]
plat[i]o[n]e delectatio, [ergo] aliis a qualitate agere con-
venit. R[esponde]o p[ro]nunciatu[m] illud .qualitatib. solu[m]
p[ri]n[cipi]o agendi vocare, q[uae] ipsa tm permanenti-
[...] verum tm e[st] large et actio[n]e[m] posse convenire
ante fine[m] vocare q[uae] ... obi[ectum] ... actionis, ...
... ... amplad ... Alij ...
... aliquid ...

Quarumuis funct[io]n[es] realis et intentionalis ...
... n[on] est physica et tm metaphorica

n. tn. in beatis ideo dumq. repná expellanda e
r. vniuerse loquendo omnes operationes agentis rea
litam interne quam externe is propter finem, q
tn. in roali. quam insensibili agenti euenit ig
nis n. in calefactionem tendit q e finis in ipso
persciptus a primo auctore. (sume fines largissimo modo)
r. primo ex dicti effectu finis actiones ad extra
vel in q ipse ab aliquo moueat et excitet (cum ipsi
nihil desit) et qui tales acciones ad aliquem bonum or
dinari; in quo sensu dictum fuit q. supra vniuerse
tendere in fines, cum agenti roali tamen propter et
in rigore de finis operat
r. adepto fine cesat actio. hoc est dictum. inte.
lige de actionibus mediis, n. tn. de eis que immediate
circa finem versant ut amor et fruitio illius
r. ex plur. a l.o, doctrina S. Vitches ca finem, non
dicunt q finis. dm ee reale causar. q ut reale
comprehendit, tam autem realiter existentes quam
facultas impossibilis, velatius vitiche etiam
r. ret et tam reales quam rois. posse esse finis et.
v.g. dignitas quae ret et rois. et.
r. ad n. ens. tendere potest voluntas dum tam,
dum aliqua roc boni, quae amo deum damnati
n. fuisse desiderare + positiua quae apprehendit ut
positiuus quid —

Dixera causa finale et exemplare. p. 844
49 · et causas dispositas . de vi intentionalis . l.
73 realis &c. ; dico nunc verideo de finali causa
nam ipsa sanitas quae res est et quae obiicitur ut appe
tibilis et procurabilis, nunc vero de exemplari
nam exemplar non est ipse cesar depingendus
sed res quae est cesar ut obiicitur imitabilis itaque dicitur
imitari ab re quae est picturae.

Ordinata est utique deteriores notae ut si prodit
dispositione superioribus ad illa referant, quo pacto
sunt despicaciores elementi ad sua mixti, sua mixtio cor
poris ad vegetativam haec ad sensitivam, ista ad
rationale ordinatur.

Expectare finis, realis quidem qui finem tendunt immediate li
81 per actus mere intellectivos cognitio quoque alius eorum
quae finem non cognoscunt et ad illum ordinant ab
auctore naturae quo modo sagitta movetur in scopum

Insubmittens est operatio fantasiae et natura ad judi
cium convenientis vel disconvenientis
fantasia ipsa est insubmittens quasi habitus

Hanc curiositatem observa quod ab aliquo ali
quid intrinsece et essentialiter differens eo essentialiter
et intrinsece constituitur
quiditas motus est successio
voluntas eo definita hinc passiones mo

ly. si eius essentia at. utrumq probabile judico

r. Co. auum lapided vo. sine quantitate, mane re otinuas eius p8 x portitue p. negatiue ad 83 uerte cum vaccet tibi: quid censis

r Nulli dubiu vna proprietate esse rebg spere & gtire desimbg nemine, na quantitas suenit his (& celo

r motg vz motus. sea ~~[illegible]~~ acquisitio ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ est spg ad ipsu predicamentu pe attinet vlterius 30 modus, ~~[illegible] cathg motus [illegible]~~) 22 ~~[illegible]~~ — at sitvoes otinuitaiis attinet ad catheg quantitaus

r ~~[illegible]~~ res sehr ad exist. ita ad sui pductione q8 [illegible] hoc motu n'est quid realit distinctu a rro na est n'hi motus aliud pduct. q adduct. tri (alioq dare vj in [illegible]), vnde est n'habere cap. tas reale distinctas

r. eomodo quo dixi ret to a fundam distingui disting modificatio quo dict. sio vocandas in rigore realis (hoc n. reperit tmmodo in illis + seu que frat qui ppinas exst. shnt) dicere in dist. qualis, que entitales ab suffi cu vt huiq sine motu esse possit Solutas ro albedo qu

r A mobili reat. disting. motg siquidem huiq dis ancelt brig (vnius n. dist. alteri tribue)

r. nunq. propriè appellatur causa, ratione qua agendi; r. vi enim causa dicendi e actio vel generatio fs. leonis (siquidem e idem secundum [illegible]) causarem ipsam agens.

r. qui ponunt actionem transeuntem in agente dicunt ex ille lumi e actio cui est potentia [illegible] lig in quo e potentia physica actio n. [illegible] necessario in ipso sub iectum [illegible] immanens sit

r. n. multiplicantur scientia ad multiplicandum [illegible], adq tenet d. T. q. si deus assumeret duas humanitates unus [illegible] esset homo [illegible]

r. illa sunt absolute plura dicuntur quorum unumquodque est indivisum in se et distinctum et divisum a quolibet alio [illegible] in palmo ligni partes proportionales infinitae quae sunt indivisae et indistinctae [illegible], et ordinatae ad unum quia finitum [illegible] inde dicitur dari infinitum actu propriè loquendo

r. C si dicas possidere infinitum candorem producere ubi permiscuitur candoris n[illegible] quia partes infinitae dicantur. [illegible] in hoc casu unum quod est infinitum in palmo [illegible] ligni est finitum [illegible] palmus

55
9o

r. ratio aequalitatis quae reperitur inter illos infinitos proportionales, caret [illegible], siquidem non sunt omnia realiter divisa

dicas in linea, et linea dari [illegible] ita divisa esse quod sufficiat ad [illegible] ex quo [illegible] infinitos

relationes reales Rs. generarentur deum, rela. extrinsecus
r infinito mathematico possibili nihil obstat quo
pari omne bonum itaque non esse possibile mathematice ipsi,
non est obstat natura. ut e corpus naturale potens est
moveri, vere infinitum non potest. et ad eum
modum dr. deceb posse dividi quae quantum
non potest dici divisibile
r placet potius tempus quam placuit senti cedere
dei potestati infinitum mathematicum quomodo cumque
dum non sit perfectionis
r observa equalitatem vel inequalitatem maius minus
mei principium et finis sunt proprietates entis finiti
h. non infiniti, itaque tenens locum in instantia de
hominibus habentibus galeros singulos, quae
hic etiam sumere denos galeros — verum in his pla
cet vel chei quo refero etc
r considerans 1° dr. quantitatem nihil esse finitum. esse verum
2ª non opposite. non in opposit relatiua natura magnum
et parvum distinguunt st. Professores
r non bene argumentatur in continuo et infinite pro quare ra
l' minor prima, 3ª minor 2ª, et e una infinite parua
itaque hic erit tum alia. non sequitur quia unius h. ex
celat infinitas species infinitas perfectionis
r observa species numeri esse quinque. quatuor etc
non est Rate apprehendere entitatem summenda e dyst.°

347 qd hic n. ponit species ab essentiae Papa
133. vide fant metica, itg adumbrae, illud axio
ma spes st. st. numen (ita foto)

C. implicae dari diuas species paris dignity
tatis vti duo Gabrieles nd. si vnde dig
nitas vnaeni species, n. duas, (posse tn
deum n. dubito, duos Gabrieles num.° distinc
ti creare at vide f. 5.

C. ad theologiam placet aduertere (o. vo
cet cognic.° simplicis intelligentiae illa qua deus
117 hs. q.° cognoscat ingua diuina esse om
nia possibilia n. futura s. tn. habentia
esse in essentia sua, at notitia intuitiua e
q. respicit res ad existentiam futuras
C. vnde colligo deum in cognoscenda sua ess.a
infinitam cognoscere, adhuc repugnat tn. sua
perfectioni successiue infinita cognoscere
C. alterius: externe dei n. semper replere de
bent et ung. n. dat actu infinitum. nec posse dari
bene defend. at alte interne infinitudo
nd. bnat vndeqe deum infinita cognoscere ad
C. q.° dr. intelligentiae ledi nobilis intelligibili, ledi tn. de
61 hd. ita intelligat q.m intelligibile n.
in habeat intra ideo eu nequi damnare, q.
ritui v.g. accodit inhaerent, cui g ipsi species

Inde bene est verum intelligibile excedere intellectum usque infinitum quod excedit omnem intellectum creatum non solum atque deum in corpore sed etiam illud et Angeli eius intellectus excedit.

r unus potest cognoscendo et re cognita non debet esse proportio matematica sufficit proportio accommodationis, ita Angelico et humano intellectui deo divino lumine confortato sufficit cognoscendum infinitum ...

r non ergo intellectus infinitum debet esse, nec similiter cognitio nec species repraesentans obiectum infinitum, sufficit omnibus ista proportio.

r Hoc est maxime nota; notaque quod non solum deum species ista repraesentans infinitum perfecte non percipi potest, sed adhuc supra omnem intellectum creatum ipso concurrere ad actualem rationem seu cognitionem obiecti

r Durandus in 4 dist. 10 q. 1 existimat corpus Christi domini esse in hostia sine quantitate, hoc non credo totaliter verum tenere esse possibile

r Idem alibi, quod deus supplere vices causae efficientis non impossibile, ita ut possit sine igne calefacere non tamen ignem sine caliditate producere hoc enim implicat

r Ipsa potentia motiva ponitur dari, in anima organica et non organica. ista movebit extra corpus, et in corpore duorum beato

r Species repraesentans obiectum non perceptibile usque verum est quo hoc in esse non potentiis, ...

263 Aliud effectum experimento possim cognoscere
de hac potentia. Pat. lumen esse accidens
non ipsum intentionale lucis quod usque video
Apponam Cor. ope Vitelio omni meum modum in
stabilitate, in immobilitate loci.
Placuit huic memorari quid ex vgere mihi
dari motu 3 ad relationem. nam ad vbi dare
quod nihil aliud quam rel. quaedam ad spatium, siue
reale siue imaginarium, non valeo percipere
~~vitet mihi, ad relat. pascendi non est inveniendus~~
Observa quod priu. non resistit receptioni formae
26 observa etiam quod contrarijs minus perfectus
est priu. vt nigredo albedinis ex Ar. quam
in quod priu. est
Obserua quod tenebrae etiam recipi possunt
ma; idem non hic esse extra ipsa forma. ac tenebrae
priuationes distinctio realiter est. v.g. motus
luminis ex loco. est tenebrae in illo
tenebrae in distinguens à motu, etiam mirum de fieri
priuatione desiderio, motus in quatuor.
Placet quod co. auum esse penetratur quantorum in
quantum quod quantitatis est extensio in ordine ad lo
cum; eius propria est distinguere et segregare vnum corpus
ab alio; cuius lumina virtute penetrat
v. duo corpora hoc accidit aliud sed [illegible]
tionem concursus esse impene trabilitatem. nam

subtracto hoc dicuntur si manet corpus subtile non est aliqua addita duo subtilitatis siquidem nulla est quantitati activa virtus quae negari debeat ipso dote subtilitatis — — ...

~ Si aer huius aulae esset in alia dei virtute, Petrus et Joannes possent nihilominus esse in eodem loco utrique ambientis eadem superficie — hoc est falsum.

~ Resp. et adverto, nomen desumendi locum quae in loco posito non est alia ac infimus coelestis quae in illo loco corpus accipit non in superficialem sua virtute nulla est virtus extrinseca, et quae non pertinentibus Joa. cum Petro utrumque non exp. loci sed ex quantitate ipsorum conveniunt, loco enim sunt se capto non repugnat plurima locata superveniente ambiente — loci.

~ in motu corporis non tam aliud quam mutat locum: quam mutatio sit ubi. non turris. etc. et cimba etc.

~ Quaeres num penetratio duorum corporum concedatur haberi idem ibi. Resp. negando, nec obstat eo referatur ad locum quidem est, ut plures filii relati desinentes dicuntur ad eundem Patrem

~ Lignum in aere et aqua locatum in eodem loco est non semper segregatum una

~ Lapis amota quam sua in loco est non est eum negerit non concedat circumfundi et ambientis mutus illustrata superficie 7.8

3 px appetitg. volig. sens. intt. illam rem
77 incognitam. ipsi agenti, 2g in se sensu cog
nita: 3g in se cognitam absolute ipsi agenti
tendit.
r Spes dni desperare infinitud qua quemungung
perfectiones bonis habeat nung ad perfectionem
hominis aduenerit est de potentia dei absoluta
r Pr. cognoscit filiu per generare, n' tolli quin pa
ter vrgaeri simul natura sit cum filio et filio
hoc enim est relatiua esse simul natura.
r In scijs speculativis humanis terminus scitur le
precise tua, quidquid sit de practicis artib
r linea una [struck] alia, impossible est plures, itag punctum
iungens partes impotentia se plura; & d's p'dog. iungere
lineas notatio
r temperare indiuisibilitatem ipse, & discretionem ab
alia in quidditate intellige, non quantitate nec
in loco. qui idem Ps. & pt penetran. ad Joann & p. esse
impletio loci —
r cum nouo miraculo in L. possedit Pr. mortuum
facere hic & Romae viuere, quid de dictio sequitur
qui n' seruiat bene. nec negatiua quia absolute vera
est —
r eadem actione essentiali qua hic deus Pm conseruat
seruat illum Romae, aliter in modificata. qua
qui sine noua actione posset deus Corpus Xpi

q[uod] individuabili[te]r in loco hostia e[st] conservare
divisibile aliu[d] in actione illa modificato.

Dari posse virtute[m] angelica[m] virtute absolute
negari, neque s[ed] viderare resist[enti]a aeris b[ea]tum q[uo]que
superari ab angelo n[on] dubito. s[ed] ordo t[ot]ius
universi qui deo subiicio. t[ame]n s[ed] alterius p[er]s[on]a nequid
transmutari — Ita ipso r[ati]o[n]e impenetrabile
tamq[ue] corpori t[ame]n aliq[ue] similia angelo negari posse
C[on]tenti que rationes suppossibilia reni

deff[initio]. Temporis exacte explicare ita Sp[ati]i e[st] par b[...]
les motus numerata ordinatione quorum aliq[ue] lee
bunt p[ri]mus aliq[ue] posteriorus

eaque p[er] se s[ub]stitui[?] suenium ex accidense privati
accomodent[?] [...] visus terminari p[er] se ad lucem p[er]
accidens ad tenebras, generatio p[er] se ad p[ri]ncipi[um] p[er]
accidens ad corruptione[m]

observo ex h[oc] Sp[ati]u[m] ei dici, motus utraq[ue]
ratione [...] distinctum sicut quolibet durat[io] [...]
sub[...]

colligo Sp[ati]i defficiente ab [...] [...] ratione na
r[atio]n[e] numeri ab alio [...]verit sicut in linea [...]
linea [...] partes [...] alie esse

motu hic, in motu celi a parte rei est successio
nis [...]prioritate[m] [...]posterioritate[m]. q[uod] e[st] duratio s[ucc]es
sus motus [...] collocari ab Ar[istotel]e in categoria
quantitatis (ut recte iam teneo), in hac aut[em]
Ar[istotel]is deff[initio] definire voluit quod dies annu[m] [...] quib.

partes nostras numerant, numerare aut & de
carere q. continuum est opus rationis ep. Et ipsa
tempus per obiicitur ita secatam & ipsa numeri
entis ens rationis, sicut esset ens rationis linea
quae objecta mittitur ut secata; & ipsa numeri
quae linea alias ens realis est.

v inter creatione & conservatione accidentalis
non dist. invenio, nam ambo tendunt in rem
sub eo existentem illa cum novitate ad eé alia
vo sine novitate, actione quare eadem é tum ut

v ut aliquid se semoventem homines dicas requirit
et sufficit 3 actiones, ut habeat 3 ria, et ut
46 per se adquirat & perdat actiones — 3 ria
76 aut positive intelligere s. aqualitate in qua
49 litate. s. a parva quae habet in maiorem. s.
ab uno ubi in aliud, et ad has tres casus
non per se dat motus ad alias v. ex accidens.

v Amplecteris sent. ~~negamus~~ concedemus. rest. aut eorum admittentium
prima. ~~fatem~~ dicit necessario dari mutationem instantaneam ad omnia accidentia, nam. si sol cadit,
uers instanti producit similis albedo quanto
tis etiam nam. contra sed accidentia nudaque
sui ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ privativum

75 Defendens in 3 rias op. negatio dari mutationem
in generatione ad accidentia mota in minimo quam
mota mota in sunt, nec in generatione cadaveris
v.g. nova accidentia cadaver ht, itaque potent.
Ex albo niger fieri, ex ~~[illegible]~~ ~~fieri~~ in tempo

leru fieri niger ex n nigro (q ad mutationem requirit) potentia simul. p motum. mai. vel aut minorem qualitatem acquirere, n ita n quanto fieri quantum etc., i. ijstn. st. & nos conceptum omnem motum in quant. qual. & ubi, praesertim n omnem motum abro, tum a causa finali extri secari ipse sortiri eiusm. Co.

muti & motus (Co.) ee ipsi q. eundem tum Sabeanus n distinguitur specie nat. n. Petrus ex albo. n albedine albedinis, n ure divina niger fierer eet muti. in hoc casu & eius despecie cum ipse si a hor. P. ab isceret. q verum e q sit modum dis. inita st.

motus v.g. localis ad eundem locum, igitur motus sta. Ethy. differt a supernat., ipse sic erat st. in eadem ipsa logi. idem potest q dicere de gratia nat. & supernat. q nota

q libet accrementum se essentialiter totus respicit tum ad quem, st decrementum solum respicit tum a quo, exque & lex ipsa veritate istar acret et intentionem. ee motus positivi remissionem et decrementum negativos, itaq analogice tum terminum.

Tandem aia. As. oportet vali cedere mundum ab omnibus q directe intelligit, haec est de ipsa dicto 62 reale sequi videret, idem de sensu dicere qt nisi medio speculo etc.

O Ut ab antiquo errore ... nota 41 157

conceptum mentis nihil aliud esse praeter ipsam actualem
seu ipsam cognitionem, nec est excogitabilis
alius terminus nec aliud productum per cognitionem, et
per visiones actuales nil producitur extra ipsas
visiones ideo non actio immanens est vitalis
alteri —

v. Noto deinde quod propositiones mentales esse omnino sim
plices qualitates, nam transeunt a cognitione
vel simplici apprehensione accepta comparative cognitio
enunciat res quae est humanitas dicere quod est.
Ps. quis obiiceret eum intueri (alias si cognitio per
enunciaret de cognitione seu conceptibus non esset
vera praedicatio) sed res repraesentata enunciatur
et de per se hic existunt illae simplices apprehen
siones —

Hinc solo quod existimo (quod verum est) quod transacta
actualis cognitio non remanet conceptus. Sed cum fuerit
sive fiat compositio, iam non erit simplex appre
hensio, et non illi excrescit, sicut anima non em
post actus videndi non durat visio —

v. Noto ~~[illegible]~~ quod visio esse commune ad
judicium, et qualibet propositione, nam possum
componere falsa hominem cum lapide hoc
tamen non intelligo, judicio tamen compono hominem cum
alio vere.

v. Merito dixi intelligo, nam talis cognitio est fictio tracta
ad ens rationis (nam tale est hircocervus) et sic dicitur
semper tendere in verum intellectum sed habet actum
et per judicium

v. Statuere censere quod sit segregativus a com

26

omni loco ponere virtute div.a Mig. in
loco imaginario lig actio immanens,
est, ibi calefactio et actio et ens

r. nego; q illud q in unoq remanet sp. species 63
intelligibiles quae similitudines sp. impressae 42
ab obiecto nec repugnat huic doctrinae cog
esse spe expressa

r. habitus quies frequenti iteratione actuum bene tn in
generare n res ex illis obiectis
clinat ad consimiles actus

v semel cognoscas relatio sm dici esse cuius 57
nomina imposita sunt ad significandas habitudi
nes tunc. at sm dici cuius nomina signant ali
quas qualitates sive alias aliquas ad quas con
seq. habitudo / et ut potius explicet
relatio sm dici est illud cuius esse est esse
ad aliud q tn n potest explicari nisi p ordi
nem ad aliud. ut motus. ad term. at sm
esse, cuius tot. sed hoc esse &c. -

r. omnino nullam rem poni eque principaliter in
plurib. praedicamentis, et g. certo & cau
sa non ponitur principaliter in praedic. situs & vestimentis. et habitus &c.

r. arg. ipsa rel. sm esse ab aliud distinguitur q v
ipsa aliquid supponit in quibus in quo fundatur
ad, hoc rel. sm dici in se habet ri distinguit. R.
Haec vera. tan. potius in quadr. ad respicit scar

Ditamus Ais fuit constituere in 10. pre
dicamentis eo rerum genera unde pt reddi
equaliter in pluribus. Ce respondeo. qi dego co[n]ctan
tur in predic. qualit. Sic albedo pri differres ab albedine
et rel. omnis est t. intra extrema relationis ar
bo vt int me et antechristum rel. portionis
contrarij e. que e vere. S. est inventa
que alia n es eqo rei lt hinc fundamentaliter
ime vt spes et gens, est inter res
quasvis opera mutuo distinguit vt ego
amicitia, et in hac rde depend rel.
rom mir just et miseric dei
er anq affirmari nequit sient transitus sine
aliqua mutat., neque de se
placuit scribere deum substantiam accidentia
ha v.g. in S. Eucha. n ex adiecto dud subtilis
quasi penderet ab esse substantia, emanare sapientia per
dictio potest. et alias in ipsa substantiari —
er hujus dr. vnionis v.g. panes ppri e in diu subs
tras dni quod ipsius dr calor acalefact., est q po
sita dna int actiones immanentes, et transeun
tes. qi iste singularis pro extrinseco. illa
v.n. potes tam in oo vbis n.n. inesse f
nen nec intus rei intellectus —
er Vbi ~~La~~ ~~[illegible]~~ n ee speciale praedica
mentum

vidē videt per can. Q.ª motus v.g. hominis
é actio immanens per qm ip.[illegible] tum aliquo
modo agedum motam, ergo q. cesante actua
li visione cesat hu[illegible] qui cesaret actuali motu
asai [illegible] hug. minus qui veni aliquid motu
a

~ Jtem adiacentes d'an v.g. [illegible] vestitus lows
[illegible] q. adiacens n. inherens, Observa hoc

~ n.º q. accedat individuum ee prius sua subjesta
necess.º accedit posse d.º vorticie posse ee sine illa
[illegible] quantitas nequit ee sine figura & lineas
sine puncto.

~ Quamvis ab [illegible] cerseat actio ee qualitas
d. indiget illa actione, (et qualibet res indiget)
q. é qualitas insient —

~ Observa in ijs que & idem realiter, nil 45
[illegible] realiter de uno quin dealio eg dicat
nihil enim de acl. & v.g. realiter dicitur potest
q. eg dcpar. [illegible] ✝

~ quamvis effectus realiter [illegible] causas rea
les, n. in q. effectus sent distincti seni cau
[illegible] realiter dnt dystingui [illegible] ratione, v.g.
bonum & verum. ver. voluntatis & intellectus, & Deus, creans Ar
✝ dicit verum & bonum idem realiter & m. ente d. godl. & Domine
d[illegible] verum movet intellectus n. in dicimus
bonum intellectus movere qui nui axioma [illegible]

Rᵒ illas q̃ᵉ loquend. si sumitur ~~[illegible]~~ specificativè est
pot. dici movere voluntatē. n' tñ si sumatur
~~[illegible]~~ · l. redupl. (ut alone aqꝫ, si
ipsa reduplicativè opere mitt fit. Rᵒ ita tam
non reat. dr. aliq. de bono quod dicatur de
alio, maxᵉ hoc placeat [illegible]

~ subᵒ qa e subᵃ p[illegible] subᵒ vᵉ q ultimo subᵒ
l. subᵃ pª itꝫ [illegible] Iᵒ e subst[illegible] que ultimate
e p̃s subiᵐ. [illegible]

~ (Tam non e necesse omne movens moveri, deus
v.g. n' movetur. & calefaciens pot. n' calefieri in'
humanis

~ Maxᵉ que agunt necess agunt in qualibet potᵃ hac
[illegible] in alys reb. quib. q nobis, quod libere &
n' necess agere, si quidem [illegible] imperfectos effectus
ab [illegible] produci videmus — (iam alibi hoc)

~ ordo inter species qualitatis. subᵉ praesupponi actio-
195 nē specificand ~~[illegible]~~ itaque accidens q e mo-
dus rei illaꝫ ad superᵃ. ab ~~[illegible]~~ e habitus. l. dispᵒ. acci-
dens q e subᵒ prin actionis, 2ª spes. q. nobis potᵃ in
accidens dicens [illegible] actionis. (potᵉ) nempe per eff
[illegible] illud accidens q subᵉ in ro quantitatis.
Oct[illegible] - 4 spes q.

~ dicet calor ~~in qui [illegible] in ordine idemq ro-~~
~~[illegible]~~ pertinebit ad 2 speᵉ & ~~[illegible]~~. Rᵒ
habitū cē qualitatē aquisitā ~~[illegible]~~
~~[illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible] ad [illegible] speciē pertinens [illegible]~~
durū gro. partibus, minus cōpūta ad. fig. spes

qns. pr. resistit potius duci i. ad 2. spec. pertinet 86
Haeresis l. tertiana gris dispositione subtb.
bene l. male ad. Ip. spectat. at qns. H. &c.
dispositio ad B. spectat attinent
r Nullum accidens reale pr. absolutum p. mo
tum localem effici pt. licet in occasione motus
localis aut per contra repulsione dari pt. calor
causa motus /// r. 13 ~~ppe quid e corporea, quae patiendi in ordi ne ad ... pu. p. ... patet ... intellige~~ [a]
r Motus versus nihil nunquam est l. mutandum esse
esse infinite hic est ~~[illegible]~~, & aliquid non q. est m. pos
sibile moveri infinite motus non in illud mutandum ee.
n' e illius motus praecedentis. [a] deleui, q. lumen gl. etc.
r in motu n' datur 1a pars versus prin. nec
ultima versus finem nam e divisibilis
in infinitum, habebit g. p. mutandum ee, infinite
r mutandum ee necesse mensuratur instanti, ut generi
r motus u. necesse mensurari tempore tantum 89
nec pot. divina valeat motum in instanti fieri
tam subae materiales quam immateriales.
r in Deo grat. primum in ee. ex pri. in operando
at in nullo prius. quando sit ut esse nihil
huius in operando prox. intelligatur
r dicere calor constituit, q. prius in ee calidum vir
ei pertinere, q. pt. axioma: R. constituere
in ee calidum a e constituere in ee s. intab. ee.
r colligi theologice: distingui praedicationem tam
per hanc notam

Dubitabit utique dicet aut non est dicenda principiatio tota
illa qua fit caloris in aqua cum in primo esse caloris
2.9 omnia quod graduum non habet, saltem accidentaliter
r. Respondeo quod impossibile est assignari primum esse calo
ris, dein enim motus et non mutatio, modus
non inceptionis motus est ultimum sui non esse.
et modus desitionis est primum sui non esse
at contrario modus inceptionis et desitionis
49 mutationum est contra. qua autem calor non
in instanti essent fit capitur, multas dixit ut
dico quod ille habet tum aquisitarum et repositionem, sub
ut privationem quae non resistit si quidem non est
r. (certo modo) incendi qualitas non est nunc unum gra
2.1 dum caloris postea duos esse, (hoc enim potius videtur
12° extendi) sed quod magis indicat infinitas. qua
intagendi.
r. ut probem distinctione reali inter actionem et passionem 1. passio
dicitur habet unitatem per ordinem ad passum: 1. per ordinem ad
tum, si primum dicat. quod cum duo ignes unica aqua
applicentur: ~~etc. si a f ... ignes~~
~~applicentur erunt duae passiones~~
enim una passio duae actiones 1. est
dividendo ligni idem ignis sed unica actio et duae
passiones quod realiter distinguuntur quae enim una scholastici
dicit multiplicari realiter unum alio non multiplicatis realiter
distinguuntur. Respondent (maximo) in igne

qq. duo b. ligni aplicar ee duo principia partia lia ~~caloris~~ q. duas partes caloris, p ordines ad quos duc erunt actiones. —

Dixi f. qui hanc Max. di duo realiter n distinguntur nequid enunciari aliquid de uno realiter quin etiam realiter alteri conveniat. — Et dices 5 in op... possibili, scilicet n distinguntur realiter a suo fundamento; et 9o ex exis. a quantitate et figura a quantitate, n demus q praedicari de figura ee qualitatem. n autem id de quantitate dicimus quod.

Quibus modis n solando. aliud ee duo distingui realiter aliud n distingui ... ratione. et ... idem n aliud est duo ee idem realiter aliud ee ... separabilia. — quo supposito dico, q actio et passio ... n distinguntur realiter. vero sed ... ratione relo ... fundamentum quamvis fateor n distingui realiter dicam ... distingui ... ratione — Maxima ... n intelligi de eis quae ... idem inseparabilia. ... fundam. v. g. de his n ... intelligo ... n ad actio et passio distingui ... una ... diversas ... v. g. anima quae ... vegetativa et ... tiua, et nihilominus ... de illa quae vege... ipsi ~~...~~ sentitiva n conveniat, ... mero ... instantis —

Deus n potest moveri nec quiescere q n e ... moveri, quia ... prius ...

v. Utrum necessario et perpetuam habeat causam suum esse - dico
65 quod necessario complexum habet causam, non incomplexum ...
... [illegible] est deus - dicere non [illegible] habeat esse perpetuum et necessarium, nisi quod necessarium [illegible] ... [illegible] ... esse [illegible] (hoc [illegible] alibi)

v. Nec non Deum velle aliquid facere, [illegible] est illud velle facere, - dices quod cum deus primum facit de novo
96. illud de novo vult facere. Et per consequens mutabilis voluntas. Respondeo deum ab aeterno [illegible] velle primum creare, non quod fuit ab aeterno de tractabilibus creare, sed hic velle hoc est deum ab aeterno voluisse primum creare anno 614, et cum per hoc solum quod accedat annus et dies praedeterminatus, Adeo ut creatus consurgit sine aliquo novo in deo, praeter quandam relationem

v. Inde colligo quod cum dicitur deum posse creare et destruere [illegible] ita intelligendum quod in rebus est potentia seu non repugnantia ... [illegible] ... destruantur, in deo
illis. quod ab aeterno est velle aliquid fieri ... [illegible] ...
115 eorum quae fient a Fabricio ([illegible]) dicitur
tamen in deo esse potestas ... maxime nota -

v. Colligo 2. deum esse potentem sucessive ... dicta
... illa [illegible] in ipso nulla realis [illegible]
[illegible]

v. Nulli debemus ... inter bonum et malum ... [illegible]
127 [illegible] cogitet (at vide quomodo [illegible] ...)

r. Viventia movens p cog. ideo diversis motib mo
vent ob cuiq deffectus n' viventia; determinatu
locu querant

r appetit. ntlis ad unu dehas: vti lapis deor
sus - unde motus atis. n'e ~~[illegible]~~ ntlis ?
~~[illegible] tri a' medio [illegible] [illegible] [illegible]~~
~~[illegible]~~ e ~~ntlis~~ ~~[illegible]~~ dici; atis

r sufficient numerant At fundam reli. quan
titas q' alio & mergunt, sm ee n' sm dici

r aliud e res de nra cognoscere aliud
a eas versari: ad 1 necessaria e cog sen
sitiva n' ad 2m

r p singularia venimus in cog. vlis abs
tracti, ut p vlt consusu venimus in cog
particularis, qi prius cogno scimus sed. deinde s

9i r plura scire possumus s unu tri intelligere
[illegible] tri recito hora & denarios numero. [illegible]
157 numerari e actus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] At ex vi istius canis vadit
ad domu ad quam sepe ivit

r memoria e in brutis reperit at remi
nicentia non quia ista in hoc q memo
remur & simul advertamus nos id sure
q brut n' sine

r disiuncta possibile q possibile [illegible]

Omnium rerum invent. d. respicere

r. intellectus speculativus et practicus ambo in cog
cognitione distinguuntur. practicus cognoscit res in ratione
boni seu eligibilis a voluntate. speculativus
in ratione veri.

r. r. est vis atque nostrarum cognoscitiva per se
motiva, cum iudicat aliquid esse bonum: sine
[illegible] est cognoscitiva quae [illegible] iudi
145 cat esse bonum ut sic [illegible] motiva

r. liberum arbitrium comprehendi iudicium rationis et
alterius ~~[illegible]~~ voluntatis

r. r. autem ut dicit respectus ad bonum [illegible]
3o [illegible] superior [illegible] de rebus universalibus ~~superioribus~~
inferior [illegible] de illis in particulari ~~inferioribus~~ iudicat

r. [illegible] practicum esse idem cum ratione, et
tali modo differre a speculativis –

r. ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ –

r. nulla est in [illegible] liberior voluntate quae nec
agat organo, nec sicut imaginatio [illegible]
[illegible] nec cogitur a bono sicut intellectus a vero
[illegible] [illegible] bonum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quolibet in particulari –

~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~

ex triplici causa p^t accidere error in sciendo ex ignor^a, negleg^a, superbia, singularitate, ... ex praua affectione, ex pusillanimitate, ex perplexitate, tandem ex humilitate ... ex hac proueniens laudabilis est.

Cogere voluntatem, coacte efficienter n. coare ... sufficienter.

Libertas in patria ad nolle, & n. posse turbari.

liberum arbitrium liberius e in bonis quam in malis quod n. sunt servitute ad malum.

Deus & angeli ac anima beata bonum eligunt libere n. coacte.

Persona est de corruptione naturae, naturalis aut corrumpi personas ...

Imagine prior introductio formae quam ex pulsio ... inpossibile accidere e ... prius ... Dei e gratia introducere quam peccatum expellere ... e ...

impossibile e ... aquam in instanti calefacere ... impossibile aquam calefacere in instanti, ita et impossibile ...

Petrus mutare instanti, ubi nunc in Romam, non tamen est impossibile quod mutatus ponere Romae;—
26
nota Unde nolis aqua per motum calefieri tamen calefit ipsa instanti, non mutari dicitur ipsa mutatio esse dicitur instans. hoc maxime nota.—
Angelus a D. Damasceno definitur substantia intellectualis, mobilis, incorporea, libere deo ministrans, immortalis per gratiam non per
150 naturam;
nota unde Angelus et anima rationalis est differentia penes esse naturale quia ille non est unibilis corpori, 2° penes esse logicum quia illa per discursum ratiocinatur ille tamen intellectualiter, 3° esse metaphisicum quia Angelus non habet possibilitatem nisi respectu superioris. anima tamen communicat a sensibilibus et inferioribus. tandem penes esse Theologicum quia anima dum in corpore est vertibilis de bono ad malo: ille tamen semper in eo statu quo semel tenuerit manet (hoc non tamen se habet quilibet scriptum)
nota Est tandem notare aliam esse potentiam naturalem obedientialem, aliam potentiam absolute obedientialem naturalis obedientialis dicitur illa quam substantia
ad

ad quod. n. dicit repug. ex. i. ma parte. quia
rei acta dici nullz obedientiales pot.
ad grad. & max. ad spdam midia & ad plura
sub (inserta probabili). & in gladio adorcei
dendi. cetera obedientializ in pot. absolute
& ad effectus qui ipsi nat. rei repugnant obe
dier hi causa superiori vg. lapidi e talis
pot. ad ascendendum, & aqua ad calorem:
& coelo ad origine. ergo, nam similia
repugnant suis rebus; ideaq. n. s. decende vlez.
nec violenti, in hoc dicunt potentiz quendam respec
tum ad causam superiore
max. al. si duo sunt eslit idez. nequit vniabi 27.
quod esti iuuenire quid iunctione alteri. Pr. n. n.
hi dabi esse quum Joani esse qui. Dicta 54
existe & subsist. Pl. est sibi ceste. & n. Joanes
Rx. neg. ans. quae existe. & subsist. n. sunt modi essent
substanti comunes, nec dicz in ent. P. & Paulus ei
idez substanttiale esse.
itaq. si idez esset Pr. & Joanes, vt nullo gen.
distinctionis diferant n. est. (Dicci numero di
fringuint esse Petri & Joanis. Rx. neg. ans. &
r. e qu. q. distinq. num. ab alio de seu num.
P. Ps. st. vod. esse. n. qu. tali. fe. & sp. x.
absolute, & spesiphice est ista, a zoe esse. itaq.
repugnat esse id. de esse & ce ma num., nec
obstat qt. r. esse d. ib. spiad. singulare

hoc n'amittit quod sin se ni ssessoplicat
et substantia 2a adeu frangi et 1a etiam si subsistai
in prima

r. Quo e mouile maioris virtutis eo celerius moue
bit ergo deus etc. mouebit in instanti etc. Rs.
explicando antecedens eo. quo maior virtus
aplicat ad motus eo mouet celerius sed at
Deus n'aplicabit infinitam virtutem ad motum. vg.
lapidis quia repugnat ipsi infinite moueri, seque
ret n. lapides unius palmi, equare et n. equare
intercapedinem unius leucae, quod implicat.

r. Indeificationem inmotu. ing. Vocis esse
ponimus

Placuit hic notare quod etiam si ut cedat pot. Dei.
fosse unum corpus duobus locis simul linesse.
v g. per a. quod corpus etc. Ratio
illud ex quo manifesta dictio seq. ita
repugnat pot. Dei ad illud quod implic. at
qui videmus apparentes contradictiones etc.
ad possibili modo corpus eni corpus aut

r. in a linea puncta extrema deus tolleret ma
72 neret infinita. negatiue; idem dicas de
linea ie. pp. sup. frenum et respeciale resp. cor
poris

Cui infinitudo ... adeo possibile sit divini
argumentando dicendo, quia Deus infinitas ...
... eas Deus separare potest ...
... Resp. neg. quia inde sequeretur evidens ...
... separare ... individua ...
individua, ... infinita ...
... individua quae ... partium ... extrinseca.
1. Dices in una hora ... infinita ... potest
infinitos Angelos creare ... negative
. r. Causalitas cuius causa ... per quam causat
r. an possit ... simplices ... plures 157
concipere. Resp. posse ... non sic
quod ... in re plura ... admodo ...
... ut ... reale ... homines ... dicunt.
r. Observa ... ea ... quae requirunt ...
adducunt ad alterius ... quae ... magis
... premissis quae ... 69
... magis ... cum ... formaliter ...
... quia minus ...
r. cum ... potentialis ... Deo
potest ... ipse solus ... inferiora
cognoscet quae sub ... eius ...
r. ... magis ... ~~adequatio~~
... solus homines adequare ...
presentat, ut ... adequare potest ...

repræsentare animal, S. Petrum. [illegible]
à bead[illegible] specie seu imagine [illegible] omni [illegible]
+ [illegible] diversi [illegible] adæquatus, alter
inadæquate. [illegible]

[illegible] ita [illegible] finis [illegible] causas, vt finis mouens præ[illegible] [illegible] quæ efficiens causat ab intrinseco [illegible] [illegible] [illegible] efficiens [illegible] voluntarie, intrinsece [illegible] cogitandus [illegible] cognoscendus [illegible] aliud [illegible] talis [illegible] ordinatur (vt ait [illegible] 8) mouet [illegible] [illegible] natura [illegible] boni est proprium communicari, [illegible] non quo aliquid melius [illegible] [illegible] magis aptum [illegible] communicari, [illegible] quo maius [illegible] bonum maiori [illegible] erit communicabile [illegible] [illegible] ab æterno [illegible] infinite bonus, [illegible] ab æterno communicari licuit.

[illegible] in [illegible] v.g. ([illegible] in omnibus [illegible] lib.)
[illegible] vnum est [illegible] ad [illegible] ordine nat.
[illegible] ferrimur, [illegible] amare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] deum [illegible] quælibet creatura amari
[illegible] i. e. [illegible] indifferens, [illegible]
+ libere ad illud [illegible] [illegible] amor
dei in Patria, et Angeli, [illegible] liberum [illegible]
[illegible] quin [illegible] vnum [illegible] aliud
[illegible]

Dr: pot.a less. p alius et alius p potentia

Cr. pot.a organica, mediante corpore, n ergo

nisi immediate in aio subjectatur

Cr. Notandum ergo pot.as illi in qui p ... et ...

p obj. ita accidere, q. ... omne

bole obj. ... qua apt.a ...

Unde q.e q. ... odii et amoris q. nasc. ...

... entis ... mali ... fortiri? 2o

... unius ...

... notare ... q. quando destruit alius

... pot.a n e necessario destrui ...

alius ... diversa obj. ...

ad destructione unius ... unde

alius odii et amoris a ... voluntati ...

Cr. Nos. calor ignis et solis ee eunde, a ...

liquefaciendo cera et ita eade ...

Cr. voluntarium ... in ... de volun tate

Cr. questione ex vi precepti ...

... in voluntarie ...

... voluntarium ... de ...

... et voluntarium effective ...

... dicer. Deque aqui. d. 7. a. q. 5. 1. 2.

... voluntaria ... Angeli

necess. amari deum. et voluntario, ...

... voluntario ...

Vero

VO

LVN.

r dicendum est: non esse tales passiones in ageti ... voluntarium ... habet rationem voluntarii quod liberum est, ...

r Inde est in brutis imperfecto modo, rationem voluntarii inveniri quatenus ad omne deserunt quod ab intrinseco operantur ... Art. 1. 2.

144 ... imperfecto modo voluntarie, & non necessarie, unde ... debes colligere ... divina ... minuere posset tales actiones esse liberos

r ... v. g. apprehendi species herbarum ... vehementius movet, & ... illas ... omni ...

r Voluntarium directe, & voluntarium indirecte, illud quod ... a voluntate dependet, ... non fui ... necesse cogitare, ... est quod ... negativo modo ... si quis ... deambulare per plateas ...

r. ... non fui necessarium ... actu ...

r omissio ... actu, sive pura, ...

r voluntas ... dicitur causa moralis respectu alicuius qui ... ... ad quos libere ...

r ... omni actu voluntarii, quae ... voluntaria indirecte, ... ad peccatum

r. dices omissio facta est nunc volunt.a est
volunt.a et p aliquem actum qui nunc deesse est,
adeoque in aliquo actu positivo debet esse. (Nota)
R. hoc esse verum in voluntario directe non vero
in directe. — dices ergo dormiens omittens divi
dormit peccabit. R. neg. qui ~~...~~ nec directe nec indirecte
~~...~~ est voluntaria illa omissio ~~...~~
~~...~~
~~...~~

r. V. voluntas moveat inte. l. eo. satis difficil.
de est. Div. Th. q. in actionib. intell. imo et aliarum (d. 17. q. 82 a. 4.)
et aliarum potentiarum. Dat r. ~~mov.~~ naturaliter et moraliter
quatenus omnis est actio intell. non movet a voluntate
semper. imo voluntas est per ipsius ut eligat ab illo
s. desperat obj.m quo hic moralis actio est sic
movet intell. a voluntate nam ipsa imperat
siquidem ~~a~~ ipsa principium est. votis moralibus et
ipsa libere concurrit, et avertere convertere
omnes pot.as ad actus.

r. Quomodo sit intell. et omnes pot.ae a voluntate
moveri dicant est difficile. dices id est
qui pot.ae et fantas connex. cum voluntate sunt
ut eadem quo ipsa ad alia obj.m moveat. quia
liber vol.s sed sua munus applicat et exer
citio comprimit. ita concludi non est moveri a volun
tate nec aliquis est a voluntate influxus ergo
... cooperantur in actus moveri, ex hoc patet
solum quod intell. velle movetur.

(Dices), si voluntas concurrit ad actus intus et extra per se, et solas aplicat potentias ad opus, non dicetur causa operum, nec in ipsa erit intrinsece ratio moralis; probatur quia qui aplicat ignem ad comburendum non comburit. Negatur voluntas non solum fit quia aplicat intus a. e., non dicet in his operibus ipsa intrinsece operari, et si in naturalibus ita est, in moralibus tamen merito dicitur comburere domum qui ignem aplicat.

O. omnis actus sive elicitus, sive imperatus, et nocumentum sequens ex omnibus non est dicendus voluntarius, nisi obligatio sit committendi; alias Deus permittens peccatum illud velle diceretur.

r. mouet voluntas intellectum quoad specificationem et quoad exercitium, quod est dicere voluntatem non determinare intelligere, sed hic et nunc intelligere.

r. ex d. O. voluntas capit rationem est et voluntas libere necessitari non est determinata ad volendum vel libera male indiferens. *

9' In amentibus est voluntas, ut natura quod determinant ad unum, ita ut si in eis potest eligere. s. non eligere actum; alias peccarent infantes

r. determinari amentes ad unum sed bene inde videtur non, quod vehementi passione phreneticus tamen

* determinata quae si quando ad hunc actus determinat nisi aliud eligere, et liberum est.

deinde

Decendo fantasia ipsa perturbat vitts. quo
si illos ligat, medijs vehementib. saptos manib. 117
ligat. Vitts parti sensitiue. libertatem ami
tti videndi sicut vnitus —

in fruit. necessarij reperiunt amor rei, ase
cutio illius & gaudium deudelecto. ca illas pro vt ea
cingua potissime vo fruitionis sigtti & dey te
actu queris an sit vitts. l. voluntarijs —
concludo tm de actu voluntarijs. nec dm est
consistere fruitionem ~~beatitudine~~ in visione que eactus
vitts quamuis verum sit ipsam visionem pre se
ferre —

actus visionis e inguo d. l. agenti beati. corpore
quia perfectissimus omni vult habet liquidem totum suum
eë actus accipit ab d. b. q. Deo qui causa fina
lis actus ipsum perfectioris. — deci. soli. si fru.
hos prial. conmodar causam motem of hominē

quod rei vt in se est violentum est fortasse, in
ordine ad vniuersi bonum & ad bonum dei, eius
mobili, puta accensum aquam ad replendum vacuum

volunt. ias; omnia se & inactu i o) inculesent
den. ad omnes actuali; potentias hoi in ordi
natas & ad operationes illorum ac in actu 2.
Petrar. noc nota

Ratio: quia voluntas privat aliquo actu cum sit ha
bentia perfectionis quid est ipsi ... non dicit pa
ni violentia. quia videmus volis ad melius bendi
quod si mori pro Xpo, et est bonum morale: videa
non ei ... voles inclinat ... non est. non ei illi
contra ... accidere ... aliqua non se desiderat. l
magna pars.
Dices si aquam de calida reddis frigidam violentiam
... aduc ei illi ... qua illa habere
... et hoc verum nos ... loqui nisi de
voluntate, quae ... indifferens
... ad omnes actus ... qui ... potior ...
... dicere conformior ... intellige in alijs reb.
dummodo ... naturales.
Nunc infero ... violentum ... calor
... frigiditatis ei illi ... incomposi
... infero ... violentum ...
... subiectum ... imper
... infero ... subiectum ...
... violenta ... obedi
... illa
Dices impulsus ... violentus
... quod perfectivi ... celeritas ... cognit
... obedientiales ... ad
...

ex ergo quidem involuntarium effective & violentum
violentum — dixi effective nam involuntarium tb
iectiue est; q. p.l. diuersi a mea voluntate, non inde
est violentum, ex opia deff. violentum q. fit ab
ext. principio passo non conferente vim, tenet id. deffo pa
tiu. effective debet esse ... cogitabilitas ... (hoc)

ex omnes potentiae prer. augment. coniunctae cum voluntate
vel temperante — verso 54. (111)

ex questio de sanctis in mane ... nunq mo. dicitur imp
... involuntariae, licet absolute volun
taria est, nec possibile est aliquo ... volun
tas quod voluntarius sit fit, sive sit elicitus 112
sive sive imperatus — 4. 7. 9. 6. 12. a. 6.

ex est ex imperio non est dubium posse inferri
... violentiam voluntati, quoque ... nollens ... passi
percutiatur. Nolens ... infundi ... 112
certe posse ... l. quasi passive se habebit ho
mi hoc casu

ex nunquam ... est involuntaria, ... appetitu ...
sive libenter & invitatio .1. non libenter, quendam
modum ex ... de ... capite,

ex comunis est DD. ... voluntatem non regere
... in omni ... Met. .

ex X.o quocunq modo ... non fundat voluntati
nunquam dicendus est violentus, ex deffe violentiae

nec minus dicendae violenta charentia a libus
eddit v.g. qui pregrat vehementi in voluntari si
clauderet ipsamet voluntatis per novum esse alterum amo
ris, illum retractauit

v. necessitas voluntatis adeo .1. potest necessitari multiplici modo per dicendo quod deus quedam actus ad quem mere passive se habeat voluntas in recept . licet alium medio illo amet vel odiet, 2 in beatis nunc necessitat beat. per lumen gloriae. q. de quo habitibus quidam inclinans ad spetum amandum deum ... impedire habitus ... semper operet P. dicere posse, q. hic non est ipsi essentiale, nec semper operari deus nisi essentia habitus.

v. potest etiam deus necessitare voluntatem saepius propterea commoditas vel bono suspendi ... cursum. ac actio ... (q. tunc actus intrinsecus voluntas necessitatis ... cum deliberatione iniqua

v. dicere: furarer ego nisi infernum timerem, peccatum est, dicere hic furarer nisi preceptum esset non est peccatum, q. videtur facere hanc sententiam 1o. offendere deum nisi infernum etc., 2o. ... hanc peccares nisi deo frangendo suum preceptum offendere, putantur q. in hoc peccare nunquam mortale delectationa hanc iam esset voluntarium actus simpliciter, peccandi

~ quae ... involuntarium ... quod ... dies

displicentia quam mentis adprehenso: g[...] separat nec frigiditas erung in voluntate. haec displicentia n'e libera [...]

Xsfus [...] fuit [...] ad mentem (n'e ex mente) quia mentis detenuit corp. appetitus sensitivus. quatenus [...] repraesentabat ipso dolore mortis

Natura humana in Xpo quamvis fuisset o'prona ad [...] deferens ad bonum et malum. potuit necessitantes [...] necessitata fuit) ad bonum [...] divina [...]

mentis [...] quae mentis fiunt sunt validi [...] juvenili, et plane videt [...] voluntas simpl. [...] amplectenti [...]

mentis intelligi solus ille qui cadit in [...] confessione [...] et abextingui in [...]. vir autem planè intelligit ille qui pro majori malo vitando, non dubitat se extenere [...]. [...] excusandum [...] mortem [...]

quae fiunt metu sunt [...] validi nec [...] intelligitur. [...] fiunt, i.e. quae metu [...] velle [...] voluntas [...] negant [...] voluntas, itaque potius [...] quae metu [...] quam quae metu fiunt, non sine [...] voluntatis ambulet, quia [...] operis aliquid. [...] simpl. voluntarium [...] .O. |||

Ex D. T. 1.p. q. 19 a. 3. cognoscit in se quasi in
cognoscente infinite, volitio autem quasi ab infinite
ipsius

In divinis scientijs simplex intelligentiae media voluntatis
praecedit, sequitur namque volitio dei ad ipsas les
7 in voluntate. In infinita vero omnis praecedit volitio ad
11 de illas dicens scientia est a se ipso volitum

eadem est voluntas modo cum omnibus; Hinc deinde
ut producunt circa (respectu) in deo a nova
volitio

adeo porro cognitionem mensurae in deliberatione velo et
quo casu non erit peccatum, ut si clandio quis minuet, etc.

ex Ar. 5. met. tx. 12 idem ferre esse et afferre
deffe, itaque divinae ultime indifferentia deffe. 17
conceptus simpliciter nullam oportet admittentes

D. Aug. lib. 12. c. 4. sup. Gen. ad lit. cum Deus
est nunc celos creare, quod idem eos illos conservat, id est
quod semper fuerint nova esse in ipsis creat, licet
non novum modum essendi

licet posset Deus ex tamen infinitis accidens creare
re; sed diceretur proprie creatio quandoquidem est subiectum
de ipse non ipsius alienum esse posset, itaque
quod durum supponit subiectum vendicat proprie creatio
non diceretur

idem eodem modo habens tempora cum idem fieri
ret necessitate naturae non habet ... ut Deus

moveri ab se ipso nientiu

Et hic magis voluntarij hic minus ipsum ideo amor beatificus maxime est voluntarius et nullo modo liber. itaque etiam voluntarij sunt dicendi maxime actus aliqui voluntatis et appetitus sensitivi, licet discrimen quo ... Legalibus non sunt morales voluntarij, cum sint mere nolentes ... illos mereri. demereri voluntas potest

libertatis ... perfectio ... 147 actus voluntatis ... moralis, quae idea ...

actus voluntatis quae a concupiscentia causantur simpliciter sunt voluntarij ... pueri et ... ... ex concupiscentia operatus ... non essent voluntarij ... falsum ...

Sicut ... magis involuntarium quo magis est ... impetus internus ita ... magis voluntarium quo magis est ex impetu interno.

Concupiscentia quidem ... voluntatem movet ... ... illibi ... ... apparente proponendo et vera ... ... oc... ...

... voluntas quo ... quando mere ... ante deliberationem ... amat, non ... quid

esse excusat[a] —

Dices motus voluntatis, seu actus voluntatis causati a causa extrinseca, non sunt voluntarii dicendi. Resp. licet sit a principio extrinseco voluntati, non est extrinsecum homini qui est principium quod omnium motuum, homo, dicitur precipue velle et intelligere etc.

Eadem est duplex ignorantia, vincibiles et invincibiles, ac inculpabiles et culpabiles ex DD. sensu

Non omnis ignorantia vincibilis est culpabilis, sed solo illa quam vincere tenemur, ac ex opposito omnis invincibilis est inculpabilis.

Consequentia ideas esse voluntarias virtualiter ac voluntarium indirecte, ac interpretative, exemplum est in omissis et in somnio ebrii ... causa illud tandem ... potuit ... et debuit ... voluntarium ... peccatum.

Mesmo actus dandi elemosinam ... voluntarius ... dare elemosinam.

Precipua ... actus ex ignorantia antecedente procedens est involuntarius ... ipsa ignorantia

in voluntaria est sideo. n. inamovibilis, & antecedens n
appelat qui antecedit omnia alius volunt(ati)s) sed q(uae)
quid(am) p(er) se ex invuolunt. scq(uuntur) involunt. (fu)i indecto
n vocat. Iam voluntas appetitio intellectiva ad
differentiam app. sensitivi. n. est qualis appetitus
intele. seq(uitur) cog(nitione)m intus appetitu h. senstiuo se
sequit. cog. sensitiva qua vos in animalib(us) est
dixi suffici qd. possiore sunt seque(re) ex
appeti. sensitivabilis, a divis intellectiva.
n. Timui ex pub. d. morte timore nisi nullo
niveniente alio intellectus morali
n. aliud confert esse ignorantia actuali ad
considerar(e) actuales dug. id est collectione,
nam reique, nunquam cognita fuit. dat ha
ben(e) ignorantia actuales, n. h. collectione nec
inconsideras nisi dere que aliter cog(nosce)
esse apartere, v.g. oblivio de Jejunio in vigilia —
n. vel quia difficultas an volunte(s) humano po
test aliquod velle quod n. sit p(ro)pt(er) se l. p(ro)p(ter) aliud
ad q(uod) (ordi)neo mo. (ut) potui forte colligere) res
pondeo posse hominem alius aliquo operari
quin cogitet alio de rel. in fine, sim
dud. e. l. l. de finipso, n. e in eq. in
q nullus erit ~~[illegible]~~ amor q e nat dia non sepa
in medio l. in fine. nec minus est possibile q(uod)

q. habitualis opus. n. sit circa finem: s. sive ē deum in parte
motus i.º primi voluntatis ita necessitate sint. ut nullatenus sint in eorundem libertate ideo non peccat sicut in his motibus sic nec amore peccat. Hi ipsi motus mere naturales sunt
cognoscq.
R. Collegi, quid percipere valui, intentionem esse actum circa finem. & electionem circa media & ambo isti actus esse voluntatis, depositis a posteriori objectis abstracte, nihil aliud est intendere finem, quam finem cognitum amare, & nihil aliud est eligere media, quam illa cognita amare.
R. colligitur q. communiter omnes tribuere actus esse electio & intentio nam hic sensus habere intendo finem, per talia media s. talibus mediis sequor finem, unquam circa ille omnes actus duas includit claudet. sicut actio e passio.
hoc non necessarie — s. in absolutis quis in fine semper s. absolute non medium. fine actuali coniuncta finis (ut est supra
f. 130 — dictum fieri posse) q. tam electio & intentio erant duo actus specie diversi.
R. Aliquid efficacius alio proponere motus voluntati si ueniret p. s. q. sit mauis bonum sui
s.

-ai clarius expressius et inventus cognos
car.

nota q sicut n p amari illud in quo nullu
bonu invenit, n potest repudiari, positive
(sed nolli) q nullu sit bonu nolli;

modus loquendi est dicere libertate speci
ficationis & libertate quoad exercitiu &
quam Sart. vocat libertate contrarietatis &
contradictionis, specificatio est q voluntas
n negative sed positive specificari ab aliquo
determinato obiecto observa.

ex q. 13. ar. 6.
Peribilis e an exuit finis sequatur necessario
electio mediorum adipiscendi, et Resp. affirmative
suppono in primis ita hoc accidere, q. ex exemplo.
sanitatem. primi qua illa intendam: conspectu
amaritudine potus, Tunc q evidenti scientia
n solu [illegible] potest afferre [illegible] sanitatem
Tunc electio potius n e necesse esse in instanti
intentionis salutis sed esse in tempore
[illegible] effraci finis intent
neces. e mediorum electio, et n libera [illegible]
ut causas [illegible], Nota hanc ultimam [illegible]
madermo[illegible] [illegible] appetens beatitudine a [illegible]
[illegible] observantia mandatorum certe si perfecte
[illegible] in int effraci, neces. observantia eligeretur
[illegible] ex [illegible] moder. q est si necessario est

D

[illegible]

vt electio necessario ex intentione sequatur (vt diximus) quod prius medium respiciat, iam certe absolute dicenda est non libera talis electio quandoquidem cognita difficultate et amaritudine potionis sanitatem intenderet volui – Max. non sat

– Obseruo quod ex efficacia vitae finis non sequitur necessaria electio medij, quod aliquid necessarium est ad finis conseq. talis electio est libera et meritoria in seipsa, etc. demeritoria.

– Dices si quis intendens fidei defensionem mortem velit pati, non hoc medio non nouum meritum. Respondeo quod si ille mere passiue se habeat patiendo non acquiret nouum meritum, quia actus ille non est nouiter elicitus in causa fidei, at si ipse animo intenso eligat ipsum pati, et alacriter patiatur de nouo merebitur. Petita

– Notaque quod si ex vitae electione medium cuius malitia non plene apparebat antea, certe tamen illa electio in seipsa erit libera

– placet notare differentiam inter constantiam et pertinaciam, nam ista tenet animum immobilem propter bonum ipsius voluntatis, praue affecte. vide Petita

– illud dicitur simpliciter involuntarium quod communicat ignorantia quippe quae tollit necessario quid est voluntarium

– quae ex ignorantia inuincibili commedit carnem die veneris. alius ille dicitur involuntarius

n' quidez cap. conmessi involuntaria fui ma- 102
teriale p. morale, qnq. qz ire p. preceptu +
dcu. omedendi ez. involuntariu. siquidez
q' n' cog. non valit. — nec potest ce' positive invo-
luntariu illud morale, iendo p. preceptu. effecti
ue & in actu in ipso. p. obiecti sive antecedens
sive post illud. ad recordationi fueni p. se come
disse carnes.

n opera tionei passionu ira p. & cupientia. vo 111
luntarie q. l. positive illas volendo. l. privati
ue illas n' reprimendo antea. quemadmodum rebe. O.
lato Regni eo modo voluntar. d' eius causa
n' a rege. qui providens n' vasalos subjeccio
propius erat, poterat eg. voluntas per conditionis
impetus passioni antea refrenare; q. n' postq
incepti fuisset nequii illos motus reprimere. hoc n'
tolui quid hmi culpabilez & voluntary; nec negat p. hoc
quin possiniet tales motus involuntarii. post illos
n 2 p x incorp. aii sl. debet bono vino q. se
inebriat, el abien q. occidit; durante bone
tare. puta h! ebrietas q. dur. durat ebrietas
d' peccat speccavit q. previdens damnum p.
tenens illuq previdens vinu potavit

Dices qui se inebriat exponit periculo pe- +
ccandi mille peccata mille blasphemio p.
enim in n' minis dicim q. onerarius etta. —
R. h', meesmo. q. quando opus q. e causa
peccatis

perse
Est periculosa ... vt damna p se ex illo sequat
bene diciam ... per accidens periculosa. nomine
v hic nota q si quis se inebriet videns se in ma
nifesto periculo poni peccandi mille
. O. peccata quidem se committere. illa omnia
committere in ebriare.

v Docuit Scotus in 1° angel. n posse haberi an nobis
proprium conceptum quidditativum et connotativum pro
terminis, cum ipsa n cognoscamus per propriam speciem sensibi
lem et per inde nec intelligibilem. Deinde ...
dit q bene possumus per accidentia in aliquem
conceptum venire com substantiam, in conceptum
singularem (hoc idem alibi, et diversis libris)

v. Arguit Scotus q scientia debet presens quaere
ob cognoscit an nobis quoad res singulares. Responde
. O. 150 1. bene est presens in ratione entitatis, n
in ratione obiecti. Nota hanc dist. perutilem.

v etiam et quilibet species cognoscit an nobis cognoscat abs
tractiua, quia ... esse cognosci
bile q hic in alio ... , nota
in intuitiua requiri obiectum presens existens
et per propriam speciem cognoscibile

~ Principium dicitur ex modis; ...
v elementum dicitur modis. vt litere dicuntur ele

mentaliter loca ... 3° ... premissis dicitur
elementum demonstratur ...
necessarium dicitur ... modis
necessarium dicitur 5. modis
unum 2 modis per se et per accidens ... hi
subdividuntur
substantia dicitur ... modis ... unum quod est quod dicitur substantia
omnibus circumstantiis ... esse bonum in esse
naturae vel malis
Notandum quod ... quae ad media se habent ... semper
... libertatem et de liberatione ... ideo
operationes ... fiunt ... dicuntur ...
obedientia ... et ... consiliis et eligit ...
... electionis quod volitionis non ... esse ...
... actus exterior potest esse bonus et malus
successive ... malo nec bonum ...
per a voluntatem ... malum finem potest definire
et bonum ...
... etimologia vocabuli potest electionem
esse ... pluralitatis electionem ... alter
ultimi
... voluntas ... seu modis
... eligere minus bonum ... sed ... quod
... dicimus ... voluntatem minus bonum ...
gere ... non ... omnino incompatibili ... ioni

q[uae] i.n. su[n]t vere mali, sibi [com]patibi-
lis sui posterii sine dubio; Mei sensus
voluntas stare semper judicio [illegible]
nihil nisi precio judicio amici — hoc
placet quoque aliqua [illegible].

Desiree n[on] e[st] [illegible] ut [illegible] Zelo ut
principium in [illegible], [illegible] non
q[uae] [illegible] in [illegible] huius [illegible]
[illegible] remedijs, q[uae] [illegible]
[illegible]. [illegible] deo [illegible] est [illegible]
q[ui] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] n[on] [illegible]
[illegible] [illegible] n. [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] conducentib[us], [illegible].

[illegible] Judicium [illegible] discursum eiusdem
[illegible] in aliquo [illegible] in [illegible]
[illegible] [illegible] judicar [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible].

Placuit [illegible] inclinat[io] nolle ad [illegible]
minuit [illegible] q[uod] [illegible] quae [illegible]
[illegible] corrumpat [illegible] vicia [illegible] quaedam
[illegible] impedimenta quae impediunt a [illegible]
[illegible], [illegible] manente radicali virtute [illegible]

ad lumen recipiendum. indisposito spacio r. illuminari & charitatis et gloriae per peccata venialia diminui dr. Et hoc non est esse quidem tandem quia plura vitia absumeret nihil. quam antea erat adherens

r quae priora sunt ordine naturae intendentis sunt posteriora ordine naturae operantis, quae dicere intendentis. sed executionis non est

r Contra [illegible]. huius voluntas efficax de [illegible] voluntas in tempore [illegible] non huius [illegible] non efficacis. & Deus interea vult peccatoris correctionem & illius voluntatem non efficacis

r Huius modi dicendi non stat. calefactio est igne [illegible] primo denominatur, in aqua [illegible] subiecti receptivi /
electio est aliquid superius ad usum, non illos presupponit, ubi non est executioni mandare, [illegible] medium, ostendit electio est. hic actus meo videri se habet sicut actio & passio quippe [illegible] duas finalitates [illegible] ad unam [illegible] [illegible]

r tam quam necessario ad habendum odio. sed ad positive 100 nolendo aliquid illud cognoscere quam ad illud volendum, inde infertur quod fidelis . 0. quis [illegible] consideratur carnis veneris die junii [illegible] praeceptum non potest esse positive nolita, effective [illegible] nolita [illegible] sed [illegible] praecedens 10. sed subsequenter.

et ubi v. possi in infinitu sectis separaret, astunc motu
ri continue locu. Resp. q. qd quod movet de isto
A. ad B. se mensurare & adequare partes loci ut
quas movet. nam lapis unius palmi qui per planum
continue fert. de uno loco in aliud. adeque eidem
decem palmorum. denique mensurat, continue tres spatiu
tales ut si quater hoc mensuraret spatiu, seque
ret n transire lapidem continue sed. dicere, sive
saltando — Hoc supposito cum pt. quod inter punctu et
punctu e linea in quocumque plano nequibi puncti
continue transire nec moveri. siquidem n est, post
T. punctu, aliud punctu immediatu a quo ipso illud
mensuret.

R. Confiteor quidem actus fidei pro objecti actuali
imperio voluntatis, non tamen actus scientie, nam
omni voluntate renuente n potest n agentem
115 huic principio Totum e maius sua parte. at
fine voluntate etc.

R. ad Philosophi quod a ca e causa efficiens finalis
& fabrica corporis, quod sibi ipsa corpus organicum
sibi ipsa movet & in ipso informat.

R. Sicuti dicit non n valeo percipere necessario quantita
tis negat opus virtus agendi; siquidem tangendo
lignum bilineum. sola longitudinem percipio & ens
tendi cane quod e motus etc. —

(57)

Propositiones Theologicae de Peccato originali

Ratio formalis peccati originalis non est privatio Justitiae
... ad bonum illius comutabile. qua omnes ...
adam conversio ... ad ... actualis peccati ...
... habitualis, ex ... etc.

r. ibi ... ad ... conversio haec fundo ...
... , ... fructum illius, conversio in qua
haec habitualis alia ... actualis ... peccato ... n' dicit

r. ibi: ... peccatum in instanti generationis, cuius causa ...
n'est generatio, nam haec ... causa physica causa ...
moralis fuit voluntas Adae, ...

r. Unde n' peccat ... in generatione filii ... ...
... ... generatio n' ... moralis ...
... concomitans. ~~...~~
~~...~~

r. ibi ex col. ... virgo fuit vere redem
... in Adam fuit indebito peccandi ...
... generationis ... particulari privilegio ...
... fuit.

r. ... col. ... fuit in Adam ...
... in lumbis Abrahae

r. ibi col. ... seminis usque ad generationes ...
... seminis nam ... illud ...
... agentis agit ... generationis effectus ...
... agentis

r. ... vocat D. T. scientia quo ex aliquibus
principiis in ...

Progabo nud ro Cr. P. sed filiu diuinu fu
olabs — D. si dicam q dic

Ita oppono relo. P. e idez realiter cu essa di
uina, haec est eade in P. & filio, q relo n
eni realis. pla iseqa nu quest. eadez im
lentia etia P. P. & filius iresse idez q re
latio ri differentiabiliter q n enim ralef

Notandu q nec deroga rel is fidei est
expressionis nec relationis dici esse reale

q si 2a respondas quasi sic arguor que
in nore destinguuntur realiter et idez q rea
liter ita ens filius

---

amoris
Dices si omissio Dei v.g. p ee sine complacentia h
tum fuerit cu actu possibili, et volendo omissio
ne amoris tunc eni ipso peccandi quando qu.
de ipsa quasi omissio peccatu est. R. o n ita ei
q l expresse posita ve relis omissione, omitto
amore. neces itaq n adquirit nova libertati
tate. ideoq meritu amoris peccandi. Sicut
actus exterius n habet nova malitia a b actu
interiori, secundu e q a quasi interfi ud.

mali
R. purus omnis actus bonus, n meret, ac pperra
omissio actus boni demeret [2.5.9.7]. Rog. qu.
P. filius Requiri. at bonu quam ad malu
ex Dioni. c.4 de di. nomi

ex q. 2 in fine, congruam nunq[ue] p[er] peccatum inclinat[ionem] vol[unta]tis ad virtutes [illegible] diminui, nec sum[m]i, sed gradus intrinsecos / cum diminuit ha[bitu]s sed impedimentum. Bonum quo quantumvis dari sane operat[ur] opacum, non diminuit eius virtutis intrinsecam. vel cum tamen diminuit, et exhaurit quantum ad conditiones necessarias ad recipiendam lucem.

2do ex q. orig[in]es hom. 2. in Gen. docet q[uod] peccatum nos portare similitudinem diaboli. (q[uod] penitentia nos recuperare similitudinem dei, non q[uod] omnino una q[uod] deleat sed q[uod] reddat deformem valde.

ex q. 3. diff. de caus[is] q[uo]d gubernat modus nihili vulnus quedam separatione divinum, sic perpetua hu[m]anitas nostra, que antea habebat potentia communicatio divinitas mundi communicatio ma[illegible] unde hoc vulnus non [illegible] jacere[?] huius sed i[ll]a habet ipsius vulnus p[ro] causa eius.

ex Epist. Jacobi c. 1. concupiscentia cum conce[perit] parit peccatum. (i[d es]t veniale). peccatum autem cum consumatum fuerit generat mortem. et

c. 13. Joanis quibus est non indiget nisi ut pedes lavet. etc ex his et alijs numeris locis pro de fide q[uod] dari peccatum veniale; q. 2.

Sed hoc dicit amatorum, non q[uia] ipsum sit p[ro]ter preceptum. et illud, ut Bonav. l. q. vult dicitur aliud contra preceptum. ut Scotus l. 1. q. ~~nullus[?] dat opus~~ furtum parvum, si de preceptum secluditur, nec est de judicitiis, ac inde est opus prohibitum non repelendum 8. 2do ex Paulo imp[illegible]

nat dicenti ~~t~~ impiisque praeceptus dni non habes
distribuere do; ~~...~~ cum maxime nos faciam
non est peccatum — nec desinunt peccata hac ex
~~...~~ dei misericordia nam cum de qua sub limit
le ignoremus nequo recti peccati judicare an ubique pecu
lis deus alii oder magis vel minus peccati quam
dni gravitates eorum, utr p^d ex d. Th. differe dis
cimus qd mortale tollit ordinem necessarium ad
salutem veniale tollit utiles. —
dicebat ~~...~~ Cai differre qr unusq^a creatura s
aliud cm deus vexat d. qr furtus magnus &
parvus, veniale & mortale st. & ambo cm crea
turas vexat —
2. Xo. ... infinite malus veniale quamvis sit ...
deus ... infinite bonus, qd ab illo n... quan
vis nihil ... infallibili sui — & extreme ... le
negante —
v. ob infinitas l. ... consideranti ... peccati ut dis con
venientia voni; ut ... cumulus differunt penes
multus l. paucum, tribuerunt in genere ..., ... sic
munt ut disjungunt ... itaq analogant
... ex q. 2., apr ... disponere veniali ad mortale
dr. 1.o quis in peccator rebus parvis affici ... in
magnis n dubitet, 2.o modo p modus ... habe
tis removens. quis ... removet ordinem rationis
& quasi ... reddit hominis —
~ cbr nem dubitat eundem actus in ee specie na
turae de veniali fieri mortale, ... varias circumsta
tias — atr q^d ... additione aliqua mali

malitiæ moralis sed ... moraliter causis mortis
cognoscendi negat ...
ex q. 3. n. solum de ... immo contra ... cum ... dei ... servandi statum omnino immaculatum ... mortale ... admitteret ... statum peccati veniale non concedimus
ex q. 4. 1m ... moralem ... in quo ... ex additis ... deliberationes ... complexiones ... certum putamus ... mortali ... de conceptione ... nec illius cognoscere posset ... de alio ... apparentibus ... quoadmodo debere se ... cedi posset.
D. Aug. l. 1. ad Simp. q. 2. vocatio divina e[st] effectrix ... voluntatis
Idem lib. de g. & lib. arb. c. 16 certum est nos facere cum facimus ...
Idem l. ... Pel. c. 25; n. solum n. deus ... donavit ... velle & operari operatur in nobis
Joanis 6; nemo potest venire ...
Idem ad Phil. 2. deus ... qui operatur in nobis velle et perficere

Modus praecepti obligans sub mortali est cadere sub
eodem actu, ut v.g. si mihi iubeatur dare eleemo
sinam sub isto modo nempe prodio, tunc iste
modus sub mortali obligat, et alias non obligans
respectu talis amoris cum non praecipiatur in dando
eleemosinam

Ex 3o. lib. Aug. c. 2. amabilis quis est bonum
proximus aut omnis, venis amicabiliter quaes
ad alios procedunt ex amicabilibus, etc.

D. Fil. Araug. ca. 9. quotiescumque bona agi
mus deus in nobis atque nobiscum ut operemur
operatur —

D. Prosper in epist.a ad D. Aug. et Amb.
concludit, primum salutis malum collocari
tam sibi iure voluntati impie voluntas
humana praeferri, ut ideo quis adiuvetur quia
voluit non ideo quia adiuvatur velle

Hoc colligo meo methodo fortasse ignarus
Amor dei genus est ad amorem perfectum seu
charitatem et ad imperfectum seu velleita
tem, nunc, ille amor perfectus quantum
Sari be pe: — ad praemium est, tamen non potest haberi sine auxilio dei
ille tamen imperfectus potest sine auxilio haberi
quia tamen est aliquod opus bonum quod exercari potest
a solis naturae viribus; tamen a se ~~collegero~~

Justo quam a peccatore, & a peccatore tam potest habere etiam velleitates erga deum sine nolez quam de a[illegible] et finis supernaturalis nam modus ~~[illegible]~~ talis attingendi deum non est supernaturalis sed mere naturalis sed mere naturalis cognoscit quod potest deus ei infinitus ei summe bonus quod non debet esse pote proportionata obiecto et quamvis verum sit potentias specificari ab obiectis ~~non [illegible] entis~~ non est intelligendus nisi quod potentiae specificantur a rationibus formalibus sub quibus obiecta attinguntur, ita potentia visiva dicitur talis a colore non ut est color sed ut visibilis est; ita ~~potentia cognitiva [illegible]~~ non quod attingit deum quod attingit deum cognoscitivus qui illud sub ratione cognoscibilis naturalis attingit & ita simili- ter in nostro casu: si quis amem ego deum sine naturalis sed supernaturalis, ille amor est supernaturalis, erit tam amor qui illum sub ratione amabilis attingit & hoc non sit aliqua aliquo habitu seu actus super naturalis potentia inferre eodem actus elicitur supernaturalis

Habitus charitatis in actu charitatis inquantum perfecte tradit deum habitus [illegible] tificantes, aliqui fidei & spei in [illegible] sancti quam, & actu simili actus fidei & spei ~~[illegible]~~ supernaturales (ut sunt) eliciunt a peccatore sunt tam toti actus non esse meritorios

An q liber peccans habeat duersiones dubijs men-
te i vitaglety dubij an recte vo solis peccat
in talis duersione collocet

arg. qui missam audire omisit in capo inquisitio
firmum vi statu, i duersio est illa dispositio
n' imperspergenda alia; qui s. dicer illas vi
stat's peccator xligd. peccans n' in duersione
P in alius sui [illegible]

mortale nat. precedit gratia charitat; quippe
quod gratia e qua diligimur adeo charitas q qua
eu diligimus | i.e. q ex ea dilect. accipimus

consil. [illegible] gratia sine charitate quae de
pota abs. [illegible] dari posse salvari. Sed
Paul. 11 ad Hebr. fides est substantia sperandarum rerum
arg. n' apparentium. est substentaculum aedificij
spiritualis — et ita dicur arg. q fides [illegible]
de n' apparentib. [illegible]

114 Medius [illegible] in usu [illegible] qui opse
[illegible] formam [illegible] sine
cog. causae [illegible] sine formi
[illegible] ad cog. causae fides sine
cog. causae; [illegible]

qui metu iurat & promittit aliquid alicui, ne
in iniquam cadere in vera afflictione, promissio n' est
validus. [illegible] relaxatio e necess. [illegible]
[illegible]

de libero peccato evitando

An Christianus qui captivus est remigare teneatur.

3a quaestio de Leg. ob metum mortis peccata ubique dicunt quidam

alij non nisi quod non ex fine iniquo; ipse dicunt quae

sunt mala intrinsece nullo pacto ex metu

fieri, quae non ita mala possunt ex quibus ...

[illegible] necessario malum ... fieri.

Axioma: vita non subest [illegible] quantitati

nisi in ordine ad commune bonum

Tandem observa quod mala quae prohibita [illegible]

metu perpetrari possunt sine culpa nisi aliud [illegible]

damnum esset aequale ut vetere carnes multis

Christianis [illegible] quae ... prohibita quia ma-

la, ... nec mortis nec minimi metu po-

test fieri sine culpa ... veniali ... [illegible]

quando duo vel plura mala occurrunt ita ut unum

vitari non possit maiorem excusando debeo

minorem acceptare licite ... metus ...

potius licebit ... mortem ...

[illegible] ... licet ... possit

[illegible] ... ...

concupiscentia antecedens, et metus [illegible]

lat voluntarium minuendo liberum, concomi-

tans concupiscentia nec minuit nec auget liberum

Q. utrum tribuenda sit adaltus voluntati
O. precentia subsequenti, sit ina obiecti voluntati
his quippe voluntati nullam tendi.

r. in ordine ad culpabilitatem voluntarie apprehendi
actus precedentem, l. ~~termin~~ volendo inconsideratione
l. cum consideratione hanc recedendi
actus precedentes, n. at pariter presentis voluntatis
n. posset esse volita inconsideratione hoc modo en. ebrius
carnes dicerent potest dicere ego volo n. ad
vertere me comedere carnes   actus

Et nullatenus sit ordine malitiae ~~peccati~~
sunt obiecta duae clare l. dubio b. ead. n.
esse peccatum.

Ut actus moraliter bonus sit est necessaria ad
quem ordine ad ipsius bonitatem in singulari. l. inconfuse

110 Habitualis (cum vero cognoscitur sufficit ad boni
tatem moralem actus sua habitualis eius et ad
malitiam n. sufficiet. Dr. qd. re habitualis habitus mali. f. actu
~~bonum, sed per actum n. vicium~~
~~Circumst. est accidentia actus. itaq. illi accidenti~~
dicas circumst. mutare spem. imo et actus bonum fieri
malum sed potius erunt res essentiales actus quam
accidentia accidens. r. n. mutare spem. Res ma
laria actus ad novam spem. fieri per ordinem ad
illas circumst. ad externas quae quae cognita ei
l. ~~habitum~~ actus dicitur intrinsecum ordinem quando
ad tempus extrinsecum ut locum etc., ~~quae dicitur~~
~~mei. circumst. est accidentia et extrinseca actus~~

Sequi

~~Cognoscimus de~~ que ig. Ri bene esse quidquid x. tri-
here sua spes essentiales p. accidenter, ideoque tri
spes accidentales. quale est. ca. morale p. altz. — 202

Nota hic q. p. tra res esse moralis adeo est 137
esso. & est accidens. essentiali. primario conshtuit
actus in esse morali ab obj. furto v.g. at secun-
dario ~~[illegible]~~ accide. conshtuit actus in esse sacrilegii per
locum ubi furtum v.g. fit. haec nota

r. mo. circumstan. quid., &, quis n. intelligi f. sub
~~& obj.~~ obj. i. hoc n. f. principali essentialiter
actus aquib. species sumunt; & eo que, esse
quis i. an sit Eps. Rex ecc. & quid. an
furtum sit. rapina. numeros. s. ceterae 6
circumsta.

esse nat. est essentiale actus. est morale
(ut in inqui) est accidentale. qua. vel. eadem
actus numero ad specie morales pertinebat
n. posset hic constituere ad spem spes natura.

deus dividi n. part. pr. fine. bene hic ad
ecc. nec ab extra. ~~ff~~ fine operantis & fine
operis, deu. creaturae.

r. necesse e. aio D.T. in omnib. actionib. unum ulti-
mum finem assignare; qui sit ultimus. n. n. infi-
nit. ~~possent~~ n. infinitum ~~fier~~ dari. in his que
f. de incedunt. in his aut. que incedunt p. acci.

fo

p[ro]ter eni[m] d[icun]t[ur] p[ro]cessus, q[uia] n[on] e necessarius talium
causarum accidentalium ordinarum concurrant
ad effectum. p[rimu]m par. aures est.

α Nec Aug[ustinus] in [illegible] c. [illegible] q[uod] omnis malus ignorat
q[uid] oporteat operari & a quib[us] abstinendum est.

α Censeo q[uod] stante judicio practico p[ro]practico
[illegible] mittit voluntatem operari, q[uo]d id [illegible]
d[icitu]r practicum [illegible] q[uo]d [illegible] praecedit [illegible]
[illegible] voluntatis. [illegible] dum h[abe]t [illegible] judi[cium]
[illegible] practicum [illegible] [illegible] voluntas
intellectum suspendit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible]

α Colligitur [illegible] hoc [illegible] omnia ei
equaliter effectum essentiale [illegible] omnia equaliter
distant a effectu infinito Dei, p[er] cuius [illegible]
[illegible] accrescit effectus [illegible] [illegible]
[illegible] q[uo]d [illegible] nullum effectum creatum infinito
[illegible] attingere [illegible] unum magis appro-
quare infinite quam aliud.

α Notandum. Ex A. B. [illegible] q[uo]d [illegible] similia
[illegible] homines quam eque [illegible] aliqui
[illegible] actionib[us] ideo effectum [illegible] n[on] d[icitu]r
[illegible] servant propinquitas [illegible] gradum
perfectionis, unde [illegible] musca [illegible] assimilatur
magis quam caelum [illegible] & vivit, [illegible]
[illegible] coelum [illegible] quid perfectionis. Hoc nota

r. Ad metaphysicam spectat agere de regione ... ad cuius aspectu ad physicam quo ad ...
moti, et moventis

r. non predicat notare agere ... facere bene legitime
hominem habere: nam qui serviliter timet bonum agit,
quandoquidem ad timorem preparat ad ...
cognitionem, non bene agit. ... expedit ... che
... alijs verbis dicitur agere cum spiritu sancto
.i. ab spiritu sancto

r. Per internas ... sapientia malum: ut
D. Greg. quidem sapientia, sicut gustatio et experimen-
tum ... quas, versari

r. videt notandum unica per sensum communem ... longationem
percipere, et simul percipere se videre, et audire etc.
ut vel exemplum in cane venante

r. Phantasia componit omne intentione cum in
tentionibus ... movendo ...
et imagine ... inimicitia cum lupo
notandum quid sit ... et quid imago nam
... videt ... apprehendit nullo ...
... similitudo alterius

... nigrietto ... loquor
adverte quod sensus non plus tempore retinet ...
quam diu res presens est, ... et phan-
tasia bene reservat re absente.

r. De ... quas aliqui ... alij
qui pauciores assignant, nulli formae

in lentione boni, sed naturas non aliqua
imaginatiua apprehendit quid sit filio grimur
quod amicitia electa apprehendit tale liquid
conueniens pabulum ei inimicus est.

Notare decet quod qui existentes in extremis non
subuenit peccat contra misericordiam, non tamen tenebitur
ad restituendum damni sequuti, quia restitutio est actus justitiae
et violare pauperi non est injustitia.

qui videt domum comburi et non curat de re
mediis, si non tenetur, dicitur combustio ipsi vo
luntaria fisice, sed non tenetur dicitur moraliter vo
luntaria, notare licet quod certe cum hoc destructio
solum possit multarum poenam ex voluntariis

46.a actionibus sive omissionibus ad quas non tenemur.

8. Ulterius, dicitur qui desinit domum comburi
cum non teneatur ad reaedificandum non minus vult
combustionem quod si teneretur, quia certe velle com
bustionem fisice non moraliter.

Et in opere peccati notari destructionem causae non
per se et per accidens, nam qui omittit nauem submergi
quae causa est per accidens. Et quomodo cum sit ipsi
causa rei per se damnum peccatum erit.

Deus igitur dicitur indirecte et sine quod causa peccati
secundum ...

Quidem licet notare quod opera bona sive mala mo

O. ralia et similia omissiones operum, de illa quae pro

10.b deunt ex ~~[illegible]~~ motiuo bono sive malo mo
rali, itaque qui dat eleemosinam ex mala libera

o dir.r liberiate, nullonim dona motus nos 111
nec alia nec habitus, n. facere opus morale bonum
(meri physice, sed non bonum, & simul quinque
... nat. nauis ob aliud. nisi q. sua libera
voluntate. & habitu. n. faciet opus morale bonum
r. interpretative (?) solet dici voluntarium ... lic.
v.g. siego (?) sine Domino meo ... et ...
[illegible]. qua mihi dare. hoc. vocar ... jure
... habitu
... voluntarium & involuntarium positive ... ita
... quatenus ex eius parte ...
sufficienter applicer voluntas ad operandum ...
... velleitati seu voluntario ... dictione
... q. ... positive voluntarium
... (ut iam notaui) ... violenti collige 100
passiones motus qui involuntarij sunt ...
violentos ab intrinseco. *
r. ... ad rem violentum ... appet. passiuum
... denudaret omnissa ... violen
... ... diceretur
Fortasse notare licebit ... humano ... qui suo
... ... omni
no involuntarie ... ... nostro volun
tarie ... sensitive. (vide ... certiof.

quidpia, q ee voluntariu & in voluntariu
vt in xpo Dno mors fuit apento sensitivo
involuntaria volunt a hi intellectiuo, nu
q tn involuntariu hmoi: d[ic]cer violentu
voe dictu *

Aucip[...]
Quidez ego existimo omnes virtutes quae
appreciativae s. hi posse operari nisi ex
decreto voluntatis. itaq simpliciter edicendo
actio voluntaria ambulatio Petri ad supplicium
97
96. et similia quaed etc. -
Ex hoc insurgit r. quae dat ad probandu ope
rationes sensuu visio, auditio &c. sed
appreciativos (. et facilis destruer haec etc.)
inde demu existimo q voluntas violen
ter patitur per actus alicuius potentiae ... dum
sensitivae s. dum vegetativae.
hoc [...] nisi fallor, voluntas [...]
malu [...] ad nihil inclinat &c. nihilum
π quam [...] ... simul [...]
bonu appetit semper
necessarias [...] q q dr. [...]
naturale educi ... mat[eri]ae intelligat [...]
substantialis ... omnes acci
dentales quantitatez & albedinem etc ac
etiam ... intentionales ... quales
De volunt. [...] ab [...] f. 180

Et imagines rerum, et rei interventu de potentia materiae educuntur, (nec necessarium est eas aliis mediis sufficienter intentionalibus)

r ac multiplici debere respondet forma educi ex potentia materiae l. subiecti et ipsum deducere naturalem potentiam ad illam. Neque tamen subiecto determinato subiectum et substentari requirat

r nec mirum quamvis opus sit veritas negare naturales appetitus aliquando monendi per agere eas naturales inclinationes appetitus naturalis ... dicendum talis appetitus l. habitus violens ... voluntati ipsi quidem etc. abicitur

r sicut in materia et omnes formae possibiles in potentia materiae l. in esse una substantiali forma in quolibet assumo et infinita per ... potentia nunquam in actum possit ... ut aliquid determinatum habe. dt ac ... esse et ... ab alio

r quae per generationes ... educuntur, erant in potentia materiae, idest creatio et li Deus de ... quae ex omni nihilo fit

r Similia naturae ... nihil frustra facit, facit optimum quod potest, deo ... utile ..., non deficit necessariis non patitur aliquid torpere aut ... etc.

C. substantiae separatae a materia substantiali sive ideo irrationaliter ... ipsius ... speciei

v. Congrao ... nunquam ... adverti ... relatione. ... mutua ... et non mutua ... ut similitudo inter duo alba, ista ut relatio creaturae ad Deum.

... sortis ... adverti, quod ... relatione ... dici —

v. Et ... ex ... plena scientia ... ledere ... dicens juramentum aequitatis ... judicium. veritatis. et justitia, judicium ... quod ... i. e. ... non sufficient ... merendum jurare, ut

13. licite juret ... sed: ... me jurare verum. et justum i. e. ... servando ... iuramenti necessitates ... semper ...

v. ... veritatis ... Vaccani ... alique modo

1. ... materiae, cumque ... accidentia subs ... inde etiam ... Deus omnimode ... vacuum

v. ... clarius ... notio ... objecta

v. ... aliis obj... corpus est abstractum a materia ... est quod ... materiale ... capax est motus ... motus capax ... est ... est ...

Scia repugnat oriq ipsa e de neceg....
orij II deite quodcz 3

SCIA

v. Triplex (licet valui pcissen) e stemplativa scia. Phia naturalis, mathematica, & metaphysica; na. 3pxl e abstractio a mat a si amat a singulari sensibili, Phus enim cons. mat. consideray ut comuni, illa abstrahendo ab hoc .s. illo singulari - matem. recipiat subiectum ut abstractum ab omni mat a sensibili ut comi & singulari Ut: ut quantum est, ac Metaph. respicit Universale ce cogi. 1a causa intelligentias & ceteras rex. qua neq in ma... neq hinc neq illas in suo recepta includunt -

v. colligo hinc Theologiam ee metaphisicam, ly logicam, aliasq. scias quibus studio fortasse adeicam -

v. consequiudo dicos om. ... simul posse ee in ... saltem in gradu remisso. siquidem primo ... acquirit quadmodum aqua tepida fit anteq calefiat / ...

II omne ... necessarium & ppetuidi a ...

duo aliud. o^a vij ee possunt, nec de ha
32 bitib. qualiter loquor, n. dubit, qd sciq. ctr
r. Cumq vere ss. dubitg intellectuabg
intellectus qd habitus versans ce ca
cog. primo y princ, Scia. que ce dc
versat, sap. que versat cca. scog. rerj al
tissimarg puta. metaphisica. Thus de
Deologi Theologia. 3.° Prudentia que
versat cca. rectitudine rerj agibilium seu
actiona immanentiu animae, ars. cca
directione actionu transeuntiu. vni habitus
r. Hij iq. habitus. ss. qd ipsi n. pt sub
ee falsu. i.e. q. ~~ini~~ ~~nipm~~ hns arte
v.g. ot pt. errare cce. mensa ostruendas
r. Noto versari tres princ. hab. cca o. li
necessaria posteriora v. qui practice ss. cc
contingentia
r. Vel est fides diuina. & e humana, hanc
censet. As. n. ee distincta spe ab opi.
qd sicci homines ee fides lex tam in tenga,
ut nullas relinquat ee formidine tn, adue
~~hag~~ assensus e indiferens ad veru et fal
sus. q tn e dege primarius, seu fidei sui.
r. censet alius aliud. ee assensu ee certu,

aliud esse (verum non certitudo se tenet
ex parte ipsius asensus quo quis sine formidine
credat, veritas vero se tenet ex parte obiecti seu 107
ipsius rei. itaque Iudaei incerto asen
tiunt, Christum non esse ventum, cum certum non sit 102
contra nec fidei humanae nec catholicae me
minit S. Thomas cum habitus intellectualis nume
ravit huius quia illam non cognovit, ipsius
vero quod non est verus (ut dixi)

contra in Bon. pot. et expletur qui liberi sunt
& imperio voluntatis subjecte
more metaphysico formaliter dicuntur
quia virtute intellectus vincitur ab obiecto ut ab
hoc principio sensato hoc est in ratione sua
parte. talis assensus dicitur moralis

(et eo modo cogitur: dicitur morales actus
non ut opponitur discursui. sed ut non impera
te a voluntate seu libero arbitrio (~~...~~
~~...~~
~~...~~)

contra Natura ~~...~~. dicere est impertinens ex
D. T. 2. 2 q. 4 ar. 2. quamvis fides
intrinsece inhereat formaliter et conjunctae voluntas
quandam redundantiam.

& homi ergo nec m.e. infero ... obquasi
merito dr. fides informis, [actus spei]
cum Xpianus e in peccato, nam si voluntas
male affecta est certe n tanto affectu
in assensu fidei ducet,

A actus infero informem posse dici q. l. actum
fidei in peccatore supnalis bonum quoad
substr. n quoad modum.

Habitus ponunt in potentijs ad ipsas faciliter
... in Ideo in voluntate n e habitus ...

De obj. e pportionatum pot. ... indigei
1531. habitu, ideo voluntas ... bonu. ... habitu n eget, ideoq. illum requirit
... supnalis, ... Deo nullus dr. tribui hab.
nec volun. nec intell.
... frustra ponit in intell. habitus prim
... pt. q. ... se e notum ... bonus e ...
I lus ... e pportionatum obj. intell.
... itaq. ... 2. post. ...
... in hac ... fortasse dixi ... mutto
POT e tribuenda pot. volui dicere q. Deus n ht
pot. ... qui intelligimus & ... ab
1.6. intellect. hic ... deus intellectus qui pot
dr. ... & principium intellectionis, q.
... intelligit videt ...

Poᵃ Et pro ... obj actus ... facultatis, seu mediis actus. 140

Ad literam notare placet, inquantum notitia dei ... reperiri essentia divina, in qua divina ... tia est eadem divina que ... quasi species intelligibilis representans objectum cognoscibile & actus ipsa cognoscendi, qui e notitia actualis (nulla v. habitualis).

r. ... aliud e scia aliud disgeni ... in deo ... illa. & ... reperiri, ds ... 152 cursai ... est q. ex ... premiss ... cog ... venia, ... deo ... dari repugnat ... cei ... ipse scire dicat q cognoscat effectus ... producunt a causis.

obs. placet notare q scia Dei, ... e particularis (quippe que immediate 153 respicit ipsa divina essentia.) ... ordine ad creaturas e universalis & particularis, ... universalia & particularia cognoscit.

Nec ... dicere q. deus ... notitie speculative ... cognoscat obj ... scia.

2 certum quidem existimo falsum hoc verum
dicere, scia non est de singularibus. e.g. pro nullo
singulare attribuend de nullo singulari scire
15 talem modo; non in hac arg. Comm. hoc est
et. etc. licet aº sit singularis de alios
qua p.º habitus obj. est.
2 Per fidem mereamur in quouis alius p. sin volo
Cuntur suo modo. R. affirmative —
2 sicut fide divina parere affectione voluntatis
dicimus fides humana contingenti vrge
menti authoritati) fruimur affectum habent, et
diregamur)
2 Numerare quosque habitus intell., non tamen dico
aliquid ipsorum semper debere esse in intell. ad cog
115 noscendum. q.l. ad cognoscendum res ex terminis
I notas non est necessarius (est de ipsis eius
2 obj. assensus verus s. falsus. obj. con
tingentibus. vbi nota contingentia. de tenere
de exp. obj. de exp. habitus sine intell.
2. 2º probabilis quae ex se non sufficit cum medio
demonstrativo coniuncta deduci ad genera
tionem scientiae — Vbi xpanus prout habitus
ser producit de asensu fidei clariore facien
dum —
2 Habitus qui in intell. esse poss. non morbum
[illegible]

Virtutes dei ex intrinseca vide in parenti de Christo ad veniendum, sed virtutes moralis vel luntatis etc.

116

PO
T.
153
X

r. Meo modo / in deo non est ponere potentias re[s] ab actionum immanentium ipsius quia si ponere deremus intellectionem dei vivi abaliquo pro quidem aliquam distinctionem debere nos ponere in intellectu ... et inde alia nova ... at [illegible] quatenus ... decet ... cogitare, # simpliciter ... nostri modus bene ... indeo resp. quia cum non ... distingui effectus externos, nunquam tribuuntur in deo ... Filius potentia,

[t. prius ab intellectu rationis cum illa relatione et quid ad res quae tribuitur relatio rationis quia aliqui ... plurimi in deo]

r. et potest videri res in eccessentia ... in natura, nam una precedit aliud ... natura, ... in eius essentia le naturae, videtur ... in illas videtur in actionis modo essendi, in ... esse in natura ... prius motus et quibus

r. Meo modo ... dico quod motus et mutabilitas in rebus creatis invenitur, ... in deo qui moventur dicuntur ... mutari, moveri in qua quae eterne et ab eterno ... in aliis ... operationes qui motus ... nunquam ... mutat, et hac ratione ... naturae deo convenit resp. operationum ad intra

~~r. ... vendi ... deo~~

r. q. in artefacti Idea sive exemplar ad causam efficientem reduci videbatur; inde probo quod si quis in eodem arti et effectu ... ab illo, vel ad rel. r. non dare adhuc quod non dabitur causa efficiens, non tibi supplicetur hoc respiciendo.

73 Quid putas de Idearum in se actuales cognitiones rei faciendae, nego ideam esse ... quae erit species impressa rei.

IDEA Et in nobis voluntas (quae potest loqui) non unum concipi aliquod quoad exercitium, tum et quo ad specificationem, ita voluntas divina secundum

R. locutionem concipimus ac cognitione hac scientia divina dirigi tum ad producendum tum ad tales et tales effectus producendum, et ubi hoc cernitur scientia dominans et causa rerum.

r. eadem cognitio divina et est Idea rerum in universali ut hominis in communi, et talis hominis in parti-

73. culari, at in artifice creato per actum diversis in

154 rebus in communi faciendas per ideam in, diversus ad rem in particulari faciendam, nec nego actum ideae esse, loquor de idea fali, ~~[illegible]~~

r. confitebor quidem ita procedere alium voluntatis actum ab actu intellectus, ut nec in suo actu primo potest voluntas contemplari quin praecesserit actus intellectus.

r. Ergo in Deo possumus et debemus ficere conceptum in lentia ipsius ... ipsum ut natura, idea ut prius operis (nec loquor ... ad extra ... oper

q^o n^r Deus sibi nõe nat^e vendicet oper d 17
adextra sufficit / R^o scientia dei, reipond. & tandem ... voluntate seu volitione qua
ipse ordine omnes creaturas in Deo in effe
dicimus & ab illo [~~pendere~~] posse pendere. s. procedere
r. ... legi ex sart / quare cognoscimus
prius ... 94
... unde ... qui ... in ...
pendens a stabili phantasie ... in phan
tasia, cum ... corruptibiles ... vide
... corrumpi, — ex quo ... quorã
quo pacto negabat corruptio ... h̃c
explicari debet q. esse ... corruptibile
r Pot^a executiva dei ... voluntas ... effi
cacia volens effectu ei
r pot^a executiva dei immediate scia & mediate ad
effectus producendos ...
r ... causis immediatis
... determinatio.
r omnes pot^a ... praeter voluntatem quae e libera
ac in Deo ... potuit ipse velle 147
q^o noluit & e^o. n^r ... cognoscere quae
cognovit —, nec nego pot^{am}. libertate extrinseca SCIA
R^t. at ... dico q^d in deo scientia visionis ...
nota

intuitiva e qua cognoscit res. Dni eius existentiam actualem. S. objectiva, scia vero simp. intelligentiae e qua cognoscit res Dni quis essentiam ~~...~~ dixi objectiva, qui res quae futura non e, non di existentiam objective sed essentiam in Deo habet

Inquires in illo priori quo consideramus Deum velle mundum v.g. creare, an necessario praecedere debuerit cognitio mundi, ne illa cognitio simp. s. vis.? ... dicendum esse scientiam visionis ... iam in illo priori cognitionis mundum faciendum contemplamur, siquidem talis cognitio simp. ... ad res futuras ... dicendum esse simp. ... qui mundus de facto erat futurus talis ... ad futura ... ad possibilia ... esse scia simp. ... in contemplando

R res sub sua essentia, sive futuri sive possibilis, sive existens in actu

cognoscerit Deus tali modo mundum ... deinde illum fabricare eligere, deinde ... visionis illum ... existit ... aliori modo singularem cognovit, tandem voluntas execu... illius fabricam mandat, sicut concipere debemus regulariter ac in nobis accidit

Deus malum ... malum ... malum ... ad eos ... a nobis cognoscitur ...

conceptu quidditati, et constitutivo, et per ordinem 116
ad bonum quod cognoscat

Deus omnia quae cognoscit immediate in se
esse s. malus, inpt esse p. Rq. hoc est verum 66
deusque cognoscit per primum conceptum quid. non tamen constituti
vi certe quidem Deum habere actum positivum
ceat permissione malorum culpae;

esse disce scientiae visionis et simp.
dico quod St. creaturas esse alias l. non esse unque
tamen ponit l. habere aliquam relationem rerum in
Deo, ita ut scire non desinamus, nec
aliud dici potest. Ichois si aliquam aboret scien
visionis perfectionem eos (st. mundus, nihil in
hitiva aliquam addi) consequentur deinde
eos mundum creare, quidem eos futuros
scientia visionis respicit

prin. l. con. per quam privat. l. per causam
deficiente ad quam praecedit, deus est cognoscere
deinde cognoscendo peccatorem cognoscendo
bonum semper. v.g.

nec multis superari dicere quod peccatum oppositum vir
tuti quamprimum formaliter et in aspectu
ex aspectu in objective Dea

causa libera est quae positis omnibus
requisitis potest agere et non agere. contingens
v. e. quae agit contingenter, deinde tamen omnia requi
sita potest libere ergo agit

Notare oportet distinctionem inter amorem et dilectionem amorem n. qualecunque amorem designat a delectio amorem cum electione, deinde charitas n. est contenta ad dilectionem mediorem. vel dici finalis complacentia

r. Resp. s. hinc esse essentiae solum s. esse et existentiae simul primo hinc resp. quod possibilis quae nec unquam erunt, neque scientia simp. adeo cognoscuntur, aliq. r. scientia visionis neg.

Ubi nota quod res possibiles et futurae semper hinc esse essentiae in eterna dei. Et futura autem sine et post [illegible] habent esse [illegible] et existentiae in deo, quod dicere hinc existentia objectivas

Scientia visionis dr. libera est quia cum haec habet ad res futuras et ipse libere pendeant a dei voluntate, unde est scientia hinc simplici notitiae et necessaria in deo

96

Item dico quod res futura est et hinc esse possibiles non extrinsecum quid est scientiae dei nec cresci perfectio scientiae eo quod res sint futura: s. hinc sint possibiles

r. Nulla contra hanc objectionem deferuntur, arguit scientia ponere necessitatem rebus et deus cuius [illegible] non poss. [illegible]
Resp. in sensu composito et reduplicativo c. vero n. hinc in sensu absoluto [illegible]

Theologica Pp.^es ex mat.^a de Gratia

ex praeam. 6. Gratias iustificantes vocat D. Tho. ex Seriq primis, ut opponit nobis licet alias in genere ingerentis in iustificantis.
ex. d. 1.º art. 1. ad veritatem practicas et speculativas speculativo modo sumptas satis est facere l. q.^o occurs. gratis moraliter, necessarius est specialis. hoc est lec. tive, non dicis spive. et ea aliquas speciales.
Item ad practicas practico modo. ut in pluribus esse necessarius occursus specialis. ita ut nisi faciles sint veritates et eligantur absintus sine illo occursu.
ibidem. de generali tamen certum est sine illo immediate concurrente, et simul aplicante virtute causae 2.ae nullus effectus potest fieri.
ex d. 2.º 1.º art. et dat revelatio externa quae est quae non sonat et interior quae est lumen internis et sine isto intime recepto nulla supernaturalis veritas atingi potest assensu certo et infallibili, bene tamen incerto a illo quo asentit veritati ab amico proposita.
ex 2.º art.º status integer a omne homini nolle, erat capax operandi et velle, non tamen supernaturale, sine auxilio speciali, corruptus tamen status aliquid facile tamen pot. ubi: status integer specialis tamen habebat obedientias. status Sensitivae parti. ut, quamvis excitaret. statim a ratione sine defacultare subiectabat. tamen status Iustitiae dabat, nec minimus motus

motus voluntati et quin prius a deo moveret
v ibi. auxilium speciale, naturale dei resp. operum
naturalium et supernaturalium respectu significationum:
v ibi Peccatori negat seu statui lapso operatio
multorum bonorum naturalium, quin imo desit aliud tamen
v specialis auxilio / cum solo generali, tamen ad facilia opera
etc.
v Dicit B. d. art. 2. opera peccatoris dispiciendis a
solum quaecumque sint adeo specialiter st. aliud
viveret suis viribus, quod error est dicere
v ex art.o 3.o natura integra quoad omnes bonum
naturale potens est. Ea rursus potest diligere deum
Auctorem naturalem super omnia, et ipsa natura
hominis lapsa non potest usque dum sanet per
gratiam, nec amplius quam aliquod bonum facile
nec deum dilectione libera, et efficaci, benevolo
inefficaci seu delectare
v Dicit B. d. a. 3. hoc ipsum quod homini lapso seu peccatori
accidit in singulis nobis propter rebelliones partis in
ferioris ad superiores.
v ibidem. similiter cadesse ergo deum sanis vel alio
magis possibilia ac erga deum, nam illa tantum sensibi
lia et personae oculis hominis ferunt
v ibi infines hanc ipsam dilectionem inefficaci amat pecca
tor deum auctorem gloriae supernaturalis.
v a. 4.o in dando eleemosynas et est substan
tialiter dandi et est modo alio quam ex gratia et cha

ditate illud refferre deo. itaq nat^a integrã potent omnia mandata nolia dei quoad substantiã implere non v^o quoad modum, ad v^o nata corrupta nullo mô omnia potest ꝑ peccatum q 2.

r. ex. d. t. art. ipsius cum nat^a integra ad mere nolia te extendat, neq quoad substantiã neq quoad modum adimplere pt. precepta supernalia.

r ibi modus operum nolium & sup^nnlium idest ut ꝑ ꝑ meritorie ex grã justificante.

r ibi resp. ad 1 arg. inest potentiis obedientia licet sacta a respectu habitum supernlium vt simul cum illis concausent actus supernates qui, ab vtroq tanquam ab eodem principio procedunt

ex. d. a. ipsius a. quantum ad implentionem precep torum naturalium sola lex, alique preceptum adimplere & peccatum vitare potest dumtaxat, & ea roe quo infirma est omnia non potest, non solum quantum ad modum verum neq quo ad substantiam at tamen quod, auxilium sufficiens nobis co municare semper ibi d. Tho. ... a ab solute possunt

r Ex his innumeris locis videamus ex S. ... hunc dicere equidem justos fuerunt quando quidem libertatem arbitrij assignant, cum quo gratia dei adiungi debet

Ex hoc arg. q. colliai hanc q. ex habitib. qui
terniz sc. spe fide & charitate, iste petit adjui
adimpletionem etq quoad substantiam gras com
cum justificantem, ad illa u° suffic. aux.
speciale quoad substiam. nam peccator verepe
trat in deum & in illum credit

2a pp°. administratio septem sacramentorum sine
gra justificanse n. v. sine speciali aux° potest
adimpleri nam peccans n. amittit caracter.
int° m quam necess. est :—

3a pp° precepti recipiendi sacramentum sine gra
justificante n. v. sine speciali aux° impleri
excepto eucharistiae sto. ad quam gra justificat.
prerequirit —

De infinito lib. 2, de animae infiniti in essentias
qd includat mei perfectiones omnium speciei
illius q. & q. uerii n. possit pgredi. hoc re
gamus pot. ex remigrantibus & mittere di essen
tias suas

hanc veritates discursive inuenio / nullus quam
tum uis peccator negat deus auxilia sufficientia
qd ad hoc nos esse ppsitat. hi peccator eumdem
habet hi gra sabitual. ista auxilia eius valide
dea. ex se respuit, adq ita sensemus fere mira
culosam eo peccatores dui sine nouo peccato vi
vere

ex d. Aug.o serm. 11 de verbis Ap.i. gra dei q
his saluati p fidem et hoc n. ex vobis n. ex ope
ribus ne forte diceres p meritis illud accepi n. putes te
promerendo accepisti q n. promereres nisi accepisses
gra. precessit meritum tuum n. gra ex meritis s. meri
tum ex gra. nam si gra ex merito emisti non gratis
accepisti: gratis dat et gratis saluat q n. nihil
inuenit unde saluos —

r ex. d. Hieronimi epist. ad Ctesiphontem, velle
et currere meum est s. ipsum meum sine dei auxo
n. erit meum —

r ex art.o 7. ad oppugnandum ad resurrectiones homi
nis a peccato ei necessarium auxilium actuale; et postea
additum infallito eé gra habitualis ex psal. 118. erra
ui sicut ouis que perijt require seruum tuum dne

r addidem Isaiae 45. ego sum qui deleo iniquitates
tuas

r ibi, cum in peccato duo inueniant, conuersio et auersio
temporis illius n. tam respicit actum contrarium conuersioni
quam auersioni, nam etsi quis habeat actum contri
tus, seu desinat voluntates peccandi n. remittit pe
ccatum si de auersione non reparat.

r ibi si ho. in puris naturalibus peccaret, quamuis n. priuaret
gra (nam illam n. habebat) fieret inimicus dei, a qui
ne eius aux.o illam recuperare n. posset

r ex d. huius a. fragm., n. potest ho. redire de peccato ad
rectitudinem moles. cum talis sit amare deum supra om
nia. D. T. ait in 2. dis. 28. ho. n. valet redire ad
rectitudines, loquitur de ciuili, n. de religiosa

Ex art. 3. poterat nat. integra esse omnia pecca-
ta nolen[do]; vitare, hoc tn. fine gratia habituali corrupta n.
valeret bene tn. cum illa, qua cum Sac. subiectus omnino
dei, et animas et in mente esset dominus, resisteret defendere
se ab inimico, ~~Arenicalia~~ c[...] collectiue; aduc
speciale privilegium dei, petit, quod virgini concessum
fuit, verum tn. quod diuturne potest homo illa com-
venire —

ibi ex d. Greg. in Ezech., peccatum quod p[er] penitentiam
n. deletur mox suo pondere in aliud trahit, cuius veri
tatis, ut alias potest ro. est quia peccatum tollit gratiam
et charitatem quae munimenta et armatura erant contra
peccatum

Addidit praeclarius etiam Sac. post D. Chrys. in c.
20 Mat. quemadmodum nauis fracto guber-
naculo nonquo vult vadit sed quo tempestas
impellit ita homo gratia dei destitutus in alio pecca-
ta defferr.

Ex. d. a. 3. Pot. n. physica sed moralis ad vitandum
omnia peccata negat homini qui gratiam habi-
tualem habeat, in ut de pot.ª ordinaria deus
nullum comunicat auxilium potentiae deterre
re peccatores dum sunt in alio peccato, nec inde
seq. n. ee imputanda sua peccata quia potens
sit ad n. peccandum nam Sac. impotentia ne-
cessaria sit libera est, quemadmodum ho
potentia visibus imbecillis qui invincibilibus ad

uibar si voluntarie in mare projiciaret
si ubi clia, impotens videatur maneret, ut tu
unde sequi oporteret istum nihil debere sub
bere de qua impot.a quam ipse sibi adqui
sivit

r. fatendo hominis infirmitates homini illi con
cedimus aliquam valorem cum quo aliquas
possit vitare peccata esto a difficultate (ubi)

r. ibi prope finem) similiter reditur si peccat
vi rigor ad aliquas faciles tentationes
resistendas, negat tamen ad illas perfecte supe
randas, nam ad substantiam qua requirit

r. ea a. 9. huc usque diximus homines sui
his valentes etiam omnia mala vitanda et
precepta tam nalia quam supernalia ad implenda
restat efficere amplius ipsi ee necessarium au
xilium speciale Dei. Videtur en, quod sua
di malis tantum tribuere hoc q e operi meri
toria reddere; et cum aduer mente sanata
Dei deficiens, maneat ignorantia eligendo
et adeo speciali auxo indiget justus

r. ex d. eisdem a. requir negari, justus cu
solo gnli, concursu aliqua bona posse que
non poterat in pecto.

r. ibi nulla hi opera quae meritoria sine qua
bene meritoria sine speciali auxo superposita
Justo nam cum ad rem meriti requirit
speciali oblatio illorum ad Deum ut hoi

~~.....~~

Plato̅ fra̅t aux^m requint.

v. Vt ~~[illegible]~~ angelclar. q^o d. I. ponens non̄ peccati n̄ pri
n^o q̄ re deuaneze a deo sed aduertere ex la
ce; Id. v^o. qual̄ totalis hominis e'e'ad non
le partialis v.^o e' ei vale, mysta de fare al
leone, n̄ alii v^o conuenies, im v^o. finalis pe
ccati e' aversio a deo; cuiuslibet m^o. peccati leos
diz e' auersio a deo, qualis aversiones fiunt
hiis. l. adulterius ccc; itaq vnus differt ab
alio p̄ roes ystas partiales talis, q̄ talis
aversionis. quamuis ~~differunt~~ malia partiali
re se aduerse maneant; //

v ex q Arausicano can. vlt^o aliquos ad
malum diuina potestate predestinatos e'e n̄
solum n̄ credimus seq si q̄ qui tantum
malum credere velint, cum omni detestatione
illos anatemate dicimus

v. ideo res precit a deo futura q̄ futura est, itaq
Iudam ~~damnat~~ sciri a deo esse damnatum ~~[illegible]~~ cedit
tanquam ex aliquo priori natura eo q̄ q̄ fu
dus damnandus erat

v iden. ait Hier. in c. 26 Ieremie vi pro
n' q̄ deus scit futurum aliquid id est fuiturus
est, sed q̄ futurus est nouit deus, q̄ prescius
futurorum

v. in justo: est gratia Iustificans quem tam laus
illi: reddere meritoria opera que facit

quequa se ha p. modum qualitatis animae impressae, e deinde propos est dare illi Deus auxilium speciale ad aliq. opus forse difficile e laboris, e dando perche questo lasciar cursi superntl. eius ... ad omnia opera bona predetermina; et illum ...
... in fornicat. et deffectis virginitatis qui refert ad materiale entitatem actus q. n. è peccatum. Siquidem maritus ad suam sine peccato accedit. ... e deordinatio seu aversio a deo in quo fralo peccati consistit, et ad q. deus non concurrit, ... ; ne valerseghi in sua malitia ...nam illa deordinatio, seu malitia nihil est positivum sed privativum, itaque causam positivam n. habet, sed a voluntate hominis procedit illa malitia; tanquam a causa privativa. sicut miles v. g. qui in ... ob ... somno ... inimicos ... è causa privativa ... inimicos ... qui ... amplectitur ... Simil. causa est —
... qui mere ... quasi ... ad ... posse ... supernatl. ... dare ... ad ... supernatl. ... q. ... carit. ... superabile ... premium supernatle; idest de velleitate in ... que

n' dubito q. possi habere ab hac gratia dei' ita
q. erit supernalis actus dni' modaz. & con
dignus

Alius bn' actus durus dni' fibri to dignalis
& n' fuit meritorij q. deest modo q. gratiae
charitas.

Utrum ex vi amoris dei fruitionis solus
teneor adimplere praecepta naturalia, dicendum
est si aliquis supernale n' adimpleaz q.
communiones S. Baptismus tales amores dei
naturales habebo atque ita deus naturaliter super omnia
potest amari sine gratia justificante. Respondeo vn' sto
in integro s. in pura natura. Stantes hoc credo bonus
bn' vn' hoc statu lapso n' potest amari deus vt si
nis naturalis perfecte sine gra, q. necessaria est
ad implendum omnium praeceptorum naturalium in quo
talis amor naturalis perfectus consistit, & dato q.
posset homo lapsus naturalia praecepta adimplere.
n' inde sequeretur deum diligere super omnia.
nam homo lapsus est in hoc statu gratiae in quo
tenetur n' contradicere deo auctore supernali, & ita
ex eo q. n' speraret s. n' baptizaret deo
contradiceret & ita n' posset dicere eum dilige
re super omnia, nam cum idem sit vt naturalis
& vt supernalis (quamvis ex vi amoris

nolis n' teneor .h.i. prec ep in sup nol' ad co
mplere teneor h' [illegible] vi' eius dei amoris
nolis talia precaptam dicere, Sitr Jr la
3° dico n'erit verum dicere meum amare nolis *
- Ex quo tandem sequitur in statu pnt n'
posse homines diligere deum sine nolis
peccando in eum sines nolis. ~~[illegible]~~

* V.g. diligo summi Deum. precipit ecclesia' me
decimas solvere; et ex vi amoris dei, tm'
audio hoc preceptum ecclesie frangere, ergo
deum ad illud n' me obligar ex vi' sui amoris
Itaq' sic ecclesias constituras ab eo
dati dilectas [illegible] potis sit ideo deus, quem di
ligo nihil alias extra' naturam aliquid
precipit tenebor, ad minus, illud n' contra
dicere ~~[illegible]~~ minus nequam nam verum est d
sine habitu haust' supernal' illa positiue
adimplere nequibo

diligere deum sup omnia n' dicit eam posse
se diligere nam est dilect imperfecta seu ve
leitate hic dilig. velim v.e. deum sup omnia
placere —
executio preceptorum naturalium et pre amor dei nolis
quemadmodum supernaturalis est in hoc statu nam
di ex gra, et amor charitas d .eius quo est

extremum distinctum amorem et aversionem

1364 r. Agens naturale est causa generationis v.g. formae cadaveris in vivente, et simul est causa corruptionis formae viventis, et cum corruptione bi non eius ideo non potest habere causam positivam quia ad non ens non datur actio, erit quidem ipsum agens naturale causa privativa corruptionis, item voluntas est causa positiva actus qui includit ipse deordinationem bonitatis quae privatio est et ideo est causa privativa talis deordinationis, cumque ad privationem Deus non concurrat nisi ad alias causas quae privativae sunt

adverte quod dantur causae per se et per accidens 4a

r. Effectus positivus potest provenire a causa privativa; v.g. lapsus seu ruina aedificii quae quid positivus est eo modo causata a substractione columnae quae est quid privativum, non totalis privatio est totalis carentia ruinae. Sine qua [illegible] quaeri / hoc est nihil accidere non potest. non enim causa positiva (per se) intendit privationem

agens naturale non potest agere in passum supernaturale. dene hic est 2a Deus enim omnia naturalia astruit quando ipsa voluntas amat Deum: si iste amor est supernaturalis, cum ipsa voluntas elevata infrata seu activa est per habitus [illegible] charitatis qui est superpermissus quod per media quadam potentia supernaturali obedientiali quae est in ipsa voluntate

ad tales habitus recipiendus, vt in fervis[?] superius habeo.
Dici adhuc q. 2º voluntas amat deum nobis nunc non infert habitu et tendit in obiectu suo nobis quo modo [illegible] nobis pro [illegible]
R. q. voluntas amando deum in [illegible] diui dao [illegible], nam ipse amor et ipsa actio in ipsa voluntate remanet ideo [illegible] dr actio immanens, et aliae actiones sensuum [illegible] agi(inquas) voluntas est ignis qui ~~[illegible]~~ [illegible] ignis ligno introducit

4

Fortitudini [illegible] 2 vitia opposita audacia et cohardia sicut libera[litati] avaritia et prodigalitas [illegible] [illegible] [illegible] imo [illegible] [illegible] mille [illegible] opposita vitia [illegible] habitus medij [illegible] omnes [illegible] quas [illegible] [illegible], peccare pot. itaq [illegible] [illegible] opposita, hic in habitib. medij [illegible]
Audacia e excessus in aggrediendo, Cohardia defectus, [illegible] defectus [illegible] [illegible] excessu in spectas. timiditas e [illegible]
quatuor virtutes card. et Prud. Just. Temp. et fort. tales dicunt. q. [illegible] [illegible] cardines [illegible] [illegible] humanae vitae [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] q. eis omnes [illegible] omnes alias virtutes [illegible] habere [illegible] [illegible] eorum actus agere[?]

Ethicor.

habitus inventus a voluntate in simpliciter speciesq ... ad operandum et ad melius facilitandum et inclinandum p... ad bonum, nam sine ipsis cum magno labore operaremur quandoquidem ab appetitu sensitivo ... trahimur semper

... inseparabilis ... sensitivus habitus ...

virtus est quae habentem perficit et eius opus bonum reddit

Necessitas simplex. l. necessitas conditionata ... deus necessario producere quae producit et ... nulla

146 causante causa ... impossibile est ... l. ... causare, ita absolute ... necessario sicut ... necessario agere

virtutes generari ex actibus ... ex ... per ... l. ... dicat ... causae efficientis l. causae motis ... habitus ... l. ... dicat ordinem quemadmodum dicimus ex mane ... meridiem

... in nobis ... existere ... ex ... potentias virtus ... opere ... v.c. non est perfecta virtus ... liberalitatis qui ... quod ... et cui ... non dat

assignat ... quatuor gradus virtutis incipiendi, proficiendi, perficiendi, et ...

in quo Ab hic, nisolum bene dagitar quin
signus attingi sed etquippe ~ virtus non con
sistit in indivisibili atque quinct attingi
summum virtutis adhuc bene sagitar // Venis
virtus ... Aes sicut sanitas. ~
/ generat habitus ex actibus. hoc modo sicut
incensa una candela fit lucidum cubile
et duabus incensis fit lucidius ita primum
actus generat habitus et intensior fit ex pluribus
actibus, sicque concludit Sar. per unum (?) sperare (?)
generari unum habitum. lt. remissum. et adhuc
ait posse actum itneem intensum ut intensum ha
bitus generet. qui ex alijs pluribus. actib. —
~ Eho : solvus attingit in habitibus multis qui
sepe per una demonstrationem generat sufficiens
habitus scie intensus, in voluntate v. cum
apetitus sensitivus ita non adverset. inde e'etti
?? precipue in Jubentibus accidit.
~ Sai tant (?) appetitu rationales seu voluntate
se habere tanquam domina sensitivi
que quia domina sepe est obsequium suum in
tentivi /
~ semper Seu appetitus sensitivus temp tendit
in sibi presens, et in videt subsequens ... di
~ virtutes ... apertibiles ... se, si bis ... di
cat ubitudinem, caus finalis: bene tendit
cat habitudinem ..., nas se time ut ...

ETI- CO4.

Resp. voluntatis
velle aliquid simpliciter, quod sit vere bonum
et ad bonum finem ordinatum, aliud sed quid
quo pacto. nam Caspari vilis dr. dei
lex nocina

... Tar. quae mentitae non distinguunt inspe...
citate potest distingui, v.g. dare opes alienos
e malum. cum sit distinctum adare opes, ... pos
... utrumque e dare; similiter
... illegitimum ... in tempore missae
idem in entitate. in semel e peccatum
... v. n. alia ... inimma ... exempla ... in eo mali
... quae mentitae distinguunt ... dis-
tinguunt ut ... in ... legalitate et avaritia

– Nequit negari quod apertus ... unum de
bene conatum voluntatis, n. in forte

– Consensum ... ... in ...
... concupiscere aliud

– ignorantia ebria virtualiter voluntaria e de
... que ignorantia ... e
voluntaria: ... aliquid ... impe-
dimento ... ebriente ... ...
... inconsideratio ... debeo fari
volendo

– voluntate facile extrinseci quamvis ... in ...
... involuntarie ... simpliciter volunt ...
... tendunt ... maiorem malum excusandum

Ideo q nulla posse ee volunt involuntaria volunt ex timore si in bonum dicuntur viri huiusmodi laudabiles si vero in malum

Observa oppositorum eadem est ratio loquendo de accidentibus oppositis quia de oppositis quae inveniuntur virtutes est (di quae opponi dr) ut temperantia et intemperantia circa cibum v.g. versantur timor et fortitudo audacia circa pericula etc.

Gastrimargos vocat Arist. eos qui replere cupiunt ventrem unicuique cibo, et lecatores qui in tantum quantitatem quia saporem quaerunt

Temperantia propriae versatur circa sensibilibus gustabilibus et tangibilibus verum large in rebus circa alios sensus

Omne incl. incliniis ad complacendum bono honesto inclinat ad detestandum malum oppositum, et

Opportunitas est modus acceptandi aliquid officium per ... est modus acceptandi aliquid in ordine ad ipsum, sive consequendum adipiscendum

Quatuor virtutes cardinales, omnes morales, in medio consistunt

Insensibilitatem vocat Arist. genus vitium in temperantia, vitium enim est defectus in cibis sive

in assumendo, nocuerit ad quod neque malus usus omnis et prudentiae

Cum sit quidem in genere moris omnes virtutes morales, plura extrema habere, et in medio consistere: utique dicit. ex AE

Not. me omnes liberalitatem in genere, non distingui a prodigalitate, et liberalitate dare et non dare nimis; tamen accidentalis dist. hic. at in genere moris distinguitur.

Dices. in genere moris prodigalitas et avaritia non distinguuntur. si utrumque non habent duo contraria in genere moris. Resp. neg. ant. nam aliud est dicere in genere moris aliud in genere malitiae.

Avaricia lib. 5. nec quest. nec quod futurum est medium est nec quod fuit in pendulo pendentis sensus pendeo Aug. 11. conf. c. 14. quid est ergo tempus, si nemo ex me quaerat scio, si quaerenti explicare velim nescio

Elemosynarius qui distribuit pecunias domini actus virtutis justitiae exercet, non liberalitatis, ita quod dicitur ut sapiat clem. circa alios. injustitiae facit in accipiendo — verum ut liberalitas circa proprias opes. Justitia vero circa alienas

Circumstantiae quae in quovis actu attendi debent sunt, quis, quid, quomodo, propter quid, quando, ubi, quid quo, Haec circumstantiae max. in actu liberalitatis observandae

127

liberalitas é virtus moralis cuius actus est dare et sumere, accipere et custodire, - illis vero per cipui

axioma, bonum rei utilis magis est in usu quam in possessione.

qui dando plus accipit cupidus est qui dat ... melius. n. latro ... meretrix est ... ipse .... dandi ... liberalitas

censeo. bonum ... malo ... bonum tandem ... et malum est ... malitia finis — ... bonum finis ..., ... perdit malitia ... bonum ... causa malo ...

Vitia extrema virtutis ... et alias ... ... prodigalitas. cum avaritia in accipiendo unde non oportet accipere

Magnificentia e virtus moralis cuius habitus inclinat ad magnos sumptus. ... ... ad bene se gerendum ... ... bonum ... opere ardua et importantia ... ... magnificentia

virtutes que in voluntate ... ...

Parvificentia et vanitas ... extrema ... virtutis magnificentiae

Magna quidem virtus moralis magnanimitas inclinans ad appetendum honores convenientes, licet non magnanimitas honorum digne curare et offerri, et despicit qui se dignum videns honores despicit.

Magna est contemnere utrique huic contraria vitia — oppositus superbo non iste videri dignus cupit cum non sit dignus. Mag. tamen cupit potius eo quo excedit.

Mag. humilis est, humilitas enim non ducit ad deaestimandum cum dignus sit sed admonet plurimis digno existimandum.

Extrema huius virtutis sunt ...

minitas. ... qui plures quam me ... honores cupit isque bonis ... quae in ... exercere poterat ... quod vitium est

Mansuetudo virtus moralis moderat sec. extrema iracundia et ... i. p. ... in ... l. ...

... destruit

aliqua videre ... manifest. et ... mea ... hoc ... superiori ... nec est clementia ignorare mala ... exercat, ...

... nunquam.

... vir ... et ... mel, ... que ...

... videmus ... ... obi ... videmus

r au. Aes nemine posse vari diu interesse.
raz. s. vis mingio s. vaitz destruer.

r A fabilius virtutis moralis versat. sc.
delicacia nec serios nec gestus, cuius exstav
magis placitos quos inclinat ad laudabilia
ter segerendo vel eius turpiss. operib. et verbis
consentire videat. quod vicium est, dequo lex
l. 3a. no. expositum est

lu, de. bonu. hepe. ... est verus unde laudabile
lia qui illud virtus hic ... ... eos in bonu
et jucundi ... verbi

r Veritas virtus moralis in voluntate est ... habi
exteri. ... illa que inducit intellectum ... eius exstre
... inclinag. ad verum dicendum, illa ad fal
ma: Jactantia et ironia, illa ad ...
... ista ad verum diminuendum inclinat

r observa eadem ... que a ... est
fugitiva ... ... delectatio
... s. intelectabiles ... quia in ...
~~...~~ ... verum. est ...
censeo. id est. ee ii voluntarie

r Sar voluntas non ... gubernari et regi
~~...~~ ... inclinat ... corpo
rali non ... absolute ... ...
et dispositionibus corp. ... e ...
... negare ... ... quod ... ...
ab ... ... et ...
quod eis ... dicit

f. 2 1

Qd in omnib. actib. moralib. possumus deficere · s. p. excessu s. p. defectum ideo virtute indigemus q. in m°. consistit

de just. Sulanus: nemo .n. ē justus qui mortem qui dolorem, qui exilium, qui egestatem timet

quelibet virtus moralis praecipue hoc moderare passiones quia regulare operationes, oportet .n. vincere passiones vt delectabilit. operari vir- tutis s. praecipue ... cum iustitia alio opus vir- tutis alio f... ... non habebit ad hanc habitum virtutum acquisitum

accepta deff°. just. ae. ē. constans et perpetua voluntas suum jus unicuiq. tribuens

Justa ē virtus in ordine ad alterum, ideo ple- clarissa virtus appellatur

jus pares vt ē justum seu lex, deffin. n. prius nit jus, justum lege justum et justi ...

lex ē jus qs. scriptum. ... ...

juleo ē ... justa que voluntate sua de- bet ad volendum q. decet sua voluntate. s. reddendum ipsi voluntari q. decet

... hi ~~distributiva~~ commutativa ... correspondit ad ... distributiva ad tribuendum cuiq. suum sua perfecte, ... justa suum

... deff°. ... ... justa ...

Ideato ab Ar.e deff. e habitus operativus justorum a quo operans justi —

r Nota tria ee precepta legis et honeste viuere alterum n. ledere jus suum unicuique redere

r 102. Justa et quilibet virtus duo actus et interior et exterior interior e quo velle justum exterior e justificatio

r ... difficultas ... difficultas elicere actum faciat actum pertinentem ... affirmative difficultas ... ex operis ... operantis alias incontinens prestaret virgini ... observa ... ad laudam ... circunstantias ... loci temporis ...

r Justa sicut et aliae virtutes n. ... justi, v.g. excessus e ... defectus ... potentiam ... repellere.

r Hec justa vocat particularis ad diff. legalis ... omnes virtutes coincidunt

r Virtus quelibet moralis ... e ... infusa ... infundi ... gratis ... nostro ...

r, ... inuenio, hoc ... accidere ... homini actus v.g. ... quod voluntas ... retinet ... superioris appeti. ... inferiori ... talis ... quamuis maiori conatu ... ab apetitu sensitiuo nihilominus

r.o superior

alius
illud amplecti potest (nec hic agimus an sic
est diaconi abs[illegible] necessarium). Nunquam ad hoc
accidere potest ut scilicet superiores superantes conam[illegible]
inferiores, unicuique posita ratione inferior, non [illegible]
Dei et boni legis [illegible] aliis. adequa[illegible] superi[illegible]
inclinat, vires duplex maioris [illegible] sensi[illegible]
sive partis —
Haec quaedam [illegible] fidelib. dico hi omnibus gent[illegible]
potest accidere. iuxta vires diaboli, [illegible]
[illegible]

quaerit [illegible] consumptio [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sicut [illegible] diversorum [illegible]
consumptio, [illegible] illi [illegible] esse
potest —
bonum [illegible] sensitivum [illegible] bono [illegible]
[illegible] [illegible] bonum [illegible] [illegible] hi ho[illegible]
[illegible] —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible]
quis scire potest tales [illegible] [illegible]
[illegible] talis diei
diversimode [illegible] [illegible] causari aliis
non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ignor[illegible]
aliis [illegible] causas manendo, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible]

De Mat.a de Incarnat.e quam studere incepi. 2. Martij. 1614. D.

v verbum caro, humiliando pro nobis se

v Conveniens fuit .1. conforme rei; .2. ... naturae. 1° modo quia ... de incarnatione fuit ... conveniens. 2° modo inquiripot. ... ultima ... attingi ... etc. ...

v deus ad intra agens intelle[ctus] est. ad extra ... ...

v quando ex ... nat.a ... ... communic. est ... ang.ca ... i ... dei n'est mais ... nil amplius ... humanam ...

v quamvis ... et nat.a humana ... erat. ... ad ... et ita ... unum per accidens

v It unio ... ne ... neque accid. ...
... unio nat.e cum verbo ... sub ... n'acc. neq ...

v ... incarnat. e deus ... ex ... mo.

v ... deus ... creator ... mutat... creaturas

v ... se verbum ad humanitatem. ... ... sicut ... ...

quae huius e non receptio nostra ex parte eius
R. omnis mutatio de tenui caro fit hum.
R. qq. reperiuntur paginae in incarnatione humanae naturae
habuit divinae in ret. ...
pro communi causa ... bene conceditur deum fuisse
esse incarnatum et genitum ...
R. si conceditur impossibile Angelum posse ...
naturae humanae vere mutaretur non inde dice
minus deum mutari, nam deus est actus purissimus
non adeo Angelus
D. hoc mysterium ... fieret ... nec
quia cognosci nequit ab Angelo quod impos
... est; unde ... possibilis est
negare a D. T. posse ab illo ... cognosci
... ad ... fide
R. ... non est perfecto simpliciter
simpliciter. ... perfecto imperfecto ...
... non dei
R. fide ... nobis ... quae non
nequimus
R. salvari potius adhuc ... multis
... deus ... huma
... se illi qui illo ...
huius (mediocris dicto)
D. ... possedeat ... incarnationem
incarnatam et morte, l. per angelum. l. mere libere
nos liberare.; verum est ... 2° modo non est

proprie redemptor, 2.° dici liberari — q.d. 1.3.2
Si aliud dicere voleant intelligi disposito
pacto s. ad perfectam redemptionem
D. In finita dei justitia et misericordia inmobili necessario
plectant, itaque nec requirat sui satisfactione ex integro
nec cum sua fine commensuratione maneat satisque que
mentior modus fuit hic liberandi sed quamvis
regratuito — ex aequo aequitas dei elucet, ut
pro solam gratia nostri h.s. salvare, sine operibus
proprijs, ut eum ex corde amet, a quo nos
sua cadere nequeat ad bonum adjuvat ipsa
quasi complexus eius cooperat. / hec omnend.
r. S. T. quamvis misericordia sui melior ex seq. justitia
praestat tamen justitiam misericordia /
r in creando ad extra mera misericordia sui exercitata
at circa creata ipsa et justitia exercet
Dr satisf. de rigore justitiae est voluntaria et
condigna compensatio pro injuria illata —
r ergo perfecta utrimque fieri satisf. illa per opera
sat. h.d. ex proprijs non ex alios debitis
r si pena purgatorij n. e voluntaria n. tamen 13.°
e dicenda perfecta satisfactio quia perfecta satis
factio
r. ho sine gratia nequit satisfacere quia nequit
mereri eo de
r probabile judicat scotus posse hominem peccatum
remissum tamen in peccato e satisfacere quoad

- 11 -

quoad pena —

~ merit. dubitav an posit ho. satisfacere p alio [illegible]
[illegible] exre [illegible] d videtur q [illegible]
n pot mereri grat imo nec talis actus facere —
~ d vel satisfr in falt qua homini gra conce
dr. si quidem mediante actus charitatis habe
rent
~ hic agit de gra sufficiente vide in illa q dicas
~ perfecta satisf. nec de pota dei absolute ho
minis redi
~ aliud e satisfacere p culpa, aliud mereri gra. tal
let p morali nat. peccat. — merito tn et satisf
resp. semp idem est
~ dices si qui accipiat a P. g. numos si eos redeat
ex rigore just. satisfacit g. eius n sint merita mea
exprimit eos. — Resp. deus adue respcc eius quedu
dominus ho
~ actus charitatis infinite boni est. obj. et
satisfacit peccato ex p dei a quo aueritur
3 infinite malo, nec dicas e equalia peccato
na. et ex p. priuatio remendare tn est
cause maioris q. l. minoris auersionis [illegible]
diu
(D) r. s q e meriti in nobis tota dimensio ex merito xpi
satis est licet satisfecerit xps de rigore just.
l. ex accepte et si propriis s 1a amplectimur
nostra actiones ex dispositas, inde patet xpi fuisse
sua actio supponit diuinam (uig [illegible] hos)

unde exprimere meritoriae, — 133

v. Saluavg. satisfactio ad aeternum filij ad suppositum Patris, & vere fuit (ut in natura humana substitebat humilis & obediens D.)

D. an in se ipsi satisfecerit Xpus negant T. Advena videtur qd sic non sufficit diuersitas rationis. exp. e suppositi & realis exp. e natura ut sunt & alius & alias rõe considerat. Xpus sibi satisfecere dicat; ponit q. P. Tobera exemplum de mercatore contractus habente cum P.º & cum Paulo sttª.

& c naalis generatio p's absolute & sine ipsa ee num.º communicat. deo q nec dr debitor nec pendens ab eo, ut in humanis

D. D'leg. satisfac.º e dem̃ ipsi (hij l.º q r.i p.t P.m aeternus ni acceptare, hoc enim c discriminis mis rest. & satis q illa ht qui dare deb le nex accipere creditor, sed ipsu nẽ ponet Deus vindictã petere ~~dicere sem ca~~ hoc est ht solvere aliud ab ipso debitore terminans

D. Ponit Xpus (quatenus suppositum ~~substerner~~ humanitate agere gratie pro beneficio creato & infinito unionis, & simul pro alijs creatis

v. nonq. Deus denique satisfecerit applicat omnib. ~~fil~~ suas propijs operib. satisfactionem, p Paruulis sai.

r obseruã q̃ satisfacere, et acceptari est ex alienis satisfacere quis acceptat Deus sibi satis fieri ex ipsis meritis que ipsi tribuit quo pacto hominis satisfactione sui operib. quatenus ex gratia quia illis deus tribuit meritoria fac tiss.

r Nunq̃ creatum p̃t agere aequivalenter gratia donis

173 beneficiis quod et operatio gratis beneficium est

r n̄ sat exq p̃ merito Xpi possit peccatori ignosci infinita peccata (si ea committere potuisset) meritum Xpi est infinitum quod idem meritum ad illa quia ad unū sufficit

O sicut meruerit Xpus d. ... non ut pungit Sicut he deus itaq̃ infinite ... qual satisfa ciò d'offensa crescum oposito modo sui per sona dignitate. s. humilitate ~~offensam quia in humanis~~

2 n̄ lo offensa & satisfactione ~~...~~ res picere ad infinitatem simpliciter agentis ad re ad infinitatem sui quia dare respicere obiectum infinitus

r Et actiones dei n̄ esse infinite in genere entis bonis quoadmodo esse infinite in genere moris rōe certe persone itaq̃ dicemus infinite me ritorie

O opera Xpi sit meritoria rōe principii quod

Si non e superfl[ui] q[uia] homo est, concurrent ad omnia humana opera [illegible] P. Filius Spiritus Sanctus tamquam causa prima, at Christus tamquam causa proxima 34

R. gratia naturae redundat in persona itaque nequit [illegible] gratia in natura quin in persona sit itaque [illegible] persona ad meritum operandi et ad ipsa opera —

R. non e superfluum idem mereri pluribus titulis hoc videtur pertinere ad dignitatem merentis [illegible] [illegible] Christi opera sufficiebant [illegible].

R. frustra fiunt per plura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in moralibus.

R. [illegible] [illegible] quia opus Christi [illegible] [illegible] [illegible] satisfactionis [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei

D. meritum Christi (siquidem nobis fuit) [illegible] est — et [illegible] opera [illegible] quia merito [illegible] Christus [illegible] quo [illegible] satisfacere de rigore Justitiae nos [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] absolute de ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] mereri de condigno, ~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~ ~~[illegible] [illegible] in hoc~~ falso [illegible] satisfacere de rigore non e ponere meritum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] condignitas falso

D. V. [illegible] accederet peccatum desuper Christum [illegible] carnassei [illegible] 2a probabilitate satis [illegible] negativa [illegible] [illegible].

Q. e'd. an xpus prius fuerit predestinatus, quam
previderet peccatum — ad mod. recipiendum
Rud 9. instantia in deo concipimus. in 1°
cognoscit se & omnia possibilia, & conditionata
2°. diligit suam bonitatem & creaturas in eo
possibiles, istae n. duae actiones sunt ~~voluntas~~
intellectus & omni rei praecedunt; in 3.° vult ma
nifestare suae bonitatis; 4° vult praedesti
natum Xpi Dni, ut medium ad hanc ma
nifestationem; in 5° eligit praedest. conducentes
ad ipsam manifest., in 6. excludit omnes
alios et ad ipsam manif. & destos exclu
dandi decernit permittere peccatum ad & omnia alia

Q Non solo voluntas finis & intelligi sine medijs ?
int° finis n'est ~~sine medijs intelligi~~
r ~~Deus 1° vult manifestare suam gloriam in ideam~~
~~[illegible] & homines praedestinat~~
Θ ~~[illegible]~~ finis prius e' in int.e quam media quae
priora in execut.e st. sed in ipsis medijs etiam
una alijs prioritate invicem servat n. ysle
ordo & quae posteriora sunt in execut.e st. priora
in int.e. v.g. arma diuisio adque arequenda
iter sum facturus navim ingressurus in urbe
diji mansurus ecce prius est in execut.e est
[illegible] iter facere; in int.e prius est in urbe
dijs manere =

Xpi capessendo occasionem s. fortuito quo fecit Deus aliqui s. suppositio alia inuocat alys proximo decernit occasione peccati adeq. Deum incarnari et sacramentum poenitentiae et alia remedia peccati constituta.

= hoc supposito, quamuis in executione prius sit Adae creatio lapsus illius et similiter uid. eo quoad execut. ... huius permissio, tamen cum finis Dei (ut indicamus) sit manifestatio suae gloriae media proximiora huic fini priora sunt in intentione ... in ... potentia

Et Inde est ... ut ponimus, in 1.o instanti Dei praedestinat. Xpi D. et aliorum, in 2. electio in 3. ... cum permissione lapsus

Et est prioritas concessa in velle diuinae non

4 ... medios ita ut ipse non acquirant ... illis nec intendant diuisim sine relatione ad media (nec hoc tollit prioritatem in fine iam concessam) ita similiter Deus 4 ... cognouit ... ad media –

Et ex quo ... nullatenus Deum incarnari nisi Adam caderet, et licet non habebo nisi ... ideo, ut si bene noles ... se ... –

Dices incarnatio ordinata in maiorem salutem, quae est ordo maioris ad minus, ergo non lapsus et morbus fuit causa in execu... etc. R. et ex natura rei non ordinatur in ... Xpi ordinat –

R. lapsui Adae non fuit causa incarn. d. mia
dicta fuit tn sublata sine qua n. esset deplicta
et aliis impedimentum ...

D. actus actuosus n. st. n. f. in patientia dei
posito, et ergo passio Xpi d. et veluti cau
sa ubi. pre n. si modificat p. opera bona
et fidem n. operat. et ex se sufficientissima
R. Passio Xpi d. fit st. et alibus in stoma
co qui. et ecca

D. venit mundo Xpus pro peccato orig. te
accepto actualia, et si queras pro quo
principaliter? R. quod in magnitudine intensiva
orig. pro plus potius. sit in extensione pro
illa venit.

D. sine speciali privilegio nequit esse origi
nale quod sine actualia saltem venia
lia, (in adultis), si quis fuisset esse orig.
sine actuali ... venisset Xpus exigi
hyppanando ... at ille n. concederet flag.
... moreret ... alio modo ... faceret.

D. an si tn peccata actualia esset deus
venisset incarnari ex tua charitate in
... , sit ... adhuc dici
posse ... quamvis esset alio modo adeo liberari
Dei

D. Sat est, a remissione venia gra. Dei

D. probabilis asserere qui Xpus incarnandus dixerit ut mereretur pro hominibus injuriis. Contrarium probabilius est.

D. Deus post Xbi passionem non videlicet potuit deus alio tempore incarnari

D. Unio dei mirabilis non fit inter naturam humanam et divinam sed inter naturam humanam et suppositum. ita ut suppositum seu persona divina uniat humanitatem ~~and~~ actuando eam in vice propriae subsistentiae creatae naturae humanae debitae, nec potest dici unionem (ut eam negat) naturas mixtas, quae resultaret unum tertium talis ut requiret verificari partes de toto et verificari sic homo est deus et deus est homo (siquidem ea propria ratione non potest dici homo est natura. s. sit e homo — homo quia natura humana in suppositum actu est, requirit actuari per aliud actum, sicut ratione subsistentiae potentia dicatur) Hec ~~tria~~ de fide amplectere

Ex his s. natura idem est extrema

suppositum in creatis saltem materialibus de fide

aliquo modo distinguitur a natura

in separatis et in angelis aliquo modo distinguitur
~~ita suppositum filii ...~~

sicut homo albus est dulce quod est quod arbor est dulce dulcedo ... ...

Subj.° SS. ita dr ho e deus etc.

- ex 3.° C. Ephesino si quis in duab. perso nis s. subsistentijs divisen voces apostolicas et Evangelicas que de X.pō dnr vel alias adaptaverit homini, vel alias de pura ne Deo anathema sit

- in d.a trinitate 3. p.sona SS. n. tn. trea n. divi. sua g.r individuum deus p.sona et natura

- sufficit dicto some variare nir essentia di... una et supposita, ad hoc vt realiter distinctis effectus ... tribuat filio qui negant Patri

1. Vt hec incarn.° d.r que de filio n. de ess.a tu nat.r dicit, similit. Pr generat e vend. at haec ver... divinam p.rocat — hunc pt. ret.s rea l... declar.° — Maxioma quess. eadem... ... q.s que omnino, tan ve qua noe eadem S. tribue s. adeuncis misterijs exclude.

- ee p.r se p.prium e Sub.o s.d ee p... separatio e p.prium suppositi, ita q n.a hum.a p.r se ... n. in separata, ... suppo.d.

D. Persona X.pi. S. viderat ... S. ... noe persona, hoc e. in theolog. et vt res que das est: ... 1.° mō simpliciss. quidem e. et ... nat.a divina, alio v.° mō capax e unionis ... q.r subsistit in n.a d.a et in n.a hum.a; et illa'

dist

etz hoc mō p adaptari q pers. trahe intelligat
ipsa pers absolute. & p s. om̄i rōd. pers. intel
ligat por e unita humanitati. i. etz
p homi dist. s. om̄i rōd hi adintra presen
nā gnrati pts s. q hi adextra qmō. tendi
una & in hum. nō subsistere p. hic compot ad m
D. n̄ xpi e alia & alia r. subsistendi, nā vere
p nā diuinā simpl. subsistit, at p hum. simpl.
~~q subsistit fr. st p sub. 3 pt et simplr ac~~
~~e albedine i albis (quamuis duba ... ade~~
~~albedo & humanitate nā. illā accidens illa~~
~~exist. ...~~)
r dni q. p naturā diuinā dici subsistere simpl.
q. ab illa fluit subsist. n̄ ri ab hum. ā, dn
sm r. subsistendi q. nā tota r. a pona
xpi p illā e substant. h e. —
r ubi notare opporte i n̄ multiplicari rōes
subsistendi p rōes essendi q. lera
r noto meo mō opositione phisica ei illā quę
fit ex partib. realiter distinctis atq ex m. a ?
fa. metha. q. n̄ petit reale dist. fit, verum
sit q. ex natura rei aliqua distō reperiat
r isto mō persona diuina dr oposita qrg. subsis
tit in hūare & diuinā
r sd concedim, (ablata omni imperf.) vnione
persone ad humanitatem quare etz tn concede
mus compositione persone ex humanitate &
dīūe, ~~...~~ vere & simplr, licet dicem

dicendasii. ad addu inesibili m.
n. omne compositu e partib. etiam benetu
ex oponentib. metaphisica, quare e
persona composita dr ex duab. naturis
et sic ens componi dr ex vero et bono
verum tn et bonum n. st. p. entis ita simt etc
hipostatica dr unio sae q. est nat. humanae
ad hipostasim diuini suposi, simt q
compl. persone hipost. pot. q. dici
nec sec. pers. nd opositd ex diuinitate et humanitate
et perfectiond diuinae, q. diuinitas includit
omne perfectiond possibiles dni tn e perfectio
res extensiue. tn intensiue
Cristus n suponi pro agregato ex diuinitate et
humanitate ... diuino porhe humanitate
et diuinitate x vox sinane opositu
n. unde. l. ... supponi pro agregato. l. pali
quia parte principali ipsius ut q. albus supo
dui praecipue pro corpore et in obliquo pali
dore, hic v supponi pro agregato ex
nat. ... videmus n possumus dicere ho
e ... dicimus hi ... corpus ... album
... ex diuinis xpus compositu ex
humanitate et diuinitate
... identicis n e pp. vera
huius haec xpus e ..., et haec albus e albedo
hec ni e vera xpus e deus *

ex Jan. ex Scoto in necess. omnes perfect. Dei sunt supt. Jacq. haec, non hae: sunt compo-
sibiles omnib. trib. personis: Ergo paternitas
et filiatio incompossibiles etc. Ergo

* Haec max. nota, nam cum hoc stat quali-
bet dependentia positiva ab humanitate
siquidem nec albedine corpus dependet
itaneq. ab humanitate suppositum. Vel (ut
est humana) corpus non supponit praegregato ex
humanitate et supposito. Quod principue proprio

D. Sine ullo errore periculo pot. dici persona
Christi persona humana; cum hac tn. dica. quod
dq. pers. supst. humana tn. sn. quod i.e. quod
substa in hum. nat.

D. Siquidem vere homo Christus vere in cuius hu-
manitate regenius unio acc. ad corpus, nec
Verbum divinum pot. esse prima in tota hum. sub
hoc .n. est prima acc. e tn. prima efficiens

D. ut unio substantialis sit tn. requiritur quod est
unio sit substo. Itaq. traha ab eo cerca
unio quare unio vestis ad corpus non est substan-
tialis ex defectu 2a. conditionis et ex defectu 1a. albedo
non unit substrahatur enim si unio substan-
tialis quod arborum enim ramus eunde esse

Ilici; et simil. in regu. rect. quando unit corpus ipsi aie pro ditatio ad eius subsistentiam et hac ipsa roe substantialis dicenda est unio humanae nat. ad suppositum, ita ut non extrinseca accidentalis dici possit, nec per nestorianismum — extra pat. velut instrum. externo conjunctus .... sicut v.g. manus et instrumentum resp. ipsius hominis ad opa [illegible] Hic nota. q. videt clare fieri .... et quo .... n' .... agere

(1). Aug. epta 3. ad Volusianum ... quemadmodum n' é mutabile & d' corp. n'e singulare, quamvis n' in omnib. aliqua .... cum in rem nec .... corpo n' nat. et unio substla. sui hipostatica .... cum corpus ad subsistentiam aie. .... instrum. .... ad operand.

(2) ~~Unio hoe lo. humanitatis~~ .... melius .... unione .... et dat ipsa unio quae é modus quidam subst. et dat deinde quaedam rel. accidentalis, & dat deinde quaedam rel. accidentalis quae in unione fundat .... in substantiali unione .... ad humanitatem, fundat .... rel. quae .... nat.

humana quia accidentale & creata e(st) ex
p(ar)te v(er)o Verbi d(icit)ur e(ss)e quedam relatio rationis, nunquam enim
deo aliquid mut(ationis) tribuere debemus

2 alia e(st) unio corporis que inter se uniuntur ma(ter)ia
et fo(rm)a alia d(icitu)r unio alterius ... ambo involvuntur
... 1a unio convenit ... demonstra(tio) ...
aliud membrum ... in 2o et 3o modo precipue
... eorumque unitas non unio ... partis ... totius
propter humanitatem Christi

Dr ... unio ... relat ... v(er)o unio ... incarnatione
unio differt ab assumptione non dubito q(uia) ... id(em) quod assumptio
e(st) cum assumptione unio. Dr. n. in humanis
et in divinis unit non ... assumit

... v(er)o unio ... (ut ...) d(icitu)r
... ab assumptione quia hæc ... significat
illa ... hæc d(icitu)r ut e(st) in fieri unio vero
in facto esse, et ideo uniens d(icitu)r e(ss)e unitum assu-
mens ... non d(icitu)r e(ss)e assumptum nunquam, ... hæc tam-
... significat in fieri, illa ... sepe significat in facto esse
... quo natura hum(ana) d(icitu)r assumpta ...
... quam ... d(icitu)r unita ...
... imputare

2 non semper relatio mutua in utroque extremo e(st)
realis

Dr ... e(st) h(oc) compositum ... v(er)o ... assum
pt ... mere ... rel(ati)o ... ratio ...

non est Solis relat. sed fundamentum relationis
sic mag. assumptio [illegible] et hoc oppositio ho,
hoc meo modo clarius, ut est unio substan-
tialis que in hesive e in nat. hum. ad hesive
v. in pho —

in quo dist. hec verba, ss. in roe distinguitur quod dist.
g. assump. in bafficit ut verbum dicat humanatus vir
carn. et huma carnatus in ut assumptus assumpt. n. settem
nato 3 vbi at exp. humanitatis in carn. et hum.

v unio dici R. q. si humat exp. naturare que univit u.
... natura e mad. unio in roe unionis bene in roe
in vbi sui dignitatis, q. (vt id dixi) magis invisibilis
max. unio e mar. a psi tig pot. et alis

r si in considere uniones exp. persone in qua
sit cuius ipsa p'sona sit max. una ideo in
roe unionis max. est

r meo mo, potes in pomo considerare dulcedi-
nem et albedinem, que unite ss. in ipso pomo
tig in supposito, sed dulcedo et albedo inter se
non ss unite q. ambe ss. actus accidentales
et vnari pot. ei inalia, qua roe vales dicere
album e dulce, non tu albedo e dulcedo,
ita divin. nat. a divin. et hum. in psona uniunt
non tn inter se, e q. mad. unio nec huiusmodi
non in inter se considerata

r illa e mad. unio cuius extrema magis

mcurre sunt se s. in aliquo 3°. in hoc
oparat° max.a omnium unionum est ypsta-
naturæ in pto
— nec unio personarum diuinarum in esse in roe
unionis maior est, dixitque unionis, an unio
st. unior (vt revera mihi existimatur) beatifica
intell.is beatos cum diuina sine speciebus humana
simp.l mediat.o op.o seu beatificatio, vnde
nec in suo genere, ergo est maior unio — v. unio pro
— dr maior simpl.r; at dr minor suig hæc diuinarum in esse
unio personarum in esse, n. dr maior q est a tu maior
diuina sit magis unaqua persona filij s
q est maior coniunctio hominis cum 3°. na
naturæ hum in absta sit creata distinctio.
— sumis hoc gratia pendet q donum gratiæ hoc. v. unio dua
quenis angeli aliq creatum, et q. g est su. a natura in
maior ex humanitatis illa nunquam creat q creatum. in spo totali
hoc est. sit illud oppositio videamus, n e
simpliciter dm. creatum. sed dn q siquidem
h°. xpus n est creatum dm se hoc sed tri sui huma
nitate
Nullus de digno poterat mereri incarnationem spidmi. v. unione
— xpus n potuit mereri sua incarnatione. q. s. in hoc potentia una
hoc deus ordenari actu de eo meritorium respectu n. in praecep
ad superiora, nec unquam hoc h°. siquidem meriti nine.
hoc superiori existenti, et suum merenti non

p.t cadere sub merito Incarn. fuit germ. me
rendi — et sicut in nobis natura humana
nulla pt habere operationem vigorem personae fiunt.
r. Rogas tu depositio absoluta an Christus
posset mereri incarnationem. R. posse quia fu
mere humanitatem iam ante subsistentiam in
alio verbo reddere, sumendo in hac tres
subsistentiam minime qui eius possibilitatem repugnat, alio
quod operari ex hoc subsistentia dicetur ff.
r. nullus pt mereri sibi p opera sequentia alias
mereret hoc sibi gratiam p opera quae postea faciet.
v. panegyr., secundum pro merere quod meret ex lege propria.
Aliqui mere de condigno vel quod sine lege p. ex accept. merere, itaque
ri potuerit secundum pro merere a fide ab homine, sive de
incarn. secundum pro ~~...~~. quod incarnatio Christi fuit
de condigno primum meriti quod non pt cadere sub merito (ut dixi)
v. hic depositio probabilius utrobique est opinio negativa; videtur
absoluta. D. T. asserere quod est magnum opus incarnationis
meri posse, ut a nullo puro homine ex , nec quolibet gratia ab
intrinseco sit amplius quam potestas mereri sit
ab extrinseco probabilius teneat 2am partem.
r. gratia dr. semel gratia.
v. de condigno Pane affirmat H. S. T. non sit ad meritum de con
Patres merere digno praesupponat gratiam non ad meritum de congruo
divini incarn. est se. n. poterant mereri, ut scotus

Nota ex d. T. opera humana possunt
considerari ut procedunt a gratia et sic sunt
meritoria de condigno. Et possunt considerari
ut procedunt ab ipso libero arbitrio non
habente gratiam, et sic merentur de congruo.

Resp. meretur de congruo quod certum est licet non
... de condigno, sed supposita in
carne [illegible] de condigno mereretur aliqui affirmant
... cum fine ... posset
... vel ... incarnari

ille perfecte satisfaceret qui potest debet, ut dicit ...
... necdum ... ...

n'fuit violentum naturae humanae subsistere ...
subsistentia istam fuit maioris perfectionis ...
continens ... perfectionem humana subsistentiae
... perfectio meliori ... illa ...
... privati (dummodo ...) ...
obedientiae ad illas ... ...
pati violentias

Et impetrarent ... ... contra ... agens
et causalem ... impetrare ... causas illos ... certis.
... ... instrumentum ... ... realis
... aliquas realitates supponit novas

Sup. q. 4. a. 4. ad. 1. radix merendi quantum ad
praemium substantiale est caritas, quantum ad accidentale
est difficultas actus

~~ne dicatur pater genuisse essentia filij. nec dicatur essentia patris filium genuisse. sed pater qui deus est. genuit filium qui deus est~~

(... ne dicatur divina essentia patris genuisse essentiam filij. nec pater genuisse
TRINI- filium. nec divinam essentiam. nec divi-
TAS na essentia genuisse divinam essentiam quia
quatenus daret relatio essentiae ad
essentiam quod fidei repugnat. dicitur ergo pater
pater qui deus est. genuit filium qui deus est
et ex patre et filio qui deus est. procedere
spiritum sanctum qui deus est —

Nec non perpendere placet quod pater dicitur
patris adiunctus humanis nec prioritate nat.
procedere filium. sed simul natura est. et potius
visum individuum cum pater in nullo prior natura
videret quin sit pater ideo nec debet videri
prior filio / unde quomodo ratio nostra
est prior respectu considerabilis est prioritas in patre
quomodo quod vocatur considerandum enim quando
quibus ... omnino ... absolutis
patris et filij etc.

Pater per hoc quod dicitur non dicitur aliquid quod filius non
... sed ad aliquid. id est non dicit aliquid absolu-
tum. sed aliquid relativum. quae ... personae

n' negat —

r Filius a P.e hi. ee. tng abipo genitus, spus
S. a P.e et filio. nulla hi deb cj ponere prio-
ritatem ne temporis nec naturæ int
omnes 3 ideo hum.o ee' ~~Patris~~ filij d. V
P. et spus. S.

— Spus S. e' charitas mutua quæ int. P.r
et fil. e'. quæ charitas idem deus e'
et quamuis P. et fi. charitas sint
~~approp~~ar. spui. St. sap.a, potentia e' bo-
nitatis et ~~appropriar~~ filio

~ Non valet Aug.s destinctio int nasci &
~~procedere adumbrare~~. dicit hi. omne nasci
~~procedere~~ n' e' so —

r P.r solus a nullo e'

+ ~~P~~rocedit filius p. modum nat.o spus hi p.
vasdi. donat. & voluntatis. vide distinctio
r filio dr. q.' a voluntate (ubi sanctitas e') ~~proce~~
di

r Aug.s li. 15. de Trin. c. maxi. c. 14.
quis aut int nasci & procedere m[illegible]
explicare quæ potui. —

r. Deus filius missus dr. p Incarnationem,
quod visibilis aparuit p illa. [illegible]
missus dr. in illa generatione æterna

with cu dr. filius de ea cadmente
per cap.m itaq sepe: l. cu visibil
aparet itaq semel.
v hinc tum re affirma P.a ce princi
pio auctore filij. filius Sp.m
S.i hocn. cu vero hic n' tolle
quod eadem omnino fi' eterna est
v Dr nunq' Mesis, dr. (q) mitere rod
decii principis q P. n' habet - itaq
l. Ctr. Nobis compos sam aritate.
Substant fuerit fie vi illa tri' for
tal S. S. accepit fere columbo: E
ignis Sit ignis & columba filius ls
ideoq n' e dicend. dr' nulla ssoe
minor S. l. Sr. vt filius minor dr
l Concedit hilar. g. dr Tri. P. aullo
Macedonia Ei maiore filio cu vo
donec ipsi hudmer Ce filius n' e dicend
minor
l mi Alias Aug. auct. hanc nota 15. de
Tri c. 7. deus S. e qui pcedit ex deo
cuz datz fuerit homini accedit eu
ad diligendus deus ex quo ei ipse dilectio
est.
o Ex inimenis testimonijs ocludit Mr

dilectione qua nos Deum diligimus, vnde & quod diligimus partimus, non solum a Deo esse. Dicendum est primo. Formaliter sanctus diuina charitatis est ad Spiritum Spiritus sanctus (vnde fuit Sanctum 144 Spiritum sanctum apparuit).

Hoc tamen vt intelligatur de caritate inuenis quaestione dilectionis, vnde ex vitalitate quae se habet vt materia, et ex supernaturalitate quae vt forma. quae Deus precipit. Vnde potest respondere quae ratione, quomodo augeretur charitas Dei. cap. 8. nunc ce, in anima perfectio vt naturalis vitalis deficere. Et quomodo augeri vnde augmentatur. Spiritus sanctus augeat. Nec in relatione altius deuenire ergo quae tantum terrenus sat non valet.

Nota Spiritus sanctus accipit donari accepto ... eadem & filius. in trinitate ... quia vt ... accepto est vel nec ... est ... ab ... in spiratione, spirare ... Spiritus sanctus donum est ... donatus

Quomodo personae ... dicantur. & quomodo dicantur differentiae. nota; nam in differentia ... quomodo individua differunt

differenti hi eo modo quo tres res in nu
merantur; sed in dicendo tres nescimus quo
modo quae in monstrandis tres hoc
demonstrare.

Deffectu M. par. dixit esse ad tres
personas reg. auri ad tria vasa

v. Alios pro maioritatem et minoritatem dixerit
a qualitate, non a relatione. cum nihil
sit qualitatis in Pre. quae in filio et spiritu sancto
hi in aequalitate esse credimus.

v. Si velis non oriri Pr. maiorem esse filio
dicere, prorsus sine inconvenienti

v. Plane sic Sp. S. Pr. solus est deus. Pr.
est solus deus, falso h. non est solus
est dictio exclusiva, excludens filiationem
praeventendam paternali

v. Cum omnia quae de substantia dicuntur in Trini
tate de omnibus divinis personis dicantur
cur non dicitur pater et filius et spiritus sanctus persona;

a. quae ex aug. modi minerva capere potuit
persona significat partis substantiam quam
his relatione; indeque etiam consequitur quod D. Aug.
ex inopia eloquii dicit nec tres agnoscit signi
ficandi diversi loco hypostasis nomen personae

v. quidquid in persona ad se dicitur substantiam

& de omnib seorsum & simul. q tn ad
aliud dr. n' est substantiale, s relatiuum
r Aug l. 7. de trin. c. 4. verius cogi
tat Deus quam dr & verius est quam cogitat
r cum tres pers. & n' tres deos dicamus cum
ett. ait Aug. ibidem. q ab inopia vo
cabuli, dr' quid tres dicere cogimur
n' tn' dicere tres personas est si eam n' affirmat
r ut dicere P. F. & Sp. unum d. n' tn' unus dd.
r numerus trinitatis dr n' eius substantia rel
unitatis idem agere de omnium spiritualium numero . 2.
ingenio. hic dixi: sicut . . . numerus
. . . constat ex unitatibus
quae quantitatis dd.
c Attento aug. ibidem ex Aug apprehendo q hoc
nomen persona necessitatis causa impositum 15
est. quandoquidem n' aliter tres esse P. F. & Sp.
posset explicari nec humana est mentis
. . . assignare . . .
. . . absolutum
invenies . . . absolutus . . .
persona significat . . . omnib. . . .
r Proprietas . . . abeo . . . terra
v. g. producat herbas & herbam producat
. . . proprietate. Terra . . . & herbas &

Cui spr. [illegible] d. n habet fluere
q.ᵗ prioritas nat. est. p. praecedi
t indeest q. h. n indigeat alia pot.ᵃ
ad producendu. regib. [illegible]
r. nihil e. q. n sit accidens l. subst.ᵃ ubi
accidens largo mo. sumitur pro eo qd. [illegible]
dicit [illegible] [illegible] visibilitate in hom.ᵉ
r. Secus in contingit in deo in quo relationes
nec dicunt. substantialr. nec accidentalr.
[illegible]
r. Aliud e. nasci filium aliud fieri filium.
fieri n. dicit generationem ita in simbolo
negat de xpo esse factus a Pe. [illegible]
[illegible] dr de xpiano factus est filius Dei
r. Hae predic.ᵉ Deus est Pr. filius
[illegible] formali i.e. a dicere Deus e.
qui est pater o vera filii adiectiue
hic relatiue est falsa
r. Nontolli [illegible] relationes n pone [illegible]
n potest / fieri [illegible] tali mo. [illegible]
sp.s. patris. & o [illegible] f. sp.s. q.ᵗ hoi
[illegible] diff. vocabuli n rei, accidit sicut
capitu. n dr caput Alis ~~[illegible]~~ potest
n.

-n. ee' libri capui, dicerclag' donu
donatorij. & donator dom' sicu caput
capiti caput, &c.

r Nomen ptr. n. signat Relatione solaz, s
subsistentia patrii. sine dubio sij. tergo
q̃ & relat a ps ho dysting obiemosi
nes ce subsistentiaz rõe distinctas sicu
re eandez tonam. ideo dr. neg
confundentes psonas &c. est n. unital
n confusibilis. est trinitas unita.

r Hic meo m. aduerte. q. al relatione
realez n. petiv realiter separatioe
realez d. t. neg. int. paternitz
lez & filiatione reperio. ~~A tiny~~
~~subsist. ... hypostasi ...~~
~~hypostasis ...~~
~~...~~

Nr. concedi mag. dilectione. ma ~~...~~ , 142
Deu & dei q nos. que deu ee. q auit
deus n' deligit nos nec illu diligimus
dicit. Mg. adue deu m' ee, in nobis no
quoad efficientia (st anica) s quo
ad effentioz. n efficientia n' seli s.
in. augeri s minui rele. zoij
ideo dicit. nullam s mutat e
& quides puto q' dicere quo ad efficien

nas e dicere quoad efficientia quod, qua
ee quidcreaturae habemus omnium
et semper
2º dicitur hima charitas e deus charitas
vel quae deus est ma dari
Sethi clez sed Rº ita ee quoad
efficientiam seu vsq efficere non quo
ad essentiam seu vitalitatem
Ne amplius de hoc formulam in
seo. quinimo hoc ignarum ee fuisse
1. omnia quae de Deo sunt ex Deo sunt non omnia
omnia quae ex Deo et de Deo sunt. celum non
et terra cum ipso non de ipso (sine de illius
substantia) sed ut licet opinari, ut opinor
Deus in Christo excellens in physicis mise
ricordia et vbiq inefabiliter.
2. multiplex deus in rebus per naturam per gratiam
per unionem per gratiam per corporales presentiam
Christi per adherentiam quomodo secundum
de ceteris per revelationes omnibus per vesti
gio q cui excellentes representationes
Esa. 66. celum mihi sedes est terra autem
scabellum pedum meorum. ie peccatores
Aug. 83. qq. q 20. deus non alicubi est
ut nullo sit potius omnia non in, vt ille loco

q. 27 ar. 1. . 1.

Primo quia generatio creata est necessario quod generatio ... tum quia prius est ... quamvis ... natura est x. D. T.

divina ... supponit ...

Intellectus ... intelligit ... facit

C. 27. ar. 3. ac ... discurrit ita: ...

~~actus voluntatis ... ~~

actus voluntatis divinae ordinatur ... ab alio ...

... et ab illo procedit ita ... amor

... seu ... , simul ...

... a patre procedit,

Unde, nunquam ... aliquid ... per

in personis nec ... nec natura. ... origi

nis

C. 28. a. 1. et 2. ... vel ... esse

esse in et esse ad, ... dicit quod sicut esse

in ... accidentis ... increatum, ita in Deo

habet ... essentiae, unde paternitas in Deo

dici in ... et dicit ad. quod ... potius

est ad aliud quam in aliquo (vide ... fit

... ad ...) et ... ad ... diversum

... est a Patre diversum a filio diversum ...

ab ... s. —

Unde diversitas ... realis, dices quae

sunt eadem ... , ... quamvis 135

idem re ... non obstat quin ... oppositas

distinguant, ita ... filiatio ... paternitas

... in ... habere

... ad ... etc.

Tertius ... ad ... etc.

Conceptus (qui ... est) est similitudo rei.

intellectus, in deo hi. ejusmodi res intellectu que ejus est deo. Amor v. rigorosè sumptus dicit rei amatae. Pe quidem rati. Sed simpliciter rem amatam, unde in deo processio amoris seu spiritus s. dicetur generatio. q. 27.

Vide q. 27. a. 1. ad. 3. ait d. T. ideo relationes dei ad creaturas non esse reales quia non procedunt deus ex necessitate suae naturae sed ex libera voluntate.

Inv. primas substantias omnium generum nomen particulare. Et substantiae rationalis naturae, quae dominae suorum actuum, ideo impositum est nomen personae. hypostasis.

C. 29. a. 4. quaeritur dices unde quid significet deus. v. instrogat quid nomine quid est hoc individuum ... hypostasis.

Ex q. 29. a. 4. quod hoc nomen persona significat relationem tertiae ve paternitatem. quae relatio (ut dictum est) per accidens identificatur cum personis in eadem natura divina, unde colligo q. in et ad paternitatis v. g. idem realiter et distinguuntur ratione. colligo deinde quod persona significat relationem in vocibus in et in vocibus ad. At v. tali modo quod relatio in significat in recto. et v. Ad in obliquo.

Nihilominus deinde q. vidimus s. 4. relationes complectuntur ex vocibus AK & vocibus AD.

Colligo etc q. relatio in vocibus in in f. ... est

e q. vocat. suppositu. s. Hypostasis.
Vnde tandem colligis, q[uod] valde in divinis tres hypost. reddunt, & tria supposita. vnde: suppositum divinum, f[ilii] carnem sumpsisse, & n[on] patris apparet. — Hec meo modo! —

c 3o. a. 3. numerus, in quantum aliquid addit pertinens ad spez quantitatis discretae, ac ipsis realib. tn. dicit negatio pluralitatis, l. [illegible] [illegible]. itaq. deum dici vnum. e dici n[on] plures, dicere tres personas e dicere, n[on] ee quatuor. nec ee vna [illegible]

-3o q. a. 4. persona e nomen significans in divin. D. locu vnga.

Aug. 1. de Tri. nec periculosius alicubi erratur nec laboriosius aliquid queritur. nec fructuosius aliquid invenitur

Arrius. Trinitatem est cum Trinitate personarum posuit
Sabelius v[er]o unitatem personar[um] cum unitate essentiae
Buelvo a declararme mas q[ue] n[o] s[e] v. p. e subst[anti]a que e ess[enci]a. y e subst[anci]a que e rel[aci]o que significa inmediate hoc nome p[er]sona

3a. a. 2. diffinitur possumus vocare p[er]s[ona] ... importat deversitates suppositorum. n[on] deversitate p[er] dici deus subst.

Collegi ex 3. q. a. 2. q[uod] neutrum genus e informe. i.e. signat naturam extra suppositum. masc. & fem. signat suppositum.! vti quis. est, ille, aut quid e illud. — Agustine. vnde filius alius a p[at]re n[on] aliud dicere

q. 30. ar. 2. quatuor s. relat[iones] d[ivinae]. paternitas filiatio, spir[atio] activa, & processio.

Diversitas tum personar[um] sumitur a divers[itate] tantum relation[um] opp[ositarum]. P[ate]r a paternitate. filius a [illegible]

Dices s[ed] ex diversitate relation[um] sumitur tri personar[um] diversitas quare [illegible]. R[espondeo] q[uod] est d[ivers]a rel[atio] spirationis activae a filiat[ione] & est a paternitate, n[on] est o[ppo]sita sicut q[uae]libet a[lia] tres relationes. Ideo q[uod] n[on] constituit aliud suppositum. seu aliam personam #

In fine q. tres in Dei [illegible] dicunt p[ro]prietates personales q[uia] spir[atio] communis est P[at]ri & F[ili]o.

Extra illius exemplum in hoc q. unus hom[o] [illegible] p[at]r & f[ilius] res. [illegible] q[uia] opposito [illegible] relatione diversificat supposita poterat in uno [illegible] & [illegible] p[at]r & [illegible] equalis alteri in magnitud[i]ne.

q. 32. a. 3. quinque s[unt] notiones, innascibilitas, paternitas, filiatio, communis spir[atio] & processio, notiones aut[em] n[on] s[unt] res quae s[unt] res quibus innotescunt personar[um] proprietates. [illegible] i. e. [illegible] ~~n[on] diversificant personas~~

Quamvis istae notiones in d[ivinis] s[un]t [illegible] sunt res. At [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] propterea huius sap[ienti]a n[on] predicat de [illegible] Miseri[cordia].

a. 1. q. 33. ex his nominibus quae Deo appropriari possunt l[illegible] ~~[illegible]~~ convenientius accipimus in divinis quae omnino [illegible] [illegible] quanto [illegible] magis [illegible]

intelligeabi[lis] [illegible] ordine ad creaturas

Lib.ᵒ q. magis meniunt Creaturis. Cuius r.ᵒ
est q. nro modus cognoscendi summi nō
ab effectib. propinquib. nat.ᵉ & ita q. cog
noscit oīr nominib.
Ha. voce dic. d. T. P.ᵐ Dei prim. n causa lug
q. causas alias ase causas

q. 33. a. 2. nomina que propre in divinis dicunt propriis
dicr de deo q. de creaturis. unde paternitas
potius deo tuenit. & probat. ex hoc q. generatio
ea erit perfectior genus fuerit perfectior similitudo
proprie producta ad pas producentes. unde cum in
perf. filio maior sit nun ... & app. ad ephe.
3. flecto etc. a qui omnis paternitas derivatur
unde colligit q. generatio nobilior est perfectior
q. creat.

ar 4. hic. sed acmodar nōbis ingenitus Patri
que idest signat q. n procedens ab aliquo
quod innotescit inter celeras personas.
ingenitus immediate & directe signat proprius
Patris. Ex quo deqr q. genitus & ingenitus
distinguunt relatione & substantia.
Hic negativa nomina que de deo dnr. n
impiunt ad prohibendum. a ... ad deno
tandas sua simplicissimas dictas. Secundo
n̄o sunt sede ..., 4. punctus di
mur est cuius pars n̄ est
Non omnis prius importat imperfect.ᵉ sed
tollens fias de ortas in esse, ... Rei ipsi puncte
loco 33. a. 4. q. repugnat ...
dre nat.ᵉ praesupponit ... s. generat. fili

Vt potest dici esse minores natura generat...
Prob. mirabilis Ap. & myst. aliq.
4 Object. a. 2. q. 34. R. d. T. q. eomo seenit, filius esse intelligentes quo menti ei deus. Vel Deus alius menti q. non producens. ita intelligere. S. n. producens Verbum. i. quidem hic ... eandem diuinus
Thom. ar. 3 deus cognoscendo se cognoscit omnes creaturas. itaq Verbum. ... ... dicat respectus ad Patrem secundum dicitur, dicit est respectus ad creaturas nam verbum expressiuus est diuinae ... expressiuus ... & factiuus creaturas — ... Verbum dicit re-
15 spectus ad creaturas signat ... signat relationes personales. ... qualemus signa effectus diuinas ... obliquo
Aug. ... 3. q. 73. dicitur ... ... imago ad ... ... imago dicitur relationes expressiuu ad illud a quo exprimitur. ... filius imago ... q. 35. a. 4. ... ... plura accomodamus nomina filio plura ... ... plura ... diuersas cuilibet proprietates assignamus. ... ... cognoscendi modo perfectionem ... ... idem ... est
Thom. in fine comparat ... filius ... esse imaginem. & denarius ... ... filius diuinus ... ex quo colligit quid sit aliud esse imaginem ... ad imaginem
q. 36 ar. 2 ... ... filius ...

hac voce Evidenter q. opositio relationum p... nitur diversitates in personis, cum q. in pssuat... diversitas relationum (siquidem p. a quo pro cessio et generat. et eadem est persona quae gener... processio non oponuntur) hinc non solum pro... ... ... diversitas personarum processiones nota. et generationes sequentes ... easdem personas. ... Patrem inspirare Spir. S. Filium ... ... mediate ... ... Patre ... ordine originis prius est filius ex quo ... ... ex ... S. ... , ar. 3.

Hic ar. 4. Quamvis duo spirantes dicantur pater et filius ... unum ... ... , ... unum ... 16
... ... in omnibus unum ... in quib. non interponitur opositio relationum ... processio ... ... processioni quae ... filio inde ...

... bene ... ... nota ... ... ocasione.

... plures invenies ... Deo ... ... unum ... Deo ... . Ut videre est in proprietatibus unius ... persona ... quae invenis ... ... Unitas, quae non distinguunt realiter ... nec ...

Spiritu. dq. 1a. q. 32. ar. 3. (plures
operationes nos imperfectibilitas fictionis
medii ... [illegible] Sp. s. & ...
melius q. corpus q. filius dic. [illegible]
... [illegible] & corpus ... [illegible]
non p... [illegible] ...
inconsonantia [illegible]

Ex q. 32. ar. III. colligit quod in divinis quando
relationes est [illegible] quaedam
distinguitur in Pre spiratio a paternitate.
[illegible] ... [illegible] ... [illegible]
... relatio realiter in ipsa ... [illegible] ... esse
ratio realis ... [illegible] eminenter distincta
a paternitate [illegible] a filiatione /
... [illegible] ... aliud est ... duas relationes
... aliud ... duas ... relationes. Est
exemplum in albedine quae ... [illegible]
... [illegible] ... nigredinem.

Animadverte quod nullum nomen quod Deo applicatur
... significet quod sicut est in de
paternitate quamvis dicat imperfectionem in
relatione ... [illegible] ... non tamen dici
in Deo [illegible] significare debere ...

Divinar[um] Instit[utionu]m cap[itu]l quar[tum] Sect. decimus
cap. 1

Theologicus axioma. In divinis omnia
sunt unum, ubi non obviat relationis oppositio

v De Hypostasi Eius — Hypostasis est substantia
completa individua subsistens incomunica
bilis. 1. dr substantia ad excludenda accidentia.
completa excludit partes substantiae pedes
caput etc. Individua excludit naturas
specificas et solum significatas in abstrac
to ut humanitas Petri in concreto ut h.
Loquimur enim hic de Hypostasi singulari.
Dr subsistens ad excludendas nat[ura]s substantiales
sumptas in abstracto quae non subsistunt
sed est id quo subsistit hypostasis. Dr in
comunicabilis ut excludamus deitatem à
r[ati]one Hypostasis nam hic deus ut comunicabi
lis est tribus personis divinis non est hypostasis

v. Hypostasis divina quatenus dr terminus unionis
divinae Hypostasis humanae immediate (ne
dicitur enim stridentibus ignis ad istud) cetera
divinae personae mediate, sumuntur hic incarnatae.

Sup. q. 3. a. 5.

Verba etiam Banes expressa. Hinc ergo q. hic modus seu complementum substantiae depositum est utriusque sortis ac ultimus naturae substantialis. Explicant singula per haec verba de utraque quaestione natura substantialis quantumlibet intelligatur perfecta et substantialis, nisi in re insuppositata, sic personae adhuc est terminabilis ~~illius~~ ut patet in humanitate Christi, quae quidem est perfectissima et in specie et utrumque singularis adhuc tamen trahit ad se per [illegible] personalitatem —

Hic modus terminandi insuppositus potest reduci ad genus causae formalis.

Iudicare impossibile, Banes naturam esse [illegible] trahit per unum suppositum dicere sive [illegible] stari [illegible]

Arguitur quod natura supposita intrinseca

qd habeat individuari: & cum terminatio Suppositi dicat. hec individuatio sequetur. Unde q. Suppositum n distinguatur Creat. a natura! Verbum Divinum Sumpsit humanitatem singularem ~~[illegible]~~ & hanc humanitatem qua ipsa exist. habebat singularitatem & individuationis prius qm nullam sumpsit eam in ratione suppositatam! —

~ Hinc Sumit ratio ad dicendum ~~[illegible]~~ plurimorum sententiam qd ~~[illegible]~~ natura licet a se n individuetur. dicit tm intrinsece cum pendens ordinem ad suppositum in illum [illegible] —

~ deus n dicit producere eqd (hec n est heresis ut eam habes) nec dicere producere filiationes creat. dicet tm producere filiationes materiales suae personae filij, quae & dicit in & dicit ad filiationem. / nec dicere potius producere patrem filiatione cum esset infinit. nec in philosophia qd rel.o increata bene poterit terminare actione per se quam dequidem qt per se subsistens — Filij enim significat relatum subsistentem mediante na

ex q. 33 ar. ult. par dicit ingenitus ... generat ... procedat ab alio (sic ... posset ingenitus) ... nullo ... principium.

R. nomen Patris proprie dr de Patre eterno ... nat. nam ... relationes originis ... persone ... ipsas ... relationes appropriant ... similiter nomen verbum de filio ... personaliter dicit ... declarat ... est ... imago ... similitudo naturalis exprimens rem, ... procedens ... actiones ... nomen ab intellectu.

... ex d. T ... ad B. q. 34 ar. 2. ... ostendat consubstantialis ... dr filius ... ostendat ... splendor ... ostendat ... omnino similis dr imago, ... ostendat immaterialiter genitus dr verbum, non enim ... nomen invenitur ... omnia ista designant, ... hoc ... importat.

R. Basilius ... loquens verbum ... sp... pro verbo ... omne manifestativum ... manifestativus filii ...

Sic hucipt quemod. tunc fui mutata terrae
dies in mundo fui in quo anxear erat &
in hac creauit denuo ee' incipiat
v. aliud petes ex ab alio esse, aliud in aliquo esse
Pertesthius a p.e d. in unp. d. in q. in alio quispe
ipsi ei p. y. d. q. esse ft. Dausp. eft. / 18 (?) 149
Urie agit filius. Opps. d.
Quaedam quae hic inmemorantur aliciubi
pertinent ad hoc / 1m cur Deus [illegible]
tam permisit, quod casurus esse, [illegible]
absolute posse non cadere, et gloriosus est
ut [illegible] generis [illegible] consentire quam
tentari non posse
v. cur creauit eos quos scivit malos fore
siebat [illegible] Deus creare quos potens
bonum esse / [illegible]
q. peccare non potest. At satis est bona que
non necessitate sed libere peccauit
v. Omnium hi hos dominatori. Arcana
dei servari uideri.
v. Adamus nisi tam innocentiae dei
habuit esse nec tam obscuram [illegible]
maticas ac nos, nec tam claram
ut Beati in Patria
D. [illegible] te cognosci [illegible] quid fugere

~~necessario haberemus de hisce illis de his~~

quid ve facere deberet in h. q. ad

~~fuendi esse~~

Dr liberum arbitrium liberum quatenus

ad voluntatem quae sibi libera est. arbi

22 trium vel quantum ad judicationem, ~~tum~~

162 ~~imperium quod tu testimonium~~

2o Ideoque definitur seu explicatur, quod est facultas quaedam animae et voluntatis qua

bonum eligit vel malum.

~~Ar~~ Habet anima aliquid commune cum beluis

hominis natura physice est, praeterquam in quo,

a beluis differre gradatim ascendendo

incipit, unde Aug. de Tri. l. 12. c. 1.

et 2. inquit Ascendentibus quasi introrsum

quibusdam gradibus considerationis, per animae partes

ubi incipit aliquid occurrere quod non sit

nobis commune cum bestiis ibi incipit ratio

ubi homo interior iam possit agnosci, unde ait

idem Aug. hominem exteriorem, quem quoque cum beluis

6 Hinc colligo quod dicitur hominem nolle amare

73 bonum et intelligere verum, et esse intelligendum

de eo quod anima naturae physicae sit.

1 Cl^ao ens ronis hec noto: desistis v. illius in hoc q cognoscas ab intus ac si revera esset eei. vt priuatio licet ea tenus cognitionis est inquantum ego cognosco tales priuatione esse aliquid esset — 120 SCIA 115

2 m fero heni fundamentum ob q. negat deum 157 ens ronis facere. Et concedam illius cognitione notione, nam deus tenebras cognoscit ut priuationem n tn illas vt ens cognoscit

ens

3 colligo deinde ne iam dubium nec adeo n cognoscam ens ronis p. quidditatiuam conceptum et directum. P. p. reflexum sive connotatiuum ut q chimeram seu montem aureum ar 66 genteum et greum n cognosco. m p q. v. es aureum et argenteum prius cognoscam et sic

5. m. tenebras cognosco q lucem cog nouit et n alio modo, q nota

Decessit sinit. qua et deum n cognoscat 157 p. conceptum directum / R. did in hac vita credo. R. nego sine his ens ronis cog

sequelas

Deus d. causam efficiens malorum pene et n malorum culpe nullo modo

Placet his notare eo effectum malum cogn

quo perfectius eorum bonum quo privatur . . .
ad eorum bonum morale . . . quod fuit necesse
inde est nec agit ad malitiam eorum . . . hoc observ
uo / unde infero maltha quanto sit nudquid eorum cia
quaedam sit contraria nobis quaemedium carent. quaedam
quaemedium habent . . . contraria . . . medium
. . . neque est utriusque extremi . . .
. . . quod possit . . . ut medium inter semper
. . . semper. secus est ut tepidus inter
calidus et frigidus.

In Causa libera libertas . . . contingens
125 (id est non . . . nullo esse causa neces
. . . contingentia) aliquid intrinsecum et rea
. . . At . . . quod actu voluntas operatur ni
hil intrinsecum acquirit absolutum / unde
axioma philosophicum est quod causae agen
tes . . . operando actu nihil adquirunt
absolutum, cuius exemplum est . . .
in igne . . . lignum applicatum . . .
. . . acquirit quam relationem ad effectum
actu causatum.
Effectus dicitur contingens liber et necessarius
. . . ad causam . . .
itaque causa libera fuerit talis erit effectus

Ad Stringerii litt.ae

R. Dixi ni fallor quemlibet effectum, sive quid
esse necessarium, i.e. q. dum adest esse necessario
est, ideoq. de causa existimo q. repu-
plicatione ibi dicta a.d. causas necessario causas
et quamvis in causa [illegible] capitales, sive
quid tu dicas illas relatas dictas, at
in effectum praeter rel. quid absolutum 97
dicti nempe eandem effectus entitatem. Itaq.
libertas absoluta in effectu quid reale est [illegible]
[illegible] necessitas sive quid esse
quid [illegible] At [illegible]
me fuditus dicerem dicendi q. nunq.
in effectu libertatem invenit, siquidem
dum se necessarium est, et dum deprimere, non liber
nec res est, si necess. [illegible] a libertate quae
potendi in eo, hinc et nunc liber dicas.
quemadmodum voluntas violentandi ab
actu deserionis [illegible] phocq. antecedentem
ter aliud potiorem voluerit, violentari in-
quid. aliquo modo & resp. actus anteced. esse in se tractabili
Hinc colligo q. ad rem mentem meam
differre libertatem voluntatis a qua in trin.
sece pendet.

R. Ut dixi est rei futurae sb. in sensu diviso 117
stingerius et necess. in sensu composito, ut ps.
peccabit et in eodem sensu diviso [illegible] de
futura n.e. determinate vera [illegible] in [illegible]

Scientia ... [illegible] ... Similiter scientia
Dei ... respectu ad 2. ... indeterminata
... Deus ... scientia ... qui
scientia visionis Dei ... ipsis rebus ... ipsa
de contingentibus accidunt. ita scientia ... praecedit
...
1. ... Sancti ... divina ad ... quae
... solum praesentia cognoscimus. Deus itaque
rerum existentiam ... et praesentiam in sua aeter-
nitate cognoscit, ... modo ...
... considerantes ... illas ... cognoscere ... adhuc
illa praesentia consideramus. — Hoc ...
... in scientia visionis, ... quae ... respectu
... quae erunt, quae ... erunt, ...
et possibiles in sua esse ... sine ... existentia, ...
existentia itaque ... in aeternitate cognoscit ... ad eos
... simplicis intelligentiae.
... dicendo ... aeternitas comprehendit ...
praesentia ... tempus praesens et futurum, ... in
praesenti ... actuales existentia ... ipso
... in aeternitate ... habuit. ...
aeternitas ... praesens et futurum ...
... eminentiae ... itaque eminentiae
ab aeterno ... existentia ... in esse ... divina ...
Angeli ... sua ... et simul duratio
... intrinseca, ... extrinseca, ...

creaturas. Deus tamen et hic sunt Tria intrinseca
Actiones et eminenter extrinsecas Creaturas
quod est existentiam earum eminenter dicitur.
~ Mihi coheret quod rei que tamen sit possi-
bilis non habent aliquam in deo Actiones quod
durius e'medio supponere existentiam.
~ Potest Deus absentie localis defectus
duplere ut perficiam seu notitiam in hu
tiua cognoscat, non tamen per existentiam, sup- .O.
plere quod non enim dicit habet. non existi
ince eius realis existentiae cognitionem
sunt terminabit; licet in qua. nec mea
nec divinas
~ Ut explicet. como dicitur quos poterit quod sunt
deum eminenter omnium rerum perfectiones stinere
seu omnes res ee' meis eminenter, sua vero melius videtur.
exenta sunt, rudi stilo mihi existimo 153
per exemplo numerus millenarius. qui sunt 154
mille est, eminenter tamen e' quatuor 20. 8.
etc.
D. T. supra. Ix. A. 1. de aia; bonum et aliud
animalis quod res dicitur ei perfectius
~ ibi. c. 11. quod pra cepta rerum sunt indubi accidentia
ipse ita ideo ot quatuor dicitur hunc [illegible] e
et talibus in lessis essentiis [illegible]
etc. supponit indeciso eorum
~ ibi. c. 13. probat aiam habere subsistentiam per se
et separatam a corpore, quod videtur operationem

P de

Aug. 6. Tri c. 2. m. p. n. ypie p. pse p.
nunnat in dei s. r. b. ypre p. f. & sp.

Luce 18. nemo bonus n. solus deus
i. essentia bonus.

Aug. si nulla cen. futura in deo esse p. scien.
R. quantum ad eentia bene esse, tm q. tm
ad respectus.

Vox e aug. in inferendo & in egrendo ita
ressumus om. exigend causas ii precisio dei
... q. d. causa sine qua non; & eadem
... prescia & ...

Aug. ideo esse res dici q. deus novit, ...
... e. q. noscendo ...

Due s. pagine libri vite presentes justos
& dux eterna ab ista nullus pot. ... deleri
beneplacito ...

Aug. in Epist. ad ... ait vocari
damnandos precitos q. deus illos damnare
... ita immediate ... quasi ... prescien
... in peccata inferam eos ...
desti... v. & voluit preparare ... gra ...
premium dare, ...

Rom. 9. cuius vult miseretur deus & quem
vult indurat (Aug. dicit n. infundendo

malitia [illegible] quia eorum indignissimi [illegible]
abeterno
r. Quomodo damnatio fide, seu [illegible]
[illegible] pendeat voluntate explicare conv
enies [illegible]
1 Suppono [illegible] Deum nulli denegare [illegible]
[illegible] tam damnandis quam salvandis.
2 Suppono quod nullus Deus directe damnavit, sed
ex causa futura operum quae praescivit
2° Suppono quod talia opera non fuerunt mala quia
Deus illa praescivit, ut [illegible]
nec quia illa voluit. Deus enim non voluit quod
peccare [illegible], imo [illegible] omnia sufficien
tia tribuit [illegible] ad non peccandum. peccavit
ergo [illegible] ex sua culpa et libertate: igitur
damnavit abeterno, a Deo quod voluit
Juste punire [illegible] libere peccaturos —
1 [illegible] laudes [illegible]
[illegible] ad scientiam Dei, et cum iaceat [illegible]
[illegible] causam rei [illegible] inferendo
[illegible] [illegible] damnationem [illegible]
[illegible], sed [illegible] meritis
r. Praedestinatio [illegible] idem esse prae
destinatio quam electio [illegible] praedestinare [illegible]
est illos eligere illos eligere [illegible]
gratia [illegible] non ex operibus. [illegible]
[illegible]
r. Perfectio [illegible] videre, non simpliciter [illegible] 145
huius notare [illegible] 152

1. Ad Tomum Pl. misericordia sequitur sunt fideles esse. / At unquam aliquis qui fideles fuerunt etc. Sq fideles erit. Nor ...

v. Ex sola rei mutat. ... ad esse pres cientia dei scientia veritatis prescia ... rei iam presentis

~ Nec mutari dicet scia dei eo quod sciuerat ante mundi creationem illum creandum fore
159
163 modo quo creatum etc., nam eadem ... hodie & heri etc. etc.

~ Hic ex mentis ... impertinent. Deus alius uult mundi creationem ab eterno, uult et acti ipsius destructionem; actu inquam qui in ipso ... (nec dicit ... unquam ee fore actio) ... simul Deus destructionem & creationem vellet, ... simul ... diversis temporibus differentijs

/ Cum arguatur (ex ... & arguere ...) oppositionem ... maiorem ee ... eo quod ... mutuo pugnantia, & certe magis opositum est frigido ee calidum quam quod ee n frigidum. Respondetur ... ... includeri ... clarius ... vide ... omnes op. ad priuati ... ee reducendos

CREA.

In principio creavit Deus caelum et terram. V. omnium creata est principium hec loca secundum ant. tenendo simul creari omnia et in eodem tempore in eodem ... Angeli etc.

Maxime demonstrat unio divina est ad interz beatitud. ... anima in unione corporis et aie ... unae ex causis quare ... hoc construxit. 29

Velim mat. in infimi ... nat. informa et ... existit ita nat. angelica ... nat. ...

Considero in Angelo ... quae sunt ... intelleg. que ... et potestate que ad voluntatem ... substantia subtilitatis ... intellig. cognoscunt ... voluntatem ... Deus essentia ... superiores gradus unus esse in aliis ... minores

Venga sent. e. nasci Angeli in ... liberi arbitrio ... et gradus ... et formatos esse ...

~~... omnia ... ad ...~~

Aug. l. 11 c. 1 ... quens de Angelo malo ... casus conscius esse ... potuit ... espectatis — ... accepit, ... subito voluisse

Sicut differentia nat. in Angelis [illegible] differentia cognitionis, differens per intellectus et arbitrij differens libertatis.

Cognoverunt Angeli in primo suae creationis Deum, se et caetera creaturas, hominem, nisi cognoverunt, itaque quid respuendum, quid eligendum foret.

Perfectus spiritus Dei quomodo puer imperfectus esse potest? In natura quando ista [illegible] omne debitum suae nat. [illegible] Dei solius attinet, ita Philosophari [illegible] de Angelis ante et post. [illegible]

Rationalis creatura [illegible] cadere [illegible] [illegible] [illegible] gratia adjuvante [illegible] parte. Post creationem [illegible] adjuvanti Angeli boni ad Deum conversione, nullo merito praecedente; culpa sui malorum [illegible]. Quod persistere poterant donec [illegible] boni pestiterunt. Nec ipsis ex sua natura cadere erat [illegible]

Angeli mali et boni [illegible] beati [illegible] liberi arbitrij, boni [illegible] mali [illegible]

29 [illegible] liberi numquam [illegible] qui bonus nullo cogente [illegible] et mali [illegible] iste gratia Dei [illegible] ille adjutus.

151

q. e visibile, e mutabile, inde Deus angelis mortalium videri potest sub sua substantia

1 Attestari videtur Aug. 3. de Trin. c. 11. ... gelos ei corporeos, malos spiritus, bonos sub ... ministerio mat.

2 Septima Hierarchia supercoelestis, coelestis et subcoel. 1.a e divina, 2.a Angelica, quae constat ex 36. Angelorum choris. Unde sunt, et quilibet ... dividitur in 3. ... et 3. ordines. Hierarchia a Hierar. q. e sacer, et ... principatus

3 Seraphim ... cherubim scientia ... throni, sedes Dei, dominationes administrando et regendo, Principatus qui aliis subjectis quae ... agendi disponunt, Potestates ... virtutes. ~~ex ...~~ ... qui miracula fiunt ... Archangeli maiorum nunciatores, Angeli minorum 160

Mat. 18. Angeli eorum semper vident faciem patris ... magna dignitas anima ... una quaeque habet sibi Angelum delegatum

4. ... incarnationis Angelis innotuit, Hieronymus ... discordare videntur ... concordari ... que omnibus fuit revelatum ... maioribus aliis non ... donec passus atque praedicatus fuit

1 Hinc videtur ... augmentum habere Ange

mentus. efficereq. usq. ad summationem seculi

atq. Trinitatem sine difficultate tenere poteris/

l. Tenebre, l. nihil, l. aer obscuratus ali

qua qualitate. vt qui aliq. vbi dr. benedicite

lux et tenebre dno

Imago pertinet ad spem. similitudo ad natu

ram. Dns faciamus homines ad literam ita intel

1. gen. ligas q. sunt fortasse similes quasi ad imaginem trium

personarum etc. similiter dr. in natura in qua

scilicet est immortalis spiritus / vide ibi

ANGi et ait li. de quanta aie quia similes sunt simi

lis deo quia immortales et indissolubiles fecit

eas Deus:

SCIA Aug. omnium rerum causa in deo sunt in crea

tura quasdam rerum quandam

rerum causa in deo sunt absconditas q

non intelligas. vt v. g. generatio lux de costa

et de non naturalis facta sit necessariae simi

litudinis nature etc. sicut nunc homines

ex instituts seminales generes etc. vbi

distare decet Gabeli fortasse dixi sunt q. ai

causa v. g. lapides duram ob hoc causam

corporis obedientes intellig. deo aut intellig. obe

dientiales: Nota

q. opus sunt materialiter, ut naturalis.

Linear. hoc ab sinis f.

In angelo esse non sui opposito sive a mat.ª et forma cum metaphysica propositio eas que repente in esse, et essentia sua natura angeli.

Vbi nota q. esse rei denotat actum seu subsistentiam illius essentia in eo quo subsistit. itaque apparet in Petro aliud non esse esse Petri sive sua actualis subsistentia aliud etc.ª q. 50. a. 2.

Obiter nota exeg. B. ipsius 1. p. q. in deo idem est quidditas et eius esse. qui est purissimus actus, si sicut sic vere dicas et metaph. et si non esset aliter ei cum se vocemus dicas, ut, v.g. humana mitigari p. sequitur etc.ª

q. 47. a. 1. in intimat. D. Th. agere p naturam unius agit ~~seu uno modo~~ unicuique ipsius hoc hoc est agens libens etc.ª ubi deus quatenus agens nobilius etc.ª ergo libens etc.ª

q. 50. ar. 5 corruptio solum in libus re ipsa post sit in separat. forma a mat.ª cum ergo Angeli sint forma subsistentes ergo a natura sua incorruptibiles s.

q. 51. a. 1. numquam est propria operatio intelligere quia angeli operatur ab ipso et cum sine opere corporis. unde est corpore carere. et eadem ratio dtiam facit ut dica humana que ni tri plenas vires a illius (donec extra corpus est) egeamus corporis dico e in illo

Hoc sunt Fide firmiter et vig. cuius est pro

clausis actio

Sunt aliquæ opera in viventibus. Sine quibus communicant cum non viventibus, alia in viventium propria, ut Angelus cui corpori uniatur. hec ipsi poteri exercere. Qui tempus corpus mortuum manet. potent in illa.

Probat D. T. a. 3. q. 53. duos angelos nequire esse in eodem loco quia duæ causæ completæ ad eundem effectum non possunt applicari. cum ergo completa causa sit sua operationis Angelus per quam in loco esse dicitur inde

Ar. 2 q. 53. Angelus potest moveri successive et continue seu discontinue; non transeundo per medium; — et cum nunquam per medium transeat videtur saltem sophistice probari illo argumento f. 102||

Hic, eo modo quo motus Angeli discontinuus fit in non tempore. sic de hac aula in malacam sive mechoacan in instanti sed non in modum quo mutatur.

||ar. Ro quia Angelus cum in loco sit per suam virtutem non illi se in indivisibiliter applicat sed magnitudini cuidam unde non transit attingendo et equando indivisibilia; sicut de puncto argui satisfacere.

q. 56. a. 3. Angeli in statu suæ omnium rerum naturalium notitiam habent. Sunt nam cum illa acquirit habere ergo in subiecto cecus. scia posset saber de colores, ergo quia anima nostra corpori uniatur sequitur ipsa aperire naturæ impedimentum operandi naturalibus

divus

d
q. repugnat. (In obj.)

q. S 6. ... Ragat. v. intelligere Angelis sui eius
substa. Repugnare (ql. intelligere actualis, seu accidens
in se eius. intrinsecus angelus (ang
2.° ar. Probat. nulli sit intellectus ang. sua ee. Repugnare
(q. hoc est ipsa sua actionem transeuntem et imm. q. illa
intrinseca ad exterius determinata est, et ipsa est
determinatur, at ista quoadmodo e infinita, vel
ex. eius intelligere habitudinem licet ad omnia
frequens angelus est suu intelligere omnia ipsa
q. tramina opera prev. Deus
Ar. 3. tri. dupsarum mod. per intellec. Angelis sui eius
ess. q. negat D. T. et meo modo nos dos (ql. ip-
n potest ee sine suo actu essendi; potentia fin. creata
n repugnat esse sine suo actu ... nitt nihil sine
actibus intellectualis. dicitur ergo nullas prius opera-
tivas creata ee vel essentias
Unde colligo pro. q. dum D. T. mat. (quius est est
ipsa pot. passiva) n potest ee nisi da virtute sine
fra; fra. enim e aliud in ... pot. et est esse
n ... ess. videigr. quomodo ... eo ipso
qpess n pt ee sine suo esse mat. requir. esse
Prie fin. ... quo p exist. mat. a ... gt —
Stetes ergo accidens in pot. operativus. (ql. ipse supponunt 2.
subst. seu infini. activitatibus
Fra simplicissima solo e Deus, cum fra cum n sine
dudesse, ita nec repugnat ipsas accidentia substan-
tare ... suu intts

q. 55. a. 1. sicut materia, quae ad omnes formas dicit potentiam, non est sola cum una, ita intellectus. Ex Angelicus (de quo loquor) non habet vim cognoscendi per se rerum cognitarum, cum ... obiectum intellectus sui non similitudo secundum loquendo; ubi... Angeli finita sunt

persuasibilis... non possunt omnia cognoscere patet.

Unde ... solus Deus debet ... infinita ... omnia rerum ... ideo in ... omnia cognoscit. (hoc non repugnat ...

Ar. seq. intend. dicit q. sicut corpora coelestia ~~...~~ materia ... intellig. ... actu ... hinc ... omnium rerum ...

a. 3. ... magis ... cognoscit ... accidit ... rerum explicat magis ... Angelicus ... Unde Deus ... omnibus ... Deus e...

Nec obstat q. ... quilibet ... sub...

... Angeli dico ... modo

Ar. 2. q. 57. colligi ... negari ... cognitiones singularium ... species. q. singu

157 lare q. non possumus cognoscere ... materiale ... intelligibilis ... similitudo rei cog

... non est possibile species immateriales (quales intellectui ... debet esse) assimilari obiecto materiali.

Angelus ... cum duas species intellig. n. habeat nisi per ... 3°
... ab ipsis singularib. sed a Deo amissis
forte ... ideo n. oportet quod sit tanta 157
similitudo ... inter inferiora et
superiora ... quemadmodum ...
... magis ... sed per species ... angelus
cognoscit. — Idem
Ibi ar. 3. cognoscit Angelus futura n. sua causa
sed necessario ... mediante similitudine. cognoscit futu
ra ... cognoscere ad Deum solum spectat
unde ... Angelus ... moveri ... cognitio
nib. ... negat actu semper cog
noscere.
ibi ar 5. licet Angeli divina sapientia cognos
cant n. ... in ea latet quod illas n. comprehendunt
C. 58. a 1. ... remota est ... de
acu ad ... habitu ... species intellig.
ac est ... pot. ... sen ... cum ...
angelus ... consequenter ... cognoscitur, et ...
quas species careat ... carent ... actu
... in actu omnia ... —
Unde est quod motus debet explicari sunt de
... actus entis in pot. n. tam per respectum
ad agens quam per respectum ad ...
Hic ar 2. sicut ... multa simul ... ...
multa nequit ... bene ... ut unus

... ven

ita intt. Unde Angeli qui per maiores species plu[rimi]
bus rebus convenientes plura simul cognoscere possunt
Propter hoc sequitur Genua res Soli intellectu spe[cie]
cognoscere similitudines hoc in imaginatione vel [ali]
bus ceteris potentiis corporalibus. [Et] intelligi[t]
Angelus [ergo] (q. 57. a. 4.) omnes res corporeas [et]
immo et ipsos intellectus vel voluntates tam creatas quam
increatas, non tamen comprehendunt actus earum quia
non nisi ex libere procedunt [ergo] [illegible] ratio. secre
ti
58. a3. non est discursus in angelo. Statim enim q[uod] cognos
cat ang[elus] etc. Deaque voce nec componit [illegible]
[illegible] [illegible] potest cognoscat Scit omnia ea quae
ipsi attribui poss. Non sicut nos [illegible] etc. ve
[illegible] q[uod] ang. opositiones seu enunciationes cog
noscit
Obj. hic [illegible] placeat q[uod] diversa a dicta
magis discernit quam contraria quoad rationes essendi
Secus tamen quoad rationes cognoscendi [illegible] ut
cognosci calidus cognosci non esse non calidum
non tamen cognosci frigidum
58. a. 6. et 7. de Ang. agenti [illegible] cog. ange
lica dicitur matutina quae cognoscendo verbum cognos
cunt esse primordiale rerum seu Ideas rerum quae
sunt in Deo, dicitur vespertina quatenus terminatur
ad res ipsas prout sunt in propria natura. quod sunt ne
dij spere intellig. quas, ut iam dixi, iam

ultimate sit. arg. intra. quae deus cuius et eadem 4
ordinare esse potest. fuit. rx. p. 2. bon. 1. p. vr
2q. divisibilis atingi intta ... xp

Collegi sic nihil obstare quod deus generationem d.
... sit relatione simul in eadem potentia sit. vel
voluntas in medio & inferiori eadem in qua. exp. obj.
... exp. modi qui una superat. alia nihil. n. q. 12. a. 10. f. 10
... 5. cor. 13. imperfectio evacuatur ... facto
intellectus cum opinio. vel v. f. dei fidei.

Collegi ... 2. q. 59. q. nullus ens inclinat ad
aliquid exterius per suas essentias. bene ... ali
quae generaliter ... 10. est ... cum
eius in ipsa re completa sit. ad quod quod exterius est
quaerat quaerit ... voluntas humana, bonum
ut ipso delectetur ... impleat.

Unde est quod voluntas angeli non sit eius ... ens
naturae vel accidentis ... operis

Unde est quod materia appetit eo. quod (licet sit
per ... extrinseca adveniente) est
ei sibi intrinsecum. & ideo ipse ... cum
ipsa materia ... eius ... est

Unde est a quod deus qui se ipsum diligit ac intelligit
per suam essentiam ... intellectus ... voluntas

... Absolute concedi d. ... est
intellectus et liberum arbitrium

... a. 4. salvat electio in angelis in subita perceptione
boni, quia inquirat ... homini ... est
imperfectio) cum ... cognoscat ... in bonis
detrahat. videas ... 11.

nota ... quod in verbo nemo ... angelus omnia cognoscit.

theologi q. temperã et fortitudo et fere totã
alię virtutes morales, quomodo mollifici
H. perdessensitiva in volunate, consumunt,
C. 60. a. 1. theologi quilibet nat. esse proprio alii
quod inclinatoe sapere, sicut aqui i...
alia. ex ... iam in qua sani inclinat ...
cuius immediate ab aliquo accidente supra
natas fundato
Hic 2. a. dilectio volus. et dilect. electiva
illa est finis ... alibi et ... quod finis
est ipsa beatitudo, quia naturaliter omnes appetunt
electiva ... in eo quod ... ad fines
Angeli igitur utrumque dilectionem ... Non
tamen utrumque ... (sicut in hom. per discur
sum procedente est.) solum voles nam simplici
intuitu ... cognoscunt
Hic a. 3. amare quemque est bonum velle; hoc
in genere ... considerari potest et appetitu vult et
electivo. itaque ... homo et angelus amare
utrumque dilectione
Hic a. 4. dilectio ... finis. tandem tendit
in dilectiones ... ipsius. homo vero i. An
gelus naturaliter proprius amor deficere non potest ... sed
... potest deficere amor quilibet in aliud ...
quod Angelus ... sicut ... naturaliter ...
similis amor intantum est in quantum ... spei
unde ... hui ... amore
electivo hom. ... et Angelus ...

gelus odio Sabeam
Colligo ego hinc quam amore nat. Deum necessario amamus ob similitudines nostras exemplaris ad exemplar, ad quem tamquam ad causas referimur licet dilectum est.
Hic a. ult.° excellentissimo summo studio ponet in fine quod homo summe et qualibet ex parte plus diligit Deum quam seipsum. amore nat. ad quem admodum manus naturali ad conservationem capitis erigitur, sunt enim omne innata et inclinationes ad universales seu universi auctores conservationes.
Unde est quod natura reflectitur supra se et solum cum bonum est singulare sibi ipsi vult. et quaerit. s. est cum vult comune
De manera quo nos et deum amore nat. amamus. et illum magis. — Mos. quod preceptum decalogi est nat. e theo. confirmat.
C. 87. ar. 4. Actus voluntatis cum abintus ortus Sabeam. maxime si ipsi ponente
C. 62. a. 9. Charitas imperfecta viae comprimitur potius premio nihil. Charitas v. perfecta patriae et sic sicut calidum qui producit calidum quod non dum est perfectus. et aliud qui a Sabito
procedit cum cum delecta
C. 75. a. 1. dicitur quae, o talis corporis sed continens virtutis qualis est anima ad corpus, quo mo- net.

~ et bene aduerti (ubi supra citi) quod dicitur animas
intelligere organis ad intelligendo. [illegible] non ex
ercet unas operationes per organum. sicut videt [illegible]
[illegible]

Hi a. 4: illud a [illegible] nota, illud quod unaque q.
72 [illegible] operat tali rei opero[illegible], videlicet, daremus
animae separatae omnes hominis operationes fa
ceret quas totas ei homines decernimus.

& hic a. 5. & maximi [illegible]. Mat[illegible] spiritu [illegible]
tionis. [illegible] p[illegible] [illegible] replicationis. [illegible]
157. [illegible] a[illegible] [illegible] [illegible].

Hic. 1 quod iam ni fallor alibi [illegible] expositio [illegible]
actu [illegible] quidem ex mat[illegible] & actu [illegible] ex [illegible] [illegible]
[illegible] a deo [illegible] participatio. illius alius infiniti, fu[illegible]
[illegible]

Hic a. 6. sicut posse creari in anima [illegible] in ipso, [illegible]
aliquid [illegible] [illegible]. [illegible] in aliud Dei [illegible] corruptibile [illegible] illud
posse in [illegible] verti, [illegible] & corruptibile [illegible]
[illegible] posse adnihilare.

[illegible] 75. a. [illegible] & [illegible]. a. 2. hec [illegible]
[illegible] 1. 50. 1. 4. hec [illegible]

[illegible] Angeli [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] ca
ren. Mat[illegible] [illegible] principium [illegible].
[illegible] ubi, nolo. quod distinctio
numerica. importat quandam [illegible]. [illegible]
[illegible] accidentales [illegible]
dicas accidentalis distinctio videtur ei in Angelos

Q.i Si quae inveniu[n]t species magis vel minus vile
Ligentes, — R.o harc ee essentiales dist. q.d
Subst.e Angeli et eius essentia et intelligibilitas
Angeli in intelligibilitatib. sit excessus eni di
versitas essentie q.i spes st. sicut num[er]i [ut] Ar. 8 mg. T.x.10
Ex hoc colligit q.d Sortes et Plato num.o distingua
[n]tur q.i materia patent —
D.a nam mat.a omnium rerum dr. a phis causa
des spei q.d i li unipsa ee magis et minus
similiter est diversitas exemplicabilis q.i est substa
quae intra una spes suscipit magis vel minus
R.o Bene argumentari et mat.a ipsa dr. prid
individuationis q.i ipsa subiectante acciden
tia quant.a q. albedines etc. resp. quorum
e diff.a accid. et numerica int. Sortes et Plato

ne —
— duc dices n satis fio ex dictis q.i int animas
P.i et Pli diff.a numerica, [illegible] q.i
R.o una magis alia minus intelligens est.
R.o hac diversitates ex eorum procedere
a dispositi.e organorum diversa.
D.a q.i animae separatae adhuc retinent suas
[illegible] et una gaudet meliori intu quam alia
R.o intellectus e por.as accidentales, int quas
excessus n causat diversitates essentiales, sed
acci. et inde est separatae aie disting. num.o
D.a q.d si aia separata crearent iam sine mat.ae
interventu possent distingui num.o —

Vitterius 8°. Angeli ipsi quare n(on) possent etiam
respectu huius excessus in intellectib(us) eorum ipso
sed dari numerica distinctio. ~~quandoque~~ Nec
valet Resp(onsi)o dara q(uod) [i]ess(enti)a Angeli & eius
Nibus e intelligibilitas - naz d. T. a. 3. q. 54
vt hic Sabbes. f. 2°.) ait. potentia intellectiva huius
ang(eli) n(on) e eius essentia. Si g(o) e accidens
car(et) ett(er)a / ignoro solutionem.
Ex his omnib(us) colligi aliud arg(umentu)m: q(uod) dixisti p(ro)p(ositio)
vi dixi est & p(ro)bat ait. d. T. a. 7. q. 75. prim(o)
in diu. ex mat(eri)a & ipsa n(on) aget. S(ed) ab accid(entibus)
Nib(us) aquib(us) tandem tandem omnis num(eri)ca dist(inctio)
sumitur — oia g(o) ias ruit illud axioma q(uod)
diversitas num(eri)ca acci. sumit(ur) a sub(iect)i diversi-
tate / Sed certe Recte R(espon)d(ea)t f. S. T.
C. 76. a. 1. recte colligi anima ee forma S. q(ua)n(do) n(on)
cuiusq(ue) rei ex eius oper(ationi)b(us) ostendit(ur). cum g(o) intel-
ligere sit ~~ipsius~~ S. oper(ati)o ett(er)a.
Itidem quo f(orm)a est nobilior eo magis mat(eri)am domi-
nat. Et ipsius dominare Materiam video q(uod)
plus de actu sit n(on) ente nobili q(ua)m mat(eri)a ex
ipsis contra, ipsa e actus. unde videre est
q(uod) planta plus habet actus quam lapis. vnquo
esse actus n(on) est. & calculatis p(er) gradus entis
eius respicere, & ipsius similis q(uod) h(ic) g(ra)d(us) n(on) minus ett(er)a.
Axioma [S(anct)i a. 2] unumquodq(ue) hoc modo Sit unitatem
que Sit ei, - similiter q(uod) multiplicata [inde e q(uod)
aia quae vnit corpori vno num(er)o sit una num(er)o.

Recte quidem (a. 3. q. 70.) Ab. ops. dixit D. Th.e 1
sicut numeri (q. 2. n. alia diversitas eorum essen
tiis nisi penes excessum. q. apparet in a[nim]a intellectiva. quae in sua virtute continet quod Sensitiva
brutorum. et nutritiva plantarum.
26. In def. v[ero] homini. prius dictum D. Mat.e
metaphysice loquendo. n. fisice —
H. manent etiam sunt in mixto forme elemen
torum a alch. p. virtute. hoc est in suis accidentib.
formis. ut ignis in calore. aqua in frigiditate cum
quib. accidentib. virtutes formae substantialis
digestiones mixtorum. Ad. ipsam formae receptionem
Ar. 2. de an. tex. a. anima est actus corporis phi
sici organici pot.a vitam habentis
C. 7 b. Q. ar. 6. an. e. in qualibet p.te corporis significat
essentiam. s.ed non omnes suas virtutes. q. in
34
sede. in operat. actus videndi.
H. resp.e ad 4. virtutes manet spirit. in vele et intel
ligere in nulla p.te corporis esse dicuntur. q. organo
non eget
Ar. 5. f. 77. pot.e animae quae manent spirit. n. est. 11 aliqui
distinctae ut in prio. seu emittere ut gassu habeo
ut tum in subs. in toto composito, et ab illa quidem
Hic a. 6. Per substantialiter facit esse simpl. 35
accidentalis facit esse tale.
~ Cur. brutis sit eq[ua]l[is] esse tale. videtur posset resolu
tiones usq. ad ma[teri]a[m] primam. verum potest

matice id. deffendere potentes.
Hic a 6. accidentius proprie dictos incquantus
tenuntur (?) formas substantiales. c causa distinua
(si per reales transmutationes. de per omnes ... quod
... resultantias) at proprie incquantus ...
rat in potentia excepcerunt. Accidentius vero ex
ternorum ... causa productiua; ... ...
extinguendi; erit incquantum mutat ... potentia dodecam.
V. de acia ... potentia destinguitur ... obiectum ...
... hic a. 3.
Quo modo etiam reuocat anima (Hic ...) ... ...
causa finalis. nam per illas ... potentie
v.g. visus. potius quam eruerso
Hic ar. 7. colligi hunc modum dicendi: ordi
ne naturae. secundum ordine generationis. ille est
ordo intellectionis. ille vero executionis. ... ...
alibi, ex quo colligo principalioris potentiae
ordinem nat. ... ...
Hic ar ... & est intellectuale gaudium
odium amor. ... ... que in anima sub
... & manent separata. & sensitiua
que in corpore ...
ibi ... aia separata semper dicere radicati
... vegetatiuam & sensitiuam
C. ... a. c. quinque potentiae ... anima ...
apetitiua vegeta. sensit. apetit. siue locum
motiua. & intellectiua ... animae ...

dicent p triplici viventium genere. s. vege-
t. sens. et intell. vend. n' intelligunt, vegetar' quod
esse animae essentias. in Bruto. sed por.ª speciei ani-
mae sicut nec in se intelligere. cuius cum est.
Thi. ad. 3. iam alibi. Spr. est appetitiva qua dicitur
nunc scilicet appet. intellectus et inclinationes cuiuslibet 160
rei in aliquid extra se suum. at app animalis
sunt res cuius similitudines apprehensas sunt p
cogitationem; nec neque quin coincidant in eodem. app. nat. et talis
ubi nota. . . sed forte adversum existimas quod alio
videre in caelo vegetantium in se esse operationes ipsius habentes principium. a cuius animali sentiendi nec caeli
neque (adverte) quod vissiva n' fuit porª sen-
sitiva
Thi. a. 2. q. nunq. cogitasti n' anima sensitiva dum
cois. talibus d'. qui omnium externorum sensuum species 110
recipit. et de ipsis decernit amandum. sed adulari
illius animae. due presentia ss. qui status species
transeunt ad fantasiam. quae fantasia simul
recipit species sensibiles nec. pales. sed est similes
les. s. liquid in minimo
Tu hoc quiet. fantasia ad signum desert. et in motu et
memoria. et id. sed molyplici cum in se referat
ad sciendum. quod deceat.
Itque. eo. omnes porªe sensitive animae sunt por.ce et
primae animales quae cognoscitivae sunt.

162 q. 79. a. 10. diversor videre est. actus a ratione
intelligentia procedere omnis in agit. intelle
9c lectus eadem est. non enim ut ead. alibi f. 37. 6
omnis diff. actuum potentias diversificat sed solu
illa que non potest reduci in idem principium
r. inferior quandoque dr. judicium partis sensitive
~~...~~
~~...~~ quandoque vero r. inferior dr.
22 vt elicit actus distinctos a ratione superiori
~~...~~ et alia obs.; q. si actus ille est agi
bile in particulari, sive sit ex aliquo
sciplina ...... sive ex fortuito hoc. vt sic dr. cogit.
q. 79. a. 12. refert ex Al. 9. in ... q pot.
rationales determinatis
... sicut intellectus est ... naturalis stabilitus primo
principio ... speculabilium qui dr. intelle
... alius ... agibilium qui dr.
17 ... naturalis ... adeo
... ad bonum ... virtutes ...
~~...~~ falsa hoc ... ~~...~~
~~...~~
q. 13 conscientia, vt ex ... est
... regulatur et procedere a stabilitu
actus intellectus ... voluntates ad aliquid
... ~~...~~
q. 80. a. 2 appetitus sensitivus seu sensualitas divi
dr. in duas potentias sensitivas irascibilem et concupis
cibilem quarum differentia est in hoc quod concup. termin

9°

irat: ad bonu. vel sensualis intellectualis potentis iracib. s. hac ad malis inimici. & cha quidem diversas ea potas q. porgt quis neglecto proprio amore ... daipisib. attendamnu inferre conari. ... ex iracibili.

... a ... Brutus status atq appetit ... concupiscib. & iracib. movet. ... Unde Ar. 3 de an. tx. 57. ... supremus movet inferiores sicut sphera superior inferiores ... ex ... lib. 2 ... c. ... principatus despoticus & politicus ... anima dominatur corpori ... apetitui ... ille ... dominio ...

Hoc ... modo notari cogitativa in homine ... inferior que versat circa agibile in particulari sive bonum sive malum & consequenter ... quasi inferte ... ex ipso superiori, que versatur circa agibilia in universali sive bona sive mala. 59

Nota ... ex ... inferri ... concordia nunquam adversat superiori ... ... & inferior ... gratia ... inferior ... qualis ... inferior ... & que adversat. ... superiori, ... judicium sensus comunis & fantasie quo ... convenientia ... judicat

In homine ... judicium ... ad ... malus apetitus ... Veru

Vero. nec nec motus culpabilis est nec mul
a/ Carere vo- tus dicitur qui statim excitat ex nimia tristitia
luntas potest comprimere. surgit dubitatio. quod sint velut casu
culpabiles motus (dominans in politica est illis)

Et. non est praetereundum. quod quandoque est motus ex
sensitivo appetitu oriri potest, et ipsa voluntas et
etiam intellectiva et sic erit magis culpabilis (secundum
Cris. Dr. voluntas aug.)

Colligo hinc quod brutum statim aeque judicat
per suam aestimativam absque omni indifferentia mo
neri quod in bruto non est vis superior nimia a qua
libertas oritur. Unde est. quod statim
canes v. g. indifferentes videamus ad duo
hoc illum quaevis ex defectu imperio
in appetitus quae dicit firmiter in eius aestima
tiva

C. 22. a quinto. potest perspicere diversitates
communisiones in diversitate et differentia speciales
obj. unde dicitur. quod in appetitu intellectivo non
distinguntur per appetibilis et irascibilis. quia
ad voluntatem oritur. l. quod irascitur sedi ab
alio amoris alicuius boni, secus vero accidit
in appetitu sensitivo nam sic irascitur per ea
ratione quod in bono est. Pro hoc bonum quod me
lius includes ex ratione appetitus primo suius. f.
Ar. 3. Eti. c. 5. qualis unusquisque est talis fi
nis ei videtur. E. ...

que vris fatea corporis qualitatem simul
inducere & conari. ut voluntas hoc
& illud. eligere sequat: verum non obstan
quod politica omnino semp hu[illegible] fruct[illegible]
de habitib. animae inclinantib. ut ultra
[illegible] & nt generari & postq generanti nt elici
actus eius pendet ab lib. arbi. d. 3. a. 1.
C. d. a. 4. 2a nunq excogitasti q aequo melius
formas fuerit nt cognites primaev. q. vel
de imperfectius & quasi p remotionem
C. d. 2a separati cognoscit p spec. universa
lius. quas s. adquisiuit in hac vita. s. infundit. nob.
tur adeo post quam fuit separata, n[illegible] p spec.
res materiales singularium cognoscere potest (q)
ut iam dictum est spiritus assimilat ipsi rei
cognit. vide cca hoc f. 2. nam quemadmodum
Angel. quo perfectior fuerit. eo sit universalior
p rem speciem: ~~et [illegible] minus [illegible]~~ ita.
~~quamlibet rem in singulari cognoscentia~~
ut quia infimum gradum nat. sit in substantiis
separatis minus erit species. eius cognitionis. ubi
erit tu. necess. spec ubi sic dictam — omnino cosa
His scin opt q. [illegible] separari accepit. intellect
connaturam, e supernaturam nam quidem
ipsi nobis est corpori unire. exemplum e
in lapide existente in hoc emisphero
qui nollet in centro esse deberet

Notandum tamen hic quod licet si Deus animae cuilibet separatae omnium rerum species infunderet in ulla, ut quidem ita perfecte rem quamlibet per singula res demonstraret in illa specie cognosceret sicut Angelus.

Hic est notandum quod anima separata nequaquam cognoscere Angelum per se ipsam. Sicut quemlibet alium cognoscit itaque necesse erit Deum illi infundere speciem [a] rerum de Angelo intelligo ultra modum suae naturae atque supernaturalem rerum cognoscat. Dico praedicta ut quando Deus abstractive cognoscat. hinc est clare. nam. consequens est.

Hic ar. 5. audi 1. manere quidem species intelligibiles seu habitus. scilicet quos in hac acquisivimus, et manet aliud. Sed non eodem modo. ante autem erat per conversiones ad fantasmata.

Anima separata videt res per species infusas per divinum lumen cognoscit, ut per sensibiles apprehensiones. Deo distantia. Etiam nec idem de futuro. Quia vita animae aliquid est cognoscibile nisi in quantum est esse ipsum.

Ipsi de conservatione dicit 1. q. 104. art. 1. ait omnis effectus dependet a sua causa quoniam est causa eius, cum igitur Deus sit causa esse rerum. Alia autem causae solum causant suos effectus in fieri non in esse quemadmodum domus pendet a domificatore.

notam. in est q. incorruptibilia a corruptibilib.
differunt q. hec vero habent nobilius requirunt
a Deo dependentiam quoad esse. Sed ad hoc
q non destinantur ab aliquibus causis 2is. a quib. dependeant
foret. Huius modi preseruatio ab modijs
causis 2is fit.

Nolluit demittere ex D. T. q. 12. a. 3. q nulla
creatura videre pt directe & distincte essentiam
Diuinam per sua notitia S. per lumen sibi connaturale
causae supernatle cuius ratio est clara q quadrupliciter
dum ignis vel spiritus flagret necesse est elevari
vltra quid natura. ita lumen illud quo essen-
tiam ipsam Diuinam Angelus attingit superna-
turale e proportione naturae.
Idem ait D. T. q ex minori & maiori lumine
clariori S. obscuriori i. e remissiori e cognitio in crea-
turis beatis, nulla tn comprehendere Deum
Vnde e q nullus cognoscit quae in Deo virtualiter
i e. eminenter. Sed tantum in causa sunt omnia in quan-
tum quorum e causa - unus tn plures vi-
debit 2g quidam singularia loqui nas
corporis iam creatas spes. S. quod nemines
beatus. ias naturae, ias vespertinae notitiae
ignorare existimandus est

1. 2. q. a.

Atque importunus dicere? hic erg. 65. a. 1. q. virtutes morales necessariam connexionem in perfecto virtutum statu illas videremus. Ratio est quia prudentia est prima omnium et sine qua ceterae esse non

4°

166 possunt. prudentia est recta ratio agibilium omnium. Si liberalis sis et aliarum careas prudentia carebis, et eo ipso liberalitatis virtutis nomine non gaudebis —

Et ar. 2. hic aut q. cum verum sit virtutes tales esse respectu finis, ad quem dirigunt, ubi intentio finis perfecta non fuerit virtutes perfectae esse nequeunt: ostendit autem quod sine charitate beatitudinis intendi non potest. Sine ipsa virtutes morales non perfecto modo esse nequibunt [~~hoc~~] de infusis. [secus de acquisitis.

Et 3. ar. hic aut s. doctor infundi omnes morales virtutes cum charitate, nec obstare

130 dicimus difficultates esse in iustis circa aliqua opera quia hoc non ex voluntatis defectu sed ex parte inferioris. Per inferiorem quae facilitatem ex longo actuum exercitio

~~opera quae poterant sicut Sabbati, cum ... ~~

Noto preterea ex 1. 2. q. 52. a. 1. et 2. quod qualitas dicitur intendi et remitti quod subiectum ~~magis~~ idem manens magis minus vel albus est, quod

quantitati nec aliquero in specie. gli accidentia
maxime prima subst.ae cui intendi et n. decor.
Nec nego aliquas ei qualitates quae non solum intendi
verum extendi poss. p[er] additiones [illegible] quae est
poss. corpori fieri: et augeri per novas et [illegible]
eiusdem qualitatis seu speciei et partiones [illegible]
motus. hoc tam. non in omnib. qualitatib. invenies

C. 53 Ar. 2. nulli c'diebus [illegible]
l'accidens consumpt. subiectum [illegible] perché dus
q. 54. a. 1. diversitas [illegible] obiectorum [illegible]
[illegible] non poss. [illegible] qualis
niens [illegible] substan[illegible]
Nam [illegible] humana
a. sabitus moralis virtus [illegible]
Cum enim in hoc [illegible] de
[illegible] egent sabitib. videtrene / de Sabilib. ugo
f. 194

NB 20 mar.a de Angeli, a comodere la
q. 12 d. T. ar. [illegible] ex Banes Colegi
nullus beatus de [illegible] cognoscere [illegible]
cognoscere posse [illegible] de ipsi as
quae ipse [illegible] [illegible] potest
sequeret. [illegible] inde cognitio comprehen
sibus dei, [illegible] quaedam
S. primo

~~Deus~~ Beatus cognoscere in Deo omnium suas essentias non tamen cognoscere quod ipsa producenda sint adeo quod hoc dependet a libera Dei voluntate. quemadmodum quis potest scire omnes quae cadunt sub objecto artis de misericordia, non tamen scire potest aliquam fabricationem domus quae cadit sub libera fabricantis voluntate.

Dices: videtur sensibile quod supponamus Deus non [illegible] creare quidquam. Ideo [illegible] in talica ho tamen beatus cognitis quod videns cognoscere omnium rerum essentias omne quod cadit sub objecto scientiae Dei cognoscere[t] plus hic sed excusandus defectus. Videtur quod sic verus cognoscere beatus defectu aliquid videns non tamen omne quod facit, neminus quod facere potest.

173

Non vere extra res ex q. 2 a. 2. 83. Baries [illegible] quando [illegible] mutativa bene in distributiva illius [illegible] [illegible] Deo alicui obligat. [illegible] alicui [illegible] Convenit quod [illegible] acceptam

Satisfactiones Xpi

v. Praecipua ex mais de incarnatione q. in 3 p.
q. 1. ar. 2. v. pntb. hoc ex gra. dei potuit satis
facere de rigore iustitiae pro peccato . . . suo
l. alieno Respondit q. si infinita sui offensa
objective est objective est infinitus . . .
tionis / R. Rg. q. . . . opposito modo
offensa v. contritio seu satisfactio . . .
humana seu valorem a . . . illud . . . 132
~~. . .~~ humani valorem . . . itaq. . . . 172
. . . satisfaciens manens inequalis
deo nunquam rigorosa pt ei satisfacere . . .
humanis ex obj. cli infinito /
v. . . . aut quilibet hoc requirit depositum . . .
. . . satisfactione . . . rigorose ex
. . . roe . . . n . . . deus quem libet
n posset facere caput morale omnium qui
. . . pro omnib. /
Vr. . . . in tractatu de peccatis . . .
in alia . . . specialiter . . .
. . . regulae, alia est aversio
. . . simili modo . . . videndum est . . .
. . . et . . . quatenus
effectus . . . . . .
. . . sufficienda dei . . . dicimus . . .

Ctq n' possi creatur adequare alicui peccati
... primad... ni ... illas 2as 2as
... aequa... humis ee alius satis
factorium ... ut ... infinit
peccatu humis in aggravatione & ex vilit
... & honore ... satisf. v. humis
... precipue ex valore satisfa
cientis itaq ... ho ... ... infini
... n' potest adequare p actum bonum in
finite ... deo infinito
... quo laudes ... x̄ ... purus ...
n' potest ex gra quantu... divina satisf,
... de rigore nec ... nec p alij ...
... nec deus potest absolute facere
... aequales ... homines ... aequalitas ...
... ad ...
... diversum est n' ... merendi
... quod n' requirit ... propr ho ... im
est necess.a ... ut meritu ... , ...
... ... merit ... ordinis ... infinit
... in quo potest ee ... aequali
... est ... ...
... inventus ... notandi ... pe
... omnino ... gravis
...

ac alter omnes esse indies tendat postea
decima et est luminaria conformi: utriusque rationi
Luce est Scriptis quoniam deliber animus

Expresse dicit D. T. q. 34 ar. 3 in

nomine personae importatur oblique natura

nam persona est aliquid in natura individua

subsistens; in nomine igitur persona divina

importatur ad relationes personales et impor- 143

tatur necessario ad creaturas. importat in

obliquo pertinet ad naturam et importat in

nomine Verbi resp. ad creaturas. Verbum exprimit

nomen ideae est principaliter impositum ad significan-

dum respectum ad creaturas. Ideo ad diversos

respectus diversas ideas in Deo ponimus. at

verbum principaliter est impositum ad signifi-

candum respectum ad personas seu ad dicentes .3.

et consequenter ad creaturas. ~~[illegible] expressivum~~

~~[illegible] ... expresse D. T. ibi~~

~~[illegible] aut est verbum cognoscitivum de expressivum~~

Dico unicum verbum Dei est expressivum trini-

tatis quin et creaturas v. est expressivum

verum et operativum

v. l. 34 a. 3. Pater producit filium exigit omnis

intelligibilis naturam hac cognitione plus perfectae

quam cognitio sui divinae essentiae cognitio ipsa cognitio

omne intelligibile repraesentat Verbum est

trig. l. v. representat ipsas ess. divinas 24
tri creaturas. nec inde sequatur possibiliter in modo cognoscendi illa modo intelligendi nro.

colliges ergo utramque existimari intelligendi q. ipsam constituere fraternitatem. in ipsum divinis ab ...

v. Si tum consideremus in filio filiationem, relinquitur q. filius distinguitur ab spiritu sancto. tota enim ratio distinctionis est relationum oppositio.

Spiratio activa filii q. non constituit personam ... proprietas personalis, sed personam constitutam distinguit personaliter ab spiritu sancto, sicut aliud est facere domum albam, aliud domum factam dealbare.

Bene consideratur distinctio filii ab spiritu sancto q. ille procedat, nec eadem sint processiones, nec illa sint cognitiones, sive amores. sed ad ipsam relationem filiationis consequitur relatio spirationis activae. sicut in spiritu sancto spirationis passivae, q. nihil est aliud quam intelligere cognitionis. sicut enim ad relationem paternitatis consequitur eadem spiratio activa. Haec nota maxime modo ...

vnde. et quod. spiritus s. necessario procedit a filio vt ab ipso distinctus intelligatur.

ubi 2a. veritates vt probet quod saluari dicitur nisi filius et sp. sanctus tanquam procedit ab illo. et pater per voluntatem aliquid produceret a filius qui iam per intellectum produceret et sp. s. [illegible] filio et tamen. Resp. [illegible] necessario [illegible] voluntates [illegible] rerum realiter quod non haberent operationes [illegible] spirationes si [illegible] procedens [illegible] tamen eadem [illegible] filiationem quod eadem [illegible] spiritus [illegible] procederet aliquid [illegible] vt spiritus [illegible] absolute procederet vt genitus. [illegible] magnus [illegible] solues [illegible] 16

Eiusdem q. 36. ar. 3. [illegible] procedit a Pe. per filium. [illegible] quod virtus spirativa filij a Pe. comunicatur [illegible] filio. Et tamen idem hic Pe. et filius principium spirationis non est dicendum mediate procedere sp. s. licet [illegible] diceret filius [illegible] personalem id dici potest.

nomina adiectiva disponunt supposito habente Deitatem. at substantiva ipsam. inde est quod pater et filius dicantur duo principiantes spiritus Sancti sendus spirantes. non tamen duo principia spiritus Sancti. Secundum quod indivisis convenit. Vnum principium obliqua rectis. Spiritus

Vt dicat possunt dici duo ... creatores quia creandi convenit ipsi divinae naturae quae una est, non respectu supponendi.

... ex ... virtus spirativa ... et spiritus sancti ideo est unum principium ... duplex principium ... et filij ... duplices virtutes spirandi et generandi. ...

... unam tamen virtutem habere quae ... filij ... generativae ...

... nostram quibus ... Symboli ... concilij ... libro.

Ad 2. 1. c. p. quo magis immaterialis est subst.
magis representativa est. Visus adhuc non scia
sensib. q. vendet. nam visus est perspicacior
q. sua media quae videt clariat. supra mat.
coloris maiori excelentia quam ceteri
sensus.

A S B. de aia c. 4. intellectus potest facere omnia
q. omnium rerum species intentionales potest habere.
Nunq. sed sensus accid. omnia essentia sple.
in imagineres.
Ad reducis in Deo intellectus agentis q. ille non habet
producere species passibili Deus non ~~qui possit~~ aliq.
spes. est plad ... tales representat ... in ipso
omnes res sine cog. mag. gens aproximet & pro
dicari ... in deo intellectus passibilis dei
clarij omnib. imperfec. quae in nobis videmus
intellectus qui sine se simpli est perfectus quod quis
in creatura inducit vos imperfecti, visus 14.
hi. diversi sed qui ... perfectus
Quae in homine ... intellectus ... effectiva ()
simplex. ... in deo simpl. ...
... in deo eminens. —
Concipimus in Deo voluntates. intellectus memoria
sciam etc. quae omnia ... diversa in ipso ...

unica simplicissima, fantasque eius essentia. At hi' Sa
distinctio in ordine ad nos, seu ad nostrum
modum intelligendi' quod nos concipimus deum
per ordinem ad creaturas in quibus etc.
/ Dices quia cum concipimus ea diversa in Deo
que in rei veritate unum simplicissimum est
ergo rationis efformamus. Respondeo non efformari ingu
rosa conformis quod officiale est quod non sit fundamen
tum in rei. ytem conceptus quo cognoscimus
ista in Deo diversa sunt totaliter fundamentum
in quolibet sed in hoc non sita est distinctio rationis
rationatae. & non quantum vero rationis propriè sunt
correspondentes. #
Dices 2º concipere in Deo intellectum distinctum quid
ei a voluntate videtur ei concipere in ipso
imperfectionem quod maiores in illo conciperemus
perfectiones si per intellectum & intelligere & velle
conciperemus. Respondeo quod est si sic diversa con
cipiamus tamen infinitas perfectione et volun. &
infinitas in intellectu recipimus, nec aliter de Deo possu
mus concipere, siquidem eum cognoscimus ut ple
ne et conceptus [illegible] intelligimus que ob. est a. mo
ta nra dum in hac vita.
concipimus in Deo p[illegible]. sapien. scien. prud. intel.
que ss. [illegible] intelligi in se repugnat, quia ex
[illegible] sufficit distinctio rationis [illegible] ab a vir
[illegible] objectiva. quod diversum est offi[illegible] scis, &
\# tuto hic quod non solum hec dicere distinctio rationis rationatae [illegible]
[illegible] in re. est fundamentum distinctio [illegible] in ess. h. al, & reale,

Sap[ie]: ett[ia].) ✱

Omneq[ue] deus Eminent' Otinet, et in ordine ad creaturas seu vt causaliter, in quo sensu Suomodo: ne [illegible] Otinere materias dr. om[n]ia non [illegible] fas. quia ex ipsius potentia educi possit. 148/154

✱ Distinctio habituu[m] sumenda est (Vt salmanticen[ses]) ab obj[ect]is: et aut diversu[m] sci[entiae] obj[ect]u[m] sci[enti]a: et intel. eq[ue] respectu dei, Sap[ienti]a ett[ia]. Et plures dictu[m] est q[uod] obj[ect]u[m] sci[enti]a dei, et ipsa nec d[icitu]r esse: q[uo]d sit in illa videamus; et inducere nos obj[ect]u[m] illus sci[enti]a et nos intelligi: inde est q[uod] divinas cogni[tiones]

Nona. das sci[enti]a et sap[ientia] ac ett[ia]. eo.

Obiic[ies]: nedu[m] simpliciter dari q[uae] fortassis alibi habet et q[uod] sci[enti]a et intel. [illegible] ide[m] obj[ect]u[m], sed tale in ordine quoad sui ingenium gradu diverso [illegible] cognitionis ve.

Obiices obtrem[us] q[uod] ex alibi dixi insuper et q[uod] habitus nihil aliud est, nisi quaedam facilitas proveniens ad subiecti ad actus facilius eliciendos, quis sive habitus voluntatis cum aliqua qualitas rea ig. inherens ipsi: [illegible] intellectus sint species intelligibiles impressae quae et inhesive a[nim]i intellec[tu], Hinc infero q[uod] actus est aliud a sua [illegible], non habitus manet absq[ue] hic et ipsa [illegible], nec nihil ipsius remanet cas[us] quae transit.

Bene hi est q. ex litterat. aliud & cogni
tionem. sed q. ille impere magis imprimunt
& firmant in intell. &t. pari modo ac
dici de habitib. voluntatis.
Non loquitur hic de supernatib. habitib. quid
114. videtis. sci. Dni. vide 6. cum iaceat

At inde concedenda sit pot.a respectu actuum
+ stat. internorum. &t. illos concedimus respectu ex
ternorum creaturarum. difficile est. Dni tn
judicat q. ut pot.a fact. dit respectu
alicuius effectus. dz ee realis dist.o int
ipsa & effectum, seu q. idea dnt deum
qui primum est. & int principatum. d.e.
consideramus deus respectu suarum internarum
actionum. nullos inveniemus dria. q. ipsa
volitio & intellect.o ipse deus. ideo ig. co
116 clud. q. in deo dent. pot.a (seu pria) respectu
externorum fact. resp. tn internarum actio
num. non dent.

D. T. ar. 14 q. 14. 1. p. ad. 3. dicit ideo sciaz dei
n mutari, ex mutat. rei in presentiam. & tamen
rad. q. deus n cognoscit enunciando. &t
153 nos —
142. D. T. q. 15. ar. 11 dicit. in deo diversas ee
ideas. tn diversitatem creaturarum. quae diver
sitas videtur in ipsa dria esse quae est...#
deteriq. D. T. videt loqui de idea obiectiva, in de
...

~~Sec~~ ~~ffrey~~ ~~Sec~~ Idea divini intellectus quae ipsa
est representativa omnium creaturarum unde
diversitatis idearum colligitur
Omnes ergo creaturae (neomodo) hunc esse per par- [possunt] participare (Saberec [illegible])
ticipationem illius essentiae divinae unde deus quae
immutata est in se continet necessario similitudinem
rei omnium rerum in alterutrum quam ex Senece 73/116
multe sumerent imagines ipse exemplar
et idea esse omnium et similiter immutabilis esse, ac
deus est varias inducere ideas formas 143/153
Hinc colligitur potissimo modus explicandi
Deus in se continere eminenter omnium rerum esse
Observatio hoc primum. Aristoteles l. 12. m[illegible] tx 52. quod nullo
potest fieri anim[illegible] quin producens habeat formaliter
similitudines rei productae
Colligitur ibidem ex d. T. q. idea formalis quae in causali
est ipse [illegible] rei) forsitan dicitur objecti-
va quia falsa conceptio reflexa cognitionis: verbi gratia
cum ego cognosco me cognoscere Petrum.
Veritas est adequatio ~~[illegible]~~ intellectus ~~[illegible]~~ [illegible] rei sive lo-
quar de veritate enunciationis sive de
veritate simplicis. Lapis non verus lapis dicitur
quia adequatur [illegible] ipsi intellectui ad eo cognitum
nota hic quod veritas formalis non est nisi in enunciatione
Verbi gratia nunc quidem cogitabam ego quod quando Petrus
[illegible] occurrunt [illegible] speciem intelligibilem
ego cognosco [illegible] producit [illegible]
impressa media qua intellectus forsitan producit [illegible]
Hoc tamen distinctum est quod veritas divina est mensura

rerum, creatibus intellectus mensurans a reb. f. 4.

sensus experientia. qua tamen cum primo finaliter

primum qui ad extra est immediate cognosco

sicut etiam media actione appetendi, proximum quod extra

est appetendo, quod videtur S. D. T. qui ar. 1.

q. 16. 1 p. ait sane eius differentia inter ~~intellectum et alios~~

\# cognitionem et appetitum quod cognitio habet ad rem prout est in

cognoscente; ~~unde tamen credere debemus differentiam~~

~~esse quod per cognitionem nulla entitas realis in intellectu~~

~~... habeat ... intellectui et approxima~~

~~... ... quidem hoc ...~~

Y colligitur ex S. T. q. 1 ar. 3. ~~...~~ 3o

argumento, ~~...~~ verum et ens non convertuntur, quia verum

est in intellectu (ut dictum est.) et ens in rebus, dicitur

15 verum per convertio cum manifestativo est in intellectu

verum tamen ut convertitur cum ente esse in reb., ~~unde~~

~~...~~ non sibi est

\#. ~~...~~ bene putavi semper ex collegi. q. 25. ar. 2

c. 16. ar. 7 veritas est in vocib. et in reb. intrinsice

(habet, hic est in intellectu divino (et etiam per resultantiam in

intellectibus creatis) in vocib. igitur extrinsece est, et solum

in quantum intellectus veritatem enunciant, in reb. non est ve-

ritas simpliciter. quae in tantum veritas est in quantum

dicit respectum ad veritatem enunciationis. quae

est in intellectu divino.

Hic ingenii nullam veritatem creatam esse aeternam

et inde esse aeternam et ab aeterno veritatem. primum

ex ... ab aeterno omnium rerum. ergo ...

Sicut Arca bene constructa vera arca dr. q. adeq-
quat veritati que est in mente artificis. ita
q. declararet a regula falsa arca diceretur posset
& artifex falsus artifex, in rel. lib. Amit. Pt
veritas q. qz adequat veritati cognite a bono
theologo divino (seu q. idee q) adequat entis q.
que in divino est eminenter — cum in omnes res
itaque in suo ee p̃fecte dim. ideo ipse falsa
n. diceret dicent in d. diacr. tantd. q.
lex arbitrarie humana: l. defectibili procede

Is. ita d. T. q. 17. a. 1. c.

Aug. illas res falsas nominamus que verisimilia
apprehendimus — & Ar. 5. m. q. falsa
dicit quecumque apta nata s. apparere aut qua
[illegible] quecumque. unde verus tragoed.
falsus hector

Bene exhii mf. q. ait D. T. hic sol. ad 2. q. res
p̃se n̄ falluntur. p̃ accidens q. dant occasionem falsitatis
ne minime — ex quo pt. nullas res. ei falsas. in or
dine ad intellectum divinum, e si in ordine ad ipsum
falsa eet. dicerit eet falsa

D. Th. q. 17. a. 2. [illegible] quilibet sensus verus q.
apprehendit. i. obj. sui colores. petri, p̃se & p̃mo
prantes p. p accidens in natura S. q. que

imp. i. gt.

Aug. in lib. 83 q. omnis qui fallitur n̄ intelligit id in quo
fallitur, i. n̄ intelligas ex D. T. q. 17. a. 3. q. sicut

Sicut; visus vero non fertur cognoscendo formale obiectum bene sic particulare. ita intellectus non fertur. deus verte ... quod. quidest rei, (secundum modum intelligendi), deus ... ut (sic intelligit) fit ... Deus oponit ...

Ibi ex D. T. ar. 4. neque nec poni aliquid nec ... detrahi, in quo sic ... non poni aliquid ... detrahi ... variat. ... determinat ... in gradu

... D. T. ... 2 ... ait quod ... ad velle, quia non oportet quod extra quaerere obiectum. Scire aut quod ... sensu.

ex D. Aug. de ... privationi ... (bene negative, ex ... 12. de civi.

q. 18. ar. 4. ait quod exemplata debent conformari exemplaribus ... rationes ... essentia, non ... modus essendi, ... eadem, verius ... quod ... multa ... aut ... Domus ... alio ... in ipsa

... D. T. q. 19. ar. ... intellectus ... esse ... voluntate (quae ... est quod ... agens intellectus

VO ... quaerere ... in illa quiescere

LV ita ... quamlibet ... affectione. (apprehensio ... bonum. ... appetitus quaerens (...)

Non ... est appetitus boni abiens quaerere; ...

præcmiꝭ delectari quo mo deus seipsum tanquam finem vult

Ar. 2. q. 19. . Si igr vult et se et alia a se: sed se ut finem alia vero ut ad finem in quantum condecet divinam .O. bonitatem eam alia ipsam participare vlta et alia d. T.

Ibi ad 3 sicut intelligere divinum est unum quia multa non videt nisi in uno sic in eo a. ita velle divinum est unum quia multa non vult nisi per unum

Apbat d. T. ibid ar. 3. ex Com. 2. phis. tx 18 q agens contingens vult determinari ab aliquo extrinseco determinari. . deo hoc non competit. quia ex se esse necessarium

Non possumus non ponderare roes D. T. in resp ad 15. ibid ar. 3. q. scia dei separata ad res quæ in seipso haberet esse voluntarie vero fuit etiam seipso ratio igr eiusdem dei necessarium ipsius liberum. ita voluntas dei et in ipsis libera est scia hi necesse 155

Ex mei dubito cui ... idem est actus amoris dei erga se et creaturas magis magis alias minus nullos q. sicut seipsum amat. Rs. q sol idem manens et eodem calore sicut lutum et cera liquefacit, ita deus per sui amorem q actio transiens est resp. creaturorum secundum eam disposite et naturis amat, seu potius dicam diversas naturas ex sui amoris virtute producit; hoc sibi mult

intelligo insigendis gra. et in abla. i. illig
q. est in Sole de exemplus ut q ipse in
illuminet locu. cui interpo (?) ... opacu
corpus. in eta

Hic. q. 19. ar. 5. Deus in vult creaturas. q. velit
se: s volendo se vult creaturas, ad q. in
amoris ergo se, n. fu querenda causa. cu
necessarius sit nec minus e querenda. eta

Ex hoc colligitur de D. T. q. nr amor medioris
sequitur ex amore finis et diversus ab hoc. eta
sit. et asserens se S. ex jitte principi. seq
deus. h. qui uno actu de se et creaturas amat
se [illegible] creaturas amat. finis [illegible]
uno ab [illegible] causa. [illegible] e. [illegible]
cui

Naturalis agens ad unu. determinat, n. h. liberu, [illegible]
[illegible] agens agit [illegible] est [illegible] tale liberu
[illegible] agit [illegible] est. [illegible] tale, deus e [illegible]
[illegible] quod [illegible] (sicmesmodo)

Attend. hic. ar. 6. q. cognitio. et cognitio. [illegible]
in cognoscente, [illegible]. h. [illegible]
et bonu. et [illegible] et eminenter in deo [illegible]
[illegible] in conceptu, ideo deus cognoscit [illegible]
[illegible] vult omne bonu [illegible] [illegible]
se velle

q. 20. p. 1. a. 3. Et natura homines vincantur ab
angelis gra et gla alij alios excedunt. ibi inse

inseni s. querenti an deus sum. n. ang. n. 23 dum seri. Q. 2 par familias pretiosis dat servo egi tanti quod filio suo

r Non veni extra venire ex q. 85. a 2 collegi. conformiquidem. me cogitationis g. 146 intellectus impresso et ipsa expressa species est obiectum quo intellectus obiectum hg. e ipse Petrus. r. p. apostolo 23 dei existere

obiectum collegi. g post eius dicitur intellectus in actu seu conceptus obiectivus & huiusmodi duo importans: ipsa res extra existens & acum lis actus seu cons. intellectus simul. universale abstractum est ipsa natura humana quae est in singularibus. & ultimo seu abstractio unitatis 66

intellectus

Hic 2 p. expressa abstractio et propositio est aut diversi si talis natura abstrahere et singularibus. q. affirmares naturam in ipsis qui falsa esse. S. 5. modus simplicitatis cognoscendo ponimus ni considerando de sua dulcedine: nunquam falsitas esse. Et hoc modo abstrahit intellectus agens naturas comunes, et producit species intelleg. illius Unde bene infero ipsas naturas esse ens fictum sed reonis qui per se dispersa extra singula via nullus est esse. nisi consideran actu ab intellectu

Hic ar. 4. quod non est possibile diversi potest eius infirmare de generis & diversae speciei simul

66/91 Senafiore subs. inde est q nequeat intes plur simul inteligere per diversa. seu per diversas species. astui. potenti tri. f. ut inadequate per unas spes plures representare.

Obiciat. dicis ex d. 5. a. 6. salvi intts dus componi s. dividi, n' tri dus quidret dispt. am-
155 gir

Concederi porsued. a. 7 hic eandem rem unius ho mines melius alio inteligere n' est ponenda diversitates per se tte ex parte obj. q. res intte ligero. s. melius s. peius quod fit est falsitas P se tt ex maiori virtute intelig.—

Obv. hic. diversitas accident. per quas sett. obiect. ex diversitate mat. causat distinctos num. f. s.

d 6. a. 1. repugnantia quae in mis intel. invenit cog noscendi singla. n' est q' singularia sint q molia. unde intts seipsum per propriam spem cog noscit, qua intts, upern. dixi. per fantasmata reg melius (utietiam deus et a.geli cognoscimus). verum. sec cog. n' est reflexi
146 va in priori spei cognationes. sicut est cog
2° singuli molis. — Si iam n' velis vocare hec reflexiva cog. illas quae subreq. ad aliis rei molis—

Hic. a.. 2 intts nr. infinita cognoscitivus. impot n' tri actus. licet alia infinita cognoscere ipse vir spes: sub quibus infinita possit e'e indivi dua—

Hic a. 3 scia est de necessarijs, nullaq
nisi de contingentib.
2a scie practicae versant circa agibilia 115
Vtl. cd. q recta cognosco. Jesus Christus
Justus ... unicuiq tribuere
Rs. in argumento ista cognoscere ...
directe justitiam que infert ex Anti. ...
Intellectus ... necessarium. & vle est ... in ...
justitia in ... ...
Vnde ... expresse ... contingentia ...
si directe ... indirecte cognoscunt.
e isto baste para não molerme com esta diff. mor

7. 1. & 2o ar. ... vidit ... videt
colores ... colores ... ...
mens ... intelligit ... 100
ideo q ipsa ... cognoscit ...
... ego ... intelligere
... habitibus
matis abstractis ... ... credere
intelligo ... fidei Sabere ... cog
... habitum fidei ... cognit ...
nosco ... Exqua ... inquirenda
cognoscere adverte ...
naturam animae. Vel ...
siones ...

8. 7. a. 3 nil ... omnino alius
alius ... non ...
... in ...

A
POT, Sophistico aliquorum objectionem solvant.

Dices deus non potest facere nisi quod debet facere
Sed quod debet facere necessario faciet, nec magis
nec minus ergo omne quod facit necessario facit
nec minus potest facere.

Respondeo dicitur teneri esse in verbo debet
Respondeo igitur Deus quod debet facere facit, id est quod tenet
facere falsum dicit (admitto nihil enim Deus tenet
saltem ex promisso (quod quidem fuit ex promisso). Deus
quod debet facere facit id est quod decorum et justum
exceditur, sed nec amplius nec minus facere
neque decet. quia si sibi placeret mundum
non creare, illud esset justum. Sed justitia
mundi creatio, et etiam de confingendis objectionibus
similibus.

Solet rogari num Deus possit meliora quam
facit. Arguunt ex D. Thoma quod filium suum
equalem sibi genuerit, ne invidus aut
impotens diceretur / Respondeo filium esse
de natura sua ideoque, Vad aliquid quod
non potest deus, ~~[illegible]~~ sed melius facere ali
quid in genere suo sive in sua ratione essentia
li, nec ~~[illegible]~~ ie. sapientius potest

nec dubitan[dum] est, in particulari posse re[m]
in meliori spe[cie] substitui. U[nde] s[ed] in eadem
s[ecundu]m excellentia accidentales, [non] v[er]o in
quo[ad] essentiales q[uia] spe[cies] sunt sicut num[eri]
gen. 1. v[idit] deus cuncta que fecerat
et erant valde bona.

Sit scia[entia] n[on] mutat[ur] s[ecundu]m respectus ex hoc 149
q[uod] Deus peccat, sciat, [et] sciens. in dis[cursu] 163
et C. [illegible] n[on] ge. posse [illegible] [illegible] m[u]ca-
nari.

Pot[entia] dei ips[a] absoluta v[e]l [con]ditionata
illa Petrus salvaretur q[uod] damnare, istas
non est.

A[d] p[rimu]m. 83. q 2 d. quicquid quare VOLVNtas.
voluerit Deus mundum facere, causa que
n[on] [illegible] voluntatis Dei omnipotentis causa
efficiens maior est eo q[uod] effectu.
vel ecce qui[d] [illegible] nolo mortem peccatoris etc. [illegible]
[illegible] volo.
quia varia varijs modis voluntas dei effecti
[illegible] psal. 110, magna opera d[omi]ni, exquisita in
omnes voluntates eius, itez de[illegible] [illegible]
[et] Justi[illegible]iens.
Non dum trans[illegible]ires, [illegible] n. b. quedam

demonstrāi eidē incendiū de domo, et im
dei de castigone.
Praecepta similit volunt dei dr. quo nō
sit aenea et praecepta & voluntate Dei face
re dir.
Aug. l. Ench. c. 95 Non fit aliquid nisi
omnips fieri velit l. sinendo ut fiat l. ipse
faciendo.
Pls ad. Tim. 2. qui vult omnes salvos fieri
& Matthei 25. quoties volui congregare
filios tuos. sic gallina. etc. de nō iustā
Haec et similia intelligi de voluntate
efficaci, l. n efficaci.
aliud est malum facere aliud malum velle
~~volunt ... ...~~ malum hoc bonum ō
ut bonum eliciatur. illas quomodo ē malum
d. Deus mala fieri sinit q bonū o. id Aug.
intelexit dicens, mala fieri bonum est.
Aug. q. 83. nullo sapiente de auctore fit
et deterior. & Aug. 6. esset impossibile
ē prudentiae ... existentia bonum
Mr. multa praeter Dei voluntatem nulla
tamen contra illam fit, unde neq praeter illius
permissionem.
Theol. b. velle bona voluntate, q deus n' vult
ut si velit filius vitam patris quam n' vult
deus

mori et aliquid quod mala voluntate vellet deus bona voluit ut si pater mortem quam et deus vult velit, sed hoc ipsum est deum bona velle quae mala voluntate adimplere quemadmodum D. mortem Christi D. voluit, etc. quaestione 138. dicitur etc. propositio [illegible] etc. apostoli non voluit deus actum Iudaeorum nec noluit [illegible] est

Dices. si deus positive voluit [illegible] passionem [illegible] et voluit actum Iudaeorum qui efficaciter [illegible] [illegible] [illegible] electionem mediorum [illegible] sufficere [illegible]

Unde Aug. in Ench. dicit quando volun[tate] [illegible] bonorum [illegible] malorum hominum voluntates malas [illegible] [illegible] Christi ad [illegible] scandalum mihi es [illegible] adversarius [illegible] Christi passioni [illegible] bonum [illegible] velle [illegible] deum velle [illegible] non velle ignorans [illegible] velle [illegible] nolle [illegible] [illegible] peccati [illegible] auferre

Et si omnes Angeli in instanti [illegible] creati [illegible] eadem natura [illegible] [illegible] non eadem sap[ienti]a [illegible] gratis dato

Non [illegible] [illegible] ordinis [illegible] equaliter [illegible] [illegible] aliis excellunt

Greg. hom. 24. ait homines ponendos ee in ordinib. angelor. sec. diversit. viri [illegible] pro diversitate ardoris charitatis. vide Seraphini [illegible]

Dant. 32 statuit numerum Angelorum juxta numerum populorum. [illegible] dicendum

+59 D. T. q. 19. 1. p. ar. 7. intendas explicare
+49 causam mutandi voluntatem ponit. v.g. p[1]. 1.
qui noviter cognoscit bonum quod antea ignorabat. 1.
Sec. qui sibi incipit ee bonum ex
primo mutat scia. ex 2.o subjecta potentia
cadentia deus non ett.a quia ... b. gen. potentia
bet ett.a & alia, intelligere deus velemus
& rerum non aut sua velle mutare. [illegible]
illud Ezech. disponit tempus [illegible] ett.a ita
[illegible] & similia, quod [illegible] et non, [illegible]
[illegible] in corporibus manibus. [illegible]
[illegible] inferiores. Si [illegible] superiores
[illegible] invenimus [illegible] ett.a. Discurre [illegible]
[illegible]

13. App. nobis animali & intellectuali. quidem
[illegible] distinctis in Som. [illegible] apertum
f. 10. [illegible] cadit [illegible] [illegible]
[illegible] intellectuali
bene/male operari. [illegible] intellectu
& animali appetitu primo eidem [illegible]
& dicere [illegible] in Deo [illegible]

app. relig. intel. dare rone distinctor
opt. uno m. seipsum alios creaturas amar
Cumque ii signa dei voluntatis precepto
... prohibitio oper. & permissio. &
quemadmodum ex diuersis signis mendis
diuersi demonstrant voluntatis actus
ita in Deo attribuimus cum sit unus seu
... vero ... vel ... diuersos eff.
q. 20. a. 1., Gaudium amor, & tristitia quo
... actus appetit, sensitiui pass. res ...,
... actus ... app. intel., pasio n. corporea affectio e.
... in hmoi. motibus considerare ... motus
(quod alibi ego vitalem voco) quae est illa
accensio sanguinis ad cor, l. aliud simile, 163
& considerare, ... sehi. exp. appe
tibus ipsius sensitiui danies tali motui ...
ad gaudij. l. timoris etc., considera
... alia facultas quae conuenit ab app. inte
... quae s. precedit motus illius pasionis
sensitiua, illas g. vult. l. ipsius subire
q. ipsud. approuando l. ipsud. repellendo
Hic colligo ego q. ... mentis l. dem ...
... facultate ...

... cognoscitiua (ibi ...) ... principi
... nisi media vi appetitiua quae ... debebat
... inferior ... sehi. (pra ... agunt. ut ...
... propria ... minus ...

Vndi mea Minerua. rogo an dicam adversentia hec. deus potest quod vult et vult omne quod potest. 1a. n. ... ad quid agens omnia quecumque voluit fecit. 2a v. ex eo videtur falsa quia concedimus deus mundum destruere posse, non tamen concedimus illud velle. R. fortassis ignorantia;

nidegiami plius una atributum esse alio dicemus.

Certum invenimus quod deus nec potest nec vult aliquid novum ... sin ipse in sua eternitate decreverit mundi destructionem, nequaquam illum destruere poterit: esset enim illius maxima imperfectio atque mutatio quod novum vellet quod ab eterno non voluit, in tantum ... dicimus posse mundum destruere, milleque ~~edificari~~ creare quia ... damus ... velle ... potuit. Nunc R. posse deum et velle necessario ab eterno omne quod ipsi effectum est et nec amplius posse nec amplius velle, (alias minutam poneremus dei perfectionem), voluit igitur deus quod sibi perfectissimum est ... voluit et valuit. Deus potuit quod perfectissimum sibi est et id voluit, nec amplius nec minus ... igitur tandem potest deus quod vult et omne quod potest. ——— dicendum est Beati quod volunt quod volunt per claritatem ... et omnipotentes omnes. ... Sancti volunt quod possunt velle non quod possunt facere.. Dixi ———

Vide. rogo p. ho f. 162

obj^m voluntatis; & cujlibet apetitus virtutis e bonu: & malu., malus aut. 2us obj^m est Lic ing media 193 irascibilis. eo enim malus ausentia odio habeo q e mihi amor de bono Patriae, & contraria dico inde q semp. apetitus quilibet p amores agat

Hi eg. affect.^s qui directe in bonu tendunt s^t gaudiu. amor. delect. ett^a in deo reper^{te} s^t. siquides deus virtutes cognitivas s^t.

Hec omnia ex. q. 20. a. 1.

Nec displiceat scire q amor. d. vir. unitiva. q^a s^t velle aliquid. e velle illi bonu unit. n. extrema illa s^t rei quae vult & [illegible] res cui vult, Hoi g^n vir. unitiva d^r q^a quis sibi ipsi bonu vult. concretiva tn q^a vult bonu amico quo ac seipso vult. Deus ht istu amore. concretivu qui vnico illum felicissimus est

q. 20. a. 2. si deus volendo facit creaturas & voluntas ad bonu hnt. q^o bones. donec ig. q. volitae a deo, n e o^a s^t. nobis accidit

Nos p fortitudines rei que e in int^m amamus eas f et e in sua nat^a. quis eas alibi appetitus tendit ad bonu. ad extra, quare q^o Soc n acciderit Deo ab e[t]erno?

resp. ad 4. 2. ar. q. 20. iniquantu. v^t peccatores s^t n st. habent defectum, & ita a deo n est, & ita a deo n volit

Vide ex. S.T. q. 5. a. 3. de bono vini, ubi experi[a] constat illud q. e primi in causando e posterius in causato. ubi calor in igne

Ut 4. meteo. tunc aliq. perfectum e q. p[t] generare sibi simile

Sensus exterior et virtutes cognoscitivae ...

ATTRIBUTA Ar. P. q. 21. bonitas. justitia, liberalitas et misericordia d. ro. perfectione. deo inquantum rebus perfectiones communicat. Palio et alio modo de communi. r. perfectionum absolute. ad bonitatem pertinet. quia eius talis ordine et mensura e. ad

5. Justi. quia r. e sec. communic. ab. aliquo ... ad liber. ac quia omnes in reb. ... effectus ... ad miseri.

In quoni opere dei e misericordia et J. quid q. ... facit in opportune e. ... debitum. sua. Sap. ... in quo J. ... est, item q. q. creature debet ... a radice ... debet ... sua bonitate ... misericordia. agentes ...

e. 22 a. 2. ponit ad mostrandum aliquos ei effectus ... particulares. qui ... requisite particular et ... .

Pred° q. 23. a. 2 predest. quia e ordo e dispositio mentis dei. ... ponit in predestinato ...

e' executio ordinis eius predestinati. hec in tempore
e' creata & temporalis. ille in ordo e' eternus
Predestinatio e' prescia beneficiorum dei ex qua prescia
dei supponi voluntatem in Deo beneficiandi & preparandi homines ad gratiam. reprobatio
e' prescia cum voluntate permittendi mala
hi Predestinatio & e' causa gratie in via & glorie in patria, reprobatio (sicut sui causa defectus gratie)
n' e' causa culpe; e' tamen causa pene.
hi cum n' sint pronae nec demum reprobi, nemo reprobatus sua culpa cadit & absolute gratiam
adipiscit. n' tamen ad dicendo nasci
Eos quos deus in ipso dilexit, hos elexit in salutem & ... predestinauit. Ex eo n' quod diligat bonum causat, bonumque eligit; ipsos quos predestinauit, predestinatio n' e' ordinatio rei in fines
que debet supponere voluntatem finis
... predestinatio includit cognitionem & voluntatem diuinam. effectus autem predestinationis est preparatio gratie, quia opera ipsa meritoria quasi ex donatione gratie. Solus igitur iste effectus n' e' querendus alia causa preter voluntatem diuinam dispartiendi ... a gratia opus ab
opere ... procedit
2. cor. 3. ... sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, ... inde que omne bonum quod e' ex libero arbitrio e' ex gratia, itaque gratia ...

prioritate nat.ᵉ precedit motiū. arbitrij

ar. 5. q. 23. Judas sim.ᵉ potuit saluari: et

P.ˢ simil.ᵉ potuit damnari; at, in sensu composito. nō: vnui etc.

ar. 6. q. 23. Predest.ᵒ certa quo ad modū prouid.ᵉ vero sibi subiacet aliter res causa per secundas extra lx.ᵐ modo. precii deus. et vult martinū. a ludouico generandū fore; qui martinus cū in febrim etc. in rege naturae futurus et ponamus ludouicū ad sua. accedere; martinus n. nacet, ita simil.ᵉ predestinat deus meas saluat.ᵉˢ et bi operari. alias etc. in, deq. seludi d. T. precib. sanctorū. subaro predesti. unde 2. pe. 1. satagite vt per bona opa certā vrā vocat. et elect. faciatis

Po.ª 2ᵉ o. 25. a. 1. eo qz valentiores potª. actiuas h.t. ... reon. quo magis fuerit in actu exhibita; sicut est de potª. passiua. vnde. mat.ᵉ etc. et vnd deus etc.

Hic. ar. 2. vt respondeat d. T. objoni. 2. (qua dr. deus n. producit effectus infinitus ergo. potª. eius etc. intelligens vniuocas opt q producat effectus infinitos potª, n. equiuocus. vnde etc.

Deinde ibidem. frustra potª, que n. reducit etc.

R.t hoc ei vera. q.ᵒ potª. h.t. suū effectus. p. sim.

Deus aut potius est finis sui effectus quod est

lb. a. 3. obj. omnipot.ª De est eius quod aut
n curras aliud quia aliud, aimie a ens:
pecans n est eius q est. omnipot.ª inqua eius
aliud agit . nunquam possunt .

As. 6. Ethi. hoc solo privat deus ingenita facere
que sunt facta

ibi: a. 5. Si in me pot.ª ad peccandum... omni a
necess. voluntas in libera... pot neces
deos in dei n gt hunc ordinem rerum volue vol. vij
... et prescientie eius pot.ª ligatas ... beragit
...

... tu vende Deus n posse aliud mun... ...
... illud n decreuerit; ... ...

2°. n.° ... 11. st numeri et. 20. tomo 3

l. 12. a. 7. ... ad spes ... qualis
... spes ad fruitiones charitas ...
... ad finem. ... ...
ibi ... deus videns ... ...
... sicut eadem veritas ... ... et
... opinatiuo et scientifico

Hoc unum volui hic pmere ex. 2. 2. q. 23 | est De VIRT. de quib. f 194
a. 6. ... teneri concedere absolute ... per
fectiores ... quod volunt, ... in ...
excedas ideo debes dicere q. charitas n sit ex

virtutum (q. 99 aia cognoscit in ipsa se
perfectius est in ipsa anima quam in seipso
in hi. q. do aia cognoscit. Deus vero qui e supnat.
imo imperfectiori modo est Deus in cognos
cente quam in se (ut e certus) - cum v. volun
tas et charitas termines adrez et ut est
in seipsa et ab obiecto actus spez et perfectiones sum
mat. Deus (qui prior in se est e obiectum charitatis)
4 est in causa ut charitas sit perfectior fide
D. 1.2. q. 62 a. ult. virtutes theolo. in probabi
4. tu sumanit. simulq. in actus tri fidei spes pre
cedit et ipsa charitas. neque hoc ut dictum est
dengat perfectiorem charit.
Virtutes ~~[illegible]~~ q. ~~[illegible]~~
Ex. 6. 7. q. 1.2. a. 1. virtutes [illegible] g
intelec. et homini nates in quantum a d per
fectiores et animatione pertinet ad inchoati
nes seu aptitudines;
hic nota q. aliqd dr. natle alicui s. q. tum a d
spez. s. quantum ad individui determinationes. I. ab
nota
rogo
aia absolute sumpta: 2. ab ipsa in tali
corpori unita pvenit, sic q. unus liberalis
alius iustus alius mansuetus etc
Quaeri hic a. 2. quomodi actus possunt causa vir
tutes et quidem ipsi imperfecti. causa aut
ad minus dt ee eque perfecta cum effectu;

R. ... q. aliud precedentes. licet sint imperfecti quoadmodum. n. quo ad subtilitatem. q. sufficit ut virtutes perfectas generentur et Resp. q. ut dictum est. est inchoatio et semina omnium virtutum ... in ...

Hic ar: ult. quamvis virtutes morales acquisitae et infusae ... semper acquisitae et inf. ... item obiectum sensibiliter primum et materiale versentur circa moderationes in tangibilibus. differunt tamen specie ex diversis finibus remotis. ... ... beatitudinis nobis et supernaturalis.

Dices abstinere a cibo propter salutem corporalem. s. abstinere propter bonum spirituale aeternum omnino ex misericordia. ... alia abstinentia. q. neque differre ... ab alio specie ... subiectum. Resp. q. ut dictum est materia non distinguitur ... sed ... ad voluntatem aequalem imperantem ordinem quem dicunt ad ... ipsius actibus intrinsecum est.

... 4. Hic a. 1. omnes virtutes morales consistunt in medio q. medium. s. attendi in materia circa quam versantur virtutes. s. in circumstantiis in quibus mensura debet esse q. medium inspicitur per ordinem ad ...

Greg. mor. 22. cap. 1. ait q. prudentia vera non est quae fortis temperans et iustitia non est. ...

q. 65. a. 2.

Sic de ceteris, inde ... conexio virtutum mor.

Ar. c.o de aia ait q una noticia preferre alteri aut ex eo q est nobilior aut ... certitudines

C. 66. ar. 6. Spes precedit amorem amicitie seu charitatis Dei at amor concupiscentie precedit spem. unde absolute dicitur spes precedere charitatem ... Ne ... videt

3o ut hic colligitur dicitur spes esse causam charitatis. ideo q ipsa esse potiores q ... causa dispositiva, sicut calor dispositive ... causa que perficiens ... solus debet esse potior suo effectu ... illi equalis

q. 67. ar. 4. non damnabitur hic d... q. timor filialis sit duos actus ... revereri deum ... separationem abysso vereri ... quantum ad ... 2m actus non est timor in patria

Hic ex ... damnabitur ponere ... q timor ... aliquid spes ... seu timor ... mali ... Sabini

Non damnabitur ... prius Aristot. in libro de causis remota causa ... remanet q ... remota ... remanet ... adverte ... ex d. T. hic ar. 5. q non remanet ... idem num.o sed idem genere, nam diverso modo ... genus ... materia ad ... materia enim eadem num.o manens nunc sub

...

viventis potea[m] hoc[?] cadaveris et . n'n' rem. . . ex albedine . posset idem num? colore manere sub d . . . in gredir . .

A . . . de . . . . precinderunt ab . . . . precisum / non negatiuum . . . . propositionem rei in rei veritate in . . . includit . . . . quid . . . unde . . colligeret infinita . . . . . . deum . ee . infinita . . . quid . . linea . adeo . duceret. 157. 4.

D. x. q. 7. ar. 11. 3. p. grã unionis in Xpo
dicit infinitas quia quae est ipsius vniri p.
de natur. filio dei. q. gratia dr. qd. est
gratis concessum. grã hi sanctificatio
creata est finita considerata in roe
entis siquidem est accidens subiecti finiti
si tñ consideretur in ratione grã infinita
desiderii. vt lucidit. 3. ne entis finit
tñ quod dat ad virtutem lucis dicitur
infinita. q. 3. t. qq. pt. Sabere in ratione
dubii.
Obijcies hic. D. S. minus pt. peraugme
tari veniri ad qualitate maioris. ps. pt. poterit
deus gra ominis cuius q. augere vsq. ad
grã Xpi. Rp. hic ee verum mihi quae
as. eiusdem rationis grã tñ cuiusq. homi
nis comparari ad grã Xpi. sicut par
ticularis ad vle. vel. virtutis ignis quam
tumcumq. crescat n. pt. peruenire ad
virtutem solis
Ex quo vt constat in ea art. dr. q licet
in quantitatibus mathematicis cuiuslibet finitę
possit fieri additio tñ in naturalibus pp
q. finis ipsius repugnat qd. possibilitati deter
minatę quantitatis ita licet virtutis

non posset facere maiores gras quam quae in
Xpo est n' ha fines ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ petit maiores gras .l. explicat.
Habuit B. virgo, habuit B. Joanes Bapta
habuerunt apostoli plenitudinem grae, nec
inde seq habuisse gras infinitas. Respon
dendum est subjectum esse om' maiores
minores capacitates. Separandus deinde
est munus ad q. tale grae donum confert
Unde est q. in Xpo fuerit plenitudo grae
ante h. q. ipsa in roe entis plena fi'
nita. Iq. ad munus redemptionis om
nes possibiles et necessarias habuit. et om
nes ad quas simile. Xpi' subiectum capax
erat. ×

Dicet quis ergo Xpi finita est q. maiores
potero illas recipere q. .l. n' eni gra ple
nus .l. infinitas illas habere. R. q.
Loquamur de pot.a nolo obediencialis subiecti
dubito venies resp. pot. abso lute d'
infinit. q. de pot. ordinaria dic et q.
capacitates sup. nales habitas quas plenus
est modo [illegible] munere dictas.
[illegible]

Sphaei. [illegible] –

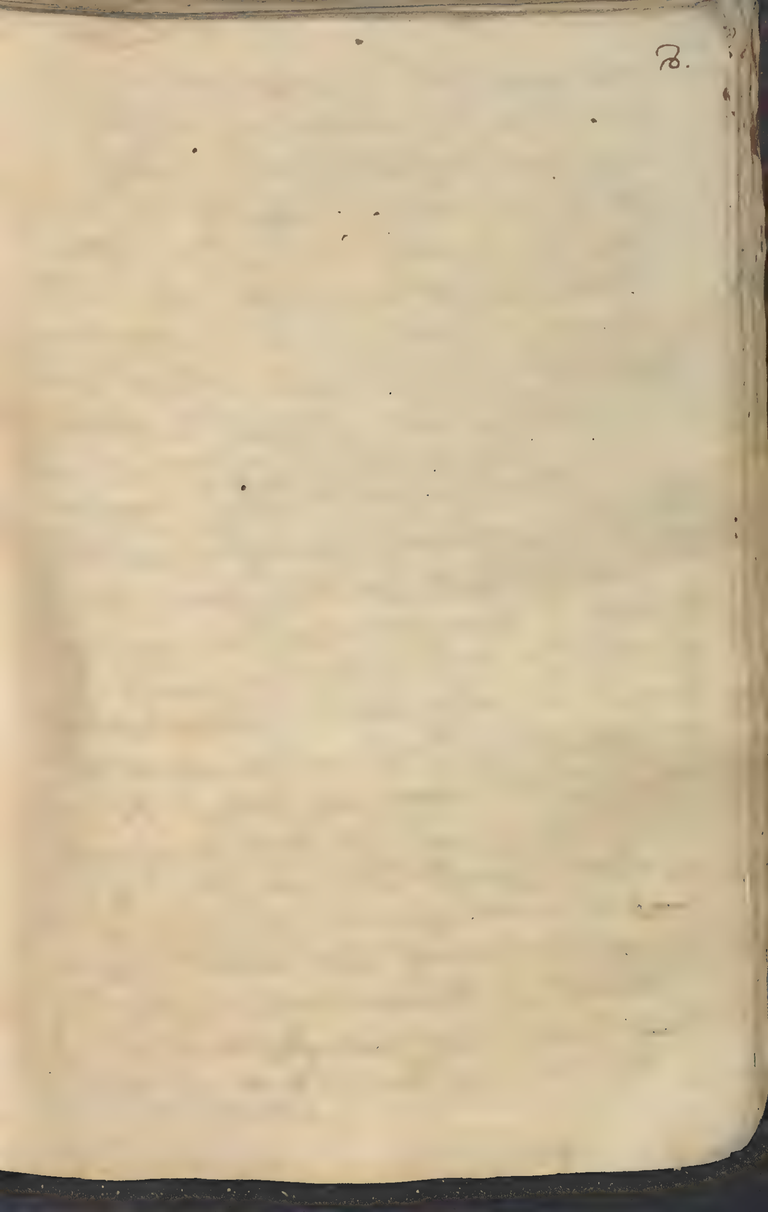
Utilis doctrina nostra in mitt.a cc.a praedesti.s [illegible]
[illegible] –

– Dico ergo 1. consp[ici] specialis in actu [illegible]
[illegible] est enim praedestinatio electi medium in
[illegible] – at intelligo praedestinationem [illegible] quidam
posse considerari in actu [illegible] in
actu p.o quatenus dicit [illegible] et concludit [illegible]
[illegible] dandi talia media ad finem. [illegible]
2.o quatenus [illegible] media illa [illegible] – si
praedestinatio dicitur in actu [illegible] quidam actus
intellectus seu judicium [illegible] dei et [illegible]
voluntatis dei media necessaria ipsa enim [illegible]
[illegible] velle quin [illegible] cognoscat [illegible] in
actu 2.o consideret dandus est actus imperii qui
[illegible] [illegible] et intimet ipsi dei volun-
tati [illegible] executionis voluntatis determina-
tionis. — unde infero quod si dicimus in actu
[illegible] dandus est actus imperii et [illegible]
voluntatis [illegible] dandus [illegible]
[illegible] est qui [illegible] ipsa voluntas
[illegible] media
[illegible] quod [illegible]
[illegible] ad [illegible] est anteo voluntatis

determin[ation]es —
infero 2° q[uod] aliqualiter imperi[um] est rei visio
ens —
infero 3° q[uod] scia simpliciter in[telligentiae] p[ro]p[ri]e est p[ra]ctica
h[ic] et est speculativa — quia p[ro]p[ri]e versa[tu]r circa
possibilitate[m] rer[um] ut possibilitat[em] absolute s[ive] circa
ipsas ut efficiendas qualiter eas voluntati
exponi — hec in[de] est si practica semper
esse non fieri simp[liciter] et hanc versari cond[itione]
c[ogn]o[sc]endi et mediat[e] n[on] in[de] est necessario alia
Sed ostendo q[uod] in simp[lici] includuntur hec munera.
infero 4° q[uod] scientia visionis tam[en] p[ro]p[ri]e est
speculativa et practica q[uia] p[ro]p[ri]e versa[tu]r circa
complexa rer[um] futurar[um] s[ive] circa ipsas ut de facto
exequendas — — optime [Dominus] Ch[...] in cons[...]
[...] 19 Apri[lis] 1629
voluntas [...] bene placiti in deo est qua
vult obj[ecta] absolute considerata et[er]na omnes
condicio[ne]s. Dominus [...] S. Angelus visio[ne]
(nec in alijs rebus naturalibus, n[ec] ita p[ro]p[ri]e dici
talis scia in deo — voluntas consequens
est quae vult homines quatenus considerat
[...]

l. salv. operan. Si vero erit voluntas
salutis effectus eius simile peccatum – utrimque
consequens – hanc hic voluntas antecedens
lex antecedit adhuc intellig. sancie qua consi
derat per vitali condicione rerum positum
quae sua est simp. hz. dei praelibera

Metaphisici sumunt sibi medium quod ex vi duarum qualitatum ex
inquisitione de quibus magis expedit ad Philosophum tali
Methodo: una quae esse dicunt ad inevitabilis ideo
demonstrationis duas qualitates sint eque [illegible] rerum
metaphisicam cavere – Ethice m. dicitur esse metaphisici
munus duas qualitates in rebus ostendere – Ethice m.
dicitur demonstrationem quidditatum rerum quia medium de
monstrandi quidditatis, in [illegible] quidditatis metaphisi
cae – [illegible] rationis quidditatis [illegible] cognoscere me
taphisicae [illegible] verba expressa Avers.
in 2. dist. de natura mundi – et [illegible]

Ad. q. dicere potueras q Deus malignus dixerit ... sua perfectione quaesivit, & fortassis inde ... infers q necesse mundum creavit ... sue perfectioni secundum ... Ego ... attollere audeo; nihilominus clarius dico. ... voluntatem diminui, velle ... quam potentia divina ... q. potentia ... mille mundos creare voluntas ... mille mundorum creationem subiicere ... potentiae subiectas ... voluntati ...

ARBITRI

Multiplex est sententia ... comprehendere, ... dicitur intellectus, ratio ... sic dr. vis ... dicitur ... ratio dr. invenire media ... discernere & eligere ... eligere, ... voluntas ... dicitur liberum arbitrium, ... disponere ... superior pars ... & hic nota ... inferior pars ...

figurari quidem ... negotium Ade ... quae liber ... sensualis ... inferiores decipi, ... superiores fallere conari. ... unde est q. ... nullus effectum ... inferioris ... veniale ... mortale ... Ade seu superiori parti ...

q. cum inferior ... bona opa ... superior ... sensualitas -

Notare est quod sepissime in nobis experimur, quod motus inferiores aliquando ipsa depravata cogitando demerent, et usque dum ratio superior excitat et videt malum et periculum, et peccatum.

Notandum igitur defectus sensibilis non est a cogitatione seu actione, sed a concupiscibili, dum nondum est delectatio, ut opponitur...

Et sicut anima nostra hic nunc potest velle infelicitatem et felicitatem quam libere vult, ita beati libere non possunt velle iniquitatem.

Dicit Apostolus Ro. c. 7. velle adiacet mihi perficere autem non, ut si diceret habeo libertatem ad bene operandum naturaliter ex me, et hinc libertatem...

Variis testimoniis probat Augustinus quod voluntas nostra praeparatur a Deo ut fiat voluntas et ut fiat bona.

Dicitur verum est fatemur voluntatem praevenire a Deo. sed nisi voluntas cooperat, non esse opus. quare pater non licet esse iustificatum, nec Dei misericordiam currentis etc. Ergo omne meritum Deo tribuimus siquidem ipse voluntatem praevenit, et opus perficit.

f. 152

Aug. in Ench. omnis nat. bona est nec re[?] ali qua mala esse dicitur, ipsa, q mala est nat. ri esse. Ex quo conpurtenus auctorit. et nihil esse malum quod bonum est; precip. roe. nam malum est priva. boni; prius. aut. est in sub. apto quo est in sub. malo bonos; et seq. qui dicere esse in sub. malo. diceret nec esse in sub.

Hinc infert malum n posse esse; malo bono—infert ex actu quelibet et habere roem nat. et roem moralis; nam roem in actu odii dei est ista et nat. totaliter et natilis simul quad. dein contra aut ipsum actum odii; nam ita quid bonum est est ex rotis moralitatis ista bono ordinatio reg. roz (s. priv. bonitatis) quo cum nihil fore causa ut per. et ad eo ut (ita dicentur satan dicit nec illos esse bona eius esse)

Dices in. peccatum omnis ex actus est, malitia est, et n in bono est. Resp. nullum dari omnino fine actu vel extrinseco l. intrinseco

Greg. Aug. excell. conveniunt qui n vult permittere bonum dari offendiculum

Ioann. p. Eug. apo. 22. qui sordidus, est sordescat adhuc

Item que procedit ab illa conformitate quad. assigno f. 161 que ordeas rogo—

a nimirum alius ex natura, qualis fuit Comtio. Epi. acci. 3. c. Ari. [illegible]

vr curachus voluntatis malus domi. et n' vitti; et me
m. ... ... hic posse ee, dare mala quid mas
hic dicit corpore memoram' mala & n' telygere
n'e malus. at velle malus malus est.

D. T. a. 15. q. 14 i. p. ad 3m. dicitur ideo ... n'
... mutatio! res ... ... potentias. ... illa ...
... noscit n' sponendi sicut nos qui ex mutat
... scilicet mutamus. ... complicem
... alibi hoc

Nunq putabis impertinenti sunt ex D. T. hic 43. 2.
dicit q aliquae sunt alterationes ad qualitates
qui ex ... privativo ad positivum transeunt
v.g. ignarus qui ex n' scientia fit sapiens ... ... et
errans, similiter aer qui illuminatur ex ...
... talis. Hec mutationes vt ... qui
... aut alterationes n' sunt dicendae quae ni
... corrumpitur ad illas qualitates introducendas
... sed improprie dicendae mutationes.

Nota. ex eodem loco ... ... q actu fit tale
73. necesse est fieri ab illo q actu est tale —

CLAVES

Vsus clauium sacerdotis n' valet ad remissiones culpae
ipse n' ... sacramentum ... instrumentaliter praeceduntur, valet tamen
ad remissionem penae ... aeterne (quae dimittitur
cum peccato a deo), ... temporalis, nec omnis temporalis
Ex. Suppl. q. 18.,

S. partis alicuius ad sacri instrumenti rationem causae principalis ex vi sua adeo necessaria sacerdos et ipsa Sacramenta procedunt.

ligandi potestas non est positiva realis: S. pena inflig[enda], et ligat, S. non solvendo a pena quam remitteret. et ligando ad penam quam poterat remittere, sicut deus in tantum ligare dicitur non quatenus gratiam non conferendo obdurat.

Duae sunt claves scientia ~~potestas~~ discernendi idoneitates recipientium et potestas judicandi —

Ex dictis patet non esse unam claves ut putabat [illegible] claudendi seu ligandi.

Non potissimum actum ad solvendum nullatenus posse occurrere tamquam causae principalis sacra et ministrum ad producendum actus sacros gradus: S. remissiones penae, quod ex illo puncto quorum dicere f. 154 [illegible] neque vox nec hominis iniquitas ecclesiae / At non unicus argui in potest ne deleatur

De effectu clavium est potestas ligandi et solvendi quia ecclesiae ministeriis judicis dignos recipere indignos excludere debet. d. D. q. 17. ar. 2. supra.

Video eandem esse illas distinctiones duarum clavium ac hanc scilicet potestas ordinis et jurisdictionis quae duae potestates respectu alicuius effectus ut remissionis culpae et temporalis penae adeo ut sufficiat simul debent occurrere, Respectu potestatis solvendi et ligandi in hac militante ecclesia sufficiat potestas jurisdictionis per quam quis potest inhabi

cilam; ut fruat potestate ordinis. de gra. sacra
mentorum, ita ex q. 19. ar. 3

Omnis tam potestatis jurisdictionis stat in praebenda mate
ria ad usum potestatis. nam quemadmodum sacerdos
nisi adsit panis consecrare nequit: ita non potest ab
solvere non habito subdito.

Nonobstante Papa alteri subjici quoad judicium exte
rius ex eo quod licet peccando fit reus
apud deum non amittit superioritatem exteriorem. in
d. S. ad 2. q. 20. a. 1. seq.

Excommunicatio separatio a communione eccle. quoad fructus et suffragia spiritualia.
propter delictum anath. qui efficacius. qua orare, ut
communio, mensa negat

versus d. S. q. 23. a. 1. per ea quibus etc.
utile lex. humile res conversatio, necesse
ibi ar. 3, ait S. T. q. comunicare excommunicato
nisi sit criminosus s. pertinacia in contemptum non esse
peccatum mortale itaque quisque sacerdos, omnis juris
dictionis potest absolvere pro peccato quod veniale est

Thesaurum collegii ex q. 25. a. 2. q. in indulgentiarum dispensatione
tribuere dispensanda satisfactionibus dantibus meritis reci
pientibus pretiosis causis

De Sacramentis

~~Ante circumcisionem~~. circumcisio. idem efficiebat quod nunc baptismus. ita Aug. et Beda. at non dum Janua celi aperta ipsis erat detinebantur in sinu abrahae. 179

~~r. Ante circumcisionem ... ad ... fide ... aliter ... dub...~~

~~...~~

r. feminae ex bonis operibus adultae l. ex fide parentum salvabantur. et ante sacramentum circumcisionis ipsae feminae imo et viri eodem modo salvabantur si decederent.

r. Abrahe fuit datum preceptum circ. ideo fuit ... dici ... Abrahe n. ...

r. ~~circumcisio peccata abolebat ... originale ...~~ | cr... mo...

... quodlibet sacramentum dat

r. octavo die ... lapideo cultro erat circ. l. ad ostendendam generalem resurrectionem carnis que erit 8a etate. 2o ad demonstrandum quod ... omnium macule mundare ... Christum petram veram.

Aug. sup. Joannem unde est hec tanta virtus aque ut corpus tangat et cor abluat nisi faciente verbo non quod dicitur sed quod creditur ... et ipso verbo aliud est sonus transiens, aliud est virtus in ... manens

Baptismus itaque seu sacramentum ex aqua et verbis coalescit. hic tamen essentiale baptismi.

Nota —

cum Christo, ingenere, int.o post aqua, forma verborum, faciunt ut sit baptismus esse.

Hec autem ad solemnitates baptismi pertinent

Sal oleum chrisma, cereus, crismale, saliva

flatus. ~~baptismatis~~ virtutes baptismi ista figurant

hec cum solemniter non mutanda esse sed ornanda

Ex verborum quinque modis violari adit.e substractione immutatione, corruptione transpositione. nec quatuor sacramentum annullant prudentiam theologice semper ipsius amplectendo

Si in nomine Christi baptizarent plurimique Apostoli. ut habetur in eius actibus eadem nomine quare non conceditur vere effici baptismum de in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti baptizetur. ~~quidem~~ ~~si forma Patris Filii [illegible]~~ ~~secundum~~ dicit. ~~de~~ ut conjunctio ~~[illegible]~~ immutatur cum est baptismum efficiens sicut ~~cum~~ pronunciaverit verba ~~recte~~ si fidem non sit. ~~sacramentum~~ non erit. ~~factum~~ sicut ~~[illegible]~~ imo tenendum —

Utilitates baptismi carmina

auget, debilitat, comunicat, imprimit, aufert

amplificat, facit immunem baptismus adultos

liberat amoxa poenam tribuens fili dona

De Sacramenti baptismi efficacia apecat[?]
Tenet Mag[ister] quod janua claudens regnum celi
non erat peccatum originale sed debitum quod vel 20
ui debitum moriendi ex quo quod ante bap
tismum mitiis ? sub gratia ille moreret salvarentur
justi; rendet ? ex opere operato que sunt
significarent, non quod ad mundum nunc baptismus
plurique gratiam conculcet — ut dixi: ——

Alij rescipiunt; sacramentum non res sacri
alii res et sacrum. alii res. et non sacrum
quomodo hoc illa sit. declarat ita quod triplex
bapt. fluminis qui liberat aculpa et apena
recte dispositus, ~~fluminis qui liberat~~ et carac
terem imprimit. flaminis quod a culpa non a
penaliterat. sanguinis qui ab utroque, non tamen chara[cterem] saltem

Joannis 3.º nisi quis renatus fuerit etc. intel.
ge addiceret nisi quis regeneratus aqua i.e.
eas quae ex aqua et spiritu sancto fit, etc. vel
flaminis et sanguinis etc.

Aug. de unico bapt. quemquam sine manu fidei
ab aqua non dubito quod respondeas fides aqua
in manus est sanctificans potest non neque manus est

Et contra ante bap. vere peccata dimittuntur
et gratiam accipit. at bapt.º indiget ut suscipere
[illegible] debitum et satisfactione [illegible]

Ius obg[ire] augmentum, ideo Here, dicit ... alq ... in bapt. datum ... ...

v. Quaeres quis sit ... sacram[en]ti in justificatione antea: R[espon]sio ... temporum praecedentium, et augmentum sequens nec ... est ... praecedere ... cum ... quis ... posita accedere qui sacramentum ... sacram[en]ti acciperet. Dices ... n[on] est sacramentum ... ablutio interior ... est ... sacri: ... n[on] est ... neque ... ex ... est ... signum ... illa ablutio exterior quod quantumcunque ficte accedat qui accipit

v. Ultimo nota in hoc haereticum ... accedens ad sacramentum differt ab alio qui cum fide vera ... peccatis recepit, quod ille ... postea ... poenitentiam ... baptismum ...

videatur ... 27 rogatus ... vere ... reiterat ... non habuit ... falsum ... fuit (quasi dicat) ... in altero ... statim ...

Nota ... habeat verum baptismum ... gratiam sacri accipit

v. P. 1. cor. 3 neque qui plantat neque qui rigat sed qui incrementum dat — Aug. quid facit tibi minister malus vel bonus ... deus — ministerium ... deus ...

dcöū Sein suis potestate. Ubi: retinuit quod
hoc tres possit et ad [illegible] *
Aug. in li. de fide ad P. [illegible] heresi quaevunq
quisq baptismum accepenit integrum sacramento
accepit P. salute qui est virtutis sacramenti
habebit. debet ergo ad ecclesiam redire n[on] ut sa-
cramentum bap. iterum accipiat. P. ut ipsa ecclesia ea
* Dicet m[ihi] potuerat ne deus suam ipsam potestatem dare
ministro auferendi peccata per bap. Mr. R.
posse n[on] sua dare P. est potest talis potest. S. dare
ad mundandum. species ipsi ad generandum. dare
qui causa principalis generans est. Et hoc non
concurrit n[on] generet. [illegible] [illegible] oceani pote
Deus potest ad creandum. S. dare
Aperte[?] [illegible] ministrum. in [illegible] agere, [illegible] 166
quod agit c[ausa] inter [illegible] causae instrumentalis. Ubi
maleus qui in elevata domine nihil agit
sic sublicos. [illegible] [illegible] & verba. pro[illegible] ubi
de [illegible] [illegible] Et [illegible] hominis intendere bapti-
zominis e[st]. Et [illegible] malem agit g[?] forte gladius
[illegible] R. [illegible] malem agit g[?] fortis gladius
n[on] potest. [illegible] hic n[on] amittere [illegible] instr.
Chatechizare, & exorcismus greca [illegible] instruere
rudimenta fidei & adjurare in demonium
neophitus dr. nuper conversus & nouitius
St. Baptismus maxime [illegible], at [illegible] Aug.

maius est mon. sacramentis q. adroborari da[illegible]
f. de ?dar.

Pro a Quidam sacro Aug. de C. D. l. 2. c. quid sic
VIII. dicit quid est xpum manducare n' e' hoc so
lum in s[acramen]to eius corpus accipe: P[er] ipsu[m] manere & habere ipsu[m] in se manentem —
Idem ibidem. Spiritualem manducat[ionem] distinguere a sacramentali ait: ut quid paras dentes & ventrem Crede & manducasti.
Idem in lib. de remedio penitentiae quomodo: [illegible] cum qui manducat carnem meam & bibit san
guinem meum in me manet. Alioquin qui vel in me non manet nec ego in illo & si accipit sacramentum acquirit magnum tormentum —
Item. nulli ambigendum est tunc quemque cor
poris & sanguinis Domini participem fieri quando Christi membrum efficitur nec alienari ab illius panis calicisque consortio etiamsi antequam illum panem edat
Hic modo [illegible] [illegible] s. e. [illegible] & [illegible] corpore. Vel in bap. abluto illa exterior [illegible] corporis sui est [illegible] [illegible] res h. est ipsius [illegible] effectus [illegible] accipientis / sta [illegible] in eucha. speciei illa & verba. Signum est ipsum Christus [illegible] est [illegible] [illegible].
1. Inde quoque insinuat superius dictis [illegible] q.
sicut [illegible] accipiens ~~aqua~~ baptismum

Sacrū. accipe n' negat, negat. n' accipe,
res sacri ita simil. bonū. & malus cum xpū
summunt. Secund. summunt, n' in effectus (st. res
est, hoc est. ipsū xpū sumere sed...),

Sub spē. panis est totus xpus. vt. corpus.
p. vertionē. sanguis, p. conexionē; aīa p.
iunctiones. deitas p. vniones. simil. dic q.
de sanguine.

Aug. ad Prosperū. mysteriū fidei credi salubris
p. inuesti gari, ... n' pt

Corpus de pane, corpus de virgine: primū
est deficiunt, sd. mele secundū.

Populus signat p. aquā que in calice adiicit. qui adu
nat xpō. ipsa n' abrumit a vino, ita q. abrum
pta cōhib calix peccat. ... ita q. n'
... & ... plurimam aquā eiicerō, n' ...
... , n' si pars vini: ideo medicū. ...
D. q. s. in calice ... magnā vini quanti
tatē ... n' ...

... D. est mixtum aquā vino, ait q. Mg. ...
corpus. tunc quale habuit mortale ...
... m. passibile ... impassibile. ... immortali

Innocen. Papa dixit videri q. accidentia ...
ita alterant & resoluunt in humores ...
est ... panis. xpus. in ... potius ...

...

quod verbis

Ex Mag. Carmelitis qui tenent nimodo in sacramento Eucharistiae dicatur corpus Christi tractari manibus sacerdotum, frangi et atteri, vere quidem sub sacramento

Ita corpus Christi est sub hostia integra et sub qualibet eius parte dum dividitur, sine ulla sui [illegible] est [illegible] fractionis; sicut in speculo etc. ; et in verbo quod cum unum sit totum integrum ab stantibus percipitur,

Sequitur PP. haddit quod pars hostiae missa in calicem significat (mystica significatione) corpus Christi quod ad sepulchrum [illegible] vivi [illegible]. Physice et praecipue a sanguine pendet; idest Statu fractionis separationis etc.

Cavallerius ponit in 2 specie qualem est natura corpora composita

Mystica d. immolatio ea quae quotidie fit in sacrificio, nedum significat illam immolationem quae semel facta est

Scias quod denique huius sacramenti Eucharistiae quae cum sine corpore nec [illegible] int. [illegible] probatur quod hi sunt sacerdotes [illegible] i

Sept. 14 l. 4 c. [illegible] quibus credidit [illegible] M. habere potest [illegible] [illegible] faciendi [illegible] inde [illegible] potest [illegible] . . . . . .

Alius

Mul. D. hostia sumatur aere Alex. Theus consummare. Vides

· & est penit.ª exterior. quo actus consecratur & est interior quo virtus mentis.

· D. T. q. 78. 3.p. a 4. aliqua vi creata in ipsis verbis sicut est in aqua ... virtualiter, in quibus Sacr.tum ... quaelibet materia aplicari posset & quicunq. verbo. si adesset ... falsum & absurdum est

Volui ponere q. Aug.t ait in lib. de qq. Euang.tarum q. 9 ... aliquid ... significationes non est mendacium, ut qui per parabolas loquitur. ——

Nec liceat ferre ... D. T. q 76. ar. 8 3.p. ait. qq. apparet in hostia. l. caro. l. puer. l. tm. e immut. ... sensu huius vel in pluribus personis apparere. ... pluris videri. quidem immut.e est in hostia. ... q. in propria specie xpus ibi sit ... nam tantum solum in celis videtur. ... in subst.ª accidentib. ... mutationes fiunt divina voluntate.

I. b. a. 5. & 6. ... veritatem. Xpus ... e in hostia ... quantitates ... loco ... dimensiones ... ad illas

· Non est mobilis xpus in hostia, ... ad motum hostiae moveatur ... per accidens nec ... quia e in celis. repugnaret alias ... & non moveri;

3.ª q. Xpus ... indeficiens nulla ipsi ad

uenire Mur. f... q. deficeat ee sub spe. itaq.
Cades roni i personas creaturę ratione ...
c. ipsa c. rrdimpat deus... ed. nullo
... v°. ... Virtus e' stabilis electiuus ...
PEN. ... relhas. — vndeest q. ... ...
... ... virtutis ... ...
benefini. vr. ... ex ... roniſ. —
Ad ... q. aliud ... qui de ... vr. vir
172 tute'. aliud vr sacram.tum neq. vr. virtus ...
...pitas mat.æ sacram.ti que ... ... pe
... vr v°. sacr ... ...
... D. T. 3. p. q. 86. ar. 2. ... quis
peccatum ... penit.a. ... ... redi
re est qa' deus ... ... causat ... ad
... ... auertat a peccato
... deus ... posse remittere' pecatum ab...
penit.a ... remittendi ... causat
... ad se ... ... auertat a pe
ccato ... ... remi
ttendo ... ... causat ...
lent, ... penitudine ... ...
... —
Aug. l. de peni. ... ... infidelit.
... qui ... ...
... verra.
... ex. a. 6. ... q. remissio ...
... penit.a ... ... effectus grae operantis

verum taliter hoc est q. ipsa penitentia duobus modis considerari ut principium sacramentale in genere causae materialis et simul ipsa penitentia et gratia causant remissionem culpae. 170

Egregie hic D. T. 3p. q. 65. ar. 1. ubi explicans septenarium sacramentorum ad vitam naturalem [illegible] septem esse sacramenta dicit disponendi hominem quia convenienter in ordine ad se duo modis ad communitatem deservire si vis capere.

In actu contritionis bene ordinate dolor ille est [illegible] liberi arbitrii a gratia [illegible] virtute charitatis. Verum [illegible] sequuntur illa [illegible] meritum quae est in ipsa actus. Vi de [illegible] q. post hanc vitam non est contritio quia [illegible] lectis [illegible] cum dolore [illegible] 172

est [illegible] charitatis in purgatorio non est locus merendi. [illegible] q ar. 3.

[illegible] q. 3. ar. [illegible] q. dolor de peccatis est considerandus [illegible] cum examen conscientiae facere incipis in quo [illegible] occurrunt peccata [illegible] displicentia [illegible] [illegible] est dolor ad [illegible] cum ex charitate universaliter [illegible] offendisse doleo qui dolor contritionis est gratia informatus [illegible] oblita parum —

[illegible] accedere postea debeo confiteri [illegible]

recordatio peccati. causa in me. Si qd dolo
rez. expectandu habere teneo. ~~et~~ qui corre
spondeat conversioni / nisi si deus dema
gere absolutum alicui ignosceret peccatum &
diret quod sine actu doloris de ipsa peccata
in c. ab hoc excusarem q hoc e de re tales
dolores habere. — Unde ergo qd si n a
confiteatur ex contingenti incurrenti d re nimi
debet culpa

Ex sup. q. 5. ar. 2. Depositio dominis. conside
rata ut est actus virtutis moralis. & Justitiae se
habet ut causa mater. ut in eo pars sacramenti pe
nitentiae. sic e causa efficiens instrumentalis sicut
& verba confessionis. Atque in baptismo causa
effi. inst. est. ut habeo supra prec.

Ibidem. Et si quis dicere posset sibi ~~habere~~ ve
nimia esse peccata adeo ut excusaret a confessi
one qd subditus semper est praelatis clavium

Ex Supl. q. 6. ex passionis Xpi meritis re
mittuntur peccata quia passio ipsa operatur per sacra
menta unde est q. ante ipsius sacramenti l.
in voto. sive in re nemo veniam consequi po
test; unde dolor sufficiens seu contritio virtua
lis includit propositum confitendi. ex cuius propositi
virtute consequitur peccator remissionem. Et
quod si habita oratione ne confiteatur quis peccata

re

viscera, et ad aliquam gravitatem, q[uo]d simul accidit in baptismo. — Necnon mar[ginalia] utilia.

1 Ar. 3. q. 6. sup. precepta affirmativa non obligant ut [illegible] suis. In [illegible] temporis, [illegible]. Unde est q[uod] confessio [illegible] et contritio. Sabens temp. in quo obligat; ex quo seq[uitur] q[uod] si quis sabens peccatum mortale, de illo statim non conterat[ur], non peccat. et similiter si non confiteatur (licet male faciat); obligat 2o q[uo]d temp. sumendi eucharistiae sacramentum obligat ad confitendum et sic quoties quis accedat ad illam debet confiteri si cum [illegible] confitendi [illegible] (ut dictum est [illegible] prec.). — obligat 3o q[uo]d ex jure positivo temp. confitendi est quadragesima et tunc obligat sub pena. 2o [illegible] si esset de existi[matione] [illegible] obligare non sic cum timere probabile periculum mortis. obligat tunc quando [illegible] tempore novi peccati. —

Confessiones diffinit Aug. per quam morbus latens spe veniae aperitur.

— art. 2. q. 7. hic. Confessio est actus virtutis [illegible] sive moralis. ut aut [illegible] hanc [illegible] recordari q[uo]d dicit, [illegible] q[uo]d + 3. omnis virtutis [illegible] inchoative et [illegible] ipso libero arbitrio. [illegible] dicitur ho

aptitudines et inclinationes ad actus cuiuslibet ex-
terioris moralis. Unde idem dicendum est
de actu confessionis quamvis talis actus sit cum
tali et tali circumstantia hoc est a iure
positivo divino

Ex quo colligitur d. T. hic quod omnia actus de
praeceptis a iure positivo possunt habere similem
inclinationes in natura hominis

Alibi dixit idem actus exterior potest
esse malus et bonus moraliter. Dico etiam quod potest
19º diversas bonitates habere scilicet pertinere ad
diversas virtutes verbi gratia elargitio eleemosynae propter
testae actus misericordiae liberalitatis et charitatis
etc. similiter etiam potest habere diversas
malitias

Potest esse confessio actus virtutis quia fit pars sa-
cramenti et pars satisfactionis quod fit actus virtu-
tis paenitentiae. Exemplum primum exemplum ad aliquis
in extremis secundum confiteri ex affectu contritionis
unde tunc est exemplum ad aliquem qui contritus nec cum
charitate confessionem legitime confiteri, quae dicuntur
sunt informis [illegible] opus tamen iterari tales confes-
siones. Unde habet ex q. 9. s. a. 5. tenet tunc
dicendum confiteri informitates confessionum /

Sti r. 11 ar 5 q. non cadit sub sigillo aliquid est
quod confiteatur satis. sed. ut judex [illegible] peni-
tens cum illo confiteatur [illegible]. et tamen [illegible] qui

dez. q. ptus plurimis impediret justo esse
nota hic q° nunquam voluerit conferri se id sentire
deus...

Hic q. 12. ar. 1. quaerit an satisfa-
ctio, in actu poenitentiae (de quo agimus nunc)
sit actus virtutis. et videtur quod non quia actus
virtutis debet esse voluntarius. satisfactio vero est
ex rigore debita q. 1. ... hic q. potest
fieri ex voluntate ... de necessitate. nota
hic q. multum conformat ... in quadi-
cit q. ... necessario ...
... mediorum

Ex his charitates quantumlibet bonum opus ni-
hil meremur ex ... de ...
meremur ... ex q. 14. ar. 4. ... bonum tempore.
et q. 15. ar. 1. ... D. T. q. ... in ...
... q. diminutio difficultatis quae in opere
est ab ipso opere minuat ...
hi. diminutio proveniat ex maiori promptitudine
voluntatis potius augeat quam diminuat ...
...

Hic ar. 3. assignat D. T. triplici opere
satisfieri. s. jejunio eleemosyna et oratione
... peccato ... deum ...
... ... videlicet
... ad jejunium aut. reduci

Angelus et omnium hominum, ad eleemosinam
Cuius opus bonum in spe ad omnes. Quis opus
Item actus adorationis.
Hic q. 16 ar 2. penitentia habet duos actus et
deum amare et de peccatis dolere, quorum ad
hunc actum nec in innocentes nec in beatis cum
habitus penitentiae bene tamen quantum ad primum
actum. — q. proportionaliter dici potest de omnibus virtutibus moralibus. — Hoc q. Vadalinus. et Rosatus dominus Bernardus est.
Hic ar 3 colligit q. mali Angeli et damnati de suis peccatis dolent. et illa detestantur, hanc tamen non esse virtutem penitentiae. sed a naturali passione qua nolunt malum detestantur, nam in eius habitus
170 temus quando natura nihil fuit corrupta in angelis nec in homine. Vitiosus enim penitentia nam desperavi et dampnati
Colligit ultimo q. penitentia per eius virtutem et effectus gratiae causat in Sacramento et causa saltem instrumentalis
169 legitime

D. Trinitate / filius ex vi suae processionis [illegible] similis in natura [illegible] [illegible] Patris [illegible] [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitionis est formalis [illegible] rei cognitae [illegible] [illegible] amoris.

13°.

/ In [illegible] [illegible] [illegible] q. 1. ar. 2. [illegible] justitia commutativa / dicit justitia [illegible] [illegible] aequalitatem [illegible] operantes. & [illegible] [illegible] justitia ordinat. [illegible] Christus & Deus. Petrus. [illegible] [illegible] necessariam [illegible] aequalitatem [illegible] offensam & satisfactionem quae [illegible] / dicit perfecta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est infinitus [illegible] Deus [illegible] satisfactio creati [illegible] attingere [illegible] verum [illegible] perfecta physica justitia [illegible] de morali perfectione quae [illegible] ex [illegible] [illegible] infinito Christi. [illegible] [illegible] colligitur documentum [illegible] [illegible] [illegible] naturalia [illegible] a [illegible] satisfactio. passio oratio [illegible] [illegible] [illegible] infinita [illegible] [illegible] [illegible] at moraliter [illegible] infinitaevaloris. ~~colligedicendo~~ [illegible].

/ Hinc dices Christus orat [illegible] [illegible] Apostolorum quomodo ergo [illegible] [illegible] [illegible] orare potest

R. q. erat suppositum . per [illegible] naturam quam sustentat se sufficiens eodem modo quo creavit suppositum omnibus [illegible] et [illegible] operationibus ——————

/ Video absolute dn̄i Xp̄i satisfacere quatenus erat deo equalis tametsi suppositum humanitatis sine quo erat [illegible] caput satisfaciendi q tamen

133 ex eo maxime ostat R. satis f. rigorosa e necess. operantibus infinitis valore operis

opus dicit tale n'd manat a Xp̄o vt ho. sed vt deus ho. vnde deo equalis / [illegible] Vbi . de Cabrera disp. locus citatus

q. 62 3p. ar. 6.
Sacram^ta Veteris legis habebant efficaciam ex
fide passionis Xpi. sicut nunc nova legis
sacramenta. ex eadem fide quod conferunt verum 164
causabant. illa ingerant causam finalem quia
tempus in quo praedicationem erat Xpi passio. sed
nunc ingerere causam efficientem & ex opere
operato quod causant
3. p. q. 66 ar. 12. baptismus est sanguinis
roc effectus quod causat in animis martiris.
potissimus est inter cetera baptismata, quia
nis quia sanguinis effusio fide in sanctitate
necessaria sacramenti. Unde T. loco cit.
includit bapt. sang. bapti. flamin.
v. Manuel sa. censuit puerum in utero ma
tris martirizatum salvari, & quidem pie.
v. hac q. arg. pissime. T. Presbyter dicitur
de parvulis baptizandis ad ecclesiam puero
intentionem suplet quemadmodum mater
in ventre fluidum claudit alit ipsum per propriam
manducationem & nutrit illum.
v. servitute civili servi sunt Judaei & mauri
non in naturali quod de jure natli liberi sunt eorum
quod voluntas liberi manent: ideoque non debent
baptizari filii servorum invitis parentibus [illegible]

fuit et ipsi qui suscipiunt nec debent in te
rrumpi pro exercendo pueros mortem
ex. unde ar. 10.

ex 3. p. q. 72 a. iii. mat. sacri. confirmationis
sicut et extreme unctionis claudi in se virtu
tes quasdam instrumentales ad causandam gratiam
et eadem ratione virtutem obtineat opportet q
conferent ab episcopo gerente vices Christi. sicut
ipse Christus ex usu baptismi talem sese
liquit ipsi virtutem. quod oleo non reliquit
quia ipsi usus non fuit talis mat. ... dicit
illi usum sacram. ... superabundante
virtute causabat in discipulis rem sacram.

Sacram. fuit in lege nat. ... peccatum originale ... fide ... Deus ... contra ... circumcisionem ... in lege veteri ... feminas ... acciderent

... nullum fuit ... medio ...
...

Auctori sacramentorum deus est. ac mi
nille excellentiae est humanitas Christi.
... humanitas enim est instru
mentum coniunctum nostre redemptionis.
/ Nam potestates ministeriales: ut inuoca
mus posset deus homini puro communica
re' tantum enim quod ... conferre offer
ut in eius nomine sanctificarent. ...
... et materias ... demonia est
certum ... 3. p. q. 64.
/ ... ... quod ... ...
q. ... ... instrumen
talis causa ... effectus ... enim ...
... ... ex 3. p. q. 62.

~ ... ... accidentis ... ...
... ... individuat
... ... /

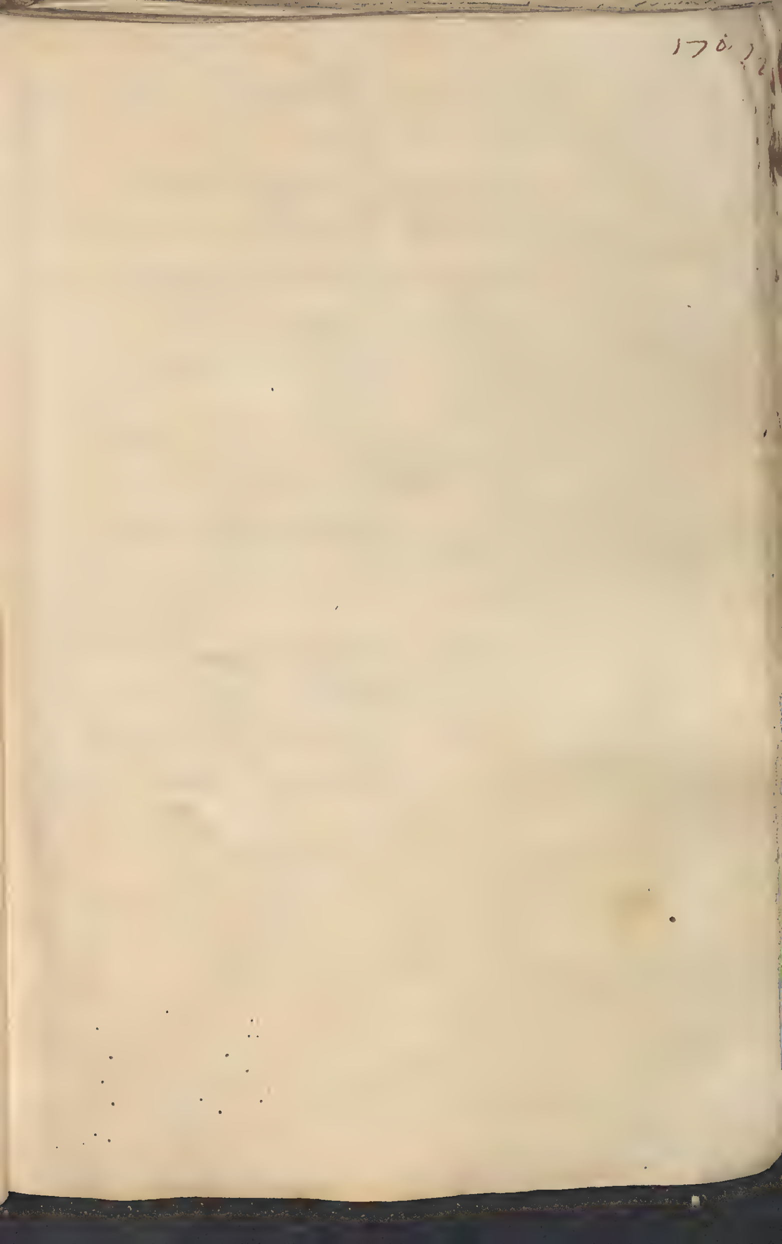
/ virtus spiritualis quam dat ... non est
... permanens ... ...
... modus motus transeunt. ...
naret enim ... contineret virtus spiritualis ...
are corporea ... materia ...
... admodum ...

~~Venerabili ipsius subpictures~~ ~~vide~~

q. 3. resp. humanitas Xi. est instrumentum coniunctum. Sacramentum vero separata sunt instrumenta. Sacramenta per humanitatem Xi. agunt. ~~dum~~ motum & valorem sumunt

Reliquias quas Xus sibi ex nostra reparatione & cultus nostrae vitae postquam per suas meas passiones nos liberavit a peccatis praesentis

vrtutes & merita passionis Xi. consulat nobis in sacramentis per fidem passionis eius passionis in quo praecipue & minus praecipue per fidem ceterorum articulorum. est enim omnibus necessaria fit

170

Hoc unum nolo praetermittere ex Suar. [illegible]
D. 1. S. 3. — Adoratio exhibendi
reverentiam superiori in cognitionem suae exc.ae
— Adoratio [illegible] ex actu imperante vo
luntatis quaquis tales vult [illegible] exhiberi
et ex actu imperato sive externo capitis
sive interno fidei spei cha. fortitu. castitatis
etc. [illegible] imperatis [illegible] mat. [illegible]
imperans [illegible] adorationis. —
nec negat [illegible] adorat. [illegible] complexum
[illegible] actu imperante
[illegible] actus [illegible] sicut electio medii
[illegible] finis
Sacrificium [illegible] verae [illegible] perfectae adorationis
falsae Angelis et Sanctis. [illegible] licet [illegible]
[illegible] [illegible] illos in verbo. [illegible]
cognoscere [illegible] [illegible] ideo [illegible]
[illegible]
Ex. d. 1. S. 8. quemadmodum media quae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] bonitates
[illegible] cuius [illegible] amorem terminant, ita [illegible]
[illegible] quedam adorati terminata ad [illegible]
[illegible] [illegible] exc. relata [illegible] ad deum. — Unde
colligo quod ador. imaginis Xpi, latriae dicer,
[illegible] nulla est [illegible] adorandi imaginem [illegible]

Octo libri Phisicorum.

1. agit de principijs corporis nat[ura]lis
2. de causarum generib[us].
3. de Motu et infinito quo ad quid corp[us].
4. de loco vacuo et Temp[or]e
5. de divisione motus vel speciebus
6. de partibus continui et motus
7. de Motu quoad terminos eius
8. de creat[ion]e et de mundo

de libero arbitrio
de anima humana et de volunt[at]e
de beatit[udine].
de peccat[is].
de scientia dei et futuris quomodo ...
de gratia
de trinitate, et de bonitate
aliq[ui]d de incarnat[ion]e
de sacram[en]tis
de sacrificio missae

ex sup. q. 65. a. 1. plura habes ex com. gen. et spon. natur. ... de ... legem

qu° deus representet. sicut similiter non est in effusione sanguinis nulla alia bonitas praeter bonitatem suam.

Nolo certe praetermittere ex Pus. d. 2. §. 2. certiss. et omnium sententia humanitas Christi est adorandam ador. latriae, nam si homo est deus, quod si in concreto loquar adeo ador. lat. e adorandam. perse. licet non propter se. ad dicta purpura Regie quandoque induit Rex adorat. ador. Regia propter unum Regem [illegible] accidens, quia non substantialiter unit.

Quaestio est, quod accidentia sacrament. sub cuius. adorat. latriae adoreat ex C. T. Cap. 5. s. 13.

Unde olim modus loquendi humanitas, fere adoret. licet non praesertim primo.

Sed licet Pus. quod non nego in Christi humanitatem esse habere excellentiam propriam ob quam adorabile est. maxime si perduliae ador. non tamen licet latriae adorat. humanitatem adorare sicut Rex fert que hic dux ... adorabilis quidam offenderet abeo qui ob talis officii species. & non ut ducalem Regem honoraret.

licet uno e aliis virtuosos adorare

Deleg adorᵉ. Prelatos ecclēe ex hi malis. Simi.
Illesimēd. Dominis quoi ꝑ sanctis habemus
etiā dulia vrāmur.
Reges & principes. adorᵉ. politica & ciuili
adorant. quia in eis est aliqua excelᵃ.
in spirituali & ciuilis
queris ex Ruſſiol. du. 2. s. fr. an sanctis a do
varis posuni adorarē latria. Respectiua
ex imaginis. Re neg. qr imagines nullam
habent excelentiā ꝑsonal. sanctis. v.ᵉ m.
vade dat ocasiō errandi. quā ipsa rō
nolle negas. ādorari posse liberi al. ſ.
mones. conuenire est tñ ꝑ. adorᵉ vsita.
dicere speculatiua posse hu hec adorᵉ La
triæ adorari:
Vtitur Religioni stricte sumpta versat cīrca
cultū Dei ac largē etiā cca. sanctorum cultum
Virgo Omnium quamuis ꝑ gratias & ꝑ ad relationem
materntalis dei admirabilis latria n. licet
quidem ob periculum s. errandi. s. cuncta
dicit ad leuius errores illam latria adorare
nec ipso nec aliom sancto
C. 2. 22. q. 81. ar. ꝑ dilius sui padoraᵉ
sanctio ipso [illegible] f. prer. intelige etiā de vir
tute Religionis ... cuiq. dico est: virtus

p quia Deo dominii debitum cultum et reve-
rentias exhibemus mat. est dare elemosinas
pauperi, et ei mat. virtuti Relig.
Ex quo insup. colligendum venit quod quaelibet
virtus actus potest trahi ad hoc quod sine mat. aliquis diversae virtutis ut semper possumus mac-
ries possumus dare elemosinas ita ut actus ipse
dandi sit solum sive moralis in hoc semper
sit actus semper et itasimiliter illud intelligas,
semper quod servari possit aliqua proportio nota et
in actibus unius virtutis ad actus tantum crede
alterius virtutis Haec observanda pro tota prima parte
Jam dixi, in ipsa, omnes virtutes per mitte in mun.
differre a theologicis quae iste respiciunt
Deum in obiecto: ceteras vero in fines Remo-
tis, et hoc est evenit de Relig. quae
in parte posterior. nam alias virtutes Rel. in tribus
colere Deum cultum aut cultu annas in alterius
virtutis temperatis absque relig. quod immediate
respicit religio unde restat quod mediate
respiciat Deum
Religio ut dictum est, est virtus per quam exhibemus
Deo est modus cultus. nam per devotiones ad talis
exhibitiones redimus promptitudinem, q. 82.
Q. mat. seu actus alterius virtutis etc. ita in
quadam promptitudine actus virtutis elemosinae
sit specialis actus virtutis relig. — Horides
sepe dixi iam aliis verbis —

HIC. De volunt: actualibus huma nis. ex. d. T. a. q. 6. 1. 2. [illegible] 103

a f. precedenti: 111 1. incipit f. 92

(elegi. voluntarium ee: s. effective. s. objective [illegible] obiective [illegible] eo: tale [illegible]

[illegible] effective [illegible] patet

Hoc axioma [illegible] ex q. 6. a. 6. [illegible] se tale. quolibet addito remanet tale – id [illegible] cum grano salis: [illegible] tale absolute [illegible] relatiuum. vnde voluntarium. respectu [illegible] [illegible] non est. [illegible] mortis [illegible]

q. 8. a. 2. voluntas. [illegible] et finis. [illegible] [illegible] proprie. at [illegible] eade [illegible] finis [illegible] absolute bonum [illegible]

[illegible] ar. 1. [illegible] voluntas [illegible] [illegible] bonum [illegible] vol. [illegible] bonus. [illegible] ex [illegible] apprehensione [illegible] [illegible]

inde bonum.

Dices. [illegible] quidem [illegible] fines moue re voluntates. [illegible] reale [illegible] [illegible] dicendi [illegible] bonum apprehensum mo uere [illegible] concedendo mouere bonum apprehensum. vt reale. hoc est [illegible] apprehendo illud non [illegible] cognoscendo aliquid ee [illegible] reale. [illegible] bonum apprehensum [illegible] [illegible] existimat intellectus ee ens reale, [illegible] quam [illegible] existimationes voluntas mouet. – vnde

redendo q̃ ni rei veritate in obj.º illo nulla
146. e alia entitas nisi divi caredimus est vo
lunt'es in esse realiter
Vnde firmiss.º teni semper voluntati obj.ⁿ
ee. bonu. sic ee. Recte
C. 8. a. 3. potest voluntas ferri in finem ni volen
do media. nitt. e 3.º Sicu patent bene eo
90. dicit a chi media tendi velle, nec vale
190 impt.ª 10 currens qui ante accedat finis po
test restare in medio q̃ finem. quamuis in ff
executione sit posterius in intellectu 4.
C. 9. a. 1. mouet voluntas nitt. dicunt
caeteraggior. quo ad exercitiu. hoc est
q̃ in eius potest cogitare l. ni cogitari
29 quoad specifi. e 3.ª igit in ut
in voluntati ro capacitas volendi necesse
esse cog. aliqua talis confera.
s. nitt.
Non puto longinquu q̃ modu mouendi nitt
voluntatem e. proponendo obj.ⁿ ipsi, s. pe
simplicem apprehe. dubio obj. s. propo
sitiones dubio boni — C. 9. a. 3.
Ibi a. 5. sedet voluntatem mouent ab astris
ni directe. q̃ est astra dominans corporis
) passionib. veras. Ptholomeus. in centiloquio
Vir sapiens ett.
ff. log. d. S. ita q̃ media vt medij roes dicunt; si ita
absolute loquat, poterit, vt habeo. q. 12. a. 4 d. f. 98.

q. 10. ar. ult. ad 3. cuilibet rei ē nāle quod subdi divine potestati: n' tn̄ q[uo]q[ue]. deus in quali- bet re operat. ējus rei nāle; unde nāle ē voluntas moveri ad ⁊ n' tn̄ moveri nālr ex necess°.

Aug. 10. de tri. frui ē in herere [amore] alicui rei propt' se ipsa; q. 11. a. 1.

Ibi a. 2. fruitio ē actus atingens potē. asequentis finis. p. imperantis ad illius assecutiones. ⁊ affectiua potē, in reb. cog[nitione] carentib. ē pōa asequens. ⁊ gravitas in lapide n' est tn̄. pōa impera[n]s (q[uo]d ē in Deo est) unde in bru- tis imperfecte, in hoīb. perfecte est fruitio

Ex q. 2. ar. 7. ad 3. notans voluis q. aliud est beat° aliud ē ultimus finis. nam beat. ē bonū. seu altio inherens rei beata. finis v. ē aliquid ext[er]ior res.

Ex q. 2 a. 7 ad 3. notare volui q. finis qui liber operatur ex re. ⁊ operat[io]ne. nom[in]e enim diuitias. possesiones. diuitias. vult. —

Colligo hinc q. beat. pro agregat[io]ne. in hoē. de quo ag[itu]r nam in Angelis. non attinet hic ⁊ de brutis ē certum. beatam possedit) ē bene esse ipsius hois. Hoc aūt bene eē aliqua oper°. ē siue intell. siue voluntatis, an v. hec oper. versetur circa diuitias circa honores. l. circa deum. opinat[u]r varie (licet verum est

de fini: ... de ultimus omnius rerum est deus II
q. ~~...~~
~~...~~
Hic est notandum quod cum dicitur finis nec intelligas
res. tum nec operationes. tum P. ...

D. 12. a. 1. voluntas respicit fines 3 pr. ...
pr. volendo fines. ... voluntas. ...
... medior. ...
... in fine quiescit voluntas ...
fruitio

q. 12. a. 3. ... duos ultimos fines nemo possit in-
tendere simul, possit tamen duos fines ... ordina-
tos, ut ... medicinae. et salutis. ...
ordinatos ... voluntas. ... utriusque
... vestis. et pecuniae

ad. ex. q. precedenti ... ideo illas ne-
gat D. 11. q. 2. a. 2. bruti. ... fruitiones

q. 13. a. 2. cum bruta determinate ... apetant
non est locus electioni. ... qui
se determinat ad unum. ... ad bonum ...
...

1.2. q. 1. a. 3. actus humani ... specie ...
... debent ...
... finis ... bonum debent
sabere ... ut tamen malus sit actus quilibet
sufficit ... viciandus ...
... 4. ... infideles
... infideles ... peccans ...

deus cooperiat. Nota. in quantum etc. quod certe si actum non referat ille actus non erit malus. ~~Lecc~~ immo nat. ~~[illegible]~~ bonus. vt. Sabed' ex d. T. 2. 2. 1. 2. 3. ar. 7. ubi ergo inquit quod finis se habet in agibilibus sicut principium in speculabilibus. unde est quod deficiente charitate (cui expectat referre in deum actus operum) nulla potest esse virtus perfecta

II Ac si dicerem quod omnes res ex se insensibiles dirigit in deum. universa enim propter semetipsum operatus est) tum omnes operationes talium rerum dum homines sive brutorum insensibiles sunt in quibus [illegible] non quod ipsa operantia operationes referant. sed de fine operis loquendo.

C. 15. ar. 5 consensus est actus voluntatis quo ~~[illegible]~~ agentis ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ quod ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ medium ad finem, unde est quod in brutis desit cum non sit in eis ratio dictans. licet [illegible] brutum non se applicat ad amandum, sed applicat et terminat a natura [illegible] — 186

Ne oblivisceris huius dicti ex B. p. 9. 10. & 11. colligo in Christo seu eius anima 1° per scientiam quae est ipsius beata, similis illi quam beati vident deum in patria. ~~[illegible]~~ quae dependentis est — alia est sua infusa in Christo per quam omnia quae homines cogno

cere pots. ~~cognovit~~ p' virtutes luminis in illis
assentis, cognoscit ipsi. & insuper aliam
viri quae virtute obsm. entis creati eadem pot.
nam reducit fuit practus tum vitales tum obe-
dientialis naturalis potentiae animae ad sciendum
Alia scia est fuit in Xpo acquisita: dic-
ue: experimentalis: s. vt potius dicam illa
que habeo mediante alle virtus agentis
p' quam omnia illa q ab hoc noli cog-
nosci pots. perfectissime no cognovit - de
eod. Deo nec. mat. agendi debeamus tri-
buere ipsu. o'ccisio. debemus ponere

(2) D. T. q. 13 1.2. dicit q. aliqui exerceat actus
fortitudinis ex charitate illi actus erit
martis forti. ... charit.
Hinc ex Aristot. de adve. disp. 1 sec. 3. c. 5to
... d. T. hunc post efficte-
(3) ... ad actus imperatus ... electio ordi-
nes dicit sed conectiones cu alta imperante
sive cu intent. finis, nam si nulla fit
haec oppositio inter elect. & intent. nequibit
electio bonitates, s. malitia intentioni
participare - cuius exempla Sec. ss. - po-
no enim q. p. actus misericordiae exerceat
dicendo ... huic sublevo miseriam

ffor fortitudines. Certe actus misericordie
in homine ~~[illegible]~~ fortitudinis bonitates parti-
cipare posseni — lex alia pr. aliud exm.
v.g. sperare. Ps. pp dandas elemosinas
eadem roe. nequibit fortid. bonitates
misericor. participare q: nulla est ee conexio
inter actus misericor. et actus forti. — aliud
tandem hic exm. v.g. dar ps elem. pro
me: volens occidere Joanem. qui est. con
ducus certe actus dandi elemosinas
[illegible] malicias homicidii sabere
posseni — R. lang. ad agnor ex
tar in hac q. ut sepedictum est in re inter
se se. ad electiones est. sicut principium
speculativus ad. x. ~~[illegible]~~ et sicut veritas
x. et est participatio quedam veritatis princi-
pii. ita bonitas medii e derivata a boni-
tate finis — cuius ita q. in aquo liber princi-
quelibet x. possu deduci. si enim
bene inferret tot us e manus fines. f.
p. et a. ita simul x bene electio
fundandi ~~elemosinas~~ (pongo por exemplo) bene
pcedet ex volens dandi elemosinas
Imo ut potius et clarius id fiat. dico q
sicut in assignati argumento prudentia
non habebit roes principii, ita similiter

villis tribus exemplis n' habebunt vbi
finis illo assignati - inde lex. hii 8
181. lex f. D. pecc. etiore maxime -

Exordium dimisi. id hoc dicendum lex. di. p.
instituti que mi in mo. m'hor. nempe
negans dem elemosinam p vanagloria
simpliciter dandi operam. vanagle. afine
malo - queri est si furor. pp dandus
elemosinam. non n' erit eadem r. -
Res est possumus loqui de bonitate morale
190 nat et in genere moris. quo posito
Dico q' actus dandi elemosinam in genere
nat bonus, est: malus in malitia, mo
ris. itaq simpliciter dicendum est malus. - &
in alio casu alibi furti, in ee nat.
malus est, et ead. ob. rom di
dum. nequit de bonus in genere moris q'
et nequit participare bonitatem finis
restat q' tandem sit malus - cum
bonum ex integra causa & malum ex q'.
cuius defectu inde est q' vtraque malus sit.
defectu quod deficient in genere nat seu fi
des est. vel finis operis ipsius, s. in genere
moris est in fine operantis, at aut fit bo
nus & finis operis & operantis bonus de
ea.

ex. l. 2. q. 58. ar. (?) virtutes virtutes humanae dividuntur in morales et intellectuales, istae ad intellectum, illae ad voluntatem pertinent, et huius divisionis est quod ista duo sunt principia in homine advertenda.

Prudentia est virtus intellectualis pertinens ad intellectum practicum.

Volui ego notare quod quando specialiter errores sunt in intellectu practico et deficit in prudentia sicut in speculativo a errore ‡‡‡

Hic non memor de virtutibus theologicis. — accepta est doctrina D. quod virtutes theologicae distinguuntur contra morales et intellectuales quia illae respiciunt deum tamquam obiectum immediatum, aliae vero tamquam finem.

‡‡‡ Unde est notare quod sicut est intellectus seu virtus speculativa qua assentimur principiis et virtus quae est habitus scientiae seu alio nomine ratio quae versatur circa conclusiones, ita in practicis est habitus intellectus principiorum quo v.g. cognosco ego pauperi esse subveniendum etc. et habitus prudentiae quo cognosco hic et nunc huic pauperi esse subveniendum (prudentia non deservit ad affectiones)

Cum ergo qui beneficat licet habeat ut dixi virtutem speculativam verum quod [illegible]

asentiat licitum esse pauperi subveniri. n[on]
196 Sabet paretiam utt (Videre est
n. St. virtutes morales, [illegible] liberalis obli-
tale opus verse cognovit, ex quo tum
a prio. ipse pecans dedit ß hic & nunc
pauperi et debeo subvenire —

Ex quo colligo q. virtutes licet possit esse [illegible]
talis sub tribus virtutibus nequit esse sine virtu-
te prudentia —

~ Conceptus 2 q. Sublimis virtutis est inclina
tio ad finem seu obiectum ipsius virtutis & quasi
Satis quodammodo nulle: Semini recte practice
recte indicare de obiecto. Prudentia vero est ex
hoc virtutis inclinationis & intentionis dispo
ne & eligere actus talis virtutis n. para
fundam, unde iam altae precedere ape
titus finis actiones puidetis. Unde sequitur
* q. ipsa nequeat esse sine virtute mo
rali. Haec ex q. 58. ar. vlt. 1.2.

C. 59. a. 5. 1.2. virtus passiones inordina
tas superat, moderatus autem & rectificat
Ducit Justus n. aliud Justitia exequendo
gaudet. tu intellectivo appetitu. tu etiam
sensitivo —

C. 60. ar. 4. diversae virtutes morales
nota intenti q. ab ipsa virtute e rele fines & intellectum
nes alts a dilitus relatus. prudentia vero est hanc aliis subveniens

ponunt. p. diuersitate passionum[#] p. diuersitatem
niquam q. passiones sunt disparatae, sicut con
cupiscentia. & auaritia. n. tam ad passio
nes. sunt. contrariae (q. deus q. omnium. idem est
medium —

Hic ar. 5. colegi ex d. T. de A. senti. 4 eti.
c. 8. dicente esse 10. virtutes morales. Fortitu
tit. Temp. lib. magnific. magnam. philo
tumia. quae versatur circa honores, mansue
tudo, affabilitas. veritas, eutrapelia.
He. 10. versantur circa passiones. quibus
addit. Justicia, quae versatur circa operationes

Unde colligo istas justitias diu versa
ri circa operationes. (q. ipsi expectat
regulare. ut alterius conditiones. Ceterae
ceterae ipsae passiones regantur in bono
ipsius habentis

Ergo colligo nihil q. omnes ista virtutes
fundamentaliter sunt in voluntate, formaliter
aliquae earum sunt in diuersis potentiis orga
nicis. seu corporeis

Colligo hic q. licet fortitudo ex diuersitate
obiecti passionum diuersitatem virtutis assole
rem. potest opinari tamen sumere ex diuerso
obiecto ad rem.

* Ex q. 65. ar 4. colegi illud esse relle dilig
eligere. & disponere —

Ergo quo fruit[ur] d[ic]i condu[cere] colleg[itur] q[uo]d virtutis moralis est inclinare ad bonum. prudentie tamen est illud bonum benefieri et disponere, q[uo]d sic modi debit[um] virtus requirit perfecta esse.

Unde videtur colleg[itur] dimitt[it] esse loquendum de fide et spe quantum amore charitate esse possunt verum in perfecto modo.

Ex q[uo] 6 ... ar[ticulo] 1. dona S[piritus] S[ancti] septem. Sap[ienti]a scia virtutes consilium, fortitudo, pietas et timor ubi d[icit] ... diversitates inter virtutes et dona fundari q[uo]d virtutes perficiunt ... in ... rationis. dona tamen S[piritus] S[ancti] perfe[ctio]nis ... conditiones que a principio exteriori ... dei ... et homines disponunt in ordine ad ipsum.

Probat[ur] q[uo]d dixi Ph[ilosoph]us in lib[ro] de bona fortuna. q[uo]d his qui moventur ... sum[m]a ... expedit consiliari ... principium ... q[uo]d ... moventur ... in principio. quas ... summa.

P[robatur] 2. Rom. qui spiritu dei aguntur hij filij dei S[unt] et heredes. Unde est q[uo]d ... dona ista perficiunt ... inordine ad finem ... q[uo]d virtutes acquisite non respiciunt per se, licet alias per accidens etc.

Hic art. 3. h[ab]et virtutes morales esse habitus perficientes vires appetitivas ut faciles obediant rationi in ordine ad subiectum quibus virtutes voluntates hominis perficiuntur ad obediendum motioni spiritus sancti.

Videas Maxime nota quod aliud est instrumentum cui pro agi competit. idque non oportet perficere aliud. Ille qui est ut agat ipsum libere 167 agit idque habitum perfici necesse est. Unde hoc mihi sufficeat contra loquentes omni nisi sacrorum valens vel verum ...

Puro quidem possidere habere virtutes infusas, ac dona spiritus. si ut esse ipsorum finem, placet. —

Hic art. 5. Sicut virtutes morales in prudentia connectuntur. ita infuse seu dona connectuntur in charitate. 11.

q. 68. a. 6. 1. 2. in Patria manent omnes virtutes morales et dona. tam acquisitae quam infusae seu Dona sp. s. et quidem quoad materiam et quoad ver... tamen in via sed quoad essentiam, per intelligere nota: a qualibet virtute et per bonum per nota. similiter v.g. timore repellit et animum et spiritum. in sua vita. in v. quem ... est fortitudini manet in Patria. et similiter et de ceteris virtutibus: et donis sp. s.

Hanc veritatem. Nec' dicat. q. aug. dicit. vo-
lo perfectior e simpl. leone. & qui quid
leo e perfectior hom̄. id c intelligendum
ita vt. q simpl. preeminen. sit potior quo
ad id. q perse. seu esse. sest. ad vtrumq.
vnde qa est. preemineε. ho leone. &
& simul. qa fortior e leo. sed q vtriq. acci
dentalit est. deus sing.

C. 16. 12. a. 3. fidei h. est finis, vel h. est
medium. vnde media relata dicunt. a'deo
delectabilia nec honesta.

Alius volunt. & noij. superare minicem. posse
ferri per s. x. ratione volunt. velle
lex, & voluntas vult dici

Est si albo. potero forte id dixisse. hic pono
q hic est ordo actuum. voluntatis ca. media
vel relata ad fines. est consensus voluntatis.
multorum mediorum. ille qui hic videat. posse
c. deinde consilium. intellig. postea electio.
postea imperium, intellig. (imperium inquam. potest di
162 ci quedam modus intimationis p verba
imperantium modi) deinde vsus quo alius
voluntas vtit. medio ad fines, nec neg.
esse e suo modo vsum in potent. extern.

C. 13. a. 1. 12. Vnumqq. tn. st de bonitate quadam,
h. decet, vnde deus est. e summe bonus qa e summus

esse, vitanius v. unumq e malum. in quantum
sit defficiens essendi seu virtutis deficit ab om̄i
te debita sue nat. unde in actionibus humanis idem
e pensandum quod in quantum deficiunt a mensura
et regula ro[n]is. id malum.
Unde etiam q. sicut equus ambulare potest vere — Hec omnia isti cip
celeritando ambulabit quantum prius deffectus
essendi sue nat. e debitae, ita peccator sine
bis sumus itaque quod actio e quid bonum ac roe
della e quid malum quantum h. ipsi e privatio
perfectione virtutis. Sed est actio gre. loquendo
est p. ordines ad roes et p. ordines ad fines. sup
intell.
In quam in actio humana quatuor bonitates considerari
pt. una sui gne. p[er] ut e actio. 2a. sui spec
que accipit sui obiectum conveniens 3a. sui circumstantias 109
circumstantias que e accidentales 4. sui fines 122
bonum. Loquimur nunc de actib. pro ut procedunt
a roe. Virtus moralis, aliud. sui in roe
relatis
Ar. 7 met. nota hoc fund. deffi. quidem aliquid
gne. et alterius speciei illius oportet quod ... — 850.
videri illud.
ar. 7. 10. op. dicere. de actib. humanis quod aliqua
Sabet h. quod nihil plus habet aliquid e in pluribus
speciebus accidentalibus disparatis requiritur

in pluribus substantialib.

Ad ar. 2. 8. 9. negari nequit actus esse indifferentes sui specie, quod stat ab obiecto, ut est iecunare de terra galea. — At nullus est actus ad liberatiua voe procedens qui simpliciter sui induat rationes vitii l. bonus l. malus. —

Vbi negandum est l. 9. dignadixi g. cum ab obiecto actus sumunt ipse species substantiales, seu bonitates l. malitias naturales, at
.l. malitia alia bonitas aduenire actui quasi ab extrinseco seu accidentaliter, nempe a fine operantis & a circumstantiis. Ex quo extat 9.
109 licet duo prima species actus specie equaliter
202 differre, non tamen in 2a specie. — Hec doctrina clara fiet sed aduertas Petrum. pono quod, sic in specie malis, quae substantialis est ac qualiter talis sic potest poni in specie albi in specie quantitatis etc., nisi si enim pluribus sunt eo hoc modo in pluribus speciebus disparatis sup. indicas est.

Verum, hic aduerte 2. T. q. si actus ex deliberatiua voe non procedat indicandus humanus l. moralis.

19 a. 8. qui dubitat bonitates voluntatis humanae ex ratione pendere siquidem ab illis qui bonae. —

est bonum regulans voe

r. 4. ar. 9. lex eterna et lex humana se hab.
ad actus voluntatis in q. regula cap. 2 a
Hic ar. 5. voluntas discordans a ratione
q.cumquntus errante, peccat, unde si concien
cia dictaret alicui fornicationes esse actus
bonos et voluntas renueret peccaret. q. est in
obm. potentatis e bonum. ~~cono~~ aprehensum vel
aprehensum. q. si voluntas deviet a bono apre
hensus per actus recencuis qui. q.m hos desi
est ad bonum verum ordinat. iam videtur
voluntates potentis infirmis dictamen
sequi inqui. ibi peccatum.

i. hinc ar. 6. queritur an voluntas concordans
rati errans sit mala. per quos facit hab.
de ignorantia —

an ex bonitate intentionis sequatur bonitas et ma
litia actus voluntatis circa media queritur d. T.
hic a. 8. an quantus crescat bonitas intens
tionis vel malitia crescet bonitas vel malitia
actus circa media. dicit. R. 9. crescere
potest malitia vel bonitas aliquibus aliq. al.,
ex obj. v. circ. affecti scientis, prius, itaq
et augmentus sumat. ex obj. non oportet
q. quantus creverit bonitas vel malitia inten
tionis crescat bonitas vel mal. actus circa
media, bene hi si sumat aug. ex parte
actum

Ibi a. 10. rogat: num voluntas sum. de bea
conformari Dei in volito. & R. d. T. q. Judex
bona voluntate vult mortem latronis. in bono
boni communis iustitiae. &. eius uxor ex bona vo
luntate non vult mortem eius bonum particulare fa
miliae unde Deus qui universale bonum
vult, non dico, ad aliquem effectum quem
ipse vult et nolit, cum sit sub diversa
ratione particulari, Ideo sic velle universa
le bonum. alias peccaret dicit mulier pe
ccaret si bonum commune iustitiae nollet

In actib. exterioribus & e bonitas s. malitia. habetur
& e moralibus ista ipsis a bonitate s. malitia
nota Voluntatis pervenit. cui aptatur in ordine
ad finem, illarum pervenit illis ab ordine
109 bonus q. 20. a. 1 cuius est materias &
circumstantias actus disponere —

Idem colligo ex a. seq. q. ex voluntate mala finis
sequitur elici actus, nec imperari qui sit
bonus moraliter bene fieri nolens. —

q. 20. a. 5. ex dictis infero. alia ē bonitas et
actus exterioris. & alia moralis bonitas mo
ralis, dico nunc, est eadem cum bonitate actus
interioris voluntatis. et intermedia. uni etc.

Dicas bonitas actus intentionis voluntatis. ē causa
~~tor~~ bonitatis actus externi q. diversa ē bon.

tas

vnius v alterius q[uod] nihil e[st] causa[m] sui ipsius. R+139.

3. hoc e[st] ve[rum] de causa efficiente. n[on] t[ame]n de causa finali. po[tes]t alio & alio modo denominari. v.g. a[nim]a e[st] sensitiua. & e[st] causa. an at hb[?] dextera illud, & columna fractu[m] d[icitu]r dextera ab animali ita

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Hic noto q[uod] aliqui[s] p[otes]t actus ex sp[eci]e sua indifferens ... nec ... mali ... moralis ... malitias s. bonitates habere pro[p]t[er] finem.

Rogat[ur] nunc 2[?] an ... actus exterior addat aliquas malitias s. bonitates actui interiori seu intentioni finis & ... bonitas s. malitia moralis actus interioris augeri possit ab actu exteriori & etiam diminui per accidens ex duplici cap[ite]. ... v.g. intendens fornicationes ambulat mas leucas & defatigatus desistit ab intentione fornicandi & post modum vult fornicari & ambulat alias leucas in hoc capite augetur numerus malitias intentionis q[uod] e[st] p[er] peccatu[m], ergo ...

Simile ab animali intrinseco ... fuerit ... extrinseco ... dextera ...

Nota max[im]e

mulier eet distans in amplius quam una
leucam ille fornicans et unum peccatum solum
faceret. quod non distruit alia leuca per acci
dens ex opere externo ambulandi aliud
peccatum commisit [illegible] alio uero modo
actus exterior auget malitiam s. bonita
tem interioris [illegible] per extensionem quod
v.g. Si intenderes orare in ecclesia Sancti
Petri Romam pergit actus ambulandi quo
venit largior per accidens auget bonitatem
intentionis orandi. tertio modo
per intensionem s. remissionem auget s. de
mittit actus interioris malitiam v.g. si
quis ob fornicationem saltaret. Vel curre
ret labor currendi per accidens diminuit in
tensionem fornicandi. et si iste ipse ob
dictum finem cibos dulces demoret ipse actus
manducandi per accidens augeret intentionem
fornic.

Dico in actu externo sit malitia s. bo
nitas natalis illa per se auget malitiam
s. bonitatem actus interioris v.g. qui furatur
et actu qui abundat elemosinam quod
non est perfecta voluntas nisi sit talis quae
opportunitate data operetur extra unde
videtur opere externo perfici actum interio
rem.

Hic importante notandum quod quando in medijs

apparet aliqua bonitas intrinseca tunc electio quodammodo est voluntas. R. ~~boni intrinseca vel generalis mala~~. cum actus spe distinctus 98 ab actu voluntatis circa finem. et ideo distinc 100 tas habebit malitias morales et bonitates a malitia s. bon. actus circa finem — unde est quod si ego furarer solus ex intentione dandi eleemosynas, furatio ~~externa~~ actualis est mala in naturali ut dictum est f. 184. at si ita furer ut in furando aliquas bonitates inveniam intrinsecas, tunc furatio etiam habebit dictas fines et morali mala et etiam ut licet.

Omnes actus voluntatis s. est circa media s. circa finem, si est circa media s. voluntas versari circa media ut media s. circa media ut aliquod habens bonum suum. si 1° modo, ideo dicitur est actus unus qui intentio dicitur, si in 2° modo, diversus actus est, et disparatus ab actu intentionis — Ex hac utilissima doctrina colligo 1° quod in voluntate non est actus imperans et imperatus proprie loquendo. quia ... si ego ... ideo actus est unus voluntatis erga media et finem dato proprie non salvabitur 2° imperantis et imperati. si vero sit diversi actus modo dicto et disparati, non valebit unus imperari alterius. Ex quo colligo 2° quod actus mittit et aliorum

potentiae propriae dicentur imperati
sed humani & deliberati sunt ut iam dixi /
Hic an 3. eventus sequens actionem exterio-
rem s. praecedens s. per accidens. si per accidens
sequatur & non cogitatus hic nihil auget de
malitia s. bonitate actionis exterioris. si tamen
Nota cogitatus indirecte augebit / si vero sequatur per
se cogitatus s. non cogitatus non tollet mali-
202 tiam vel [illegible] illam augebit s. diminuet ex-
ex a. b. nihil prohibet factum iam pertinere alibi di-
xi. / [illegible] aliquid esse unum n. unum genere & mul-
171 - tipliciter malum. itaque una actio seu ambulatio nos-
tra ambulandi ad ecclesiam unde bonus. postea
malus fit esse & pagani christi fuit referre ad
sed voluntates bona ac fuit ad Judeos [illegible]
C. 21. a 2. peccatum est deviatio actus ab or-
dine ad finem humanae vitae quod est bonum commune
seu beatitudo vera hominis. [illegible]
Nota [illegible] artem defectuosam construit actus construendi
est peccatum per deviationes ab ordine ad finem
particularem intentum ab arte.
C. 22. a. passio 3pr cap. s. quod rei recipit aliquid [illegible]
[illegible] sicut aer recipit lumen. & hoc [illegible]
proprie [illegible] proprie dicitur passio quod aliquid abjicit ut
aliud recipiat. & singuli [illegible]. s. quod patitur
aliquas perfectiones [illegible] ut v.g. qui ab
[illegible] [illegible] accipit sanitatem. s. c.
[illegible]

unde Ar. 1. de gen. ait q. eadem ex qua alteratio
generatio: et alterius e simpliciter gen. huius q. comparatio
secundum hoc e[ss]e.

Tunc ait. ... passiones et passiones nisi quasdam
affectiones habentes patientes ... ad ...
~~[illegible]~~ operis. seu ad obiectum q. est bonum vel malum

Alibi dixi D. Th. dicens q. 23. a. 1. q. obiectum
potentiae irascibilis e bonum vel malum sub ratione ardui
~~pro~~ aliquid e fugibile vel adipiscibile difficulter
at concupiscibilis potentiae obiectum est bonum vel
malum absolute, et irasc. ... aut ...
honor ... etc.

m dixi q. si loquar de irasc. et concupisc.
ut pot. sensitivae sic diversae sunt. at si ...
intellectiva ... sic non est magis ... voluntas 201
ad q. movet patiens vel ... succedendo, ... ad illud
ab illo recedendo.

Iam his c. ... patebat passiones ... in se moral.
nec sunt bonae nec malae, bene tamen ut subduntur
rationi, siquidem ipsi motus membrorum exteriorum
moral. talium et bonum vel mali q. 24. a. 1.
nec te perturbes ex nomine passionis. ... q.
e malum et ideo reat. ... sicut
calefactio importat e[ss]e aliquam qualitatem permanentem
q. 24. 3. a. passiones inordinatae possunt
et ... rationis judicium ... mala moral.
modo dicto. possunt etiam e[ss]e bonae moral.

ymo liberum judicium [illegible] ad perfectionem bonitatis moralis actus [illegible] potest sicut efficit corpus externum (ut dictum)

— Hic tamen advertas quod passiones quae possunt antecedere ad actum deliberatum voluntatis hoc quod aliquo modo diminuunt bonitatem actus [illegible] perfectius est moveri ad miserendum ex voluntate quam moveri ad volendum ex passione misericordiae: et hinc [illegible] se habeant ad actus volunt. tunc actus [illegible] ut diximus — quod similiter accidit respective actui mali moraliter.

Ar. 4. q. 25. gaudium tristitia, spes, timor [illegible] passiones [illegible] aliquo modo [illegible] de bono praesenti est gaudium. de malo praesenti, est tristitia, de bono futuro est spes. de malo futuro est timor. — tristitia et gaudium ad concupiscibiles, spes et timor ad irascibiles attinent. —

C. 26. ar. 3. amor et dilectio [illegible] intellectivo dei significare, amor autem [illegible] esse [illegible] in sensitivo [illegible] dilectio [illegible] charitas [illegible] amor [illegible] magni pretii

~~Amor~~ cum passio dicitur motus ad [illegible]. unde est quod amor [illegible] passio non sit [illegible] passio, quia sed [illegible] a qua oritur motus ~~[illegible]~~ omnis [illegible] ad [illegible] seu ad objectum.

v. hebr. hic ai vlt.° amor ocupicentię ē
quo amat bonu' sd qui vult alteri: amor
amicitię ē amor boni cui aliquid vult
sp.sti hi aliquo modo amor amicitię habi
ad amorem ocupicentię. vti cu' ego diolo
bonu amicu ppr vtilitates s. delectatiõnes
quas mihi adfert. — minus principali. .O.

v. q. 27. a. 1. bonu' ē causa amoris tnq
obj. — cognitio (lex q. 2.) largiq. odiui
apximare n'hi amplius requirit quā que
libet cog. confusa & in vli. vri quā
amor rectoricas quas cognoscat illas
dhi: in obscuro ē bonas.

Amor ē principiu' oia. aqua oriunt. om
nes anime motus tan ocupiscibilis quā ira
scibilis ut inuenit palebit, n' sit hinc uelut
q. amor ipsi augmentu' recipiat aliquo mo
ab., v.g. spes supponit amores aliquales ✗
rei ē ipsa auget amores. vt ai Aug.
10. de tri. cuius rei adipiscendę spes quis
q ni geni. aut tepide amat. aut omnino
n'amat.

q. 28. a. 1. ad 3. & amor & cog.° causant
vniones amantis & cognoscentis ad res ama
tas & cognitas. sd diuerso mo. q. cog.° causat
vniones qualemus res cognita p suis si

militudines seu spei unit. in ttus at amor quemadmodum facit ut ipsa res amata fit in ipse amanti uniat

Hic ar. 2. ut amans dicat continere amatus & ab illo contineri n'oportet mutua redamatio sufficit q. amatus contineat per complacentiam in affectu amantis. Et amans contineat in amato in quantum vult amans bonum amati. Et [illegible]

Unde colligo q militus habet aliquid de continens & continentis. diversimode. sicut est [illegible] est

Hic ar. 4. amor amicitiae & est amor concupiscentiae alio & alio modo zelus manifestatur. ob amorem concupiscentiae zelat uxores cum movet contra illud quod impeditivum boni singularitatis quaerit in uxore. at ipsos zelat per amorem de amici cum movet contra impeditivum boni seu honoris ipsius uxoris quomodo zelari dr honor dei

Hic amore observa q amor dr liquefactivus fervorosus & alia similia in anima et q congelo que contra illis est impedire subinationes & continentias amantis & amati quo [illegible]

Dicat q amor causat ex similitudine, sicut dio nantia amati ad amantes, ex quo sumit

illa q. odium causet in dissonantia
unde venit considerandum q. in qualibet re
prius est considerare q. ei conveniat et ponere quod
id q. repugnet. illud enim repugnat q. est impe-
ditivum vel corruptivum illius q. convenit
Ex quo et ex 2° quod posuimus amorem Nota
esse prim. omnium affectionum et motuum ac
infert. q. odium causatur ex amore.
Dices primis videtur esse odium in peccatum quia
charitas est amor ordinem ... q. hoc
est verum ordine executionis non sit ordine
intentionis qui est prius modus motuum
voluntatis, verum ista est q. prius vocat
quis a peccato quam deum amet, verum
q. deum amat peccatum odit ubi iam vi-
des amorem dei esse causam odii peccati.
Nota. PRO. MAT. DE IUS
ticat.

Ar. q. 29. ar. 3. quaerit an odium sit
fortius quam amor. Et in perlinente quidem
... ... vim in odio videt a mag-
nam ... amore dei. ... amar ...
odi ... plus ... amet
Hinc clarum fit q. ... in hoc codice Deo
... q. obj. voluntatis est bonum ... nam Sec.
veritas ... explicat. idest q. finis 1.
volunt. est bonum. nam ... dicas. voluntas
odii malum ... Ro. q. ... alius odii

est in ~~medio~~ malus, hoc in medio impedi
tivum boni, acuiq amore hoc agens, (modo
supra dicto) procedi tale odium sicut si mit
procedit amor medioq: —

Nota Max.

Hic ar. 5. cog. veritatis super intellectu amabilis
est. at per accidens cog. datur aliquis amatio
odio haberi potest.

Sensus de fantasia seu imaginativa brutis appre
hendit vel e fundamento de natura supra proportio
illud apprehendere id est pro natura, subest
in lumine voluntatis, hi pertinet ad intellectu

Ex ista q. 34. sequitur omnis delectatio e bona: s. bo
q. l. simpliciter, bonitas hic est malitia simplex
et moralis sumitur a commendatione. s. diq convenien
tia ad rationem. Inde est q. delectatio sit
mensura moralis. nam per maior delectatio
in aliquo opere operato ab homine virtuoso
regulari maior s. minor bonitas in ipso
actu seu opere:

Item nota ex q. 3. a. 4. q. delectatio requiritur ad
sui cognitionem in qua const. et pertinet beatitudo
dissentimus.

C. 35. ar. 2. delectatio et dolor procedentes q. ab
exteriori apprehensione causant in animo, at
tristitia et gaudium causantur ab interiori
apprehensione ~~...~~ exteriori apprehensio

vocat in hoc capite quae fit cum aliqua nunc trist[itia]
nas in ipso corpore proprie loquendo dolor & delecta-
tio. sicut in ipsa anima immediate. est trist[itia]
& gaudium.

ar. 3 nihil vetat unum contrarium accidens esse
causam alterius quomodo quia tristitias pati potest
ex eius delectatio aliquando

ar. 4 ea quae sunt in re sunt specie contraria ab
obiectis hominis abstracta sunt contrarietates unde
est quod delectatio & dolor gaudium & tristitia
simul possunt esse quia duo obiecta contraria simul
possunt respici. ut si quis gaudeat de amore
erga deum & tristatur de peccato facto contra ipsum.
simul & de obiecto sunt disparata

ar. 7 dolor exterior & interior. differunt quia unus
causatur a malo coniuncto sub re. ut dictum est
at interior a malo apprehenso. unus tamen &
alter dolor iudicatus est in utroque apperitur

Quaeritur in ar. q. 36. utrum dolor magis sit de
bono amisso quam de malo coniuncto — Dicendum
malum ut patet est privatio boni, privatio non nihil est
in rerum natura ergo intantum aliquis tristatur de
malo coniuncto in quantum tristatur de bono amisso
ad quod respondetur quod quaestio ista impertinens ponitur — Dicendum
d. T. q. malum et bonum ex parte rei privative
opponuntur (ut nihil dicitur). verum sub apprehensione
aliquam omnes entis habent, itaque sunt

modo dicere de Deo bono. cum ergo Iustitia
sit de malo apprehenso inde quod sumitur ocasi
sionem inquirendi nunc de ipso potius quam
de bono amicorum.

a.s.
C 3. reperitur in commentario quodlibet tristitias
aqualibet dolore mitigari. mitigatur enim
per fletum, et per compassiones amicorum suorum vel
confidentibus, et per contemplationem veritatis. et
per balnea et somnum.
Dices balneari, oponitur et impedit sicut et do
mire contemplationi. quae in ea eoque vnum esse
a duabus causis impedientibus procedere. Respondeo
in diversis ad res. de causis una extrinsecis et
principalibus.

D HAbitibus agit D. T. 1.2. q. 49: vbi ar. 2.
ait habitus esse qualitates inherentes. quibus
natura ab extrinseco afficitur. et si queratur
cur in et esse qualitatis ponitur in exemplis
qualitatum notitia vt est potentia, actus et im
becilitas. et cetera. Respondeo quod attendit ordi
nationem et dispositionibus habitusque siue afficere
naturam sive bene sive male.
Sanitas et pulchritudo et color dicuntur esse tres
habitus qui differunt dupliciter in ordine ad suas
naturas, nec est de essentia habitus quod disposi
tio in ordine ad operationes. s. potentias. haec
accidunt in sensu l. s. virtutibus, quae s. est.

r. Hr. ar. 3. Habitus per dispositionem naturas
subiecti modo dicto... corporis in corpore sive
ipsis eius membris, quedam habitudo
ad circumd. v.g.): at per dispositionem in ordine ad operationes radicatas in anima vel
in eius potentijs.
A. 2. Habitus per dispositionem modificans ad naturam
pot. est in essentia animae ut v.g. quod est
atque ut dispositionem ad operandum subiectam
in potentijs ipsius animae illas determinando
ad unum modum agendi cum de se indifferentes
sint. —
R
quaeritur a. 3. et impotentijs sensitivis sint
habitus R. q. sic quatenus operantur ex
iudicio rationis in quas operatio existimatio
naturae qui ut sic operantur determinatae sunt
ad unum — unde dicendum venit quod in
cane v.g. per aliquomodo res et ducitur ab
hominis habitus comparare possit.
Cum iam dixeris (corg. 51. ar. 1.) aliquid esse
naturale s. ut species s. ut individuum ut dixi f. 3.
nunc nota quod illud quod est naturale secundum speciem principue
est naturale — unde colligendum venit quod
ob causas in omnes habitus animae. Habitus
virtus dicatur praecipue naturalis. R. igitur est quod

6

(q[uod] iste habitus solus est a naturalib[us] princip[iis].
Dices (pro talibus ex [illegible]) habitus deservi-
unt ad determinandam potentiam, diff[icultas] in[de] q[uae]
é [illegible] ad agendum. Sicut pro v[erbi] g[ratia]
[illegible] e[st] mais [illegible] ad habitum diff[icultas]
adv[ertendum] R[espondeo] q[uod] [illegible] impos[sibile] [illegible]

Nota
peto

a [illegible] & [illegible], nam licet quilibet
[illegible] magis [illegible] perfect[ionis] cogno-
scere [illegible] q[uod] acquisitus [illegible]
[illegible] est.

Deus non [illegible] operari [illegible] q[uod] convenit nat[ur]a[li]ter bene
hi pret[er] id q[uod] a natura est. Unde gratia [illegible]
[illegible] infusa [illegible] animae [illegible] nat[ura]e [illegible]
pret[er]. Dicitur [illegible] pot[enti]a obed[ientia]lis [illegible]
alibi dixi ad [illegible].

De PECCATIS venit agendus q. 71.

1 Ex art. 2 [illegible] peccandi esse [illegible] =
[illegible] deus [illegible] animas [illegible] in deo
[illegible] ee [illegible] naturas anima enim aqua [illegible]
[illegible] spes é precipua pars nat[ur]ae hominis

Dices q[uod] violentias patit h[omo] [illegible] peccat
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

rationi inferiori ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
d. gt. sicut qui vadit ad supplicium. tamen volens vadit
e. q. 72. a. 1. in peccato duo occurrunt. actus
et inordinatio actus sub. [illegible] — ex hoc 1°
colligo quod peccatum [illegible] et peccatum in genere
[illegible] quod in distinctiones peccatorum cognoscamus attendere debemus distinctiones
voluntarij in actibus.
dices vere formale peccati est illa deordinatio a lege
quod distinctas deordinationes contra [illegible] quod dicit
[illegible] quaedam privatio cuius [illegible] et uni
[illegible] illa quae privat indecta.
unde gl. quod ad distinctiones peccatorum non
oportere deordinationes respicere. Sed actus
qui intrinsece tales deordinationes includunt
[illegible] ad ipsos per se voluntas terminatur. ad
deordinationes vero per accidens — nota
unde licet inferre quod peccata sunt malus
[illegible] malitia per accidens est [illegible]
[illegible] volitus est per se actus qui intrinsece
malitias includit. [illegible] quidem saber quod ~~[illegible]~~
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] esse ordines ac
[illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. nota [illegible]

Ad. Her ad differentiam peccatorum diuin. a differentia yoris actuum. et n a differentia deordinationum. Ytar inde q n liceat p virtutes opposi peccata differre str. ex. ar. 6. hui

malitia ypa actus metaphisice loqdo n est illi ordo (q sic est aliqd positiuum et reale) uerum p q malitiam sit aliquas paluer cum deordinationis que in illo ordine est l. q. pa let q malitia p se n e violenta (vr dictum est) ordo tn ille, qui realis e ypse met actus voluntaris. violentus e et maxime voluntarius / Nota dec. xx. ex ipsis. mis Ytar que dicitur formaliter peccati vr malus est — et simul constat (ut vr iam est dictum) q. diuersitas peccatorum e sumenda a sua rone formali

Circumstae que faciunt actus opponi nouis virtutibus a nouas spes actus habent. requirit tn. pre Cogno. circust. s. virtualis s. in ipse s. formalis

e. 73. ar. Nota q primo si prius actu tri potest diciperem magis et minus sibi. prius potest requi. vnde tam pruatur dicitur cubile carens lumine vnius candele quam carens lumine quatuor

202

197

/ Ats. 4. cti. c. 5. malum tibi in legnum dei
truij se ipsum. unde si malum nihil. boni esse
actus necesse —

ex q. 73. a. 6. causa peccati prima et per se
est voluntas. et finis qui movet illos justa
dicta natura. natura non est voluntas movens
ad fines sed in ipso congruenter voluntatis. et
malitiae finis causa peccandi necesse est.
alia sunt causae extrinsecae voluntatem
moventes et quasi minuendas judicium
rationis. et libertatem arbitrij. et ista causa
potius diminuunt peccatum — des cogi
de actib. virtutis

ex q. 74. a. 5. subjectum peccati est liberum
arbitrium. non motus sensualis humanae. C.
St. actus voluntatis ordinata a. rationis
voluntarij. et eidem accidere peccatum
et similiter quicunque actus deliberatus in
intimo radicatur pertinet ad voluntatem.

— q. 75. a. 1. Peccatum si sumatur pro sua parte ob
solutio. sumitur pro ipso actu causa sui
per se, si vero sumatur ratio formalis quod
deordinatio illa actus habet causam per
accidens. ut ignis causans per se calorem per
accidens privat frigiditatis causam

a. 2. causa peccati interior. immediata est

liberi arbitrii. mediate v. appetitus. sen-
sitiui. s. imagin. — Et ex peccatum causas
exteriores quae est mouens potest. sensitiua
partes. [illegible] peccatum [illegible] nisi a vo-
luntate quae quantumlibet mutata a sensi-
192 tiuis potentiis libera potest remoueri. Deus
vero solus est qui efficaciter et immediate liberum
arbitrium mouere, & [illegible] vniuersale bonum et movet illas
l. 76. a. 2. sicut omissio [illegible] est pecca
tum quod supponit voluntatem omittendi saltem
interpretatiuam. ita ignorantia in tanto est
peccatum in quantum supponit negligentiam seu
96 actum voluntatis positiuum non sciendi. unde
est quod quis [illegible] scire, & non sciat sic
ignorantia [illegible] inculpabilis est
l. 77. ar. 2. colligit consideratio seu vsus rationis
in particulari [illegible] triplici capite potest impediri
a passionis motu. 1. per quasdam distractiones
cum non vnus [illegible] radicaliter
omnium actionum hominis maxime impedit. actio
rationis [illegible] actio passionis. 2. modo
per contrarietates quod [illegible] fornicationes dicit esse
vitandas passio [illegible] assequendas. 3. modo
per quasdam immutationes corporales per quas
[illegible] ligatur ratio ne in actum exeat, vti est som-
nium [illegible] amentia [illegible] ebrietas

Ibi alijs verbis. contra dixisse ... 190
Hic. a. 2. ... peti ... q. 5. a. 5.
continentes duos ... dialogismos ... quorum unus
quasi speculationis est, alter ... practicus 124 -
vz. peccans, peccans omnis ... omnis
fornicatio ... vitanda ... fornicatio ...
deinde ... fornicatio ... delectabilis
... est. ... error ... ignorantia
quod. ... facere ... omnis Mar. c. nota -
malum ex ignorantia ... in hoc ... vel
hic ... cernit ... videre ... dialogismi ...
& ... agerit. dialogismo ... - ex ...
hoc colligitur quomodo ... verum. ... aliquem
errorem ... in ... peccante
Rogatio ... ignorantie ... peccatum. Re. ... remediare volunt ...
... affectata est.
Hic a. 4. sicut amor Dei e radicale principium
omnis actus virtuosi, ita amor sui inordinatus
e radicale principium omnis peccati, excipe u. ...
... peccatum idolatrie - unde Aug.
... decim. ... amor sui usque ad ... Dei facit civitatem babilonis
Hic a. 6. ... ignorantia ... minuit peccatum q. 27
minuit voluntarium. secus de ... que
signum e maioris voluntatis affectus - unde

veni notandum quod passio ante quo fieri in tentatione eo remittit peccati gravitatem.

Dices passio est causa peccati ergo potius debet infe... ... maiores passiones augere voluntarium, minuit vero libertatem ideo ... minuit peccatum quod est alius voluntarius liber

... quaeris ... sit peccatum ex certa malitia ... nemo intendens ad malum operatur.

... peccatores ... ignorantia practice ... scire vero speculative ... tenenda

Peccare ex certa malitia ... quod homo non sabe at defectus ... ignorantia nec a passione sit motus ... primo et omnino voluntario ... peccaminosum

Nota sic ... ille qui peccat ex certa malitia ... dispositiones ... at qui ex passione peccat ... electiones ... peccare ex malitia ... iudicat furtum ... ideo ... dubitat ... peccare ... hoc furtum in particulari at qui ex passione peccat ... iudicat furtum hoc ei bonum.

... passio instat

... notandum sicut habitus boni ... inclinant ad ... in communi ...

ita mali, termini : v.g. intemperantia in
delectabili, in communi.

C. 79. ar. 2. placet exemplum q D. T. affert ad
ostendum, Deum concurrere ad actum peccati, non in
ad malitiam. Ait q. sicut crus infirmum, motum
hominis virtute motiva causat claudicationem
ipsa tamen claudicatio non est tribuenda virtuti
qua potius quidquid motionis est convenit, sed
tibiae, tibiae infirmae & defectuosae: ita
Deus concurrit ad. bonum est adactum, quod autem
ipse actus claudicet seu deffectuosus sit, huiusmodi
homini debet tribui, qui libere est defectuosus
&c. +

Dices aliquos actus esse ex ipsa mali &c.
ad illos Deus non concurrit. R. hoc esse verum
si Deus non concurrit ad illos sub ratione
materiales, sed sub ratione generica actionis.
De quo vide f. 807

C. 80. ar. 5. Potest Diabolus vel hominem impedire
causando aliquam transmutationem in
parte sensitiva, in fantasia, seu imaginatione
(cum enim se potentiae sint corporeae in ipsas operari
ex sua natura & non impediatur adeo potens
est) impedire igitur hoc modo usum rationis
restare, sed sine oculis ad cavendum criminato, & hoc modo potest facere alio

quod alius qui ex genere suo sui peccatum

vendit tamen peccatum illius non imputatur

eadem ratione, unde restat quod neque

diabolus nec potens sit necessitare volun

tatem a peccando / necessitari igitur tamen potest

adeo, sed disponi [illegible] voluntatem

197 datum ... bonum [illegible], sed ipsa volun

tates [illegible] movendo, cumque [illegible]

quia libertates [illegible] nec debi

rationes [illegible] ligat sicut demon

Nota ex q. [illegible] de peccato originali que

de mali personalia et individualia [illegible]

traducantur per generationes. bene tamen tradu

[illegible] ad quem [illegible] speciei [illegible] naturae [illegible] aut

[illegible] per alia peccata actualia et personalia

[illegible] nec alios parentum [illegible] inficia

[illegible]

[illegible] a. 1. sicut egritudo corporis habet rationem

[illegible] male dispositionis naturam similiter modo

se habet peccatum originale ad naturam illam

[illegible] inficiendo et male disponendo, unde

est quod peccatum originale [illegible] in adultis

[illegible] [illegible] sabitus.

Nota deinde quod [illegible] peccatum originale

consistit in [illegible] positivo [illegible]

iust. originalis. tota r.io ess.a peccati orig. constituitur ex aversione habituali; aversio inquam privativa iustitiae .... hoc. vide dicta de peccatis actualibus. f. 190.
D. T. ... a. 3. expresse dicit q. motus ... seu peccatum originale concupiscentia carnis. ... originalis ... quo ... q. ... originalis ... per motum ... et inferiores superiori subdere. ... conjungere ipsas potentias deo
q. 83 a. 1. In adest fuit peccatum originale ... q. in causa principali ... nd. est. prout in aia. ... in carne ... et in causa instrumentali ... dico ... q. ... qui generat filium, ... causa principalis peccati filii ... instrumentalis ... causa principalis ... generat ... filii ...
... caro est causa peccati filii ... nulla est peccatum ... q. e ... principalius ... causa ... esse verum in causa principali ... in instrumentali. Hoc ... patebat
Colligo ex tota q. 83 q. peccatum originale ... est ... peccatum ... peccatum ... aia ... quae ... iustitia ... animae

esse in eo, sicut videremus peccatum in
nostro actu (scilicet habitus vel originale de
quo nunc agimus) ita fuerit est factum
in voluntate, inflictum tamen; tum in ipsa volun-
tate, tum etiam quomodo in potentiis sensitivis.
Unde obiter colligo quod peccatum originale quoad
formale sive rationem dictam seu quod proprie dicitur ratio
culpae, delet per baptismum. manet tamen tum in
voluntate, tum in ceteris potentiis quod dici
quaedam ratio poenae seu mali naturalis
rationem illam ... quae manet in carne
et simul ... manet in ipsis potentiis animae spiritualis quaedam
prava inclinatio.
Hic nota, ... declarata sabendo: amor
sui inordinatus est causa omnis peccati —
amor sui ordinatus est causa omnis boni operis
naturalis respicit ... finem bonitatis ipsius
f. 131 ... finis in quo ultimus voluntatis hominis
ut operis voluntarii ... liberalitati ...
... (ut iam dixi alibi) ... est ...
... omnia et ipse ... ut ... refert
in deum autorem naturae
— Amor Dei seu charitas est causa omnis operis supernaturalis
meritorii ... deum amat homo ... diligit
se ipsum supra modum naturae. Deus enim est
obiectum beatitudinis supernaturalis —

C. 8 q. a. 2. dr q cupiditas e radix de superbia initium omnis peccati. hoc etiam est q ordine executionis cupiditas pecuniae ~~[illegible]~~ praebet omni peccato occasiones ut exequatur. de superbia intendit in omni peccato —

C. 8. 5. a. 1. ad 2. bonum naturae dei summat per adversi dei gessi potentiis amore nec minuit. nec tollit per totum sumat. per donum sufficiente origo totaliter tollit. dei summat per solvit virtutes in clinantur ad bene operandum. dei minuit bonum naturae

Ex. q. 61. a. 2. debemus notare q. rationale per participationem. quae voluntas nuncupat. dividitur in tres potentias. q. in voluntates quae e subiectum justitiae. in concupiscibiles quae e subiectum temperantiae et in irascibiles quae e subiectum fortitudinis. unde considerandum q. quo absolute loquendo omnes voluntates est subiectum omnium virtutum moralium. hoc intelligi per ut dicitur voluntas comprehendit se et in intellectum qui e rationale per participationem ~~[illegible]~~ existentia. e prudentia

Hoc primum noto. q ~~[illegible]~~ crescit effectus quanto crescit causa per se illius. non tamen causa per accidens unde verum est q maior virtus per accidens longius lapides piciat non tamen e vero. ideo q. lapides magno impulsu columnam. ideo magis impulsu ruat aedificium. ex quo elegi q peccatum originale q e causa per accidens mortis et aliorum nostrorum defectuum.

cuz in omnib. equale sit in equaliz effectus

Causis in hominibus

Consumuntur diversis ~~modis~~ ~~in~~ ~~divinis~~ peccatis ~~facit~~ a

~~in voluntate~~ ~~fructus~~ in ~~est~~ ~~in~~ ~~anima~~

Macula peccati ~~facit~~ e in voluntate nostri

~~facit~~ in e in ipsa ess animae. ideo clarius

q. aversio habitualis que in voluntate manet

10. agit. ~~36~~ transacto actu peccati. Sicut quasi martio

falere videtur esse aversio a deo et privatio

gratiae que ipsi esset animae pervenit

Ex quo colligitur quod aliud est macula peccati

~~facit~~ ~~…~~ ab ipso peccato. ~~…~~ quod ma

culam habitam manet. peccatum vel quoad

essentiam ipsius transit vel actus qui est. ~~…~~

quod peccatum. ~~…~~ et eius … dum pluribus

hoc est. ~~…~~ ~~deordinatio~~ in est volunta

ti. macula vero … animae ipsi inest, et

… unde est quod maculas omnes sicut

in … peccati. ~~…~~

Sicut si macula … e aversio a deo &

privatio gratiae. cum … peccato omnis tollere

… sequentia … maculaoriri. Resp.

… quatenus privatio tolleret … …

… in … quoad ipsius … privatio in aliqua

… privatio que … potest ad gratiam. & ideo que

… gratia potius … in … & remittit

v. g. quis ~~…~~ privat missione ex

aliqua infirmitate vel aliqua amaeni morbo; 202
quidem unus et alter equaliter privantur. verba
liter ut unus apostolus videndi magis quam
alius privat; unde similiter dicimus de
quod primum peccatum privat gratia ceteris vero quam
magis in se sunt privant potentias animae ad gratiam et
quo gravius peccant etc.

Diligenter nota bene

Aliquid evenire ex aliquo per accidens. s. per tem-
pore rem. per intentionem domini. s. rem. ope-
ris ipsius ad quod sequitur; ut occidi [illegible]
Joannem ex ipsa dicit. Jeiunare facere 190
per se sequitur manere videlicet [illegible] per 197
accidens [illegible] petri. - [illegible] acci-
di [illegible] semper ut [illegible] occidat [illegible]
[illegible] ut [illegible] posset [illegible] fornicari illa
sed per accidens ad mortem [illegible] ad [illegible]

Ex quo venit considerandus quod pena
[illegible] significat potest absolute penam seu
duplicem sive realem. unam simpliciter et involuntaria
ut pena inferni. et potest sumi pena
satisfactione itaque quamvis simpliciter sit
voluntaria (quae requiritur ad rationem satisfactionis pene)
simpliciter est voluntaria. ut in purgatorio accidit. i.e. qui sumit
unde colligitur quod ablata macula, manet pena i.e. qui patienter tolerat.
hoc secundo modo. alio tamen modo
manebit penam dum macula non est. immo q. 87 a. 6.
maculam ipsa esse penam saltem damni;
ex 1. 2. a. 5. nulla circumstantia est
quae

valeat peccatum veniale fieri mortale sic ut ibi circumstantia quae actum in novam speciem mali ponat, heq. circumst. quodammodo
109 conuertit ... substantia speciem
aliquam
Ratio huius solutionis est quia peccatum ven. et mor. differunt essent. et video quod absque accidens non potest trahi unum ad essentiam alterius. Item, si ponere ... quod ... omnis huius accedere ad essentiam terminum.
Sicut peccatum mortale proprie fatetur a voce dicitur deordinationem ~~...~~ rationis circa
... ita veniale dicit deordinationem ... circa ea quae sunt ad finem, ac si diceremus quod qui
-1- peccat mortaliter, avertit a fine vero quod Deus
Per ... peccatum summe creaturam seu bonum commutabile ex
ven. maximum intentione. peccatum mortale in ... refert.
nota refert. At qui veniale peccat, non avertit nec respicit finem verum. Sed circa ea quae in illum referibilia sunt, tamquam media, aliquam aliam deordinatum facit. V.g. qui nimis videt deviat a recta medicina qui in mediis non deum retinebit
Quamvis habeat in ... categ. quod dispositio
q. 74. a. 4 habitus eiusdem speciei. at ~~...~~ disp. est multiplex. Una s. est eadem cum forma ad quam disponit et mediante subiecto. ut sanitas me ... minus firma. s. febris ... est in eodem subiecto non in ... eadem cum forma. ut. calor

disponens bonum ad quas virtutes . li . nec ea 203
de . i . re . in ordine substantiae. Ut accidens
dicit quod ordinat ad aliud. Ut bonitas in agere
naturalis est disposita ad sanitatem virtutis. Et habet
respectum veniale in sensualitate potest
esse et disponere ad mortale. quod est in
lib. arbi. in eo dico quod temperamentale ...
in sensualitate.) ... colligitur ex hoc q. q. 88 a. 3.
... idest sit in ... in ...
... habitus ... nec ... non est
... diversae speciei . quo modo peccatum
veniale disponat ad mortale.
Negat d. T. q. 89. a. 6. posse peccatum veniale esse
... non est quod ... ad ... debitum ...
... a

DE LEGIBUS

bus . aqui D. Th. q. 90.
a. 1. ... putat esse legem in dicantem ... virtutis, nisi ...
quaedam propositiones universales practicae, sed non
... ad agibilia quae propositiones ... ipsi
... (et ... sicut ipsi modo
... ubi de ratione propositionis mentalis ...) ...
habitu manent sicut celere ... intelligibilis
... quod durante ... hoc n. modo ...
... e lex ...
q. 94. a. 2. lex naturalis una est. quae in plura
claudit praecepta. una ... finis ad quem
ducit est ... ad bonum acquirendum et
malum vitandum ... medias ducentium
ad hunc finem ... plura praecepta

Hic inest hominis 3 p x. in ilmatria relig. var
+ sui bonu & prima in qua menis cu omnis. Enib. [illegible]
apetitg eiq oternai + 2a. gt. apetitg spei
que viventib. omnib. insit. 3a. apetitus
Scia p. & Societatis etc.

+ l. xx. 100. a. b. precepta que immediate
respiciunt comune bonu Justitie n dispensa
etia ei que vero illud mediate respiciunt
ut v.g. custodia civitatis & bonu aliq
preceptu n e etc. at hunc l. illus ci
vet custodias facere. &c. unde precepta
decalogi sit indisp. nec que deus i nill
pt dispensare qe ut ait d. th. 2. ad 3i.
deus fidelis e negare seipsu n pt.

Hic modus precepti l. seu habitus n cadit sub
precepto tam legis humane qua divine
cadit sub precepto legis humane & divi. Ct.
lex non statuit qui ... judicari de quibus
n apparet ... exte. q ... intend.
precep. a lege & ... punir.

Hic ar 10 charitas cadit sub ope ... l.
precepto nec e necese ut ... decalogi
impleam ... impleri. ... charitat
sat n. implet preceptu honorandi parent.
se qui illos tex affectu nisi honorat

C 100. In decem preceptis decalogi ...
... relig. ... in quib. preceptis ...
in ... de deo ... diligendo clau

Observa hoc
qt quinilla
homines ...
objecti ...
v.g. cur liceat
homini ...
...
...
... Mart.
... plelleretti

Deum: Ang^us dicit in suis principijs omnia praecepta tam superiora quam moralia seu ceremonialia. Vt: orare [illegible] vacare Sabbato & credere in deum &c. verum est [illegible] ad sos [illegible] inferendam e necessaria [illegible] diu[illegible] [illegible] insuper vt cum deus amore charitatis diligatur amen vt [illegible] credamus habitum fidei & talia [illegible] credamus [illegible] necessaria ins[illegible] sapientia quae rudes observarent Sabbati adijcerem &c.

Circa [illegible] habeq praecepta judicialia deserviunt ad determinanda praecepta moralia in ordine ad proximum. Praecepta vero ceremonialia determinant moralia in ordine ad Deum. [illegible] intelligo id est deducere actus particulares ex illis principijs universalibus.

GRA

Nullus inest [illegible] qualitatibus imo nulli accidenti competit aliquid agere [illegible] ne [illegible] causae efficientis agunt [illegible] quibus [illegible] caedere [illegible]

Vnde est axioma. (q[illegible] alibi in [illegible]) [illegible] non est per se nec agit nec agit per se, [illegible] nec corrumpitur per se.

Dices: vrgens [illegible] creari per se [illegible] annihilari [illegible] Resp. axioma [illegible] [illegible] in quantum anima in esse [illegible]

gratie creat: de corrupt[io]ne q[uae]ri[tu]r s[ed] an[ni]hi
lat[ur] q[uo]d[am] ipsa a[nim]a d[iv]ini cu[m] grata
ita. R[espon]d[e]t ipse. S. Tho[m]. 1. 2. q. 110. ar. 2.
Dixi corru[m]p[i]. s[ed] an[ni]hilari s[ecundu]m diversas se[n]
tentias v[irtu]t[es] gra[tia]e creari. s[ed] educari de pot[enti]a
animae: sicut mihi placeat. educi de
potentia obedien[tiali]. p[o]t[ent]ia.
Hic ar. 3. sicut in intell[ectu] lumen intell[igi]b[ile] praesu
ponit[ur] ad virtutes. ita grat[ia] lumen supernale
animae est praeiacens virtutib[us] supernalib[us].
ipsis e[st] a[nim]ae in sensu. itaq[ue] altiori modo
est prima sp[eci]e[s] quali[tatis] p[er]tinebit
Habitus et virtutes operativi ideo sunt q[uo]d a[n]i[m]a[m]
cuni que et principia proxima operationis
gratia exsua eolitione [?] in sibi ani
mas constituere in esse gratie
Aug. lib. de n[atur]a et gra[tia] c. 23. aut de gra[tia] praevenit
ut sanemur. subsequitur ut sanati vegetemur
praevenit ut vocemur. subseq[ui]t[ur] ut glorificemur.
C. 114. ar. 6. Sp[iritu]s m[eritu]m iaz [?] habet haec verum itterius [?] divi
copui [?] alteri quilibet homini n[ost]r[o] in consider
let ut m[erit]um est praecise p[ro]p[ter] suam substantiam
merer[i] de congruo sibi videtur ut sit in
dus grat[iae]. et [?] eliciti a volunta[te] gr[ati]a in
format[a] de condigno merer[i] unde absolute
cedendus [?] iustus mereri de condigno
premium.

C. 114. ar. 9 Perseuer. in via m[...]
sub merito q[uia] ipsa e principium merendi.
textu ra sequeretur q. quis illas merito
consequeretur. [...] sibi tribueret. Et cadere
in [...] regat. in vita
licet, notatione [...] practicas & specu
l. ll. vnum discrimen. q illa e tm apre
hensiua. illa e actiua quodammodo

ex C. 23. **DORAT.** i. orat. e
actus rationis practice. quo reg. dedicat
[...] voluntatis. practice quam q [...]
nat ad opus nec e necesse opus ee [...]
elicitivum rationi actus ut ille sit practicus. Nota

D. Damas. or. e ascensus mentis in Deum
[...] in fine. s. a. [...] speculat. [...]
[...] apprehensio [...] practica
[...] ut dico 103

[...] vtilitates querit Deus. + fiducia [...]
[...] sibi orationes [...]. nec sue
liberalitati hoc derogat. hic ar. 2.
[...] 22. q. 82. a. 1. [...] existimans
[...] virtutes [...] ad q. [...] pertinet
[...] motivum ad agendum. [...]
q [...] debitum [...] charitatis
[...] licet melius [...]
[...] or. [...]

Scribe 3e quequa furari ut subueniat extremæ necessitati.

Et juramentum flacuit ex S. Isidoro ponens ... de Summo bono: Quacunque arte verborum quis juret, Deus autem qui conscientiæ testis est ita hoc accipit sicut ille cui juratur intelligit.

Sed ... Pontifex aliquem dispensare in juramento ... alicui ... juramento ... praecepto nequaquam potest ... per gratiam ... materiam ... juramento promissoria dispensari potest ... de juramento assertorio, ... S. T. 2.2 q. 89 ar. 9.

Usurarius est qui accipit pretium pro usu rei quam mutuavit, aut ipsa mutuatio non sit de alia

2.2. q. 78. quam de ipsius rei usu ... denarius ... consumptio illius ... in hoc casu mutuare amici ... minimam pecuniam.

... licite ... damnum ... mutuando ... vendere ... damnum ... ... mutuari ... periculum ... debitum.

Unde ... quod carius ... vendere

pannus quod solutio donec sit prescrip-
tionem emptor diligens posit exercere quod
de presenti solvat, nisi damnum
certum. vendens remedium expre-
stari solutum. hinc ad vendit
precio illud damnum

v. Recte quidem (hic) quaeri de I.
V. qui accipit pecuniam ab usurario
peccat. R. respondet quod peccaret si
quod inducerit ad usuras. Si tamen a
illo qui ex sua malitia paratus est
accipere perque quod accipiens
sub vult mutatione. usura tamen
habe dissolvere

v. Communiter quid inter virtutes ...... seque
ad ipsam in aliquo veniant 22. q. 79. a. 1.
Religio, Pietas, observantia, Veritas,
gratitudo vindicatio, amicitia, et liberalitas
S. Pietas preceptum ad parentes—
v. ... dubium ... maxime dixissi Bellarmino
virtutes electas ... charitas voluntas ... | vel ... virtutes
seu ... habentes-

Principi, viro, tanquam deo exhibere
debet honor. Deus in quantum est summo
Adorationis est actus. Ultimi habitus -
Virtus quae honorem proximo debet. Obser-
vantia quae diversa a religione, quia
diversa est excellentia. Cum deus ac in
Creatura. Bonitas autem Creaturae
est participatio divinae bonitatis. Unde est
quod idem habitus charitatis dicitur ad deum
et ad proximum.

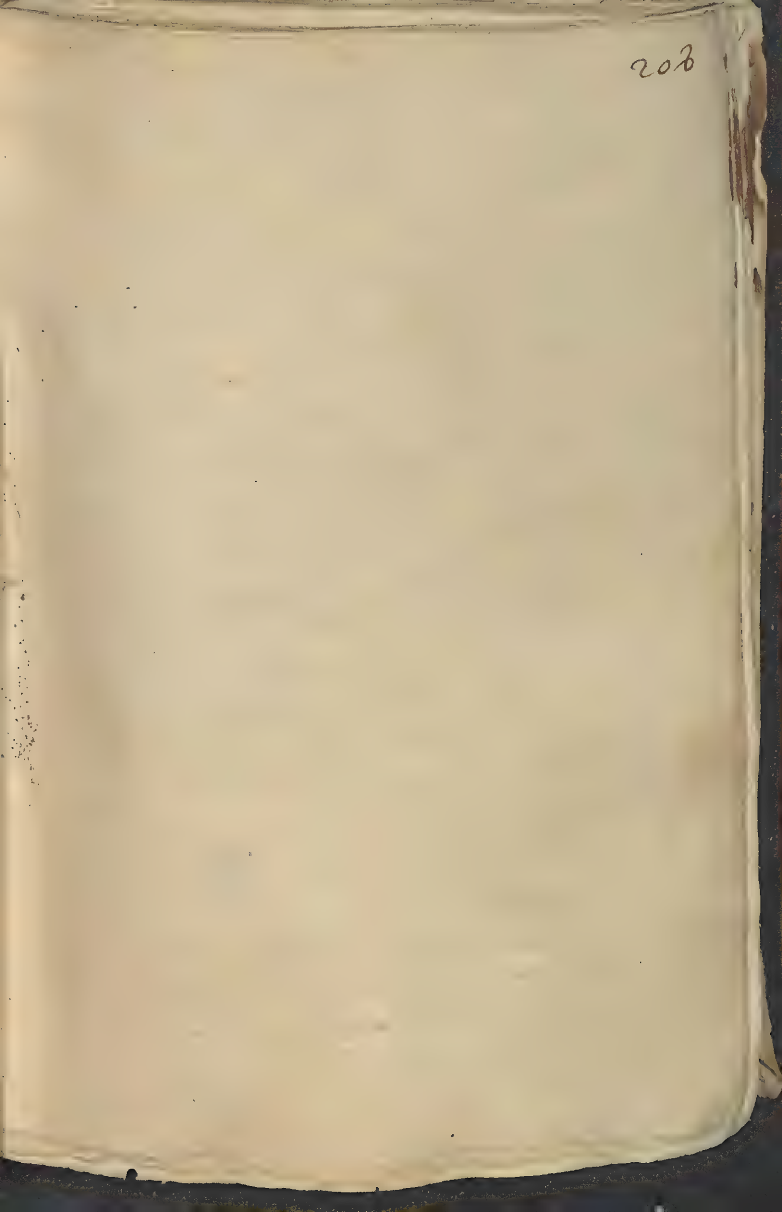
S. 1. q. 69 ar. 2. Et in aliis notari quod
Jura civilia hinc respondent divi Iustiniani
multoties hominum ad rigore et aequitate ipsius
deficiunt. In quo sensu civile jus permittit
Christi quicquid de eo calumniisse a mortis pe-
riculo defendere. quod non est sine peccato
similiter. Sicut lex fornicatio impunita manet
Jure civili et a Deo.

S. Dum homini bonum proximi et cum bono
affectionis maxime perdere potest. Injurias
proximi quandolibet illatas deffendere. Unde
latrones contumelias, injustas praedicas
sententias etc.

[illegible] peccare [illegible] ... [illegible]
[illegible] ex d. [illegible] [illegible] c. [illegible]
[illegible] audire quid [illegible] damna [illegible]
[illegible] diverimi. [illegible] d.
[illegible] nunq. audiens excusat. [illegible]
[illegible] venialo
[illegible] e [illegible] alium [illegible]
[illegible] [illegible] adverrere
[illegible] peccand[um] mortaliter [illegible]
[illegible] nihil [illegible] rebus [illegible]
[illegible] max[ime] prudent[ia] est neces[saria]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] Angeles

[illegible] [illegible] [illegible] de los angeles [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] cada hierarchia consta de
[illegible] inferiores difinen. Y esta unifor
midad de cada hierarchia que reciben los su
periores de Dios la lumbre de gloria. Y
difinen que cada un orden tiene su ministerio.
primera hierarchia es de ~~[illegible]~~ cherubines seraphi
nes tronos: que inmediatamente son illuminados de Dios
[illegible] sciencia. amor. y asiento altissimo.
La 2ª hierarchia es de Dominaciones virtudes
[illegible] — dominacion es el mando q ~~[illegible]~~
[illegible] tiene el mando la virtud. las potestades:
la fortaleza. la potencia.

208

Obtenti per donatam restitutionem [illegible]
possunt tollere. s. restitutionem quamvis [illegible]
offerri quoties creditur rationabiliter tenere
a me urgere —

[illegible] alia q. nunquam pecuniam si [illegible] tollere [illegible]
sciente petrum [illegible] pecuniam tollere [illegible]
se [illegible] aliq. [illegible] melius [illegible]

Jussio consilium consensus. Palpo recursus
Participans mutus non obstans non manifestans

Nota [illegible] consentire [illegible] aliqui titulo [illegible]
[illegible] auctoritas maleficientis pend[illegible] unde
peccans consentiens [illegible] est q. tenetur
ad restitutionem [illegible] damni [illegible]
[illegible] qui desinit [illegible] posset
[illegible] ad clamandum tenetur
peccans quoniam consentiens [illegible]
[illegible] tenetur [illegible]
[illegible] tenetur [illegible] non teneatur [illegible]
unde [illegible] agit [illegible]
[illegible] quatuor [illegible] damnum [illegible] concurrant
[illegible] omnium [illegible] requirens [illegible]
[illegible] tenetur [illegible] restitutionem
[illegible] ut [illegible] universaliter [illegible]
[illegible]

[illegible] Duij [illegible]
Dis [illegible] Reg.
15. [illegible] [illegible] [illegible]
Angles [illegible] [illegible] diff. 11. Si yo [illegible]
al [illegible] [illegible] Recados [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] los [illegible] [illegible] una [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ex bona fide [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] aquel [illegible] de la [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] tenemur
[illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ex malo affectu [illegible] ex
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nullo
[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ningud tit. nō hi causa deg. et hi complice furtofi
nō forsitan nō tenet hi del furti et illi
nō porq. credere [illegible]

Peccari ū charitate. et bono proximi sicut hi
gl. ibi [illegible] lenear hi tacere ū
dominus nō construxar ut ū nō tenent ut [illegible]
[illegible] in hoc codice habes. [illegible]
~~[illegible]~~

Sed si aliquis in extrema [illegible] ad reddere
ad pinguiores fortunas [illegible]
nes. q. hi rationabile videt est. q. [illegible]
furata consumpta est in remediando [illegible]
vitale [illegible] mortis [illegible]
vel fama.) n debet restitutio aliquis hen.
[illegible] n sumat translatio necessitate ipsa
res qualis restaurari vel valor illius restitui debet. Unde si quis alienum rapiat cauti ut
mortem effugiat. et in ipso cursu moriat [illegible]
nequaquam tenet [illegible] simili si rapiat vestes
et frigoris inclementiam ipsa transeat, debet
reddere vestes ita laceratas sicut illas habeat.

Et in quo furtum ... in tali casu. q. licet
transito dominio n alienum [illegible] commune est capere.

Hoc mod. pono ... bonis ... reddeat ad bo
nam fortunam. tenet ad restitut. partis remi
ssae a creditore. —
Unde ulter. est tenendo q lege ad restitutio
ne obligamur quotiens remissio omnino libe
... ...
Meretrici donari debet. q promittit ... fuerit ...
... (notant dr. ... ...)
... amoris ... qui
... libertate. ... libertate. esse
indicat ... ... volunt.) — ... aut.
... ... restitut
bonorum.
Qui ... ... liber
... ... testimonio ... ...
... ...
J. Monsieur ... qui benef. illud habitu
... ...
tenet, tenet ... ...
illud ... ... mutare consilium
cum fraude. aliq testimonium ferendo. —
Nullus ... in restitutio qui ... ...
... ... benefi. ... ...
... ... del ... — hoc ...
omnes ... opinant.

qui voluntate Petri ad. dedit ex beneficio S. Dei donum conferri Paulo, mutat. non tenet ad restituendum quia illud habet. Sine fraude imponendo Paulo aliquid maculosi, secundo est sine macula iniuriae, tenet. restituere utrumque huius veritatis videlicet in 2.o 9. in 2.o caso videtur cogere Petri voluntatem quia revera ipse similiter de maculis. Ratio Pauli quae non cogit facere illi donatione. ... accidit cui non est ... melius ... movet. mediante industria ne moveri

4

... qui ... unde P. deceptus ... fraudis quadam voluntarie ... voluntaria donatione ... ad ... ... voluntaria donatione ... ... alibi. S. his P. aliis ...

Probabile, videtur ... ... subveniendo cuius miseriae tenetur ad restituendum quia ... donatione ... immediate ... ... cui ... voluntarie ... ... habere

videri, nec istud esse de iure strictiori credas

illarum ... necessario volenti ...

enim nulla fit iniuria

Sin autem subditi sufficere exequi ...

homini ... operatio ... licet ...

... Exigit ... vendi ... tenere

... ex stipendiis ...

... liquido de ...

V... iudicis ... morte ... delinquente ex

... delicto est ...

... ministerio iustitiae ... humana

... ... placere

... ...

inde ... moderamine

...

Atque ... sequi ... bello iusto ... auctoritas ... et

iustae bellandi causae ... militantes ...

... aliis casibus ... expedit.

... indemnitas ... nisi ...

...

... est aliquid exigere ... ultra sortem

... expectans ... usura

mentalis ...

... semper ... usura

16-ug. Ad. aliq' ultra dar. nisi ex causa damni
emerg. & lucri cessantis Adhuc. Vtrum dni
hi Concurrere defini alicui. Ddñi l. l. q. i
pecunia mutuata. Cont. & depud. qui mere
expumendo. Ad 2m. q. n. dixi aliuq conju
mat. B. q. Rogat. creditor. Si rogat. q.
q. deducand. expenso. s. q. minus
lucr. a l. vtpote d. arbitratio, rat. a.
Arbrio boni viri.

Nota q aliud e vendere aliud illud mutue.
& ita n. licet sensuj mutuu q. p. vendi. itaq.
Cons. q. pmitum n. lu. pmiht vsura. dr.
R. lunde illa in hoc q. res. chi. vtr.
conjungibilis. l. n. fit. sicut pores q. quo
compuare.

De Donationib. & q. opus ejus debitu. n. licet
accipere vt judex. p. judicand. & Panch. pmi.
nistrandi sacram. etc. Sipi. n. dant pecunia
ob judicio. mouendi. Pat. libentius opus justo
q. alias facilius, erat. facit n. rest. Vnde
Testis p. jurando veritate libenter pecunia recipiss.
caueat in his asser.

hinc etq. n. licet pecunia recipere pmalo vitando
imo si p. illas recipere p. remittendo in suria
Jouri simoniacus, pmacys remittenda, in qua
vsfirmo tueri Q. est vend. dei spiri.

Aliud est mutuare aliud p[er] mutuum ... hoc est (trocar) q[uod] accidit in reb. diversa ... spei ... diversae ... de ... vendi... tionis. Mutuare in est ... semper ... stare

Usura q[uod] in mutuando accidit n[on] in. in p[er]mutando, sive vendendo. Licet enim vendere carius quam emptum fuit. l. ... labore. l. ex periculo pendendi etc.

... manifeste est usura quia male ... accidit ... Vind. etc. ex Angeli ... 7. Feb. 1615

Cambia p[er] mutuum ... loci ... plus etc. ... unde ... minus magis accipiat ... usura

Hinc observa quamlibet ... n[on] inveniatur alia ratio dandi ... nisi temporis expectatio ... nisi ... lucrum cessans ... ibi ...

Jam ... intelligis quod mutuatio sit ubi expectatio temporis est ... mutuati ... eiusdem ... diversi ... reddat. In hoc ... maxime cavendo ... ne usura fit.

... certum ... deberi restit. ... damno ... dubitabatur ... ceterum ... ut decidatur ... autem ... sicut ... tenet ...

uere pecunias ... Ni filius inuenis
vel. nisi quod nemo ... [illegible] superior iudex ...
... iudicium ceteris ... deo qui
iudex legitime ... potest punire
... intelligibile ... satis ... est ... [illegible]
voluntarie ... intelligas ad iudicem
& sat ... in ... iudex
... ... culpam ...
... superior

2 ... Deus veniam ... precepta incompatibilia ... aliquo ... minus ... omittendus. vnde infert ... debet ... circumstantiae ... famam proximi
... proximi ... ipse ... famam proximi
seruare est ... debet ... possibile
... legis ... possibile
... simul ... facere
... aliquis ... sacerdoti ...
... tenetur ... confi
tendus ... [illegible]
peccatum ... peccati ...
... in ... periculo

omnis est q. certe. n. debere cofiteri
diz peccata spez n. mutans; idest dus aliud
ad novas spez n. habuit
certa op. est et L. I. q. quando alius n. licet
non deveniss. debere n. ... unde ...
quis voluit in ecclia. ... habere etc.
Venialia multarum tenent. ... aut Vib
... in quadrag. quis n. alia ... que
confiteatur n. preceptum admittere tenet
... representare. ... Dicens ...
... est ... preceptum ...
Vos ... Vib. tenemini confiteri omnia
peccata ... quando non ...
quib. posset absolui. ... n. aliud
... reservatis
... negligentia examinis peccans ...
... n. Evalida ...
... Vib. ...
... n. valide; multis ... in
quadrag. ... absolutis ... culpa pro
... n. obtinuerit ... Vib. n. impletur
preceptum. ... est ...
... impedito ... a confessione
... in m. ... peccata ... dus
... peccata n. ... illud ...

Ioh[annes]. Lt. ius peccatis recedit, an hi remis-
cunt op[inio]. voluntaria. dubius est;
: S. Placet hic q. subtiles. plena ubi lex quae
remittuntur. peccata vel mort. quo ad plenam;
plenarius quo remittit pena ex venia; plus
plenissimus ex quo n. solus pena venia
quae ex venia remittuntur, ex quo co-
lig. q. verum hic q. dr. remittitur peccata
quo ad culpam et penam. si id ita intelligere
Lexis q. id si hic causa finalis nas ex
vot. d. dep. d. enim asequendi. Sed rem-
tiones penae movent ad contritionem.
r. Non q. indulg. sufficiat ad remittendas
penas purg. idest omittendas l. unus pe-
nales operationes impositas a Confessore. q.
q. lex. imponit. eo variis mej. nq. lic
cet venj. tam lex invalidat. op. quidem
Vid. 20.
r. Quaeritur et verisimilis op. q. qui hered.
bij. sup. restitutiones cuj. ipsi admissa
hereditate, tenentur ad solvendum. n. dic-
tum nec solo n. purg. caveant hi
heredes peccatis, de non restituendo
ita dicit lex plurimos cavite

alii d. necess.o excepientibus (in sacramentis de quib. nunc agitur). alii ex precepto et honore: ubi patrinus in confirmat. e. d. supply. ex precepto hic est necessarium. similiter ex ejus ordinatio - asseverant absque dote lit.

Eps. confirmans in subditis peccat

Hoc hic sacram. extreme unctionis quando dispositio est. si sano confessar. s. infirmo tamen ac sacerdos

Secundo hic ministri matrimonii. alii ipsi contrahens. alii est auctoritatis...

parochus

In ceteris sacram. ab Eucharist. (aut ...) ... minister ... in ... penit. ... difficultates hoc habeo ...

... matrimonium ... dicere ... in animas ... respondeat ... quaecumque ...

habeant Ill.mi Tibi p. P. &c. depresum
dicere p. dicto mihi possetis vel 'et ego'
in'ipsius nomine' dicas. cuius possessio
veris ... ecc ... ipsi ... recipisse
in ... com.

r. Neque enim dici ... libert ...
... in ... liber
incipit ... ego ... Figuram ...
... quae n'est negare ...
... quae ... Unde Ill.
Unde ... Dn. ... nati ...
... debet satisfacere ...
... implementum ... voluntas
... porrexit ... sua
esset.

Esta ... penada y alla muerte, pende ...
... de que la criatura muera si fortes
... en esta...
... aunque ... la ...
... remedio ... muera
por vivir ella ... medio ...
... esse ... in tali stagio ...
... velle ... mortes ... &c.
... mali ...
... Theologos ... mater ...

in evidenti periculo mortis posita sit ex quo evaderet cuius mortem lex ex manifesto quo tunc non sequeretur si certa medicina administraret. leges servandi sunt quia ius ... ... cum non leges ... ...

... ... ad ...

tunc ... ... ad verbum ... ...

(...) extulit

plurimi quia licet potest vitam suam per causam defendere ... ... recte enim quis in ... ad latronem (quod ... defens... ... occidere potest) potest patienter mortem sufferre. ut ...

potest similiter quis panes cedere et famem consumi permittere curando de alterius vita et ... si non potest consentire. P. ... frater in extremis cedat panes fratri ... P.

Tempus tenemur defendere vitam ... mortis ... cum licite possimus. —

at plurimi tenemur defendere proximi vitam. et bona temporalia. ... ...

7 15

tepremur. vitã vitas. & vitã bonã deffendere.
nisi ex iure publico —
nunquam licet me interficere q. qui non sum
meus sed Dei & Republicae, cui infamiaz faciô — Dicet. possum vitam meam defendere (ut dictum est). quia cedere possum iuri meo, & dimittendo iuri meo possum me interimere — Re. peccatum illud me interficiendi cadens est peccatum quaerensque contra ius divinum cui cedere non possum. & ea ipsa ratione qui me occidere est si ego cedam iuri meo privato peccabit contra ius publicum /
licet cuique privatae personae ponere animam suam pro amicis suis. /
nemo tenet. morti suae cooperari. & vitam ne licet servare si patiatur quis potest
aliud vitam prolongare aliud mortem suam operari. nemo vitam nec aliud tenetur facere. non enim tenetur non sumere pretiosa nec salubria sumi sicut carnes. hoc est de bene habentibus. aliud enim iudicandum enim de aegrotantibus

Mi videt notandus. Jus naturali est instinctus a Deo mihi humano nat. seu de Dei instinctus naturales quibus ipse dilubat quod natura confirmias &c.

1. Jus divinus est supra illud. ex precepto Dei sive data in veteri sive in novo Testam.to

1 Jus positivus est hic humanus q licet mediare a Deo ab homine quidem homini ipsius instituunt.

Juratura &c.

[illegible]

[illegible]

a un papel

[illegible]

[illegible]

Ar. ex hoc vid. in Rel. f. 17. ait posse aliquod habere veras atritiones et si existimet tales contritiones habere gratiam non acquirit imo si existimet nec atritiones esse peccati ad Poenitentiam accedere

Dicebam prius verum esse quod existimatio est contritio ad gratiam ... sicut volo existimans ut noverit non peccare quod dolor est, ita contritio inficere ipsius dolorem qui verus est. In hoc ... ambulant per quamquam conscientiam ... facere voluntates malas.

cum: ad: vid. q. 256. conjugii humana
potestas Papae et cogere ad contrahendum matrim. Si opus esset pro bono Reipublicae et posset dominium rei transferre invito domino et et invitum obligare reddere. Resp. frustraretur finis matrim. qui maxime est aequitas et justitia. Deinde ad corpora et cordium dispositionem cogere possit ... voluntatem et ad contrahendum ...
... mutuas conjunctiones.
hoc ... pro matrim. ... futura ... non ... ad ... ante ... possunt mutare sententiam ... matrim.
... [illegible]

Ecl.a nec indicii nec sui potestatis inducendi aliquid articulum novum de fide credendum nec aliquid quod sit de credendo. quod si aliquos fecit L. canones novos [illegible] hoc nihil novum quod novit exprimendo quae iam in fide fundamentaliter erant tradita

r. multa e[illegible] quotidie res quae antea de fide non habebantur. omnes tamen sunt de fide semper fuerunt sed quo ad nos tales non censeantur quia nondum explicatae.

r nescio quo alio modo possim explicare. mutationes quae videntur esse in aliis sive in effectibus [illegible] causalis quin ansam [illegible] ipsi deo aliquam mutationem. praesertim cum video primum nunc in deo gratiam nunc sine illa. idest nunc amans nunc odio habitum a deo. quod meo modo explico esse eo modo quo aliud simile explicui fol. 27. deus ab aeterno decrevit amare petrum anno 16 die 9. eo quo ei volui et cum ipsum peritum expresse eam quae volui liones dicimus efficientias continuavi. usque dum accepit spiritum et penitus fecit et gratiam acquisivit. quod decrevit in eo tempore sui principio petrum odio habere die 6. quo ipse causae civem (et si non volui) et desde ipso principio odio tale habui in petrum. continuatum ex talibus in execut.o ponendum — dices si concedis deum ab aeterno et nunc amore petrum et odio petrum habere: dico: tali s. tali [illegible] non volui quin absolute possit dicat amatum et perosum a deo simul. / Rx. quod deus vult non immediate petrum sed vult amare s. odisse petrum pro tali s. tali tempore quo meo

melius modo. Recte explicui hoc verum esse Christum
in Deo manere.

r. Vera fides omnium de fide credimus, iam a Deo absolute
hic evangelij revelantur et non expresse nec
explicantur. Probatur in suis principiis revelantur a Deo
apostolis, quod si dicas multa esse de fide hodie
quae ea non erant. Resp. omnia semper fuisse de fide
licet ipsa ad nos est. Ex quibus sequitur posse fieri
modo quae aliquid tenere de fide B. Virginem
a peccato originali esse immunem, quod est si quis ad
ecclesiam universalem de expressa nostri fit. in sei
talibus, quae de fide proponit ac non inde inferens
similiter. Quaeritur quibus possit invenire
quae sunt de fide credenda. Resp. hoc esse
limitandum quando contra Christianam doctrinam
non sit, nec ab illa discordet, sed potius fundetur
in sacrae scripturae et autoritatibus et locis
Ubi hoc est verum. Minor sic fundatur
r. Theologia est scientia supernaturalis.
Dicitur vera adaequate quia eius obiectum formale inadae-
quatum supernaturalis veritas est. Obiectum formale
dicitur in quolibet discursu. Probatur scientifice
prius premissa ex quibus infertur conclusio quae
dicitur materiale, nam ipsa quae conservant

cuius

et ex ii. libr. cognitionis; et [illegible] . coj.° tafenij
colliqi. (sicut ex amore fruitio meda' vel
tafunt: et habes longe habes) Theol
gia q.° hac omnes conclusiones infer' c
ont premiss. sup.nli. et ex alia natural
inde aliq.° x.8 d. mere sup.natle. aliq.
v.° ff. naturale. v.g. deus est h.° h.° ess
ntiales q.° deus est sociabilis. inde x.° sup
deductis. et una premissa' nli alia supnat
similiter deus est infinitus. infinitum
incomprehensibile a fort. infinite q.° deus
incomprehensibilis. inde x.° theol.
deductis ex una premissa natli. et alia s
p.nli. ex quo infer. conclud. theologias.
de quibus supnales scientias

Varius huius vidi infra' et valde amplecter
q.° theologia in hijs et eandem scia natls
x. et omnes quas ipsa deduci ex premissis. nat
et dup natlis cofunic suni gradus. supnale alij
sini. nas ex vi premissarum cognitionis humanae
infer. cog. x.u. plerisq in h.° qui sui Regulae
argumentis. –

Dra' nos credere deum. est credere ipsum in
[illegible]

[illegible] sic credere deum, credere deo,
est credere [illegible] quae omnia
a [illegible] revelata credunt, [illegible]
[illegible] credere in deum [illegible] dicere
credo [illegible] a quo in deum [illegible]
[illegible] ac huius modi credendi in deum refero.
[illegible] nunc [illegible]
[illegible] in [illegible] omnibus [illegible] eadem est [illegible]
[illegible] credo [illegible]
[illegible]

1.

Distinctionis rationis ratiocinatae et inter divina Attributa quod eam intelligamus esse observandum: ipsae perfectiones quae intellectus nostri limitatione cognosci possunt abstrahendo unico conceptu in Deo. Dicimus esse distinctas conceptus objective fundamentaliter seu attingibiles ex sua natura diversis conceptibus

Sit quidem opinio est contra dicentium distingui divina attributa ratione ratiocinante quod cum talis sit distinctio quae nullum habet fundamentum ex parte objecti ... nullatenus quidem ... re distinctae inter illa ... quare attingantur diversis conceptibus et ... effectu nostrae capacitatis ex qua non debeat aliquod fundamentum distinctionis ...

Divina attributa identificantur in divina essentia, sicut ... identificantur omnes ... realiter distinctae ... aliquas ... quae ... realiter ... adiuncta ... personae divinae in quibus ... realis distinctio ... alia ... quae ... existentia et essentia ... alia quae diversas ... ut omnes entitates quae in homine sunt quae ... quidditative praedicatae essentialiter distinctae una in substantia subsistente.

Max^a q. aliq^d dicit de predicato alicuius qui
est^a predicatum est idest quidditative convenit subiecto
vn' q^l de h^o d^r. e^e al. s. de al. d^r esse viuens
essentialiter est de hoc dici est.
maxima haec in divinis non valet quia extremorum
relatiui vag dicendis e maximas esse vera
si aliq^d d^r. de quod dicatur absolute non in relatione
idest de illa que eadem maxima est quia eadem non
te[illegible] d^r eius. est intelligendus quando sunt eadem
absolute non in relatione.

esse^a est Paternitas. Realiter non in fabr. q^l [illegible]
[illegible] distinctione a illa eminenti q^a dist [illegible]
hoc [illegible] q^l cum re idem sine preberetur fundamentum
ut divine [illegible] exceptibus respicit quae est d^o [illegible]
concedit haec dictio definitionum q^l si definiretur
completa per quaslibet [illegible] in illa excluderent ce
te[illegible] cum esse sicut si [illegible] definiret viuens [illegible]
[illegible] definiret.

Paternitas d^r incommunicabilis personalis communi-
cabilis [illegible] esse.
Sicut in qualibet re includit essentialiter eius non
in eius includi [illegible] rationis [illegible] sicut
homo includit animal essentialiter non in al. essentialiter
includi hom. P accidentaliter (aucto[illegible] [illegible]
h^o [illegible])

ita timbr. Hac pude. Pr. est deus est dicitur
degeneralis quia Paternitas includit infinitam
conceptionem naturae divinae. Nec m. quodo. Deus
est non est dicendus formalissimus, bonus bona et verus
quia identificaret paternitatem cum essentia divina. ✝

2. Sed hic paternitas adaequate divina tanquam complementum
terminale essentiae quia constituit illam in 3ª persona.. cum enim
ipsa operari ad personas tanquam essentialiter adsumpsit ...

✝ nec est dicitur quod impediat quominus distinguantur
se relativa ab essentia divina sicut ratione ~~ratione~~ sicut
... quemadmodum est si hic includit essentia alterius
non impedit distingui virtualiter ab illa virtuali.
~~ratione~~

2. Perfectiones Dei quae divinae simplicia simpliciter tales sunt
... naturas sui quam non dare et quae quidam
dicunt in ipso quare esse creatorem esse ~~...~~
esse ideas seu causas exemplares creaturarum. non est
... simpliciter simplex in deo ... non esse ...

2. Nota distinctiones ... alias esse Realis sine res
essentialiter alias ... primo distinctae ... non ...
rel° ... ...
quoniam modi ... modificantur ... 2ª ...
praem... ...

Relationes dicunt mutuam in genere dependentiam. non tamen
enim verum dicere esse unius relationis dependere
ab esse alterius quam exercere esse filii pendere
a patre ...

r. Nil mirum quod in divinis detur aliqua perfectio rela
tiva ... omnibus non tamen communis personis ... modus per
fectionis seu modus rei dicitur relatio ...
Ad. precise —
Amplector quidem opinionem ... unam
tamen subsistentiam absolutam quam ... Pater filius
spiritus sanctus ... quamvis ipsa communicabilis
... modificatur et determinatur per relationes
... incommunicabilis est ... de filio ...
... sicut humanitas quae ... communicabilis
modificatur ... non est communicabilis.
unde ... quod non ... tres personas ...
realiter distincte ... unam ... subsistentiam absolutam
omnes subsistunt. —
Dices ... deum esse ... subsistentem absolute ante
... personas divinas ... modum ...
... cognoscere deum ... cognoscens ...
... Responsio ... considerem
deum in ... consideramus ... subsistentem in ...

5: perfinis ~~dex~~ determinantib, & connotantib. abs-
tracta absolute. modo dicto.

~ Nag. licet possimus considerare deitatem in abstracto
a me tribus personis non tamen deum re scientia qui conspicio
23o consideramus ipsam naturam divinam in tribus suppositis
subsistentem, secum consideramus humanam tales ly
non est homo ly.

~ mysterium hoc Trinitatis / sicut nec cetera fidei cognosci
valet nec evidenter non evidenter nisi ex veritate e. dei
probabili. quod si dicas heretico deum fide cognoscere posse dici
esse trinum. Resp. hoc esse supponit revelationem quam habuit.
~ Si dicas naturaliter cognoscimus perfectionem in deo per
ea quae in nobis sunt. Resp. [illegible] non inde sequi
cognitionem alicuius articuli fidei i. tamen deum esse bonum et
justum esse —
Articuli fidei non sunt o lumine naturali. breviter super illud
eniscere o lumine ~~nat~~ sequeretur esse. deindem falso
~ deus est bonum et ex ipso communicativum sui. Probat trinit
necessario ad communicandum sui. necesse dicas [illegible]
est sicut est qui differentia esse potentia reducibiles ad
alteram.

~ notitia intuitiva est cogn. rei sine immediate unit
Ut deus cognoscit a Beatis et angelis naturam cognoscunt
esse? sine mediante proprium species abstractive [illegible]
intuitive abstractiva est illa quam habem
in via de deo. — ~~[illegible]~~

r modus cognoscendi in alio exercitu et in alterius natus: ut in exemplo intelliget. Primo. qui ... refertur ad suum parentem in actu ... at ... refertur ad ipsum in actu exercito similiter.

r qr dubium v. potuit deus ... infundere cognitiones abstractivas naturaliter evidentes hic in intellectu viatoris ... Quoad hoc cognitiones sicut dicitur in aliis ... species impressas in intellectu impossibile est dari ... species creatas repraesentantes deum sicut est quare negatur dari in gloria aliquam speciem per quam deus cognoscatur sed immediate unio potentiae —

r deus ... apertam per sui effectus cognosci ... a philosophis evidenter quantum ad ... ... potest ... deus infundere tales cognitiones abstractivas evidentes per speciales revelationes. ——

r 4us modus est cognoscendi res ... quando immediatio est unio potentiae; — 2o per speciem ... quando cognoscitur res per aliam cum qua habet aliquam proportionem vel similitudinem; — 3o modus per revelationes aliquis ...

Trinitas

Licet secundum quod in deo idem sit principium operandi et principium operationis at nostro modo concipiendi concipi in deo potest aliud esse principium operandi quod est aliud principium operationis seu principium formale aliud tandem ipsa operatio.

Praedicas dari virtutes in deo et habitus tamen negandum habitus ponere impotentiam naturalem, ut facultatem illam adiuvent, atque sic esse in variis potentiis facultatibus non impotentiam. cum ergo non doceatur in deo concipere ... adiuvandum in deo est quia est in natura ... quando ... habitus non ponit ... ut quis amet bonum in communi. ... secundo ...

Vel ... non est necessarium habitum infundi licet infundatur aliquando a deo ... acquiri per actus ... ut deus ... habitus ...

Spiratio activa est relatio realis quae a filiatione ... dicitur ... trinitate ... relatio ...

Dicas in divinis omnia ... unum esse ... quando quidem ... relationes reales ... de unitate ... de unitate relativa ... una ... relativa licet ... relationes — ubi

Nota q̃ spiratio quatenus Dei respectu ad spiratu est atq relatiua seu rel.o subsistens [illegible] comparat ad paternitatem, et ad filiat.em non dicit rel.o s. cui similit. ipsa paternitas comparata ad filiat.em est atq. comparata in ad spiritus aliud est rel.o atq ita istę duę relationes realiter subsistunt in p.e infinito uni cu subsistentia incommunicabili relatiua — at.r. docet suar. et [illegible]

Scia. Dei. hoc est. c dicimus in [illegible]

Judicium est cognoscere unum et aliud quapropter necesse est in Judicio esse unum et aliud. sive aliqua distincta, alias esset Judicium identicum ut cognoscere hominem esse hominem — Deus [illegible] non potest cognoscere p judicium ea que sibi propria cum nulla voce distinguantur. esse omnipotentem. esse infinitum et potest eaque sibi et creaturis analogice communia ut esse ens. esse Justum bonum etc. — Itaq

itaq Deus cognoscit se pater p simplices apprehensiones quę eminenter Judicium est quod est imperfectum et clara ac p judicium etc.

[illegible] Dico 1.o absolute et [illegible] que non dicunt ordinem ad creaturas sive [illegible] nullius respiciendi p prius dicuntur de deo quam personalia. p ration. prius dicuntur quam [illegible] quę dicunt respectum ad creaturas ut esse creatorem etc.

Cr. dices verbum divinum procedit per cognitiones non solum di[...]
ut esse verum est creaturarum sicut verbum procedit
simile seu idea eiusdem est quod id habet verbum [...]
ut est similitudo cognoscentis seu dicentis qualenus informa[...]
illum ipsa qua producit cognitiones, erit ergo simili[...]
tudo creaturarum seu idea earum creaturarum quarum species impr[...]
se erant in essentia divina intellectui — R. quod intellectus divinus
informatus erat speciebus melius impressa (ut ita
dicamus) formaliter esse ipsa divina creaturarum non est,
non erat impressa formaliter in divino intellectu sed tamen eminenter
eminenter continebant in divina essentia itaque inde sequitur quod
verbum divinum procedit formaliter similes et idea
eius divina essentia et eminenter simile vel idea earum creatu-
rarum —

Dices verbum divinum in meliori sententia procedit ex cognitione
creaturarum non solum quarum eminenter est in divina essentia
sed potius quarum in se ipsis sunt formaliter ergo debet procedere
simile non solum divinae essentiae verum et ipsis creaturis.
R. quod verbum non debet procedere simile nisi speciei impressae
primariae qualis est divina essentia non secundariae quales
sunt creaturae —

Cr. Deus cognoscit se scientia visionis non creaturas quae libe-
re sunt quia ... existentia dependet a libero
decreto Dei ergo scientia creaturas quae actu ...
... [illegible]

Secedaine —

r Deus cognoscit seu producit verbum per cognitio-
nem quae est sui [illegible] rerum divinarum
esse et est simpliciter intelligit [illegible] creatu-
rarum. nec minus est quod idem actus divinus simpli-
citer affirmatur [illegible] sit [illegible] —
Deus producit verbum per cognitionem essentiae et
personarum divinarum — [illegible] per [illegible]
divini verbum [illegible] per cognitionem verbi
[illegible] producit. [illegible] spiratio praesuppo-
nit generationem [illegible] nulla prior [illegible]
[illegible] spiritus sancti [illegible] non potest [illegible]
cognoscendum. Resp. [illegible] ex [illegible]
[illegible] cognitionis [illegible] veritas
vera est &c.

[illegible] cognit [illegible] 1621

X. Cur filio non conveniat intelligere per dicendo verbum sicut patri itaque filius filium gignat. R. memoro de forsan ignoro. – P. intelligit quis per est idem quod dicit verbum quod alius asse et relatione opposita distinctus realiter. at filius nec spiritus sanctus non intelligunt ea ratione qua personae sunt. duo sunt per ea ratione qua sunt deus. atque ideo non intelligunt per dicendo fundicendo glo. nec pater quis deus est ut verbum producat. non enim dei potest quod esse divina generet. sed quod pater generet ——— d. quod intelligeri [illegible]

Fides

Circa fidem qua est discursiva negat eo aptant. motivum formale adequatum actus fidei est divina veritas revelans. quod si dixisset fides haberet. etiam ut una ex alia inferret. iam non divina auctoritas praecise sed assensus praemissarum et conclusionis necessario est esse motivum formale. [...]
f. fides aliquae aliquam sine [...] quae ad fidem pertinent indicant non tantum immediate sed de fide et adeo revelata [...] sed ex aliis inferunt tunc non ad fidem pertinent [...] alius habitus [...] nempe ad scientiam theologicam –

nam negamus. [...] fidem esse discursivam aliquid ut articulus unus possit inferri et colligi ex alio. [...] ex causa negamus in fide formale sed quod ... fidei esse discursivum. sicut [...] modo non negamus [...]

in deo obiectivi dari facti: —

5. Nota maxime — ad assentiendum aliquibus propositionibus 6°
quae de fide quidem sunt, posse quis moveri ex assensu
aliarum propositionum quarum vera cognitio, et assensus ex aliis de
ducatur: hunc non ad fidem, sed ad sacram Theologiam pertinere
talis assensus: si tamen assensus praemissarum non deser
viat quasi inducendo, sed solum applicando veritatem
aliquam obiectivam per modum conditionis: tunc ad
fidem pertinet, verbi gratia: omnes homines
esse a Christo Redemptos quoad sufficientiam. Petrus est homo
ergo Petrus fuit redemptus etc. — hoc [illegible]
[illegible] credi assensu fidei modo dicto. [illegible]
Cognitio scientiae Theologicae quae deducitur ex aliis propositionibus

—

Mira[illegible]

Verbi nomen habet sicut nomen relationis et
similitudinis. itaque dixit Augustinus [illegible] de Trin. [illegible]
verbum quo filius est eo filius quo verbum [illegible] unde
[illegible] filius [illegible] ex eo [illegible]
[illegible] inde [illegible] [illegible] imaginem [illegible]
[illegible] dicat intellectum, nullum [illegible]
[illegible] similitudinem [illegible] itaque [illegible]
[illegible]
[illegible] generatio —

De incarnat.[e]

Exist.a & naturā ideo st. idē at in creatis disting.unt reali. siquidem tris q a se spectabit. utrumq. modus realitate nec necesse est ad realē distinct.em q. extremā separata manere possint ad invicem.

v. ens vere producunt. quando enim generat P.s [illegible] res. generat animal reale quod est ess.a hominis. q. [illegible] negat essentiā generari, est dicere q. verbis essentia n. generat. nam q. h.o ha. at reale, nihil causat, est enim verbis essentiā in dicto [illegible]

v. Exist.a latius se hr q. subsist.a illa. em. se inspire [illegible] vero diximus n. in subsist.a que est terminus complex subst.a quare ad predicamentum eius reducit. [illegible] [illegible] alii. mod. en. ventilavit ut imperfecta ad predicamentum cui quodmodo facam [illegible]

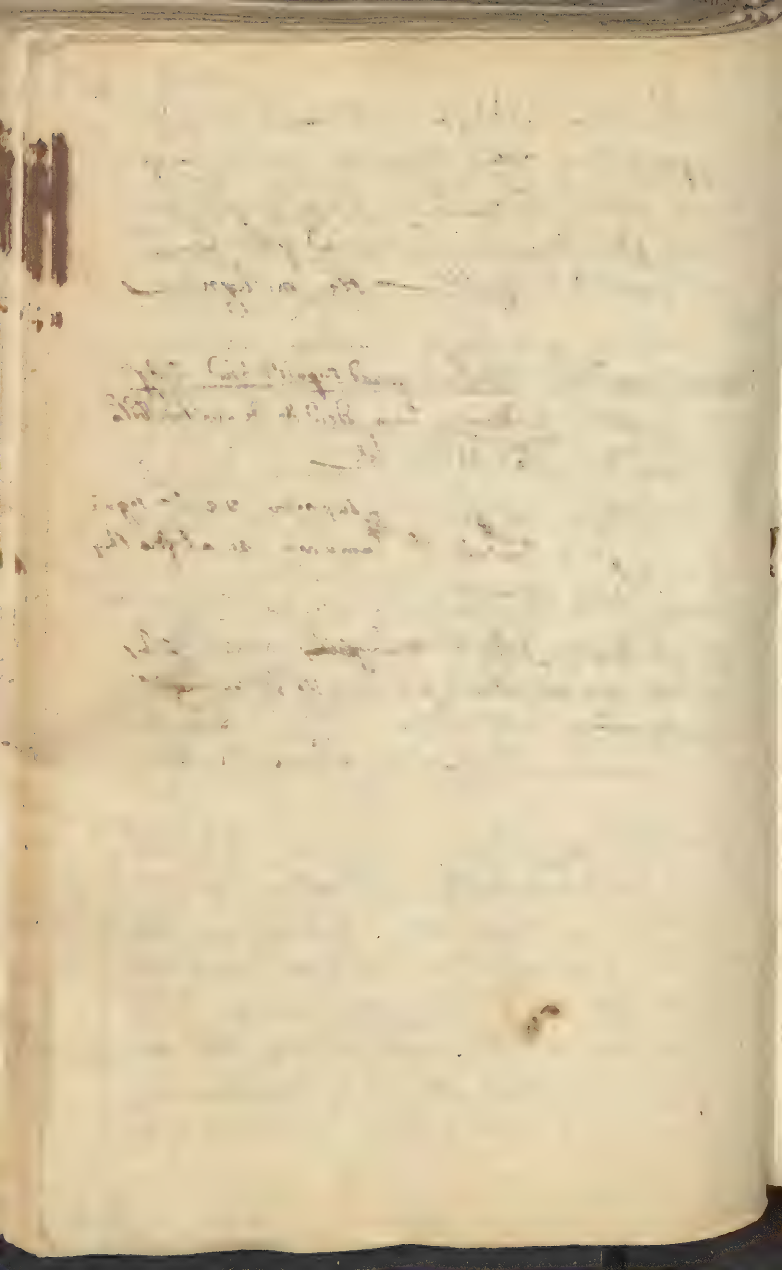
D. 3. 3 p. q. 16. ar. 1. hic discerni [illegible] Deus [illegible] [illegible] in enunc.a [illegible] — R.o fundamentum [illegible] veri est. [illegible] in primis q. Deus supponit pro filio Dei. [illegible] cum nomē significans nat.a humanas v.g. in concreto [illegible] h.o supponere possit pro illa [illegible] itaq. idē est [illegible] cum Deus est h.o ac dicere filius dei est h.o — [illegible] [illegible] q. Deus ibi supponit [illegible] homo [illegible] [illegible] [illegible] hypostasim divinā q. humanā est [illegible] [illegible]

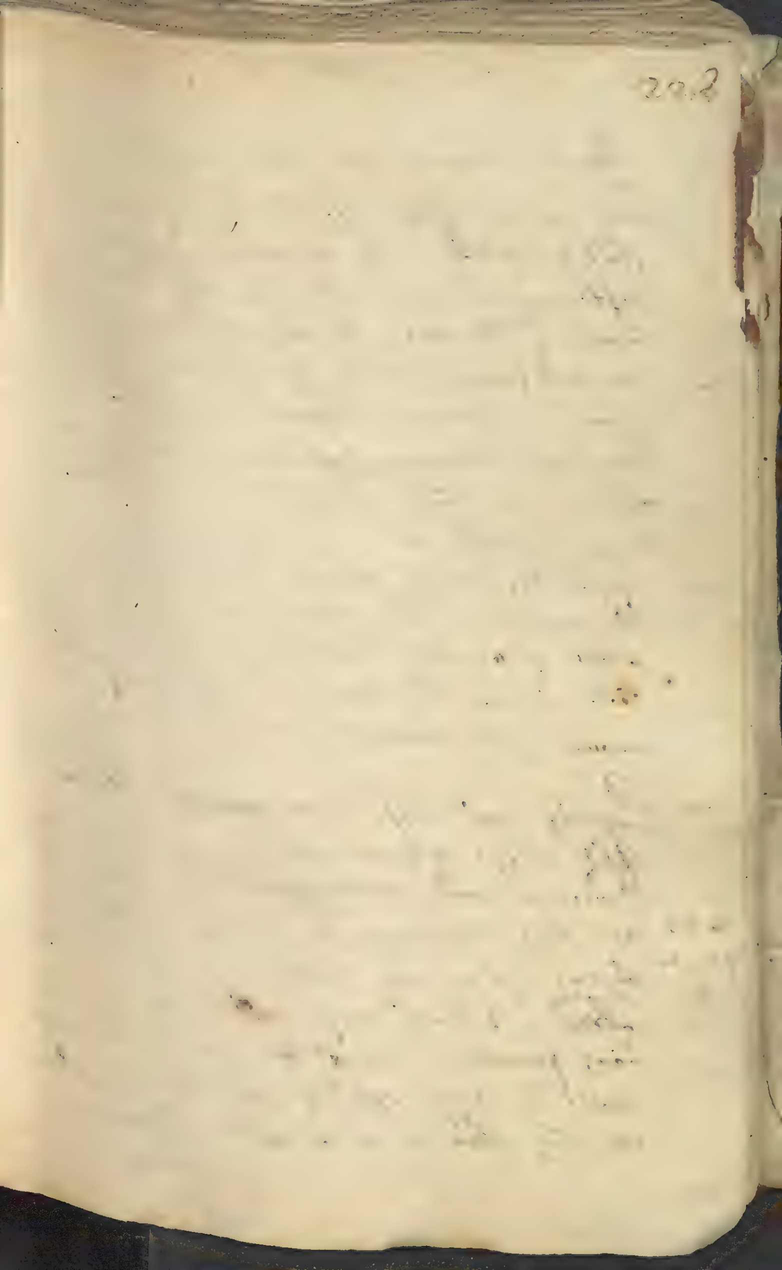
mᵗ Sumᵃ naᵃ Christi – 3º suppositum quod ... ppriᵉ predicatur natura. ... propria eni ... deus. i.e. hoc suppositum quod humanum est ... Hec ... millegnota

Maxᵃ notabilis. Tales ii quoad suppositionem ... predicare. ... deum de deo ... deum flan de Deo ...

... suppositum ... humanitatem ... natura –

... filius ... filius est deus. ... filius est ... deus ...

202

Apud D. T. de peccato veni. vbi de peccatis 2. p.

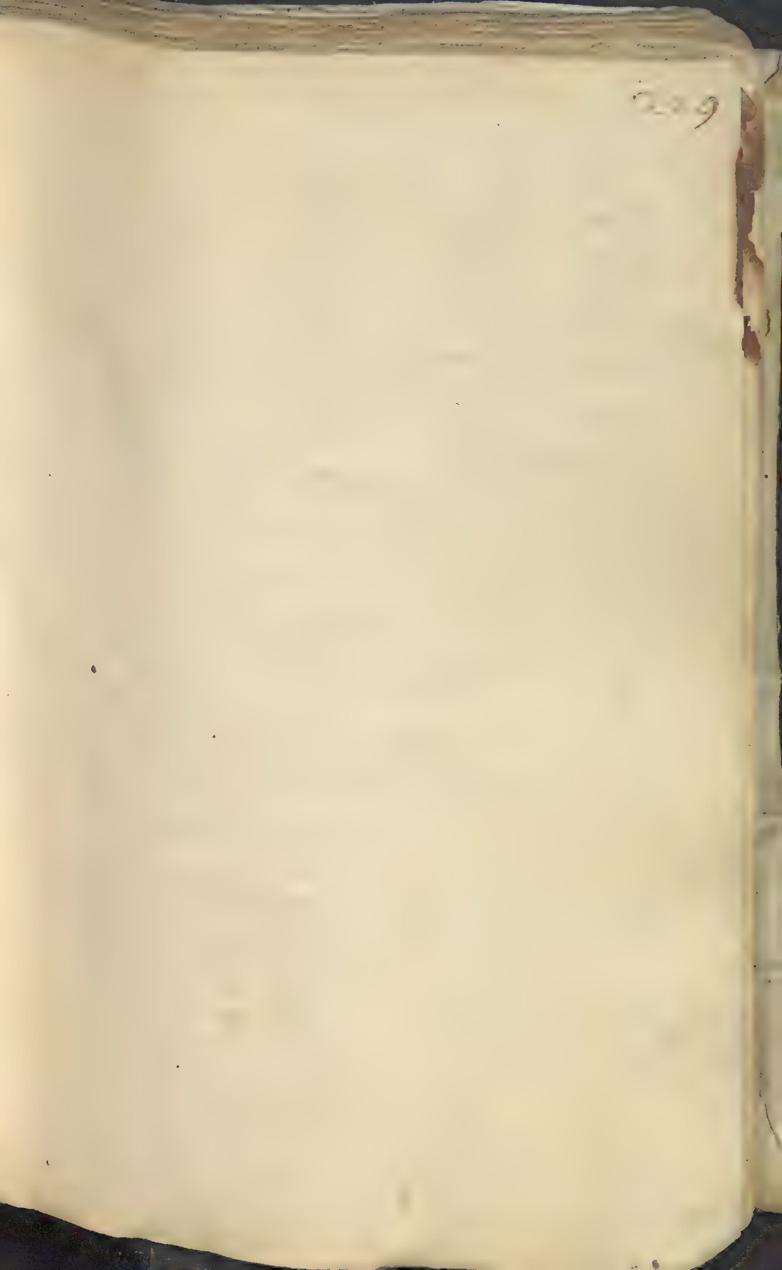
1 n'est necessaria confessio ... ad illud ... Et necessaria quedam displicentia ... particularis de illis vel in comuni ... de omnibus ...

v remittuntur peccata venialia per ... gratia nova adquirit ... auget.
Itaque ... infusione omnium peccata ... remittuntur ... remanent ... quoad penam —

v ... remittere ... ad ... conditione ... remittuntur —

v. Baptismus ... Christi ... in ... Christi ... mortalis ...

Ex 22
1. K. ar.
1. 4.
... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] injuria [illegible]

hp' q. 301 . [illegible] ar. 2 . f. 269 — 230

Vidi ex Zumel [illegible] [illegible] aplicatione [illegible]
hil. [illegible] cum aplicat. [illegible] filio [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 222
[illegible] [illegible] relatione [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] relatio — [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] . hoc [illegible] quatenus
Creatura [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] voce
[illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible]
[illegible] meo [illegible] [illegible] diemnitate [illegible]
[illegible] damus in illa [illegible] [illegible]
relationes [illegible] in illa — [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —

Adverte [illegible] Zumel [illegible] [illegible] esse [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
Vide vbi ex Zumel [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Opera miseri[cordiae]: /
Visito, poto, cibo, redimo, tego, colligo,
Consule, castigo, remitto, solare, fer, [illegible]
[illegible]

humanitas [illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Cap. VII de Geograph.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ablan[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Anglicana [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] animad[illegible] [illegible]
[illegible] impedi[illegible] [illegible]
[illegible] acquirimus [illegible]
[illegible] celebr[illegible] [illegible]
[illegible] Nota [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible]

Num. 5[illegible]

[illegible] intinere [illegible]

[illegible]

[illegible] Num. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possunt
[illegible] communicare [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] sacramentorum. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] matrim. [illegible]
[illegible] [illegible] sepulturam. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dubio [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
venialis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] excom.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
exercere [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

quavis causa vedeny [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ in [illegible] communi [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Relig. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
CV. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
V. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] significare [illegible]

Nu. 1

Spiritali p mat. de simonia: cta dig. do nud

ade Spiritualiv datis: s. ab ecc. pigstae

capitali quatd hr. —

Ex spirituali. vnd pure tale' ...

... 2 ... q licet mittat. temporali

materie ... spi. est. vt ... ...

administrat. labor. admittit ...

... quae minori ex ... spiri

tualia —

Spiritualia 1. et 2. ... neque quaqua ...

... bene ... gratis.

... unde nota ... pecunie ...

... nec ... labore ... acam...

... nem... ... sacerdot... vnde

... demum ... ... O.

... laboris precio. ... ...

... licet ... ... Na 1

... spiritual. ... principaliter et ... causa

... et ... ... licet in fori

... ep... vt inde ... et ordines

... benef... ... vt principal... ...

... licet ... ad ...

... distributorum ... principal...

(Deinde peccabit /
(Deinde ait Nau. causam aut complicitatem
vero etiam illam sine qua non fieret tallis
modo ille fiat principaliter et talibus (
Haec est falsa doctrina D. T. vide ipsum
Exemplum cum quis ut videat
tria quaerit equum sine quo non iret contra
non decimus causam principalis thomi esse
saltem equus (

Cap. ... mentalis quomodo ...
... omnes ... hic ... dicit ... non
... peccatum ... cogitans ...
... animum ... ad ...
... mentalis ...
... iuste ...
... nullas ...
... hac mentali ... mentis ...
... pecc...
... plenarie ... habet ... nullo
... hoc ...

... cap. 22 ... equa ...
... ista ...
... peccati ...

Simoniaca an nempe que est hab. aliquo p[ro]p[ter] ...
datae. siue bello, siue expressis ...

[illegible]

Simonia ex jure nat. est prohibita; quia de jure est prohibitum vendere rem quae alteri vel suis operibus habent. Ut aque [illegible] spiritualis quae adeo [illegible] habent [illegible] alienari temporali precio.

Simonia est studiosa voluntas vendendi vel emendi aliquid spirituale vel spirituali annexum pro temporali

nemo meretur sibi [illegible] quod ipse est [illegible] vendere [illegible] meriti non cadit sub merito [illegible] Simonia de qua [illegible] [illegible] aliqui [illegible] spirituali et de jure divino [illegible] de jure positivo [illegible] [illegible] [illegible] officia eccl[esi]ae [illegible] ecclesiae, in his ad judicandum [illegible] quis [illegible] simoniam attendenda [illegible] [illegible] expressa

At in spiritualibus [illegible] non est attendendum [illegible] positivum. [illegible] damnet jure div[in]o [illegible] rei spiritualis pro temporali. [illegible] quod [illegible] non damnat pro respectu [illegible] [illegible]

Cap. 5
Alicam Scripturae Vero sensus /
9 Sed dubitabilis est plures sensus contineat
constat ex Joan. 19 ad Judaeam cum venis
ser non fregerunt eius crura ut impleretur
ex eo quod dicit: os non comminuetis
ex eo, quo habet Ex. 12 ubi
de agno paschali jubebat
ibi agnum sensu literali agnum paschalem
sensu allegorico Christum
Dominum

Ex. 7. adverte sicut Moyses
exaltavit serpentem in deserto: ita exaltari
oportet filium hominis —
Allegoria in vocibus et allegoria in rebus, illa
est sensus literalis, dictus ut dicitur Leo
de tribu Juda, est allegoria in rebus
etc. positivus de agno.
Typicus sensus existimo est idem quod misticus
misticus triplex ille non literalis

de Anagogico sensu afferri potest duplex dici
ex Epist. ad Hebreos tabernaculum
illud manufactum exemplar fuisse veri
tabernaculi quod fixit Deus dni [illegible]
ideo anagogicus quia ducens sursum in
intelligentiam

Moralis sensus exemplum erat ex Joan.
sicut Moises exaltavit serpentem ita exalta-
ri oportet filium hominis ut omnis qui credit
in illum non pereat sed habeat etc.

Ex d. Hier. Ezech. c. 16. ubi [illegible] Hier.
[illegible] in literales sensus terrestres illas ci-
tates intelligendas esse docet, sed tropo-
logicam ecclesiam militantem. Sed anagogi-
cam celestem illam Hierusalem. Sed
tropologicam seu morales animas [illegible]
significat.

Nota esse de fide quatuor sensus in-
dari in Scriptura
~~[illegible]~~ novum testamentum habere et apex sensum de
Cat. tropologicum ~~[illegible]~~ claudit cum gesta
aliqua [illegible] enarrant quae [illegible]
sicut est figura

V. Var. d. lia de qui duplicem eternd
liberalitas habebi dicunt. quorum unus
est. generator cui quis emanabitur
esse S. 3. [illegible] meus [illegible]
[illegible] hodie [illegible]
Si bi loquamur de eterna parabolice de
emanatione quia est superabilis
est. fuere [illegible] concedi habere

/

Ex. c. 228. fol. 714 del Rodriguez
expere habet mendacium ex veniali
nec ob mortem vitandam, s. aliquod comun
damnum dicendum verum, q. si dicat
de duobus s. pluribus damnis minus esse
fe[l]andum hoc intelligi q.t. verum illum
aliquid de causa de [illegible] potest a [illegible]
malitia, unde est q. formalitate eius nec
quam a malitia [illegible] nuoq. esse
[illegible] mitendum.

Colligo ex his q. dum [illegible] licere
[illegible] astucia quadam et n. d. intell
gendi vitandi peccati plurima. —
Unde est q. si quis scit aliquos virgini
[illegible] quos maritus [illegible] iam ab
ipso accepit q.t. P.s ipsi de acceptis
negare intelligere [illegible] quos [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] reppe
n. debet simpliciter [illegible] [illegible]

[illegible] in litera de restitutione satis [illegible] sentit q.
[illegible] de [illegible] culpabili. P. q.
[illegible] P. [illegible] nil refert
[illegible] quantitatibus [illegible] tenetur [illegible]

A ti sime culpa debeo. n̄ tencorad restitu-
ires cum magna jactura,
licet aliquando teneatur se indemnem. Idus
ij. ego emi ignorans pal ... a ... res
d. postea scies dominium. Pali n̄ tenea-
ris velare et ... d. ... si culpa
bit. emi n̄ licet n̄ redendo pa ... -
bene

Explicat ... medio ... indulgen-
tia ... dr. mediante rezar esto ... se le
conceden cien años ... de
perdon etc. ... por ... pecados
... pena ... Purgat.º ... penitencia
... vida ... cien años de pen.
... conforme ...
... se remitte ...
Indulg. plenaria n̄ ... pena ...
... purgat.º verdad. penitencia ...
... al confes.º ... ...
... laudabili ... pœnitentia

Confessio.

Sit simplex, humilis, confessio pura, fidelis,
atque frequens, nuda, discreta, libens, verecunda,
integra, secreta, lacrimabilis, accelerata,
fortis, et accusans, et sit parere parata.

~~Mix~~ videat confessor an ex privilegio pontificio
S. pœnitentiæ casus irreservati maneant.
S. forte ex aliquo Jubilæo, quod in tempore confe-
ssionis fruiatur, seu antea sortitus, quia
(ut alibi in hoc codice dico) per ex obtentione
casus ille reservatus a sui confessione, ac si confiteretur
P. manet eos irreservatus ex absolut. firma
r. Si peccatum reservatur causa alicuius censuræ
illi impunctæ absoluta apud judice censura
manet irreservata per quod si non impuncta
est censura et instar rationabilis receptos
confitendi, et abest proprius judex, integre
confiteatur pœnitens et absolvat cum pacto de
recurrendo ad illum quando presens est, illos
adeat. quod si nollit absolvere, licentia
data potest tamen non reservatis confiteri casum.

casus episcopales ex bulla Be
nedicti. 3. ex consuetudine quinque
homicidium volunt. 2. falsa-
rius, falsus testis. 3. violator
ecclesiasticae libertatis. 4. violator ecclesiae
immunitatis como lo [illegible] [illegible] & diu
[illegible] de sagrado. 5. sortilegi
natores
Etiam [illegible] ad quod pertinere [illegible]
praemia: commun. [illegible] excep.
[illegible] terra [illegible]
incendiarius [illegible] ante [illegible] excommunicat.
publice. Et sacrilegus [illegible]
ante publicam excommunicationem / blasfemie &
violator [illegible]
[illegible]
V de Rodriguez [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] poena publica [illegible]
[illegible] peccatis [illegible] irregu. [illegible] incurrit
excommunicationem [illegible] libertatis [illegible]
[illegible] ecclesiae [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

+ Navarro 219

Reverencia, honrra, ira, fama, honrra, gloria

1ª est interior reverencia ... 2ª est. ... 3ª est. ...

...

[illegible]

nec emptor nec venditor potest. rem'vi
sui emere. s. carius vendere justo
precio, altero ignorante rei valorem
en tanto grado q Rodriguez. d. 2e. q. 2.
sabiendo que de aqui a un mes a de
auer tanta abundancia de [illegible]
q el q agora vende assi aura de [illegible]
porq tiene pensamiento de guardarla. q
no es obligado a vender luego. q
ca contra charitatem. imo [illegible]
[illegible] [illegible] obnoxij [illegible]
L. 7a. sec. [illegible] campo [illegible]
[illegible] no deue manifestar [illegible]
[illegible] compro por solo el precio comun
de la cosa. tiene manifestarle [illegible]
[illegible] el extraordinario.
Aug. l. de [illegible] c. 36. ait de 6. [illegible]
de maria [illegible]. Omnes [illegible] nullus [illegible]
[illegible] [illegible] habere volo [illegible]

S. Ambr. facilius inueni qui [illegible] seruarunt
innocentiam quam qui congrue egerint pe-
nitentiam

de sensib[us] s[anc]te. agit d. T. 1. p. q. 1. ar. 10. —

Sensuu[m] alius historicus seu literalis, alius alegoricus, alius moralis sive tropologicus, alius anagogicus —

Lit[eralis] est ille qui 1.o intenditur ab auctore Spiritu sancto, allegoricus est quo res aliae res significant quemadmodum facta veteris Testamenti, quae novum Testamentum significant, moralis est cum opus Christi, seu aliud est nostra instructio, anagogicus est quatenus haec gesta significant ea quae sunt in futura gloria.

R. non est inconveniens dicere in literali sensu in una litera sint plures sensus

R. sensus parabolicus sub litterali continetur, est quod per voces [illegible] significatur, figurative aliquid [illegible] significari [illegible]

infama

Si vi ultra q in peccati ... qui
... Temp. ... percep
esse ... communione ... infirmitate
... Ex quib. infer.
... nec peccati contra preceptum
esse ... infirmitatem ... ...
...

... à jejunij ... ...
... post cenā. ... ...
... ...

1° ... ...
... ...
...

Acta ... ...
Obligar ... quando inde ... ... in
Condemnentur ... le quali

Ob quibus nullis ... qui ...
... ...
... ...
... de S. ... en la ... que ...
... ...

etiã cel[...]e in malis et tn nõ ẽ cognocitiua [...] v[...] [...] malis et [...]
sitiuus [...] Item qd possibile ẽ cõdiui a[...] immaterialē
[...] se statū et tn nõ sit cognoscitiua, hoc probari qi in hoc nulla
contradictio, qi ex [...] immaterialitatis nõ co[...] gradus
intelligibilitatis. Preterea qd falsū ẽ qd inquit [...] in hoc
distingui [...] etiã a nõ cognoscentibus qd ista tantū habeat suã
formã cognoscentia aut posit habere formã alterius rej, neque [...]
rej cognite, contra hoc n, ẽ qd aer [...] recipit speciem inte
tionale [...] bilem ej. Inde etiã sequit nõ [...] qd addit
[...] neque naturã intelligẽte posse fieri õia nõ [...] nõ in
telligẽte.
In hac re vel loquimur de cognitione diuina ut ẽ [...]
te rej in deo vel ut a nobis concipit distincta aliquo modo
ab ipso deo, [...] n, secundũ in deo [...] re õia [...] esse
nisi obuiet oppositiua relatio, quare õia absoluta et
essentialia in deo sunt re ipsa et formaliter essentialiter
idem qd deus, neque ẽ fundamentũ [...] inter illa nisi in ordi
ne ad nostrũ intellectũ concipiẽte illa [...] modũ quo re
perit in creaturis et ita in deo intellectus et intellectio
sunt idem met deus, tantũ distinguunt ratione, ex eo qd a nobis
concipiũ. Intellectus quidẽ ut principiũ primũ inter esse
tiã diuinã [...] principiũ [...] et remotũ, et actũ intelli
gendi, sicut in creaturis contingit, et intellectio concipit ut
actus [...] dimanans a [...] neque ab essentia diuina mediate
potentia intelligendi, et sicut in creaturis intellectualibus

ecit. ordo intelle[ctu]s realis inter perita neq[ue] inter
essentia intellectus et intellectione ita in deo respectu
ordo rationis inter eadem q[uod] premissio
Quo premisso si loquamur de intellectu et intellectione
primo modo. Dico primo non potest demonstratione apriori
ri deus esse nature intellectiue bene tamen potest aposteriori
prima pars probatur argumento facto a Basole nam hoc modo
intellectio et intellectus sint omnino idem essentialiter
deo sicut essentie non potest dari causa, vel ratio nulla
sui apriori, Ita neq[ue] eorum que sunt de essentia et sicut
potest apriori probari, quod homo sit rationale quia hoc
essentia illius ita deus qui infinitum ens infinita
essentia habet diuersas partes una
ne et quando essentia
altera probari ut materia forma, et cetera. Et quando
bet finalem ad quam essentialiter res ordinatur ut habitus
lectio ad actus et obiecta, tunc posset probari essentia
ad fine ut probauit A[ristoteles] in primo de demonstratione de
tie petitas a causa materiali [illegible] eiusdem ex fine, tamen
res a omnino simplicissima ut est deus neq[ue] causa
ipse est prima causa et ultima non potest de illius essentia
ri probari.
Secunda pars dicti probatur primo quod deus non est denegada
maxima quod in creaturis reperitur et omnia quod habet creatur

deo accipiat: sed dat: creature intelligentes ut Angeli et ho-
mines. Ad quartum. Ad quartum hec ratio non universaliter concludit
nam aliqui sunt perfectiones in creaturis que tamen non sunt forma-
liter in deo, quamquam accipiat: ut videre, currere, sentire et
tamen in proposito ratio probat nam intelligere non est perfectio
quia ut alie adducte sed est perfectio simpliciter simplex que
nulla dicit imperfectionem. Quare et propter hanc causam
est ponenda in deo qui omnino est infinite perfectus. Et hec ra-
tio habet in illo loco psalmi quod adducitur qui plantavit aurem
ubi auditus accipitur pro cognitione intellectiva.
2° probat. quia cause ut potest nobilissime convenit nobilissimus
modus operandi: sed deus est prima causa ut infra probabit q. 44. et
nobilissimus modus operandi est per intellectum et voluntatem cum per
istum operans habeat dominium sui atque aliorum agentia ex ne-
cessitate nature agunt.
3° quia agens sibi constituens finem operatur per intellectum. deus
ita operatur. Ad quartum. Probatur. est evidens, assumptio probatur quia deus vel
producit res casu vel propter finem ab alio sibi constitutum non
primum quia esset causa per accidens, neque 2m quia tunc deus non esset primum
agens, sed potius ille agens constituens deo finem. Ratio etiam
2a adducitur a d. Tho. ipsum demonstrat, quod deus natura non solum
ipsa sola completa sit sed etiam aliarum rerum formas atque spe-
cies in se prehabeat quod est nature intelligentis. hec omnes sunt de-
monstrationes a posteriori.

Deinde si loquamur de intellectu et intellectione 2º nota

dico 2º: actus naturae esse intelligentis, probatur a priori non per veram causam sed per veram rationem formalem sicut probatur quod sit aeternus quia immutabilis ita confirmat omnes doctores in [illegible] 35 [illegible] n. habet [illegible] confirmat demonstrationibus natu[illegible] probatur nam deus est perfectissima unde et vivens, quia debet habere actum vitae perfectissime hic autem non est vegetare vel sentire sed intelligere tantum ergo (confirmatur quod [illegible] spatii est perfectissima: deus est [illegible] spatiis ergo debet habere operationem perfectissimam [illegible] debet habere aliquam operationem, [illegible] naturae quae principalis est [illegible] operatio aut perfectissima est intelligere ergo et hoc intelligit [illegible] in ratione [illegible] quia [illegible] ex immaterialitate sequitur [illegible] cognoscere, etenim cognitio est actus quidam assimilationis [illegible] ictio cognitio sequitur igitur ut cognoscens elevetur supra [illegible] tiones materiales coniungatur ipsi obiecto modo quodam [illegible] et spiritualiori quam ipsum [illegible] non coniungit obiecto [illegible] neque illi assimilatur [illegible] esse quod habet in se aparte rei, sed quodam et intentionali modo, et quo cognitio fuerit perfectior etiam erit subtilior qualitatibus sensibilibus [illegible] quia non videt [illegible] in se colorem, neque illum [illegible], sed recipiendo intentionale [illegible] quod non est color neque instruit formaliter vel [illegible] abstrahit a elevat[illegible] litates, calorem frigus [illegible] sed ab iis omnibus abstrahit [illegible] et quod cognitio [illegible] perfectior quibus non abstrahitur color, et quod cognitio [illegible]

cognitio alterius sensus, praeterea utriusque et illius species intentionales sunt abstractior et subtilior. Et quia intellectus et anima ut potentiae omnino et essentialiter et spiritualis est magis abstracta a materia. Praeterea operationes illius sunt etiam abstractiores et spirituaiores, unde cum Deus sit in supremo gradu immaterialitatis et spiritualitatis, sequitur illius operationes in eodem gradu esse, et ita esse intellectionem et volitionem.

Ex his facile ad argumentum in contrarium patet. Ad primum in divinis rationem dicitur intelligendam esse de substantia in speciali non de accidente, substantia non est quae operatur. Quia non ipsa accidentia, negamus etiam formam caeli esse immateriales, cum constet caelum esse corpus physicum, sensus etiam sic cognoscitivus est quod aliquo modo elevat illius formam supra materiam, qualitates quae materiales sensibiles activas et passivas, actione physica sit ita explicat haec immaterialitas ab eodem [illegible] quaestione de veritate art. 2.

Ad 2m argumentum Dames, Cumel et Palatius dicunt quod et alii afirmant contradictionem involvere produci adeo substantiam spiritualem et non intelligentem et in hoc bene quamvis huius rationem nullam reddat eam tamen assignat Palatius, quia substantia illa si non intelligeret esset imperfectior brutis et plantis quia illa non viveret ulla vita, non vegetativa et sensitiva ut est manifestum, neque intellectiva ut supponitur ergo nulla vita viveret. Unde imperfectior esset viventibus quare esset sicut lapis: At hoc videtur absurdum dicere corporalia esse praestantiora spiritualibus. Ita Palatius.

Nihil de est etsi spatium sit
ultimum

Ratione [illegible] Tamen hec ratio non probat nam nullus videt ab
surdum quod posset inter subs. as... corporeas aliquas reperiri quod perfe
tione superet aliquas spirituales sicut quidem ille videtur
fuerunt iste vero non sicut de facto contingit inter audientia
non nulla enim corporalis neque que sunt principia actionum que
talia sunt perfectiora non nullis spiritualibus ut [illegible]
sunt perfectiores cognitione fidei humane opinionis ut
actionis que sunt spirituales et ratio est quod [illegible] sunt [illegible] corp
iste vero non similiter poterit fieri inter subs. corp
reas aliquas esse perfectiores spiritualibus sicut ille [illegible]
videtur iste vero non est ratio [illegible] quoniam est quod [illegible]
nere imperfectiori [illegible] generi spiritus que sunt praestantior
quod aliqua ipsius generis perfectiores ut aperte constat
multis exemplis de quo alias. Ratio pro solutione ad
est quod subs. illa spiritualis vel esset principium alicuius
rationis vel non hoc [illegible] non potest dici, quod esset [illegible]
Vel principium alicuius modo et ad [illegible] naturis neque [illegible]
non apparet cuius atque posset esse principium [illegible]
tionis, cum enim esset illa spiritualis operatio etiam deberet
spiritualis, sed hec non potest esse alia preterquam intellectio
volitio [illegible] et [illegible] confirmat quod ex illa subs. spirituali
ssario dimanaret aliquae proprietates et alia que esset
cipia aliquarum operationum, cum omnes esse sint [illegible]

sed no nisi operationu spiritualiu q requeunt ee nisi intellectio et volitio ut ex. Patet ad arg.m gabrielis. 2° etiā respodemq dato qd fieret talis prob. spatis et no intellectiua hadue ratio D. T. esset optima no pper causā assignatā a Banes, et Cumel qd D. T. loquat. 2m ordine tantu natem et ex lege arg.m 1° gabrielis pcedat 2m ordine peter natem; nā D. T. agente S. T. loquit. ex natura et intrinseca rone immaterialitatis ex hac n, colligit intelligibilitatē in deo, et utruq hoc pbat 2° ̄9 gētes cap. 49° et 50°. quare causa dicti S. T. e qd loquit. de immaterialitate uiuetiu ex hac n, euidēter colligit intelligibilitas, deq qui uiuede ut supponit. ex aliā q. ut q sit omnino in matis sequit euidēter illud ee intellectiuu.

Est aut hic obseruadu no nullas tho. ut Ba. Cumel et alios ex rone immatitatis colligere ronem intelligibilitatis no modo actiue de qua locuti sumq sed etiā passiue ut s. immatitas sit ratio quare aliquid cognoscat. et hoc inquiunt docere S. tho. hoc loco et 1° ̄9 gētes cap. 44° Verū hec doctrina absolute no e uera quare d. e opus obiectu n, qd cognoscit. uel considerat. ut terminatiuu intellectionis uel ut motiuu e illiq mediāte spe f quā mouet ac determinat intellectu ad intellectione eliciēda: si 1° modo sumat. no habet qd sit

cognoscibile ab immaterialitate sed ab entitate ut bene
dicit Palatius supra, quod obiectum adequatum intellectus ter-
minatiuum est ens ut ens, et uerum est obiectum adequatum
sub quo, et quod intellectus ... non tantum cognoscit univer-
salia sed etiam singularia, immo primum cognitum ab nostro
intellectu est totum singulare sensibile et audacius. Si
loquamur de obiecto motiuo ut hoc debeat uniri poten-
tie intellectiue, ... in materialis et in illam agere ...
tellectionem producendo ... debet esse in materialitate, et ...
immaterialitas est ratio cognoscibilitatis et hoc tamen ...
... loco citato ... in ... ratione, singulis ...
hoc aliqua res est intelligens, sub de intellectiuo ...
actiue ... quod est sine materia ... signum ...
quod forme sunt intellecte in actu per abstractionem a mate-
ria per ... quidem abstractio tamen fit ratione ...
intelligibilis per quam obiectum mouet et specificat intel-
lectionem, sicut optime ibi notat Ferrariensis hec ratio
deinde assigno non si res ut intelligibilis fiat ...
rat que ad intellectionem tanquam comprincipium illius ...
ut intellectu debet necessario fieri ... etiam alter
principium neque intellectus debet esse ...
Ad 3.m arg.m ... propositum breuiter omissis uariis so-
lutionibus ... et ... respondemus ut ...
Valentia cognoscendo in hoc distinguit ... cognoscitiuis ...

ia: qd habeat formas intentionales aliarum rerum non tamen illas habet formaliter ut formae sunt intentionales representantes res in illas quarum sunt, quod nomitur illis, sed tamen habet illas materialiter et quasi mortuas ut aer habet quidem speciem quae representat lapidem, quae non tamen habet illam in ordine ad lapidem quem representat ita ut utatur ea ad cognoscendum quod est in potentia cognoscentis. cognoscens habet eandem speciem formaliter et propter id propter quod est. Et hinc patet solam naturam intelligentem posse fieri omnia quod docet Aristoteles 3. de anima cap. 4. quod solus intellectus per omnium rerum species intentionales habere.
Affirmant aque thomistae Caiet. Ferr. Banes et alii intellectum ita fieri omnia per species intelligibiles ut forma intellecta in actu fiat unum cum intellectu in actu adeo ut ex intellectu et obiecto suae speciei fiat magis unum quam ex materia et forma, quod inquit affirmat Averroes 3. de anima comento 5. Et quod non fiat unum 3.um ex illis probat Caiet. quia sic inquit illud 3.m intelligeret non intellectus, sicut aqua calefacta calefacit non aqua sola neque calor solus. Sicut etiam formam intentionalem in intellectu esse eandem formam cum illa quam res cognita habet extra intellectum diversam in esse quod forma extra intellectum habet esse naturale intra intellectum vero esse intentionale et hoc inquit Caiet. est fundamentum magnae partis metaphisicae et philosophiae naturalis. Et videtur esse qui de sensu et sensibili intellectu et intelligibili aliter in dicat.

ceterum quidquid de hoc sit existimo tamen edificium philosophi
~~philosophie~~ facile ruinam facturum si hoc tableau et infir-
mo inmitat fundamento, nam tota haec doctrina et falsa est et
inintelligibilis, maximis rationibus qui potest fieri ut ex specie intelli-
gibili et aliud et quiditas, et intellectu qui etiam
qualitas fiat magis unum quam ex materia et forma, cum ex
nequeat unum per se fieri sed unum per accidens, bene tamen ex materia
et forma, quia illa sunt entia completa, et alterum accidens est
terius materia autem et forma sunt entia incompleta, et forma
substantialis materie quae est potentia. Preterea quia species intelli-
gibilis etiam ut representans obiectum v.g. lapidem est qualitas
imago representans obiectum, obiectum autem lapis est substantia, ergo
diversa est essentia speciei et obiecti representati per speciem
quia tantum differunt 2.^m esse et hoc est plus quam sextum, nam
bilis ne dicam sextus est posse dari speciem impressam essentie di-
et tunc plus quam sextum est speciem illam essentialiter et infin-
distingui ab essentia divina representata per illam. Et hoc
est videre de facto in specie expressa sive verbo mentis, quod
beati de deo visu illud rationibus, perfectius est species, et representat
quam species impressa, si est ex doctrina thomistarum species impr-
est eiusdem essentie cum obiecto multo magis id habebit species
sive verbum mentis, quod tamen in exemplo adducto plusquam fals-
Quare negamus ex intellectu et obiecto sive specie fieri unum
sed unum per accidens, neque ad intellectionem concurrunt ambo

nota circa ea que dicta sunt in sequentibus infra opposite quod intellectio 2.^m ... et ...
... intellectio ... actio vitalis ... ut ... accidens ... non tamen 2.^m specificatione ...
... quod ... quidem 3. p. 9. ii. art. 6. ...

ut unum principium sed ut duo quorum quodlibet in suo genere, nam sub diversa ratione est principium intellectionis intellectus et species quae intellectus est principium illius primo substantiale, species vero secundo specificationem; quare quod dicit Averroes hoc est, neque inter intellectum et obiectum non semper reperiri distinctionem realem, quando scilicet intellectus se ipsum intelligit tunc enim intellectus et id quod intelligit sunt idem re, sed ista magis sunt unum quam materia et forma quae necessario semper distinguuntur re; tamen ut dixi hoc non est universaliter verum, neque etiam tunc ex intellectu ut intelligens est et eodem ut intelligitur, qua ratione distinguuntur formaliter efficiatur unum per se, sed unum per accidens propter rationem factam, quia unum est accidens alterius, sed materia et forma quamvis realiter distinguantur in quo superantur ab intellectu et intelligibili, in exemplo proposito efficiunt unum per se.

Aliud etiam quod dicunt falsum est speciem intentionalem esse eadem cum forma ad extra, quis enim dicet imaginem Caesaris esse idem formaliter cum Caesare, cum Caesar sit substantia et repraesentativum imago vero sit qualitas, relatio quae transcendens repraesentativi ad Caesarem repraesentatum a quo specificatur, nihil autem specificatur a se ipso formaliter, neque oppositum huius docet sanctus Thomas, ut existimant thomistae in quodlibeto 8° art. 4° et quaestione 2ª de veritate art. 2°, nam in de veritate tantum hoc dicit, cognitum aliquo modo esse apud cognoscentem, neque per imaginem et quasi per regulam vice illius gerentem, in quodlibeto etiam ita habet species intelligibilis est simili

tiuo essentie rei, et est quodammodo ipsa natura rei. 2º ... est intelligibile non 2m esse nate. Vnde sicut ... rex dicit 2º quodammodo et 2m quid esse rex cuius auctoritatem et uice gerit, ita species intelligibilis dicitur quodammodo et 2º quid esse na- tura rei quam representat neque 2m esse intelligibile et re- presentatiuum non simpliciter.

2ª Dubitatio sit an in Deo sit Intellectus

Post quam constat deum naturae esse intelligentis sequitur explicem an sit admitenda in deo potentia intellectualis et ubi hic sit ... agens uel patiens de utraque est dubitatio. Et 1º quod non sit ad- mittenda potentia intellectualis in deo probatur quod omnis potentia ... sicut magis ... si perfectibilis per actum sed dicit imperfectionem sicut dicat imperfectione perfectibilis per formam. At nihil quod seu dicat imperfectionem ... est admittendum formaliter esse in deo, ergo etc. Confirmatur quod ... creatura est intimius ipsum intelligere quam essentia diuina ... nulla creatura habet magis intrinsece esse actum ultimum ... perfectissimum quam sit diuina essentia. Sed aliqua creatura ... qualitas uel actio in nostro intellectu est tantum pura intelli- et non potentia ergo etiam diuina essentia erit tantum intellectio et non potentia.

De inde de Intellectu agente existimant non nulli et ... illis ... cum Mairo in 1 d. 3º q. 5ª in deo esse formaliter ... quod intellectus agens est potentia nobilissima naturae intelligentis ergo erit in deo. Antecedens patet quod perfectius est agens ...

2.º intellectus agens ponit. ad producendum verbum mentis, sicut po
sibilis ad illud recipiendum: sed in deo est productio verbi et intel
lectionis ergo etc. Confirmatur quia intellectus agentis est omnia facere
sicut possibilis omnia fieri ex Aristotele 3.º de anima praeterea non di
agens in producere verbum dicat perfectionem erit hoc collo
candum formaliter in deo.

Praeterea de intellectu possibili affirmant aliqui formali
ter in deo non esse admittendum, quia intrinsece includit imperfectio
nem neque pati et recipere. Intrinsece est in potentia et impo
tentia ad species intelligibiles et illarum privatione ad intelligen
dum et non intelligendum quae omnia longe absunt ab intellectu di
vino. Et quia sicut materia prima tenet infimum gradum in genere se
nsibilium, ita intellectus possibilis in genere intelligibilium:
Contra Mairo propria existimat intellectum possibilem secundum sua
rationem formalem esse in deo quia sicut ad intellectum agentem perti
net discernere, ita ad possibilem intelligere: sed multo perfectius
est intelligere quam discernere ergo si in deo ponitur intellectus agens
multo magis possibilis.

In hoc ergo sit 1.ª assertio: in deo non est ponendus intellectus agens
haec est aperta S. T. qui neque in Angelis collocat intellectum
agentem ut videre est infra q. 54. art. 4.º et est communior
sententia. Probatur quia ex Aristotele 3.º de anima textu 18.º ubi ex eo
constituit intellectum agentem ut faciat intelligibilia in actu
sicut lumen colores facit visibiles in actu neque producendo species
intelligibiles in intellectu possibili: sed in deo nulle producuntur species

Nota iam hoc signum quod officium intellectus agentis tantum producere species intelligibiles impressas
et ad nihil aliud esse, et hoc sit contra sensum, ut videre est in nostra logica.

ud ipsa met diuina essentia sit ueluti species et imago omnium rerum &c.

Deinde obiectum diuini intellectus quod est ipsa essentia diuina actu est intelligibilis ud sit in materia et actu purum presens est intellectui diuino, frustra &c. constituetur intellectus agens, ut faciat illud actu intelligibile.

n. 14

2a assertio: si intellectus possibilis accipiatur pro omni quod habet in nobis nullo modo est admittendus formaliter in deo, si autem accipiatur pro illud quod precipue dicit essentialiter hoc modo est constituendus formaliter in deo. 1a pars probatur: quia intellectus possibilis in nobis est potentia ad species ad actus, ad habitus et ad cognitiones actuales, qua propter dicitur possibilis, hec autem omnia non conveniunt diuino intellectui &c. et propter hanc causam [illegible] loco citato infra in angelis non collocat intellectum possibilem nisi ingeniose et equiuoce. 2a uero pars probatur quia precipuum quod est de essentia intellectus possibilis est intelligere: sed hoc formaliter reperitur in deo &c. etc. Et ita absolute est intellectum intelligentem in deo docent omnes doctores, ud dicat deum per suum intelligere se ipsum amare et patrem generare filium per actum intellectus ex memoria fecunda, 2m Aug. et alios sanctos, ut uidebimus in materia de trinitate. Et confirmatur quia principium intellectionis ut est intellectus, ad [illegible] non specificat intellectionem ut intellectio sed in deo formaliter datur intellectio, &c. et principium illius quod est intellectus. Et sicut intellectio est perfectio simpliciter simplex et intellectus neque potest actu 2o concipi sine actu [illegible]

in deo

serm. 204 in dub. 3 de 2 ubi [illegible] angelo [illegible] putas [illegible] docet.

ille procedat et specificet. Et ultimo quod in essentialiter ordi
natis, si prius includat imperfectionem posterius non potest esse perfec
tio simpliciter, ad posterius a priori separari non potest, et con
sequens ab illius imperfectione: sed actus intelligendi essentiales
ordines habet ad principium intelligendi [illegible] si actus intelli
gendi est perfectio simpliciter et potentia in deo formaliter
ut dicemus etiam et principium intelligendi: Neque potentia in
tellectiua collocatur in deo ita ut sit abstracta ab actu
intelligendi sed est semper cum illo coniuncta et essentialiter est
ipsemet actus quamuis ab ipso ratione differat.
Animaduertit autem optime Mairo. supra intellectum possibilem
in creaturis habere quadruplicem habitudinem 2ᵐ quas po
quadrupliciter potest considerari. 1° ut passiuus est et sic dicit
ordinem ad intellectum agentem. 2° ut receptiuus est et sic
dicit ordinem ad formas quas recipit nempe ad species intelligi
biles, habitus et actus. 3° ut perfectiuus per actus et perfectiones
et hoc modo dicitur non patiens uel recipiens sed habens
perfectiones. Et 4° ut operatiuus et productiuus. Ex his patet duae
primae habitudines conueniunt intellectui possibili creato qua
tenus creatus est et limitatus cum pati et recipere imperfectionem
dicat. Aliae uero duae conueniunt illi quatenus potentia est in
tellectiua. Et 2ᵐ has duas tantum habitudines collocatur in
tellectus possibilis formaliter in deo, nam formaliter deus
est intelligens producens intellectionem, et est etiam habens intellec
tionem.

Ad arg.^a in contrarium. Ad 1.mo R^t in deo potentiam intellectivam non distingui. 2.do quod vel formaliter ab actu intelligendi, si ista 2.do se aliquant et ita ut sunt in deo, non sunt potentia et actus sed sunt omnia unica simplicissima perfectio, tamen si aliquant ita ut a nobis concipiuntur ex creaturis iuxta dicta in 2 dubitatione, qui cum concipiantur a nobis perfectio potentiae et perfectio actus intelligendi ut distincte una quasi sequens alteri, hoc modo non est inconveniens ullum si concedamus 2.do rationem nostram intellectum divinum esse perfectionem intellectionis divinam. Neque inde sequitur 2.^m rationem nostram concipi in deo imperfectione positivam sibi contrariam, sed tamen concipit unam

A 5 [illegible] perfectio infinita in uno genere absque alia perfectione infinita in alio ~~genere~~ genere et ista 2.^am advenire per prius, nempe concipimus in deo infinitam perfectionem in ratione principii primi intellectivi et in hoc genere non potest ut in ratione termini esse, concipimus etiam infinitam perfectionem in ratione actus 2.^i esse est intellectio divina; et tamen concipimus advenire priori illam quae perfectione non in ratione principii intellectivi sed tamen in ratione entis, sicut concipimus essentiam divinam, et existentiam seu subsistentiam tanquam duas perfectiones, ratione distinctas unaquaque infinitam in suo genere, in quo tamen concipimus essentiam esse subsistentiam in ratione entis sed non in ratione essentiae quae aliam habet perfectionem in genere entis essentia vel subsistentia, quam non habet

sola essentia. Et quamvis haec vera sint non tamen est concedendum
intellectum divinum pati vel reagere quia in iis imbibitur
imperfectio. Ad confirmationem Aug. respondemus probare quidem
id ipsa et formaliter ut est in deo essentiam divinam et intellec
tum divinum esse ipsam met intellectionem sunt ipsimet, tamen ut
a nobis concipiuntur concipiuntur ut distincta et ita distin
guuntur ratione. Et quamvis in creaturis sit aliqua quae habet esse alterius
rei propterea deus debet esse tamen alterius rei sed etiam
debet esse [illegible] quia perfectiones quae sunt dispersae in creaturis
sunt unitae reperiuntur in deo, ut sit infinitus.
Ad 2um [illegible] Maiorem, negamus intellectum agentem esse
potentiam nobilissimam naturae intelligentis. Ad probationem
negamus sed agentem esse perfectius simpliciter patiente, et + simpliciter
intellectus possibilis etiam est agens efficiens intellectionem.
Ad 3um negat. ponimus propter illud intellectum agentem in
quo dissentit maiori ab aliis philosophis et theologis
Et quando dicitur intellectum agentem esse omnia facere, intelligitur
ratione specierum intelligibilium quas omnes ille efficit. Et
per illas intellectus possibilis fit omnia intentionaliter in actu
quod ab illis actuatur.
Ad 4um et 2um [illegible] 3 opinionem respondemus illa omnia convenire in
tellectui possibili creato ut creatus est non ut intellectus simpliciter
et hoc nomine intellectus possibilis sit dictus ab [illegible] agatio
ne, tamen non imponitur ad significandum praecipuam operationem sed

ponit ad significandum principium actionis et productionis ver-
bi et hoc modo quo ad rem significatam formaliter re-
perit in Deo quamvis ne dei oratio evadat sed sit melius
ad 2.o adducta respondere.

3.a Dubitatio, an in intellectu divino non sint virtutes mentis ~~[illegible]~~

Agendum modo est de notitiis quae in intellectu creato solent
reperiri an iste etiam reperiantur in divino formaliter
vel tantum eminenter. Et 1.o certum est non reperiri in Deo ullam
cognitionem opinativam vel obscuram, fidem vel aliam, hoc
manifestum quia omnia sunt nuda et aperta oculis dei, ideo est Dei
unice notitiae ut loquitur scriptura: et quod Deus omnia cognoscit
per primas causas et essentiam suam in qua omnia clarissime re-
lucet ipsa adeo ut futura etiam contingentia certo et in-
fallibiliter cognoscat ut infra dicemus. Tantum igitur est
dubitatio de notitiis intellectualibus quae sunt evidentes vel
certe quae ab Aristotele 6.o ethicorum dicuntur virtutes mentis ut
sapientia, intelligentia, scientia ars et prudentia.
In hac re dico 1.o In intellectu divino formaliter non
ars sed tantum eminenter. Hoc dico quia ut dixi in logica
existimo artem in hoc distingui a scientia practica quod haec
sit habitus factivus et principia eius sunt certa et infalli-
bilia, ac evidentia, nempe quae sit habitus per demonstrationem

aquisita. At 3.o ars sit habitus factivus non tamen evidens sive
per demonstrationem aquisitus neque omnino certus sed ut
in pluribus, et per experientiam fidem humanam vel creatam
aut deus nullam habeat talem notitiam sed omnis eius notitia
sit evidentissima et certissima, sequitur in illo non esse artes
formaliter sed tantum scientiam practicam. Quod si ars divina se
pissime invenitur apud sanctos et doctores accipitur ars communiter
ut sumunt pro notitia certa infallibili et evidenti rerum
faciendarum, quam nos proprie non artem sed scientiam factivam
appellamus.
Dico 2. probabile esse in intellectu divino proprie et forma
liter reperiri et non tantum eminenter intelligentiam sapientiam
et prudentiam. Hoc inprimis probatur ex scriptura Iob 12. apud
ipsum est sapientia et fortitudo, ipse habet consilium et in
telligentiam. De dicitur cap. 8.o Proverbiorum 8.o meum
est consilium mea est prudentia. Hieremie 10. preparat orbem
in sapientia et prudentia sua extendit celos et alibi saepe.
2.o testimonia ista debent accipi in sensu formali et proprio
per quod nullum inde sequitur inconveniens et quia omnes ista
dicunt perfectionem simpliciter, quae nullam habet secum ad
nexam imperfectionem, quare formaliter debent in deo admitti.
Probatur autem in particulari 1.o de intelligentia, nam
deus cognoscit se ipsum magis principium principiorum creaturarum: sed cognitio principiorum est intelligentia, ergo etc.

2.º pbat. de sapientia. Hec n, ut optime docet
in 3.º sent. d. 35.ª q. 2.ª art. 2.º quam solutis et
alibi sapientia non est habitus distinctus ab habitu
intelligentie in comuni, nisi ut inferior a superiori, neque
ab habitu scientie, nisi etiam ut inferior a superiori. Et ita ut
habitus intelligentie in theologia nati sive metaphysica
dicatur sapientia habitus etiam scientie in eadem metaphysica
dicatur etiam sapientia: si idem dicendum in theologia
gratia nostra supernaturali: Cum ergo deus vere et proprie habeat
cognitionem tam 2.m principiorum quam 2.m conclusionum in scientiis
metaphysicis et theologicis sequitur habere formaliter
sapientiam de istis.
3.º pbat. de prudentia quae formaliter deus operatur propter
finem media dirigendo ad illum iuxta scripturam omnia propter
se met ipsum operatus est dominus: sed quando prudentia est recta
agibilium ratio: Ergo.
Dixi probabile esse non oppositum etiam esse probabile
dicemusque infra art. 2.º dubitatione 4.ª neque ista omnia
habitus eminenter reperiuntur in deo.
De scientia tres errores adducit, 1.º q. 2.
veritate art. 1. 1.us fuit illorum qui admittebant
etiam formaliter in deo dicebant aut illud esse habitum
sicut in nobis habitus intellectus divini. 2.us hoc ag...
reijciunt si intelligatur de additione ... ... in deo.

nulla sit compositio realis sed sit deus simplicissima natura
// si aut intelligat de additione 2ᵐ ratione dicemus infra
a sit commitas habitus in deo formaliter.
2 9. error fuit aliorum qui dixerunt in deo non esse for
maliter scientiam sed tantum eminenter et causaliter et
ita dicebat Platonici ut refert egidius d. 35. q. unica
deum non esse sciente sed supersciente hoc probat. 1º quia
perfectius est continere aliquid eminenter quam formaliter.
2. quia scientia formaliter est scientia acquisita per demonstra
tionem, sed in deo non est demonstratio per quam acquirat
talis notitia (. 3º quia hoc reperit distinctionem
inter intel. sapientiam et scientiam quia intelligentia sit
principiorum sapientia sit cognitio per altissimas causas
scientia vero sit cognitio per causas inferiores sed deus nullas
res cognovit nisi per altissimas causas scilicet per se ipsum
ergo non habet scientiam
Dicimus tamen 3º probabile est formaliter in deo esse scientiam
hoc probat. ex scriptura per regum 2º recedat vetera
de ore vestro quoniam deus scientiarum dominus est. Ad Rom. 11º
o altitudo divitiarum etc. Ad colossenses 2º in quo sunt etc.
probat. etiam ex Aug. 15. de trinitate cap. 13. et 6. de
trinitate cap. ultimo, Dionysius c. 7º de divi. nom.
et communiter ex doctoribus etc.
Probat. etiam ratione quia vere deus cognovit conclusiones per

principia ex parte obiecti, et hominem esse risibile per rationalis, hec cognitio formaliter est scientia non sit cognitio rei per causam, sicut propter hoc causam, et eo probat ab omnibus formaliter scientia in Angelis quod ad scientiam non requirit discursus et ex cognitione unius ... causa et principiorum colligat cognitio effectus et conclusionis quod reperit in nobis, sed tamen hoc deperiret ut unum propter aliud cognoscatur ex parte obiecti, hoc autem reperit in deo ut diximus. Et ita scientia in deo quod habet de rebus creatis proprie est per causam ex parte obiecti de deo vero ipso etiam si admiteremus esse scientiam quod tamen probabilius est falsum, ... hoc non esset per causam sed tamen per rationem formalem ut supra diximus etiam ex parte obiecti. Dixi probabile esse non eminenter tamen scientiam esse in deo probabiliter dicimus infra ...

Ex dictis constat plures esse in deo rationem nostram virtutes intellectuales, quamvis ... diximus esse unica simplicissima notitia divina tamen ut a nobis cognoscitur fundamento quod reperit in deo cognitionis distinctae inter ... et ab essentia divina propter diversa obiecta formalia illarum, nec requirit multiplicatio realis inter ipsas ...

nota — hoc ut absolute concedimus esse plures nam intellectus et voluntas absolute dicuntur plures potentiae, iustitia et sapientia absolute dicuntur plura atributa, et tamen re ipsa

sunt idē tm̄ rōne distinguūt. Et preterea q̄ sufficit q̄d increa
turis ille distinguāt. realiter uel formaliter essentialiter adhoc
ut inobis cōcipiāt in plures, et rōne distincte in deo.
Ad arg.ᵐ respōdemus ut 1º. dr̄ nimis probare ... n, sed nō eē
formaliter sciētē, bonū Iustū eē q̄d ē falsū. R. igit in deo
eque perfecta ē q. cōtinet in illo eminenter et q. formaliter na
q. cōtinet eminenter nō dicūt hoc modo cōtinerj nisi p ordinē
ad creaturas in quib; cōtinentur formaliter et respectu statum
creatād dicūt ille pfectiō eē in deo, ut pfectio dr̄ eē in deo
sentire uegetare in quo tm̄ sunt eminenter, q̄ in homine in
quo sunt formaliter Itaq in deo absq ordine ad creaturas =
nihil cōtinet eminenter sed oīa sunt formaliter. Preterea
in his q dicūt pfectionē simpliciter pfectius ē cōtinere forma
liter quā nō cōtinere formaliter. Vnde cū sapientia sci
entiā etc. sint perfectiones simpliciter sequitur
eē in deo formaliter.
Ad arg.ᵐ 2ᵐ dicemus infra an sit cōcedendus habitus in deo
modo loquimur de scientia actuali. Et illā negamus in deo
nō sapientiā demōstratorium, hic n, absq nullo discursu pōt
eē cū ... cognoscit unū p aliud apriorj ex pte obiectj ...
ex parte absq oīa simul cognoscantur: notitia q. sue scien
tifica actualis, et absq sine notitia demōstratiua idem sunt
Itē etiā ēt notitia demōstratiua, et demōstratio actualis
notitiā ē manifestatiua alicuius effectus p causas apriorj q sine
dubio formaliter ē in deo.

Ad ultimum dicendum est deum cognoscere ex parte objecti ... homine ... visibilis qd est rationalis, et fide aliis: et hec cognitione ... causas non supremas quales traduntur de rebus metaphysicis, sed sunt particulares et inferiores, et propterea hec cognitio dicitur scientia particularis non sapientia ... dicebat Platonici deum esse supra ente sed supra sapientem simpliciter ... nihil reprehendit S. Dionisius cap. ii. de divinis nominibus omnia possumus ad sanam mentem explicare ut dicamus cum ... dio supra inquam nomine dei posse considerari et rem significatam illius, et modum significandi, et quidem quoad modum significandi nihil dicitur proprie de deo, sed super excellenter, id est quod ... modus significandi sequitur modum intelligendi, intellectus aut noster deficiat a divina essentia, ... cognitionis nostre habitet deus lucem inaccessibilem, quam nemo hominum vidit neque videre potest sicut deum imperfecte cognoscimus per creaturas ita imperfecte nominamus, et ita si modum significandi nominum atendamus deus non est vivens neque sapiens si aut rem significatam consideremus hoc modo vita sapientia proprie dicuntur de deo ... et S. Dionisius aliquando dicit super bonum super viventem aliquando etiam nominat bonum et viventem

Nichil de est

Quarta difficultas est etiam sicut concedunt in Deo plures virtutes intellectuales omnino? et concedere plures scientias? et de divinis? de quavis virtute intellectuali ut plures sapientias et plures intelligentias.

Aliqui respondent negative quod ita docet Magister in 1. d. 79. ubi ita habet sciendum ergo quod sapientia vel scientia dei cum sit una et simplex tamen propter varios rerum status diversa sortiuntur nomina. Deinde quod des doctores idem etiam affirmant. Et preterea ratione quia pluralitas scientiarum semper arguit distinctionem realem inter ipsas scientias hoc patet in creaturis quoties enim in uno intellectu sunt plures scientie adequate ille realiter distinguuntur quod si non distinguunt realiter iam non sunt plures scientie adequate sed una ergo si in deo admittimus plures scientias illas admittimus realiter distinctas hoc autem est plus quam falsum ergo etc.

2.° scientia specificatur ab obiecto adequato, sed scientie divine unum est tantum obiectum adequatum nempe ipsa met divina essentia seu ens ut ens ergo etc.

Tamē absq dubio sunt admitēde in deo plures scientie (loquimur semp. 2m. nostrū modum concipiendi) nā ut
d. in deo unica ē et simplicissima notitia, ē sent. ād. Scoti
di in p.o d. 3 q. 4. ubi dicit, qd h.o in nobis sunt plures scientie 2m. ... Ita in deo sunt plures secundum
rationem. Et etiā Ricardi eadē d. ... q. ... ad 2m.
ubi etiā adducit testimoniū Aug. lib. 83. q. ... q. 4. ubi
dicit nō eadē rone esse conditū hominem et equum.
Probat. q. rone qd in nobis scientie distinguūt re ipsa
et formaliter, sive multiplicāt ex multiplicatione et d.
formali obiectorū ut in metaphysica, phisica, et matematica
teste Ar. p. de demōstratione cap. 23. et 7.o metaph.
sed etiā iste in deo 2m. nostrū modū cōcipiendi distinguūt
per eadē obiecta vel ... per essētiā divinam
ut prehabentem illa. Item nā notitia divina de ente
mobili ut mobile ē, notitia de ente ut ens ē q. notitie
iste sūt distincte formaliter.
Respondent esse distinctas tamē inadequate quēadmo-
dū distinguuntur plures partes eiusdē scientie ...
totalis ... e. in physica scientia de ... scientia de
de homine etc. que nō sunt distincte scientie nisi tantū
partialiter.
Tamen hoc non est verū nam tunc ille scientie differēt

tantum partialiter, etenim conveniunt in eodem formali
obiecto et abstractione ut contingit in addactis speciebus
saltem de equo et leone. 2°: quia non magis abstrahit
una quam altera a materia singulari sensibili: At
in deo scientia naturalis metaphysica et mathematica
non conveniunt in formali obiecto et abstractione, ut neque
obiecta conveniunt, nam scientia naturalis ut a nobis
concipitur in deo est de ente mobili quod non abstrahit
a materia sensibili, metaphysica autem est de ente
ut ens quod abstrahit ab omni materia.
2°. quod in deo ut visione et est.

Nihil deest

Nihil deest.

2.º q. in deo ut volumus et concedunt adversarii distinguuntur intelligentia, sapientia aliaeque virtutes intellectuales sed non distinguuntur nisi per ordinem ad diversa obiecta formalia quae per idem ipsum distinguuntur scientiae: Neque potest reddi ratio diversitatis cur omnes scientiae conveniant in uno obiecto adaequato ut dicunt contrarii, et non conveniant omnes virtutes intellectuales in uno obiecto adaequato cum a parte rei omnia deus unico et simplici intuitu cognoscat; Ex quo vero nostra sint diverso modo non concipit intelligere prima principia per intelligentiam nempe in se ipsis et per se ipsa et conclusiones per scientiam ex aliis seu per principia Ita diverso modo concipit intelligere res concretas in materia et abstractas a materia, res speculabiles et res practicas.
Ultimo q. Deus 2.m rationem tamen distincte absolute plures res esse concedunt ut dicemus 2.º omnes q. [illegible] etiam concedunt plures scientias quamvis ratione tamen distincte.
Ex iis respondemus ad argumenta. Ad primum negamus illud antecedens vel doctoribus dici, tamen dicunt scientiam ut est in deo esse unam quae ratione omnes etiam virtutes intellectuales sub una.
Ad 2.m respondemus aperte illud esse falsum, nam in creaturis intelligentia et scientia saepe distinguuntur realiter et tamen in deo sola ratione distinguuntur. Ad ipsum est videre in intellectu et voluntate: Ita etiam est dicendum de scientiis.
Ad 3.m negamus scientiae divinae obiectum adaequatum esse ut ens, sed hoc est obiectum metaphysicae et physicae ens mobile et sic de aliis et quemadmodum in creaturis [illegible]tiones

tiones quae sunt distincte formaliter cum sint participatio
nes perfectionis divine reducuntur ad perfectionem divinam
quae in se ipsa una est tamen in nobis ut multiplex dis
tinguitur penes ordines ad perfectiones distinctas creatu
rarum quae ab illa distincte dimanant ut patet de bonitate
iustitia misericordia etc. et sic cum scientie omnes create
sint participationes scientie divine licet haec una inter se
sit tamen penes ordinem ad scientias creatas distinctas quae
ab illa distincte dimanant necessario ut multiplex
distinguitur.

Dubitatio 1.a sit a divina scientia
possit dici habitualis et quod de scientia
etiam divina intelligendum est de aliis virtutibus
intellectualibus sermo etiam est 2.m modum mediis
concipiendi fundatur in perfectione divine scientie
et notitie.

Partem affirmativam defendunt Lenzius in summa art. 37. q. 1.
Mairo in 1.o d. 36. a. et alii. Probatur 1.o quia licet in deo
non sit habitus quatenus potentia dicit connotationem ad operan
dum et non operandum tamen ut dicit facilitatem qua potentia facile
et delectabiliter operatur proprie et formaliter est in
deo patet quia potentia intellectiva in deo facile et delec
tatione et promptitudine intelligit quia necesse debet habere
principium a quo oriatur haec intellectio prompta et delectabilis

haec est essentia habitus

huiusmodi principium est habitus (q. est. Confirmatur quia habitus dicit perfectionem simpliciter, quia melius est ipsum esse quam non esse, melius n. est promptius agere facilius et prompte operari quam non ita operari (q. est in deo

2. in deo formaliter admittimus speciem intelligibilem quae se habet per modum habitus ad intellectionem admittimus etiam ut divinus intellectus qui est principium habituale et potentiale (q. etiam potentiam admittimus scientiae per modum habitus et principij facultatis.

Ultimo probatur quia in voluntate divina admittimus virtutes morales per modum habitus ut iustitiam, misericordiam etc. (q. similiter in intellectu divino virtutes intellectuales et patet magis quia in deo debemus collocare omnes perfectiones creaturarum una est habitus ad [illegible]

du (q. est.

Contrarium omnino affirmat Herrera magis d. 31 quaestiuncula 4a. Gabriel eadem d. 9 q. art. 13 Molina et [illegible] in principio [illegible] tatis parte 2a.

Et hoc ego probabilius iudico.

Itaque dico quod in quo debet omnes conuenire scientia habituales non posse concedi deo in habitu, ut sit simul actu 2o. hoc est manifestum, quidem per se est [illegible] est conclusio cum perfectione vnde eius scientia [illegible]

Probat Aristoteles 12. metaphysicae, deum non esse ut dormientem

sed semp[illegible] :

flict. [illegible] in vigilia [illegible] Hoc ipsum dicebat

[illegible] in divino deo [illegible] forsan

dormiret [illegible] illud [illegible] 18º

2º dico [illegible] ee [illegible] cognoscendi

habere facilitatem [illegible] hoc patet

ex 1º dicto [illegible] cognitionis [illegible] perfectissimo [illegible]

modo quo potest [illegible] Unde etiam sentit [illegible] in deo esse

principium [illegible] habet huiusmodi [illegible] facilitatem dictam. [illegible]

[illegible] huiusmodi principium debeat constitui ha

bitus formaliter [illegible] constituit intellectus formaliter [illegible]

tm eminenter [illegible]

[illegible] dico 3º [illegible] debemus in deo habitum

unum admittere [illegible] et [illegible] hoc loco in solutione primi

et 3º ubi neque in habitu neque in potentia inquit admittendum

[illegible] in deo [illegible] dicit q. 2ª de veritate art. 1º

ad 7um et clarius in [illegible] 3ª art. 5º [illegible] ubi [illegible]

fuisset argumentum [illegible] dei esse in habitu [illegible] potentia

[illegible] medium inter essentiam et operationem [illegible] habitus est medium

inter potentiam et actum sed quoniam in deo [illegible] designamus

[illegible] essentiam, operationem et virtutem [illegible] habitum in

ipso designare poterimus cum [illegible] in quo agente loquitur [illegible]

nostrum modum [illegible] virtus nominat prin

cipium operationis [illegible] et ideo virtutem operativam in deo sig

nificare possumus [illegible] habitus [illegible] perfectio alicuius potentiae in

[illegible] ad actum non [illegible] ultima perfectio. Unde ponit [illegible]

imperfectionem .i. et in potentia perfecta per habitus et in habitu qui per operationem perficiunt. et ideo nomen habitus proprie loquendo deo non competit: Hec Div. Tho. 1. 2. q. [illegible] verbum perfectum qui in iis ponit non modo operatio illius mens sed etiam

Ratio pro hac sententia que etiam est Alberti magni super [illegible] . est enim habitus nunquam in potentia collocatur nisi quando illa ex se est imperfecta et insufficiens ad operandum faciliter et ut debet: Unde et propterea habitus est quasi adiumentum et complementum potentie reddens illam facilem et promptam ad operandum: sed potentia intelligendi in deo non est imperfecta sed perfectissima imo est ratione potentie, et principii primi operandi est ex se hab[illegible] facilem et prompte intelligere: quare non indiget habitu quo consequamur illam reddi facilem et promptam ad intelligendum.

2°. quando potentia, ex sua natura est determinata ad aliquid non indiget habitu hoc patet evidenter in potentiis naturalibus respectu visionis. In voluntate ad appetendum bonum in communi sub ratione ut bonum et sic de aliis. Sed intellectus divinus est determinatus ad intelligendum se et non alia in se non ut [illegible] quam potentia pariter alia est determinata ad suum actum

Confirmatur. quod non potest negari quin habeat maxime perfectionem intelligendi intellective si ita ex se facile et prompte intelligendo sicut usque videt patet hoc non constat quod potentia aliqua perfectior est ad prompte et faciliter intelligere, hoc [illegible]

vitae hominis. qui nec perfectionem habet et antiorem intellectum sicut hic et propterea rerum prius aliud ad perfectionem quia [illegible] sit hic habitu dicat hac [illegible] constat in Angelis qui [illegible] perfectiorem multo habent intellectum quam homines etiam [illegible] et plurimas res cognoscit sine habitu, adeo ut forsan [illegible] res naturales cognoscens non habeant ullos habitus solus sint totam potentia intelligendi ex genere intelligibilibus: sed intellectus divinus tam infinitus superat in nobilitate et perfectione quemadmodum intellectum creatum, ita ut sit infinite perfectus, quia ex se erit omnino et infinite [illegible] et facilis ad intelligendum.

Praeterea in Deo non ponitur lumen gloriae per modum habitus vel aliud supplens intellectus divino ad se clare cognoscendum, neque in voluntate divina collocatur charitatis habitus ad se amandum quod obiectum illius omnino connaturale et proportionatum. Atqui ideo collocatur in creaturis collocatur illi habitus quia scilicet Deus in se [illegible] proportionatum obiectum intellectus et voluntatis creatae et [illegible] vide lumine gloriae [illegible] q. 12. art. 5 et de Charitate 2.2. q. 23. art. 2. et q. [illegible] art. 3. sed intellectui divino omnino est connaturale et proportionatum obiectum illius scilicet Deus, in quo omnia [illegible] cognoscit [illegible].

Unum quod si concipiamus habitum distinctum ab intellectu et specie intelligibili, necessario debemus concipere posterius illum ab in

tellectu divino medio actu hoc gebat qd [illegible] hec
et [illegible] ad intelligendum uel [illegible] actus
ad [illegible] intuitionem [illegible] quodam [illegible] eg
ordinis cum potentia habitus respectu illius obiecti [illegible]
habet infusum [illegible] potentie acquirit ut
in [illegible] habitibus naturalibus si potentia esset potens
actum facultate et [illegible] maxime [illegible] qua [illegible] uel
elicere talis potentia non indigeret [illegible] habitu [illegible]
obiectum divini intellectus sit eiusdem ordinis ad ipso, [illegible]
[illegible] habitum in illo neque [illegible] concipere [illegible]
acquire quod absurdissimum est quod si [illegible] actus divini intellectus
non esset [illegible] omnino in [illegible] intellectionis Unde [illegible]
[illegible] ut intellectio [illegible] respondeas facultate
illas respectu [illegible] potentia intellectiva ad [illegible]
[illegible] hoc est quod inde sequitur facultas illa [illegible] habere
habitus [illegible] uel [illegible] potentia [illegible]
[illegible] illas ad [illegible] et hoc non, [illegible] aliquis
hoc quod loquimur de illa facilitate ante omnem [illegible]
[illegible] unde per se habet [illegible] potentie
illa facilitate sequitur ex sua [illegible] ad facultatem
ad eliciendum actum, quare non indigebit habitu [illegible] habere
virtute [illegible] potentia intellectiva divina [illegible] habi-
tu ita ut quemadmodum in potentiis [illegible] non indiget
ad operandum divinum illas [illegible] [illegible] alio [illegible]
[illegible] mediis habitibus: Ita similiter [illegible] divino intel-

Ad arg.m in contrarium R°. ad 3m ubi intellectus divinus
facile et delectabiliter operari, negamus consequentiam
propterea habere habitum formaliter. Ad confirmationem
negamus habitum esse perfectionem simpliciter sed non operari
facile et [illegible] perfectio simpliciter, non tamen
habitus qui [illegible] imperfectionem [illegible] hoc loco inquit:
[illegible] in loco [illegible] contrarias imperfectionem inquit
non in se. Ad impotentiam non potest operari omnimodo
[illegible] [illegible] admittendum de divina potentia
quidam [illegible] velut quidam modus operationis
non [illegible] potentia [illegible] ad [illegible] habitus
quo illa insufficientia potentiae supleatur [illegible] impotentia
nulla [illegible] insufficientia propterea nullus potest in [illegible]
habitus.
Ad 2um in
[illegible] antecedentem negamus consequentiam quod in [illegible] in
tellectus est principium [illegible] intellectionis ut in
tellectus [illegible] intellectu etiam debet collo
cari formaliter illius principium a quo [illegible]
[illegible] intellectionis facilis [illegible]
um [illegible] habitus [illegible] ex insufficientia potentiae
[illegible] in deo [illegible] intellectio facilis [illegible] non propterea
debet collocari habitus [illegible] pertinet ad [illegible] intelli
[illegible] quae de illo [illegible] formaliter,
[illegible] nullo modo in deo [illegible] [illegible] [illegible]

formaliter est principium intellectionis concurrens ad intel-
lectionem, quod non reperitur in deo, sicut de ipsa intelli-
bilis loquamur ut tamen est principium intellectionis con-
currens una cum potentia et obiectis ad intellectionem [illegible]
ens quod illi specificationem [illegible] formaliter [illegible]
est in deo, minimum quod in ipso est principium specifica[illegible]
tionem, quod quidem diversum est ab intellectu [illegible]
ad intellectionem, et potentia indifferens ad hanc vel illam
intellectionem. Ad 2um obiectum vel aliquid tenens locum [illegible]
concurrit ut principale principium determinans intellectum
ad hanc vel illam speciem intellectionis, et tamen ad sit princi-
pium et singulariter requisitum ad intellectionem formali-
ter collocatur in deo. Ad 3um habitus non est principium
in [illegible] potentia nisi 2um modum supplens illius imperfectionem,
in divinis quod non est admittendum in divina potentia, quam
negamus amplitudinem illam sed potentia ut potest ea [illegible]
[illegible] est potentia perfecta omnino [illegible]
Ad ultimum dicendum negamus in voluntate divina collatam [illegible]
[illegible] ullos [illegible] modo habitus [illegible] factam in in-
tellectu quod etiam voluntas divina ex sua propria natura est
[illegible] ad se bonum, [illegible] determina-
[illegible] aliquo illi [illegible] additur. Ad confirmationem [illegible]
bitus supponere imperfectionem in potentia, sive [illegible] positiva [illegible]
te negativa in genere potentiae, non potentia capax habi-

dicit carentiam facilitatis in operando, quam poterat habere saltem in genere potentiae cum aut divina potentia sit perfectissima in toto genere potentiae propterea non recipit. capax habitus obijcies in creaturis habitus tamen est principium actus ratione facilitatis et promptitudinis sed potentia ipsa ex se iam habet posse comparare aliquam facilitatem in actu ut probavimus ergo habitus tamen distinguetur a potentia quatenus maiorem facilitatem producat, sed maior et minor facilitas non distinguuntur specie ergo neque principia illius distinguentur specie. huiusmodi sunt potentia et habitus ergo ista non distinguentur specie quod tamen aperte est falsum et contra Aristotelem cap. de qualitate. Respondeo habitum et potentiam distingui specie, quia habent obiecta adequata distincta specie obiecta etiam prima per quae debet distingui habitus et potentia, nam terminus adequatus potentiae est actus primo substantialiter et aliqua facilitas quamvis imperfecta, terminus autem adequatus habitus est facilitas perfecta et maior, et sufficit ergo aliqua formalis differentia graduum in facilitatibus, ad distinguenda principia illarum formaliter et specie, deinde terminus primarius et per se primo potentiae est actus primo substantialiter secundario vero est facilitas, tanquam modus actus. At vero habitus terminus per se primo non est actus sed modus actus quia habitus non est propter simpliciter operari sed propter taliter operari et propterea habitus et potentia distinguuntur specie, sicut lux specie differt a calore, quia terminus adequatus lucis est lux, calor et alia

terminus 2°. adequatus caloris tm est calor. Preterea terminus p. se p.° lucis tm est lux, secundarius calor etc. terminus ad p. se p.° tm est calor. Hoc ipsum evidere in potentia quantitativa quae differt ab aucmetativa, quod illa adequate respicit substantiam quantitate etc. At 2.° potentia aucmetativa sola quantitate adequate respicit potentie 2.° et habitus distinguuntur spe. p. terminos adequatos sive p. terminos p. se p.° intentos.
nota Constat ex dictis in quantum notitia divina tm requiritur essentia divina intellectu divino, essentiam etiam eadem divinam quae concurrit tanquam species intelligibilis repraesentans obiectum cognitum et actu ipsum cognoscendi qui est notitia actualis, nulla 2.° habitualis.

Sexta dub. an scientia dei, et idem dices de quavis alia notitia, possit universalis vel particularis

1° t. hic in solut. 3. affirmat, neque universalem neque particularem esse. Idem docet in p.° d. 35. q. 1. art. 5. ubi ait quod conditio cuiusque cognitionis precique est attendenda 2. rationem medii; sed id quo quasi medio deus omnia cognoscit est sua essentia quae non est universalis, quia omne universale potest determinari ad inferiora per additionem, et ita est in potentia et imperfectum, quod non potest convenire deo, similiter non potest dici particularis, quod principium particularis est materia, vel aliquid habens locum materiae, quod etiam deo non potest convenire. 2.° confirmat. quia si scientia dei esset universalis esset confusa

et in potentia, si particularis esset limitata q omnia absunt
a divina scientia. Idem affirmat Albertus Magnus eadem d. art.
2°. Palatius probat q quod licet deus per suam scientiam cognoscat res
creatas universales et etiam particulares, haec autem omnia ista
obiectum secundarium, sola essentia divina est primarium, sed scientia
sicut species ita denominationem tamen accipit ab obiecto primario
q cum essentia divina q est obiectum primarium scientiae divinae
neque sit universalis neque particularis (q. etc). Post tamen inquit
magis proxima scientiae particulari quae est activa ratio autem circa
singulare est, quamvis proprie scientia divina sit innominabilis
quia infinita.

Dicimus hoc loco tria dicit 1mo est scientia dei simpliciter et
proprie loquendo neque esse universalem neque particularem sed
eminenter utrumque, probat arg. facta a Palatios. 2° dicit
scientia dei respectu creaturarum hactenus non esse proprie uni
versalem neque particularem, quia scientia proprie universalis illa est
q considerat rationem universalem obiecti, non descendendo ad rationes
particulares, Item illa scientia est proprie particularis q consi
derat rationes particulares et non universales; sed scientia dei
omnia habet (q. etc). 3° dicit posse tamen dici respectu creaturarum
2m quid universalem et particularem propter arg. mox statim
adducendum.

Pro explicatione est sciendum tribus modis posse scientiam ali
quam vel notitiam dici universalem 1° in praedicando q

videlicet de pluribus inferioribus notitiis per eterni, ut de h[omine] equo etc. Et hoc est esse universale respectu iecti ut inquit Dur. q. 4a quod scientie inferioribus quibus superiori debet predicari debet esse in diversis sub...
2o. per dici universalis respectu obiecti. Et hoc iterum modis. Primo eo quod sit non de uno tantum sed de pluribus quamvis illa sint singularia ut si quis cognoscat plures homines individuos cognitio haec dicitur universalis id est plurium. 2o quod sit de obiecto non singulari sed communi et universali scientia de h[omine] de ani[mali] etc. Et quidem scientiam divinam ... non esse universalem primo modo ex parte subiecti hoc est manifestissimum quod est in subiecto singulari neque in essentia ... nam quod singularis est, nec multiplicatur numero in tribus ... Unde neque notitia in illis multiplicatur numero. ... etiam est certum divinam scientiam esse universalem ex parte obiecti primo modo, quia ... de omnibus rebus, Ioannis ultimo, domine tu scis omnia.
Tantum quod est dubitatio an sit universalis ex parte obiecti 2o modo.
Et hoc modo
Dico primo notitia dei essentialiter saltem primario non est universalis formaliter ... sed tamen eminenter, est tamen singularis formaliter. Prima pars quod est ... probatur quod ... entia dei pro obiecto primario habet essentiam divinam ut ... probabimus: Sed essentia divina formaliter non est universalis ut est manifestum, quod neque scientia quae est de illa, bene tamen ...

neter q̃ cõtinet oem̃ pfectione et modũ cuiqui creaturae
sublatis imperfectionibg et hoc pbat argu.m Palatij.
2.a pars pbat. q̃ scientia dej ē de ipso deo qui formalissime et
perfectissime ē singularis ꝗ. notitia de illo perfectissime erit sing
Dico 2.o scientia dej in ordine ad creaturas formaliter et
intrinsece ē simul universalis et singularis Ita Molina hoc
loco cum eo et alij et pbat. 1.o Dammes q̃ formaliter deus
p hanc scientiam cognoscit naturas universales ut universales ut
universales et particulares ut particulares ꝗ. formaliter ē uni
versalis et particularis et si dicas hoc modo qui cognosceret
Petrũ haberet notitiam universalem patet q̃ nõ tali cognosceret
Petreitate ꝗ ē natura singularis sed etiã natura hois q ē uni
versalis. Rñ. inprimis posse cognosci petreitatẽ sine cognita natu
ra humana- 2. natura individualis extra mentem ē sing: et ita
notitia illa tm̃ esset singularis. At v.o notitia dej de certa
tum nõ tm̃ ē de singularibg sed etiã de universalibg.
2.o ex ria naturã. q̃ qui cognosceret naturã Petri quãuis cognosceret
naturã hois nõ tm̃ illã ut universalis ē cognosceret q̃
nõ cognosceret illã ut comunicabilẽ pluribg deus aut nãs
oes cognoscit et ut singulares et ut comunicabiles pluribg.
Arguit. praeterea q̃ req.r ad cog.m universalẽ ut sic pstincat
ut p illã cognoscat. tm̃ natura universalis et ad cognitionẽ
particularẽ ut sic pstinkat ut p illã tm̃ cognoscat. natura par
ticularis, rñ hoc nõ tollit quo minq eadẽ notitiã diuinã utura

habeat formaliter, respectu diversorum obiectorum partialium
sicut de ratione notitiae speculativae est ut per illam cognoscat obiectum
tantum propter se et propter scire, de ratione vero cognitionis practicae est
ut per eam obiectum cognoscat non tantum propter scire sed etiam propter
opus constituendum in quo influat divina scientia simul habere
utrumque formaliter etiam 2.m Banes, ergo similiter utrumque habebit
formaliter quod sit universalis et particularis. Confirmatur quia homo
per diversas notitias cognoscit universale et particulare: unde
et propterea, istae notitiae altera est particularis et altera universalis, sed Deus unica notitia omnia ista cognoscit. Ergo. Et 2.m est
D. Th. scientia Dei est sapientia q. 1.a huius § 3. sapientia autem
est cognitio rerum per altissimas et universales causas. Ergo etc.
Ad argumentum in contrarium ad 1.am q. 1 D.r probare nostrum 1.m dicitur
Vel etiam scientia Dei non esse universalem in praedicando. Vel etiam
non esse universalem sicut in nobis, quia tamen est universalis et non singularis, scientia autem Dei utrumque habet formaliter. 2.a pars argumenti
tantum probat scientiam Dei non esse tantum singularem vel non esse singularem ut est in nobis, propterea quod est contracta et limitata nimirum
composita ex genere et differentia quod non habet scientia divina; Et hinc patet
ad confirmationem tantum non sequitur scientiam Dei ut universalis est non esse
usque adeo perfectam ut est scientia eiusdem Dei ut singularis est, quod
in Deo oes istae scientiae unica sunt, tamen analogice distinctae una
cognitione perfectior altera.
Arg.m Palatij hoc probat, non quamvis scientia Dei non sumat speciem neque

dependeat a creaturis tn revera illas cognoscit et ut est cognitio crea
turarum formaliter est cognitio talis obiecti et ita formaliter est
cognitio obiecti universi et singularis et ita formaliter est universa
et singularis absque ulla dependentia et specificatione a creaturis sicut
potentia dei formaliter est in deo, et tn in ordine ad creaturas sine
ulla tn specificatione et dependentia sed potius creaturae dependent
ab ipso deo Ita et [illegible] de notitia dei respectu creaturarum.
de quo plura infra art. 5.

Ad 1m. patet ex dictis. Ad 2m. etiam patet ex 2a ratione nostra
3m. qui dicit patet esse falsum ex dictis.

Ar. 2. 3. Deus intelligat se

Conclusio est affir. Quod docet S. T. in hoc art. Primo est deum intelli
gere se ipsum et alterum intelligi per se ipsum et non per aliquid aliud.
Ista conclusio est contra 1m. et 2. desinit eundem se ipsum intelligere. 1. dub.
patet ex illo Pauli ad cor. 2. spiritus dei omnia scrutatur, etiam profunda
dei et addit quae sunt dei nemo novit nisi spiritus dei constat hoc ipsum
spiritus dei naturaliter videre et apud Arem. 12. metaph. cap. 7. nam
perfectissimo enti et intellectui debet convenire cognitio perfectissima
per quam perfectissimum obiectum attingat, deus et intellectus divinus sunt
perfectissima; cognitio autem dei ut patet de obiecto perfectissimo est
[illegible] debet convenire intellectui divino. Alias rationibus
affert hoc loco Molina.

2. dub. contra 2m. Et similiter respondemus esse definitio 2. dub.

deus se intelligere per se ipsum aperte n, hoc colligitur ex scriptura omnia in deo esse deum deus dicit ratio adiungit S. 1. q. 5 getes ... 46. et 47. Patet autem nam si aliquid distinctum a deo esset quod cuius intellectionis divine sequeretur quod cum deus pater per intellectum producat filium et cum intellectio ut diximus art. 4. sit ipse met deus aliquid extra deum esse principium ipsius met dei et verbi divini quod est erroneum: sequitur etiam deum dependere ab aliquo quod non esset deus quod etiam est erroneum. Et quia illud esset aeternum una cum deo cum deus ab aeterno intelligat: Ant. autem est erroneum ... omnia quae non sunt deus sunt facta in tempore, hoc ipsum probat ratio 1. ... Hanc deus est purissimus simplicissimus ... infinitus actus in genere intelligendi ... non carere potentia: sed si aliquid aliud esset principium sui intelligendi una cum intellectu divino tunc intellectus divinus non esset purus actus sed haberet aliquid potentiae cum ... per illud aliud ad hoc determinaretur (...). Ubi animadvertendum est quod cum ad intellectionem intellectus concurrat etiam ipsum obiectum vel aliquid gerens vicem illius nempe ... species intelligibilis animae, concurrat verbum metipsum quod ... expressa ... terminus intrinsecus intellectionis et obiectum quod ... si ratio ... intelligat de obiecto motivo vere ... tamen probat quod si deus intelligeret per aliud intellectus divinus ... non tamen intrinsece ... perfectione absoluta ... actiua; Hoc patet quia de ratione obiecti quod concurrit ... intellectum ... una cum intellectu non est quod informet intellectum sed ... quod illo ita sit illi coniunctum ut possit unum cum eo agere intellec-

quemadmodo hoc videtur aparte in deo qui una cum intellectu beati co-
ncurrit ad actum beatificum et tamen quia non intelligit informare
intellectum vel ipsum neque aliqua ratione de quo in materia de beatitudine
Ita etiam si per impossibile aliquid creatum concurreret cum intellectu
divino ad intellectionem non efficeret intellectus divinus intrinsece
illius quod si intellectus posset in una efficere speciem intelli
gibilem eo quod ... accidens non posset ipsum causari sine inhaerentia
tamen quia intellectus divinus efficeret extrinsece quod in hoc supponeret
imperfectionem intrinsecam in deo, eo quod non posset operari nisi dependenter
creatura ei quod intrinsece efficeret intellectionem quam reciperet
a creatura tamquam a causa illius efficiente ... benedictus probatur ...
Perfectissima a bonitate dei non posse sed aliud quam se ipsum intelligere
... intelligat ratio ... etiam de obiecto ... ut quo sive
species expressa vel verbo mentis, sed si deus ... illud intelligeret se efficeret
... illud intrinsece ... terminus intellectionis sive verbum mentis intrinsece hi
... quod in ... potentiae intellectivae, et vide colligi hoc esse mente ... ex
discrimine quod adducit inter operationes ... etiam ... ex
... Caietanus ... sanctus Thoma ex identitate intellectus cum obiecto probaret
deum esse purum actum quod ... ratio intelligeret de obiecto
... sed ... angelo intelligente sive in
tellectu, intellectus et species impressa et obiectum quod
intelligit sunt unum et idem. verum est alios, inter
quos est Banyas ... de ... intelligendum
de specie impressa et non de expressa reque ... instantia

ad dicta de Angelo probat quod licet species intellectus e
spes immediata eiusdem intellectus, sint unum
et idem re, non tamen omnino idem formaliter. bene
tamen in eo et ex hac tamen identitate colligit D. T. quod
et prout alio probabile est utrumque, quod
probabilius apparet, hoc et colligit ex eodem
D. T. infra q. 56. art. 1 ubi idem discrimen
cit inter actionem immanentem et transeuntem
hoc loco. et apte ibi loquitur de obiecto ut motivo et
principio que intellectionis modo non ut terminativo
et ista patet mens D. T.

Ex quibus omnibus sequitur. neque per divinam potentiam posse
fieri ut deus se ipsum intelligat per aliud, nec de creaturis dicemus infra
. duobus enim modis posset fieri vel quod intellectui divino uniretur
qua creatura quae esset substantia sicut essentia divina unitur intellectui
bo, et hoc non posse fieri patet quod nulla creatura substantialis posset
quae contineat in se deum, ex hoc enim beatus intelligit per essentiam divinam
unitam, quod deus pehabet omnia in se et cum sit infinite virtutis, potest supple
re vim activam cuiusque creaturae nulla autem creatura potest supplere vim
activam dei. Vel intellectio illa fieret per speciem aliquam representantem
deum, et neque hoc modo quod quamvis hoc dari non sit impossibile tamen implicat
cat quod deus per illam intelligat propter rationes factas, quia intellectio
dei necessario esset eadem et non deus, et quod deus efficeretur per creaturam
immo deus efficeretur a creatura, cum intellectio illa quae esset deus [illegible]

efficeret creatura. 3ª Dubitatio est an in Deo sit 3ª dub.
admittenda potentia intellectiva formaliter respectu ipsius Dei et intellec
tionis. De hac re diximus 1 art. 9 dub. 2ª in universali
dari potentiam intellectivam formaliter in Deo nunc hoc magis explicamus
eadem, respectu ipsius Dei, ex quo etiam magis patebit an sit admittenda
respectu creaturarum. Et non admittendam esse formaliter respectu Dei probat
originaliter 1 facta dub. citata, consule quaeso ibi rationes, ne modo illas oporteat
repetere.

Dicendum tamen est potentiam intelligendi formaliter non esse in Deo respectu
sui ipsius sed tantum secundum nostrum modum concipiendi, sententia est D. Thomae infra q.
41 art. 4 ad 3m arg. ubi respectu actionum secundum quas aliquae res
procedunt distincte a Deo vel essentialiter vel personaliter potest inquit Deo
attribui potentia secundum rationem principii et ideo ponitur in Deo potentia creandi,
generandi, et spirandi. Sed intelligere et velle non sunt actus qui designent processionem nota
alicuius rei a Deo distincte. Unde respectu horum actuum non potest salvari ratio
potentiae in Deo nisi secundum modum intelligendi, et significandi. Hoc dicit infra q. 25
art. 1 ad 3m et 4m. Probatur autem ratione quia potentia essentialiter dicit esse
principium actus, quia si essentialiter est potentia intelligendi in Deo erit in ipso for
maliter principium actionis producendi actum intellectionis. At hoc est falsum quia in
tellectio in Deo non est aliquid procedens a Deo sed est omnino essentialiter idem Deus
alias idem procederet a se ipso formaliter quod est impossibile. Praeterea quia in Deo
non datur processio quae sit essentialis tamen dantur duae processiones verbi et spiritus sancti. Res
ponderis dari in Deo processionem essentialem quae est secundum rationem, contra hoc est quia
nullus doctorum usque modo admittit nisi duas processiones in divinis, neque apud sanctos
vel concilia reperiuntur plures, et in re tam gravi non est fas ita loqui

ab eq. contis vel 3tis. 2° quod absolute loquendo concedimus et concedimus 4or relationes reales in divinis quamvis tamen ratione intersit qual. nempe paternitatem, filiationem, spirationem passivam et activam quod similiter quamvis procedens et principium a quo procedit tamen distinguerentur ratione possemus admittere processionem talem in divinis quod doctorum admisit. Praeterea quoniam a parte rei esset principium vel necessario esset processio realis patet quod principium reale intrinsecum ordine dicit ad actum realem. Unde principium intellectivum reale ad intellectionem realem realiter procedentem ab ipso, unde processio esset realis quod plus est quam falsum: et confirmatur quod processio et contia non alia via probat filius et distinctio a parte rei procedere nisi quod procedit ab. Ultimo quod intellectio in Deo est ipse met deus formalissime quod si a parte rei daretur potentia intellectiva quae sit principium intellectionis a parte rei dei dicerem essentiam absolutam haberet principium, quod non qua ratione potest concedi.

Quare arguitur: et facta in quaestione articulo dubio 2a tamen probat in Deo esse potentiam intellectivam [marg.: et intellectiva] quae ad potentiam formaliter non respectu intellectionis divinae sed productionem creaturarum respectu quarum ipsa potentia est principium productivum et ita sanctus Thomas constituit potentiam in Deo loco infinitatis respectu creaturarum et ratio est quod Deus creaturas producit per intellectum et voluntatem non tamen per potentias executivas sicut n. artifex domum construit efficienter, non tamen per potentias executivas sed etiam per exemplar quod habet in mente domus faciendae, et per cognitionem quae propter ars dicitur habitus factivus. Ita etiam Deus res ad extra producit non tamen per potentiam agendi quae est quasi potentia executiva, sed et per artem, id est per cognitionem qua ratione res sit faciendam, principium quod

[illegible] intellectiva [illegible] potentia intellectiva [illegible] de [illegible]
[illegible]
[illegible] in se
[illegible] potentia in
[illegible] semper [illegible]
[illegible] potentia intelligendi [illegible]
[illegible] quia [illegible] creatura
[illegible] potentia intellectiva in deo
[illegible] comitatur et ipsa [illegible] potentia
[illegible] creaturas [illegible] potentia
[illegible] potentia activa [illegible]
[illegible] extra [illegible] principaliter
[illegible]
[illegible] potentia activa et executiva [illegible] intellec-
tiva et [illegible] dico [illegible] immediate tamen [illegible]
intellectionis et volitionis, et mediate isto respectu [illegible]
tas et volitio [illegible] immediati et [illegible]
[illegible] potentia [illegible] respectu obiecti [illegible]
[illegible] potentia [illegible] ad voluntatem [illegible]
[illegible] ac regulans [illegible] operationes ad extra [illegible] intellec-
[illegible] nam quando [illegible]
[illegible] in deo respectu [illegible] potentia
[illegible] potentia [illegible] voluntati [illegible]
[illegible] 4 a. art. 4 ad 3m
Item si obiectum deus potuisset praedestinare quem non praedestinavit

[illegible] neces[illegible] deo principium [illegible]
[illegible] habere hoc [illegible] intellectivum
[illegible] nostrum modum cogitandi [illegible] intellectus
in deo tamen hic loquimur formaliter [illegible] in deo [illegible]
negamus posse esse in deo aliam actionem intellectionis quam illam
hoc est manifestum quod aliquid quod est in deo [illegible] formaliter [illegible]
[illegible] vel ratione [illegible]
[illegible] relationem ad creaturas potest [illegible]
[illegible] est in deo ad creaturas [illegible] et non necessario [illegible]
[illegible] hanc creaturam vel illas. At [illegible] determinatur
[illegible] deus non [illegible] relationem
[illegible] ut potest habere [illegible]
relationem causalitatis ad creaturas [illegible]
[illegible] habet illas [illegible] dicat [illegible]
[illegible]
[illegible] posita [illegible]. Ad [illegible]
[illegible] intellectio [illegible] in deo [illegible] nostro modo cogitandi [illegible]
[illegible] perfectione dei non tamen formaliter [illegible] loquendo [illegible]
et [illegible] modo quando dicitur pater generare filium per intellectum
[illegible] est per notitiam actualem [illegible] nostrum modum
[illegible] intellectus [illegible] filium [illegible] generare [illegible]
generari non tamen per intellectum qui formaliter [illegible]
et hoc docet aperte [illegible] infra q. [illegible] At [illegible]
[illegible] videmus quod quando intellectio habet principium [illegible]
illud est intellectus, non tamen quando aperte res non habet, tamen [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] intellectiva [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] intelligibile
[illegible] [illegible] [illegible] necessario debet [illegible] aliquo modo
[illegible] intellectus [illegible] [illegible] non [illegible]
[illegible] [illegible] tunc non [illegible] causa [illegible] aliquo [illegible]
[illegible] fundamentaliter [illegible] nostri intellectus [illegible]
[illegible] [illegible] non est principium [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] formalissime [illegible] [illegible] ergo
formaliter [illegible] [illegible] modo intellectio divina
[illegible] [illegible] principia. Et [illegible] habere
[illegible] [illegible] formaliter [illegible] principium [illegible]
[illegible] [illegible] non [illegible] in deo [illegible] immaterialiter
[illegible] [illegible] ratio principii intelligendi sit [illegible]
[illegible] intellectionis [illegible] non est [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible] tale principium [illegible] intellectio divina [illegible]
[illegible] non [illegible] principio [illegible] sed [illegible] principium
[illegible] et [illegible] Et ita [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] intellectionis [illegible] intellectio [illegible]
[illegible] non [illegible] potentia intelligendi [illegible] in deo
[illegible] [illegible] potentia sed [illegible] aliquid quod
essentialiter respicit tanquam illud quod debet elicere producere
[illegible] [illegible] perfectione [illegible] quod
[illegible] procederet vel haberet principium sui [illegible] haberet principium quod [illegible] quod falsum.

9. Dub. 1a. Utrum conceptus in Deo sit dimittenda formalitas intelligibilis. Hoc dub. ex praecedentibus facile ... formaliter ... quia intelligibile ... neque obiectum motivum ... ut virtus intellectiva ... de essentia ... principium vel potentia ... Neque obiectum motivum ... concurrit ... obiectum motivum vel ... intelligibilis ... determinatio potentiae ... species ... potentia ... ad intellectionem ... intellectionem divinam ... potentia ... neque ... motivum ... intellectio ... cognitio ... dubitatio ... intelligibilis ... vel ... alia ... forma intellectiva ... intelligibilis vel sit impressa ... principium ... expressa ... illa ... verba ... impressa in Deo formaliter ... formaliter.

R. ... 47 ... non ... intelligibile ... quia intellectus divinus ... git.

Deinde quando intellectione necessario debet concurrere principium specificativum, ipsa hoc non formaliter species intelligibilis, ergo etc.
Ultimo quia species intelligibilis nullam dicit imperfectionem, ergo si in alia si sit necessaria ad intellectionem erit necessario admittenda in deo.

Secundum tamen est formaliter non est species intelligibilis in deo hoc probatur quia tamen potest collocari vel respectu dei vel respectu creaturarum. In primis non quia ipsa representat ipsum deum quod quando obiectum est omnino spirituale et intelligibile unitum intellectui non est necessaria aliqua species intelligibilis hoc manifestum in 1° quia propterea in Angelo ad cognoscendum se non ... species intelligibile ut videre est infra q. 56 ad art. primo sed inquit sed sua met substantia intelligere ergo formaliter non ... ipsa ... praedicta habet essentia divina respectu intellectus divini et multo perfectius ergo etc. Confirmatur quia species intelligibilis est vice generis obiecti quando ipsum non potest unum ... concurrere ad intellectionem et ita ipsa debet facere quod debebat obiectum facere ergo quando obiectum potest unum ... potentiae ad intellectionem concurrere non erit necessaria species et ingenue dicit obiectum ... gerere vices speciei sicut ... non gerit vices ... Et species concurrunt ad intellectionem quia aliquo modo sunt obiectum et ita ... ad obiecto. At vero obiectum ... et ...

naturas rerum in qua differt ab aliis, itaque talia quod inter
spes supponitur in perfectione in obiecto, quando quidem
intellectionem concurrere, hic autem longe alia est essentia eius
divina in perfectione unde ipsa ut similitudo et repre
sentatio quaedam obiecti non habet esse reale sed tantum intentiona
le sed dubia, essentia non est similitudo vel representatio
se continet in esse intentionali sed in esse reali. Itaque
divina essentia plus quam genere distingui ab specie intelligibili
sed dare vel impossibile ipsius dei, sicut essentia Angeli plus
genere differt ab specie intelligibili eius quam habet alius Angelus
ergo essentia respectu proprii intellectus non potest dici species.
Deinde hoc ipsum probat respectu creaturarum quas deus intelli
git creaturas ut cognoscit ... ex parte similitudinis in qua
... termini primarii sunt species intelligibiles ... creaturae
... divinae sunt ipsa met essentia divina eminenter creaturas
et sub ... ipsius continens ... Confirmatur ... creaturas eminenter
... esse ... formaliter creaturarum, patet quod ... for
maliter tamen habet esse intentionale et repraesentativum obiecti
essentia autem divina nullo modo repraesentat creaturas ...
... essentia Angeli ... absque alia specie cognoscit Angelus
proprietates illius non est formaliter ... proprietatum ... omnino ge
nere differat essentia Angeli ab specie intelligibili quam habe
alius Angelus de illis proprietatibus, tamen ... eminenter

tinent proprietates. ut qui illa habet esse intelligibilis utique intellec
tui Angelico, quia intellectus Angelicus intelligit non modo
ipsam, sed etiam ea omnia quae in ipsa eminenter continentur. Ita proportio
omnino se habet essentia divina respectu creaturarum quas emi
nenter tanquam causa efficiens continet. quare quod de creaturis in re
presentari in essentia divina non est proprie accipiendum sed tamen virtute et
eminenter eo quod essentia divina ita est principium intelligendi crea
turas ac si illas representaret. Et hoc ita esse colligitur ex D. Th. 1. p. q.
12. art. 9. ubi dicit creaturas tamen cognosci et esse in deo tanquam
effectus in sua causa non tamen tanquam in speculo proprie sed tamen metapho
rice. Ita dicunt illi autores. Et Scotus in 1o d. 3a q. 4. unica nostra quaestione
a fine. Et videtur esse Molina ... disp. 2. quod si dicas actualis cog
nitionis sive terminus illius formaliter representat essentiam divinam cog
nitam et creaturas in ea cognitas ergo principium illius etiam debet
representari, patet consequentia quia nihil reperitur in actuali cogni
tione quod non reperiatur in principio ergo si actualis cognitio sive ter
minus illius vel verbum mentis representat necessario principium a quo
procedit talis notitia representabit hoc est propria species formaliter
sumpta ergo si essentia divina est principium intellectionis divinae quae
representat ergo et illa etiam representabit. Hoc argumentum nostram sente
tiam non probat quia divina cognitio nullum habet principium a quo procedat.
Verum dato habere non probat hoc argumentum quia ad hoc ut cognitio quae est re
presentatio obiecti procedat non requirit ut principium a quo procedat
sit representatum, hoc est manifestum, quia quando obiectum est principium

et cognitionis certissimus et illud non est repraesentationem [illegible]
q. divina essentia sit ipsum met obiectum [illegible] praehabens
[illegible] nempe respectu creaturarum praeterea non requiritur
[illegible] principium sit repraesentatio, nam quod principium cogn.
[illegible], e contra ergo [illegible] hoc non requirit ut singula-
tio sit praerepraesentatio etiam sit et principium illius sic
patet in exemplo de Angelo [illegible] ipsum intelligentis
Ad argumenta 1. [illegible] sent.
Ad 1.^m dicimus divinam essentiam [illegible] et virtute [illegible]
intelligibile quod praestat id quod praestare debebat species qui
diverso modo.
Ad 2.^m negatur assumptio nam ut patet ex dictis species non
principium cognitionis primarium sed secundarium et quasi in-
[illegible] nempe ut [illegible] gerit obiecti.
Ad 3.^m iam diximus quo modo species importat imperfectionem
intellectus. Ad ultimum etiam diximus falsum esse illud
[illegible] sectio 5.^a de notitia quam Deus habet
5. dub. 1.^a dub. est [illegible] notitia habet deus de se ipso. Suppo-
nimus, Deum habere notitiam de se ipso ut patet ex dictis
aut notitiam certam et evidentem [illegible] aut solam habet deus de se
sit quadruplex iuxta numerum virtutum intellectualium [illegible]
[illegible] art. 1.º certum est 1.º deum non habere de se ipso
[illegible] de creaturis illam non habeat ut diximus art. 1.º quia
deus non est factivus sui, tum quia est dubitatio de intellectu
sapientia

sapientia quae haec formaliter sint in deo Et quidem esse probat. Primo quia deus cognoscit de se ipso sua prima principia et immediata cognitio haec est intelligentia [illegible] etc. cum ergo sapientia nihil aliud sit quam cognitio de ente altissimo et per principia altissima ut talis, sit cognitio quam habet deus de se ipso sequitur illam esse sapientiam.

2° Si deus se tantum cognosceret per simplicem tantum notitiam imperfecte se cognosceret: At cognitio dei est perfectissima [illegible] non tantum est simplex notitia sed etiam iudicium: probo probat. quia perfectissima cognitio est iudicium cum simplex aprehensio vel tantum vel saltem precipue sit propter iudicium et per iudicium cognoscitur de re ipsam esse vel non esse Vnde et veritas et falsitas solum reperiuntur in iudicio. Et quia cum simplex aprehensio et iudicium se distinguant necessario unum ex his debet esse perfectius alio. At certum apparet iudicium esse perfectius simplici aprehensione cum obiectum perfectius et universalius habeat perfectiores etiam afectiones nimirum veritatem et falsitatem: cum ergo cognitio dei sit perfectissima non potest tantum esse simplex aprehensio sed etiam iudicium huiusmodi autem iudicium necessario debet esse vel intelligentia vel sapientia si sit de principiis primis et immediatis, cuiusmodi sunt principia ipsius dei [illegible] etc. Confirmatur quia deus necessario cognoscit essentiam suam esse sicut est [illegible] necessario iudicat ipsam esse infinitam bonam sapientem etc. hoc iudicium est formaliter intelligentia et sapientia [illegible] etc. Vnde licet ex parte actus et cognitionis divinae non sit entitas in deo bene tamen ex parte obiecti et ultimo quia revera deus est deus continens omnem perfectionem [illegible] ita

+ sic operationes intellectus compositio et iudicio

ēē cognouit. ab ipso met deo nō minꝰ quā a nobis q. sicut in
nobis dat iudiciū quo ita ēē iudicamꝰ de deo quamuis in nobis
ex pte actꝰ sit enunciatio et etiā ex pte obiecti nō ita tn̄ in deo
nisi tn̄ ex pte obiecti q. sicut in nobis illa cognitio ē intelli
gētia uel sapiētia ita in deo.
Ōtraria sentūm nō ēē formaliter in deo intelligētiā et
sapiētiā pbat hec argª. qr actꝰ intellectꝰ significat abso
iectis sit deo pª. actꝰ ē simpliciū aprehēsio q tēdit in rē
simpliciter absq nullo Iuditio; 2ª. actꝰ ē cōpositio et diuisio q
tēdit in rē cōpositā illiꝰ partes cōiungēdo uel diuidēdo et in
reqrit iudiciū ut cū dico h̄o ē at, h̄o nō ē equꝰ, in pª
functione aprehēdit at rōnale sed nō iudicat q ita sit uel nō
ita sit, in 3ª aūt ex uno alterū colligit; sed deꝰ in se et
q sūt in ipso deo nullā facit uel facere potest cōpositionē
cū sit quid simplicissimū q. nō potest pte cognitionē cōplexam
nobis explicat nā ex pte actꝰ cognitio diuina seruissimū ē q
nō ē icōplexa, tn̄ q. pōt ēē ex pte obiecti; sed ex pte obiecti
etiā ē quid simplicissimū q ex nullo capite pōt ēē cōplexa
Vnde neq iudiciū, qd necessº. requirit obiectū cōplexū uel
in se uel ex pte intellectꝰ.
Preterea obicitur notissime q ē intelligētia ē pmū principiū q
sicut scietia ē de cōclusionibꝰ ita intelligētia de principiis p
ripiū aūt cū sit ppº. necessº. ē quid cōplexū saltē ex pte obiecti
qd in ipsa afirmat unū ēē aliud uel nō ēē aliud: vnde ex pte [illegible]

obiecti requirunt plura sed in deo in se no reperiunt plura q. de
deo in se no pot fieri enuntiatio vel iudiciu aliquod.

Vltimo p. colleg. iudicatiuu cognoscit coniunctio atributi ad sub
iectu vel atributi convenientis subiecto, sicut aut cognitio necess. re-
quirit obiectu qd cognoscat ut atributu et obiectu qd cognoscat ut
subiectu q. necess. requirit multiplicitate ex p. obiecti, hec aut
nulla reperit in deo q. in deo no e nobilitu sufficiens ad iudiciu
ex se. Im

Pro explicatione e sciendu duo genera atributoru cognosci de deo
quedam n. sut communia ipsi et creaturis analogice ut qd sit ens
veru, bonu etc. Alia sut propria ipsius dei ut qd sit infinitus, om
nipotens etc.

Quo posito dico 1o. deus formale ht iudiciu de se ipso 1mo. quoad
atributa via n, et formaliter iudicat se ee ens unu etc. quia
vis n. in deo ois notitia sive simplex sive iudicativa sit una simpli
cissima [illegible] ex ipsa natura divina in respectu diversoru obiecto
ru ht et qd sit simplex notitia et iudicium probat q. inter deu
et ens in communi reperit d°. [illegible] sit obiectu intellectus divini
preter q. intellectus divinus cognoscit ens convenire creaturis no
tn ipsi deu q. inter deu et ens pot cognosci aliqua convenientia hec
aut e terminus notitie iudicative ergo etc. Confir. qr licet ex p. no
titie divine nulla sit compositio bene tn ex p. obiecti cogniti cu
extrema illius compositionis distinguant saltem rone, ut analogu et
analogatu q. etc.

Dico 2o. deus no ht formale iudiciu de se ipso 2mo. atributa 2i.

generis saltem videtur formale hoc probat arg. 2 sent. 89

confirmat magis quia nullum attributum divinum potest cognosci ut aliquo modo distinctum ab alio attributo vel [illegible] quia non potest illud a magis de alio formaliter [illegible] patet quia deus licet ipso quod cognoscat sapientiam suam cognoscat omnes perfectiones suas ut [illegible] formalissime sicut [illegible] omnes perfectiones divinae quia sicut Angelus cognoscit hominem [illegible] hominem non efficit formale videtur

Sed tamen videtur quia licet in se contineat plures gradus tamen omnes ista modo explicat subiectum atque attributum, neque aliquid continet in attributo quod non sit in subiecto quia eodem modo licet deus in se contineat plures perfectiones quae tamen sunt plures in ordine tamen ad creaturas; nam in ipso deo unica est et simplicissima perfectio quamvis deus in se habeat infinitam perfectionem quia ista tota cognoscit in subiecto et eadem cognoscit in attributo non potest esse videtur formale sed tamen videtur. Confirmatur 2° quia in videtur non cognoscit unum et aliud quia sicut est formale videtur debet esse formaliter unum et aliud ex parte obiecti, sed ens deus cognitum non est unum et aliud formaliter sed unum tamen, ergo etc. Praeterea deus magis est unum et simplex quam [illegible] quaevis essentia rei creatae etiam simplicissima: sed essentia simplicissima non est comparabilis 2m se ergo videtur formale sed tamen simplicem apprehensionem quia similiter essentia divina cum sit omnino simplicissima. Et haec videtur esse communis sententia doctorum qui beatos affirmant deum videre et cognoscere simplici quodam intuitu quod non modo est verum ex parte actus sed etiam ex parte obiecti, beati autem videre

sicut ipse met se ipsum videt, (per)se et eodem modo dicitur communiter Angelos cognoscendo essentiam rei simplice intuitu cognoscere in ipsa omnes illius proprietates. Confirmatur, quia deus de se ipso habet simplicem notitiam differentiam nullam vero formalem iudicium sed tantum eminenter. Ex quo patet formaliter in deo non esse sapientiam vel intelligentiam de se ipso, quia istae sunt cognitiones iudicativae et de obiecto complexo teste Aristotele 6. Ethic. cap. 8. Patet etiam ex dictis esse iudicium in deo identicum quo cognoscit deum ipsum esse ipsum, hoc autem iudicium non est formaliter sapientia, vel intelligentia.

Ad argumentum quia 1. sent. Ad primum dicimus cognitionem dei esse simplicissimam quia formaliter est simplex apprehensio et eminenter iudicium quia hoc tantum petit obiectum illius cognitionis ut sit simplicissimum. Ad confirmationem respondemus deum cognoscere se ipsum ut perfectissimum et infinitum ens hoc autem cognoscit simplici tantum apprehensione et iudicium habet tantum identicum et non formale. Quare deus sine iudicio formali cognoscit de se esse deum infinitum omnipotentem etc. sicut quando cognoscit de alia bonitate quod sit alia bonitate. Et hinc patet ad alterum argumentum veritatem formaliter non reperiri in cognitione divina respectu sui, neque notitia iudicativa per quam veritas est perfectio simpliciter, nisi in ordine ad obiectum de quo potest ferri iudicium, quod non est obiectum omnino simplex.

Dices sufficere quod in obiecto reperiatur fundamentalis ratio ut de illo possit ferri iudicium, sed haec autem fundamentalis ratio reperitur in veritate divina. Ergo etc. Respondemus verum quidem esse hanc sufficere necessario tamen hanc reperiri respectu intellectus divini circa se (dixi circa se

na. in ordine ad creaturas. deus bene cognoscit quod inditum de gt. ... ui ab intellectu creato essentia, Videlicet eo, quod at eadem intelle... creato dicitur sapientia, sublato vero ordine ad creaturas actuales vel ... sibiles in deo non est formalis cognitio quod essentia sit sapientia. Percontaveris an deus habeat inditum formale de personis divinis ac de principiis creaturarum et ita habeat de iis intelligentiam et sapientiam. Et videtur quod non quia divina cognitio tum specificatur adeo alias ... maliter sit deus, deus specificaret ab aliquo quod non esset deus quod tamen falsum.

2°. quia cognitio dei qua cognoscit se ipsum, personas et creaturas est ... omnino cognitio; si respectu sui non est intelligentia vel sap... neque respectu personarum et creaturarum.

R. quod ad primum attinet de personis divinis divinus formaliter deus habet inditum et ita intelligentiam et sapientiam de ipsis ad invicem collatis hoc ... na vere et formaliter deus cognoscit patrem esse realiter distinctum ... filio et utrumque ab spiritu sancto; ~~in deo~~. Confirmatur quia sicut ad scientiam formalem non requiritur ut ex principio cognitionis una cognitio sequatur ex alia sed ... ut ex principio obiecti unum sequatur ex alio et ita cognoscatur. Ita ad inditum formale non requiritur nisi quod ex principio obiecti cognoscatur unum esse aliud vel non esse aliud et ita ex principio obiecti sint plura. Sed ita contingit in personis divinis ad invicem collatis ergo etc. Si autem personae divinae c... ferantur cum essentia divina tunc responso pendet ex alia quaestione an inter essentiam divinam et relationes reperiatur aliqua distinctio vel fundamentalis in ordine ad intellectum divinum si n. reperiatur tunc quoniam intellectus divinus ... non poterit concipere essentiam et relationes ut plura habebit vere ... formale inditum unde et intelligentiam et sapientiam, si autem non reperi... nulla distinctio tunc non poterit intellectus divinus illas ut plura intellige...

Vnde neq. de illis formale indiciu ferre. Qd atinet ad 2m de creaturis hc. probabile sit no ee formaliter in deo intelligetias et sapietias respectu illaru propter arg. 1m factu, tn probabilis e esse q. lz cognitio diuina no specificet. a creaturis uel ab illis depedeat sit nihilominus ee in ordine ad illas patet hoc na reuera et formaliter deq ht cognitione de creaturis et de principiis illaru q. uel simplice uel iudicatiua no simplice uel q illa formaliter cognoscat creaturas ee uel no ee q. iudicatiua hec aut de p. principiis e intelligetia uel sapietia ergo etc. Et fauet scriptura Iob 12° et alibi ut uidere e art. 1° 1 dub. 3a ubi in deo dr ee intelligetia et sapietia. Quamuis n. hec testimonia possint intelligi de sapietia et intelligetia p cognitione q eminter istas cotinet uel qa sunt intelligetia et sapietia in deo modis explicatis tn multo meliq hoc modo intelligut. Quare 1m arg. 1m in cotrariu qa ptinet ad creaturas no pbat ut uidimq, et magis costabit ex sequeti dubitatione. Qd 2o spectat ad relatjones diuinas eode modo possemq respodere nihilominq respode mq 2m cognitione diuina specificari a psona diuina intellecta in mixu tanqua amodo infinito copletiuo essetia, na sicut psonalis relatjo intelligit. pficere essetia diuina in rone suppositi ita intelligit pfi cere illa in rone intelligibilis, no absolute sed moraliter de quo in ma. de trinitate.

Ad 2m arg. m. R. no ee absurdu eade notitia ee intelligetia, et simplice apprehensione respectu diuersoru obiectoru ut de facto cotingit in cognitione Angelica in qua eade reperiunt cognitio principioru et coclusionu q sut intelligetja et sciētia.

6a. Dubitatjo sit a deq formaliter de se ipso habeat sciētia. 6. dub.

Aliqui inter quos Vasquez art. 9. respodet Zimmaker et
Capreolus quod, probat quod ad rationem scientiae non requiritur ut enim unum
sit causa alterius quod est manifestum, neque ex 9. obiectione, sed quod unum
sit ratio alterius ut patet in scientia quam nos habemus de deo quod
eternus quia immutabilis ubi immutabilitas non est causa sed ratio alterius
eternitatis: sed deus cognoscit in sua essentia unum esse rationem alterius
ut immutabilitatem esse rationem eternitatis quod ita est ex parte rei; et si
per impossibile immutabilitas et eternitas realiter distinguerentur immutabi-
litas esset causa eternitatis, cum quia re ipsa non distinguantur erit immu-
tabilitas ratio eternitatis et ita cognoscitur. adeo confirmatur et
quod deus perfectius cognoscit suam essentiam quam nos cognoscamus: sed nos
cognoscimus in illa unum atributum esse rationem alterius, ergo et deus.
2°. quod si divina cognitio non sit rationem scientiae respectu sui ipsius
illa habebit respectu creaturarum patet consequentia quia creaturae
obiectum secundarium divinae cognitionis non possunt tribuere speciem illi
v. infra art°. 5°. ad 3m. et nos ibi dicemus: At nullo modo admittere
formaliter scientiam in deo est absurdum contra scripturam, et Sanctos
qui errore dicunt esse negare scientiam in deo ut videre est supra art. 1°.
dub. 3°. confirmatur etc.
Dicendum 2°. in deo esse scientiam propter quod de creaturis quia deus
per rei cognitae cognoscit unam creaturam per aliam tanquam per causam ut
hominem esse visibilem quia est rationalis.
Hec dub°. eodem modo est explicanda atque precedens, Itaque formaliter
sit scientia 2m. attributa communia sibi et creaturis, nam formaliter
cognoscit se esse unum, quia ens, esse bonum etc. quae cognitio est scientifica
et metaphysica, similiter deus scit se non esse corpus, vel non esse mortale, ve

corruptibile, quia est Deus spiritus etc. in is n, dat. ex parte obiecti unum quod sit ratio alterius; tum quia est sermo de Deo et atributis propriis ipsius 2m se sit hoc modo.

Sit 1o ass. Deus de se ipso 2m se non habet formaliter scientiam loquimur de scientia actuali, sententia est Dur. in 1o d. 31 q. 4 et alio rum vide. etiam Molinae art. 3 et 5 in 1o d. 35 art. 1 ad 3m. Ubi ita habet, sed quia scientia proprie est complexorum et intelligere proprie est quidditatis rei ideo dicit. sciens in quantum cognoscit esse suum et dicitur intelligens in quantum cognoscit naturam suam quae tamen non est aliud quam esse suum, nec magis simpliciter et aliud non est aliud intelligere quam scire nisi 2m rationem ex quo deducit. Ratio pro nostra sententia quia scientia non est nisi complexorum teste S. T. sed Deus aparte rei ut est in se est omnino simplicissimus nulla habens compositionem ergo etc.

Est etiam sententia Magistri in 1o d. 35 ubi scientiam divinam inquit esse notitiam simplicissimam sortiri tamen diversa nomina propter diversos status et effectus.

Probatur deinde ratione ex precedenti dub. in quo probavimus respectum rei 2m se non reperiri uniuocum formale in Deo: sed scientia formaliter sumpta est unitivus formale ergo etc.

Deinde quia scientia requirit ex parte obiecti ut unum atributum sit ratio alterius et ita requirit multiplicitatem vel distinctionem saltem fundamentalem respectu intellectus habentis scientiam quia scire est rem per causam cognoscere: sed in Deo respectu intellectus divini non reperitur ulla distinctio etiam fundamentalis, ut tenet communis sententia et dicit. in materia de trinitate ergo in intellectu divino non est scientia in ordine ad ipsum met Deum: assumpt.

tio v°. ꝑ nūc ꝓbat. q̄ intellectꝰ diuinꝰ intelligit se ipsū ut cāu

te rej: sed certissimū ē aparte rej in deo nullā eē dīnem inter

atributa diuina sed oīa eē unū quid simplicissimū, ꝑg. neq respectum

i(n)tellectꝰ diuini erit fudamētalis d°.. Confirmat. ratio q̄ scire

rē ꝑ causā suē ronem formalē cognoscere, quādo ꝑg illud qd iꝑ

nouit. nullo modo in se habet ronem uel causā nullo modo poterit

scietifice cognoci si ut ē in se cognoscat. deg aūt āse ipso ut ē in

se cognouit. ꝑg. etc. Neq sufficit ad scietiā qd deg cognoscat in se

eē fundamētū in ordine ad intellectū creatū ut concipiat unū atri

butū tāquā ratio alterig, nā hoc nō ē unū atributū in se ipso eē

consequēter in ordine ad intellectū diuinū eē ronem alterig hoc aūt

requirit. ut intellectꝰ habeat scietiā ꝑg. etc. Sicut igit. deg nō co

nouit se eē eternū q̄ eternꝰ, q̄ ista oīa sūt dē formaliter

etiā nō cognouit se eē eternū quī immutabilis ē, q̄ etiā oīa ista

sūt idē formaliter in se et ut sic adeo cognoscūt. . Alioquin

illud. sufficeret ut deg de se ipso haberet scietiā etiā sufficeret ut

de ipso haberet. opinionē qd ē falsissimū, patet sequela q̄ etiā

deg cognouit in se eē fundamētū ut ab intellectu creato posit

noci confirmatiue qd tn aperte ē falsū.

2ª ass. quāuis sit ꝓbabile deū de creaturis nō habere scietiā

formaliter ꝑpter 2ᵐ arg̃ᵐ initio factū, tn ꝓbabilig multo ē

ita debet defēdi formaliter eē in deo scietiā de creaturis, q̄ for

maliter deg cognoscit ex ꝑ obiecti ꝑ causā, hoc ē formaliter scire

Neg 2ᵐ illud arg̃ᵐ ꝓbat q̄ bene pōt concipi aliquid eē in deo for

maliter et nō nisi ꝑ ordine ad creaturas, hoc patet nā in deo form

liter e potentia actiua ut dicit infra q. 25 a. Et tamen non concipit esse nisi in ordine ad creaturas que possunt fieri et ita inquit s. Th. infra art. 1. virtutem dei non posse cognosci nisi cognoscatur ea atque que virtus se extendit que sunt creature. Quamuis ergo potentia actiua sit que potestas sit de principio creaturarum et ita connotat tamen non specificatur a creaturis neque ab illis dependet sed potius creature dependent ab illa, ita etiam quamuis scientia dei de creaturis sit que qua deus cognoscit creaturas et ita connotat tamen re ipsa non specificatur a creaturis neque ab illis depen det, sed potius (si dependentia aliquando) creature dependent ab scientia dei. Et hoc modo formaliter est in deo sapientia de conclusionibus al tissimis, prudentia etiam ut respicit creaturas tanquam media ordina bilia ad se ipsum tanquam ad finem. Et modus iste est conformis maxime Scripture affirmanti in deo esse scientiam. 3°. etiam Th. ubi supra.
Ad 3m. quod in contrarium negamus deum de se cognoscere esse eternum quia immutabilis, neque est ita aparte rei, sed ex se deus est immutabilis et ex se est eternus cum omnia ista sint unum aparte rei, et ubi non sunt multa ibi unum non est ratio alterius: Ad confirmationem respondemus ne gando consequentiam, quia quod creature cognoscant de deo illo modo non est propter perfectionem quin potius propter imperfectionem in modo cognoscendi, nimirum quod deum cognoscunt ad modum quo cognoscunt creaturas ad quem quidem modum etiam dat fundamentum in natura diuina quod uidelicet continet in finitas perfectiones. Unde n. noster intellectus affirmat unum atributum in deo esse rationem alterius non quidem absolute ut est aparte rei quod sic falleret. Sed tamen ut cognoscit deum et creaturas ad modum quem inuenit in ipsis creaturis. Ad 2m. arg. iam diximus:

Ar. 3. Q. deus comprehendat se ipsum

Coclusio e afirmans et certa tu ex fide q. cointio nu 2°. spi-
scrutat. oia etia pfunda dei, tu ex rone nati ut pbat s. tho.
hoc loco, et 1°. c. gentes cap. 47°. et q. 2a. de veritate art. 2°.
coprehensio e cognitio pfecta qua res cognoscit quatenus cognoscibi-
lis e, seu modu illius, ita ut cognitio adequet rei cognitae; sed
hoc modo se ipsum cognoscit e. etc. Itenim ex triplici capite
oritur ut aliquid no coprehendat. 1. ex defectu spei intelligibilis
q. nimirum no representat oe illud qd e in obiecto. et ex hoc
intellectus creatus in via no pot coprehendere deu qa sps p quam
cognoscit no representat to oe qd in deo e cu sit sps aliqua crea-
te. 2°. ex defectu potentie et luminis illius qd s. hec no adeq.
obiecto et ex hoc q. beati no possunt coprehendere deu no ex de-
fectu spei q e ipsa met essentia divina sed ex defectu potentie
luminis glorie q. sit finita. 3°. por oriri ex defectu [illegible] q.
unionis spei et obiecti cu intellectu, qua rone qui habet spem re-
presentante plura ut petru hominem etc. por p illa modo unu
aliud intelligere qa no unit cu illa modo pfecto quo por uniri
nihil ex iis obstat quin deus se ipsu coprehendat na sps intelligi-
bilis e ipsa met divina essentia q. pfectissime unit intellectui
cu sit idem omnino cu eo ut dictu e art. 2°. Praeterea intelle-
et lumen illius e infinitu, qa tota e virtus intellectiva quanta
in matitas et actualitas ut costat ex q. art. °. hec aut infini-
nita e. et virtus intellectiva cu ipso deus 2um se totu sit
ita infinite cognoscibilis, qd 2m se totu e ens et actus, 2m etc.

se totus sit cognoscitivus quia 2m se totale est subiectum in malis sequitur cog
nitione et obiectum cognitum esse adequatum, unde se deus comprehe
dere. Ubi notandum quod non dicitur deus se comprehendere quasi posi
tive se finiat quia hoc est impossibile, sed quia intelligibilitas dei quae
est infinita non excedat notitiam quam habet deus de se ipso, sed ade
quetur intellectui

A. 9. § 2. Q. Intelligere dei sit eius substantia

Conclusio est affirmativa. Et colligitur ex fide cum supponat simplicitatem
in deo quae est de fide ex cap. firmiter, de summa trinitate, probatur etiam
ratione naturali ut est apud Arist. 12. metaph. textu 51. et 5to. t. hoc loco
et 1. 2. gentes cap. 41. nam si esset aliquid distinctum a deo, esset aliquid
superadditum deo, et ita in deo esset compositio et non esset simplicissimus.
Et quia si esset aliquid superadditum cum sit immanens in deo, deus esset in pote
tia ad illud recipiendum quare non esset purus actus. Confirmatur 1a 2ae.
quia sicut esse sequitur formam ita intelligere speciem intelligibilem,
sicut essentia dei quae est forma in genere entis est suum esse. Ita species
intelligibilis quae est forma in genere intelligibilis erit suum esse et per se
intelligere, cum autem species intelligibilis in deo non sit alia quam ipsa
met essentia et substantia divina sequitur etiam intelligendi esse substantiam
divinam.

Circa hanc conclusionem est duplex dubitatio 1a. in quo consistat illa simi
litudo et proportio quia sicut esse sequitur formam ita intelligere speciem in
telligibilem. 2a. est quia non sequitur species intelligibilis in deo est
idem cum essentia et cum obiecto quod intelligit ergo intellectio est idem
cum essentia, patet hoc in Angelo intelligente se vel suum intellectum

ubi sps intelligibilis. Dicendum est cum essentia et cum obiecto et tu intellectus re differt ab essentia Angeli, arg.^m Scoti in q.° 2.^a q.^a
quod conceptio est de propterea
Ad 2.^m Cauet quae sequitur. Gumel dicit propositione illa consistere in tribus. 1.° quod sicut forma causat efficienter esse sic sps intelligibilis causat efficienter intelligere. 2.° quo ad modum causandi sicut forma causat esse constituendo compositum in quo recipitur ita sps intelligibilis causat intellectionem constituendo intellectum in actu 2.° in quo recipitur intellectio. Et 3.° quantum ad receptionem quod sicut formam in actu necessario comitatur ipsum esse, ita speciem intelligibilem in actu comitatur intelligere.
Omnia in ista neque necessario sunt ad mentem S. T. accipienda, neque quoque uera. Et in primis hoc 1.^m probatur de 1.° nam forma non causat efficienter existentiam ut in 2.° physicorum dicitur de forma dicit. Etenim causae efficientis proprium est in quo distinguitur a m.^a et forma etiam in doctrina S. T. quod ille ad causandum non requirat existentiam causa 2.° efficiens ut causet debet prius saltem natura habere existentiam. Sed forma ante existentiam non existit, ante existentiam non potest habere causalitatem causae efficientis, unde non potest ipsam existentiam causare in genere causae efficientis quod existeret existentiam.
2.^m etiam per se loquendo falsum est nam obiectum uel illud quod concurrit ex parte obiecti ad intellectionem ex natura talis concursus non necessario debet constituere ipsum intellectum in actu 2.° nam uel illud informatur uel aliter esse illi conformetur hoc patet manifeste in intellectione beatorum quia ab intellectu beati, et essentia diuina quae ut obiectum concurrit hoc modo

et tn ante intellectionem essentia divina neque actuat intellectum neque aliquid esse illi. videtur etiam si fingeretur deus seperata, et si gimpo ibi te vel possibile deus species impressa eiusdem intellectio producta ab illa eiusdem speciei esset atque intellectio quo modo fit mediante essentia divina, quia quando est ad intellectionem beatificam quod principium specificans tribuat esse ipsi intellectui ante intellectionem. Hoc igitur est videre in intellectu Angeli cum quo essentia ipsius concurrit per modum speciei intelligibilis ad intellectionem sui absque ulla actuatione previa, vel esse aliquo previo quod illi tribuat. Et eiusdem speciei est atque intellectio qua gabriel cognoscit a Michaele per speciem impressam et intellectio per quam ipse met gabriel cognoscit se per suam essentiam, quia ad intellectionem quando est quod principium specificans meat intellectus. Et ratio omnium est quia species concurrit ad intellectionem ut principium efficiens partiale et huiusmodi quod inhaereat intellectui quod est tale cum principium partiale est quando minimum quod contingit illud esse quando et ita necessario debere esse in subiecto. Et si hoc posset coniungi cum potentia totaliter ut cum ea posset concurrere ad eandem actionem non necesse illi inhaereret ut de facto contingit in intellectu quando est quod et verbo mentis quod etiam est quando efficienter concurrunt ad actum voluntatis et tamen non inhaeret voluntati a qua elicitur actus voluntatis. Ruit ergo omnino illud modum dictum caietani.

3m etiam vel falsum est vel dictum nihil valet quod sicut ad informationem materiae per formam sequitur totum et existere ita ad informationem intellectus possibilis per speciem intelligibilem sequatur intelligere. Et hoc aperte est falsum cum constet nos habere species intelligibiles et tamen non intelligere tum in vigilia tum in somno. Vel dicit quod ad speciem intelligibilem non in actu primo sed in secundo sequatur intelligere et tunc tantum est vera et ridicula.

non spes intelligibilis si est in actu 2 qui est ad intellectione q est
actus 2us. et ita esset ac si diceres quando homo currit habet cursum sed
falsum est etiam hoc modo adeo spem in actu 1o. potentiam sequi intellectionem
primis 3 contingit quod quis natura intelligens actione dimanate ad
agere in genere causae efficientis quod intelligens agens esse in actu
Et denominari ab illo, nec quis supponit actio esse quae denominet
agens, sicut quis natura conficit producta visio quae ab ea denominet
obiectum visum nullus quae est illud dictum. Et quibus omnibus oppositione
1a pars nostri dicti. Et patet magis si intelligis ut etiam in
hoc loco Dannes tamen hoc est quod sicut existentia est ultimum complementum
formae naturalis Ita intellectio est ultimum complementum principii intellectivi
quare sicut in deo essentia est sua existentia formaliter propter summam
actualitatem et perfectionem essentiae in esse naturae Ita principium intellectivum
propter eandem causam erit intellectio.
Ad 2m. q. argumentum R. dicendum est. ex identitate omnimoda tam reali quam
formali divinae essentiae et spei intelligibilis colligere omnimodam identitatem
cum intellectione quod non reperitur in Angelo. Vel 2o. R. nomine
potentiae accepisse d. T. et potentiam intelligendi et essentiam quae in solo deo
re et formaliter sint idem, in nulla aut creatura possunt esse hoc modo
R. 5. Q. Deus cognoscat alia a se
1a conclusio deus intelligit alia a se. 2a conclusio deus intelligit illa
non in illis met sed in se ipso.
R. 6. Q. deus cognoscat alia a se propria cognitione
1a dub. Conclusio est affirmativa. 1a dubitatio est circa 1am conclusionem
art. 1 a sit vera. Et aliquorum error fuit qui dixerunt adeo omnia non co

tribuit q. Auerroi et etiam Al. de quo infra. [illegible] certissima e conclusio [illegible] 1. et dd. [illegible] genesis 1°. uidit deus cuncta quae fecerat etc. Ad hebreos 4°. ut habet. in art. sed contra. Et Iob 28. fines mundi in tuetur et omnia quae sub celo sunt respicit. Controuersia aut inter doctores an haec ueritas ratione naturali possit demonstrari. Ita Hocam q. 2a art. 2° et gabriel eadem q. et art. existimat non posse. Verum est loqui illos de cognitione distincta et clara ipse quia statim. Hocam etiam ibidem et Bassolis q. 36. q. 9. art. 9. rationem quam utitur hoc loco [illegible] impugnat 1°. quod potest cognosci res sub ratione absoluta quin intelligatur sub ratione relatiua, quia ipse deus se ipsum intelligere quin intelligat se in ordine ad creaturas, ut potest intelligi calor qui est principium calefaciendi, quin intelligat aliquid calefactibile, potest intelligi lux eodem modo.

2°. quia beati clare et distincte uident deum et tamen non oportet ex natura rei ut uideant distincte aliquas creaturas.

Vltimo quod diuina cognitio eque perfecta esset etiam si non cognosceret creaturas. Omnes tamen doct. ut certum affirmant uel supponunt hanc ueritatem demonstratione concludi. Et ita confirmant eam pluribus rationibus. Albertus mag nus 1a p. in tractatu 15°. q. 60a membro 3°. Alii doct. in 1°. Scotus d. 2a q. 2a. §. Ad 3°. [illegible] de proprietatibus relliqui omnes d. 35a et 36a. ut idem Albertus Bonauentura Durandus Argentina Mairo. Ricardus, gregorius, Maior Paludanus, S. Th. hic et 1°. contra gentes cap. 49. omnes thomiste Molina et Vallentia hoc loco Et breuiter probat. 1°. quod deus est causa omnium rerum per intellectum et uoluntatem est causa illarum libera et ex electione agens et propter finem q. necessario debet res omnes quas agit et conseruat 2mo. omnes gradus illarum cognoscere.

2°. obiectum intellectus est ens q. intellectus perfectissimi et infiniti gradus est

diuinus debet esse obiectum de ens uel aut obiectum sit in actu o. 8. intellectus diuinus, sed esse in actu 2 ergo sequitur sed illud cognoscere de ens.
Confirmatur, quia diuinus intellectus non debet esse imperfectior quam noster: sed intellectus noster non solum se ipsum sed etiam alia entia cognoscit ergo et diuinus.
Ultimo probatur ratione s. t. hoc loco quia etiam est aliorum, neque quod deus se ipsum perfecte comprehenderet aliás ipsius intellectio non esset perfecta et cum hec sit sua natura et essentia diuina hec etiam non esset perfecta in genere entis quia careret illa perfectione neque intellectione comprehensiua sui unde non esset deus, si ergo deus se ipsum perfecte cognoscit necesse etiam debet suam uirtutem et potentiam actiuam perfecte cognoscere quia hec etiam de essentia dei, hec aut non potest perfecte cognosci, nisi in ordine ad illa omnia quae potest facere ergo etc. Ex quo patet quomodo intelligat illa et modum genere dei est sub dei intelligentia in uirtute formali ut est a parte rei ut bene dicit Ferrariensis 3. 3 gentes cap. 50. quamuis respectiue nostri intellectus sumatur in sensu diuisio. Confirmatur ratio s. t. quia creature continentur eminenter in deo ut in causa efficienti, exemplari, et finali, ergo continentur ad modum esse diuinum. sed esse diuinum est intelligibile actu ergo creature continentur in tali esse erunt intelligibiles actu, ergo deus intelligit suum esse ut sit intelligere suum sum esse, etiam esse creaturarum in deo erit intelligere diuinum et esse diuinum. Unde creature intelliguntur a deo.
Ex quibus patet illud Dionisii 7. cap. de diuinis nominibus deum quod comprehendit omnia et est causa omnium scire omnia, non esse a posteriori ut credidit Palatius 35. dist. unica esse sine, sed a priori nam si loquamur de scientia simplicis intelligentie, ex eodem sit omnia quia comprehendit omnia. si loquamur etiam de scientia uisionis, ubi hec supponat res productas etiam supponet causalitatem [illegible]

rerum, de quo tn̄ plura infra. Ad 1.mum arg. in contrarium dr̄ quod quando in ratione rei absolute continet aliquid quod intrinsece ordine dicit ad aliud, vel quod in quo aliquid eminenter continet impossibile est ut illud perfecte cognoscat quod alia etiam cognoscat. hoc videre est in creaturis potentia et habitu etc. quæ licet absoluta sint requirunt intelligi sine ordine ad actus et obiecta. In principiis etiam quæ licet non dependeant a conclusionibus quia tn̄ in illis conclusiones continet eminenter, propterea cognitis illis comprehensive etiam necessario cognoscunt conclusiones, ita etiam cum creaturæ contineantur eminenter in deo illiusque potentia, ideo cognita illa comprehensive necessario etiam cognoscuntur creaturæ in illa eminenter contentæ. Ad 2.um explicatur negamus posse cognosci calorem nisi in ordine ad calefactionem et calorem quem potest producere similiter lumen. Ad confirmationem respondemus beatos etiam necessario videre creaturas saltem in communi et si possunt non videre in particulari non propterea potest deus, et ratio discriminis est quod deus non potest non habere perfectissimam notitiam suæ potentiæ ex quo non stat quod non videat omnes creaturas quoad modum et perfectionem cognitionis potentiæ divinæ, oritur necessario cognitio creaturarum in potentia divina, beati autem possunt tantum habere de divina potentia cognitionem ut ex illa tantum necessario oriatur cognitio creaturarum in communi non autem in particulari.

Ad ultimum negamus antecedens quod si deus non cognosceret creaturas non cognosceret perfecte se ipsum, in quo illæ cognoscuntur.

2.um dub.um est an deus cognoscat omnes creaturas 2.do rationes formales et proprias illarum. Auerr. 12.o metaph. textu 51.o cap. 14.o credidit deum non cognoscere omnia 2.m rationes proprias sed tantum universales, quod etiam tribuit Auicennæ Algazel apud Auerroë disp. 12.a destructorij. Verum est Argentina disp. dist. 35. q. unica concl. 2.a Paludanum ibidem, Marsilium [2.a dub]

in 1° q. 38 art. 3. Ferrariensis 1° contra gentes cap. 10. et alii unde carere Averroem ab isto errore. sed voluntate ipse q. Aris. voluit ut statim dicemus, non aperte in aliis locis, docent Deo notitiam de omnibus rebus ut 10° etiam in capitulo 8. et dicitur in 10° Algasel 12° metaph. textu 37° et quod ante neutri referunt Aure et Argentina vel dicendum illud sibi 3 dixisse. Tamen omnes alij doct. hunc errorem illi tribuunt et inter eos S. T. in 1° q. 3° art. 3° quorum hoc refert. Idem errorem tribunt Ari. ab interpretibus grecis, Themistio et Alexandro, Arabibus, Algazele, Avicenne et Averroe, Clemente Alexandrino, Theodoreto, Hemesio, ... quos adducit pater Valentia Gregorio Ariminensi et Alia ... Jandunio 12° metaph. q. ... contrarium tamen apparet verum de Ari. et docet omnes doct. supra adductos et aperte colligit ex 3° metaph. ... 1° de anima textu 80° 12° metaph. cap. 7° et ultimo et 10° ethicorum cap. 8° ubi providentiam constituit in deo circa probos et improbos, quare quando in 12° metaph. cap. 9° in honestum esse maxime vilia considerare deum ... dicendum est hoc modo, ut velit non Deum non cognoscere vilia in se ipsis, et proprias illorum, sed in se ipso. Ita omnes doct. interpretantur.

Aureolus apud Capreolum in 1° d. 35 q. 2. ... 2. et apud Gregorium eadem d. q. 1ª. ... Deum non cognoscere creaturas secundum proprias rationes illarum sed tamen equipollenter, et in alio, ut refert Mairo, minimum ... tamen ... cognita. Ita ut Deus creaturas secundum esse illarum proprium non cognoscat sed secundum esse equipollens in quo illi continetur. sicut ... quis videat imaginem Petri dicitur cognoscere Petrum non in se sed in sua imagine, Ita cum essentia divina sit perfectissima imago creaturarum, illa cognita dicitur creature cognosci.

Probat ... quod Deus creaturas secundum proprias naturas non cognoscat quia ...

creaturis nō nulle sūt imperfectissime et vilissime, unde istarū cognitio esset
vilis qr quale ē obiectū talis ē cognitio.
2°. ideo deus dr cognoscere creaturas qr ē illarū causa: sed tm ē cau
sa illarū 2m. rōnes cōmunes et attributa universalia entis etc, ratio
aūt particularis in effectu tribuit. causæ particulari (q. etc).
3°. si deus cognosceret creaturas pfierlt. et depēderet ab illis qr ōis
cognitio pfic. ab obiecto, ab eo specificat, sine illo nō pōt ēē, hec aūt
nō sūt admittēda de divina cognitione (q. etc). Hoc valeat si respō
deas cognitionē nō specificari ab obiecto secundario cuiusmodi sūt creaturæ
ita ut cognitio ē de creaturis etiā si secundario ab illis specificat.
Vltimo deus nō necess°. diligit creaturas (q. neq illas necess°. cognoscit.
Certissima aūt ē doctrina et in fide et in philosophia illa deū ōia cog
noscere 2m. pprias et formales rōnes adeo ut opinio Aureoli temera
ria et erronea videtur. nā nostra doctrina aperte cōstat ex scriptura,
ubi dr cognitio dei viva creaturas intuitiva clara, et eudes dr n. oēs
oēs creaturas videri adeo: et nulla ēē ipsi invisibile ad hebreos 4°. et
ex aliis locis scripturæ adductis in precedēti dub°. idē patet. Rōnibus etiā
ipsē nā deus ē causa creaturarū 2m. oēs rōnes et gradus (q. oēs
cognoscit 2m. oēs rōnes et gradus.
Preterea qr alias cognitio dei de creaturis esset imperfectissima, quia n. tm cog
nosceret secundum imaginē et nō in se ipso imperfecte illud cognosceret. Immo
deus formaliter nō cognosceret creaturas qd nō longe distat ab heresi.
Vltimo qr deus cōtinet eminēter oēs creaturas 2m. pprias rōnes formales
illarū (q. etc.
Ad 1m. in cōtrariū respondemus vile ēē cognoscere res viles quādo p cognitionē illarū
distrahit. vel impedit. intellectus in cōtemplatione rerū pfectiorū, vel quādo ex

tali cognitione inclinat. appetitus ad diligendas res utiles et hoc non repugnat
in deo. Et licet obiectum sit utile non propterea cognitio illius est mala et utilis
cum sit perfectio intellectus: Et quamvis ita esset quando cognitio desumitur ex ...
non tamen quando ab illis non desumitur qualis est cognitio dei.
Ad 2m R. deum esse causam omnium creaturarum secundum omnes rationes et gradus
illarum, quia quovis modo sint creaturae sunt entia creata et participationes
dei quo modo causae universali tribuatur ratio universalitatis
... ad 2m de cognitione modo dicimus absolute illud esse falsum.
Ad 3m. negamus cognitionem dei dependere vel specificari a creaturis. ...
probatione dicimus illas probare in creaturis non sic in deo, quia ex eo ...
deus creaturas secundum rationes formales illarum quia cognoscit illas secundum ...
nes quas habet in deo. Et ita ab hoc tamen specificatur cognitio divina, ...
constat quod cognitio divina non possit esse sine creaturis cognitis non ... in-
telligitur hoc quod non possit esse sine creaturis ut possibiles sunt et hoc modo ...
est tamen quod hoc esse possibile non est aliud atque quod esse divinum non posse cog-
nitionem divinam sine tali esse possibili ... est ... non posse esse sine divino ...
... rationem distinguamus esse possibile creaturarum ab ipso deo ut sit esse
... repugnantia de quo infra dub. 9. tamen cognitio divina non dependet ab
ipso esse possibili sed ab essentia divina in qua tale esse continetur. Si ...
loquamur de creaturis secundum esse actualis existentiae multo minus cognitio di-
vina dependet ab illis quia quod res actu existant ... addit ... divino ...
tia relatio rationis vel potius denominatio extrinseca, de quibus omnibus plura in...
Et ad replicam Respondemus cognitionem divinam quatenus terminatur ad creaturas
secundario tamen addere ... se ipsa ut terminatur ad essentiam divinam quae habet
creaturas relationem rationis sive denominationem extrinsecam Et hoc modo
sicut relatio rationis dominii dei ad creaturas dependet a creaturis ut a termino

Ita relatio volis divinae scientiae et terminat. ad creaturas dependet ab ipsis ut a termino. Ita respondet Molina et Valentia hoc loco et bene.
Ad ultimum arg.um Respondeo creaturas vel posse accipi 2.m esse possibile ut sunt distincte a deo et hoc modo necess.o cognoscuntur quia sunt entia in po tentia et continentur eminenter in deo, non tamen hoc modo necess.o diliguntur nisi 2.m quid quia deus non vult illis aliquod esse simpliciter, de quo plura infra q. 3.a art.o 3.o vel creaturae aut hoc modo sumptae cognoscuntur simpliciter quia cog noscuntur 2.m esse quod in se habent. si aut creaturae accipiantur 2.m esse actualis existentiae deus absolute loquendo libere illas diligit quia libere illis vult esse actualis existentiae necess.o tamen illas cognoscit quia sunt necess.o entia ex suppo sitione quod actu existat necess.o diliguntur. res aut malas deus non diligit quia velle mala est malum, tamen quia illas permittit, intelligit tamen illas etiam 2.m malitiam quia intelligere mala non est malum cum ab eis malitiam omnibus formaliter dependeat ...
Percontaberis cur creaturae intelligantur simpliciter a deo non vero diligantur simpliciter. Respondeo: rationem esse quia cognitio fit 2.m quod res etiam cognoscente et quia entitas rei quae non existit potest perfecte repraesentari intellectui quare perfecte potest perfecte cognosci, at vero amor fertur in rem ut est actu existentem rei, quia est ~~diligere~~ velle illi bonum et res aliqua non est bonum vel ens simpli citer nisi actu existat. Unde non diligeret perfecte nisi illi conferat esse actu quod est esse bonam simpliciter. 3.um dub.
3.um dub.m est [illegible] an deus cognoscat omnes creaturas distincte. Aureolus ubi supra Averroes et alii Arabes dixerunt non cognosci creaturas distinc te a deo. Probari potest primo quia cognitio distincta non potest haberi per causam universalem et remotam sed per propriam et adaequatam. Sed deus omnes creatu ras cognoscit per suam essentiam quae est causa universalis ergo. Confirm.

2.° deus non cognoscit alia a se nisi secundum quod in eo preexistunt: sed creaturae non preexistunt in deo distincte sed indistincte et unite (q. etc). Confirmatur quod deus per suam essentiam cognoscit creaturas: sed essentia divina una cum sit et simplicissima non potest representare plura ut plura quod vel representat plura quatenus est una res et ratione vel quatenus est plures secundum rationem non primo modo quod unum sub unica ratione non potest causare nisi unum. Et quod notitia fit per assimilationem cognoscentis ad cognitum idea autem non potest assimilari multis ut unum est. 2.° modo quod pluralitas secundum rationem in deo nulla reperitur nisi post actum intelligendi et forsan tantum per ordinem ad creaturas: sed ante intelligendi divinum essentia divina iam est principium representans plures creaturas ut plures (q. etc).

2.a sententia est Henrici gandavensis quodlibeto 2.° q. 9 et quodlibet 5.° q. 3.a ut illi attribuit Scotus in 1.° d. 35. q. unica. et aliter et Gabriel eadem d. q. 4.a: in deo esse relationes quasdam ad creaturas et per illas cognoscere creaturas a deo ut distinctas ita ut primus deus cognoscat suam essentiam ut est entis indistinctam. Postea vero essentia divina cognita comparat intellectus divinus ad creaturas sub ratione imitabilis et postquam sic cognovit essentiam suam sub hac ratione imitabilitatis cognoscit creaturas. Et quamvis in locis citatis ab Scoto et Gabriele nihil tale dicat Henricus videtur tamen illud dicere quodlibeto 8.° q. 1 ubi ita sit essentiam divinam ut est quid absolutum et secundum se cognoscendi esse rationem ut cognoscendi seipsam, ut autem sit rationem ideae et cuiusdam respectus exemplaris ad exemplatum esse rationem cognoscendi alia. Immo eadem opinio tribuitur ab Scoto d. ubi s. 2.° l. infra q. 15. de ideis

de hoc tn̄ dicemq infra, modo sufficiat dicere nō ēē talē mētē ḃ.r.
et forsā eodē modo locutq ē Henricq.
3ª opinio ē Aliorū dicētiū dm̄ p.º cognoscere suā essētiā deinde
in essētiā sic cognita relucere creaturas ut distinctas et ita postea
ab intellectu diuino cognosci.
Pro explicatione ē obser. ex Dur. in 1º d. 35 q. 2ª duplicitē
posse intelligi creaturas cognosci distincte, dico p.º ut d. teneat
se ex p.e intellectionis et principij intelligēti, Ita videlicet ut cognitio
qua deq intelligit hominē v.g. sit distincta a cognitione qua intelli
git equū et idē dī de principio cognoscēdi: 2º ut d. teneat se
ex p.e rerū intellectarū ita videlicet ut lz deq oēs res unica intellec
tione intelligat tn̄ p illā intelligit illas ut d sūt d. in se ipsis. Hoc
posito.
Dico 1º. sent.ª illa Henrici vel cuiquis sit aperte ē falsa et optime
reiicit. ab Scoto et gabriele. Pbat. 1º q relatio ronis sit p intellec
tione, cu illiq ēē tn̄ sit obijci intellectuj et cognosci ab illo; q nō pre
exigit. ad cognitionē tāquā principiū illiq. Cofir. q illa relatio sequit.
ad cognitionē qua deq cognoscit creaturas p quā essētia ē imitabilis
2º essētia diuina ex sua natura ht̄ qd sit imitabilis a creaturis: q.
intellectq diuinq hoc cognoscēs nō cognoscit aliquā relatione rationis
sed aliquid qd aparte rej couenit essētie diuine.
Vltimo q relatio ronis sicut nō ē ens, ita nō pot ēē principiū cogno
scēdi aliquid distincte et q diuina cognitio inde deq depēderet
a relatione ronis.
Dico 2º: 3ª opinio adducta etiā ē falsa: Probat. p.º q aparte rej
in diuina cognitione nō ē prius neq posterius cu sit unica simplicissima

notitia ... quod creaturae revera et sunt in divina essentia modo distinguntur 2m. re ab ipsa divina essentia quod 2m. ratione deus est quid simplicissimum ergo creaturae quae sumuntur ut habent esse in deo et in eius essentia eminenter sive ut in notitia nullus habent esse tum adeo.

Dico 1. deus ex se rerum intellectarum clare et distincte cognoscit omnes creaturas 2m. omnes modos et ultimas differentias creaturarum conclusio est de fide et nota lumine naturae. Patet autem 1m. ex locis scripturae adductis in 1a. dub. in quibus cognitio dei dicitur ultio, Patet ex illo Christi non ne duo passeres veneunt dipondio et unus non est in oblivione agnus deus, et capilli capitis vestri omnes numerati sunt etc. Praeterea quod de fide est deum futurum iudicem omnium, ergo cognoscet cogitationes etiam minutissima.

2m. etiam patet quod alioquin cognitio dei esset imperfectissima et confusa ut docet 1a. q. art. 6. Et quia deus est causa omnium entium omnes differentias illorum ergo etc.

Dico 4. deus distincte et clare cognoscit creaturas ex parte sue cognitionis non sit autem distincte ita ut in deo sit multiplex et distincta cognitio distinctam ut principium nisi forsan fundamentaliter. Prima pars est certa et ea quam diximus in 3. art. nam in deo nulla est notitia quae non sit clara et dei. 2a. pars etiam probatur quod notitia dei unica et simplicissima cum sit ipse met deus et in deo nulla est actualis d. inter absoluta quae est notitia et in hoc omnes doctores conveniunt qui propterea d. 35. ad nostro confirmant substantia divina una esse. Hoc ipsum probatur de principiis non esse propter easdem rationes. Et confirmatur quod creaturae non continentur in deo formaliter sed tamen eminenter in natura superiori sub modo et perfectione superiori

illas cōtinere (g. quando hec natura superior et perfectior ē simplicissi
ma: creature in illa cōtente ut sunt in ea etiā sunt quid simplicissimum ut
uidere ē in luce solis q causa ē equiuoca caloris, siccitatis etc. isti n
effectus cōtenti eminenter in luce solis nō hn̄t nullā dōem in illa sed sunt ipsa
met simplex natura lucis, et sic de aliis causis equiuocis cum (g. deus cōti
neat oēs creaturas tamquam causa equiuoca, sit q ipse in se indistinctus et
simplicissimus necess. creature in ipso cōtente erunt etiā quid indis
tinctum et simplicissimum et ita pot optime eē principium cognoscendi
creaturas ut inter se distinctas: Explicat hoc exemplo D. T. hoc
loco de numero senario in quo reliqui inferiores numeri cōtenti cognos
cunt. ; Verum ē exemplum hoc nō omnino eē simile et hoc tm̄ pbat Dur.
q in hoc numero unitates sunt formaliter, et forsan etiā numeri infe
riores, cum numerus tm̄ sit unus p accidens. Preterea qd in senario si
sit numerus unus p se formaliter nō cōtinet inferiores numeros, unde
requiri illo cognosci formaliter, creature ~ formaliter cognos
cunt in deo. tm̄ (g. D. T. voluit hoc exemplo similitudinem quandā et
cōuenientiā aliquā proponere. Pot alio exemplo melius cōfirmari,
in specie Angelica quæ una cum sit formaliter, plura uel plura sunt representat
de quo in m. de Angelis: (g. similiter hoc poterit natura diuina.
Ad ꝛ g. in cōtrarium. Et ad 1m respondetur dupliciter posse dici aliqua
causa universale: 1o in predicando et 2o in causando et hoc itēm
duobus modis, 1o qa pduiat res 2m rōnem tm̄ universale et cōmune
et his duobus modis deus nō ē causa universalis. 2o dr causa
universalis in causando eo qa pducat res 2m oem modum et rationem
illarum et hoc modo deus dr causa universalis oium rerum, et dr cōtinere

eminenter oes res, et ita illas cognoscere. Ad 2m. arg m. respo
neg q etiā ē solutô 1e. q. art. 6°. ad 9m. et Suar. ubi s
rejectad illud 2m. quod uel signare rē intellectā uel ronem intelli
si rē intellectā sensg ē qd deg de rebg illud tm intelligit qd ē in
ipso formaliter et sic falsa ē 1ª°. qt sic tm deg intelligeret suam
essentiā et nullo modo creaturas qd ēē qt habet creature in deo
ipse met deg. Vt v°. sigat modū intelligēdi in ordine ad creat
intellectas sic. 1ª°. ē uera qd sensg ē qt deg intelligit creaturas
modū quo represeta̅t in ipso met deo et hoc modo ex 1° creaturas
representat distincte in deo, lz in ipso sint indistincte, sicut ergo
turarū creature eō quo ipsi possit distincte et diuise, lz in deo nō possit
uise. Ad cōfir. negamg nō posse plura ut plura representari
nota. neg ē ueru qd unū nō possit causare plura ut plura si illud
sit in natura eminentiori sicut lux solis 2m. eadē ronem lucis
causare lucē calorē etc. qui sut effectg particulares distincti
tia etiā intellectg 2m. eadē ronem essentiale infinitā sp, pot cau
plures actg sp. distinctos. Ad 2am. probationē respondemg notitia
ēē assimilationē cū re cognita nō omnimodā qt sit similitudo uni
ca cū re cognita sed tm analogicā et proportionalē et ita una
sit notitia dei ē similis oibg rebg, fundamentaliter aut pot dici
res respectu nostri intellectg.
Obiicies 2° 1ª. solutione ex 1°. q. p°. 2 gētes cap. 50°. in 3ª. ron
agēs nate nō posse plura ut plura intēdere, qd sicut natura ē dete
minata ad unū ita et agēs nate, unde ex° exēpla illa adducta. Ne
sit ratio 2° q. exēpla illa sunt accōmodata qd in illis unū ut unū ē

causa plurium ut plura, et hoc ideo, quia reperitur in omnibus causis equivocis,
tum quia volunt s. th. creaturam primario intellectum unum et idem lux primario
intelligit, eminenter secundario vero alia, neque illarum unquam s. th.
ad agit, intellectum plura ut plura sub quo potest, quia per plurium
habere et illas plura ut plura cognoscere. Solutio colligit
ex Ferr.

4.º dub. unde habeat essentia divina quod cum sit una sit principium 4.º Dub.
cognoscendi creaturas plures ut plures. Palatius in 1. d. 35 q.
unica in fine causam esse dicit quod deus in se continet creaturas, unde quia
in se sit cognoscit, consequenter cognoscit creaturas, continere autem dicit creaturas
non quia est causa vel potest esse causa illarum sed quia habet in se similitudines
omnium creaturarum. Probat primo quia aliquis est causa aliquius et tamen non continet
illud eminenter. Et si respondeas intelligendum esse illud de causis equivocis
contra est, quia sol est causa equivoca hominis secundum phisi. sol et homo generat hominem
et tamen non continet eminenter hominem cum homo perfectior sit quam sol, Et si
rursus respondeas continere eminenter esse unam perfectionem et alio modo esse simpliciter
perfectiorem, neque hoc satisfacit quia aliquis diceret hominem
eminenter continere perfectiones omnium atomorum lapidum, celorum et stellarum
quamvis nobilissimus sit homo dignitate haec omnia quae rebus antecellere
dicendum igitur esse causam illius esse quod in divina essentia sint simili
tudines omnium rerum cumque iste similitudines sint ipsa divina essentia pro
terea omnes res creatae dicuntur esse in deo eminenter et perfectiori modo.
Tamen sententia communis est omnium doctorum causa quod deus cognoscat creaturas et
illas in se habeat esse quia omnium creaturarum est causa potens illas producere
Ita s. th. 1. art. 5. in corpore, et 3. q. 4. art. 3. omnes thomistae

hoc loco, Capreol. in 1. d. 35. q. 2. a. 2. conclusio 3. Ferr. contra gentes cap. 49. et 54. Gabriel d. 35. q. 2. art. 2. codem 2. Mairo. q. 4. Dur. q. 2. Marsilius q. 38. art. 3. Medina et Valentia hoc loco. Itaque divinum verum quidem esse immediatam causam propter quam intellectus divinus creaturas cognoscit esse quia Deus habet eminenter in se similitudines creaturarum id est habet essentiam suam quae illi omnes creaturas repraesentat, id est concurrit una cum intellectu ad intellectionem creaturarum tanquam obiectum praehabens illas in esse intelligibili et hoc 2. nostro modo intelligendi ut statim explicabimus. Ratio 2. cur essentia divina ita contineat creaturas in esse intelligibili motivo est quia illas continet in esse reali eminenter, nimirum quia illas potest producere. Hoc probat quia essentia divina non repraesentat creaturas quasi sit species vel imago illarum, cum potius creaturae sint imagines divinae naturae. Et quia si esset essentia divina imago creaturarum posset per illam creaturae immediate cognosci cum quaevis res posset per suam speciem et imaginem immediate cognosci, sequela 2. est falsa ut dicemus infra quia creaturae sunt cognoscendae in Deo cognito, quia Deus cum sit substantia formaliter non potest esse similitudo vel imago intentionalis alicuius, sicut substantia Angeli quamvis sit spiritualis non est similitudo alterius rei hoc enim, proprium est accidentis non substantiae. Sed ens quod se et propter se species 2. et imago intentionalis est propter aliud generis obiecti quod repraesentat, ergo cogit aliqua substantia posse esse principium cognoscendi aliud quod illud eminenter vel formaliter est formaliter autem non potest esse aliquid nisi ipsa met eminenter autem potest cum illa omnia potest producere, ergo hoc modo divina essentia est principium cognoscendi

et creaturas. Ultimo probatur quod omne eam intellectionem
diuina concipimus obiectum illius intelligibile, concipimus etiam illud in
finitum in esse rei quia concipimus illud ut omnipotens, quia ut producere potens
omnes creaturas quas potest producere ex quo fit quod tale obiectum infinitum
cognitum, ut in ipso cognito creaturae in eo contentae cognoscantur
Pro cuius tamen maiori explicatione est obseruandum essentiam diuinam ad in
tellectione creaturarum duobus modis concurrere 2um nostrum modum
intelligendi. Primo ex parte terminus siue obiectum terminatiuum immediatum
in quo ipso cognito creaturae cognoscuntur et ex hac parte tota et adequata
ratio cognoscendi creaturas in Deo cognito est quod in ipso eminenter ut in
causa continentur. Hoc probatur ex dictis et patet magis quia cognitio com
prehensiua alicuius necessario dicit etiam cognitionem omnium quae in ipso continentur
siue formaliter siue eminenter, et propter hanc causam intellectus angelicus
in principiis cognoscunt conclusiones et in causis effectus in eorum
proprietates quae in ipsis eminenter continentur quia similiter in essentia diuina
cognita cognoscuntur creaturae in illa eminenter contentae. 2o concurrit
essentia diuina 2um nostrum modum intelligendi ad cognitionem creatura
rum ex parte principii per obiectum motiuum efficienter concurrentis specificatio
nem in tali cognitione, et quod hic concursus sit distinctus a priori et contra
manifestum nam in creaturis res intelligibilis concurrit ad intellectionem
eius ut principium et ut obiectum motiuum non tamen ut terminatiuum quando
intellectione illam qua cognoscit obiectum v.g. homo non cognoscit res
intelligibilis, quae illius intellectionis est principium efficiens siue motiuum:
Praeterea homo est obiectum terminatiuum illius intellectionis et tamen non est mo
tiuum, neque efficienter per se concurrit ad intellectionem; constat quod diuersos

esse istius ideo eius. Ex 2° cum obiectum motivum praeter hoc quod
est obiectum vel cognitum illud requirit necessario ut sit spirituale
sic non debet esse concausa una cum intellectu ad intellectionem spiritua-
lem producendam in ipsomet intellectu spirituali non posset autem hoc nisi
esset concausa, ipsum etiam esset spirituale, quod corpus non potest agere

ide principaliter: sed neque naturaliter et ut causa principalis in re spirituale, propter quam causa
hoc quod est obiectum terminativum in quo cognito proprietates illius in
noscuntur non potest esse obiectum motivum efficienter quoad se ad intellectionem
concurrens quod non est materialis, sed tantum requirit esse spiritualis propterea quod Deus
principium esse efficienter concurrens ad intellectionem creaturarum, et in se
continet creaturas est obiectum terminativum immediatum in quo cognito
cognoscuntur. Et quod continet creaturas cum sit spiritualis est principium efficiens intellectio-
nis creaturarum tamquam obiectum motivum. Itaque ut sit obiectum terminativum
in quo cognito creaturae cognoscantur sufficit quod creaturas eminenter
contineat ut vero sit obiectum motivum 2° requirit ut sit spiritualis. Et insuper
ut repraesentet obiectum vel sit ipsum obiectum formaliter vel saltem eminenter essen-
tia autem divina non repraesentat creaturas neque est creaturae formaliter
sed eminenter. Et ideo praeter nostrum modum concipiendi est obiectum motivum
ad cognoscendum illas. Ex quibus patet quod si per impossibile Deus esset spiritualis et
infinite perfectus in se non tamen contineret eminenter creaturas non posset tamen
Deus in se ipso cognito creaturas cognoscere, quia nullo modo tunc Deus esset
creaturae neque formaliter neque eminenter; immo neque ex 2° obiectum motivum
posset Deus tunc esse principium cognoscendi creaturas tamquam principium spe-
cificativum efficienter producens specificationem in ipso actu cognitionis crea-
turarum, hoc etiam patet quod obiectum debet esse illud idem quod cognoscitur vel

formaliter

formaliter vel eminenter tunc aut deus non esset creaturae neque formaliter neque eminenter ergo non posset esse obiectum motivum cognoscendi creaturas. Dixi tanquam principium speciale non tanquam causa universalis quia posset secundum nostrum modum intelligendi tunc deus per suam omnipotentiam supplere causalitatem eiusdem met dei ut principium est speciale obiectivum. Hoc probatur quia ut diximus in q. 2 c. in materia de beatitudine deus per suam omnipotentiam potest supplere causalitatem qua ipse met deus concurrit tanquam obiectum motivum una cum intellectu beati ad visionem beatificam efficiendam, sicut potest supplere causalitatem cuiusque obiecti particularis motivi respectu actionis pendente ab illo, ut potest deus efficere quod oculus meus videat albedinem quin ipsa albedinis vel etiam ipsa met albedo non concurrat cum ipsa potentia visiva tanquam principium efficiens motivum visionis: Et hac ratione

est principium ... ab omnibus receptum posse deum supplere causalitatem causae efficientis, obiectum aut motivum vel illius ipsius causa est efficiens cognitionis si ergo deus per suam omnipotentiam potest supplere efficientiam suae essentiae divinae quam habet ut obiectum respectu intellectus creati etiam poterit eandem supplere respectu intellectus divini, et ita secundum nostrum modum concipiendi si deus esset omnipotens ut modo est respectu sui et tamen non contineret eminenter creaturas posset per suam omnipotentiam supplere efficientiam eiusdem essentiae divinae ut obiectum est motivum concurrens ad intellectionem creaturarum quia tamen in deo re ipsa non est obiectum motivum quod ut diximus intellectio divina non habet principium nisi per modum ... apparet ... re ipsa quod diximus non potest fieri bene tamen secundum nostrum modum concipiendi.

Ad argumentum Palatii Ad primum Dicitur ignem non esse adequatam et totalem causam ignis deus autem est causa adequata et totalis eminenter continens in se omnem rationem effectus et omnem rationem cuiusque causae particularis et ita sicut si quis comprehenderet ignem etiam comprehenderet aliud ignem qui potest ab eo fieri, ea ratione qua potest ab eo fieri et in eo continetur. Ita qui cognovit comprehensive deum cognoscet etiam omnes

ex citis dependentias adeo q. eodem modo est dicendum de causis equivocis sole
alius quadius sol q se non sit causa hominis. Continere autem eminenter est continere
in genere causae efficientis sub ratione perfectionis, distincta q. ipse ab effectu
patet ad ora Palatij.

dub. 3m. Dub. est quid sit rem aliquam cognoscere in se et quid in alio. Hoc
Gabriel in 1°. d. 30. q. 2a. et alij qui ad intellectionem non collocant
affirmant tunc aliquam rem cognosci in se ipsa quando ipsa met res et non aliud
tione vel re distinctam ab illa determinat actum cognoscendi.

Pretermissa autem hac sententia quae philosophiam est et aperte falsa. S. T. in
art. 5°. docet cognoscere aliquid in se esse cognoscere illud per propriam speciem et
adequatam illi, 2 vero cognoscere in alio. Contra hanc doctrinam est 1°. nam Angelus
cognoscit Petrum v.g. in se ipso et tamen non per speciem propriam et adequatam Petro
sed per speciem representantem alia multa preter Petrum. Confirmatur quia non repugnat
ut plura cognoscantur per eandem notitiam communem illis, ergo neque ut plura represen-
tentur per eandem speciem. Confirmatur 2°. quod species albi et nigri efficienter concurrunt ad
visionem eandem quam deus potest supplere ergo potest ponere deus speciem per quam ego
simul videam album et nigrum. Et 3°. quod quaelibet pars continui videtur in se ipsa
et tamen non per speciem adequatam ipsi.

Contra 2m. etiam est argumentum quod S. T. dicit rem quae videtur in speculo videri in alio
contra hoc n, ergo quae res illa videtur per speciem adequatam illi rei ergo videtur in se
ipsa ut ipsa met, S. T. affirmat ergo vel definitio adducta a S. T. vel
in exemplo sibi contradicit.

Breviter pretermissis multis quae obscure dicuntur a Caiet. pretermissis etiam aliis
quae dicit Ferrari. 4°. contra gent. cap. 5. et Capreol. in 1°. d. 35.
q. 2a. in solut. argumentorum dicimus cognosci aliquid in se ipso esse cognosci

nō videt. res in se ipsa qđ tm̄ videt p̄ spēm speculi cōnexis in se rē
ipsā, quādo v°. res videt in speculo 2°. modo subiecto reuera videt in se ipsa
q̄ p̄ ppriā spēm immediate se repraesētatē ute in se, essētia aut̄ diuina
(si speculū pōt dici creaturarū tm̄ erit p̄° modo et itaverū habet doctri
na S. T.

Dub.° 6.ᵃ v. deq̄ cognoscat creaturas in se ipsis. duplex pōt ēē sensus. 6ᵃ dub
p.ᵘˢ ē q̄ creaturae cognoscat. 2ᵐ illud ēē qđ habet in se ipsis extra
deū et hoc modo iā diximus in 2ᵃ. et 3ᵃ. dub.° creaturas cognoci in se
ipsis. 2 9°. sensus dub.ⁱ ē ut particula illa in se ipsis accipiat ex p̄°.
medij cognoscēdi et cū ad intellectionē cōcurrat obiectū duobus modis saltē
2ᵐˢ nostrū modū intelligēdi nempe ut motiuū siue p̄ se siue p̄ spēm impre
sā, vel ut terminatiuū dub.° nō ē de obiecto motiuo ā creaturae cog
noscat in se ipsis vel p̄ se ipsas, qr ut diximus art.° 2°. dub.ᵉ 2ᵃ. impossi
bile ē ut deq̄ etiā cognoscat p̄ aliud a se, tm̄ (g. dub.° exagitat de obiec
to terminatiuo sit cū diximus creaturas cognoci in suo ēē formali et
ita terminare diuinā cognitionē dub.° ē ā terminet illā immediate ita
ut deq̄ nō cognoscat creaturas ut gd mij in deo etiā cognito ut qđ, ā
v°. 3. tm̄ ipsas cognoscat ut gd et hoc modo intellecta dub.ᵉ arg maturerit
bene Gregorius Arimi. in p°. d°. 35ᵃ. 9. p. nō qul afine et Co
duba in lib°. questionarij lib°. p°. 9. 15ᵃ. dub°. 15°. in 2°. arg. inter cog
nitionē diuinā et creaturas cognitas ex parte rei loquēdo nihil me
diare qđ illud qđ mediat inter aliqua debet ēē distinctū ab illis essētia
aut̄ diuina ex parte rei nō ē ullo modo distincta ab intellectione diuina
(g. nō mediat ex parte rei inter cognitionē diuinā et creaturas cognitas qr
essētia diuina ē ipsa met cognitio diuina, sicut (g. diuina cognitio nō

mediat inter se et creaturas cognitas ita neq. essentia divina tm

dub. 2m. nostro modo concipiendi v. cognitionemq. divinam cognitionem terminari ad creaturas quin terminet ad essentiam divinam quae cognita

Et 1. sententia tribuit Scoto a[...] hoc loco Banes, ac Zumel quia inquit dicat in 1. d. 35. et 36. deum cognoscere creaturas ab eterno in se ipsis 2m quoddam esse diminutum quod illis confert deus. Verum opinio ista omnino imponit Scoto ut etiam animaduertit hoc loco Molina nam aperte Scotus tenet deum cognoscere creaturas non in se ipsis sed in deo tanquam obiectum secundarium in primario ita tenet aperte d. 35. q. unica in corporibus contra conclusione, et §. ad ista sententia Aug. Et in solutione primi creaturas inquit esse obiecta non primaria et mouentia intellectum sed secundaria terminantia Idem dicit ad 3m. et §. ad arg. principalia et quodlibeto 14. et 15. Idem dicit d. 36. q. unica et ita Lichetus d. 35. q. unica adducit alia testimonia Scoti in quibus docet essentiam divinam esse rationem cognoscendi creaturas tanquam obiectum cognitum. Unde quando d. 35. citata agit contra 2am positionem Scotus videtur dicere intellectum divinum posse cognoscere lapidem in se et non per se, hoc quia cogaret essentia sua ad lapidem non est illius mens quod deus cognoscat lapidem immediate in se ut aperte ex aliis locis constat sed tm quod non cognoscat deus creaturas per respectus illos quos fingebat Henricus contra quem ibi agit, vel quod deus cognoscat lapidem in se ipso id est in propria natura et non tm in natura divina ex parte terminij secundarij. Ita explicat Lichetus.

Dicendum est creaturas a deo cognosci non in se ipsis immediate sed in essentia divina cognita Sententia est omnium doctorum S.ti Th. hoc loco et omnium illius interpretum Alber. d. 35. q. 2. Egidij q. 3a. Gabri. ibidem art. 3.

Capreoli q.ª 2.ª Bacolis q.ª unica art.º 3.º Gregorij q.ª unica Maiō q. 4.ª Palatij q.ª unica Herueij q.ª unica Marsilij q.ª 38.ª art.º 3.º Ferrarij. l.º 1 gent. cap. 49.º ung S Major d.ª 35.ª q.ª 2.ª uer sus finē qui pbabile putat diuinā notitiā immediate ad creaturas termi nari. Probat. qr nulla hoc inquit imperfectionē ponit in deo cū deus nō dependat cognitionē suā a creaturis etiā si illas immediate cognoscat.

2.º qd diuina essentia representat nō solū deum sed etiā creaturas nō aliter ac ipsi angeli v.g. representat simul plures res, ergo sicut Angelus pōt immediate cognoscere unā uel aliā rē quā uoluerit Ita etiā et deus creaturas.

3.º uoluntas diuina immediate terminat in creaturas, ergo et intellectus Ant. pbat in actu odij quo deus psequit mala et peccata.

Vltimo qd licet creature nō possint eē obiectū motiuū diuine cogni tionis nō apparet cur nō possint eē terminatiuū immediatū sicut in nobis Ang.us et forsan subs.ª nō ē obiectū motiuū nostri intellectus et tn ē obiectū immediate terminatiuū, nā cognitio de Angelo immedia te terminat ad Angelū.

Tn ut dixi comunis ē sent.ª cōtraria et ita tenenda. Et pbat. ex

1.º Aug. lib.º 83.um questionū q.ª 46.ª ubi docet deū nihil extra se ipsū intueri. Et lib.º 4.º 1 genesim ad literā cap.e 3.º ubi inquires quomodo deus cognoscat creaturas ante quā cōstitueret inquit, neq n, extra ipsū seruebat sicut sensiuis oculis corporeis q uidemus, sic deus in se ipso cognoscebat creaturas ante quā fierent etiā et postea. De inde qd in 5.º Aug. agentū ē in beatis collocari cognitionē de creaturis unā matutinā p quā illas cognoscunt in deo cognito, et aliā

uespertinam per quam cognoscunt easdem in se ipsis immediate: sed deus habet de creaturis cognitionem perfectissimam, quae erit matutina non uespertina, nempe in se ipso cognito. Et ipsum docet S. Anselmus in Monologio cap. 33. 34. et 35. S. Dionysius cap. 7. de diui. no. ad illis uerbis quare diuina mens omnia continet etc.

Probat 2.° ex philosoph. sent. Arist. 12. metaph. cap. 7. et 9. ubi dicit deum nihil extra se ipsum cognoscere et 7. lib. Ethic. ad Eudemum Plotino Enneade 5.ª lib.° 9.° cap. 5.° 3.° ratione probat. sic. Illud dicitur cognosci in alio quod cognoscitur in alio cognito: sed creaturae cognoscuntur in essentia diui. cognita quia cum in ipsa contineantur eminenter tamquam in causa necess. diuina essentia cognita in ipsa creaturae cognoscuntur. Haec ratio euidenter probat creaturas cognosci in alio sicut cognitionem effectuum in causa, conclusionum in principiis. Verum non probat efficaciter quin deus alio modo cognoscat creaturas immediate in se ipsis ut deus simul utrumque habeat modum cognoscendi creaturas: Dandus hoc loco rationem huius dicit est eo quod intellectus diuinus non potest diuertere cogitationem ab obiecto immediato repraesentato per suam essentiam. Et propterea debet diuina cognitio ferri necess.° in mediate in essentiam diuinam in creaturas uero mediate noster autem intellectus potest cogitationem diuertere a quouis obiecto creato, et ita illius cognitio ferri immediate in aliud. Ratio est nulla quia licet sequatur necess.° intellectus diuinus cognoscat deum non tamen inde fit ut necess.° per illum debeat creaturas cognoscere tamquam per medium cognitionis quae ab illo disparata sunt. Et in doctrina S. T. saltem thomistarum Angelus sequitur noscit se uel deum ut finem, et tamen certissimum est Angelum non cognoscere alia per se uel deum cognitum. Et hoc apertius etiam est in beatis qui sequitur cha-

cognoscit aliquas creaturas in deo et tn no p illas cognoscit alias.
Suarez 3. p. 9. 10. art. 4. disp. 26. sectione 2. ronem inquit ee
qr hic modus conueniendi ad cognitione alterius e imperfectus, quia tanquam prius
aliquid incognitum ee ronem cognoscendi alia. Tame neque hec ratio pbat qr
hic modus conueniendi no apparet ee imperfectus presertim si ipse tale prius aliquid
cognoscat. ut supponimus in essentia diuina illas cognosci et in ipsa cognita
creaturas Insuper aut querimus an alio modo creature no possint p esse
tia diuina immediate cognosci.
Ferrara p. 3 contra gentes cap. 51. pbat qr alias diuina cognitio dependeret
creaturis pficeretur ab illis, nam operatio intellectus specificatur et pficit ab
obiecto immediato et primo. Tn neque hec ratio pbat. p.o qr no redditur ra
tione cur no dependeret vel specificaretur a creaturis tanquam ab obiecto secun
dario, nam operatio no modo specificatur ab obiecto primario primo, sed etia
ab obiecto secundario secundo. Hoc pbat evidenter in cognitione qua Angelus
in principijs ut in obiecto primario cognouit conclusiones ut tanquam obiectum se
cundarium cognitio n. conclusionum e in alio sicut cognitio creaturarum in
deo e in alio: In cognitione etiam qua nos in creaturis et p creaturas
cognoscimus Deum: In illuminatione qr 1.o terminatur ad lucem 2.o ad colo
re 3.o ad siccitatem raritatem etc ab is n. omnibus specificatur. et realiter
dependet et illuminatio cu ad illa oia relatione realem dicat cause ad effec
tum. 2.o qr diuina cognitio appareret immediate terminatur ad crea
turas nam ut diximus in principio dubitationis diuina essentia no mediat
inter cognitione diuinam et creaturas 2mo re sed tm 2m nostram ronem
cu ig. realiter diuina cognitio immediate terminetur ad creaturas et tn
ab illis no pficiatur ut e certum sequitur ronem illam Ferrarie ee nullam

Et confir. qd potentia divina in deo immediate tm respicit creaturas et tn. sertissimu e ab illis no specificari vel effici, q. similiter bz. divina cognitio immediate terminaret ad creaturas no. obstante efficere efficienter ab illis. Scotus. 1. p. 3 gentes cap. 48. veritate expositam probat optime multis ronibus quas ibi videte: Nos hac unica adducemus creaturas no posse immediate cognoscere adeo sed in essentia divina cognita. Pro quo e sciendu divina notitia ita ee immediate de divina essentia ut sit notitia divine essentie per omnimodam identitate cu illa Ita ut sicut notisia qua ht quis de Petro e assimilatio quedam vitalis Petri et eorum q sunt in Petro Ita notitia qua ht deus de sua essentia e assimilatio eidem no qualitercumq sed omnino eadem cu illa ita ut sit notitia vitalis actualis et perfectissima quatenus est omnino eadem cu illa et oibus q sunt in essentia divina. Ex quo sequitur ut hec notitia divina q e de deo et oibus q sunt in deo per omnimodam identitate vitale formaliter cu illis sit etiam secundario notitia vitalis eorum oium q eminenter sunt in ipso deo neque creaturarum no quidem qd sit notitia istarum per identitate reale et omnimodam cu illis sed tm analogica et eminente representatione earundem. Hoc probat. nam ex eo notitia divina de creaturis 2m proprias rones creaturarum q e de ipso deo in quo creature eminenter continet. Et sicut deus no pot de se ipso aliter notitiam habere quam per identitate omnimodam notitie vitalis cu se ipso, Ita no pot aliter habere notitiam de creaturis nisi per identitate omnimodam sue notitie vitalis cu creaturis eminenter. i. cu potentia sua infinita in qua creature continet., si n, notitia illa e cognitio potentie infinite etiam erit cognitio oium q possunt ab illa potentia fieri, Et hinc patet manifeste quo modo 2m ronem nostram cognitio divina sit immediate de sua essentia, et mediate

de creaturis. Et confirmatur magis quod intellectio divina non est notitia actualis dei et creaturarum quasi sit actus 2° elicitus a potentia et obiecto ut iam in probavimus art° 2° dub° 3° et 4° sed ex se sua quae natura formalissime sumpta natis notitia est et repraesentatio divinae naturae divinae naturae quidem per identitatem formalem cum ipsa creaturarum vero repraesentatio est eminens sicut essentia ac potentia divina est creaturae eminenter; quia sicut essentia divina est creaturae eminenter quia formaliter est essentia divina secundum rationem nostram. Ita divina notitia est notitia creaturarum supereminens et superexcellens quia est formaliter omnino notitia dei. Et licet divina cognitio (notio) haberet principium a quo eliceretur nempe divinam potentiam intellectivam et divinam essentiam per modum obiecti motivi tamen non posset creaturae immediate cognosci quia principium specificans ac determinans intellectum divinum ad cognitionem creaturarum non est creaturae in se ipsis neque species aliqua vel similitudo ipsarum creaturarum sed est ipsa met divina essentia quae eatenus potest esse principium cognoscendi creaturas quatenus illas eminenter continet: sed impossibile est ut aliquid quod eminenter continetur in alio cognoscatur quin cognoscatur prius illud in quo eminenter continetur quod cognosci sequitur esse sed creaturae non sunt eminenter in deo nisi quia deus est potens formaliter illas producere neque cognoscuntur ut eminenter in deo contentae nisi cognito deo formaliter. Et hoc ipsum est videre in Angelis in quibus essentia quae est principium cognoscendi se et proprietates non est principium cognoscendi proprietates immediate sed media cognitione sui et hanc reddit rationem inter alias quam utitur D. T. loco citato quia potentia per quod illud prius et per se cognoscitur a potentia quod prius et per se repraesentatur vel continetur in specie vel forma quae est principium intelligendi quia operatio semper assimilatur formae quae est principium operandi: sed forma quae est principium intelligendi in deo est

essentia divina haec aut immediate et per se ipsa continet neque formaliter, creaturas aut tm eminenter sed illud per cognoscit essentia divina et secundario creaturas. Verum contra rationem istam non videri omnino probare nam non apparet cur principium quod plura continet ex determinatione voluntatis una cum intellectu non possit concurrere ad cognoscendum unum vel aliud immediate ut libuerit voluntati applicanti intellectum ad hoc unum vel aliud intelligendum de quo plura in materia de Angelis ubi expresse explicabimus quo modo essentia Angeli possit esse obiectum motivum cognoscendi proprietatis ipsius. Praesertim cum supra diximus divinam cognitionem non habere principium neque obiectum motivum a quo producatur. Cui quo etiam deficit solutio Suarez supra adducta. Quare semper remanet nostra ratio adducta sicut n. deus nequit esse eminenter creaturae nisi quod formaliter est sua omnipotentia ita nequit esse cognitio creaturarum nisi quia est formaliter cognitio suae omnipotentiae et identice formaliter cum illa, deus n. non est repraesentatio formalis ipsarum creaturarum sed tm eminens et supra excellens, sed esse eminens 2o. rationem supponit esse formale ergo etc.

Ex quibus aliquis sequitur quid sit creaturam cognosci in alio non n. est creaturam et illud aliud simul cognosci hoc n. tm est concomitanter cognosci ut cum Angelus simul plura individua cognoscit non n. unum in alio cognoscit: neque est creaturam per aliud vel ex cognitione alterius cognosci quia hoc est causatio non in alio cognosci ut cum ex principiis cognoscuntur conclusiones, sed est ergo unum cognosci in alio quando cognitio unius est ratio cognoscendi aliud ut in uno cognitio ibi cognoscatur alterum ut ante docet Suarez ubi supra. Quamvis verissimum sit etiam posse contingi esse cognitionem unius ex alio saltem formaliter vel 2o. ...

et ita est formaliter vel 2.m rationem discursus ut diximus fusius art.o 7.o quod licet in cognitione unius in alio realiter tamen reperiatur una cognitio tamen formaliter vel 2.m rationem reperitur duplex cognitio et una ex alia sequitur. et ita reperitur discursus formaliter vel 2.m rationem.

Modo ad arg.a Maioris.

Ad 1.m respondemus repugnare creaturas cognosci a Deo immediate non propter imperfectionem sed propter impossibilitatem quia impossibile est ut Deus sit cognitio eminens creaturarum ex 1.es cognitionis quin simul 2.m rationem sit cognitio formalis eius quod est eminentia creaturarum. Hinc respondemus ad 2.m essentia divina immediate tamen repraesentare seipsam quod si creaturas repraesentat est quia illas eminenter continet Et ita repraesentatio haec ut bene hoc loco animadvertit Molina non est quod essentia divina habeat rationem imaginis sicut species intelligibilis respectu obiecti sed quia potest essentia divina concurrere una cum intellectu divino ad producendam intellectionem et cognitionem obiecti, et quia immediate essentia divina tamen potest esse principium cognoscendi se creaturas autem mediate propterea inquit Molina creaturae cognoscuntur in essentia divina cognita. In quo bene, debebat autem ulterius probare illud quod relinquit Et hinc patet solutio ad exemplum quod adducit de speciebus angelorum nam ipsae immediate repraesentant plures res et ita possunt immediate cognosci.

Ad 3.m arg.m negamus consequentiam ratio discriminis est communis inter intellectum et voluntatem quia haec fertur in res prout sunt in se ipsis intellectus vero prout sunt in intelligente.

Ad ultimum respondemus Angelum a nobis in via cognosci mediate quia
licet cognitio terminetur immediate tamen in rem cognitam in Angelum
non terminatur in illum nisi ordine quodam ad rem sensibilem, et ita conceptus
ille Angeli est connotativus, unde non probat argumentum.
Obijcies sequi ex dictis cognitionem divinam dependere a creaturis saltem
tamen ab obiecto secundario ut nos probavimus contra Scotum. Respondemus
non dependere et ratio est non quia ad creaturas non terminetur immediate
parum enim hoc refert sed quia Dei ad creaturas relatio est non mutua
nimirum quia cum est infinitum ens, infinita perfectibus non perfectibilis ab alio

7. dub. 7. dub. an divina essentia sit obiectum adequatum divinae cognitionis
Praemittendum est obiectum potentiae sive cognitionis esse duplex unum moti
vum et alterum terminativum. Motivum est quod concurrit una cum po
tentia ad producendam cognitionem terminativum est quod terminat quod
cognoscit. Et hoc iterum est duplex unum materiale quod dicitur res considerata
et alterum formale quod appellatur ratio considerandi. Rursus obiectum ma
teriale unum est adequatum et totale quod complectitur omnia quae considerantur.
Alterum primarium sive principale. In hac dub. tantum agemus de ob
iecto materiali totali.
2° est observandum essentiam divinam accipi vel in primo ratione propria essen
tie ut distincta ab attributis et creaturis etiam ut possibiliter et
eminenter continetur in Deo, vel ut comprehendit tam attributa quam omnia
creaturas eminenter sive esse eminens creaturarum quod est potentia acti
va Dei.
His premissis 1a opinio est Bacolis in 1 d. 35 q. 1 ar.
2° et 3° qui affirmat essentiam divinam ut distinctam ab attributis

esse obiectum mate totale diuine cognitionis. Probat quando ali
qua continet. sub obiecto aliquo totali neutrum illorum necess.o per
ucip. prius quam alterum patet hoc inductione nam potentia uisiua non
necess.o prius percipit unum colorem quam aliud sed intellectus diuinus
necess.o percipit prius essentiam diuinam quam atributa et esse eminens
creaturarum ergo etc.
2.o quia est ratio cognoscendi omnia et cognoscit. ut quod est obiectum adequa
tum potentie ut coloratum est obiectum adequatum uisus quia uidet. ut quod et
est ratio uidendi omnia quantitatem, substantiam etc: sed diuina essentiam
nostro modo concipiendi est quod cognoscit. et simul est ratio cognoscendi atribu
ta etc. ergo etc.
Ultimo in sententia de hoc obiectum adequatum non est aliquod comune
ad naturam humanam et eius proprietates, sed sola natura humana ergo
in cognitione diuina obiectum adequatum non erit aliquod comune ad
essentiam et illius atributa sed sola diuina essentia.
2.a sent.a est Capreoli in 1.o d.e 31.a q.e 2.a in solut. arg. 3
1.am conclusione, Deca q.e 2.a notabili 1.o qui afirmant
diuinam essentiam solam ut comprehendit diuina attributa esse obiectum
adequatum diuine cognitionis Et tribuitur hec opinio anonimus 1o. 2.e 7.
l.o 3 gent. cap. 48. et 49. et q. 2.a de ueritate art.o 2.o
Terrere etiam loco citato, tamen hic minus dicit sed potius oppositum
dicit n, essentiam dei esse obiectum per se p.o et primarium diuine cog
nitionis, creaturas u.o esse cognita secundario, nempe in diuina esse
ntia et idem dicit Sco. 1. uiss. d.e 31 q. 3. art. 2.o: Probat
autem hec opinio 2.o argumentis adductis pro Basole. Et confir.

quado
quia aliquid comune est obiectum adequatum alicuius potentiae quodli-
bet illius inferius potest mouere potentiam uel terminare illius
actionem immediate ut patet in colore et luce, sed creaturae
neq. mouere neq. terminare potest immediate diuinam cognitio-
nem. ergo etc.

2° obiectum adequatum specificat potentiam et illius actionem id est
tribuit illi esse notitiam talis speciei, certitudinem, et ueritatem: sed crea-
turae non possunt tribuere haec diuinae cognitioni quia sic diuina cogni-
tio dependeret a creaturis ergo etc. Confirmatur quia sublatis creaturis
adhuc diuina cognitio esset at nequit esse cognitio sine obiecto
suo adequato ergo etc.

3° nihil est magis adequatum quam idem sibi ipsi: sed diuina cogni-
tio est idem omnino cum diuina essentia ergo diuina essentia est sibi adequa-
4° obiectum adequatum est quod comprehendit omnia: sed sola diuina essen-
tia ut continet attributa et eminentiam creaturarum continet omnia quae cog-
noscuntur ab intellectu diuino ergo etc.

Ultimo quia si aliquid comune deo et creaturis esset obiectum adequa-
tum diuinae cognitionis sequeretur aliquid esse prius diuina essentia et
huiusmodi prius esse obiectum et prius cognitum diuina essentia quod est contra-
dict. absurdum.

3a sententia est communis essentiam diuinam esse obiectum primarium diuinae
cognitionis creaturas secundarium et ita adequatum esse ens in com-
[illegible] ita docent et gabriel in 1° d. 35. q. 3a [illegible] Egidius art. 1°
q. 3a Scotus ut uidimus aperte dub. 6. Mairo q. 3. et 4.

Dur. q. 2a. §. 1a. Argentina q. unica solutione 4a. Marsilius in 1°. q. 38a. art. 3°. Molina hoc loco, Banes etiam et Ferrara ubi supra qui dicunt creaturas esse obiectum secundarium divine cognitionis.

In hoc dub°. non est sermo de obiecto motivo ut iam diximus quod certissimum est hoc solam esse divinam essentiam et hoc 2m. rationem nostram ut ex superioribus patet, accipit. aut essentia divina ut comprehendit atributa et proprietates relativas quae omnia ista sunt idem formaliter in deo et includuntur in conceptu formali completo essentie divine. Illa quidem est tamquam rationes formales absolute, relationes vero tamquam modi constituentes et completes ultimo essentiam divinam in ratione subsistentis incommunicabilis neque in ratione persone de quo plura in materia de trinitate, tamen quod est dub°. de obiecto terminativo.

Et de hoc sit ass°. ens in communi, sive essentia divina et creatura formaliter sumpte sunt obiectum adequatum divine cognitionis commune est sent.a et S.ti T. locis citatis et in hoc art°. in solut. presertim 3i. ubi essentiam divinam tamen facit principale cognitum sive obiectum.

Probatur aut ratione nam certissimum est ut patet ex supra dictis creaturas 2m. rationes formales proprias ex q. obiecti terminativi cognosci adeo quod vere sunt obiectum terminativum divine cognitionis creature; consequentia mihi evidens apparet quod obiectum terminativum potentie est quod terminat illius actionem, ergo quod terminat cognitionem erit obiectum terminativum, illud aut terminat quod cognoscitur; nam hoc est terminare cognitionem cognosci, sicut terminare actum voluntatis est amari, terminare visionem est videri et quod obiectum dicitur quod obiicitur tamquam

id qd cognoscit. si q creature cognoscunt etiam erunt obiectum
sio sio quid posset respondery nisi recurro fiat ad 9.emo de noie
firmat non terminare actionem cause eficientis q eficiat ab illa
esse illig efectum unde potentia generativa in genere que q. tanq.
primarium efectum terminat ab subiam ignis producti, secundario
quam ad secundarium efectum terminat ad proprietates et accidentia
ignis geniti q. similiter in termino cognitionis et potentie co
gnoscitive terminus aut ide e qd obiectum q. ch.
2.o nulla potentia potest ferri neq primario neq secundario
tota latitudinem sui obiecti adequati hoc patet inductione
in oibg potentiis nam m.a q q e potentia receptiva tanq termi
num adequatum respicit receptibile, tanq primarium formam sub
stantialem tanq secundarium accidentalem in potentia activa
et eficienti ido divino terminum adequatum ee efectum
q ide erit in potentia cognoscitiva: unde et verbum divinum qd
e terminus cognitionis patris eterni imago e divine essentie et
oium creaturarum illig quidem primario, illarum vero secundario q
essentia divina cum primarium obiectum divine cognitionis creature
secundarium. Confirmatur qd creature ut distincte adeo sunt entia et vera
q habet propriam intelligibilitatem q; propriam rationem obiectivam
intellectus nam hec e intelligibilitas, et sicut creature habent
propriam bonitatem ratione qua sunt obiectum motive divini amoris
et defacto diligunt ratione illius diligis ea q sunt et nihil odisti eo
rum q fecisti q.o etiam habebunt ut creature propriam intelligibilitatem

3°. obiectum adequatum nostri intellectus et Angelici est ens in comuni, et intellectus dei, patet consequentia intellectus creati non sunt universaliores quam intellectus divinus cum potentia universalior sit perfectior quod universalius habet obiectum et ad plura se extendit. Neque valet si respondeas deum esse posse esse obiectum intellectus creati et immediate, per esse illius obiectum non sit autem intellectus divini. Contra hoc est 1°. quia hoc tantum est creaturas non posse esse obiectum immediatum divini intellectus non tamen mediatum et secundarium, sicut immediatum effectibus esse secundarios non tollit illos esse effectus. 2°. quia Angelus cum cognoscit effectus in causa proprietates in essentia, conclusiones in principiis omnia ista cognoscit mediate et secundario et tamen vere et proprie sunt obiectum secundarium illius ut apud omnes est certum et patet nam vere Angelus habet scientiam de conclusionibus sed obiectum scientiae non sunt principia quae sunt primarium obiectum cognitionis Angelicae sed conclusiones quae sunt secundarium quia secundarium obiectum vere est obiectum. Et hoc etiam modo nos cum omnibus doctoribus divinis deum habere scientiam etiam de creaturis quia obiectum scientiae divinae erunt creaturae non per autem esse deus quia est.

2a assertio. divina essentia ut includens proprietates sive attributa divina ac etiam relationes divinas est obiectum immediatum quod cognoscit divina cognitione. Haec etiam est omnium contra Scotum et etiam contra Scotum in 1° d. 2. q. 2a in 2a litera D. ubi tenet relationes divinas esse quasi obiectum secundarium divini intellectus quod virtute essentiae intelliguntur. Probatur autem assertio de attributis quia ista sunt de

essentia et conceptu formali divine nature, De relatio-
nibus quod iste etiam sunt de intrinseca ratione divine nature
tamquam modi completes illam in ratione subsistentis et persone. 2° quod
divina attributa et relationes divine sunt formaliter in deo
per se sunt formaliter cognoscibilia in quo differunt a creaturis quae
tantum continentur in deo eminenter praeterea tamen cognoscuntur in alio, si
quidem 2^m rationem nostram distinguantur essentia divina, attribu-
ta et relationes tamen a parte rei non distinguuntur: nullo modo neque
damnificati attributa et essentia respective intellectus divini quoniam si
3°: essentia et relationes hoc modo distinguerentur. quod tamen essentia
divina sine relationibus non est omnino completa et perfecta in ratione
entis praeterea non est omnino completum et perfectum obiectum intellectus
divini sine relationibus quare relationes ingrediuntur obiectum
completum immediatum divini intellectus creature 3°: nullo modo ingre-
diuntur hoc modo obiectum immediatum neque completum neque incompletum
divini intellectus et ita tantum sunt obiectum secundarium illius.
Ad 1^m quod Bassolis negatur consequentia si intelligatur de prioritate ra-
tionem vel nature ut patet in Angelo qui prius natura cognoscit
ut essentiam quam proprietates, principia quam conclusiones sic nos
similiter prius natura cognoscimus principia quam conclusiones
scientifice. Praeterea falsum est a parte rei prius cognoscere ra-
tionem essentie divine quam attributa quod omnia sunt unum formaliter
me.
Ad 2^m respondemus distinguendo illud, (et est ratio cognoscendi ali-

veritas illius. Hoc probatur quia creaturae cognoscuntur ratione entitatis illarum et quando Deus de creaturis cognoscit quod illas esse entia hoc vel illo modo perfecta.

Dico 3° si loquamur de obiecto formali in genere obiecti neque de abstractione ex parte obiecti motivi et terminativi immediati huius modi est summa abstractio et infinita actualitas probatur quia Dei intellectus sit perfectissimus omnino illimitatus ita est omnino abstrahens ab omni contractione et limitatione quia infinitus et simplicissimus, quare obiectum illius movens etiam debet esse omnino abstractum et illimitatum unde infinitum. Et sicut ratio sub qua intellectus humani et obiecti motivi illius est ens sensibile ideo est de pendens a corpore et ratio sub qua intellectus angelici et obiecti motivi illius est ens abstractum a corpore tamen non a finitate, limitatione et compositione ita ratio sub qua intellectus divinus ut pote infinite perfecti et obiecti motivi illius est ens abstractum ab omni limitatione et finitate. Et eadem abstractione sit obiectum terminativum immediatum neque essentia divina quia ab isto obiecto specificatur intellectus divinus et ita si illa est modo dicto abstracta et ceterum illius obiectum.

Dico ultimo ratio sub qua sive in genere obiecti ex parte obiecti terminativi secundarii neque creaturarum non est una sed multiplex secundum diversas naturas creaturarum quae a Deo cognoscuntur probatur hoc quia homo cognoscitur a Deo qua ratione est, at non hoc modo abstrahit a materia singulari sensibili, non tamen universali: cognoscitur etiam a Deo

qualitas q abstrahit ab omni m.a sensibili et sic de aliis
Et quamvis iste sint diverse abstractiones una tamen est ipsa
scientia divina quae non specificatur a creaturis neque abstractionibus
illarum. Verum est secundum rationem nostram ut diximus art.
plures scientias constitui in deo propter diversas rerum cognitiones
abstractiones.

9. dub. Dub. 9.a est an creature debeant habere aliquod esse ut a
deo intelligantur. Prima sent.a est quorundam qui dixerunt creaturas
ante intellectionem divinam habere in deo quoddam esse
secundum similitudines illarum. Probatur quia omnis intellectio
prerequirit principium proprium et modo speciei aguo aciquiat spe
cificationem (quae intellectio qua deus intelligit creaturas requirit
tale principium hoc non potest esse nisi creature ipse vel illarum
similitudines creature (ut est manifestum) non possunt esse ergo
2.a sent.a est Henrici in suma art. 2. q. 23.a et 24.a
quodlibeto 5.o q. 3.a quodlibeto 9.o q. 2.a et 2.a et quod
libeto 11.o q. 3.a Maironis in 1. d. 42.a et quodlibeto 8
et aliquorum thomistarum ut refert Sonzinas infra in simi
q. egidius de esse et essentia q. 11.a et 12. hi omnes afirm
creaturas ab eterno habuisse quoddam esse reale imperfectum
non quidem existentie actualis sed essentie nimirum in potentia
iectiva et quod non repugnatio et secundum hoc esse intelligi crea
turas adeo ab eterno. Probatur. Creatura antequam creetur est p
sibilis, quia quod est impossibile non creatur: sed omne possibile est ve
ens a

ens reale saltem 2m. essentiam, quod potentia et actus dividunt
ens reale, ergo etc.
2°. quod est in praedicamentis est ens reale, quia cathegoria est ordo
ordinatio entium rerum: sed in praedicamentis collocatur naturae
abstrahentes ab existentia actuali, ergo creaturae ante existentiam
actualem quam acquirunt per creationem, iam habent aliquod esse reale.
3°. scientia est de entibus rerum, atqui est de essentiis rerum de quibus fiat
.. rationes quod ut docet Ar. l. 1. posteriorum cap. 2. quod non est
non potest sciri: sed deus ab aeterno habuit scientiam de creaturis, ergo
habuerunt aliquod esse saltem essentiae.
Ultimo quia quod nunquam distat ab entitate actuali quam nihil non
est nihil: sed res possibiles fieri nunquam distant ab entitate actuali
quam nihil distat. quod nihil illud est quod nec existit actu nec potest
existere, iuxta illud Ioannis 1°. sine ipso factum est nihil, id est nihil
nec factum est, a deo nec potest fieri: sed ens possibile existere potest fieri
ergo non est nihil.
Addamus nos alias rationes pro hac sententia. Sit 1a. ens reale dividitur
in ens actu et ens in potentia, ergo ens in potentia ante quam sit
actu iam est ens reale, nempe in potentia et per non repugnantiam. Confirmatur
homo ante quam fiat et chimera omnino differunt, patet quod chi
mera non habet essentiam hominis vero illa habet: sed non propter aliam causam nisi
quia chimera non est possibilis fieri bene tamen homo, ergo est[?] ..
ante quam fiat posse esse tantum extrinsece nimirum quod deus potest illum fa

ere nō sic aut potest facere chimeram unde et ipsa nō est possibilis, ∂ est quod quamvis optima sit illa causa nō tn̄ est totalis: quia etiam homo est possibilis ex parte sua, chimera vero est impossibilis ex parte sua et eo n, secundum rationem coniugimus deum posse facere hominem et nō chimeram quia illa est factibilis et nō chimera quia homo nō tn̄ est factibilis extrinsece sed etiam intrinsece et per nō repugnantiam quam nō habet chimera.

2° idea dicit continere eminenter creaturas ab eterno et posse illas producere: dicit habere exemplaria et ideas creaturarum faciendarum, vel quae possunt fieri. ergo creaturae aliquid sunt extra deum patet consequentia quia quod continet et potest fieri quod etiam representat aliquid debet esse alias nihil contineret et nihil representaret et idea representaret nihil. Confirmatur quia potentia activa realis requirit producibile, deus habet potentiam activam realem et nō respectu creaturae ut est in deo ergo respectu creaturae ut est extra deum unde habet aliquod esse.

3° deus vere cognoscit se et creaturas 2ᵐ quidem formale esse illarum qua ratione sunt obiectum secundarium divinae cognitionis ergo creaturae quando nō existunt ut tunc cognoscuntur aliquid erunt extra deum. Confirmatur quia cognitio creaturarum possibilium dicitur a D. Thoma infra scientia simplicis intelligentiae, haec aut cognitio ut terminatur in deum vel eminentias creaturarum scientia est visionis quae terminatur in actu existens ergo erit simplicis intelligentiae ut terminatur in creaturas 2ᵐ esse

possibile distinctum a deo; quare esse possibile aliquid erit esse distinctum a deo.

3ª sententia est communis Ricardi in 1° d. 35ª q. 4ª, Scoti d. 36ª q. unica, Soncinatis q. metaphisice q. 4ª, Iavelli 5° metaphisice q. 12ª, Hervei quodlibeto 1° q. 9ª, 10ª et communis thomistarum ut Ferrariensis 2° contra gentes cap. 52°, Capreoli in 1° d. 8ª q. 1ª art. 1° conclu. 1ª, Caietani 1° de demonstratione cap. 9° et in predicamentis cap. de subs. qui afirmant essentias rerum ab eterno non habuisse aliud esse nisi esse intellectum et esse representatum in deo, et ob id rerum essentias esse perpetuas quia est perpetua connexio et necessaria atributi cum subiecto ex quo rerum in deo cotidianum non extra deum, et addit Scotus loco citato quod esse creaturarum est hoc, esse cognitum ut deus in 1° signo vel instanti rationis intelligat suam essentiam sub ratione absoluta, in 2° signo cognoscat creaturas et ita illas producat in esse cognito, quod quidem esse cognitum inquit diversum esse omnino ab ente simpliciter essentie et existentie, sed est ens 2m quid et diminutum scilicet esse representatum et esse cognitum reducitur quod hoc esse ad esse simpliciter cognitionis. Probant autores isti hanc sententiam.

1° illud cuius essentia presupponitur productioni non creatur. Sed si creature ab eterno haberent essentiam et presuponeret illam productionem unde non poterunt creature creari et similiter non poterunt anichilari quia anichilatio est deiectio in nichilum.

2° quia daretur aliquid eternum extra deum quod tamen est falsum, immo

aliquid nō depēdet a deo. Ultimo pbat. ex D. T. q. 3. de potentia art. 5. ubi aperte hoc docet essentiā ante quā habeat existentiā nihil ēē, nisi forte in intellectu creatis qd ēē cognitū. Ex D. Aug. 3 felicianū ubi dicit qd creatura ex dei volūtate facta subst.at et sup genesim ppe fine ubi dicit res ante quā fieret erat et nō erat erat in dei sciētia, nō erat in ppria natura. Et idē dicit lib. de casu diaboli cap. 12. Rones iste facile possūt dissolui posset, tm n. pbat creaturas ab eterno nō habuisse aliqd ēē actuale vel existētie qd verissimū ē, autores v. 2. sent. tm afirmat illas habuisse aliqd ēē potētiale et q nō repugnatiā.

In hac dub. sit 1. ass. creature ante intellectione diuinā nō habet in deo ēē representatū 2m. aliqd exēplar ppriū illarū hec ē 3 q.am sent.am et C Caiet. art. 5. pbat. aut qr ante intellectionē diuinā tm cocipimo in deo essentiā diuinā ut prehabēte eminēter creaturas, sed hoc nō ē aliqd ēē representatiuū q modū exēplaris creaturarū sed tm in ēē reali nati dei q. etc. Confir. qr possē pcurere deū creaturas aliquid reale nate ē dei, nō aliquid intētionale sed illo tm modo intelligūt. Ēē creature in deo ante intellectionē diuinā q. etc. Post intellectionē v. iā intelligūt ēē creature in deo 2m. ēē cognitū unde 2m. ēē representatū, de quo plura infra art. 8.

2. ass. creature ante intellectionē diuinā habet ēē eminēs et

reale actu in deo a quo divina intellectio de creaturis specifi
cat. et mensurat. nostro modo concipiendi. Probat. quia ante divi
nam cognitionem iam concipimus in deo essentiam divinam perfectam in ratione
essentiae divinae quoad infinitatem et omnipotentiam: unde concipimus illam
ut habentem omnes creaturarum perfectiones et ut potentem creaturas produ
cere, quare ante intellectionem divinam iam creaturae concipiuntur habere
esse eminenter in deo. Confir. quia divina intellectio terminatur ad deum
ut est in se, nec deus per suam intellectionem sibi aliquod attributum
communicat in actu primo; sed deus de se cognoscit quod sit potens
creaturas producere quae cognitio hoc supponit in deo esse potentiam
producendi creaturas, et ita creaturas habere esse eminenter in deo, et prop
ter hanc causam, diximus in materia de trinitate verbum divinum procedere ex
cognitione creaturarum contra Scotum.
Ultimo prius deus concipitur esse perfectus in actu primo quam sit in actu 2°.
quia prius concipitur deus bonus, infinitus, et omnipotens, quam sit intelligens
se, cum iis omnibus perfectionibus, alias nunquam deus se intelligeret ut omnipo
tentem, neque ut praehabentem creaturas, patet sequela quia si ante intellec
tionem deus non praehabeat creaturas, nec per intellectionem illas habet
quia intellectio non tribuit deo omnipotentiam, sicut non tribuit ipsi esse deum
Unde sequitur etc. Et hoc dicit Ferrara ubi supra.
Itaque colligitur nostro modo concipiendi divinam cognitionem mensurari
a creaturis in deo, sive ab eminentia creaturarum, quia ita est cognitio
divina sicut est ex parte obiecti, et non contra, non enim, ex eo quod est at quia deus

ita cognoscit, nam si esset impossibile aliter cognosceret hadue. homo non esset non at, sed esset animal, specificat. aut cognitio divina creatura in deo, uel ab essentia divina eminenter illam continente spectat. hoc nam cognitio ex eo est uera quod conformat. obiecto immediate cognito aquo illa specificat. ut inquit s. thomas art. 1. in solut. 2. et 3. sed obiectum immediatum diuine cognitionis de creaturis v.g. qua cognoscit hominem est at uel visibile est totum hoc eminenter in deo existens (q. etc.). et sicut cognitio de deo absolute et 2m se specificat. nostro modo intelligendi a deo 2m se, ita cognitio creaturarum specificat a deo 2m eminentiam ipsarum creaturarum, formaliter idem est [illegible] quod deus nempe ipsius potentia.

3a obs. creature post intellectionem diuinam habent esse cognitum quod non est aliquod esse intrinsecum creaturis sed extrinsecum. Hoc esse appellat. ab Scoto esse diminutum et 2m quid, sicut Cesar inquit in imagine sua habet esse diminutum non quod sit uel essentie tamen, uel existentie tamen, sic n. utrique est et non diminutum, sed quod eius sit utriusque est tamen 2m quid id est in esse representato quod utraque existentia et essentia representat. in imagine, et qui efficit imaginem dicitur efficere esse representatum totius Cesaris, et ita dicitur efficere Cesarem totum 2m esse representatum et diminutum. Ita etiam quando deus cognoscit creaturas dicitur facere esse cognitum creaturarum, siue creaturas 2m esse cognitum quod est esse diminutum et 2m quid creaturarum, et eius hoc esse sit actuale

qd aliud aim deo sit etia ee formale quamuis extrinsecu ipsi creaturę. Præterea sit gd hoc sit 1m ee formale et proprium ipsius creaturę nā ante intellectione diuina creatura tm habet in deo ee eminens gd no e formale et propriu ee creaturarum qd ab illo creatore no denominat aliquo modo in se, post intellectione vo iā ab ea denominat cognite et ita dicit habere proprium aligd esse, saltē extrinsecum. In hoc tn procul dubio fallit. Scotus nam falsum e, esse cognitum ee 1m ee extrinsecu creaturarum probatur. Præterea n, ee cognitum dr ee esse creaturarum extrinsecu, qd a cognitione creaturę denominat cognita extrinsece. sicut paries dr uisus extrinsece a uisione q e in oculo, et corpus dr locatum a ~~circumscriptione~~ loco circumscribete extrinsece sed hoc modo ante cognitione iā dat aliud ee extrinsecu creaturarum a quo ille denominat, patet qd ante quā cognoscat. continet eminenter in deo, q. creaturę sūt cōtēte in deo no quidē intrinsece p se ipsas sed extrinsece rone potētię potētis illas producere, et sicut ex eo gd scientia terminat ad creaturas scitas creaturę dicunt extrinsece scitę ita etiā qd potentia dei terminet ad creaturas dicet ille extrinsece posse fieri quare 1m ee extrinsecu creaturarum no erit ee cognitum sed ee cōtētu in deo. Si aut velit Scotus, gd tn no uult esse cognitum esse 1m ee intrinsecu creaturarum no quidē 2m se, sed 2m ronem cōceptā relatione quādā rōnis in creaturis a qua ille intrinsece dicant cognita, quadmodu cōcipimus in re uisā relatione quādā

rōnis a'q'ua intrinsece dicat' uisa acute philosophatus fuisset Scotus q. mod. esse creaturarum esse, esse cognitum, tamen ut dixi hoc non uult Scotus, nam inquit dum q. illo instanti deum non cognoscere nisi tamen creaturas in aliq. 2°. instanti inquit deum cognoscere relatione rōnis a'q'ua intrinseca dicat' res cognite, defensus [illegible] Scotus in ordine et prioritate quam constituit, in illo esse cognitum non tamen in re ipsa nam uere est. tale esse cognitum et tale esse dimi nutum creaturarum. Ex quo sequitur minus tolerare agellarij hanc doctri nam Scoti a Caiet. infra q. 34. ar. art. 3°. et Bannes hoc loco: art°. 6°. et infra q. 15. a. art. 9°. chimericam, et parum fidei conse tanea cum tamen uerissima omnino sit, ac certissima, Immo ipse met Caiet. hoc loco art°. 5°. admittit creaturas esse cognitas dicere de nominatione quandam extrinsecam creaturarum, Unde dicet esse esse extrinsecum creaturarum.

4.a ass.° creature preter esse eminens in deo et esse cognitum nullum aliud habet esse extra deum ~~intrinsecum~~ in potentia obiectiua vel non repugnantia. Hec est communis sententia ut uidimus in 3. opinio et 5. t. infra q. 15. a. art. 7. ad 4m. et q. 3. de ueritate art. 5°. quibus in locis nullam admitit ueritatem inmutabilem et eternam preter q. am. et nihil esse uerum nisi in ordine ad diuinum intellectum. Probat' aut. nam illud esse possibile uel non repugnantia in creaturis non existentibus actu nihil est ut etiam fatentur authores co trarie sententie potentia etiam omnino est nihil, patet quia fundat' in

eo qd nõ est, ergo etiã est nihil, ergo ex quo creaturarũ nõ existẽtiũ nõ est aliquid rõne cuius ille dicat eẽ in potẽtia vel ẽ nõ repugnãtia. Confir. qd in creaturis nõ existẽtibus nõ ẽ aliquid vel positivũ rõne cuius ille in se dicat possibiles neq etiã est privatio entis actu, qd privatio etiã postulat subiectũ sive ens actu qd id careat forma poss. illã habere in creatura ergo ab eterno nõ erat talis privatio qd nõ erat ens actu in quo illa esset ergo tm erat pura negatio entis creati unde creatura in se ipsa tm erit negatio sui met existẽtis actu quare creaturae ante quã fiat tm dicunt eẽ mere negative. Respõdetur verũ quidẽ eẽ creaturas ante quã existat eẽ negationẽ, esse tm talẽ negationẽ cuius nõ repugnat eẽ actu. et in hoc differt creatura v.g. homo possibilis á chimera et impossibilibus qd chimera quae ẽ negatio mera hominis ita est nõ homo ut nequeat eẽ homo, at vero negatio quae dicit homo possibilis sui met existẽtis actu ita est negatio ut possit eẽ homo existẽs actu. Optima est solutio inde tamen magis cõfirmat ratio nam praeterea negatio quae dicit chimera, hominis, ẽ pura negatio quae ẽ negatio rei quae nõ ẽ possibilis ut fiat homo, sequitur n. negatio illa ad naturã chimere quae nõ potest fieri homo negatio vero hominis possibilis quae dicit hominem nõ existẽs sui met existẽtis ẽ talis negatio quae sequitur ad naturã quae ẽ possibilis fieri: sed hec natura nõ intelligitur in se ipsa intrinsece possibilis sed tm extrinsece in potẽtia dei potẽtis illã producere, neq

natura chimere in se ipsa intrinsece dicit impossibilis sed tamen
extrinsece quod potentia dei non potest illam producere probatur non ens
est non repugnantia uel dicit utrumque hoc, idem est naturam et con
ditatem et simul etiam non repugnantiam ad esse actu, uel tamen dicit
non repugnantiam non potest dicere, primo quod si diceret ens, in illo
quod esset ens, esset actu, et ita non haberet negationem essendi tali
ter ens, sed haberet actu essendi ens, quod tamen omnino est fal
sum, quia sic aliquid extra deum esset ens actu ab eterno, et tale ens
ut sic neque crearet neque annihilaret, immo neque a deo dependeret
quae omnia sunt absurdissima, tamen si ens est non repugnantia intelligi
tur negatio repugnantiae ad esse, atqui haec negatio non est ens, sed est
negatio entis quia factum in ente possibili extra deum concipit
negatio non aliquid aliud positiuum. Secundo illa negatio non sit
ens patet his ex dictis tum etiam quod quando ego concipio rosam quae non
existit non concipio solam negationem uel non repugnantiam ad esse sed
concipio naturam quandam cum tali non repugnantia; haec autem natura
non est ullo modo intrinsece extra suas causas quia nullo modo est
ens intrinsece extra suas causas, dixi intrinsece nam extrinsece
dicitur rosa quae non existit ens, nimirum a potentia sue actiua sue
passiua, in quibus continetur, et ex eo concipimus hominem esse possibi
le quod concipimus deum qui potest illum producere, et quod deus non habet potentiam
ad faciendam chimeram propterea concipimus chimeram quasi aliquid quod

nō pōt fierj. Et cōsequenter quod potentia dej nō ex eo est potē
tia et omnipotēs quod creature sunt possibiles ut nō dependeat
at acreaturis. Preterea creature ante quam existat reali
ter nō sunt possibiles 2mo se quia realiter nihil sunt ergo tamen sunt
possibiles re ipsa extrinsece ex potentia dej potentis illas facere.
Et patet magis quod ens possibile dicitur per ordinem et respectum ad po
tentiam actiuam aqua pōt fierj, quod dicit potentiam passiuam uel
quasi passiuam que nō est nisi in ordine ad potentiam actiuam: Sed
ens creabile nō est realiter creabile per potentiam passiuam realem
quam in se habeat, ut nullum illius ens reale dicat actu ergo tamen di
citur realiter creabile actu per potentiam actiuam realem dej et ita
tamen extrinsece. Per rationem vero cōcipitur anobis quasi intrin
sece creabile per potentiam quandam rationis creabilitatis quam cōcipimus
in homine possibili et nō in chimera.
Sed obijcies cur deus pōt facere hominem et nō pōt facere
chimeram nō ne quia homo pōt fierj et nō chimera? ergo ideo
ex parte creature est possibilitas ut fiat.
2o quod ab omnibus doctoribus communiter dicitur, deum posse illud facere
quod nō implicat contradictionem neque inter cuius partes nō est
repugnantia ulla uel contradictio quod uniantur. ergo ideo pōt deus
facere hominem quod nō est contradictio ulla, quod materia et anima
rationalis uniantur inter se, Ideo autem nō pōt facere chimeram quod

repugnat quod aliquid simul sit ~~homo~~ Irco et Cervus cum sint naturae sibi distinctae completae: quia ex parte creaturarum datur ratio propter quam deus potest facere aliquid vel non facere.

Ad primum Respondemus negando illam esse rationem agniorum, sed potius hoc potest fieri quia deus potest illud facere, ut patet ex dictis. Solutio autem huius magis constabit ex solutione 2ae sequenti.

Ad quod 2um respondemus, creaturam antequam fiat non habere potentiam realem ut fiat, habet tamen illam in primo instanti in quo fit quia tunc realiter fit. adeo quod ipsa creatura habet realem potentiam ut fiat, postea vero duplicem habet potentiam, vel unam sub duplici ratione habet enim potentiam realem ut sit, et ut conservetur. adeo quod realiter est et realiter conservatur. adeo habet etiam realem potentiam ut fiat non quidem ut fiat iterum absolute quia iam est facta, sed ut fiat si corrumperetur, vel adeo anichilaretur. quando enim res est habet potentiam realem ut deus in ea faciat quidquid voluerit. Illud quod quod dicitur illa posse adeo fieri quod non involvit contradictionem, vel intelligitur ex parte creaturarum extra deum, et hoc modo, vel creaturae existunt quibus repugnat vel non repugnat taliter esse et tunc probatur. effectus de una causa per aliam causam, ut de causa efficiente, et exemplari per causam formalem. v.g. existentibus Ircoet Cervo dicimus deum non posse facere istam chimaeram, quia posset aurum ex is duabus naturis quia repugnat ut istae duae naturae hui ~~..~~

cervi qui sunt reales uniat. in una natura, et causa formalis
huius repugnantie est in ipsis met naturis, quae formaliter in se se
pugnant, causa vero efficiens vel exemplaris huius repugnantie est po-
tentia dei quae non potest tale compositum facere, et scientia divina sive
Idea quae non cognovit tale ut factibile, similiter in primo existente
causa formalis propter quam est animal rationale est ipsamet natura
hominis existentis quae formaliter ex se habet quod sit animal rationale, cau-
sa vero efficiens est potentia divina potens hominem producere, causa
exemplaris est divina scientia. Rebus autem non existentibus ratio illa non
est a priori sed a posteriori quia nos concipimus per rationem ex eo hipocen-
taurum non posse fieri adeo quod repugnat partes illius posse uniri
cum tamen revera non ita sit sed propterea repugnat partes uniri quia
deus non potest illas unire, et similiter de homine non existente
Ratio propter quam potest fieri quia deus potest illud facere. Si autem illud
intelligatur de creaturis ut sunt in deo hoc modo optima est ratio
illa posse deum facere quae non implicat contradictionem ex parte dei, quia
prius concipimus in deo aliqua esse unita quam concipiamus deum ut pote-
ntem illa facere. v.g. prius concipimus in deo eminenter esse unita
animal et rationale et ita esse hominem eminenter in deo quam in-
telligamus deum potentem facere animal et rationale unita, quod est facere
hominem, et similiter prius natura concipimus deum non esse emi-
nenter chimeram, immo habere in se repugnantiam quod sint in eo
eminenter ratio cervi et ratio hirci, unius quam intelligamus

deum nō habere potētiā producendi chimeram. Et ratio huius est
quod quia rōne concipimus essentiā diuinā infinite perfectā in rōne
essendi, quā intelligimus in ea potētiā infinitā agendi, quod potētia
concipit. a nobis ut dimanans ab essentiā nō quacunque sed infini
ta in rōne essendi de quo plura diximus art. 8. dub. 3.
Modo ad arg. contra nostrā opinionem. Ad primum et primum argumentum quia
principium tribuens speciē primo nostrum modum concipiendi cognitio
ni diuinae de creaturis esse creaturas ut sunt eminenter in deo
siue deum ut eminenter cōtinet creaturas, requiris aut simili
tudinem et adaequatum. Objectum nō potest per se concurrere
ad intellectionem quod tamen ibi datur. Ad arg. 2. sent.
Respondemus ad primum creaturā ante quam creet esse possibile nō
intrinsece sed tamen extrinsece a potētia actiua a qua potest produci
Et cum diuidit actus et potētia diuidunt omne ens Resp. quod diuidunt
sicut uiuum et mortuum diuidunt at unde sicut at mortuum nō est
nisi secundum quid equiuoce, uel analogice at Ita creatura possi
bilis nō existens actu est creatura nō intrinsece sed extrinsece
in potētia [illegible], sicut urina est sana extrinsece a sanitate alius.
Ad 2. arg. Resp. chategoriā uel accipi pro ipsis rebus realiter con
uenientibus in aliqua natura uel naturis quae sint ipsis rebus fundamenta
liter cōmunes, et hoc modo rebus nō existentibus nō datur actu cha
tegoria, sicut nō datur actu res conuenientes v.g. nō datur homines

realiter conveniētes leones equi etc. in natura aīis, corporis vel
subsi͞e etc. tm qs. dat in potētia et ita chategoria in potētia:
vel chategoria accipit pro ordine superioris et inferioris choor
dinationeque reruꝫ inter se, et cum hec choordinatio et ordo
fiant benefitio intellectus cum sint ens sive relatio rōnis sive res
existat sive nō potest ēē talis choordinatio et ordo, qi per intellectum
naturas, quę existat sive nō ut superiores vel inferiores co
ipere et in tali ordine ab intellectu tm collocat. entia rei
scilicet vel que sint actu vel q sint in potētia, et 2m. quid; et hinc
respōderi pot ad quandā obiectionē q pot fieri nimirū quod
at existēs vel nō existēs sint in eodē predicamēto et ita
conveniat univoce. Respōdemus si noīe chategorie intelligamus
1m, falsū ē, at existēs et nō existēs collocari in chategoria
eodē modo et univoce qi unū collocat. actu et simpliciter
alterū vo. in potētia et 2m. quid: si aut chategoria accipiat.
2o. modo utrūque animal collocat. in chategoria eodē modo, qi
utrūque intelligit. eodē modo, s. ut superius ad hoiem et inferius
ad vivēs, 2m. relatione (eadē) rōnis superioris et inferioris.
Ad 3m. argm. respōdemus scientiā ēē de entibus rei vel simpliciter
vel 2m. quid, id ē de entibus q sunt entia actu vel q sunt entia
in potētia et hoc modo intelligit. R. ei cum dicit quod nō ē nō pot
sciri id ē quod neque ē actu nec pot ēē. Ad 4m. confir. R. dicar
dices creaturas ab eterno nō fuisse aliud quidē in aliquo ēē

reali bene tn̄ fuerunt aliud a deo in eē representato, et possibile erat creaturas fieri in tempore aliud a deo in eē reali. unde q̄ tanto dr̄ deus ab eterno intellexisse aliud esse, quanto ab eterno uidit suā essentiā ut diuersimode imitabilē a rebus que quando haberent reale eē realiter esset aliud a deo. Hec solutio nō omnino placet. Pō. q̄ falsū uidet. illud q̄ dicit creaturas fuisse aliud a deo in eē representato nā hoc eē representatū uel cognitū q̄ habuerūt creature ab eterno nō fuit aliud quā cognitio diuina, unde quā deus. 2º. q̄ nō explicat unū argumenti nō quomodo creature nō habuerunt eē possibile. Respondemus 3º. deū ab eterno nō solū cognouisse suā essentiā ut participabilē a creaturis q̄ hoc tn̄ esset deū cognouisse suā essentiā [illegible] q̄ etiā deus creaturas in sua essentia v.g. naturā hominis, ab eterno esse producibilē et de facto producendā in tempore, et cū dicis tunc natura hominis erat aliud a deo an nō? Dx. tunc eē aliud a deo nō actu sed potentiā id ē posse fieri aliud a deo, Et cū obiicis tunc q̄ nō erat actu aliud a deo, et ita nihil actu cognoscebat aliud a deo. Respondemus nihil actu aliud cognoscere a deo, q̄ illud posse eē creaturarū actu nō ē aliud nisi ipsa potentia dei, potentia aut pōt eē aliud, et hoc sufficit ut dicat. cognoscere aliud a deo, nā hoc ht intellectio ut terminari possit ad aliquid q̄ in se nihil ē, sed tn̄ ē in alio, si tn̄ possit fieri aliquid ut patet nā si deus mihi tribuat spēm representatē antichristi

sicut de facto leg. hit anu Xpi dni, et illad speciem cognoscere antichristus no aliter atqui si esset presens, cu tn modo no existat neq aliquid sit actu. creatura q. ante quam existat cognoscit ut aliud adeo no quidem qd. sit actu aliud adeo sed in potentia que ipse met deq rationes etiam ee fundamentaliter distinguit. creatura in potentia dei, et hoc etiam sufficit ut dicat. cognosci aliud adeo. Et hinc respondemus ad 2 arg. confir. de scientia et continentia divina dr n, deq continere et sciere aliud qd pot ee aliud.

Ad ultimum R. Ricardus ubi supra negando in mundo ante quam fuerit fuisse aliquam propinquitatem maiorem ad existere, bene respondit explicamus tn hoc, no habere maiorem propinquitatem intrinsecam quam illud qd no pot fieri. bene tn extrinsecam in potentia activa et Idea.

Ad 3m arg.m conc. q. nos dividimus R. ens analogice vel equivoce divisum in ens actu et potentia ita ut hoc no sit nisi 2.m quid ens et cum addito in potentia et hinc confir. nostra sent. a. na illud ens possibile vel q no repugnantia vel e aliquid actu vel no sed tm potentia, si e actu iam q. ut sic no continetur sub altero membro divisionis esse in potentia patet qm in eo in quo actu no e in potentia respectu illiq continetur. aut sub membro in potentia q. etc. si aut dicas tm ee in potentia sequitur ut sit tm in negatione, patet sequela qm potentia dicit negationem illiq ad qd e in potentia q. si e pura potentia nullus actus vel actua

litate includes omnino erit pura negatio et ita e. Ad confir. dico hominem et chimeram realiter differre per aliquid extrinsecum et per relationem rationis tamquam per aliquid intrinsecum et diximus. Neque est verum hominem antequam existat habere esse ... simpliciter nisi secundum quid et ita vera e solutio ibi adducta ad argumentum. Ad replicam negamus hominem antequam fiat esse realiter factibilem intrinsece.

Ad 2m argumentum dico deum posse creaturas producere et creaturas posse produci, hoc autem quia est creaturas posse produci ante productionem non est aliquid distinctum a deo nisi tamen ratione, erit autem realiter distinctum quando realiter producuntur creaturae. Ad confirm. dico potentiam activam realem non requirere producibile reale quod sit actu et intrinsece aliquid nisi pro eo tempore in quo potentia illa activa exit in actionem realem.

Ad 3m argumentum iam diximus quo modo deus creaturas etiam si ... in se ipsis sint antequam existant cognoscat. Et etiam ad confirm. cognitionem dei ut terminatur in creaturas possibiles esse scientiam simplicis intelligentiae. Neque debet hoc creaturae habere aliquid actu vel potentia in se ipsis sed tamen in alio.

Ex dictis colligitur quo modo sint sempiternae veritatis propositiones in 2o et in 2o modo dicendi per se. Fonseca in 5o metaphysicae cap. 5o q. 1a sectio 4a. ex eo affirmat esse vera

qd sit ... 11us predicte de conectionibus siue idetatibus q reperiunt inter rem q est subiectum et rem q est predicatum, cum aut hui9modi identitates sint formaliter negationes: qr unio siue idem formaliter dicit negationem diuisionis, negationes aut hoc ipso dicunt existere in rebus qd non existunt forme quarum sunt ille negationes v.g. negatio hec qd ho non sit lapis eo dicit existere qd non existit ho qui sit lapis: et qr nullaqua pot fieri ut ho possit existere lapis propterea semper dicit existere negatio hois qui sit lapis et ita de is negationibus q semper sunt aparte rei uerificat: ergo sunt sepiterne ueritatis. Hec doctrina in se uera est, ad propositum aut nihil conducit neq disoluit dificultatem uel illam explicat. Verum n. est negationes illas semper esse aparte rei, ut optime dicit Fonseca, hoc n. ipso qd in universo est potentia videndi dicit existere in eo negationis, n ergo est non dicunt esse uere propter existentiam harum negationum ... euidenter non existente ho ergo qua intelleg9 cognicit qd ho sit al non ht pro objecto identitatem uel unitatem q reperit inter hominem et al, sed potius naturam et entitatem ad quam sequit talis unitas, sicut n. ad ens sequit unum ita ad tale ens tale unum q ad talem entitatem hois q resultat ex ronali et ali sequit unitas siue identitas q est negatio q quemadmodum quando cognoscimus ens in comuni obiectum qd cognocit non est identitas uel unitas, sed potius entitas ad quam sequit unitas, Ita quando cognoscimus ens in particulari, obiectum erit talis entitas et non unitas: Similiter etiam quando

no existit ho. qd intelligit in hac pp. ho. e et no e ne
gatio sed entitas possibilis ad quam sequit negatio. Confir. qr
negatio illa qd ho. no existat lapis no explicat neq dicit quid
sit ho. sed tm quid no sit: At cu ho. cognoscit qd sit et cognati
cognoscit quid sit. Vltimo qr negatio illa comunis e aliis re
bus q no sunt ho. patet nam equus etiam ht illam negationem neque
qd in eo no sint connexa ho. et lapis. Caiet. 1o. posteriorum ad fi
2a sent. nem capitis 6i. et Zozinas 5o. metap. q. 10. existimat pp. no
esse sempiterne veritatis ex eo qd illorum obiecta remaneant in suis
causis et ita ponit illas existere qr etiam si no remanerent
essentia ho. in deo esset vera pp. quam ego formo de ho. qd sit at
et similiter pp. in intellectu divino esset vera etiam si deus per im
possibile no posset producere hominem et qr pp. es q sunt de rebus pos
sibilis sunt verae ut chimera e no ens, et in obiecta harum ppo
sitionum no possunt fieri neq remanent in aliqua causa.
fallit tn quilibet autores predicti ut bene Fonseca ubi s.
D. T. et Alberto et colligit satis ex dictis.
Dicimus 1o. pp. es esse sempiterne veritatis qr ita e ex obiecti
in quo affirmat. nam sensus pp. huius ho. e at no existere homi
e in entitate hominis includi entitatem atis tanq partem metaf
sica illius, Ista 2o. dicimus esse entitate qd per adeo fieri en
tas, et ita in causa, quare.
Ad 1m. Caiet. Dr. negando illam cognitionem posse remanere in

in deo quod deus cognoscit creaturas esse vera entia quod asse factibilia
Vnde etc.
Ad 2um Respondeo illas propositiones esse veras quod obiecto illarum non posuit esse,
nec non affirmat in quantum, quod si affirmet huiusmodi entia fictitia
esse entia fictitia sive rationis etiam possunt esse per rationem, et ita rema
net in intellectu sicut vagus in causa.
An deus 7us Q. Scientia dei sit discursiva.
Conclusio est negativa. Sed dubitatur an sit vera non probat quod deus Primo dubio
habeat discursum saltem formaliter. Primo quod deus vere et forma
liter habet scientiam de creaturis quod illas cognoscit per causam ex parte
obiecti licet non ex parte actus, sicque ad scientiam formaliter et reali
ter habendam sufficit quod ex parte obiecti detur causa sive ratio for
malis, cur idem non sufficit ad discursum realem et formalem, ut
scilicet cognoscatur unum dimanare ab alio ex parte obiecti.
2o deus cognoscit simul hominem esse rationalem et esse risibilem
per rationalis, ita ut quemadmodum notitia quae dicitur intelligentia et notitia
quae dicitur scientia sunt realiter una et eadem tamen formaliter sunt dis
tinctae et aparte rei intelligentia in deo est ratio et principium
scientiae, quia vere scientia etiam in deo supponit intelligentiam et
sequitur ex illa, quod scientia etiam in deo est notitia unius ex alio
scilicet ex notitia principiorum.
Vltimo quod vere deus habet scientiam syllogisticam, quod potest conficere
syllogismum cum haec sit notitia practica, ergo habet scientiam discurrendi

q̄ sillogismus intrinsece dicit discursum. Dico 2° tn in deo realiter
non esse discursum probat 1° q̄ duplex in nobis reperit. discursus
alter est per modum successionis notitiarum ut cum post unam notitiam
cognoscimus aliam notitiam - alter vero est per modum causalitatis ut cum una
notitia est causa alterius notitiae in cognoscendo rem, distinctione
non cedo) hac sic, ergo si unius obiecti cogniti reperiat causa
ratio effectus respectu alterius obiecti cogniti, tunc erit discursus
a priori, si aut reperiat effectus, tunc erit discursus a posteriori
Deus non habet discursum re ipsa priori modo ut est manifestum de fide
omnia simul et a se cognoscat loco 1°, nec sit in eo ullius notitiae
obumbratio: Et quia omnia cognovit in sua essentia in qua omnia sunt et per
tibi notitia dei est ipse met deus qui non mutat. neque habet reale discursum
modo probat 1° q̄ discursus per modum causalitatis supponit discursum
per modum successionis, si ergo iste non reperit in deo neque alius reperiet
Ant. probat q̄ procedit a principiis ad conclusiones non simul utrumque
considerat q̄ procedit a noto ad ignotum, quare quando cognovit.
ignorans per modum.

Hec ratio 2° ut vera sit intelligenda est in nobis per modum naturalem
communem modum discurrendi, sicut non habet verum in discursu requirit suc-
cessione temporis idest successione duorum vel trium instantium ex quibus
sicut tempus discretum, prius non cognovit propositionem per modum se et assumptionem per modum
quam cognoscat conclusio Et ita dicit Ferrara 1° contra gentes cap.
et nos diximus in 1° de demonstratione cap. 3° principia per modum se

Solutio sumpta

tale ut sit quig tempore cognoscit quid conclusione si aut cognos
imul tempore principia et ordinat ad inferendam conclusione, sic si
cognos ad ... est in eodem instanti tempore discurrit ad conclusio
ne et ita afirmat loco citato de demonstratione ... quare quando hoc
loco ... dicit intelligendum est primo modo. Intelligendum etiam est ut di
ximus in nobis et naturaliter non absolute non repugnat ut discursus
... est cognitio premissarum et conclusionis fiat in instanti ut acute
hoc loco animaduerterit Molina et infra q. 58 ad art. 3. Et probat
non si aliquis deus manifestaret simul premissas seu assumptione illas si
mul cognosceret et in eodem instanti illis cognitis cognosceret conclusio
nem patet non sicut modo de facto cognita premissa et assumptione in
eodem instanti cognoscit conclusio ut tenent fere omnes auctores in ... de
demonstratione Ita etiam si deus simul conferret alicui notitiam premissis
et assumptionis quod fieri posse non dubium quod aut ... et realiter
effectiue ... potest quod notitia principiorum siue intelligentia ... ip
sa causaret notitiam scientificam conclusionis, sicut modo de facto
in eodem instanti in quo est notitia assumptionis et propositionis causat
hec notitia conclusionis. Et patet magis quod causa naturalis natura
liter agens et adequata in eodem instanti in quo est producit suum effectum
... non sit nulla repugnantia ex parte subiecti recipientis illud, ut uidere
in luce solis, et ita contingit in proposito Et hec unica est ratio qua
probat. Sententia communis adducta in q. de demonstratione.

... quo ... mote Capreolus in 2 d. 3 q. 2 ad arg. ...
conclusione et alios dixisse se ad discursum requiri necessario tempo

Immo addo aliquando modo naturaliter in nobis discursum fieri sine
tempore ut videre est in exercitatis circa aliquod obiectum statim posita
propositione et assumptione nobis perfecte propositis simul assentiri, unde et con-
clusioni. Et tota difficultas tamen consistit in hoc quod simul propositionem et assumptionem
cognoscat. his enim simul cognitis evidenter sequitur conclusionem
ut illis simul cognosci. Quod autem illae possint simul cognosci etiam
naturaliter patet experientia in exercitatis. Et quia quando contingit
quis propositioni perfecte non assentiat deinde vero perfecte assumptioni
simul utrique assentiat ex quo evidenter sequitur simul etiam conclusio-
ni assentiri unde etc. Doctrina Cajetani [illegible] hoc loco tradita
intelligenda naturaliter et ut in plurimum.
Ratio quarta efficax ad probandum in deo non esse discursum realem est quia
in deo una notitia non est causa realis alterius, cum in deo unica
sit et simplicissima notitia. Utrum vero sit admittendus discursus
formalis dicemus in solutione argumentorum.
Ad primum negamus consequentiam quia scientia est cognitio de obiecto habente
causam vel rationem et ita ex parte scientiae vel cognitionis non requiritur
ratio vel causa, sed tamen ex parte obiecti. Discursus vero dicit de[pendentiam]
cognitione procedere ab alia cognitione, quare quando una cognitio
procedit ab alia non est discursus realis in tali cognitione, seu motus
ab una in aliam cognitionem, et ita est in deo.
Ad 2m respondemus probare in deo esse discursum secundum rationem
cognitionem nostram non autem 2m rationem vel formaliter ex parte cognitionis
divinae. Banes vero et alii qui admittunt in deo formaliter [illegible]

de se ipso, qui existimat respectu intellectus divini distingui immu
tabilitatem et aeternitatem et illam esse rationem istius debet etiam necess.°
concedere in deo esse discursum formaliter quia formaliter notitia
intelligentiae est ratio notitiae quae est scientia non minus quam immu
tabilitas est ratio aeternitatis, et ita absolute teneretur concedere
deum discurrere quod tamen offendit, et videtur absurdum. Nos vero qui
talem rationem negamus esse in deo 2.do se ut diximus art.° 2. dub.°
6.° etiam negamus notitiam intelligentiae esse rationem notitiae scientiae
quia nullo modo istae notitiae in deo distinguuntur 2.do se, unde neque
notitia scientifica erit ex notitia intelligentiae cum unica omnino
sit notitia. Neque deus cognoscit hominem esse risibile quia cog
noscit illum esse animal rationale, sed illud quod supponit ex parte notitiae di
vinae 2.do se quod hoc modo intellectus non est ulla ratio.
Ad ultimum dicitur dare cognoscere quid sit demonstratio et talem
notitiam esse in deo practicam, regulamque operis conficiendi non quidem
a se solo sed una cum intellectu creato qui vitaliter debet discurrere,
non ita deus sed ut causa prima. Ad

Ar. 8. q. 14. Scientia dei sit causa rerum. ?

Conclusio, scientia divina cum divina voluntate coniuncta est causa
rerum.

1. dub.° Cum scientia divina sit causa rerum, sit praemittendum est 1. dub.°
hanc tamen esse sermonem de scientia divina practica per quam deus
cognoscit qua ratione sint res producendae non de speculativa quam ab

solute cognoscit illas 2.m suas rones formales, sive vero est deus habet de creaturis scientiam speculativam de quo infra.

Sto q. scientia divina no sit causa creaturarum dixerunt no nulli referente Alberto Magno in p. d. 38 art. 1 p. fundant probat. 1o. nos saltem facti q multi affirmant res no ex (?) scientia futuras quae sunt adeo preuite sed potius praescientia est praevisa quia sunt futurae q. praescientia dei no est causa rerum quae sunt futurae unde nec erit causa rerum: Ant. est origenis adducti a D. Hiero. in caput 15 m. Isaie Et in Hiero. t. in p. arg. o. D. Hiero. in caput 15 m. Isaie Et in Hiero mia cap. 26 o. D. Anselmi in lib. de concordia gre et liberi arbitrij cap. 3 o. et aliorum multorum de quo infra.

2o. quando res est naturaliter producibilis est definito, et determinato tm modo agens habens potentiam ad illam rem producendam non requirit cognitionem ut principium illius rei producendae patet quia cognitio tm requirit in mediate in ordine ad voluntatem sicut proponit obiectum et mediate illa in ordine ad aliam potentiam quae dependet a voluntate: sed deus ht potentiam activam naturaliter determinatam ad producendum creaturas uno et determinato modo 2 m. quae illae sunt producibiles (?) q. h o. omnes cuius est ronale, et hoc tm modo continet in potentia activa neq in hoc dependet a voluntate divina neq a cognitione confir. scientia tm pot esse principium dirigens potentiam activam ut hoc modo vel illo operet. q. quando potentia a sua na

ra e determinata ad producendum effectum uno tamen modo quo ille est producibilis non indiget talis potentia principio dirigente, ut patet in omnibus agentibus naturalibus, sed divina potentia est determinata ad producendum hominem tamen ut at ronate, et non aliter.
Quod si respondeas divinam potentiam determinari a voluntate et consequenter a scientia quantum exercitium. Contra est quod hoc modo cognitio in h. diceretur principium omnium actionum naturalium v.g. videndi, ambulandi etc. quia potentia activae istarum operationum dependet a voluntate quo ad exercitium, unde consequenter a cognitione seque la v.° est absurda.
Ultimo quod sequeretur falsum esse quod diximus art.° 5.° deum ex co sire et cognocere creaturas quod potest illas producere, nam posset e contra e contrario potest illas producere quod cognoscit, cum cognitio sit causa rerum. Immo sequeretur creaturas ex eo contineri et esse in deo quod illas cognoscit patet sequella quod creaturae non dicuntur esse in deo nisi tamquam in causa, si ergo est causa quod illas cognoscit, ergo propterea sunt in deo quod illas cognoscit.
Sit 1.a conclusio scientia divina aliquo modo est causa rerum creatarum conclusio est de fide, et communis omnium doctorum in q. 1.° 38.° et philosophorum teste Palatio et Egidio Romano. probatur autem psalmo 103.° omnia in sapientia fecisti, sapientiae 9.° qui fecisti omnia in verbo tuo, et sapientia tua constituisti hominem. Idem dicit Hieremiae 51.° et sapientiae 7.° omnium artifex docuit sapientia.

et quaestionem 3°. dominus sapientia fundavit terram etc. 5[a]

T. probat hoc duplici ratione. P.a quia etiam admittit adversarius et alii est quod scientia in artifice sit causa rei quae fit ab artifice nam ars est ratio recta rerum factibilium quia cum deus efficiat omnes creaturas erit tamquam artifex illarum unde et scientia illius erit causa creaturarum sicut ars. Haec ratio non probat unum in quo consistit difficultas deum scilicet creaturas producere per cognitionem, sicut artifex creaturas illas producit per cognitionem.

2.a ratio D. T. est quod deus causat res per suum esse quia et per suum intelligere gratia consequentia quod esse divinum est idem formaliter quod suum intelligere, et ideo, sicut quia esse divinum est causa creaturarum ita et intelligere divinum, unde et scientia divina.

Adversus istam rationem arguitur nam essentia divina est idem formaliter cum relatione divina similiter cum immutabilitate, aeternitate misericordia etc. et tamen non sequitur essentia divina est causa creaturarum quia relatio vel aeternitas etc. Omissis solutionibus Caiet. hoc loco et Ferr. l. 1 gent. cap. 50 et Divinus art. 5 dub. 2 a 1 istam intelligere divinum est esse divinum esse formale a parte rei non tamen in ratione. Ad argumentum vero modo factum respondemus negando consequentiam quod licet aeternitas et relatio divina sint idem formaliter cum essentia divina, hodie non sequitur deum producere creaturas per suam aeternitatem, sicut sequitur producere per suam scientiam. Et ratio est

minis ⁊, q̄ essentia divina non sit spatij et nunc non potest esse actiua nisi per principium spate nuncs unde et per actione immanente spatem, hec aut non potest esse alia nisi intellectio et volitio ergo deus non erit causa producens creaturas nisi per intellectione et volitione. At vero alia attributa ut eternitas, misericordia etc. quamvis sint idem omnino cum essentia divina non dicunt principium activum neque actione immanente vitale, et ita deus non dicitur producere creaturas per huiusmodi attributa bene tamen per sufficientia.

Sit 2ª. ass°. propositio adducta ab D. T. intelligere divinum est esse divinum, vel est vera et formalis saltem secunda ita ut esse divinum aliquid per natura ut principium activum. Probatur ass°. nam essentia divina in ratione nature dicit esse principium activum, quia natura definitur ab Ar. 2°. phys. sic: principium motus: sed esse principium activum idem est quod esse principium intellectivum, et volitivum ut diximus (§. etc.). Pro explicatione tamen maioris est animadvertendum quod cum dicitur esse divinum est intelligere divinum, vel illud intelligere sumitur passive per eo quod est intelligi vel posse intelligi et hoc modo idem est quod intelligibilitas, vel veritas divina, ultima veritas non in dicendo sed in essendo, et sicut veritas divina 2m. rationem distinguitur ab essentia divina tamquam proprietas transcendens illius que tamen formaliter predicatur de essentia divina quemadmodum veritas creata predicatur de essentia creata, Ita etiam intelligibilitas quae idem est quod veritas, et hoc modo magis immediate convenit essentie divine

intelligibilitas, quam aliud quodvis attributum misericordia eternitas
quod sicut ad ens in communi immediate sequuntur proprietates communes, unum
verum etc. Ita ad ens divinum immediate sequitur tale unum verum et
quare hec attributio essentia divina est sua eternitas quamvis
sit formalis sicut hec essentia divina est sua intelligibilitas, tamen
hec est magis immediata quam illa ut divinus. Deinde si intelli
gere accipiatur active vel actum. quod potentia remota intelligendi
et hec formaliter et ratione est ipsa essentia divina non ut essentia
sed ut natura et hoc modo predicatio hec essentia divina est
intelligere, idest est suum principium remotum intelligendi est formalis
quod essentia divina ut essentia et ut natura ratione distinguuntur ut infra
probabimus Ita tamen ut natura conveniat essentie tanquam modus quidam sub
radicalis illius, et ita hec attributio essentia divina est suum intelligere
hoc modo sumpta est magis immediata, quam iste alie essentia di
vina est sua misericordia vel sua iustitia probatur. quod prius conveni
mus convenire deo quod pertinet ad illius intellectum quam quod pertinet ad
illius voluntatem, sicut immediate illius convenit essentie intellectus quam
voluntas, misericordia autem et iustitia sunt attributa voluntatis. Si vero
posse misereri etiam si misereri, vel iudicare accipiatur quod principium radicale
serendi hoc modo prius convenit ratione divine essentie esse principium
radicale intelligendi, quam esse principium radicale volendi, sicut in
tellectus est prior voluntate. Non tamen hoc modo est magis immedi
hec attributio essentia divina est principium radicale intelligendi, quam

ista essentia divina est sua immutabilitas vel eternitas probat. quia si intelligere accipiatur in actu 2o. prius concipimus deum in actu 1o. vel omnibus illis quae illum constituunt in actu 1o. quam concipiamus deum in actu 2o. sed deus est perfectus in actu 1o. per omnia attributa et perfectiones quae dicunt actum primum huiusmodi sunt existentia immutabilitas eternitas etc. intellectio autem et volitio dicunt actum 2m. ergo prius concipitur deus habere existentiam et immutabilitatem quam intellectionem. Confirmatur quia ad essentiam divinam existentem immediate omnino sequitur immutabilitas, et duratio eterna, quod ista nec 2m rationem nostram concipiuntur addere essentiae divinae perfectionem realem realiter distinctam intellectio autem divina 2m rationem nostram concipitur illam addere ergo prius sequitur ad essentiam divinam existentem immutabilitas et eternitas quam intellectio, et ita magis immediata erit haec propositio essentia divina est sua eternitas quam haec essentia divina est sua intellectio. Et eodem modo est dicendum etiam si intelligere accipiatur pro principio radicali intelligendi, neque magis immediata esse ista propositio essentia divina est sua eternitas quam ista essentia divina est natura sive principium radicale intelligendi, Probatur quia quod prior est essentia sub ratione essentiae quam sub ratione naturae, quod prius essentia respicit esse sive existentiam quam operationes et res productas per illas: sed in ratione essentiae divinae ut essentia est includuntur omnes perfectiones quibus illa bene et perfecte est, atque existit in se, huiusmodi autem sunt immutabilitas, eternitas etc. In ratione autem naturae dicit esse principium radicale

intelligendi et volendi. Dixi in ratione essentie complete sumpte scilicet quatenus includit omnem modum essendi nam hac ratione in essentia divina includuntur immutabilitas, eternitas, etc. quod si ista essentia divina non includit ratio nature quia hec non dicit rationem essendi absolute, sed in ordine ad operationes, et ita dicit rationem operandi radicalem quare si essentia divina accipiatur precise in ratione essentie non includentis attributa sed quod illa dimanet quasi proprietates, hoc modo essentia divina prius ratione concipitur in ratione nature potentis intelligere quam cum attributis et proprietatibus, quod ratione proprietatum ut quod illas in se ipsa format habet rationem nature et prius est aliquid natura qua operetur ut natura: sed concipitur in se proprietates et operari ut natura, quia prius est esse naturam quam habere in se proprietates.
Denique si accipiatur esse divinum pro esse infinito omni modo et in omni genere entis hac ratione hec propositio esse divinum est suum intelligere est formalis, in qua una perfectio et entitas predicatur de toto ente, et eodem [illegible] est predicatio formalis ista esse divinum ut sua misericordia, quamvis ut divinus prius sit magis in maiestate.
Ex dictis facile erit unicuique iudicium ferre de iis que circa ista dixit hoc loco Joannes quod brevitatis causa pretermitto, sunt nimia vel falsa vel obscurissime dicta.
3o. assertio non est de fide neque certum in theologia scientia divina

p̄prie ee causā creaturarum. Hec aūt probat quod in dubitatio
ne versat, quod cognitio et p consequens scientia et ars sit causa effi
ciens atque voluntatis et consequenter atque illius potentie qua vo
luntate vel apetitu movet. de quo agit q.as 2.a q. 9. art. 9. in resp.
et multi afirmant cognitionem tm ee conditionem sine qua non
etiam ex thomistis et specialiter de scientia divina tenet Ma
gister sententiarum in 1.o d. 38.a et ibi art. 2.o Argentina. Hec
contra hoc est quod dc quaestionum 8.o de sapientia ut eo erat ultra
conpones, non loco iste intelligit de sapientia tm personali que est
filius, qui quidem ut includat essentiam divinam que sine dubio causa
est eficiens creaturarum etiam et filius erit. Et 2.o quamvis intelli
gat de sapientia essentiali intelligit ut est idem formaliter cum
essentia divina vel quod sit conpones, proponendo id quod conponendum
erat, hoc aūt non est proprie eficere, nisi tanquam conditione sine
qua non et proponere et ita hoc modo saltem erit de fide
scientia divina ee causam creaturarum et intelligit q. con
clusio.
Nihilominus multi affirmant cognitionem ee causam eficientem et
ita videtur dicendum et non hoc apparet magis admitte D. T.
qui hoc loco scientiam dicit ee causam creaturarum sicut calor
est causa calefactionis et sicut ars est causa rerum que arte
fiunt, et sensus est calorem ee causam eficientem calefactionis.

arte similiter, ut ad Ar.^{us} 6.º ethic. constituit habitus factivos
et lib.^o 3.º de partibus animalium cap. p.^o et lib.^o 2.º de generatione
animalium cap. etiam p.^o Praeterea quia S.^{tus} Thomas
15.^a de Ideis Ideas facit principia efficientia creaturarum
aut non sunt aliud quam actuales cognitiones de rebus faciendis
Et probatur ratione, quia scientia divina tribuit productioni creaturarum
specificationem, cum n. potentia divina executiva sit indifferens
ad hanc vel illam creaturam producendam determinatur ad hanc
vel illam creaturam producendam quam aliam ex concursu scientiae una cum illa, sicut
manus scribentis per indifferenter hos vel illos characteres
pingere, quod quia depingat istos et non alios oritur ex determinatione
artis scribentis, cum quia effectus id esse quod habet, habeat
a sua causa efficiente quod ratione se totum est realiter effectus
a principio efficiente: sed quod sint tales caracteres et non
alij non habent a sola manu sed etiam ab arte dirigente manum
quia ars erit principium efficiens caracterum. Idem est dicendum
de scientia et arte divina respectu creaturarum.
Ad arg.^a in contrarium. Ad p.^m dicimus in dub.^o sequenti
quo modo scientia dicatur esse causa creaturarum.
Ad 2.^m respondemus scientiam divinam esse causam creaturarum
efficientem non tantum respectu exercitij, sed etiam respectu specificationis
creaturarum, quia cum potentia executiva formaliter

in deo sit ipsa voluntas, vel actus voluntatis, voluntas aut involu
tione obiecti quo ad specificationem dependeat a cognitione etiam
si illud necess.º et determinata velit quia voluntas est potentia
seca (ciega) et nihil volitum nisi precognitum, ergo etiam po
tentia executiva in deo, respectu productionis creaturarum depen
det a scientia divina quo ad specificationem.

Ad 3.m arg.m R.º creaturas esse quidem in deo quia ab illo
cognoscuntur et quia media cognitione possunt ille fieri, tamen etiam sunt
alio modo nimirum ratione potentiae executivae, et etiam ratione po
tentiae p.ae et radicalis, et omnipotentia divina .i. deum cognosce
re creaturas quia potest illas facere, de quo plura statim.

Ex dictis patet creaturas omnipotenter contineri in divina scientia
tanquam in causa eficiente specificante. In aliis v.º atributis nullo
modo formaliter, et ita divinam scientiam esse causam eficientem
creaturarum actu existentium, esse etiam causam exemplarem quatenus
ipsi creaturae asimilantur, quatenus etiam hoc modo scientia
divina sit causa eficiens, quia Idea causa est eficiens rei efecte
de quo q.e 15.a Creaturarum v.º non existentium in divina nullam
dari causam ... creaturarum denique ut sunt in deo cognite dat
2.m rationem principium eficiens, sicut et divinae cognitionis.

Dub.º 2.m

Quomodo scientia divina sit causa eficiens creaturarum 2 dub.º
Pro explicatione est sciendum cum Molina hoc loco divinam scientiam

de creaturis q re ipsa et formaliter in se una est duobus modis posse a nobis considerari. Primo ut sub illa deus cognoscit creaturas absolute neque ut fieri possunt hoc vel illo modo, et haec scientia non ... natis in deo, neq dependet a libera dei voluntate sed antecedit illam etiam obiective cognita et haec scientia appellatur a nullis scientia simplicis intelligentiae. Secundo. potest considerari quatenus sub illa deus non modo cognoscit creaturas ut possunt hoc modo, vel illo fieri, sed etiam cognoscit de facto illas esse faciendas, et certo quodam modo futuras esse in hoc vel illo tempore, et in aeternitate praesentes, et haec scientia appellatur a nonnullis aliquos scientia visionis, dicitur quod haec scientia libera, quia a voluntate libera divina dependet illam quae subsequitur saltem obiective cognitam, quia versatur licet circa res futuras sunt, res autem esse futuras dependet ex determinatione divinae voluntatis.

Hoc praemisso dico primo scientiam haec secunda quae sequitur decretum divinae voluntatis nullo modo est causa creaturarum. Ita Molina et Zumel hoc loco et Suarez 3 ... 9. 18 art. 4. disp. 37. sectione 5. probatur autem quia haec scientia non considerat quatenus sunt res faciendae sed res iam hoc vel illo modo faciendas vel iam factas ex determinatione divinae voluntatis contemplatur namque, quia deus libere voluit mundum hoc modo creare, cum ...

et illis creaturis et nō aliis cognouit deus mundum futurum ēē tale, et nō aliud, nō vº. q. qr scivit mundum futurum ēē talem voluit illum futurum ēē talem. Confir. qr deus cognoscit mundum futurum in determinatione suae voluntatis, ergo cognitio illa suppo nit determinationem divinae voluntatis circa mundum futurum, ergo illa cognitio nō praecedit tamquam dirigens voluntatem ad talem de terminationem, et consequenter nō praecedit tamquam dirigens principium productivum creaturarum, qr cognitio nō dirigit potentiam executivam nisi mediante voluntate, ergo si hanc cognitio nō dirigit neque potentiam executivam diriget. Unde ut cognitio talis sit princi pium tamquam productionis creaturarum per modum dirigentis, ut hoc nō ha beat scientia 2º modo sumpta neque habebit ēē principium crea turarum. Confir. ultimo qr haec scientia versatur circa duo nempe et circa res et circa illas ut volitas per voluntatem divinam, nō est talis scientia dirigens potentiam executivam 2m. qa est cognitio divinae volitionis sed tm. 2m. qa est cognitio rerum quae fiunt eodem [illegible]; sed res ēē faciendas iterum duo dicit, et naturas re rum quae faciendae sunt secundum se, qa est illas sumere ut possibiles et his rerum cognitio habet per scientiam simplicis intelligentiae vel 1º modo sumpta, et 2º dicit determinationem divinae voluntatis a qua habet qa sint faciendae, si ergo cognitio divinae vo luntatis nō regulat res faciendas neque cognitio rei faciende

ut facienda, regulabit creaturarum productionem. Et ita docent s.ti quam plures praeter hos quos adduximus in dub.o 6.o in 1.o arg.o: Justinus martir in expositione questionum, expositione q.is 58.o Damascenus in dialogo adversus Manicheos, Crisostomus homilia 60.a in Matheum cap.e 18.o in illud ue mundo a scandalis, Aug.s 5.o de ciuitate cap.e 10.o et de predestinatione et gratia cap.e 11.o et lib.o 2.o ad simplicianum q.e 2.a Gregorius mag. b. nus 2.o moralium cap.e 24.o Cyrillus lib.o 9.o in Joannem cap. 10.o Leo Primus sermone 15.o et Hugo de S.to Victore lib.o 1.o de sacris parte 2.a cap.e 11.o et 18.o Et probat. ex scriptura genesis 1.o fiat lux et facta est lux ubi scientia cum voluntate determinata constituit. causa productionis lucis, et addit. et uidit deus lucem quod esset bona, ubi designatur aperte ordo rationis inter uolitam adeo productionem, et uisione talis rei, et ita explicat Magister et doct. in 1.o d. 38.a origenem supra in 1.a dub.e arg.o 1.o adductum. Ex quo patet solutio ad illud arg.m cui, non enim est omnino satisfacere s.tus T. in hoc art.o ad 1.m cuius solutio desumpta fuit ab Alexandro Alensi 1.a p.e q.e 24.a membro 2.o

Dico 2.o scientia diuina 1.o modo sumpta est causa efficiens creaturarum. hoc patet ex dictis, quod haec est directiua ratio facti bilium, et haec est quae cum uoluntate determinat. ad creaturas producendas. Ita D. T. in hoc art.o quando dicit scientia approbatio

mis vel bene placiti; et de hac scientia una cum voluntate intelli
git. testimonia scripturae quae affirmant scientiam Dei esse causam creo
turarum sunt ... Aug. lib. 5 de trinitate cap. 13 adducta
a sancto Thoma. Sed si aliqui doct. ut Alexander Alensis et alij dicunt
scientiam istam non esse causam creaturarum intelligendi sunt vel ipsam
solam non esse causam vel non esse causam immediatam.

Sed si quaeris an haec divina scientia primo modo sumpta sit prin
cipium distinctum productivum creaturis, ab Ideis quae constituunt a sancto Thoma
infra q. 15a. Durandus in 1. d. 38a q. 3a tenet distingui
quia Idea dirigit opus faciendum ex parte obiecti, scientia vero et ars
dirigit ex parte artificis et potentiae. Et quia Idea dirigit ad opus
externum conficiendum tanquam obiectum conceptum ab ipso artifice in sua
mente iuxta regulas artis et ita est effectus artis, at vero ars di
rigit ad opus externum conficiendum tanquam ratio universalis, tum Ideae
tum etiam operis conficiendi per Ideam.

Contrarium tamen est dicendum cum D. Thoma in 1. d. 38a q. 1a art. 1 ubi
dicit scientiam Dei esse exemplar Ideae dicunt Capreolus eadem d. q. 1. Durandus
et Paludanus ibidem et Idem sanctus Thoma infra q. 15a ubi dicit Ideam esse ac
tualem cognitionem rei quae produci debet. probatur quia Idea nihil addere
scientiae simplicis intelligentiae ac determinationem voluntatis
divinae, quia in Deo non datur alia causa productionis creaturarum prima
nisi scientia et voluntas simul potentia executiva: quia Idea cum
sit causa productionis creaturarum non potest esse aliud nisi cog

mitio ad actu volutatis, et in hoc distinguit. Idea a rone forma
li qd hec sit de creatura ut producibilis e tn, Idea v.° addat de
terminationem volutatis. Quare ex p.° cognitionis Idea nullo mo
do distinguit a scietia simplicis intelligentiae dei.
Neg qd obijcit Dur. pbat na p.m falsu e ut dicemus q. 15. a.
Idea dirigere artifice ex p.° obiecti ad extra, credidit n. durandus
in quo errauit Ideas esse ipsa met obiecta ad extra de quo infra
2.m etia licet uerum sit in artifice creato, qa licet p.° 2.m ronem artis
tn cognouit modu quo debet res artificiales fieri in comuni postea
v.° ut re aliqua in particulari cofiicat in mente sua iuxta regulas
universales artis cocipit modu particularem rei particularis efici
ende, et hec coceptio dicit. Idea rei illius particularis, Deus aut
no ita ht scietia de rebus faciedis ut p.° cognoscat res 2.m ronem
universale et postea iuxta regulas universales cognoscat res in
particulari producedas: sed inmediate de oibus ht modu quo possut
fieri, et ita hec cognitio et modus est scietia de rebus factibilibus, un
de et Idea, et Idea si artifex creatus sua arte no modo cognosce
ret res in comuni faciedas, sed etia in particulari, tuc in ipso ars
et Idea ide omnino esset, Neg Idea efficeret ab arte. Et patet
magis na quilibet effectus coformat. et in rone effectus artificialis
et in rone talis effectus principio specificatiuus sine Idee: sed 2.m
ronem effectus artificialis, tn assimilat ipsi arti qa ars erit

Idea respectu illius ut effectus artificialis est, sicut Idea particularis
est Idea et ita appellatur respectu eiusdem effectus, ut effectus particularis est.
3.o dub.o: Sed divina scientia sit causa primaria productionis creaturarum 3.o dub.o
Tamen hoc loco est sermo de esse priori vel posteriori secundum rationem non
Respondeo de aperto est esse unam tamen causam in deo. Existimant quod aliqui solam
divinam scientiam esse rationem propter quam creaturae sint in deo ut in
causa, quia existimant creaturas non esse in deo secundum aliquam esse naturae
probant quia creaturae non fiunt a deo naturaliter sed libere et per principium
suum liberum: sed hoc tamen potest esse voluntas et ars ipsa intellectus quod
primum in quo erunt creaturae in deo erit intellectus, Et ita colligitur ex divinis
litteris in quibus tantum tribuitur deo causalitas creaturarum secundum
rationem intelligentis et artificis.
2.o quando effectus continetur per modum naturae in causa aliquid reale
effectus saltem in genere continetur in causa: sed nihil creaturarum
vel specificum vel genericum continetur in deo quod etc.
Ultimo res artificiata est effectus artificis creati, et tamen non est in illo
secundum esse naturae, sed tamen secundum esse intelligibile quod tamen provenit ab Idea
et arte illius quod similiter creaturae erunt in deo ut ab ipso ut ab artifice procedunt.
Alii dicunt divinam scientiam esse primam rationem propter quam creaturae sunt
in deo, quia divina scientia est prima causa illarum est prior quam voluntas et etiam quam potentia executiva.
In hac re Dico primo creaturae continentur in deo tanquam in causa primo:

in essentia ipsius ut natura. 2°. in illius scientia. 3°. in illius voluntate et ultimo in potentia executiva. Ultimas et generaliter partes dicti, constabit ex dub°. 4ar. sequenti, ubi probabimus causam immediatam productionis creaturarum esse voluntatem divinam et potentiam executivam. Probatur quoad alteram partem, quia ante voluntatem et potentiam executivam creaturae sint in scientia divina emineter probatur quia cognitio praecedit voluntatem quia prius deus cognovit creaturas ut fieri possent quam velit voluntas illas producere.

Sed objicies hoc probare de actu voluntatis ut scilicet prius deus intelligat creaturas quam illas actu velit cum nihil sit volitum quin praecognitum, tamen non probat prius esse creaturas in scientia actuali quam sint in potentia voluntatis quia prius cognoscimus deum habere potentiam voluntatis quam intellectionem actualem quia illa est actus primus, hic vero secundus. Et confirmatur. nam revera in deo datur potentia executiva quae etiam dicit actum primum quia prius cognoscimus creaturas esse in illa potentia executiva quam in scientia actuali dei. Resp°. ad 1. in verum quidem esse si daretur potentia voluntatis in deo, tamen hic non datur respective volitionis essentialis, sicut diximus de potentia intellectiva, quae enim non esse plus quam sextum, neque est auctor qui oppositum dicat sed conveniunt in hoc omnes doctores Molina Cumel et alii infra q. 19. ar. art°. 4°. Cum sit tamen in deo datur actus volitionis ante illum aut praecedat actus intellectionis prius creaturae dicuntur esse in intellectione quam in volitione, et si daretur potentia voluntatis, etiam daretur potentia intellectiva

ua in qua tdi prius esset creature quam inuolutate, et etiam prius quam in scientia actuali, sicut et intellectus e his oibus prior. Ad confir. 1.° dicimus respectu eiusdem priorem quidem esse actus 1.mi quam actus 2.di ut prior est potentia intelligendi quam actus intelligendi, respectu aute diuer sorum negamus illud esse necess.m quod potest hoc modo in actus 2.° in uno genere esse prior quam actus primus in alio genere. 2.° respo demus dato illo, negamus tn consequentiam quando actus 1.° no e primus simpliciter sed tm respectu alterius, tdi n, actus primus no e prior quam actus 2.°: v.g.a cognitio e principium uolitionis et ita respectu illius est quasi actus primus, quod tn absolute cognitio est actus 2.° prop terea absolute actus 1.° no est prior quam actus 2.° Et ita e in proposito nam potentia executiue e actus uoluntatis diuinae ut e principium creaturarum et ita ut absolute sit actus 2.° et in se potest ante illud immo et debet esse actus 2.° intellectionis, et scientiae diuinae.

Sed obijcies iterum deus per suam scientiam cognoscere se posse creaturas ponere; sed potest ponere illas per uolutate et potentiam executiuam ergo cognoscit se habere uolutate et potentiam executiuam, in quibus ut creature continentur. sequitur prius contineri in potentia executiua quam in scientia. Dr.° uerum quidem esse deum illud cognoscere, negamus 2.° consequentiam tdi existere potentiam executiuam et ita creaturas in illa sed tm esse obiectiue cognita, et hoc patet manifeste nam deus per suam scientiam cognoscit se posse ponere creaturas per uolitione et

sertur e in illo priori sadue no existere volitione, cu prior sit in tellectio q volitio, sufficit q. ut sit in ee obiective cognito. Et hoc modo etia tunc scietia divina e quia cognita q potetia executiva et ita quia erut creature in scietia q in potetia: ant. patet na deus p sua scietia cognouit ut diximus se posse facere creaturas: sed illas pot facere no modo p actu volutatis et potetia executiva, sed etia p ista met scietia q. cognouit tuc ipsa met scietia: Et cu deus cognoscat res ut hui velut fu ture sunt in productione aut creaturaru scietia divina sit causa prior q potetia ut diximus sequit. etia deu p sua scietia ita cognoscere et ita quia creaturas ee cognitas in scietia divi na q in potetia.

Pa. aut pars dicti nempe ante scietia divina creaturas ee in deo rone essetie divine ut natura e patet ex dictis s art. 5. dub. 9. in 2a. et 4a. ass. Et confir. na subs. dei et eius scietia sit causa creaturaru q. creature debet in utraq cotineri ut in causa: sed prior e ... ronem natura divina q eius scietias q. quia erut creature in natura divina q in scientia et hoc e comune dictu omnium doctoru dicetiu deu ee in oibus rebus prese te p essetia, presetia, et potetia, q. s. natura divina e causa et ita inmediata oibus creaturis. Ex quibus patet creaturas ut in causa p. cotineri in essetia divina ut natura e.

Dicimus tamen 2°: absolute loquendo creaturae sunt alio modo priori in deo quam ratione naturae divinae, primirum ratione essentiae divinae infinite perfectae.

Pro cuius explicatione [illegible] rationem essentiae et rationem naturae esse diversas ut patet ex 2° phys. disp. de natura, et docet S. Th. c. cap. 5 de ente et essentia, nam essentia dicitur in quantum per eam et in ea res habet esse, natura autem in quantum per eam res dicuntur ordine ad operationem; Ita S. Th. Dicimus ergo essentiam divinam sumptam ut essentiam et non tamen ut naturam continere in se eminenter omnes creaturas et cum ratio essentiae sit prior quam ratio naturae quod hoc est modo illius, et quia prius res consideratur esse in se quam in ordine ad aliud, sequitur prius deum continere creaturas [illegible] ratione essentiae quam ratione naturae. Propositio autem probatur quia in illo priori in quo concipitur essentia divina et non natura, concipitur illa infinita in ratione essentiae ergo concipitur comprehendens infinitam perfectionem essendi, ergo omnes creaturas non formaliter sed eminenter et sub altiori gradu perfectionis et consequentia quia si essentia dei infinita non contineret essentias creaturarum (quae saltem perfectionem aliquam dicunt sicut et entitatem) non esset omnimode et infinite perfecta quia deesset illi aliqua perfectio speciei et modi essendi, sicut si quantitas daretur aliqua infinita in ratione longitudinis, si etiam non esset infinita in ratione longitudinis et profunditatis, certe non esset omni modo quantitas essentialiter infinita, ergo ita etiam si essentia dei infinita esset in aliqua ratione particulari

si nō esset in quouis ratione et essentia nō esset totaliter et omni modo infinita in ratione essentie; sed essentia infinita in modo essendi debet continere in se oēs modos essendi. Vnde et modos essendi creaturarum.
Deinde qr sicut essentia est quid potentia prima operandi qd sicut prius est quam operari. Ita prius est esse quam posse operari eodem modo essentia est prior quam potentia radicalis operandi quae est natura quae sunt ipse diuerse rones ratio essentie et ratio nature quam una supponit aliam non supponit ratio essentie rationem nature ut est manifestum, ergo etc.
Preterea probatur ex scriptura ex illo exodi 3° ubi nomen suum expli cans deus Moisi inquit ego sum qui sum, id est ego qui in mea essentia habeo ipsum esse omne quantum modum essendi, et ad Romanos ii° ex ipso et in ipso sunt omnia ubi particula illa ex ipso denotat causalitatem efficientis per quam omnia procedunt et procedere possunt a deo; Illa vero particula in ipso denotat modum quo essentia diuina in ratione essentie continet crea turas, ut alia denotet modum quo ipsa essentia continet easdem creatu ras in ratione nature.
Probatur etiam ex Dionisio cap. 5° de diuinis nominibus sub finem ubi ita inquit continet deus res super exaltatam simplicem infinitatem suam ubi con tinentiam rerum totam attribuit infinitati essentie diuine quamuis etiam postea tribuat etiam eidem causalitati. Hec etiam est aperta sententia D. T. 3 contra gentiles c. 4 art. 2 ubi duas affert rationes ad probandum oēs perfec tiones creaturarum esse in deo, una est quod potest creaturas producere

et altera e ex infinitate essentie divine. Ex quibus patet creaturas duobus modis dici eminenter contineri in deo nimirum et quod ab ipso pe sunt, quoniam quod est contineri in ipso ut in natura, et quod deus in se est infinitus in ratione essendi, quod est continere in ipso creaturas ut in infinita essentia.

Quod si obijcias in creaturis non ex uno eo quod una est perfectior alia continet illam eminenter nam homo est perfectior quam sit sol vel lapis et tamen istas non continet eminenter ergo etiam si deus sit perfectior et infinite perfectius quam creature non ex hoc capite solum continebit illas eminenter. Respondetur primo negando consequentiam et ratio diversitatis est quod creatura quaevis tantum dicit perfectionem in tali genere unde quamvis sit perfectior quam alia creatura non propterea debet illam eminenter continere quia sunt diverse perfectiones certe et determinate, at primo in deo valet quod dicit perfectionem non in aliquo genere tantum sed omnino, data in quovis genere et modo et sunt perfectio impossibile vel possibile dari. Creatura infinita in aliquo genere illam contineret omnem perfectionem illius generis tamen interius etiam si alias non posset producere, ut si esset albedo infinita contineret omnes gradus possibiles 2do intensione specificam exemplum est 1. tunc ubi T. Respondeo 2o respondendumque etiam in creaturis illud valere nimirum ex eo quod creatura est perfectior alia non quomodocumque sed sub certo modo et ratione, sequi illam aliam eminenter continere nimirum ex eo quod est talis essentia perfecta in tali gradu et modo essendi ut

ab ipso sequatur esse principium radicale operandi, et hoc est aper tus quia in quauis natura creata est prior ratio essentiae quam ratio na ture, quia in ratione essentiae illa creatura quae per alias potentias necess. continebit illud si non formaliter saltem eminenter et hoc agente colli gitur ex natura uniuoca ad effectum in qua 2^m rationem essentiae co tinet effectum idem ipse cum essentia naturae ut in essentia hominis continet h^o. producendi in ratione essentiae uniuoce et ex hoc sequitur ut h^o. potest produ cere hominem eiusdem uniuoce, quia idem erit in causa equiuoca ut prius in ratione essentiae contineat effectum non uniuoce sed eminenter. Neque est mirum quod rationem illam priorem per posteriorem explicemus ut essentiae sint incognitae et per effectus manifestentur.
Ad argumentum quod initio dubii proposita Dico: Ad primum creaturas fieri adeo libere et non naturaliter quia principium primum agendi est liberum neque voluntas, et alias libera dicitur vel naturalis in principio primo ut patet in actionibus liberis creatis, ad quas causae naturales concurrunt neque intellectus et obiectum, quia tamen principium primum est liberum neque voluntas propterea illa sunt libere, et scriptura loquitur de causa litate totali et completa dei respectu creaturarum quae libera est.
Ad 2^m Dico quod primum agente esse falsa nam solis est causa audentis in qua tamen audens non continet formaliter sed tamen eminenter et analogice eodem quia modo continetur creaturae in deo.
Ad ultimum negamus illud etiam in artifice creato, nam artifex co

tinet effectum artefactum, 1º in natura sua, 2º in intellectu sive Idea, 3º in voluntate, et ultimo in sua potentia executiva, et de hoc ultimo in quo est dubitatio patet, nam per potentiam executivam coniungit unam rem cum altera vel separat unam rem ab alia, ex coniunctione n. illarum rerum oritur ordo et compositio in qua formaliter consistit opus artificiale, quod ex diverso situ et rerum ordine oritur figura ut patet ipsa experientia, hanc vero compositionem et unionem efficit homo mediante potentia executiva et motiva localiter, cum autem deus non solum producat ordinem sed etiam ipsas met res fit per intellectionem et potentiam executivam sequitur creaturas in his omnibus eminenter contineri.

4um dub. 4ª dub. 1º est an divina scientia sit causa inmediata productionis creaturarum. Bañez tenet illam esse inmediatam quod deus producit creaturas inmediate per imperium pepetis 1º fiat lux et facta est lux: sed imperium est actus scientie practice cum sit actus intellectus (q. etc.).

2º quod scientia divina habet rationem artis sed effectus artificiosi principium eius, primum non est voluntas artificis sed ipsa ars (q. etc.). Unde colligitur scientiam dei simpliciter loquendo non modo esse primum principium productionis creaturarum sed etiam principalius, hoc probat quod ars artificis principalis concurrit ad effectum artificiosum quam eius voluntas eo quod ipsius effectus artificiosus non respondet voluntati sed potius arti (q. etc.).

Supponendum est in hac dub.ne ad productionem creaturarum concurrere ex parte dei inter alia scientiam divinam, voluntatem, et potentiam executivam, itaque te

1° T. infra q.° 25.a art.° 5.° ad 4m et ibi pbat, Et videndi clodo[?] [illegible] adducendi quamvis oia ista sint ide in deo. Hoc supposito.
Sit p.a ass.° slertissime et de fide creaturas no fieri adeo p[illegible] scientia sed concurrente etiam divina volutate pbat. ad Hebreos. p.° [illegible] [illegible] oia 2m consiliu voluntatis sue, Apocalipsis 4°. tu creasti oia [illegible] propter volutate tua erat et creata sut, genesis p.° dixit deus fiat lux et facta e lux et psalmo 32°. ipse dixit et facta sut, dicere aut deo [illegible] imperiu eficax ut poducat res, imperiu aut vel dicit actu vo luntatis, vel saltem illu requirit et no tm dicit actu intellectus 2. omnes. pbat. rone. na in arte creata costat illa no agere nisi medi ante volutate, aqua applicat ad operadu teste A.[?] 3.° de aia cap 9.° et 10. et 9.° metaphysice cap.° 2.° et pbat. quia intellectus et vole [illegible] gudetq sut in intellectu sat subiecta volutati, tamquam potetie ronali et libere, [illegible] no possut agere nisi ex motione volutatis. Et sicut for ma natis est principiu nate sicca patet ibi approximatu no ut dat esse sed ut e natura dicens ordine ad operatione qua rone ubi sit naturae determinata ad agendu natur operat. Ita potetia ronalis [illegible] modi e intellectus et scientia in ea, est principiu agedi, no ut scie tia et intellectus absolute sed ut dicit ordine ad actione, no quide ordine natem cu no sit determinata naturaliter ad agedu eo quod potetia e ronalis, [illegible] ut determinet, requirit volutate q principiu sue determinationis. Ratio, sec e D. T. hoc loco. Et h intellectus in sua

actionibus immediatis et elicitis quae sunt intelligere non usque adeo dependeat a determinatione voluntatis quia aliquando preveniunt intellectiones naturales motionem voluntatis, tamen respectu actionum externarum quae exercent ab alia potentia ut a potentia executiva magis dependet a voluntate sicut et potentiae ipsae externae ut moveant et suas exerceant operationes dependent a voluntate et hoc magis est verum in deo in quo potentia executiva est ipsamet voluntas ut efficaciter volens creaturas fieri.
2.a ass.o sola divina voluntas ut potentia est executiva est causa immediata productionis creaturarum scientia vero mediata, sententia est communis omnium doctorum hic hoc loco et infra q. 25.a citata et clarius de veritate q. 2.a art. 14.o ubi ita ait, a scientia non procedit effectus nisi mediante voluntate sicut a sensu nunquam exit actio nisi mediante virtute quae in quibusdam idem sunt scientia et voluntas ut in deo in quibusdam aut sunt diversa, unde inter scientiam dei quae est causa rerum et ipsas res causata invenitur medium ex quo dei scilicet divina voluntas idem dicunt Capreolus ubi est quaestio in q. d.o 31.a q. 2.a in 2.o art., Aegidius d.o 38.a q. 3. Idem Durandus et Paludanus, Argentina art. 2.o Molina et Cumel hoc loco. Probatur aut ratione ex s. Thoma quia causa indifferens non agit nisi determinata per aliud, scientia aut dei est indifferens ad producendum Petrum vel Paulum ergo ut producat Petrum et non Paulum determinatur a voluntate divina.
Deinde quia cognitio intellectualis tamen movet voluntate immediate quod

idē ē ordo inter actū uolūtatis et actū intellectꝰ qualis reperit inter potētiā uolūtatis et potētiā intellectꝰ. sed sentissimū ē potētia uolūtatis ēē immediate cōiunctā potētię intellectꝰ et ꝯ̄ ſ idē erit dicendū de actibꝰ istarum potētiarū, unde cogni tio immediata causa erit actꝰ uolūtatis, et istꝰ actꝰ exterioris. confir. q̄ cognitio siue obiectū cognitū ꝙ̄ hoc specificat opera tionē externā quatenꝰ ordinat ad illā ut principiū illiꝰ: sed cognitiō siue obiectū cognitū nō ordinat absolutaꝭ principiū ope ris exterioris nisi ut uolitū ſ: mediate actu uolūtatis.

Vltimo q̄ cognitio intellectꝰ intādo mouet uolūtatē inquātū proponit ipsi ut uelit attingere et operatiōnē externā, deinde uo lūntas imperat potētię executiuę ut operationē exequat: idē uult ut potētia executiua tali et tali modo operationē exequat ad istud uō imperiū immediate sequit ut potētia executiua ope rationē exerceat eo modo quo imperat a uolūtate ꝙ̄ et. Hoc ipsū ē uidere in Angelo cognouit nā Angelꝰ motū celi hoc modo esse tanta uel tanta uelocitate ēē faciendū, hęc cognitio determinat immediate uolūtatē ut uelit motū celi ita ēē faciendū ꝑ potētiā loco motiuā, postea uolūtas hoc ipso q̄ uult imperat sibi met ut potētia ē loco motiua ut ita moueat, et ita immediate ef ficit motꝰ localis a potētia loco motiua, specificat aūt media te ꝑ ipsā cognitionē, eodē modo ē philosophādū in deo respect

productionis creaturarum. Et ultimo quod si inmediata causa creatura videtur scientia ut haec sit causa naturalis et non libera productio creaturarum non sequitur adeo esse libera quia actio a causa inmediata sumit denominationem.

Dico 3.° voluntas divina si consideretur ut voluntas determinat quidem et scientia divina et se ipsam ut potentia est executiva ad producendum hunc vel illum effectum hoc vel illo modo quod est determinare quo ad exercitium posterior 2.° effectus inmediate producitur a potentia executiva. Probatur quia deus per suam omnipotentiam potest infinitas creaturas producere et infinitis modis per suam etiam scientiam naturalem cognoscit infinitas creaturas possibiles et infinitos modos quae omnia proponit voluntati divinae ut ipsa eligat quas maluerit producere ad finem etiam sibi propositum, voluntas quidem divina eligit ut producat has et non alias, hoc modo et non alio. Et ita determinat tam potentiam executivam quam scientiam quo ad exercitium id est quod in actu et in exercitio actu producat istas creaturas et non alias, postea 2.° hac determinatione facta producuntur creaturae eo modo quo dictum est in 2.° dicto. Ex quo patet inter actum illum voluntatis quo eligit deus producere has creaturas et non alias, et potentiam exequentem non mediare alium actum cognitionis in quo consistit imperium. Et patet magis quod in primis dubium est satis a doctoribus, est ne imperium post electionem voluntatis, quod sit actus intellectus de quo q. 2.a q. 17 a. 1. Et id quod doct. tamen servandum est etiam in D. T. post imperium in intellectu esse in voluntate alium actum

qui dicit' usus et hinc esse immediatum respectu potentiae executivae et
illius actus ut docet 1a. p. q. 2. q. 16 art. 4. Itaque voluntas
v.g. eligat ire in agrum, deinde intellectus dirigeret voluntatem ut man-
det executioni quod elegit nempe ire in agrum id est indicat intellectus
hic et nunc convenire efficere in agrum, post istum actum sequitur alius
actus in voluntate qui dicitur usus activus et est applicatio activa po-
tentiae loco motivae ad efficiendum in agrum, quo scilicet actu voluntas vult
per modum movendi ire in agrum, id est volo ire in agrum modo, et ad istum
actum qui dicitur usus activus sequitur potentia exequens et elicit ipsum
motum localem, ita est philosophandum in deo, ut post electionem qua
deus eligit producere has creaturas sequitur in intellectu divino in-
dicium imperium doctrinae D. T. quo intelligit deum esse convenientem
producere has creaturas tali tempore loco etc. post quem actum in vo-
luntate datur usus id est applicatio potentiae executivae ad producendas
creaturas quo quidem actu voluntas divina vult per modum movendi
id est volo creaturas tali tempore esse etc. Et ad istum actum immediate
potentia executiva elicit productionem creaturarum pro tali tempore
loco etc. Quare falsum est imperium esse magis causam immediatam
productionis creaturarum quam voluntatis actum, quidquid crediderim in deo
praesertim non esse collocandum illud imperium quod sit actus intellectus
post electionem divinae voluntatis, ita quod datur in creaturis quod propterea
forsan in nobis datur tale imperium, quod ante electionem non cognoscimus

nec penetramus omnes convenientias et consequentias propter quas conve
niat aliquod opus efficere, postea vero electione facta facilius inqui
rimus ex motione voluntatis iam affecte et applicate ad illud bonum
et propterea post electionem datur in intellectu nostro noua cognitio
et nouus actus qui dicitur ingenium hoc autem in deo agentium non repe
ritur, quia scientia illa naturalem praecedens omnem actum voluntatis
et electionem perfectissime cognoscit omnes creaturas, omnes modos et con
gruentias propter quas debeat hoc vel illo modo produci, immo et scien
tiam conditionatam de qua art. 9. 1. Deus ante electionem perfectissi
me cognoscit omnia quae futura sunt sub conditione si res producatur ab ipso
deo in hoc vel illo ordine rerum, et ita ingenium in deo non erit nisi
actus voluntatis efficaciter eligentis ex praevia cognitione sive cog
nitio praevia ad electionem, una cum ipsa electione et hoc modo in
genium erit unum quod aliud includens duos actus, si autem sit electio tantum
erit unum per se et hoc videtur magis conforme de quo plura infra.
Unde ista electio voluntatis sive ingenium erit unus actus appli
cans potentiam executivam ad operandum. Ex quibus sequitur scientiam
naturalem esse causam remotam creaturarum primam vero esse potentiam
executivam. Utrum vero voluntas sit etiam causa immediata dependet
ex alia quaestione de qua p. 2. q. 9. a. 1. actus qui elicitur a potentia
exequente sit etiam a voluntate ingeratur physice ita ut voluntas per
suum actum sit causa illius producens una cum potentia v.g. locomotiva

motu locale, si hoc n, alius e tunc motus localis no modo erit imme diate a potentia loco motiua tanq a principio eliciente illud, sed etiam erit immediate a uolutate seu ab actu illius elicito tanq a causa imperante et ita motus localis communiter dicitur actus imperatus a uoluntate. si aut uoluntas mouere alias potentias ad operandum tm est illas applicare ad operationem tunc operationes aliarum potentiarum ut v. g. motus localis in potentia loco mouente tantum erit immediate ab istis potentiis et no a uoluntate, et eodem modo est philosophandum in deo et etiam in Angelo in quo potentia loco motiua no distinguitur realiter ab ipsius uoluntate.
Ad arg. a^m^ ergo Banes patet solutio nam quamuis detur imperium in intellectu quod in deo salte negamus dari, nunq tn erit causa immediata operationis potentie executiue neq in scriptura aliquorum dicitur tm hoc n. habet fuisse creaturas productas ex efficaci uoluntate dei.
Ad 2^m^ concedimus immediatam causam productionis creaturarum esse uolu tatem ut potentia est executiua, nam ut uoluntas est debitum dicimus ex obiectis effectus habet quod specialis speciei, ergo debet dari causa efficiens a qua recipiat tale esse specificum no potest haec alia esse nisi cognitio ergo etc.
Resp. immediate accipere a potentia executiua applicante a uoluntate ad taliter operandum, potentia aut executiua accipit a uoluntate, et haec accipit a cognitione et ita cognitio est quidem causa prima specificationis in effectu, no aut causa proxima et inmediata. Ex quibus etiam patet principalem causam productionis creaturarum no esse scientiam in quo etiam falsus fuit Banes quod causa principalis illa est

quod sit causa 2.a et prima respectu effectus huiusmodi aut Spec. sa executiua. Nec obstat arg.mo illius, quod s. effectus assimiletur arti non sicut actus voluntatis causa principalis est voluntas ut est manifestum, quia ab ipsa elicitur, licet actus vitalis ipsius et in volu[ntate] ... assimilatur cognitioni a qua sit specificatione. Ita etiam licet productio creaturarum assimiletur arti et scientiae diuinae non propterea scientia erit causa principalis illius.

Ar.t 9.us V. Deus habeat scientiam non entium?

Conclusio est affirmans, ita ut eorum quae vel habebunt esse in aliqua differentia temporis habeat Deus scientiam visionis, eorum quae vero nunquam habebunt esse cum tamen sint possibilia habeat scientiam simplicis intelligentiae. 1.

Pro 1.a dub.o est an diuina scientia sit distinguenda in scientiam visionis 2. dub.o et scientiam simplicis intelligentiae et quid vnaque sit. Circa primum est ... fere auctores conueniunt in diuisione adducta ut scientia diuina sit vel visionis etc. Ita in 1.o sententiarum Diuus Albertus d. 36.a art. 9.o Dur. d. eadem q. 1.o Palatius d. 35.a disputatio unica, Maior d. 38.a q. 2.a Gregorius d. 39.a q. unica, Marsilius q. 38.a art. 4.o et q. 40.a art. 2.o In 3.o sent. Diuus Albertus d. 14.a art. 9.o Scotus q. 2.a Sotus t. ibi q. 1.a art. 2.o questiuncula 2.a et 1.o 5 gentes cap. 66. Capreolus et Ferrara locis citatis, Zonzinas, Major et alij adducti 1.a 2.ae q. 3.a art. 5.o, et sequentibus ubi de hac re

suis eximus Molina et valentia hoc loco, Patet etiam ratione adducta a 1°. T. Circa 2.m ~ °. quid unaquaeque sit harum scientiarum non conveniunt omnes Ita servat: Alanus, Gabriel, Gregorius Ariminensis Bassolis, Franciscus Mairo de Cordoba lib°. 2°. quaestionarii q. 11.a dubio 1°. in 2°. ... et alii existimant notitiam intuitivam esse illam virtutem cuius habetur iudicium evidens immediate de re quod existat vel non existat et etiam de aliis quantum de talibus, et contingenter conveniunt rei ut quod sit magna vel parva, sedeat, vel stet etc. Notitia aut abstractiva est seu simplicis intelligentiae ex virtute cuius non quod fieri iudicium evidens de rei existentia vel non existentia, quod habeat has vel illas circumstantias etc. Et hoc modo notitia abstractiva erit duplex una universalis abstrahens a singularibus ut conceptus speciei, generis, vel transcendens, Altera singularis abstrahens tamen ab existentia rei vel non existentia quod per illam non possumus iudicare evidenter de re quod existat vel non existat, talis est notitia illa quae remanet in absentia rei singularis antea visae. Similiter dicetur notitia abstractiva, talis nimirum illa qua cognoscimus rem quam nunquam vidimus formando conceptum alterius rei quam vidimus ut cum audito Roma formamus conceptum alterius urbis quam vidimus: Notitia etiam est qua cognoscimus rem in aliquo prius cognito ut quod, ut cum cognoscimus Caesarem in imagine eius ita dicitur talis notitia abstractiva quia per illas evidenter non iudicamus existentiam vel non existentiam, alias quam circumstantias

rei cognite. Ex quibus patet 2^m^ hanc doctrinam notitiam simplicis in
telligentiae differre specie, cum differat et in modo repraesentandi obiectum et
etiam in re repraesentata et cognita. Patet etiam 2°: quid sit notitia utraque,
Etenim notitia visionis erit sive intuitiva per quam Deus iudicat de rebus
quod existant vel non, et habeant has vel illas circumstantias vel non id quod
evidenter in ipsis met rebus. Notitia 2°: abstractiva sive simplicis intelli
gentiae erit per quam Deus cognoscit creaturas secundum attributa essentialia vel com
munia tantum non consideratis aliis: quam propterea dicitur abstractiva sive simpli
cis intelligentiae, quia a nobis quasi abstrahit et praescindit ab aliis cum quibus
re ipsa est et de quibus est scientia, similiter scientia Dei qualiter termi
natur tantum ad essentiam et non ad existentiam dicitur scientia abstractiva propter
eandem causam.
Communis tamen sententia est scientiam visionis sive intuitivam esse per quam cognoscit
de re illius actualem existentiam aliis conditionibus quae illam a parte rei se
quuntur Deus in ipsa met re. Ita s. Th. 1. p. hic ubi omnes illius interpretes et
doctores communiter Capreolus Scotus Dur. Alphonsus a Toleto. Maior
Ferrinas et alii supra citati. Et 2^m^ hanc ergo scientia visionis in Deo erit
per quam cognoscit Deus ea quae actu habent existentiam 2^m^ omnes modos accidentia
eos illorum sicut n. illud nos dicimur videre quod actu existit nobis praesens
sic est ita Deus illud dicitur videre quod ita cognoscit ut simul actu existat
saltem obiective, et ita sit praesens divinae notitiae 2^m^ se esse actuale
scientia 2°: simplicis intelligentiae sive abstractiva dicitur per quam Deus vel tantum

cognoscit ea quae sunt possibilia, non tamen existentia actu, vel si sint existen-
tia actu tantum cognoscit illa secundum rationes formales abstrahendo ab existen-
tia.

2. dub. 2um dubium qua ratione istae duae scientiae distinguantur in deo. De distinctio-
ne istarum scientiarum in creaturis iam diximus 1o. 2e. loco citato, nunc
tamen agimus de his in deo. Sit 2am. opinionem Gabrielis Occam, et Cardinalis
constat illos non distingui nisi tamen ratione incompleta quia secundum rationem propriam
scientiae divinae quae ex parte obiecti cogniti, nam scientia divina si complete
et perfecte sumatur est illa quae cognoscit totum obiectum secundum omnia quae habet et
non habet; et cum haec ratione dicatur ab his auctoribus scientia intuitiva omnis
scientia in deo si complete sumatur erit intuitiva, quare abstractiva
collocabitur ex eo quod a nobis incomplete et partialiter accipiatur, quem-
admodum incomplete accipitur essentia universalis ut abstracta a singularibus.
Sit 2am. hunc modum scientia visionis addet 2am rationem nostram perfectionem
realem supra scientiam simplicis intelligentiae perfectionem inquam realem
realiter distinctam suae non hoc patet quod cognoscere hominem in indi-
viduo perfectionem realem dicit supra perfectionem quae dicit cognoscere hominem
tantum in specie sicut individuum cognitum perfectionem realem addit supra speciem
et similiter existentiam supra essentiam. Unde 2am. haec sententia scientiam
visionis propriae dicit attributum divinum distinctum ab omnibus aliis attributis
etiam ab attributo scientiae simplicis intelligentiae, quod novam rationem forma-
lem et perfectionem importat in ratione cognitionis. Illud 2, de attributo

in deo qd perfectionem dicit in deo superaddita essentie distinctas g
ab aliis, quadisque diximus) non esset atributum completum sed in completum
in quo distingueret. scientia visionis ab aliis atributis, iustitia misericor
dia etc. g attributa sunt completa eo qd ratione formali completa et
totaliter dicit ab aliis distincta, scientia vero visionis non completam
et totaliter dicat, sed ex ipsa et scientia simplicis intelligentie vocalis cat
totalis et completa ratio scientie.
Tota dub. Dico 2do aliam opinionem quam sequimur, quod differant formaliter
vel ratione ex parte scientie ita ut una super aliam dicat addere perfectionem
realem ut diximus 2o priori sext. anno. Et pars affirmans probat. quod
scientia visionis cognoscit aliquod obiectum qd non cognoscit scientia
simplicis intelligentie ergo necessario una scientia distinguet ab alia ex
scientie numerum propter ordinem diversitatis diversa obiecta cognita
... probat. quod scientia visionis cognoscit actualis existentia rerum in actu
... scientia autem simplicis intelligentie tantum cognoscit essentia et
... ut possibilis sed existentia in actu quid reale addit super se ipsa
possibili ergo etc. Confir. quod perfectio est in deo cognitio dei ut
... continentis creaturas, ergo cognitio dei ut eminenter continentis
... creaturas novasque realitates illarum nova dicit perfectionem:
... scientia visionis cognoscit essentia divina ut eminenter continet
... creaturas actu existentes in aeternitate, scientia vero simplicis intelli
... cognoscit essentia divina ut eminenter tm continet creaturas ut

possibiles (ut patet ex). Ultimo in creaturis scientia visionis perfectiorem addit scientiae abstractivae, ergo et in deo. Ant. patet, nam qui cognoscit Petrum actu existentem perfectius et clarius cognoscit Petrum quam qui illum tantum ut possibilem cognoscit, immo et plura cognoscit; ergo scientia similiter erit in deo.

Dico tamen primo scientiam visionis et scientiam simplicis intelligentiae in deo tantum distingui 2m rationem nostram non ex parte scientiae quae in ipsa reperiatur fundamentum huius distinctionis, sed tantum ex parte creaturarum intrinsecum et ita tantum distinguentur, quatenus scientiae est aliquid extrinsecum. Unde scientia visionis nullam superaddit perfectionem alteri scientiae, quare neque attributum erit. Haec sententia est plus quam certa, est D. Thomae 1. p. q. 2. a. ... de ... ad 2m ubi dicit nullam in ... relationem importari ex parte scientiae sed tantum ex parte rei scitae. Ferrariensis ... Molina ... Valentia ... Probatur aut quia obiectum utriusque scientiae est dictum et cognitum est ... omnino (ut patet). consequentia tenet ... scientia specificatur et distinguitur per obiectum in esse obiecti et ... noscibile est. Ant. probatur quia illud omne quod cognoscit per scientiam ... cognoscit per scientiam simplicis intelligentiae v.g. in Petro existente (qui cognoscitur per scientiam visionis) et reperiuntur essentialia ut quod sit animal, quod sit homo, et reperiuntur substantialia, ut quod sit existens, et accidentalia sive intrinseca sive extrinseca ut quod sit albus

..er, qd sit in hoc vel illo loco, hac vel illo tempore etc. Hec c...
... in Petro possibili (quia cognoscit per scientiam simplicis
intelligentiae) etc. Respondetur per scientiam visionis cognosci aliquid al...
actualitatem omnium predicatorum quae quidem non cognoscit per scientiam
intelligentiae. Contra est quod haec etiam actualitas cognoscitur per sci...
simplicis intelligentiae absolute quamvis non in ... exercito
... hoc quod est actualitatem illud esse in actu exercito nulla addi...
... cognoscibilitatis ... se ipsam absolute cognitam. Dices per sci...
... visionis cognosci futuritionem creaturarum. Contra est quod crea...
... futuras nihil ponit in creaturis, nisi tantum quid extrinsecum, ...
determinationem divinae voluntatis a qua habet ut illae sint fu...
... ergo creaturarum nihil de novo cognoscet in creaturis per
scientiam visionis quod non cognoscat per scientiam simplicis intellige...
immo neque ex parte Dei, quod decretum divinum actuale nullam perfectionem
addit ... se ipsum ut dicit possibilitatem producendi creaturas actu vel
... producendi illas actu ut dicemus infra q. ... Unde ... cognoscit
... decreti actualis non addet perfectionem nullam cognitione
... decreti ut possibilis.

2°. ... principium cognoscendi creaturas quae non sunt et cognoscendi
creaturas quae sunt est idem omnino invariatum, neque essentia divina ...
potentia divina quae nullo modo variatur per hoc quod Deus volu...
... voluerit creaturas producere, ergo cognitio erit etiam ...

...iata. Confir. qd cognitio diuina de creaturis no ...
...odo a creaturis (q. o que effecta erit sive existat ille
...onfir. 2° deg modo no ht scientia uisionis de rebg q...
...eg facte sut, si q scientia uisionis perfectione adderet
...inglis intelligentia, sequeret. modo scientia illa sim...
...entie de rebg possibilibg carere illa perfectione q su...
...tia uisionis: vtile et scientia diuina modo de rebg ...
... imperfecta et no infinite perfecta qd e plus q falsu...
...uia. ... Ambrosig lib° 5° de trinitate cap. ...
...nouere eag no sicut ea q sut iuxta illud Pauli a...
...qui uocat eag nō sut tāg eag q sut.

...Primo scientia uisionis absolute potuit no ee in deo ...
...addit perfectione consequentia e eadem qd sicut deo
...mutanj etiā s diuina potestia ita no pōt ab eo perfectio...
...intrinseca auferrj: Ant. 2°. probat. nā deg libere uolu...
...ad pducere in tempore itaut potuerit no uelle (q si...
...uelle ut creature esset potuit etiā no velle ut scientia ...
...esset in ipso; patet cōsequentia qd scientia uisionis e de ...
...tis.

...ae. q in contrariū dr. Ad p... diuina illud omne ...
...nō cognouit per scientia uisionis cognouit per scientia ...
...quare negat. Ant: Ad probationē dr. p scie...

nō cognoscit essentia diuina ut eminenter continentē aliquas creaturas de nouo vel aliquo modo nouo, sed tm̄ 2.m quādā relationē rōnis causæ actualis, ad effectū in actu sic ita scientia uisionis ratione distinguet a scientia simplicis intelligentiæ ex pº obiecti primarij et immediate cogniti, quamuis etiā illa relatio rōnis cognoscit p scientiā uisionis cognoscat. etiā p scientiā simplicis intelligentiæ.

Ad 2.m respondemus cōcedendo in creaturis addi pfectionē p scientiā uisionis quia cū cognitio creata sit finita dependeat ab obiectis sicut et ab ipsis specificat. pficit in euidentia claritate et certitudine p præsentiā et existentiā obiecti actualē At vº cognitio diuina neq dependet neq specificat a creaturis ē etiā infinite pfecta ante oem̄ determinationē diuinæ voluntatis et ita nullo modo pficit p hoc quod efficit scientia uisionis.

3.a Dubitatio quenam cognoscantur per scientiā simplicis intelligentiæ

... in hoc art.º inquit cognoscit p istā scientiā q sunt in pot. ... actiua vel passiua in potentia etiā opinandi vel imaginandi ... neq sunt neq erunt et hæc appellat nō entia Et ita ... nō entia sunt induplici dr̄ia nā quædā sunt q in se ipsis ... entia. sunt tn̄ entia in potentia aqua possunt fieri et habent ... entia possibilia, alia sunt q neq in se ipsis neq in ... pal ...

...lere ...

...iata. Confir. qd cognitio divina de creaturis nō de...
...odo a creaturis q. ogue qfecta eius suie existat ille...
...onfir. 2° deg modo nō ht scientia visionis de rebg q...
...eg facte sūt, si q. scientia visionis qfectionē adderet...
...ingulis intelligentie, sequeret modo scientia illa sing...
...etie de rebg possibilibg carere illa qfectione q suq...
...tia visionis: vt de et scientia divina modo de rebg pos...
...s imqfecta et nō infinita qfecta qd est plus q falsu...
...uit s. d. Ambrosig lib. 5. de trinitate cap...
...noscere eas nō sicut ea q sūt iuxta illud Pauli ad...
...ui vocat eas quae nō sūt tanq eas q sūt. §
Primo scientia visionis absolute potuit nō ee in deo...
...qaddit qfectionē consequentia eiusdē qd sicut deg...
...mutari etiā qr divina potestia ita nō pōt ab eo qfectio...
...intrinseca auferri: Ant. 2. qr nō deg libere volui...
...ad qducere in tempore itaut potuerit nō velle q si...
...velle ut creature essent potuit etiā nō velle ut scientia...
...esset in ipso; patet consequentia qr scientia visionis est de crea...
...ris.
...ad 2. q. in contrariū Dr. 1. qr divinus illud omne ce...
...b. cognovit qscientia visionis cognovit qscientia ...
..., quare negat Ant: Ad qbationē Dr. qr scie...
nō

eg noci essentia divina ut eminenter continente aliquas creatu
dē novo vel aliquo modo novo sed tm 2.m quadam relatione
is cause actualis, ad effectum in actu, et ita scientia visionis co
re distinguet a scientia simplicis intelligentie ex parte obiecti
rij et immediate cogniti quamuis etiam illa relatio cognis q
ut. scientiam visionis cognoscat. etiam scientia simplicis intelli
ntie.
2.m respondemus concedendo in creaturis addi perfectionem scientiam
sionis quoniam cognitio creata sit finita dependeatque ab obiectis
ut et ab ipsis specificat. efficit in euidentia claritate et cer
itudine presentiam et existentiam obiecti actualem At vo cognitio
uina neque dependet neque specificat a creaturis etiam infinu
ecta ante omnem determinationem diuine voluntatis et ita nullo
modo efficit hoc quod efficit scientia visionis.

3.a Dubitatio quenam cognoscantur per scientiam simplicis intelligentie

as Ergo in hoc art. inquit cognosci scientiam quae sunt in po
ia actiua vel passiua in potentia etiam opinandi vel imaginandi
amen neque sunt neque erunt et hec appellat non entia Et ita ex
no entia sunt in duplici differentia nam quedam sunt quae in se ipsis
no entia. sunt tamen entia in potentia aqua possunt fieri et
ul entia possibilia, alia sunt quae neque in se ipsis neque

huiusmodi sint impossibilia ut chimera etc. Et de his possibilibus dubitatio est circa entia possibilia dixerunt auctores qui illi dicti sunt ... sent. in q. dub. Corduba et alii omnia entia possibilia cognosci a deo intuitive et scientia visionis, et hoc ad consequendum ad suam sententiam: Probat quia omnia deus cognoscit immediate cum inter deum cognoscentem et creaturas cognitas nihil aliud mediet cognitum, non deus quia est ipse met cognoscens ergo cum cognitio immediata alicuius rei sit intuitiva illius, sequitur etc.

2°. deus tam ea quae sunt quam quae non sunt cognoscit eodem modo ergo cognitio sit eadem: Ant. probat quia nullo modo variatur cognitio divina ex variatione rerum, immo neque ex decreto divine voluntatis ut ... dub. precedenti.

Ultimo quia deus omnes creaturas sive sint future sive non cognoscit in sua essentia divina ergo cognoscit eodem modo. Unde et scientia erit eadem patet consequentia quia scientia non tam sumit speciem a re cognita quam a modo cognoscendi.

2a sent. est Alphonsi a Toleto in prologo q. 1 art. 3 in 2. ubi dicit deum nullas creaturas cognoscere intuitive, sed perfectionis cognitione quam ipse intuitivam appellat. Primum probat ex Aug. saepe in ... perioribus citato dicente deum nihil extra se intueri. 2° quia deus creaturas cognoscit in alio non in se ipsis hoc autem est ... [illegible] ... intuitive quae debet terminari in rem ipsam in se ... nos in via non intuitive sed abstractive cognoscimus

2a

pars probat. quod cognitio rerum in essentia divina est perfectior quam sit cognitio earumdem in se ipsis quae erit intuitiva.

Deinde circa impossibilia et entia chimerica et fictitia existimant Banes cognosci illa adeo quod habent esse in potentia imaginativa ex quo videtur colligere propterea deum cognoscere haec entia fictitia quod cognoscit nostram imaginationem a qua possunt fingi. Alij vero dicunt haec impossibilia non cognosci adeo in particulari sed tantum in communi.

In hac re sit 1a assertio: loquendo absolute deus cognoscit non entia est de fide ecclesiastici 23o: domino deo antequam crearet omnia sunt agnita et sic et post perfectum respicit omnia, Hieremie 1o: priusquam te formarem in utero novi te, et ad Rom. 4o: vocat ea quae non sunt. Probatur etiam ratione de entibus possibilibus quae eminenter continentur in essentia et potentia divina ergo comprehendens istas illa etiam cognoscet. De impossibilibus etiam patet quod cognoscuntur ista et quasi componuntur ex entibus possibilibus si ergo deus cognoscit entia possibilia cognoscit et impossibilia quae per intellectum componuntur ex illis. Confirmatur quia notitia dei sit infinita necessario comprehendet omnes negationes et repugnantias quae possunt cogitari circa creaturas possibiles huiusmodi negationes et repugnantie sunt entia impossibilia ergo etc.

2a assertio: entia possibilia quae non habent esse neque habebunt, cognoscuntur adeo scientia simplicis intelligentie haec est communis sententia, s. Thomae et aliorum auctorum quos supra citavimus et etiam Henrici quodlibet 1o. q. 3a. Probatur autem quod cognitio ista non terminatur ad existentias illarum ut actuales sunt usque dum suppo

qd. videt actualem existentiam. Et confir. quia aliquo modo est distincta scientia quatenus terminatur in re absolute et in re ut actu existente quod obiectum quod cognoscit aliquo modo distinctum: sed non potest assignari in quo sit distinctio nisi dicamus cognitionem illam ut terminatam in re actu existente esse visionis; aliam vero esse simplicis intelligentiae [illegible]. Sumitur autem esse possibile creaturarum non ut est in Deo quod sic cum sit ipsemet Deus per scientiam visionis cognoscitur, sicut et ipse Deus ut infra dicemus, sumitur [illegible] esse possibile ut extra Deum quod absolute est non ens ut hic docet [illegible]. Ex quo patet magis quod [illegible] dicimus dub. ultima art. 5 [illegible] creaturas possibiles ante quam existat in se esse non entia [illegible] et item docet [illegible] 3 [illegible] 9. 10. art. 3. ubi ens in potentia appellat ens 2m quid, Et eandem nostram sententiam ex [illegible] probat hoc loco [illegible] pluris valentia [illegible] ex [illegible] Aug. Cirillo et Ireneo et addit oppositum non potuisse cadere in mentem alicuius hominis docti.

3a. ass. Deus cognoscit impossibilia non modo in communi sed etiam in particulari quia in directe per cognitionem entium possibilium. Prima pars probat. quod ut diximus in 1a ass. Deus cognoscit omnes modos entium possibilium [illegible] etiam cognoscit omnes modos illis oppositos ut cognoscit ens esse illud cui debet esse etiam cognoscit hoc impossibile in communi quod sit ens et illi non debet esse. Confir. quia ens possibile et impossibile opponuntur quasi contradictorie. Sed Deus cognoscit oppositiones quae reperiuntur inter aliqua alias illius scientia infinita [illegible]. Eisdem rationibus probat Deum cognoscere

impossibilia in particulari ut cognoscit hominem esse et tamquam ens possibile particulare etiam cognoscit hominem non esse et tamquam impossibile particulare. Et consequenter quod illi opponitur sicut impossibile in communi possibili in communi. Consequentia 2a quod deus perfectam habet notitiam omnium creaturarum etiam in particulari ergo etiam cognoscit omnes repugnantias earundem in particulari et sicut nos cognoscimus multa ex ipsis impossibilibus deus cognoscet omnia, quia non est maior ratio cur aliqua cognoscat et non alia. Et sicut impossibile in communi habet hanc [illegible] quod sit impossibile ita impossibile quodvis particulare habet particularem veritatem quod sit taliter impossibile. Ex dictis probatur 2a pars assertionis impossibilia cognosci a deo per cognitionem possibilium quia sicut nos non habemus conceptum absolutum sed tantum connotativum de impossibilibus neque per ordinem ad possibilia per quem quidem ordinem cognoscuntur quasi entia eodem modo deus.

Unde patet 1o haec entia impossibilia esse obiecti motivi cognitionis non per aliquam rationem propriam [struck: esse … moti] sed per rationes creaturarum quibus opponuntur seu (quod idem est) per essentiam divinam ut eminenter continentem creaturas quibus repugnant impossibilia ut essentia divina eminenter continens essentiam hominis quae existens sit et rationalis determinat ad cognitionem hominis et etiam ad cognitionem impossibilis quod constat h.o et non est. Et patet hoc quod cum impossibile cognoscatur indirecte ac reflexe …

entis possibilis cognita idea principium ad utramque cognitionem sufficiet. Patet etiam 2°. haec impossibilia cognosci adeo sicut entia tantum simplicis intelligentiae, quia numquam cognoscuntur ut actu existentia, sed potius cum negatione existentiae, qualiter cum impossibile possit cognosci ex terminis repugnantibus sumptis tantum 2° modo entia possit etiam cognosci ex terminis actu existentibus ut si cognoscatur tamquam impossibile hominem existentem esse lapidem existentem hoc 2°. modo quodammodo cognitio impossibilis posset dici visio mixta ratione participans quid videtur. [illegible] absolute tamen debet cognitio illius scientia simplicis intelligentiae appellari, quia totum quod cognoscit choalescere ex partibus existentibus actu non existit actu neque cognoscitur existere. Vide etc.

3°. patet falsum esse dictum Fabri. praeterea [illegible] cognoscere haec entia impossibilia quod cognoscit imaginationem nostram aquam [illegible] illa fieri, nam sicut possunt a nobis cognosci haec entia impossibilia ita et a Deo ut patet ex dictis, et si velis forsan haec impossibilia fieri a nostra imaginatione quatenus nos illa cogitantes credimus esse possibilia, hoc neque est necessarium ad cognitionem impossibilis ut est manifestum neque in homine prudenti conceditur admittendum cum sit error. Quomodo vero haec entia impossibilia ut cogitata sint ab intellectu quaerente sint entia rationis, et consequenter, dicemus art°. sequenti ubi agemus de entibus rationis

Ad arg.a Ad 1m Gregorii dr. deus creaturas cognosci quidem in essentia divina cognita iuxta se dicta, neque ad cognitionem intuitivam sufficit quod immediate cognoscantur etiam si ita cognoscerentur, sed ulterius requiritur ut 2m actualem existentiam cognoscantur quam non habent creaturae possibiles:

Ad 2m respondemus omnia extra cognosci a deo eodem modo ex parte modi cognoscendi non tamen ex parte rerum cognitarum 2m essentiam ipsarum met rerum, nam quaedam res nullum habent esse in se et huiusmodi sunt creaturae possibiles et cognoscuntur scientia simplicis intelligentiae, Aliae vero habent actu esse reale in se ipsis, et istae cognoscuntur scientia visionis. Ad ultimum iam patet ex dictis.

Ad 3m fr. Alphonso dicimus 1m Aug.m loqui de cognitione intuitiva ex parte medii vel quod deus ab aeterno nullam creaturam est intuitus actu existentem, vel quod effective exemplar ~~sed~~ 2m quod operatur ad extra.

Ad 2m argum. iam diximus creaturas cognosci in se ipsis ex parte termini secundarii actu existentis et hoc sufficit ut cognoscantur intuitive neque est eadem ratio de cognitione quam in hac vita habemus de deo, quia per istam non attingimus deum evidenter in se sed in creaturis.

Ad aliud argum.m in concedimus cognitionem creaturarum in essentia divina esse perfectiorem quam sit cognitio earundem in se ipsis immediate per se ipsas propriam illarum ut docet D. Aug. utraque tamen vera x

4a. dub. intuitive. 4a. Dubitatio est quenam cognoscantur a
deo per scientiam visionis. Ad hoc 2m sententiam Gregorii omnia
cognosci a deo hoc modo divinumque etiam 2m. sententiam Alphonsi
nulla cognosci hoc modo. Tamen quia dubium de relatiuis actu
existentibus futuris et preteritis. Sit 1a sententia est res futuras
et preteritas non cognosci hac scientia, sed tantum res presentes. Ita
insinuat Molina in concordia in 1a art. 13. disp. 47. circa
finem et in hoc 1o infra art. 13. disp. 1a. Saltem inquit scien
tia historica non habere propriae rationem scientiae visionis, et simpli
citer appellari posse scientia visionis ut communiter ab doctoribus:
appellatur. Probatur autem quod scientia visionis de his est quae sunt actu
esse in se ipsis, sed futura et preterita non sunt esse reale in actu in se
ipsis est etc. Confirmatur quod propterea dicitur scientia visionis, quia illud quod
conspicit, quia illa ad extra, ut inquit s. Th. 1. in hoc art.o eaque videntur
habere esse distinctum extra videntem, ubi quia preterita et futura non ha
beant esse distinctum extra deum videntem sequitur etc.
2o dubitatur ad duo scilicet quid cognoscatur per hanc scientiam et aliis dicendum est
dicit negaret quod hoc videretur dicere s. Th. 1. q. 2a. de veritate art.
9. ad 2um ubi dicit scientia visionis dicitur in deo etc. unde per scientiam vi
sionis deus dicitur nota sive nisi sunt extra ipsum, presentia, preterita vel futura
Et in hoc art. idem videtur dicere
quod scientia visionis tantum reperitur in deo respectu eorum quae potest ipse
ei vere per scientiam simplicis intelligentiae quia scientia visionis est quasi

quedã limitatio scientie simplicis intelligentie vel quasi disja illi opposita, opposita aut nata sunt esse circa idem, ut q. deus se ipsum nõ cognoscat scientia simplicis intelligentie q. neq scientia visionis.

In hoc videndum ē 5°. futura et preterita pfecte cognoscuntur a deo scientia visionis. Est 1ª. comunis omnium doctorum quos adduximus in 1ª dub. oēs n. affirmant futura et preterita scientia visionis cognosci a deo, ut idem dicit Suarez 3ª q. 9. 1ª art. 4°. disp. 2ª. sect. 1ª. Ratio huius dicti 1ª. sumitur hoc loco et thomistas ē quia oīa q. fuerunt vel erunt sunt presentia in eternitate et hinc existentia actuale in illa vnde vident a deo. Hec tñ ratio difficilis admodum ē quia ut diceremus art°. 13°. falsum omnino ē creaturas habere esse actuale existentie in eterminate, sicut in se ipsis illud nõ habeat. Quare si ad visionem requireret quod res existeret actu in se ipsis creature preterite et futures nõ modo nõ viderent ... ut inquit Molina sed etiam nullo modo quod ē maximum argumentum contra thomistas.

Aliter ... probanda ē assertio, ubi supponendum ē deum nõ pfecte cognoscere futura et preterita atque presentia quod ē de fide, cum deus nõ mutetur ex mutatione rerum et hoc inquit Paulus ad Rom. 4°. qui vocat ea q. nõ sunt etc. et Aug. 15 de trinitate cap. 13°. deus inquit nõ aliter cognovit creata q. creanda. Hoc supposito probatur assertio quia scientia visionis ē illa q. deus cognoscit res 2ª. existentes nõ tm possibiles sed actuales quando fiunt actuales illius obiectum vident et ita cognoscuntur: sed hoc modo cognoscit deus res presentas x

et futuras &c. etc. Confirmatur quod certum est rem posse cognosci secundum esse actuale quod habitura est quando producta erit antequam producatur in cognitione. Istam communicavit deus prophetis et aliis quibus quidem cognitio non solum terminatur ad Antichristum ut possibilis est, sed secundum illud merum esse actuale quod a parte rei habebit &c. eadem cognitione deus ex se habebit. Quod autem haec cognitio sit proprie visionis patet quia hic obiective res ut actualiter existens. quare non requiritur ad hanc scientiam visionis actualis existentia rei in se sed tantum obiectiva et patet quia ab obiecto in genere obiecti specificatur cognitio. Et hunc modum dicendi sequuntur omnes doctores qui non constituunt res actu existentes in eternitate. Scotus in primo d. 39. de quo art. 13. et probat Alensis in p. 1. q. 38. m. 1. art. 3. quia deus unica visione indivisibili et simul existente videt successionem omnium rerum temporalium, sicut &c. si quis videat Petrum secundum eam quam habet Petrus in hoc loco tempore etc. habet scientiam visionis de Petro. similiter si quis die sequenti eundem Petrum videat in alio loco, tempore et aliis circumstantiis etiam habebit scientiam visionis de Petro in illo die et consequenter in aliis diebus quibus quidem sunt distinctae cognitiones, si quis daret aliquam cognitionem per istas tres vel quattuor visiones in distinctione est conclusio illa esset cognitio visionis respectu Petri talis est scientia divina &c. etc.

Dicendum est 2°. probabilius deum se ipsum videre. Unde et de se ipso notitiam intuitivam et visionis habere, sententia est communis doctorum qui omnes affirmant deum se ipsum intuitive cognoscere: Probatur autem

qd vere deus se ipsum cognoscit: sed cognitio adequate dividit in cognitionem intuitivam et abstractivam quod omnes ita afirmant, et quod cognitio dividitur ad divisionem entis, quod est objectum: sed ens necessario vel dicit essentiam solam, vel essentiam una cum existentia actuali, neque potest dari medium (Sic) similiter cognitio vel erit de ente secundum essentiam tantum, vel secundum essentiam et existentiam actualem simul prima est simplicis intelligentie et secunda visionis (q. non dat medium), cognitio autem quam habet deus de se terminatur ad essentiam et existentiam actualem simul ut est de fide (Sic etc). Et patet quod cognitio quam habet deus de se ipso deus est omnibus modis perfecta (Sic etc), et sicut notitia quam habent beati de deo est visionis secundum omnes doct. neque potest deus clare cognosci nisi per scientiam visionis ut probat. (prima 2. q. 3. a (Sic etc). Quare falsum est quod dicunt auctores 2. sent. scientiam visionis dici respectu eorum quae possunt cognosci scientia simplicis intelligentie. Et confir. non Ang. se ipsum cognoscit et non nisi intuitive, immo neque potest se abstractive cognoscere (Sic etc). falsum etiam est quod 2. dicunt visionem debere esse circa res extra videntem existentes ut patet in cognitione visionis Angeli et anime separate et beatorum qui se ipsos vident, et si visus corporeus posset se reflectere et se videre illa cognitio non minus esset visio et intuitiva quam aliarum rerum quas extra se videt. Neque S. Tho. oppositum hujus dicit non tamen loquitur de creaturis quatenus dicuntur videri in se ipsis quatenus cognoscuntur habere esse extra deum: Quare non loquitur universaliter de scientia visionis. Ex quibus soluta sunt argumenta 2. sent.

Ad arg.^m 3^m Molinae dic. eo q. scientia visionis cognoscitur habere esse actu non in se ipsis sed in 2° esse obiectivo quod habent a decreto divinae voluntatis.

5^a dub.^o 5^a dubitatio est, an detur in deo alia scientia distincta a scientia simplicis intelligentiae et visionis. Sumet in hac q. art. 5° disp. unica in 2^a conclusione. Ita hic inde nisi periculose loqui velis, non solum oportet distinguere duplicem scientiam alteram naturalem et alteram liberam nullam v. mediam, et constituere scientiam mediam esse figmentum agente quod neque S. Th. neque antiquiores vel posteriores illo neque D. Aug. vel ullus ex catholicis theologis talem scientiam mediam constituit in Deo probat quod omnia quae a Deo vel causis secundis fiunt exacta ulla sunt praedefinita a Deo etiam in particulari, sed horum omnium scientia libera quae supponit praedefinitionem liberam quae aut pertinet ad scientiam antecedentem divinam praedefinitionem pertinet ad scientiam naturalem q. non dat. alia scientia. Sed respondet inquit adversarius quod haec scientia media est qua Deus praevidet quid sit futurum libere arbitrium antequam Deus determinet illud creare et suppositione quod in tali vel tali ordine rerum collocet. Sed hoc inquit intelligibile est quod liberum arbitrium ante determinationem divinae voluntatis solum cognoscit ut possibile unde et illius actiones, si n. cognoscatur ut futurum necess. cognoscitur ut determinatum ad alteram partem, hoc autem non potest fieri nisi ex libero Dei concursu et praedefinitione libera sicut non [...] quae haec supponit est scientia visionis q. etc. Unde chimaera est autem quod inquit aliquid esse futurum ante determinationem divinae voluntatis, cum futuritio ordinem dicat ad existentiam futuram, existentia autem futura

suppo nat divina volutate. 2°: q si daret. ista scientia media negaretur predeterminatio divine voluntatis circa actus liberos, q utique contrarij facile cocedut, sed q. q hoc modo cocordia liberi arbitrij cu divina prescientia et cu gra et predestinatione, esset facilis: et cur tot operc laborasset s. ce doct in saluanda hac cocordia: et mirabile e q hoc paradoxu no fuerit revelatu s. Patrib, neque ante et modo fuerit cognitu et revelatu modo recentioribus theologis. Et confir. q scientia ista media necessario ducit ad negandam predefinitionem et voluntatem liberam dei q. no distinguet a scientia liberam dei.
3°. q ducere ex hippotesi q deus velit hunc vel illud ordinem rerum creare deu necudere quid liberu arbitriu velit aut nolit e dicere deu no guidere de futuris sed solu post gudere illa futuro coplacere in illis, hoc aut no e gudere q anteq gudicat id illa sunt futura. Confir. q saltem scientia ista coditionata esset gudentia effecta adeo. patet q p illa scientia cognoscit deus quid liberu arbitriu sit operaturu ex hippotesi q collocet in tali ordine reru q. cognocit quid liberu arbitriu de facto sit acturu, anteq deus quid q statuat, vel decer- nat in particulari, q e deu no habere gudentia in particulari.
4°. q illa scientia involuit cotradictione patet q 2 mi adversarios p tale scientia deus cognocit quid acturu sit liberu arbitriu anteq deus de termynet q. cognoscet deus quid acturu sit liberu arbitriu in ipso met libero arbitrio indiferenti atq indeterminato, hoc aut e impo- sibile q in causa indeterminata impossibile e, ut cognoscat. effectus determinatus.

Ultimo arguitur: falsum est quod contrarij dicunt scientiam visionis mediam procedere ab experientia rerum futurarum quoniam cum hec scientia nec natis sit nec libera deus non magis cognoscet per illam veram partem contradictionis procedere a libero arbitrio creato quam oppositam propter quod deus erit in ancipiti per talem scientiam. Ex his colligit Sumel non esse tutum in fide dicere libertatem liberi arbitrii non posse*

*cum contrariis diuina prescientia sine scientiam conditionatam.

coniungi autem nos in hoc dubio. preter scientiam simplicis intelligentie et visionis constituendam esse in deo aliam 3.a scientiam conditionatam. Ita docet Molina in hac q. art. 13. disp. 1. et 18. membro 3. et alibi sepe, Suarez 3. p. q. 9. p. art. 4. disp. 5. sec. p. et 2.a et eadem q. p.a art. 5. in expositione art. et q. 10. art. 9. disp. 37. sectione 3.a et omnes tradunt licet non sub his verbis omnes auctores qui afirmant deum cognoscere futura conditionata de quibus infra art. 17. ubi et Cumel disp. 8.a, ubi oppositum inquit non esse tutum afirmare. Ut [illegible] probet. hec sententia explicandum est quid quid intelligamus per scientiam conditionatam. Hec igitur scientia ut dicunt Molina et Suarez est qua deus ex perfectissima et infinita scientia sua cognoscit quidunque causa [illegible] necessaria que libera operatura sit si in hoc vel illo statu, in hoc vel illo ordine rerum collocet a deo, quos rerum ordines infinitos cognoscit deus, et illos voluntati divine proponit ut eligat quem maluerit, et ita ante quam voluntas divina eligat producere creaturam in uno vel alio ordine iam per illam scientiam cognoscit quid factura sit creatura in quocumque ordine rerum a deo ponatur.

Hec premissa In hoc dubio dico primo certissimum est et oppositum non est tutum sed erroneum, deum cognoscere futura conditionata, hec

fusiq pbabit infra art. 14. et Concedit Gumel, modo probat
quod futura conditionata sunt entia et uera licet sub conditione quae
non possunt sub hac ratione latere adeo scientia infinita ignorari, cogno
uit quod deus ante omnem electionem et determinationem suae uoluntatis
qua elegit ... Petrum ad gloriam collocando illum in tali ordi
ne rerum, scilicet quod si illum collocaret in tali ordine, ut esset filius
talium parentum, educaret hoc modo, cum his sociis postea haberet
tales uel tales occasiones, praeberet illi talia uel talia auxilia, tales
tentationes ... etc. cognouit, inquam, deus petrum in hoc ordine
rerum constitutum hoc uel illud facturum, neque peccaturum, postea
poenitentiam acturum et tandem saluandum. Cognouit etiam eadem scientia
ante determinationem uoluntatis, aliud ordinem rerum in quo po
terat Petrus poni, neque in alio loco, cum aliis parentibus, cum aliis
sociis, circumstantiis, occasionibus, cum aliis auxiliis, tentationibus etc. Et in
hoc ordine cognouit deus etiam quid facturus esset Petrus neque illum tali
ter peccaturum ut postea non resurgeret a peccato sed in eo perseuera
ret, et ita condemnaretur. Haec enim cognoscit adeo, ante quam concipiamus
2.m rationem in eo electionem ullam. Certissimum est cum intellectus
illius sit infinitus unde et scientia infinita, comprehendens omnia entia
et uera eo modo quo entia sunt et uera, et quod uoluntati diuinae
ne non tantum proponit unus modus quo potuit poni Petrus, sed alius
et alius, et infiniti, et in omnibus cognoscit deus per scientiam suam quid sit
facturus Petrus si in uno uel alio ordine collocaretur. Et cum plus sertum

sit deum cognoscere aliqua futura conditionata ut aperte ex
scriptura colligitur. etiam erit certissimum omnia cognoscere cum non
sit maior ratio, cur aliqua cognoscat et non omnia. Ex quibus
patet quam male erraverit Cumel qui cum infra affirmet non esse
tutum negare futura conditionata cognosci adeo in hac disputatione ubi
scientiam mediam conatur refellere non aliter probat quam negando deum
cognoscere futura conditionata ut patet ex illius argumentis.
Dico 2o: plusquam certum est deum habere scientiam futurorum con
ditionatorum, et ita deum habere scientiam conditionatam, hoc dictum
evidenter sequitur ex 1o: nam si deus cognovit futura conditionata
ut est plusquam certum etiam eodem modo erit certum, habere deum scien
tiam conditionatam, et in hoc gravissime et turpissime erravit Cumel
qui absolute negat deum habere hanc scientiam. In his tamen non possum
esse contrarius mihi sit cito et sentire et loqui velimus, tantum potest esse
dubitatio de modo ponendi hanc scientiam conditionatam, neque an sit
distincta aliquo modo ab aliis duabus et hoc modo.
Dico 3o: quamvis negare esse distinctam scientiam conditionatam
ab aliis non sit vel temerarium vel erroneum ut est illam absolu
te negare, tamen omnino est falsum. Et imprimis scientiam istam distinc
tam esse ratione (de hac enim deo loquimur) a scientia visionis probatur.
quia scientia visionis omnino est libera in deo, et potuit absolute
non esse in deo, quia potuit deus non velle creare mundum, unde tunc
creaturae non fuissent. quare neque fuissent absolute ut futurae

cognite a deo, scientia aut visionis supponit determinationem diuinae
voluntatis de rebus futuris, unde et propterea dicimus hanc scientiam
non esse causam rerum ut etiam communiter sumitur sed tantum versatur. Haec
scientia in contemplatione rerum actu existentium vel quae actu existent
quia deus decreuit illas producere; scientia vero conditionata in primis non
est omnino libera quia neque potuit neque potest non esse in deo, eo quod non
dependet a diuinae voluntatis determinatione absoluta. Hoc probatur
quia antequam concipiamus deum aliquid velle circa creaturas
in deo esse suum intellectum et per scientiam infinitam cognouit modos
infinitos quos posset sua voluntas eligere circa creaturas producendas
et quid unusquisque sit facturus in unoquoque ordine constitutus. adeo haec
vero cognitio praecedit determinationem diuinae voluntatis absolutae quam
tamen subsequitur scientia visionis. Quia vero scientia conditionata habeat
distinctum obiectum per rationem a scientia visionis nempe futurum sub con
ditione scientia vero visionis absolute futurum praeterea [illegible] con
ditionata non est omnino libera [illegible] non potuit non esse in deo [illegible]
circa alteram partem contradictionis non etiam supponat determinationem
diuinae voluntatis absolutam neque illius cognitionem, scientia aut visio
nis et sit omnino libera potuerit quia in deo non esse supponat etiam
absolutam determinationem diuinae voluntatis, et demum sit de re
re ipsa futura sequitur hasce scientias distinctas esse ratione.
Deinde distinctam esse hanc scientiam a scientia simplicis intelligentiae
eodem modo probatur. Primo quod sit obiectum distinctum ratione nam obiectum
scientiae simplicis intelligentiae est ens ut possibile, obiectum vero scientiae

conditionate est ens futurum sub conditione, et seruissimum est

hle entia rone est distincta. Vnde et sciegie de illis. 2.a q

scientia simplicis intelligentiae omnino est natis neq. depedet

ab ulla determinatione diuinae uoluntatis futura, neq. acreo

tura futura sed tm possibili: unde ex deg q hac scientia nos

sit cognoscere aliquid aliud qd de facto no cognoscat qd nihil

est possibile qd a deo no cognoscat q scientia simplicis intellige

tie. At v.a scientia conditionata no est omnino natis et supponit

determinatione diuinae uoluntatis futuram sub conditione unde et

creaturas futuras sub conditione: supponit inquam hic ora futura

saltem in esse cognito) Vnde hec scientia hic q obiecto futurum

hippoteticum qd rone saltem distinguit a possibili sicut q p.o hippo

tetica ab absoluta et necess.ia Vnde etiam deg q hac scientia pot

aliquid [illegible] ere qd de facto no cognouit, quare no est omnino

nat [illegible] Art. v.o ptat optime a Molina, si n, liberum arbitrium

creatum esset acturum oppositum eius qd reuera faciet, qd tn potuisset

facere tunc deg sciuisset oppositum eius qd modo reuera sit, quare

no est magis [illegible] deo sure q hac scientia una parte contra

q est magis creatum deo sure q hac scientia una parte cotra

dictionis pendente e libero arbitrio creato q oppositam: v.g. scit

deg modo liberum arbitrium Petri constitutum in tali ordine rerum

infallibiliter esse facturum hoc uel illud v.g. peccaturum cum aut

liberum arbitrium illud faciat et peccet libere potuisset oppositum

illius facere et si fecisset reuera tunc deg sciuisset oppositum eius qd

modo reuera sit. Quare aperte ex dictis constat scientiam istam

conditionatam, in nullis differre a scientia simplicis intelligentiae: unde etc.

Et si postules, ut ista scientia conditionata ita sit distincta ratione ab aliis duabus, ut addat perfectionem realem intrinsecam 2.° contra nostram illis, et ita sit attributum divinum, videtur non, ita esse nam perfectio divina est scientia visionis nullam perfectionem addere scientia simplicis intelligentiae quia potuit Deus absolute carere scientia visionis non tamen potest carere sua perfectione, at 3.° eodem modo Deus non potest carere scientia conditionata, quae ante contrahit determinationem absolutam divinae voluntatis ergo etc. Dico tamen nullam addere perfectionem intrinsecam scientiae simplicis intelligentiae sed tamen extrinsecam. ratio est quia si cognitio futuri absoluti non addit perfectionem cognitioni rationem entis possibilis ut est per ... ergo neque cognitio futuri conditionati nam patet consequentia quia ens futurum absolutum et conditionatum non addunt aliquid reale vel entitatis in ratione obiecti cogniti ens possibile cognitum, patet hoc quia sicut ens dicitur absolute futurum ex sola determinatione Dei et ita extrinsece et non ex aliqua entitate superaddita entitate cognita ut possibile alias Deus non cognosceret perfecte creaturas possibiles et aliquid entitatis ignoraret quod est plusquam falsum, quia per hoc quod Deus decrevit mundum creare non crevit illius scientia ergo sicut ens futurum absolutum dicitur ab extrinseco ita et conditionatum.

2.° quae videtur [...] hec scientia conditionata sit necessaria ex hypothesi quod Deus ita velit liberum arbitrium condere et in tali ordine

rerum constituere, tamen absolute est libera, tum quod dependet ex libera
determinatione divinae voluntatis quamvis sub conditione; tum ma-
xime quia scientia haec conditionata dicit ordinem ad liberum arbitrium quod
licet facturum sit infallibiliter aliquid tamen cum libere illud sit facturum posset
sit illud non facere et ita posset Deus non cognoscere per scientiam conditionatam
illud quod modo de facto cognoscit, quod autem perfectionem dicit in Deo non
potest non esse in Deo. Et ex his patet solutio ad argumentum: factum non scientia
conditionata non est omnino necessaria vel naturalis in Deo cum dependeat a deter-
minatione suae voluntatis divinae conditionatae, et a libero arbitrio creato;
Neque hoc est mirum cum scientia haec tamen ~~dependeat~~ superaddat relationem super
scientiam simplicis intelligentiae. Et si dicas facta suppositione quod Deus non potest
Deus decrevit producere Petrum in tali ordine rerum, non potest facta illa suppositione
aliter cognoscere quam modo de facto est cognitus Petrus de Deo
ne [illegible] quia non potest scientia conditionata aliud cognoscere a
quod sit futurum: unde scientia conditionata absolute erit necessaria. Ita
probatur quia si Petrus posset aliter cognosci, denique illum operari, quia posito illa
posito in esse nullum sequitur absurdum: At ex hoc tollitur omnino illa
opposito quod Deus decrevit illum producere in tali ordine rerum et non in
patet haec sequela quia si Petrus aliter operetur necessario requiretur auxilium
distinctum ab eo quod erat illi datum in illa operatione quod mutatis operationibus
rationibus necessario mutantur auxilia gratiae ipsa sunt idem cum operationibus. Ita
supponimus non mutari auxilia, quod supponimus Petrum posse producere
in certo ordine rerum cum certis et definitis auxiliis etc. Respondeo
quod si per suppositionem illam intelligamus Petrum constitutum in tali
ordine rerum et in talibus auxiliis non modo praevenientibus sed etiam
concomitantibus, hoc modo probareatur non posse cognosci oppositum illius
quod revera sit futurum, quia hoc modo neque oppositum illius quod revera

oportet fieri id quod supponit. quod sciat, et futurum ut fundamentum non oportet non esse
futurum, licet absolute possit non esse. sit ita hoc modo ex suppositio
ne predicta et in sensu composito scientia dei conditionata est omnino
necessaria. nec potest variari stante eadem suppositione, sicut Petro
currente non potest non currere; in hoc modo non intelligitur quod sit divi
nus. Respondeo. Scientia 2° Petrum constitutum in tali ordine rerum de facto ope
raturum aliquid ita tamen ut potuerit oppositum operari, neque tunc tollitur
aut variatur ordo rerum 2^{nis}. auxiliis prevenientibus quibus variatur 2^{nis} au
xiliis concomitantibus; Constitutus scilicet Petrus sub certo ordine auxiliorum pre
venientium et causarum sit deus scientia conditionata quid re vera sit facturus
Petrus tamen libere, et ille potuisset contrarium facere, et ita potuisset
deus scientia conditionata scire contrarium eius quod scit.
Si 2°. postules an scientia conditionata sit causa creaturarum. Respondeo quod
est ut includit etiam scientiam simplicis intelligentiae per hoc quod per istam scientiam
voluntas divina dirigitur in sua determinatione et electione, nam
per istam scientiam cognoscit quare Petrus verbi gratia sit producibilis cum his
et his circumstantiis mediis, cognoscit etiam quid revera sit facturus si
in tali ordine constituatur. ex qua cognitione ~~[illegible]~~ voluntas divina maxime
dirigitur et illuminatur ad hoc ut eligat unum vel alium ordinem quem
sibi placuerit, quia enim per scientiam simplicis intelligentiae qua cognoscit
obiectum ut possibile dirigatur voluntas in sua electione, tamen magis
perfecte dirigitur per cognitionem qua cognoscit obiectum futurum sub
conditione quia tunc iam proponit voluntati perfectissime quid revera Petrus
efficiet si ipse eligat illum in hoc aut illo ordine constituere et ita
perfectissime proponit illi obiectum eligendum et voluntas in electione
tunc procedit ex plena cognitione obiecti et finis qui elicit. Ex

quo magis probat necessitas ponendi hanc scientiam in deo, ca sine illa absentiam praecederet in electione ut eligeret statum in tali ordine constituere quae tamen nesciebat quid esset facturus de quo plura cit.

vz.

Modo ad arg. Cum ertis ad primum Dicimus optima esse solutionem ibi data illi, quod scientia media necessit absolutam determinatione divine voluntatis. Ad replica negamus hoc esse in intelligibile, nisi ab eo qui ingenio careat. Ad probatione dicimus errare illum in hoc quod neget futura conditionata cognosci a deo.

2°. dicimus arg. petere modum quo cognoscat. etc.

Nihil de est.

Nihil de est

nihil de est etri

nihil de est etri spatiu uacat

nihil de est sed ora

continuatur

2°. dicimus arg.m petere modum quo cognoscat futura conditionata
quod etiam ipse tenet explicare de quo tamen art. 13. 3°. negamus ante
absolutam determinationem divinae voluntatis cognovisse liberum arbitrium tantum
ut possibile, quod etiam cognovit ut futurum conditionatum. Quare ingeniosius
est, ne amplius dicam, asserere esse chimeram futurum conditionatum non cognosci a
Deo ante determinationem absolutam divinae voluntatis et non intelligi esse futurum
conditionatum, quod hoc est ignorare vim vocis futuri conditionati, nam ad illud sufficit
determinatio conditionata divinae voluntatis, sicut ad futurum absolutum requirit et sufficit determinatio absoluta divinae voluntatis.
Ad 2.m arg.m 1°. dicimus quod dubium esse colligendas illas praedefinitiones divinas auxilii efficacis praevenientis circa actus liberos de quo infra q. 23. 2°.
neque oportet ad ipsius paradoxa respondere sed tantum ad rationes. Ad confirmationem
iam negavimus scientiam mediam dicere ordinem ad determinationem nec absolutam divinae voluntatis, sed tantum ad conditionatam.
Ad 3.m Resp. mirabile esse quo modo in luce meridiana ita male operatur adeoque non videt habere quidditatem absolutam nisi in ordine ad res futuras absolute, et circa istas habet perfectissimam quidditatem per scientiam mediam ut divinam videntiae. Ultimo postulato quidditatem nisi, dicemus infra cum 1.to R. si includit actum voluntatis, etiam includit actum intellectus dirigentis voluntatis actum suae electionis, talis actus intellectus perfectus est non tantum per scientiam simplicis intelligentiae sed etiam conditionatam, ut iam diximus. Ad confirmationem negamus tolli quidditatem [illegible] adeo, immo sine ista scientia conditionata non esset illa perfecta ut iam diximus.

Ad 4.m arg.m ipse etiam tenetur respondere quod petit modum quo futura conditionata cognoscat Deus, et in quo, de hoc tamen art. 13°.
Ad ultimum Resp. dependet cognoscere determinate quid sit futurum liberum arbitrium si ponatur in hoc vel illo ordine rerum de quo infra art. 13.
5°. quod addit in 3.a conclusione quam sit falsum infra etiam constabit.

Art. 10. 3. deus cognoscat mala

Conclusio Sapri. Deus cognoscit mala quae bona sunt quibus cognoscit bona

Prima

Aliis dubium est an deus cognoscat mala. Credidit Averroes 2. sent. deum non cognoscere mala ex loco Aristotelis adducto a D. T. in 1o arg. o. I. dub. qui habetur 3. de anima textu 25. Et probatur quod malum est non ens et nihil ergo etc.

2o. quod deus omnia cognoscit immediate per suam essentiam cognitam in qua omnia continentur aliquo modo, sed mala nullo modo continentur in deo, praeter tamen mala culpae ergo etc.

3o. ex psal. 18. ab occultis meis munda me, de de absconditis tuis adimpletus est venter eorum, quem locum explicans Aug. inquit, peccata sunt quae a lumine tuae veritatis absconduntur. Et Abacuc 1o. mundi sunt oculi tui ne videant malum et respicere ad iniquitatem non potes. Ad 3. respondeat cum Molina et aliis hoc loco intelligendum hoc esse de scientia approbationis ut dicat deus 2. ipsa non videre peccata, contrarium non ita propheta cum deo loquens subiungit, cur non respicis in iniqua agentes ubi quasi conqueritur propheta eo quod deus non respiciat peccatores ergo potest illos respicere. Sed non per scientiam approbationis ergo necessario loquitur de alia scientia quando dicit deum non respicere, deus cognoscere peccatores.

Pro explicatione est praemittendum malum esse triplex, nempe malum culpae, poenae, et malum naturae, Hoc posito. Dico 1o deus cognoscit omnia mala. Est de fide de malis culpae psalmo 68. delicta mea a te non sunt abscondita. Amos 5o. cognovi scelera vestra, Job in 11o. ipse videt vanitatem hominum, Et quod deus est videns ex propria sua natura bonorum et malorum ergo cognoscit ea de quibus sevre defert iuditium. 2o. quod malum culpae privative opponitur bono morali; sed qui perfecte cognoscit habitum etiam cognoscit privationem illi oppositam ergo etc. De malis poenae hoc ipsum patet quod malum poenae

et [illegible] aliud quod deus [illegible] intendit bonum et ad hoc dat auxilium suf-
ficiens quod tamen impedit velut causa nati vel libera operatio mali
quod inde sequitur non est [illegible] intentum a deo, et huiusmodi sunt
[illegible] genata naturae. Haec igitur mala sunt in deo tamquam in
causa [illegible] sola per se causa mali.

Ad testimonium ex Abacuc solutio ibi adducta a Molina est
[illegible] subdit [illegible] non respicis loquitur [illegible]
respectu irae et punitionis, nam inquit D. Ambrosius in psal. 118
ad illa verba, respice in me et miserere mei [illegible]
in ammonitionibus [illegible] magnificat multis modis deus
respicere creaturas. [illegible] cognitione et sic omnia bona et mala
respicit. [illegible] misericordia et approbatione ut psalmo 33. oculi
domini super iustos, et genesis 4. respexit dominus ad Abel. 3. [illegible]
et punitione, exodi 14. respexit dominus ad castra egiptiorum, et
de hoc respectu loquitur Abacuc loco citato.

2. dub. 2. [illegible] deus cognoscat mala tamen [illegible] suam essentiam vel etiam
necessario [illegible] creaturas quibus illa opponuntur. Tamen est sermo in hoc
dubio de obiecto secundario [illegible] mediato terminativo, an ut deus cog-
noscat mala [illegible] cognoscat creaturas. Et aliqui ut refert
Dur. in [illegible] d. 36 q. [illegible] respondent negative ita ut si [illegible]
[illegible] deus non cognosceret creaturas [illegible] tamen cognosceret mala et
[illegible]. Hoc affirmat Egidius in [illegible] d. 36 [illegible]
d. 31 [illegible] in 4. conclusione et [illegible] hoc loco [illegible]
[illegible] omne malum sufficienter cognoscitur [illegible] bonum cui opponitur. Sed [illegible]

cui opponit quodcumque malum reperit in deo ergo deus cognoscendo se cognoscet malum. Assumptio probatur quod quidquid boni creati est participatio boni in creaturis in deo reperitur omne bonum. Et si res podeas deum non esse formaliter omne bonum sed tantum eminenter, quod hoc sufficit ad cognitionem mali ut scilicet cognoscat bonum eminens cui opponitur illud malum. Et hoc specialiter confirmatur in malo morali scilicet peccato nam hoc specialiter est contra deum eius bonitatem ut inquit S. Augustinus 12° de civitate dei cap. 3. natura non est contraria deo sed vitium et patet ratione nam peccatum ex eo est peccatum non quod deficit a regula creata sed divina et si per impossibile non esset regula creata adhuc esset peccatum quod est contra regulam divinam ergo sufficienter cognoscit peccatum ut oppositum regulae divinae.

2° omnia mala opponuntur deo, quatenus ab illius arte deficiunt et discordant ergo deus cognoscendo suam artem cognoscet mala quae ab illa deficiunt: antecedens patet nam deus est causa omnium per suam artem et omnes res imitantur divinam artem ergo per hoc erunt etiam imperfecta et mala quod non imitantur divinam artem, sed ab illa deficiunt sicut ergo per artem gramaticam cognoscit gramaticus omnes congruitates et incongruitates ab arte gramaticae discordantes quamvis modo sint etiam si gramaticus illam modo in particulari non cognoscat ergo similiter deus. Ultimo hoc videtur dicere S. Dionisius 7 cap. de divinis nominibus adductus a S. Th. ubi cognitionem divinam assimilat lumini quare sicut lumen si esset cognoscitivum cognoscendo se etiam cognosceret tenebras, ita deus qui est bonitas immensa cognoscendo se cognoscet malitiam quae illi opponitur.

2a sententia quam alii refellit egidius et S. Th. in 1° d. 36. q. 1 art. 2°.

ubi dicit deum per suam essentiam cognoscere malum et privationem in communi, neque hoc dicit nisi sub dubio, inquit enim, cum bonum divinae essentiae impossibile sit deficere non opponitur sibi privatio aliqua, cum enim privatio non cognoscatur nisi per habitum oppositum malum, autem non opponatur bono sicut est in deo (nisi forte secundum communem intentionem boni) sed tamen bono participato in creaturis, propterea deus cognoscendo creaturas cognoscit defectus illarum, si autem suam tantum essentiam cognosceret nullum malum vel privationem cognosceret nisi in communi.

Communis sententia est deum cognoscere mala cognoscendo creaturas quibus opponuntur, ita sanctus Thomas hoc loco ad 3m. et quodlibeto 11o. quaestione 2a. art. unico et q. 3 contra gentes cap. 71o. ubi Ferr. Alexander Alensis 1a parte q. 23a membro 3o art. 3o. Albertus in q. d. 36a art. 2o. Durandus q. 1a. Richardus q. 1 q. 2a. Bonaventura d. 3a. q. 1a Marsilius q. 38a art. 4o. Molina et Banes hoc loco et Valentia puncto 7o.

In hac re iam diximus dubitatione 1a malum esse triplex, naturae, culpae et poenae, malum naturae dicitur privatio entitatis et bonitatis naturalis, malum culpae privatio entitatis et bonitatis moralis, et malum poenae privatio delectationis et gaudii ingerens tristitiam et dolorem, quae omnem ad culpam precedere.

Hoc posito dico primo. deus per suam solam essentiam cognitam cognoscit omnia mala naturae, contraria ipsi, id est omnes privationes et negationes quae ad ipsius naturam consequuntur vel ipsi opponuntur. verbi gratia cognoscit deus de se ipso unitatem quae est privatio divisionis in essentia divina, cognoscit etiam divisionem tanquam malum ipsius met naturae divinae, cognoscit

etiā negatione bonitatis omni perdie etc. eodē modo probat. hoc dictū qd oia ista mala et privationes immediate formaliter tm opponunt. deo tanqz privatio suo habitui (. etc. Et hoc modo deus cognoscit privationē et malū in communi cognoscendo suā tm esse ntiā et hec ē aperta mens D. T. in lib. sent. etiam: unde neq D. hic opponitur in hoc loco, neq bene ab eqdō refellit.

Dico 2º: privationesq opponunt formaliter enti in communi ut cognoscat debet etiā creature cognosci probat. qd privatio vel negatio entis in communi opponit enti in communi: sed ens in communi cū sit analogū nō abstrahit ab ente creato et increato, sed utrūq dicit (. nō pot cognosci perfecte nisi utrūq ens cognoscat. vide etc.

Dico 3º: peccata et idē dicimus de malis pene nō possunt cognosci adeo, nisi cognoscat etiā creaturas. Hec ē communis sent. et probat qd privatio essentialiter ut dicit ordinē ad formā qua privat nō pot cognosci nisi cognita forma: sed forma qua privat peccatū ē rectitudo vel conformitas debita ineē in actu in quo ē privatio et peccatū (. etc. Confir. qd peccatū nō pot concipi nisi in aliquo subiecto cui insit vel posit inesse, nō pot etiā concipi nisi ut dimanans ab aliqua causa deficiente, cū etiā sit malū et nolimus debet aliqui eē voluntariū: sed nō pot concipi causa eqtia posit oriri nisi liberū arbitriū creatū etc. (. Et eisdē probat de malis pene qi intrinsecū ordinē dicunt ad subiectū qd pot penā illā et dolorē suscipere.

Dico ultimo peccata et mala nature q opponunt rebus naturalibus, eodē modo nō posunt cognosci nisi ad cognitionē creaturarū propter eadē ronem

q^a sunt privationes formaliter bonorum creatorum. Verum 2° harum
privationum cognitio, preter cognitionem creaturarum requirat etiam
cognitionem divine a regule et artis a qua discrepat pendet ex alia
9° ad 3. creature ut effecte essentialiter cognoscantur debeant cogno-
in ordine ad deum ut ad primam causam efficientem et exemplarem [illegible]
verum est eodem modo privationes creaturarum non poterunt cogno-
nisi etiam in ordine ad deum, si aut illud non est verum, sed tamen ana-
gia dei et creaturarum in ente sit proportionalitatis, et non proportion-
tunc sicut creature cognoscuntur effecte essentialiter absque cognitione dei
ita et privationes creaturarum. De peccatis aut semper est verum
ntionem illorum non tantum requiri quod creature cognoscantur quibus form-
liter tanquam privationes opponuntur sed etiam requiritur ut cognoscatur
qui et ipsi opponuntur [illegible] quatenus peccator virtute vult deum non
deum creaturam [illegible] diligendo, et quod peccata relationem dicat [illegible]
parie[illegible] et dissimilitudinis ad divinam regulam.
Modo ad arg. in contrarium Ad primum [illegible] privationes creaturarum
bonitati divine obiective et mediate, formaliter 2° et immediate
opponi bonis creatis quibus proprie privant, et quod bona creata form-
supra continet eminenter in deo propterea privationes que sunt form-
ter bonorum creatorum sunt etiam discrepantes a divina regula
confirmatio iam divina peccata opponi obiective et formaliter [illegible]
regule extrinsece ipsi deo, formaliter 2° tanquam bono quo pri-
opponuntur bono creato.
Ad 2m patet etiam ex dictis. Ad confir. negamus consequentiam

Ph. veritas grammatica cognoscit defectus in aliis scientiis, quia talia sunt contra regulas artis grammaticae; At peccata quae qualiter sint sive in particulari sive in universali dicunt privationem boni creati moralis. Unde licet non possunt cognosci nisi per ordinem ad deum ut divinum [illegible] tertium aliqua & specialiter sunt contra deum sic infidelitas blasphemia, odium dei, tamen etiam non possunt cognosci nisi per ordinem ad bonum creatum quod formaliter privant. Denique ut D. Dionysius loquitur. de principio motivo vel terminativo obiecto immediato, haec n. est sola essentia divina:

3. dub. sit de relationibus rationis. Et quidem cognosci ipsas adeo per 3. dub. ostensum est, totum per est dub. de modo quo cognoscatur a. s. per scientiam simplicis intelligentiae vel visionis. Et Respondetur breviter totum cognosci per scientiam visionis, quia cum esse sive existentia entium rationis non sit alia quam actu cognosci hoc ipso quod cognoscuntur. adeo hanc existentiam quam possunt habere, et ita scientia de illis erit visionis. Sed si obiicias ad scientiam visionis non sufficere quod existat illud quod cognoscitur sed etiam oportet esse ut cognoscatur existentia illius terminetque ipsa cognitione, nam si de petro existente cognosceret ego esse hominem vel esse album praecise scientia haec non erit visionis, sed simplicis intelligentiae quia eodem modo se haberet haec cognitio de Petro atque si non existeret: Sed eodem modo ens rationis potest cognosci a et a nobis et adeo cum existentia illius tamen potest non cognosci existentiam quia cognitio talis de ente rationis non erit visionis sed simplicis intelligentiae. Respondetur quod semper ens rationis cognosci scientia visionis, quia saltem existit et cognoscitur ut existens, saltem ut quo, quia existentia entis rationis vel est denominatio quaedam extrinseca a cognitione, scilicet, ipsamet

q̄ sūt privationes formaliter bonorū creatorū. Itud 2º. hanc
privationū cognitio, preter cognitionē creaturarū requirat etiā
cognitione divinę regule exartis aqua discrepāt, pēdet ex alia
qº. ad ḡ. creature ut perfecte essentialiter cognoscat debeat cogn
in ordine ad deū ut ad ḡam causā eficiētē et exēplarē si n. hoc
uerū ē eōdē modo privationes creaturarū nō poterunt cogno
nisi etiā in ordine ad deū, si aūt illud nō ē uerū, sed tm̄ ana
giā dei et creaturarū in ente sit proportionalitatis, ut nō proportion
hīc ueniut creature cognoscūt perfecte essentialiter absq cognitione d
ita et privationes creaturarū. De peccatis aūt semper ē uerū
intione illorū nō tm̄ requiri qd creature cognoscāt quibs form
liter tanq privationes opponūt sed etiā requirit ut cognoscat
q̄ et ipsi opponūt quatenus peccator uirtute uult deū nō
deū creaturā ḡ deū diligendo, et q̄ peccata relatione dicit
pantiā et dissimilitudinis ad divinā regulā.
Modo ad arg.ª incōtrarū ad ḡ. resp. privationes creaturarū
bonitati divinę obiectiue et materialr, formaliter uº. et immediate
opponi bonis creatis quibs ipsi privat, et q̄ bona creata formal
subiecta continet eminenter in deo propterea privationes q̄ sūt form
ter bonorū creatorū sūt etiā discrepātes a divina regula.
confirs iā diuina peccata opponi obiectiue et formaliter re
regule extrinsece ipsi deo, formaliter uº. tanq bono quo priv
opponūt bono creato.
Ad 2m. patet etiā ex dictis. Ad confi. negamus cōsequ

q. verit grammaticus cognoscit defectus in aliis scientiis, qui tales sunt contra regulas artis grammaticae; At peccata omnia quaecumque sint sive in particulari sive in universali dicunt privationem boni creati moralis. Unde licet non possint cognosci nisi per ordinem ad deum ut divinus [illegible] sextum aliqua peccata specialiter sunt contra deum ut infidelitas blasphemia odium dei, tamen etiam non possunt cognosci nisi per ordinem ad bonum creatum quo formaliter privant. Denique Dionysius loquitur de principio motivo vel terminativo obiecto immediato, hoc est, de sola essentia divina:

3.um dub.o sit de relationibus rationis. Et quidem cognoscit ipsas adeo ut [illegible] 3. dub.o
tertium, est, tale potest esse dub.o de modo quo cognoscatur a deo scientia simplicis intelligentiae vel visionis. Et respondetur breviter talem cognoscendi existentiam entium rationis non sit aliam a scientia visionis, quia ut sunt existentia entium rationis non sit alia quam actu cognosci hoc ipso quod cognoscuntur. Adeo haec existentia quam actu cognosci hoc ipso quod cognoscuntur potest habere, et ita scientia de illis erit visionis. Et si obiicias ad scientiam visionis non sufficere quod existat illud quod cognoscitur sed etiam oportet ut cognoscatur existentia illius terminet ipsam cognitionem, nam si de Petro ut cognoscatur existentia illius terminet ipsam cognitionem nam si de Petro existente cognoscam ego esse hominem vel esse et praecise scientia haec non erit visionis sed simplicis intelligentiae quia eodem modo se haberet si non existeret: Sed eodem modo ens rationis cognitio de Petro atque si non existeret: Sed eodem modo ens rationis potest cognosci a et a nobis et adeo consequenter existentia illius tamen et non consequenter existentia cognitio talis de ente rationis non erit visionis sed simplicis intelligentiae. Respondetur licet semper ens rationis cognosci scientia visionis, quia saepe existit et cognoscitur ut existens, saltem ut quo, quia existentia entis rationis vel denominatio quaedam extrinseca a cognitione, scilicet, ipsa met

cognitio, a qua extrinsece id quod non est denominatur esse cognitum et
ideo haec cognitio per quam cognoscit illud quod non est cognoscat ut quo, haec
autem sit existentia actualis entis rationis exterior haec cognoscit ut quo,
et ita existit ut quo, quemadmodum n. in entibus realibus existentia realis
est quae producit neque quod existit ut quod sed tantum ut quo ita in entis
rationis existentia illorum quae est cognitio actualis non existet ut quod quod est
cognosci sed tantum existet ut quo et ita cognoscet ut quo. Sit confirmatur
quia alioquin daretur essentia existens sine existentia existere quod est
impossibile probatur sequela quia cum existentia entis rationis sit cognosci
si essentia tantum cognosceretur essentia entis rationis tantum existeret simul[?]
modo cognosceret illius existentia. Quod autem illud sit impossibile probatur
quia illud quod existit eo modo quo existit realiter sit existentia quae
existere efficiens est formalis existentiae existentia autem entis rationis est
actu cognosci quae realiter existet illius existentia saltem ut quo et ita
cognoscet ut quo. Et eodem modo est philosophandum si quae existentia
entis rationis intelligamus nam ipsa intellectio non ut extrinsece de-
nominatur obiectum cognitum sed relationem rationis conceptam in obiecto
per quam concipiat quasi intrinsece esse cognitum et ita esse ens hoc modo
nempe ens rationis, haec n. cognoscit etiam ut quo, et in actu exercito
quia nimirum ita cognoscit id quod non est quasi esset verum ens de quo
plura alibi.

Quaestio II. Utrum deus cognoscat singularia

Quaestio 12. Quaestio 13. Utrum scientia dei sit futurorum contingentium

Conclusio est deus scit et infallibiliter cognoscit futura contingentia

quod sit necessaria in aeternitate. Sub. 1. et ideo sint futura contingentia. Ut ordine aliquo in disp. istam de futurorum contingentium praescientia, pro clariori explicanda sit aliqua circa ipsum futurum contingens. Et primus. Quod sit. Cum autem futurum contingens dicatur respectu causae agentis aliquid produci, non in se res illa contingens dicitur quoad naturam et existentiam neque in se praecisè est contingens quamvis sit in se vel corruptibilis vel incorruptibilis, propterea duobus modis dicitur contingens futurum esse. 1o. in sua causa contingenti, quae scilicet potest illud producere et non producere, et si producit illud adhuc potest separare ab illius productione vel conservatione, si tale contingens dependeat hoc modo a causa efficienti. Vel 2o. dicitur esse contingens quando iam est productum, et in rerum natura est, et hoc modo dicitur contingens per ordinem ad causam a qua productum est contingenter. 2o. praemittendum hoc futurum contingens vel esse respectu causae naturalis impedibilis tamen ab alia causa ut pluvia est futurum contingens respectu nubium quia possunt nubes impediri ne pluant ab aliis causis naturalibus; vel est futurum contingens respectu causae liberae quae ab aliis causis 2is. non potest impediri. Et quia posita positis tamen omnibus requisitis ad agendum non necessario agit sicut aliae causae naturales necessario agunt sed libere et ita contingenter omnino ab ipsa actio et effectus. His positis error fuit aliquorum qui omnem effectum contingentem negarunt dicebant enim omnia necessitate quadam fatali et naturali evenire ut optime prosequitur Molina hoc loco disp. 1. ex Aug. 5o. de Civitate Dei per multa capita. Et Cardinalis Toletus in proemio interpretationis

lami

batione cap. 93. existimabat n. illi oia necess. evenire vel ex ordine quodd. et conexione invariabili causaru et quibg necess. determinary debebat oiu efectg. Vel ex presciena infallibili et ordinatione divina invariabili de quo plura infra. [illegible] Hunc errore secuti sut Priscilianiste et Manichej et postea Heretici nostri tepois Luterani, Calvinizte, Ioanes vi et alij.

Dicimg tn de fide ee no oia necess. evenire, sed dari futura cotingentia, no modo respectu causaru natium, sed etia respectu liberj arbitrij. Ita e. definitu in con. Bracharensi cap. 9. et 10. et codenat Leo p. epla 9i. cap. 11. Gregorius Magnus homilia in epifania Aug. [illegible] et 5 de Civitate ut diximg in T. 3. 2. cont. reg. 92. et 93. De quibg e. Castro de eresibg verbo fatum Cicero eunde errore reicit lib. de divinatione et de fatro. Probat etia rone, Nã cause nateiales in suis actionibg impediri ab aliis causis (?) efecta causaru natium erunt cotingentes patet cosequentia. deffiniu ad definitu. Deinde qa actiones et eay depedet a libero arbitrio [illegible] cotingentia, plat. qr liberu arbitriu libere operatr. [illegible] ter. [illegible] esse aut in hi. liberu arbitriu ad quã plurib actiones plat late Molina disp. 3. in multa me bra, et scriptura, Matthej 19. si vis ad vita ingredi serva madata: apocalipsis 3. ego sto ad ostiu et pulso, si quis aperuerit, et: ecclesiastici 15. deg ab initio costituit hominem, et reliquit illu

in manu codicu hij. Tum ex con. multis Bracharensi, Constantiensi,
Lateranensi et denique Tridentino ses. 6. cap. 5. et can. 9.
5. et 6. Tum ex s^tis patribus. Denique ex philosophis Storiis
Platone et Ar^te sepissime in Ethicis lib. 3. cap. 1. et 3. a cap.
1. usque ad 5. Ratione etiam naturali e manifestum cum hoc sit proprium
hominis inter alia etiam quod ratione utatur et libertate et hec e maxima
ipsius perfectio et experientia ipsa cogebat hominem multa libere velle,
et ultimo quod alioquin omne tollitur meritum et demeritum. Ex his patet
dari futura contingentia respectu causarum naturalium et etiam respectu
liberi arbitrij creati et eodem modo e fatendum dari respectu ipsius dei
quippe qui etiam sit liber in actionibus et effectibus ad extra. Addit
preterea Molina infra in disp. 12. dari etiam effectus contingentes respectu
appetitus bruti, in quo appetitu aliquod vestigium collocat libertatis s.
indifferentiam quandam ad operandum hoc vel illo modo ut libuerit illi.
Proposito n. per imaginationem aliquo bono tendit per appetitum in illud ali
quando uno modo et aliquando alio, et propositis possibile vel im
possibile duobus obiectis eque bonis et eque distantibus, potest per suum appe
titum in unum et non in aliud tendere et hoc contingenter hoc probat
late ibi ipsum consulite. Eodem modo inquit futurum contingens esse quando
aliquod vas plenum aqua ex omni parte uniforme et congeletur ita
ut non possit corpus aliquod ingredi ad replendum vacuum unde frangeret
illud vas et cum non sit maior ratio quare frangat ex una parte magis
quam ex alia contingenter frangeret in qua una. Primum refellitur de brutis
refellit. Cumel in appendice disp. 2. quod inquit libertas in appetitu

suppl. in differentiam in cognitione, collatione unius obiecti cum alio quae non reperiuntur in imaginatione brutorum. Et ad hoc respondet Molina illa quidem requiri ad perfectam libertatem quae reperitur in nobis, non ad vestigium quoddam libertatis et indifferentiae aliquam in apetitu sufficit cognitio simplex obiecti, nec requiritur iudicium seu cognitio indicativa. Et quamvis haec requiratur cum tamen sit imperfecta, et non circa omnia illa quae deinde in operatione brutorum perficiuntur. Operatio circa ista potest esse varia et ita contingentia indifferentia in genere naturali quia ita determinatur ... taliter operari ... quod possit aliomodo determinari.

Sed obijcit 2º quod sic sequeretur bruta esse domina suorum actuum ... et non ... illis reperiri liberum arbitrium. Respondeo non esse domina quia non ... omnino operari et non operari sicut nos, sed si indifferenter ... operantur naturaliter omnino operatur, non ex aliqua causa previa determinante illa, sed cum illa eadem sit minimum ex parte cognitionis, et ... talem ... tibi, vel efficaciter diuersimode operatur et hinc patet non esse in illis liberum arbitrium. Reliqua circa istud ... determinatur in ...

2. dub. 2º dub. quando conveniat voluntati libertas primum ad operandum. Scotus in 1. d. 38. q. 5. ... solet, et Gabriel ibidem art. 3. notabili 6. et in 2. d. 25. q. unica art. 3. notabili ... existimant voluntatem eo contingenter sive libere operari quia ... in instanti quo operatur sit possibile eam non operari ... impossibile, sed quia absque omni variatione adveniente sibi vel alteri, et absque separatione alterius causae, potest cessare ab operatione in alio instanti, et propter hoc in instanti in quo operatur dicitur voluntas libere sive contingenter operari; At vero tamen

, naliter agens, Sed agit nisi ipsa mutet. vel aliqua varietas fiat
vel ipsa vel circa requisita ad agendum, Probatur quia voluntate
in instanti in quo vult non libere sed necessario velle quod quod est quando
, necesse est esse teste Aristotele 1° de interpretatione cap. ultimo
quando potest: vult necessario vult. Confirmatur nam si libere vult quia potest
non velle, vel contrarium velle eius quod vult, quare poterit simul
et in eodem instanti velle opposita. Confirmatur 2° quod si potest velle
oppositum vel non velle desyng itaque quod possibili posito in esse
nullum sequitur absurdum, quare tunc sequetur quod simul determinat
et non determinat quod est impossibile, unde voluntas non erit libera
in instanti in quo operat.

Contrariam sententiam defendunt Scotus in 1. d. 39. q. unica. §.
quantum ad 1m. dico, Gregorius d. 38. q. 1. Almaing tractatu
1° moralium cap. 3°. Molina hoc loco disp. 4a. et simul
disp. 3a. quod ad verbum fere omnia ex Molina desumpsit. Et haec
sententia est amplectenda, et contraria absolute loquendo non potest
defendi.

Dicimus quod voluntas ex sua natura est potentia libera
ex positis omnibus requisitis ad agendum potest agere et non agere et
haec libertas est quasi in actu 1°. Praeter istam est libertate
etiam in instanti temporis in quo operat est formaliter libera et in
hoc 2° est tota controversia quae pulchre probat a Molina, quod
potest fieri ut aliquis in uno instanti proponat aliquid objectum
omnibus necessarium ad volitionem illius quia immediate et prime

erit voluntas libera circa illud obiectum quod ante non erat quomodo
et tamen in illo eodem instanti illud obiectum diligit quia in eodem instanti
tempore in quo voluntas operatur est libera circa illud. Ant. 2 probatur
quod sicut agens naturale posito passo et approximato sublatis impedi-
mentis statim agit et in instanti si actio fiat in instanti ut patet
de sole in instanti illuminante et si deus modo crearet alium solem
in eodem instanti in quo esset illuminaret non libere sed necessario
quod est causa necess. ergo similiter causa libera posito obiecto
atque requisitis in instanti in eodem instanti libere vel velit illud vel non
poterit illud velle et non velle alioquin nulla esset differentia inter
am
et causa necess.
2°. probatur in deo libera volitione circa creaturas ab aeterno
fuit in deo neque prius extitit deus quam ex aeterno libere illa volitio
In Angelorum etiam volitione quam habuerunt in 1. instanti suae crea-
tionis circa deum quae ex gratia fuerit fuit meritoria. Et in 1. instanti
ne qua anima Christi domini in 1. instanti suae creationis dilexit deum quae [illegible]
na fuit et meritoria nobis ut est certissimum, et tamen in his [illegible]
voluntas non prius aliquo instanti potuit operari et non operari. Item
ipsum probat Molina in actu peccati qui quando fit peccatum est [illegible]
liber. Hic valet si dicatur eo peccatum quod poterat antea vitari ut bene
Molina quod antea non [illegible] quis peccato commissionis, neque
omissionis, et quod illud antea non [illegible] eo instanti in intempore
sint duo instantia immediata erit [illegible]. Unde [illegible] tempus
divisibile et habeat partes in dimidiam partem verum instanti in
quo peccabit, poterit mutare sententiam et ita in instanti [illegible]

bene operari

in instanti illo, quare nec antea peccavit. Et sic posset h[omo] per potentiam Dei aliquando in uno instanti primo obiectum aliquod proponi voluntati circa quod faciat voluntas. Et hoc igitur probat in actu conversionis in Deum, quia quovis instanti potest fieri ut [est] deinde in qua homo peccator ingemuerit, et tamen etiam est deinde tale actum liberum ut definitum in con[cilio] Trid[entino] ses[sione] 6. Constat quod voluntas in instanti in quo operatur esse libera ut sic de fide actum ipsius tunc esse liberum. Tamen quaestio est dubitatio de modo quo sit liber vel voluntas libera, et hoc modo.

Dicimus ... voluntatem esse liberam pro instanti in quo operatur tamen in priori natura ad ipsam operationem. Ita Suarez, Molina et Cumel. Pro quo est sciendum quodlibet instans rei ... in duo instantia naturae quae non sunt duo realiter distincta, sed ... rationem habentem fundamentum in re. Primum instans naturae est in quo concipitur esse voluntas sive potentia contingenter operativa et tunc adhuc non concipitur habere actum, unde neque esse actum. Et hoc ita esse probatur quia omnis causa prius concipitur esse quam concipiatur operari, cum operari sequatur ad esse. Quod omnis potentia in quovis instanti operetur, quia in illo concipitur esse, tunc quod concipitur prime potentia libera quae habet omnia requisita ad operandum et non operandum et adhuc non concipitur operari. Secundum instans est in quo iam concipitur operari et ita concipitur esse actu. Quando quod dicimus voluntatem esse liberam pro instanti in quo operatur intelligitur de instanti reali, pro instanti vero naturae prior ad operationem.

Et ita ad arg. ad 1. sent. respondemus. Ad 3.m negamus Antecedens
Ad probationem dicimus illud esse verum ex hypothesi et suppositione
quod res iam tunc non existit ut sic non potest non existere, tamen absolute
loquendo non necessario existit licet in illo instanti reali in quo existit
et in priori natura potuit non existere. Et hinc ad alia omnia patet
solutio.
Tamen hactenus non videtur satisfactum questioni. Nam in priori illo natura
voluntas increata habet libera tamen ut hactenus non determinata
ad operandum nihil mirum quod dubitatio tarde est de quando
voluntas operatur libere operetur et quomodo in priori
illo naturae habeat voluntas determinatio operandi. Praeterea
quando adhuc credit in voluntate pro illo tunc adhuc est libera
pro illo tunc debet credere potentia libera non est determinata
ad aliud prius natura in quo habet non determinat esse actum voluntatis
negotium praedictum operari. Quare ut certissimum sit esse liberum explicando
illo instanti naturae in quo sit esse liberum
modus quo liber sit. Sed autem pro illo instanti naturae
sit liber probat argumentum adducta ab hoc, et patet quod tunc
bonus vel malus meritorius vel demeritorius et non in priori
tura.
Et hoc modo ut bene animadvertit Cordoba lib. 1. questionum
q. 55. dubio 3. forsan quod erit de nomine non imprimis
omnes conveniunt voluntate pro illo instanti naturae in quo
operari libere operari, non quod possit simul habere duos
actus contrarios circa idem quod hoc est impossibile, omnes etiam conveniunt

eodē modo se habētibꝰ oībꝰ absq ulla variatione volūtatē posse velle et nolle, tn̄ q̄ ē dubitatio de modo. Et ita dicimꝰ q̄ illo instāti naturē in quo cōtingit operari actū ēē liberū ut̄ cōstituit a potētia libera, cū ē potētē illud ponere et nō ponere in priori natura, seu in sensu diviso ut loquit. Gregorius et Corduba [illegible] potētia illa q̄ exercet illū actū poterat ex se illud nō exercere et hoc ē in sensu diviso siue in priori natura vel posteriori si unū et idē instās tāse in tria instātia naturē dividas vel quattuor ut volueris, et hoc modo explicat. optime. 2m. mēte autorū quos īvenimꝰ liber tas volūtatis in actu et cōtingētia in effectu cōtingēti. verū tn̄ ē nō ēē contingētiā in effectu tn̄ p ordinē ad causā ut sīc operantē q̄ p istū ordinē potꝰ sit effectꝰ qui sit ēē necessm̄ q̄ cōtingētē vel liberū, q̄ dicit ordinē ad causā ut operātē actu; et ita in sensu composito; q̄ causa operat ut operat in sensu composito necessō operat. et q̄ libertas siue contingētiā in actu p ordinē et relationē trāscēdētē ad causā, ita sīc operātē necessō ex suppositione (ut diximꝰ) vel absolutē libere et cōtingēter operat. q̄ in priori natura poterat nō operari. Et hoc modo cōciliat. due priores sent. 1a ēt 2a loquit. de instāti naturē in quo causa operat. sīc n, liber cōtingēter et libere operet. tn̄ nō p illo instāti sed p diverso in quo poterat nō operari. 2a. 3o. seu loquit. de instāti reali in quo causa operat. sic n, in eo quālis actu operet. potest tn̄ nō operari p diversis instātibꝰ naturē.

rei dat contingentia et necessitas in effectibus quae non reperitur in causa
nam hec non est quod fit necess. vel contingenter sed effectus h. c.
2. probat in actu voluntatis nam iste intrinsece et realiter est con
tingens sive liber quod similiter alii effectus contingentes. Ant. probat
quod realiter actus voluntatis prodit a potentia libera et indifferenti ratione
reale etiam habet relationem ad causam liberam et indifferentem ratione
cuius relationis habet actus quod ita existat et potuerit non existere
actus vero necess. dicit relationem ad causam necess. illum causantem
ratione cuius ita existit talis actus ut non potuerit non existere
necessitas et contingentia in actu aliquid est reale. Confirmatur
quod libertas in actu vel denominatione actus moraliter boni
vel mali, vel saltem fundamentum et subiectum illius. sed esse
moris saltem bonum est quid reale positivum quod et fundamentum
subiectum illius similiter.

Pro explicatione est sciendum effectum esse in triplici differentia (et quod dicitur
de effectu est etiam intelligendum de causa) nam quidam effectus sunt
necess. quidam liberi, et quidam contingentes. Sunt autem ista membra divisio
nis effectus inter se ita affecta ut quadam ratione sint formaliter
distincta tamen realiter possint esse idem. Ita ut eidem actui vel effectui
possint aliqua simul convenire 2. mo est. Pro quo est sciendum effectum contingenti quandoque
necess. dici duobus modis. Primo, ut opponitur effectui contingenti quando
scilicet ita causa est determinata ad agendum ut nullo modo possit non
agere, sed necess. effectus eveniet, et hoc modo dicitur necess. esse idem
omnino, et respectu celorum omnium dicitur non dari effectum contingentem

in causis ij inferioribus
eli cõsequit^r suũ finẽ naturaliter agentibus, quia semper influxus aliquo
modo pot impediri. Huic necessitati opponit^r cõtingentia in causa
quae est quando causa licet sit determinata ad effectum producendum, tamen
pot tamen ab alia impediri vel in toto vel in parte, ut nulla sit causa
[illegible] hoc modo cõtingens plurimae quae ipsae impediunt ad tale effectum
producendum. 2°. modo dicitur causa (et idem est dicendum de effectu) necessaria
ut opponitur libere et hoc modo eadem causa pot esse necessaria et cõtingens
et idem effectus similiter, quia productio mortis ut hominis in duabus
manibus in unum quoque [illegible] est cõtingens respectu causae particula
ris nempe hominis producentis et tamen etiam est necessarius respectu eiusdem hominis
[illegible] et cõtingens quia effectus dicitur necessarius idem necessario dimanans
itaut non possit non dimanare a causa positis omnibus requisitis ad agendum.
Sed positis causis particularibus impedientibus influxum hominis generalis [illegible]
necessario sequitur talis effectus ita ut non posit non produci. probatur quia et homo
est causa necessaria respectu mortis, et effectus similiter. Confirmatur quia propter
hanc causam voluntas dicitur libera quia quibusdam positis [illegible] hadue pot non
operari. Mostratur igitur illud esse effectum cõtingens non quidem respectu
totalis causae sed tamen respectu causae primae quae impedit. Ratio autem huius
est quia necessitas in causando sumitur ex omnimoda determinatione
causae ad causandum positis omnibus requisitis, contingentia vero sumitur ex ordine
ad causam eadem [illegible] se subiecta quae licet secundum se incliner ad tale
effectum producendum et tali modo, pot ab alius impediri, ne illud producat
vel illo modo. Quare hoc modo necessarium et cõtingens non opponuntur
sed modo non sit oppositione libertas et cõtingentia, immo omnis libertas

saltem in effectibus qui sunt contingentia, quod omnis effectus liber est contingens,
possit esse et non esse quamuis non contra ut patet. Solum quoque hinc
oppositionem inter se necessitas et libertas, quia requirit ut effectus esse
liberi et necessarii respectu eiusdem causae, requirit ut illa non posset
non producere positis omnibus requisitis quod est esse necessarium et posset
et non producere eisdem positis quod est esse liberum.
2°. obseruandum necessitatem contingentiam et libertatem [illegible]
ex parte causae uel ex parte actionis, siue effectus qui consequuntur actualia
esse enim in his diuersa omnino specie et aliquando genere necessitas
libertas uel contingentia, patet hoc nam causa est de praedicamento
substantiae uel qualitatis, si accipiatur pro potentia prima agendi [illegible]
et necessitas uel contingentia siue libertas illius sit modus quidam
realis eiusdem causae ut statim dicemus etiam erit in eodem praedica-
mento. Effectus autem saltem actione est in diuerso genere [illegible]
modus illius realis qui etiam est in eodem praedicamento. Et si effectus
accipiatur pro termino actionis quamuis sit in eodem praedicamento [illegible]
est causa, utrumque aliquando in eodem [illegible] ut calor productus a calore
uel hoc productus ab hoc, tamen in ratione formali causae, et effectus formali-
ter differunt; [illegible] consequenter modi necessitatis et contingentiae magis
erunt formaliter distincti, quod ex iis quae dicenda sunt constabit magis.
3°. obser. necessitatem in causa operante uel etiam in effectu
duplicem: alia enim est necessitas simpliciter et absolute loquendo
alia uero est necessitas [illegible] quae est ex suppositione [illegible]
factio et calor productus ab igne est effectus necessarius simpliciter

et absolute
a causa ? (loquimur de necess.° ut opponitur libero) quae ita operatur positis omnibus requisitis et non poterit non operari, volitio aut hominis et cuiusque ab eadem manat et libera quae ... ex suppositione, quae absolute effectus procedit a causa quae positis omnibus et potest non operari quando positio quae operetur dicitur necessario.
His positis Dico 1.° Contingentia et libertas in causa sive esse causae contingentis et liberae est quid reale in ipsa causa, nimirum ipsius ... natura et entitas causae. Probatur de voluntate, quae voluntas re ipsa habet hoc a potentia ut positis omnibus requisitis et possit operari et non operari, per hoc est quid reale in ipsa scilicet ipsius met natura. Confirmatur quia per hoc differt voluntas ab aliis causis naturalibus, et quia haec est maxima perfectio ipsius voluntatis. Et sicut in Deo esse liberum quid reale est, ut est certissimum ubi sit perfectio simpliciter simplex, ita etiam in creaturis. Probatur modo probatur de causa contingenti eodem modo. Est enim potentia realis ita taliter potest operari ut ponere effectum ut possit impediri, et quia per hoc realiter differt causa contingens ab ea quae non est contingens, nimirum Deo qui nequit impediri ... absoluta quae voluntati ... quis ... resistet, creaturis autem potest quis resistere. Ista contingentia in causa contingenti ipsa met natura causae potentis defectibiliter operari, sicut potentia ... in voluntate est quid reale nimirum ipsa met natura voluntatis creatae, potentis defectibiliter operari.
Dico 2.° necessitas in causa ut opponitur contingentiae vel libertati

q e necessitas simpliciter) etiam quid reale in causa
ipsa met natura causae ut aliter potest operari
Probat. eisdem terminis adversarius quibus probatio fuit prima dictum
hoc n, realiter differt haec causa necessaria a causa libera et
contingenti. Unde patet nullam esse creaturam quae sit causa necessaria
omnino ut opponitur contingenti, sed omnis est causa contingens. Probatur
hoc quod nulla est quae non possit impediri a deo, et ita respectu dei
dicitur causa contingens, et non modo hac ratione sed etiam respectu causae
naturalis et creaturae fere omnes sunt causae contingentes, quia nulla fere
quae non possit per aliam creaturam impediri in sua actione. ...
nisi in actionibus immanentibus per quas ... proprietates ipsarum ...
turarum, in his ... naturaliter non possunt tales creaturae impediri ...
alias creaturas quamvis possint a deo et miraculose, in aliis ...
actionibus transeuntibus in materiam externam omnes creaturae sunt causae
contingentes, quia possunt per alias causas naturales impediri ...
... et secundum modum posse ..., quod si de facto non sunt ...
per accidens, neque tollit rationem causae contingentis quae est ...
impediatur sed ut possit impediri et eiusdem naturae esset sol ...
ceret a deo aliquid corpus quod impediret illius illuminationem in ...
haec inferiora, atque modo est, sicut ... tunc sol esset causa contingens
respectu illuminationis sicut et modo ... sua natura. Quare ...
modo sol causa necessaria respectu illuminationis est quod loquimur
de facto, et secundum ordinem quem modo sunt creaturae, ... quae non ...

illig natura. Dico 3°: necessitas 2ᵐ. quid siue ex suppo
sitione in causa libera uel contingente nihil reale addit in ipsam
causam, nisi forsan relationem realem prædicamentalem causæ actu
operantis ad effectum, tamen quæ dicit denominationem extrinsecam
ab actione siue effectu qui actu sunt hoc probatur quia uoluntas
non dicitur rag. cogitur necessario operari nisi pro instanti naturæ in
quo actu operatur uel habet operationem sed ex eo quod actu
efficaciter operetur non habet aliquid intrinsecum in se, sed tantum de
nominatur extrinsece agens ab ipsa actione actuali quæ existit. Et
hoc est principium in philosophia causam agentem ex eo quod actu
agit nihil intrinsecum recipere absolutum quod non est prius sed
agens, quæ existit tamen quæ potest dici habere relationem prædicamentalem
causæ actualis ad effectum. Verum ante istam iam cogitur causa
secunda ad necessitate ex suppositione quia ante relationem prædi
camentalem exigitur fundamentum illius, fundamentum aut relationis
agentis ad effectum est actio dimanans ab agente et ab ipsa forma
liter denominatur agens actu: quare ante relationem cogitur iam
ad necessitate.

Obijcies in illo instanti naturæ in quo est actu ipse actus est contin
gens, quæ et causa agens pro fuerit pro illo instante debet esse contingens
quæ est necessaria siue determinata etiam ex suppositione. Respondeo quod
in illo instanti naturæ in quo est actus contingens causam esse contingentem
1ᵐ. se, esse tamen determinatam pro ipsum met actum ad esse necessariam
ex suppositione et 2ᵐ. quid, Hoc patet exemplis. Primo in superficie.
2ᵐ. se indifferens est ad esse albam et esse nigram, et tamen posita albe

vni, in illa iam superficies est determinata ad esse albam, ita tamen
ut per hoc non tollatur ab ipsa superficie quod dicitur convenire 2° sua
natura nempe esse indifferentem ex se ad esse albam et esse nigram
2°: hoc videre licet in materia prima respectu formae. Eodem modo causa
contingens licet ex sua natura posse producere unum vel aliud effectum
et eundem producere et non producere et haec potentia sit de na-
tura ipsius causae contingentis quare quando causa contingens
actu operatur non tollitur huiusmodi potentia et natura, licet in
illa omnino [illegible] cum illa specialem determinationem ad particula-
rem effectum, et ratione illius causa contingens dicitur necessario quando
Verum est rationem [illegible] illa adducta et non [illegible]
situm, quod in illis determinatio fit per aliquid intrinsecum inhaerens
eo quod materia recipiendo formam intrinsece determinatur ad esse illius
formae per modum quendam realem ut dicitur in disp. de materia in principio
At vero causa efficiens contingens non determinatur ad unum effectum per ali-
quid intrinsecum ipsi, sed tantum extrinsece ut diximus. Constat igitur causam
contingentem in illo instanti naturae in quo est actio esse contingentem
2° se nihilominus esse determinatam ratione illius actus. Quare ratione
contingens in illo instanti naturae specificative non tamen reduplicative est
quod hoc modo est determinata, volumus dicere causam non esse con-
tingentem ratione actus secundum neque ratione instantis quo ille mensuratur
quod hoc modo sit determinata, nihil omnino tamen ipsa est contingens et
reduplicative ratione sui, et consequenter ratione instantis naturae
incipit ipsa 2° se mensurari. Neque requiritur quod in illo instanti na-
turae in quo est actus contingens causa sit reduplicative contingens, sed

fuit q. sit cotingens hoc modo q prioris instantis, nam hoc instantia
naturae nihil aliud sunt q. m. causa ut potest operari
2. v. q ipsa mea actus ... apote ... dimanans.
Dico 4o: contingentia et libertas in actu contingenti et libero est
quid reale s. modus quidam realis et intrinsecus ipsi actui s. relatio
transcendens ad causam contingentem et liberam. Probatur hoc ingeniis
arg. factis ... Sent. et colligitur ex praecedentibus dictis, nam
causa contingens dicitur propter relationem habentem quam dicit ad
effectum sive ad actum qui potest ab ipsa efficii et non efficii ...
actus in sua realitate hoc habebit posse s. a causa illa efficisset
vel efficii, hoc ipsum est in actu voluntatis elicito (de hoc n. est
sermo) sicut n. in voluntate quid reale est posse libere operari
ita a. et actus ad quem essentialiter ordinatur voluntas ut libera erit quid
reale in quantum liber, quia potentia realis non potest esse nisi ad actum
realem: unde sicut natura voluntatis realiter est potentia libera circa
bonum particulare quodvis ... cognitum, circa bonum v. universale
et clare cognitum cuiusmodi est Deus non est libera sed potentia ne
cessaria: eodem modo actus erit realiter et intrinsece liber vel necessarius
propter relationem habentem ad potentiam ... liberam vel necessariam
a qua efficiatur ut libera est vel necessaria ... Et sicut actus in esse
boni vel mali realiter specificatur per relationem habentem ad
regulam rectam ... propter quam causam esse bonum morale est quid ~~...~~
reale in actu morali et forsan etiam esse malum, ita ... in ~~...~~
actu elicito nam in actu imperato a voluntate a esse liberum dicat
quid reale agetur in q. 2a e.

Probat. 2° eodem fere modo de effectu contingenti, et contingens causa contingens [struck] contingens quid reale dicit ut patet quia atque sui effectus quem respicit ut contingens etiam erit quid reale, patet consequentia quia causa realis non potest dicere nisi rem ad actum, et effectum realem.
3°. quia omnis res realiter factibilis quia relationem dicit transcendentem realem ad causam efficientem a qua est factibilis, sicut potentia factiva e contra dicit relationem transcendentem ad effectum factibilem, ex quo illa dicitur quia effectus ordinem ad causam efficientem 2° modo, quo illa dicens minimum vel necessario vel contingenter.
Ultimo potentia voluntatis antequam operetur libere est formaliter libera in actu 1° quia quando operatur erit libera formaliter in actu 2° quare atque 2° formaliter erit liber et eodem modo
dicendum de effectu contingente.
Dico 1° necessitas absolute et simpliciter in actu suae efficientiae est quid reale in ipso effectu probatur hoc dicendum eisdem argumentis quibus probatum fuit 4.mo dicto contrario modo. Sit hic paterea effectum qui efficitur a causa naturali, naturaliter agente esse contingentem et necessario diversa ratione respectu eiusdem causae quia effectus est necessarius per relationem transcendentem ad causam necessario agentem positis omnibus necessitatis ad agendum. Contingens vero est per relationem etiam transcendentem eadem causa quia potest impediri: unde ubi nulla sit causa naturalis quae potest hoc modo impediri ut in divinis sequitur omnem effectum naturalem respectu causae naturalis esse contingentem, et necessario simul. Quare ...

sibi de facto nō appellat. cōtingēs hoc est quod accidens, quae se aut et
ex natura sua cōtingēs est quod ad hoc nō requirit quod actu deter-
minetur a causa quae solet qua ingredi, sed sufficit quod possit deter-
minari, sicut color ex se hic potentia visibilitatis sive existat potentia videndi sive nō
neque minus esset visibilis color etiam si deus nō produxisset potentiam
videndi; quia potentia illa visibilitatis in colore nō specificatur a visu
actu existente sed a possibili. Eodem modo est videre in potentia cor-
ruptibilitatis quae hoc elementa quae eadem esset omnino et ratione illius
vere elementum esset corruptibile etiam si deus nō produxisset aliud
elementum a quo posset corrumpi eadem ratione, ratio cōtingentiae cō-
sistit in potentia illa ad esse et nō esse respectu causae quae est
causa sive causa possit actu ingredi sive nō sufficit quod potentia
sit. Idem etiam effectus est cōtingens et necessarius respectu diversarum
causarum a quibus potest libere vel necessario produci.
Dico 6°: esse actu necessarium vel esse actu liberum nihil reale addit:
in ipso actu vel effectu necessario et libero, Hoc sentiunt voluntates
[illegible] sent. v.g. actus amoris dei hic posse produci a voluntate et necessario
ut causa necessaria sicut fit in patria, hic etiam posse ab eadem voluntate
libere fieri ut a potentia libera sicut fit in via et 2. [illegible] utraque
hac potentia iam probavimus actum ipsum amoris realiter esse liberum
et realiter necessarium. modo vero dicimus nihil reale illi addi ex eo
quod actu a voluntate libere vel necessario efficiatur. Probatur aut quod in
[illegible] voluntatis v.g. amore dei nihil reale requirit sive actu pro-
[illegible] ab ipsa ut libera sive ut necessaria; ergo etc. Probatur Ant. nam
nihil essentiale addi est manifestum cum sit hic actus amoris dei eiusdem

Eius per ordine ad ide objectum, nihil etiam substantiale addi potest quod maxime esset quo tradendi ad ipsam voluntatem ut liberam vel ut necess.am sed eadem relatione tradere re [illegible] [illegible], ut haec sequatur natura ipsius [illegible] voluntatis [illegible] eodem modo et clarius patet in effectu aliquo producto v.g. in calore actu producto a causa libera sive necess.a ... Si quis aut velit oppositum dicere potest addi aliquid reale relatione v.g. reale tradendi effectum actu liberi vel actu necessarii quia haec relatio non sumit genus causae potentiale liberam vel necess.am sed genus actuale.

Dices ultimo necessitas 2.m quod sive ex suppositione in effectu [illegible] non est contingenti etiam est quid reale necesse ipsius met natura creatae ut existet pro illo instanti naturae in quo fit; Hoc probat quod mundo [illegible] hominis esse necess.m non est aliud quam ipsam [illegible] actualitatem [illegible] esse quando est probare quod reale necesse est ipsius met [illegible] [illegible] objicies quando [illegible] existit est contingens et liber [illegible] [illegible] existere ens necess.m Resp. existere ut ens contingens absolute et necess. 2.m [illegible] [illegible] existit contingens simpliciter per relationem quam dicit ad causam [illegible] [illegible] aqua potest non esse tunc in priori tunc in posteriori natura [illegible] necess.m non existit per eadem relatione quam respicit eandem causam [illegible] influentem in illo instanti naturae in quo [illegible] ens corruptibile [illegible] absolute quia absolute potest corrumpi [illegible] non per instanti in quo est [illegible] ita etiam ens contingens absolute dicitur quia absolute potest non esse per quam instanti quamvis per illo instanti in quo est non potest non esse.

Ad arg.a in contrarium Resp.: Ad 1.m dicimus effectum dici contingentem [illegible] natura sua aqua [illegible] ut potest esse et non esse per ordine ad causam [illegible]

tingēte agua pot eē et nō eē. Ad 3.am confirt. Dr. calor produ-
ctus a sole et adeo eiusdē eē spēi distingui tn formaliter p. oriē modi
lutatis nā necessitudeis ht qd sit effectus liber siue contingens ut opponit.
necessitati, respectu vo. solis ht qd sit effectus necess. Respectu etiā
utriusq ht etiā qd sit absolute contingens: Vtrū aut contingentia hec in
ipso effectu respectu iā adae sit eadē spē, respectu utriusq. causae ē
dub.: pendes ex aliā dub.: ā: s. potentia uoluntatis impe-ās causet
aliquid reale in actu suo in effectu imperato, si n, esse imperatū ē
aliquid reale in effectu tuc contingentia effectus siue eē liberū respec
tu uoluntatis erit diuersae spēi a contingentia q ht idē effectus in ordi
ne ad causas contingentes natem, patet hoc manifeste qd sicut causae
istae sūt diuersae spēi ita etiā effectus nō modo immediati, de quibus nō
sentitū ē, sed etiā mediati siue imperati ut patiunt. agrediētis causis
si aut eē imperatū nihil reale ponat in effectu mediato tuc contingē
tia in tali effectu erit eadē spē in ordine ad utrāq. causā, q ab utrāq
ht defectibiliter et contingenter eē ita ut potuerit nō eē.
Ad 2.am confir. respodemus si p impossibile deus ageret necess. negamus
tuc effectus nō differre subaliter ab is qui modo sūt qd modo haut
respectu dei eē effectus liberos siue nō necessarios et hoc intrinsece
tmē modi realis intrinseci, tuc aut nō haberet istum modū, sed co
trariū nempe eē necessarios quouis sensu effectus esset eiusdē spēi
2.do rationem specifica sicut calor intensus ut 4.or et intensus ut sex:
est eiusdē spēi quo ad spēm, quo ad modū 2.o subalem caloris ē
diuersae spēi, nempe quo ad intensionē q entitatē dicit ipsiusmet caloris
sicut maior et minor extensio in quantitate.

Ad 2m arg.m dico eodem modo, illum actum liberum et necessarium esse diverse secundum ratione modi realis quem habet respectu esse necessarium et esse liberum, qui quidem modus realis est et ideo reducitur ad entitatem actus est tamen accidens illius, non quidem accidens praedicamentale cum eodem sit praedicamento in quo est actus sed est accidens praedicabile, quod extra naturam actus est et de ipso praedicatur accidentaliter, ipsius adveniens et recedit esse existere actu 2m entitatem, ut hoc patet in exemplis adductis modo de qualitate et quantitate, et in exemplis adductis supra de superficie affecta albedine vel nigredine, dem. [illegible] quod una vel altera forma indifferentia, [illegible] actus diversus [illegible] quod modum praedictum, quo [illegible] entitate 2o [illegible] est idem [illegible] actus. Ex quibus patet probabiliorem multo esse et [illegible] secundam modo 2am partem dicti textus in qua diximus actum [illegible] liberum actum liberum vel necessarium idem est denominare actum [illegible] necessarium esse quid reale in actu, licet non [illegible] probatio fuit supra arg. [illegible] ductis in 4o et 5o dicto et patet magis quod actus [illegible] ille liber procedit ut sic a potentia libera ut libera realiter, et actus non liber, sive necessarius procedit a potentia necessaria ut necessaria realiter ergo ipse ut sic debet esse quid reale, patet consequentia quod causa ut realis non potest causare nisi effectum realem. 2o quod amor dei in patria habet quod sit necessarius a principiis realibus, scilicet et a potentia realiter necessaria et ab intellectu proponente clare [illegible] et etiam ab obiecto respectu totali et universali bono, In [illegible] amor a similibus principiis habet quod sit liber ergo realiter etc. [illegible]

ampliedes 2m. rationem
eẽ necessm. et liberum specifica immo et individualẽ abstrahit ab
ẽẽr. qmdt aduenire, tamqz subiectum ab accidentibus qui illi cotingẽ
parua. sicut quantitas abstrahit ab ẽẽ magna uel
sed si dicas effectum cotingetẽ dimanare actu acausa actu cotin
genti. id ẽ qua actu potest impediri nihil reale dicit in ipso effectu
cotingenti. R. neg. in proposito. Negamus consequentiam quod causa actu
ẽ cotingens ex se etiam si actu no sit causa q. potest illa impedire
quod ex modo causandi et ex sua natura hẽt quod possit impediri, et hoc su
ficit ad causam cotingetẽ actu: unde et semper effectus realiter ẽ
cotingens a tali causa dimanans.
Ad 3m. arg. iam distinximus actum quando ẽ ẽẽ cotingetẽ ab
solute et qm. quid necessm. Ad confirmationem patet ex dictis.
Dub. 4. an futura contingentia sint determinate futura uel no 4. Dub.
et consequenter an propes. de futuro cotingenti sint determinate uere
uel false, Ut si dicas Petrus curret cras Petrus no curret cras a una
ex iis definite sit uera ita ut eo tempore in quo ẽ uel erit no sit
falsa et alia sit eodẽ tempore definite falsa. Hoc dub. uidetur ptinerẽ
ad logicam quod tamen ibi uel no explicat uel summatim et breuiter cu superet
tironum captum, et quod hoc loco adiacentibus pertractat. et maxime conducit
ad bonum q dicenda sunt explicationem propterea immerito illud silentio ob
uoluerent. Et quidẽ Ars. in 9o. periermenias cap. 9o. de fu
turis cotingentibus partẽ tenet negatiuam docet n, neutrum futurum
cotingens ẽẽ determinate uerum uel falsum, sed utrumqz sub disiunctio
ẽ ẽẽ uerum uel falsum eadẽ sententiam sequuntur comuniter Ari. inter

ea q. p. art. 3.

petes, et inter theologos Aureolus in 1° d. 38. a° ut refert
gregorius Ariminensis eadem d. et q. art. 10. Molina in hoc
diss. 17a. et Pelagius d. 38. citata. Probat Ar. 1° quod si omnis affir-
matio vel negatio est determinate vera vel falsa sequitur omnia
quae sunt vel erunt necessario fore, etiam non erunt necessario [illegible]
hanc sequelam quia quod est verum est tunc necessario verum, quia si dicit
verum quando dicit Petrus currit necessario tunc petrus currit quia
quando res est necesse est esse. Atqui ex hoc sequitur omnia necessario
evenire et ita non dari contingentia: unde neg. dabitur consultatio
et actiones de futuris contingentibus.

2a ratio Aris. est quia veritas enuntiationum sumitur ex veritate rei
quod ex eo quod res est vel non est oratio dicitur vera vel falsa: sed futu-
ra contingentia sunt indeterminata ad esse et non esse simpliciter
quia ex eo sunt futura contingentia quod possunt esse et non esse, nec in unum
sunt magis definita quam in aliud ergo enuntiatio quae est de futuro contingenti
non magis significat verum esse illius quam non esse et hac ratione utitur
Molina quia contingentia futura sunt ex natura sua in divina ut [illegible]
quousque sit aut non sit ergo non sunt determinata ad unum.

3a sententia vera est amplectenda est futura contingentia esse determinate
vera vel falsa, et ita propositiones de illis eodem modo. Ita tenet Gregorius
ubi s. art. 2. Gabriel eadem d. q. unica notabili 7. et [illegible]
Ricardus 1. s. d. [illegible], Mairo q. 4a art. 2. Marsilius
q. 40. ad 3m principale Corduba 3. lib. questionarii q.
2. ubi est eadem citat Medinam, Belarminus tomo 3. lib. 4. de
libero arbitrio cap. 15. Suarez 3a p. d. 11. art. 1. diss. 27.

2a. Ille finis et
q. res aliquando fuit, ita pp. de praeterito est determinate uera
q. res aliquando erit. Intimat etiam Durand. 39. q. 3. art. 2.
Probat igit. Po. q. ex duobus futuris contingentibus Petrus curret cras,
uel Petrus non curret cras, certissime unum uel alterum erit, ergo pp. quae
significat illud quod erit determinate erit uera, et altera determinate
falsa.

2o. deus ex duobus contradicentibus futuris contingentibus determinate
cognoscit unum futurum et alterum non et determinate cognoscit unum
ex pp. contradictoriis esse ueram et alteram falsam ergo contradictionis
altera pars erit determinate uera et altera determinate falsa:
Ant. magis confirmat. q. ex iis duobus Antichristus erit et antichristus
non erit, Altera pars scilicet affirmativa est cognita adeo ut uera et ut futura
et sicut ex iis duobus alteram cognoscit ut determinate ueram ita in omnibus
aliis cum eadem sit ratio omnium et scientia dei sit infinita: Consequentia vero
probatur. quia scientia dei visionis qua deus cognoscit futura contingentia supponit res futuras non efficit illas ut supra probatum est ergo si cognoscit adeo
ut determinate futurae eo quod determinate futurae: quare altera erit
determinate uera nimirum quae erit futura et altera determinate falsa
nimirum quae non erit futura. Confirmatur. q. uel ista pp. Antichristus erit
est uera uel non, si primum respondeas habemus intentum, si vero 2m sequitur
antichristus non erit, unde haec erit falsa determinate Antichristus
erit et ita concludo quod haec pp. Antichristus erit est determinate uera
uel falsa.

...mum possibile est inter contradictoria dari medium, quod neque est
affirmatio uel negatio, patet hoc quia affirmatio et negatio immediate

opponunt etiam de futuro contingenti quae sunt de eodem 2mo idest etiam
et hoc probat etiam Aristoteles 4° metaphysice textu 17° quia impossi-
bile est quin aliqua propositio ex illis duabus contradictoriis de futuro
contingenti sit uera uel falsa. Confirmatur quia alioquin nulla praenuntiatio
de futuris contingentibus contenta in Scriptura esset determinate uera, consequens
est ereticum ut patet ex illo Apocalipsis 18° ubi dicitur de futuro
quod Deus abstergét omnem lacrimam ab oculis sanctorum, et additur scribe quod
hec uerba fidelissima sunt et uera, sequella probatur quia in scriptura
dicuntur futura contingentia quae tamen 2mo contrarios non sunt determinate uera.
Ultimo quod ad ueritatem propositionis sufficit quod pro tempore signato pro uerbo
sit uera, sic enim ista Petrus curret uel non curret sufficit quod cras
unum ponatur quamuis a nobis ignoretur quid ponendum sit. Confirmatur quod
infallibiliter uel Petrus curret uel non curret quid quid sit respectu
nostre cognitionis, si curret propositio affirmativa est modo uera determinate
te, si non curret erit falsa. Ideo sententia tenet Maior in primo dicto 2a
q. p^a. Et probat quod uerum uel falsum sunt passiones propositionis et quod quelibet
propositio de futuro quae est habitura unam de presenti ueram, est uera, et
falsa: unde probatur.
Ad rationes Aristotelis Dicitur cum Gregorio et Gabriele Ad primam negando Antecedens
quod si altera propositio futurorum contingentium sit determinate uera, nihil
sit uera nam futurum contingens non erit nisi contingenter, et non necessario
quare propositio de illo non erit uera necessario sed contingenter. Et aut
uerum contingenter absolute et in sensu diuiso potest non esse uerum. Et ratio
sensu composito supposito quod sit futurum. Et eodem modo intelligitur habere
Deum scientiam determinatam de futuris contingentibus, non tamen necessariam. Si uero
uoluntas humana pro ordine ad futura contingentia scita, quia sicut futura

ª tingens cotingenter
ter qd ... erit futurum sic ... sit illud contingens
... ad ... nuq̃ scivisse futurum de quo plura infra. Dixi per
ordine ad futura contingentia, nam si loquamur de scientia divina
2º se hoc modo illa est necessaria ... ipsa met divina essentia.
Ad 2m. Dico futura contingentia esse determinata ad esse vel non esse
quod determinate erunt vel non erunt quare et propositiones de illis similiter
Neq. propterea determinatur ad futura contingentia eo quod futurum contin-
gens illud est quod cum sit futurum potuit non esse et hoc est contingenter
futurum:
Nihilominus propter debilem hanc partem Aristotelis ... duobus modis expli-
cari. Primo cum Maiore et aliis ut dicamus illum fuisse locutum de fu-
turis contingentibus ut a nobis cognoscuntur naturaliter sic n. apertum est propositiones
de illis non esse determinate veras vel falsas a nobis cognitas. Vel 2º
cum Palatios d. 38ª et Belarmino quod futura contingentia vel posse
accipi in se ipsis et hoc modo sunt determinate futura vel non futura,
vera vel falsa ut probavimus: vel posse accipi in ordine ad causas
et hoc modo dupliciter. Primo in ordine ad causam precisse sumptam et hoc
modo cum causa ex se sit indeterminata etiam futura contingentia sunt
in illa indeterminata et consequenter indeterminate vera vel
falsa. Et hoc modo locutus est Aristoteles et aperte Molina, et hoc modo vera
est illius sententia; quamvis absolute non sit vera ut probavimus. Et multo minus
est verum quod inquit Palatius futura contingentia propterea non esse determi-
nate vera vel falsa, quia non habent aliud esse quam in suis causis, in quibus
sunt indeterminata, hoc n. aperte est falsum, nam licet futura contingentia
adhuc non habeant existentiam nisi in suis causis immo et ipse cause possunt
illam non habere, tamen habebunt re ipsa et determinate existentiam extra

suas causas vel no habebunt, et ita pp.es de illis f. de tempore facto modo erunt vere vel false determinate. 2o. pro cōtingentibus

t. cōtingẽs effectus in ordine ad causam sumptus. Doribus q. illas possunt de terminare, et hoc modo facit Molina effectus cōtingentes esse determinatos sicut et causa ē determinata: unde et cōsequenter verus vel falsum teneri. pp.es de istis effectibus ee determinate veras vel fal

sas: An vero illud sit ita explicabimus dub. 8o.

5a dub. 5. dub. an deus cognoscat futura contingentia. Cicero in lib. de natura deorum respondet. D. Aug. li. de ciuitate cap. 9. concedit deum no cognoscere futura cōtingentia, ne hominum libertas auferretur, eundem errorem habuisse alios testatur idem Aug. ut Auicenna li. 8. metaphisice cap. 10. et Cicero in lib. de fato eundem errorem ascribit multis, et Ari. quod etiam afirmat Clemens Alexandrinus li. 1 Stromatum, Justinus Martir in lib. aduersus Ari. Gregorius Nisenus in lib. de prudentia, theodoretus lib. 5. de curatione grecarum affectionum, in eodem errore fuit Auerroes rones pro hac sententia cum nostra lib. adducemus, quando de cōcordia diuine prescientie cum nostra libertate agemus.

Modo sit diuinus oppositum esse de fide, et notum lumine naturali, pmo patet ex scriptura de quo Molina disputatione 12. et Gregorius udeatur quibus 5o. Isaie 48. predixi tibi ex tunc antequam eueniret indicaui tibi, sapientie 8. signa et monstra scit quam fiant, et euentus temporum et seculorum, Danielis 13. domine qui nosti omnia ante quam fiant, Isaie 41 annuntiate quae futura sunt et sciemus quia dij estis uos, et Ioannis 14. et nunc dixi uobis priusquam fiat ut cum factum fuerit credatis, in Lucas ...

etiā fuisse revelata adeo p. prophetas costat sepissime in scriptura
2.ᵐᵒ etiā ē manifestū id n. docuerunt plures philosophi gentiles
etiā ut refert Toletus in logica sua de futuris contingentibus 9.ᵒ A. cuius
id est sensu colligit. ex eo cap.ᵉ de futuris contingentibus et clarius ex 10.
Ethic. cap.ᵉ 8.ᵒ et 3.ᵒ metaph. textu 12.ᵒ, ac etiā 12.ᵒ metaphisic.
ratione etiā manifesta hoc ipsum probat. Nā in deo nō pōt ulla cogni
tionis variatio ego n. deus et nō mutor (quia quidquid modo cognoscit
id ab eterno cognovit: secundo quia aliās nō esset in deo gnō
detīa quia vera futura ē. Et deniq. quia deus ē primum ē causa tā
necessariorum quā contingentium ē aut causa per suā scientiā (quia: etc.
Tm (quia: est dub. de modo quo deus cognoscit futura contin
gentiā tā ex p.ᵉ obiecti remoti neq. ipsorum contingentium et crea
turarum quā ex p.ᵉ obiecti immediate cogniti in quo s. cognito deus
futura contingentiā cognoscit (quis n. huius comunis queda ratio red
di potest nimirū quod essentia et perfectio dei sit infinita: unde et
cognitio ipsius infinita eēt creaturas coprehēdēs tā ut in deo
multa anobis distinguat. ratione. dub. per se sub quarum modo
deus in se sua essentia cognoscat futura contingentia. Primo. (quia:
disputabimus de p.ᵒ obiecto neq. remoto. Sit ita.
Dub.ᵒ 6.ᵉ est ā res future in aliqua diā temporis sint deo. 6.ᵃ dub.ᵉ
presentes ab eterno 2.ᵐ presentias actuales exsistentias. Partem
affirmatā tuetur multi thomiste ut Capreolus in 1. d. 38.ᵃ q.ᵉ 1.ᵃ
1.ᵃ art.ᵒ 2.ᵒ conclusione 1.ᵃ et d.ᵉ 38.ᵃ q.ᵉ 5.ᵃ Caiet. hoc loco
Ferrariensis 1.ᵒ 1.ᵒ contra gentes cap.ᵉ 66.ᵒ et 67.ᵒ Bannes et Zumel
in hoc art.ᵒ et Molina disp. 13. Ricard. probabiliter in 1.ᵒ
d.ᵉ 38.ᵃ a. 1.ᵃ q.ᵉ 5.ᵃ Probat hanc sententiam Primo ex scriptura

89. mille anni ante oculos tuos tanquam dies externa quae praeteri-
ecclesiastici 39. opera omnis carnis coram illo a seculo usque in s(eculum)
nihil respicit et nihil est novum in oculis eius. Et ad Rom. 4. voc-
at ea quae non sunt tanquam ea quae sunt, id est cognovit omnia tanquam existe-
ntia et presentia, vocatio n(on) convenit ... quae sunt, et si non esset deo pre-
ntia vi(delicet) eternitate ... proprias existentias non cognosceret deus futura
eodem modo quo presentia.
2°. probat ex sanctis Aug. in psalmum 49 in illa verba psalmi
tudo agri meum est, preterita inquit novit deus et quae presentia et fu-
tura illi non detrahunt. et sermone 11° de verbis apostoli in illud
elegit nos ante mundi constitutionem inquit non vane elegit nos ...
ab eterno habuit in sua presciencia et presentia, Tractatu in psal.
104. quod et afirmat Beda ad Rom. 4°. apud deum iam fa-
est quod eius dispositione futurum est, 12°. de Trinitate cap. ...
apud deum nec preterita pretereunt nec futura expectantur sed omnia
sunt presentia quod multis in aliis locis repetit ut lib. 83 quaestio-
num q. 17 ab eo loco esse preteritum iam non est, Et lib. 2°. ad Sim-
plicianum q. 2. ubi scientiam dei comparatione rerum quae in tempore
futurae sunt docet non habere proportionem presentiae. Idem asserit
Beatus Anselmus de casu diaboli cap. 21. Eadem est sententia Basi-
lii magni in 3. caput Isaiae ad illa verba nunc constituet ad
iudicandum deus, ubi explicans particulam illam nunc docet nihil esse
preteritum aut futurum apud deum, sed omnia esse nunc. Ambrosius lib.
4°. de fide ad Gratianum ubi dicit deum cognoscere ea quae non sunt prae-
ea quae sunt. Hiero. in Eschor. 1°. omnia inquit futura deo iam facta
sunt. Gregorius Magnus lib. 20 moralium cap. 20 sic inquit

tā [illegible] cōdidit deus ut aliquid se traijcit in eternitate v. g. fixa
maneret et presentia, et lib. 10. cap. 27. deo futurum est ante
eius oculos, preterita nulla sunt, presentia non transeunt, futura non
eueniunt quia omnia quae nobis fuit et erit in eius aspectu presto est. An
selmus in lib. de concordia presciétie et liberi arbitrij cap. 9. et
in Monologio cap. 22. et in proslogio cap. 21. in eterno presenti
simul claudit omnia tempus et quae sunt in quolibet tempore. Denique Cyrillus
lib. 5. thesauri cap. ultimo et accurratissime Boetius aquo desumpsit
D. T. 1. lib. de consolatione prosa ultima. ...
Et si respondeas, 1. thomistas intelligi per presentialitate creatura
non respectu dei non quidem reali et secundum existentias actuales sed
tantum obiectiua et in esse cognito. Contra est, quia hoc modo iam aliquid re
uera esset futurum uel preteritum respectu dei, quod tamen omnes 1 negant.
2. quod aliud est rem esse presentem in cognoscente et aliud in eternitate
non cognitio ut sic abstrahit a presentiarum, s. v. afirmat res esse
presentes deo in eternitate, ergo non tantum in cognitione, sed etiam si per
impossibile deus non cognosceret adhuc creaturae essent presentes deo
ratione eternitatis ut probabit statim et a priori secundum rationem nostram
antequam intelligamus deum cognoscere intelligimus illum eternum et ratione
eternitatis creaturas illi presentes, et quod s. comparat cognitionem
diuinam nostre cognitioni quia res actu presentes cognoscimus.
Deinde haec sententia s. t. aperta, tum hoc loco ut patet intuenti dis
cursum art. et rationem quam assignat ad probandum deum cognoscere futura
contingentia, tum etiam contra gentes cap. 67. et 68. et de ueritate
q. 2. art. 12. et in q. 38. q. 1. art. 3. 3. probat. rationibus
secundo omnia esse presentia in esse cognito ipsi deo [illegible] etiam erunt

presentia in esse reali patet conse. quia propterea futura sunt presentia diuine cognitioni quia hec mensuratur eternitate sed etiam diuinum esse mensuratur eternitate ergo etiam erunt illi presentia futura in esse reali.

2 in hoc tempore presenti res existentes sunt presentes eternitati ergo semper fuerunt illi presentes, patet consequentia quia eternitas est indiuisibilis et tota simul ergo si aliquid illi coexistit toti coexistit unde et semper alias si non semper illi coexisteret non toti coexisteret. confirmatur quia eternitas est duratio infinita ergo comprehendit non modo tempus presens et eaque in ipso sunt sed etiam tempus futurum et eaque in ipso erunt, alias non esset infinita duratio, et si aliquid coexistit alicui eternitati in tempore coexistat coexistet infinite durationi: unde ab eterno coexistet illi. Respondetur in eternitate esse tamen 2. modo se nulla esse successionem sed esse omnino indiuisibile, et tamen in his que successiue eternitati coexistunt. Contra hoc primo quia hoc modo nulla esset diuersitas inter eternitatem et euum, nam etiam euo eidem et tempore successiue plura coexistunt. 2° quia hoc modo aliquid diceretur futurum uel preteritum respectu eternitatis. unde aliquid erit durans ante eternitatem uel post illam. 3.

3° si daretur locus infinitus contineret intra se omnem locum ergo similiter duratio infinita scilicet eternitas ambiet omnem durationem preteritam et futuram.

4° quia si quis hoc dicat non apparet quo modo deus ab eterno habuerit scientiam uisionis rerum, quia scientia uisionis est de re presenti in re esse reale quod est a parte rei.

Denique probatur quibusdam exemplis et similitudinibus quia quidam plerumque quibus

hui probabilitatis praetermitto. Oppositam sententiam, scilicet res
non esse actu deo praesentes in eternitate ante quam actu existant
in se ipsis defendunt communiter doctores. Alexander Alensis 1 p.
q. 23 a. m. 3. art. 1 et m. 4. art. 3. Durandus in 1 d. 38
q. 3. Gregorius, Gabriel, Bassolis q. unica ubi periculosam vocat
primam sententiam. Dionisius Carthusianus q. 2. Aureolus apud Capreolum d.
36 ubi supra. Michael de Bononia eadem d. q. unica, et Scotus
38 et 39 q. unica et ibidem Lichetus, Baconius ibidem, et lib. 2.
quodlibetorum q. 3 art. 3. Mairo eadem d. et q. 1 art. 1 4.
Cirano d. q. 1 art. 4. Argentina d. 35 et 40. D. Bonav.
et 39. 1. 2 q. 3. Aegidius d. 38. 1. 2. q. 2.
q. 3 q. unica. Marsilius q. 40 art. 2 in 3 p. 1 in 4 concl.
qui tamen ita hesitat contrariam sententiam, ait esse in diam res esse
deo praesentes per similitudines et in esse cognito ut Aperius Aegidius in
quodlibeto 1 q. 9. 1. [illegible] Suarez 3 p. q. 1 undecima
art. 1 disp. 2 sect. 2 valeria hic quaestione 1. In thomis
tis Deza d. 38 q. 1 art. 3 ad 2. Henricus eadem
q. et art. 3. alij etiam quos taciti nomine refert Ferrariensis qui
affirmat hanc esse mentem D. T. et Dionisius Carthusianus ac
valeria, et Capreolus inquit contrariam esse D. T. tamen se. Mairo
tamen fatetur se nullum legisse qui assertive oppositam
D. T. defenderet, sed multos qui existimarunt deum esse plenum esse
[illegible], eadem etiam ut magis probabilem amplectitur. Ricardus ubi supra
et Corduba in 1 lib. quaestionarij q. 51 dubio 8.

In hac re sit unica conclusio. Res create quatenus ut eminenter sunt
in essentia divina, vel ut sunt cognite a deo, hoc modo sunt deo praesentes
in eternitate et haec est communis mens [illegible]. Prima pars probatur quia deus

creaturae eminenter continet in essentia divina ut 3 art. 9 et
b. probavimus, ut sic contra suas entitates et realita
tes creaturae sunt deo praesentes antequam existant actu, sunt etiam
objectum divinae cognitionis quare objective sunt eandem praesentes
divinae notitiae. Ex hinc patet etiam 1a pars. Quaelibet in quo modo

Sicut ... prius sit deum sibi esse praesente ut aliquo, quo modo praehabet creatu
ras.

2a vero pars probatur etiam ex auctoribus citatis qui hoc modo sentiunt
S. T. intelligunt, tum quod non aperte loquitur S. T. et multo melius
intelligi hoc modo quam opposito, nam inquit deus non cognoscit futu
ra contingentia in causis contingentibus sed in se quatenus unumquodque est actu in
se ipso, neque cognoscit successive sed simul quia sua cognitio mensuratur
aeternitate sicut suum esse aeternitas autem tota simul existens ambit totum
tempus: unde omnia quae sunt in tempore sunt deo ab aeterno praesentia. Hoc
S. T. ex quibus verbis 2o habetur deum cognoscere futura contingentia
tia in se ipsis ita ut cognitio divina terminetur ad prius esse ipsorum
contingentium in se quod habetur 2o deum simul cognoscere ista fu
tura contingentia quod sunt simul in essentia divina in qua cognoscuntur
et cum haec sit tota simul ab aeterno semper praesens divino intellectui
omnia illa quae in se praehabet erunt simul et ab aeterno praesentia intelle
ctui divino objective nimirum in essentia divina cognita ab aeterno; pr
illa particula in sua praesentialitate non negat praesentialitatem realem crea
turarum, sed tantum praesentialitatem realem essentiae divinae et objectivam
in eadem cognito creaturarum quae in essentia divina cognita cognoscuntur
Et vero addit S. T. contingentia esse praesentia deo ab aeterno non

Ideas solum ea ratione qua deus habet apud se praesentes rationes creaturarum ut quidam

sciendo ipse
facit Deus eius intuitus fere ab eterno, ista hoc inquam nihil
futura opinionem non tamen valet explicare modum quo
futura contingentia cognoscuntur. ideo, nec per illa non cognosci tamen in cog
nitione essentie divine ut habet rationem idee representantis creaturas
neque cognosci in suis causis ut alij dicunt, sed inquit cognosci in ipsis met
futuris contingentibus, ita ut intuitus divinus et cognitio terminet ad ipsa
met futura contingentia in se ipsis cum hoc modo sunt coexistentia in essentia
divina ut effectus in causa, et hoc fuisse mentem D. T. mihi certissime
persuadeo et verissimam esse postea constabit dub. 8o quam proinde
Nota unde ex D. T. existentiam creaturarum in eternitate deducunt
aliqui thomiste quod imaginaria est, ut solent plerique esse opiniones
Caietani, et inintelligibilis ut fatetur Capreolus et proinde falsa ut statim
probabitur.

Dicimus 2o: creature antequam existant actu in se ipsis non sunt presentes
Deo in eternitate. Hec 2a sententia communis auctorum et plurium
thomistarum et D. T. ut videmus. Probatur autem 1o ex scriptura nam
absolute scriptura docet Deum solum fuisse ab eterno et ante omnem
creaturam ergo absolute omnino est falsum creaturam aliquam esse ab eter
no vel esse Deo presentem in eternitate. Antecedens patet ex psalmo 109.
Ex utero ante luciferum genui te id est ante omnem creaturam, prover
biorum 8o: ab eterno ordinata sum antequam terra fieret necdum erant abyssi
et ego iam concepta eram. psalmo 89. priusquam montes fierent aut
formaretur terra et orbis a seculo et usque in seculum tu es Deus. Consequentia
vero probatur. Tum quia si iam in eternitate ipsa habuisset Deus creaturam
sibi equalem si ipsa esset in eternitate presens Deo ab eterno. Tum quia
si creatura esset in eternitate non prius Deus existeret in sua eternitate

q. in eadem existeret creatura cum qua scriptura dicat absolute deum prius extitisse quam creatura extiterit. Et 3°. quod non esset proprium dei existere duratione infinita id est aeternitate unde aeternitas non esset proprium attributum dei nam creaturae etiam existeret eadem aeternitate et si quis diceret tempus fuisse ab aeterno sub aeternitate improprie loqueretur. docere absolute et simpliciter non fuisse ab aeterno ergo non fuit in aeternitate ab aeterno.

2°. probatur ex Conciliis et Sanctis Patribus afirmantibus solum deum esse aeternum neque extitisse creaturas in aeternitate, immo si fuisset creatura ab aeterno non fuisset nisi in aeternitate, sed ergo negat omnino a conciliis creaturas esse aeternas ergo non proprias naturas et existentias omnino negat illas esse aeternas in aeternitate. Ant. probatur existentia dicens in simbolo fidei et ex Sancto Athanasio oratione 2. contra Arianos dicens ... et omnino respondebat voce illa quam Arius atribuebat filio dei (thalegia) id est erat quando non erat, credebat namque Arius filium dei sicut ceteras etiam creaturas non semper fuisse sed incepisse esse. At concilium et Sanctus docet filium dei, id est verum filium dei et deum esse ab aeterno fuit non autem creaturas; sed mensura in qua dei fuisse filium dei cum deo non est nisi aeternitas, et hanc mensuram denegant creaturis concedunt autem filio dei ergo creaturae non semper extiterunt in aeternitate si non semper fuerunt etiam sit in aeternitate ergo non erat quando non erat id est non erat duratio aliqua quando in ipsa non erat creaturae. At concilium et Sanctus hoc ... proprium filio dei attribuunt contra Arium dicentem erat id est duratio aeternitatis quando non erat ergo. Praeterea ... afirmant contra Arium nullam creaturam participare aeternitate vel fuisse

presentes deo in aeternitate sed solum filium dei et propterea esse deum
ut dicitur Joannis 1° in principio erat verbum: unde colligitur 5.tum supponi
non esse creaturam quod falsum, et omnino affirmare creaturas in se ipsis
esse in aeternitate deo praesentes, testimonia sanctorum praetermitto
videte illa apud Toletum 8° physic. in quaestione illa si mundus potuit esse
ab aeterno.

3° probatur testimoniis sanctorum Aug.i psalmo 49° ubi post illa
verba citata adversarius subiungit quare apud ipsum omnia, quae et ante
quam essent omnia aut crearentur ei nota erant omnia, sermone ii°
de verbis apostoli explicans quomodo electi antequam essent fuerint
apud deum inquit habet deus illos apud se met ipsum non in natura
sua sed in praesentia sua, ubi verba illa non in natura sua de
creaturis sunt intelligenda ut est manifestum non de natura divina
quae in syllaba servissimus est ... eminenter, ut ipsomet Aug.us affirmat
in tractatu 1° in Joannem in illa verba in ipso vita erat Joannis 1°.
Praeterea lib.o ii de civitate cap.e 21° explicans quomodo stabili ac
sempiterna praesentia comprehendat omnia, rationem huius reddit
quod incorporeo intuitu simul adsunt cuncta quae novit. Suggeruntur
ad litteram cap. 15° ab illis verbis, ij atque eiusmodi testimoniis probatur
cap.e 16° eiusdem libri ab illis verbis ... illa aeterna incommutabilis
natura, 13° confessionum cap.e 38° ab eo loco nos itaque ista
... cuncti videmus etc. 15° de trinitate cap.e 13° ab eo loco universas
autem creaturas suas, et denique lib.o 2° ad simplicianum quaestione 2a
ab illis verbis, cum enim dicero de humana scientia etc. quibus in locis
aperte D. Aug.us docet res solum esse praesentes deo in esse cognito.
Origenes idem tradit in epistola ad Romanos cap.e 8° ad illa verba

quos aut predestinavit, et in 26 m. capite Hieremie super illa si forte audiat et convertatur. 4°. Angelmus citatus a doctoribus aperte loquitur. hoc modo ud m inquit ait Apostolus quos prescivit hos predestinavit etc. nihil prius aut posterius apud deum esse sed omnia simul esse aeterno presentia quod r, deus prescivit sanctos suos illos predestinavit vocavit etc. 5°. Ambrosius lib. 5°. ad Gratianum cap. 3°. deum inquit ita cognoscere ea quae non sunt sicut ea quae sunt, ac deinde loquitur creaturas esse deo presentes ex parte notitiae. Postremo Boetius lib. 5°. de consolatione prosa ultima ita scribit: deus semper aeterno stat ... in sua manente simplicitate presentiae infinitatem preteriti ac futuri spatia complectens omnia quasi iam gerantur in sua simplici cognitione considerans. Et infra, omnia itaque futurum divinus praecurrit intuitus et ad presentiam propriae cognitionis retorquet ac revocat.

Sed iam rationibus agamus. 1°. res non existunt in aeternitate antequam existant ergo non sunt presentes deo: ratio est existentia in aeternitate supponit ... actualem existentiam a parte rei, quod quod non existit, supponit talem esse existere a parte rei quod quod non existit in se ipso realiter esse presens alicui. Sed a parte rei non potest in se ipso realiter esse presens ... non existere in se ipso ... et de fide res antequam producantur, sed tamen obiective ... ergo non possunt in se ipsis realiter esse presentes deo, sed tamen obiective habe... ut cognite. Ex quo reijcitur solutio aliquorum dicentium hanc. 2° ... non vera res sunt presentes deo in mensura aeternitatis non in propria mensura, hoc inquam reijcitur nam si in mensura aeternitatis sunt deo presentes necessario in tali mensura deberet concipi habere propriam existentiam quod tamen a parte est falsissimum quod non potest concipi res habere

propriam existentiam nisi producta cum termino productionis sit existentia
actualis; falsum etiam est non esse presentes deo in propria mensura cum
hec invariabiliter rerum existentiam sequatur immo essentiam actualem.
Confirmatur 1.º quia Petrus ante mille annos non habebat in eternitate existentiam propriam actualem ergo non poterat realiter esse presens 2.m illam
existentiam actualem deo. Antecedens videtur plures sentiunt quia in eternitate
antequam deus quicquam crearet solus deus erat actu existens et eternitas solius dei propria mensura soli deo competebat creature vero
extra deum nihil actu erant in deo autem tantum erant eminenter non
formaliter ergo realiter tunc non erant deo presentes 2.m actuales
existentias quia nihil erant.
Respondetur iam tunc esse deo presentes in eternitate licet non pro illo tunc
sive pro illo tempore imaginario sed pro alio tempore realiter futuro
quia iam tunc eternitas comprehendebat. Contra hoc est quia tempus realiter
futurum quod antequam sit etiam in se est nihil ergo formaliter etiam est nihil
actu! ergo formaliter non potest competere ab eternitate quare semper
eadem remanet difficultas. Confirmatur 2.º quia eternitas nihil aliud est
quam ipse met deus ergo res esse presentes in eternitate non erit nisi esse
presentes prout sunt in deo quia non est esse presentes 2.m propriam formale
esse sed tantum 2.m esse quod habent in deo, vel obiective.
2.º arguitur quia requirunt res esse immediate in duratione extrinseca
nisi mediante duratione propria, propria existentia ergo creature requirunt
actu esse in eternitate que est duratio extrinseca creaturis nisi propriam
durationem et existentiam. Sed antequam sint producte non habent creature
propriam existentiam et durationem propriam ergo non erunt in duratione eternitatis. Respondetur antecedens esse verum, tamen existentiam et durationem
propriam creaturarum iam esse actu in eternitate. Contra est quia existentia

et duratio nihil sunt in se ipsis, antequam actu existant in se ipsis [illegible]
neque in aeternitate erunt antea formaliter. Ant. est plusquam certum
et patet quod iam creaturae essent existentes ab aeterno quantitatem existen-
tia actualis et positio, ac duratio esset ab aeterno quod quidem est
erroneum. Confirmatur quod hoc modo inter creaturas et deum esset rea-
lis relatio praesentiae, patet quod termini essent reales et realiter existentes
in aeternitate, concedenda autem relatione reali praesentiae est plusquam falsum
quod creaturae antequam sint realiter non dependent a deo, si non habent
relationem realem dependentiae. Et probatur hoc magis quod vel creaturae
quando sunt deo praesentes sunt aliquid reale actu distinctum a deo vel non, si
primum necessario habebunt proprias existentias et erunt positive et consequenter
habebunt relationem realem distinctionis, praesentiae etc. quae videntur omnia esse
contra fidem. Si autem 2.m respondeat non erunt actu praesentes 2.m proprias
actuales existentias ut patet, bene dicit Molina ad 5.m eadem existentia
positione et duratione sunt creaturae in se ipsis et in aeternitate:
alioquin deberent concedi in creaturis duae existentiae, duae durationes,
et positiones, altera respectu aeternitatis, et altera respectu ipsarum-
met creaturarum in se ipsis quod et plusquam falsum est quod tollit liber-
tatem in nostris actionibus ut late probat ibi Molina, si sermo cadit est
de existentia qua creaturae existunt in se ipsis et qua existunt in aeter-
nitate, evidenter videtur sequi quod si creaturae non existunt in se ipsis neque
in aeternitate, quod erat nostrum intentum.

3.o quando dicimus rem esse praesentem alicui in aliqua duratione sunt
tres termini vel tria extrema. Alterum est res quae est praesens, 2.m cui
cui est praesens, et 3.m duratio in qua est talis praesentia, si ergo futura
antequam sint in se ipsis sunt re ipsa praesentia deo in aeternitate deberent

originarii hec tria, res ex unaqueque sint presentes deus cui sint presentes
et duratio in qua sint presentes. Sed in presenti eventu non possunt, quia
originarii quod futura in se ipsis hadue non sint (?) ergo. Respondebit
futura quae nunc sunt nihil, tamen in tempore futuro in quo erunt sunt aliquid, et eternitas iam illud comprehendit tamen aperte hoc est falsum nam
in tempore futuro futura hadue non sunt. Preterea quod ut diximus eternitas
non comprehendit actu quod nihil est in se. Et confirmatur quod quando dicitur
eternitas comprehendere durationem futuram, vel intelligitur formaliter
ut eternitas formaliter sit duratio futura et hoc aperte est falsum
quod eternitas non est tempus futurum, et quod eternitas formaliter est deus,
deus autem non est formaliter creature. Vel intelligitur comprehendere
non formaliter sed eminenter, et hoc modo non modo futura sed etiam
possibilia continet. Vel 3° intelligitur comprehendere, ita ut in se am
bit ac contineat omnem durationem futuram sicut locus universalior celi
v.g. ambit et comprehendit sub se etiam loca inferiora et hoc modo in
telligitur contrarius, et hac ratione aperte est falsum nam quod in se non est non
potest ambiri et sicut quod rerum non est locus non potest ambiri a loco univer
saliori etiam infinito si daretur, quod ambiri a loco infinito supponit in
eo quod ambitur esse, sic similiter in duratione aliquam ambiri et com
prehendi a duratione infinita supponat illam esse actu sequitur si non sit actu
quod non ambiat.
4°. sicut se habet immensitas ad locum ita eternitas ad tempus, sed deus ratione
sue immensitatis non ambit actu et formaliter locum qui non est, ergo neque
ratione eternitatis continebit tempus quod non est. Respondet aliqui esse di
versam rationem de immensitate et de eternitate eo quod deus est in loco
per actionem transeuntem, eternitas vero non continet tempora futura ratione
alicuius actionis transeuntis sed mera sua essentia et actione immanenti

scilicet unione, solutio tn nulla est 1°. quia falsum est deum formaliter esse in loco per actionem tradentem sed formaliter est per suam subsistentiam, sive per relationem quandam subsistentiae ad locum: unde deus ratione suae immensitatis est et se praesens locis imaginariis quia si actu non est praesens ex utraque parte est propter defectum loci qui non est ens actu, sed imaginarium: quare est solum loco per potentiam dei deus in illo praesens per suam immensam substantiam. sicut ergo immensitas formaliter non dicit actionem ad extra, sed supponit ratione creaturae cui substantia immensa debet esse praesens, ita aeternitas formaliter non dicit actionem ad extra sed supponit ut per eam creatura sit actu ens et ita sit praesens aeternitati.

Caspeldus respondet esse diversam rationem eo quia immensitas nihilominus ratione cuius continet omnem locum possibilem, aeternitas vero cum sit duratio includit existentiam in obliquo et haec cum sit infinita continet omnes existentias futuras: ceterum haec solutio non minus deficit quam praecedens non utraque immensitas et aeternitas est infinita in suo genere ergo si aeternitas quia infinita continet omnem durationem etiam quae non est, ita immensitas quia infinita continet omnem locum etiam qui non est, et sicut aeternitas est modus ipsius existentiae, ita immensitas substantiae est modus rei existentis.

tie.

5°. arguitur. quod existentia rerum in aeternitate non potest mensurari ab aeternitate neque intrinsece neque extrinsece ergo etc. pars antecedentis prima patet quia aeternitas quae est duratio increata formaliter et intrinsece non potest convenire creaturis, cum sit propria dei et quia eadem mensura intrinseca qua mensuratur existentia rei, mensurat etiam ... ...

tia.

Resp. ad 5. pars quae assumitur ab adversariis reijcitur quia creaturae ab aeternitate ...

existunt in eternitate

tate, patet consequentia quia coexistere dicit unum et aliud simul existere, sicut experientia negat (ut: res coexistere Deo in tempore ab eterno quia non existunt in tempore ab eterno: Ant. vero probatur quia creature incipiunt existere in eternitate quia non existunt ab eterno in: si haberent ab eterno semper prius et prius extitissent: Ant. vero probatur quia creature incipiunt esse in se ipsis per durationem intrinsecam quia incipiunt esse in alia duratione extrinseca: Ant. est de fide; consequentia apparet eadem quia alias prius res formaliter et actu esset in alio quam in se quod tamen implicat quia esse formale et actuale alicuius rei formalissime est ipsa met res in se ipsa: Preterea quia existere unum in alio duratione extrinseca non est aliud quam utrumque existere in se et durationem unius mensurari per durationem alterius.

Ultimo quia verificatur de creaturis 2^m mensuram propriam verificatur de illis in ipsa eternitate: sed omnes creature incipiunt esse Deo presentes 2° reale esse in propria duratione ergo etiam incipiunt in eternitate. Ant. probatur quia propria eternitas est mensura communis et infinita quia comprehendit omnes alias mensuras et omnia que fiunt in illis non quidem immediate sed mediate mensura propria creaturarum ex eo [illegible], in eternitate Petrus ambulat quia aliquando Petrus in proprio tempore ambulabit non [illegible], creature immediate participat eternitatem et adequate: Assumptio vero probatur ex fide.

Posita si respondeas utrumque verificari de creaturis in eternitate et quia incepisse coexistere Deo per instanti temporis, et quod non incepcerint per instanti in eternitate, contra est quod due contradictorie non verificantur de aliqua re in eternitate, nisi ratione diversorum temporum quibus eternitas coexistit =

-rma et. & eiusdem saeculum attingunt diversi fluctus sive insuccem succedentes in flumine. & tn. neq. omnes simul attingunt neq. antecipant. ita et. totum Deum & totam aeternitatem attingunt res praesentes. tn. nō anteq. existant qr. nō coexistunt illi toti totaliter, ut in se continet alias & alias durationes in infinitum priores possibiles, & sicut creatura quae ē in immensitati Dei praesens localiter. quamvis sit illi toti praesens tn. nō ē illi totaliter praesens propterea nō ē praesens omnibus locis quibus Deus est praesens. localiter. qd. et. est videre in partibus substantialibus quae substantialiter sunt unitae animae toti, nō tn. totaliter quia pars est ei unita, ita et. creatura quae nō ē praesens aeternitati toti nō debet esse praesens illi secundum omnes durationes antea transactas qr. nō est praesens illi totaliter ut infinita est, & ut de illa pot. concipi antea & postea; sed tn. ut de illa pot. concipi qd. nunc sit. Et hinc resp. ad confirmationem aeternitatem esse immutabilem qr. eodem mō in se manens praesentes durationes creatas, dr. etiam infinita qd. eminenter continet alias durationes, et qd caret omni principio et fine nō tn sic [illegible].
Ad 2um contra. id divinum revera aliquid esse praeteritum et futurum formaliter ipsi deo et aeternitati, negamus vero aliquid existere ante aeternitatem vel post illam qd semper aeternitas persistit. 3. argum. satis nobis fuit.
Ad 4m. patet ex dictis articulo nono dubitatione 4a visionem nō requirere actualem existentiam obiecti in se ipso.

9t. obiective cognoscatur talis existentia, et hinc patet ad confi-
2°. etiam respondemus qualis admitteremus scientiam dei non dici visio-
nis talem. esse tamen nisi in tempore quando res actu existit, ut videmus
dixisse Molinam nihil sequeretur absurdum quod ut eodem art. 9. 9°.
dub. 2a. divinae scientiam visionis nullam perfectionem addit scientiae
simplicis intelligentiae, sed tantum distingui per aliquid extrinsecum nempe
ex actuali existentia obiecti, quare etsi concedamus hanc scientiam tamen
vulnere deo in tempore quando res existunt non sequitur aliqua
mutatio in deo vel in scientia illius sed tantum in creatura.
Dub. 6. an res futurae sint praesentes evo Angelorum et luminis 7. Dub.
prophetico. Sermo est hoc loco de praesentia 2m existentias actuales sicut
divinis in dub. praecedenti. Et quidem 2m doctrinam traditam satis
aperte colligitur non esse cum neque aeternitati dei sint praesentes, tamen quae est
sermo etiam si daremus res praeteritas vel futuras esse praesentes
deo in aeternitate. Partem affirmativam tenet Caiet. hoc loco
et Ferrara ... gentes cap. 6... probat quia cum est indi-
visibile permanens ac totum simul ... modo habet omnem existentiam
... postea habebit: unde illi coexistet futura. Contra quia vel
Angelus in ... instanti habet omnem durationem quam potest habere vel
... si hoc dicas duratio illius erit successiva si autem ...
Angelus potest coexistere futuris eo modo actu coexistet.
... 2m de prophetico lumine Altissiodorensis in summa lib. 2.
... Dei inquit prophetas videre ea quae ipsis revelantur in divinis
... tamen hec sententia aperte est falsa, et reiicitur a D. T. 2a. 2ae. q.
173. art. 1. quod non possunt videri res in divinis, ... qui videat.

diuina essentia, quare ois propheta erit beatus. Caiet. 3a p. q. 11. art. 1. inquit Christum Dm. uidere futura tam per scientiam mediam scientia infusa et ideo consequenter tenet dicere et dicunt alij de cognitione prophetarum media prophetia. Probat. hec sententia ex D. T. 2a 2e loco citato et ibidem q. 171. art. 6. in solut. ad 1.

2o. quod futura contingentia cognoscunt clare per lumen propheticum eo quod huiusmodi lumen sit euidens et clarum ut pote distinctum a lumine fidei quod est obscurum. Sed non possunt preterita, et futura euidenter cognoscere nisi ut presentia presertim si sint contingentia (q. etc.).

3o. quod prophetae ... in scriptura uidentes scilicet cognoscunt res ut presentes. Ant. patet in multis locis scripture et in illo facto Elisei, qui uidit Giesi seruum suum accipientem

4. Reg. 5 talenta auri, a Naaman; Item Dns Joannes 8o dixit Abraham exultauit ut uideret diem meum uidit et gauisus est.

Vltimo quod prophetae non accipiunt scientiam a rebus sed immediate a Deo quod aequaliter cognoscunt preterita et futura atque presentia.

In hoc dubio sit.

1a. ass. res preterite uel future non sunt presentes cum intellectu Molina hoc loco in fine disp. 17. et probat. quod cum non sint ... sicut subs. Angeli quod non possunt quod futura sint ... scientia; patet quod hec sunt ... uisibilia.

2o. illa ... in mensura superiori aliunde coexistet in mensura inferiori et propria ut patet ex ... precedenti.

ergo n, Petro coexistit eternitati qd exist in tempore aliquando qd coexistit eternitati, et propterea possibilia nō coexistunt eternitati qd nunquam existet in propria mensura: sed posset fieri ut id futurum q nunquam coexistat cum Angelis in propria mensura ut si concedat Angelus adeo qd posse fieri cō sqq partis (?) cum
3° q hoc modo etiā oīa futura esset presentia celo animato
rostris et ejus speciebus intelligibilibus qd oīa ista mensurantur
cuo immo et intellectioni angelice qua se ipsos intelligunt Angeli
p 2m. thomistas etiā mensurantur euo, immo si aliqua intellectio
duraret p unum annum oīa futura in illo anno esset illi actu presentia immo et oīa futura absolute, qd intellectio illa tota q simul et indivisibilis et ita tota durationem intrinsecam hēt et sicut coservat p unum annum sic coservari p tota eternitate.
Ultimo qd sequeretur ex opposita sent.a Angelum cognoscere futura contingentia libera patet qd ut quis possit cognoscere aliquod objectum sufficit qd sit presens vel essentie intellectivis vel intellectioni, vel speciei intelligibili, sed his oībus sunt presentia futura libera ex thomistis p. cit.
2a. ass.° res preterite et future nō sunt presentes in esse reali actuali luminis prophetie. De hac doctrina optime probat Suarez 3.a p. q. 11.a art.° p. disp. 27. sectione 2.a probat.
p.° de prophetis.
1.° prophete res ipsas revelatas cognoscunt p species acquisitas aliarum rerum, vel p species infusas qd nō ita communiter sentit. sed illis speciebus res nō existunt nō possunt esse realiter presentes

nisi illae sint finitae existentiis et non appareat quomodo possint
realiter continere actu formali, eaque formaliter non sunt, hoc ipsum
probat argumentis factis pro prima assertione
Ad argumenta in contrarium Ad primum pro prima sententia dicendum consequentiam esse
nullam quia licet eius tota simul et indivisibilis sit, tamen finitum alla
et ita non potest continere formaliter actu eaque non sunt.
Ad secundum dicendum Angelum in instanti suae creationis habere totam
suam durationem intrinsecam quam potest habere non tamen attingere
eam unde non potest coexistere rebus quae non existunt donec ab
ipso existant, sicut quaevis intellectio nostra est tota simul et simul
indivisibilis habet quod tota sua duratione intrinseca, et similiter
quicumque consummari adeo visitat ipsum unum et idem, si se veraciter
et coexistentiae praesentiae rebus futuris absque ulla succe-
ssione in suo esse ita in aeternitate,
Ad argumentum pro secunda sententia Ad primum dicimus nulla futura co
ntingentia infallibiliter esse cognita lumine prophetico quod requirit
nisi ut praesentia obiective et in se cognito non tamen in esse reali
actuali.
Ad secundum dicendum evidenter cognosci a prophetis revelata esse futura
evidentia autem non in re ipsa ipsis sed in attestante, si res sint supra
naturales vel supernaturali modo cognitae et ita dicit Suarez de
fide, quare cognitio prophetica non est scientia visionis
sed abstractiva. Et hinc patet Ad 3um prophetas dicimus
videntes quia valde clare et evidenter cognoscebant modo dicto res quas
praedicebant, et sic intelligitur illud de Abraham exultavit ut videret.

Quamvis cognitio quam habuit Eliseus de facto Giezi fuerit visionis
ergo quia termini nota fuerunt adeo existente et in se, absentia tamen
localis per divina virtute supplevit, ut sic re absente localiter ergo
cognoscat in se ipsa, non tamen existentiam per supplevit.
Ad ultimum negamus consequentiam quia licet cognitio prophetarum aliquando
non causet a rebus dependet tamen ab ipsis ut ab obiecto sicut
cognitio qua Angeli cognoscunt res non causatur a rebus dependet
tamen obiective ab illis, ita ut res actu non existentes non cognoscat
ut actu presentes.

Dub. 8um est an Deus cognoscat futura contingentia in se ipsis vel 8 dub.
etiam in ipsorum causis cognitis et diximus in nostris sermonem
esse ex parte obiecti secundarii, sed tantum an quemadmodum sicut Ange
lus cognoscendo principia in ipsis cognitis cognoscit conclusiones et
cognoscendo causas naturales in ipsis cognoscit effectus naturales qui naturaliter
non possunt pervenire: ita Deus cognoscendo causas contingentes et liberas
cognoscat in ipsis effectus contingentes et liberos quos Deus ipsos cog
noscat in ipsis met tamen; et sermo est de cognitione certissima et
infallibili quale est Deus de futuris contingentibus: In qua dub.
ut in quo sit difficultas ignorare restat supponenda sunt omnia ea in
quibus omnes conveniunt.

Sit 1. Supponendum sermonem hic esse de divina cognitione
scientia, sive sit visionis, sive simplicis intelligentiae, quamvis pre
cipue sermo sit de scientia visionis.
2do Supponendum effectum futurum vel posse esse necessarium qui a causa

necessario dimanat ut lux solis, ortaque quaedam saltem de facto:
vel esse cognoscentem quod haec possit impediri ne a causa procedat
tamen positis omnibus circumstantiis et causis concurrentibus ad effectum
illud producendum non potest illud effectum non produci ut pluvia ex
nubium. Et de his effectibus futuris non est sermo in hac dubitatione
quod certum est huiusmodi cognosci in suis causis, si omnes causae simul con-
giant ut concurrere debent ad effectum, hoc patet quia cum causae huius
sint determinatae ad tales effectus ex natura sua continentur quia hujus
in ipsis causis omnino naturaliter et necessario possunt in illis optime
cognosci, quia actu in illis continentur ut effectus sunt determinati (confir-
quod Deus perfecte comprehendit naturam nubium v.g. hanc esse ut
in tali dispositione non pluviam sed nivem emittet si aliae causae na-
turales non obstent quas potest cognoscere non obstare. Confirmatur
quia in priori naturae ante quam ignis v.g. calefaciat est causa natu-
ralis et determinata ad talem effectum, quia Deus cognoscendo ignem coaplica-
tum ad lignum cum omnibus requisitis ad calefaciendum in priori illo na-
turae id cognoscit calorem futurum non quidem in se ipso, sed in sua causa.
In posteriori vero natura id calor cognoscitur in se ipso. Dubium est
tamen est de effectibus contingentibus ad quorum existentiam concurrit causa
libera. Et de iis.
Dico 3o. sententiam eos non posse cognosci in causa libera sive volun-
tate si haec accipiatur praecise absque omni alia causa concurrente
illa neque determinante et inclinante voluntatem ad operandum hoc
vel illo modo. Hoc est manifestum nam voluntas non causat suum
actum elicitum vel imperatum sola, sed concurrente obiecto taliter

vel taliter proposito, ad is vel illis circumstantiis, et auxilio dei pre
ueniente sive colaminto. Ergo: ergo non poterit cognosci futurum ex
sola cognitione voluntatis, cum haec sit causa inadequata et partialis
ipsius actus. Confir. quia voluntas [illegible] se indifferens est et indeter
minata ad unum vel alium actum eliciendum, ergo in ipsa voluntate sola
non potest certo cognosci futurum unus actus magis quam alius. Quare dixi
ultimo est de voluntate sumpta una cum omnibus alijs causis, et cir
cumstantiis quibus determinatur et inclinatur ad operandum. Verum in illo
[illegible] in quo concipitur voluntas potest primo operari, nempe quod con
cipitur cum omnibus requisitis ad operandum tunc ante quam producat actum
posit in ipsa actus qui producet cognosci certo et infallibiliter.

Sit 4. Scientia ut eadem futura contingentia cognoscuntur adeo
sive in causis sive in ipsis met futuris, sive actu existentibus in eter
nitate, certissimum est illa cognosci independenter ab ipsis met itaut
scientia dei quae sit de futuris contingentibus non accipiat infallibilitatem
ab ipsis futuris contingentibus et multo minus ab ipsis existentibus actu
etiam in eternitate. Hoc probat optime a Molina hoc loco disp.
14 in qo. cod. et facit quia scientia [illegible] nec accipit, nec depen
det a creaturis. Ergo nec infallibilitas divine scientie, sed haec accipiet
a divina essentia in qua creature continentur et cognoscuntur.

Et si respondeas verum hoc esse tamen infallibilitatem dei scientiam necessario
terminari ad creaturas actu existentes in eternitate. Tamen aperte
hoc est falsum, quia deus perfectissime et certissime cognoscit creatu
ras possibiles per scientiam simplicis intelligentiae, sed creature sic

cognite, no sunt presentes deo secundum existentias actuales in eternitate cum non sint futura quia esse futuros vel actu existentes nihil facit ad certitudinem et perfectionem scientie divine. Confirmatur quod ut est divinus ostensum dubio 2° scientia visionis nullam perfectionem addit scientie simplicis intelligentie, quia non est magis illa certa et infallibilis quam ista. Confirmatur 2° quia ante omnem determinationem divine voluntatis cognoscit deus effectus in sua cognitione intellectus et intellectio divina sunt priora quam voluntas et volitio secundum rationem. Sed creature non sunt quod sint future vel actu existentes nisi mediante voluntate divina atque ipsius determinatione quia ante deus futuritionem vel actualem existentiam cognoscendam iam cognoscit deus habere perfectissimam et certissimam cognitionem de creaturis, immo divina scientia est causa quod creature existant vel sint future quia non dependet illius certitudo a creaturis existentibus vel futuris et hoc magis constabit ex dicendis in probationibus deum certissime cognoscere futura conditionata in re sunt deo presentia quia nunquam futura de quo dub. 9° art.

Et si objicias deinde in hoc art. explicare infallibilitatem divine scientie circa futura contingentia ex presentialitate et actuali existentia illorum in eternitate. Thomiste communiter qui eo loco credunt futura contingentia esse presentia deo in eternitate secundum actuales existentias. Deinde infallibilitate divine cognitionis nihil sumitur ex actuali existentia creaturarum nihil omnino futuro

Tertia nō esse capatia ut sint termini cognitionis infallibilis

nisi quatenus gt actualiter sunt deo presentia Ita Caiet. in hoc art.° §.°

Capreolus in 1.° d.° 38.a q.a 2 et Ferr. q.° 5

ca. 67.° et Cumel disp. 3.a art.m Banes v.° hoc loco

Molina dicit Futura contingentia certo cognosci adeo dubium

1.° in se ipsis existentia, et hac ratione conditio sine qua nō

procedit certo actuali existentia et presentia in eternitate. 2.°

certo in suis causis determinatis et ex hac parte nō

actualis existentia, et presentia futurorum: Tamen gt

ad 1.am solutionem in 3.a dub. §. probauimus esse falsum de fu

tura contingentia esse actu in eternitate. Vide ad 2.am atiret

dicimus quod futura contingentia possint certo cognosci in suis

causis determinatis: Quare ista solutio pessimisi est. Tō nō

de futuris contingentibus actu existentibus sed tantum obiectiue ut

dub.° 6.° a qua 1.° hoc modo possint adeo cognosci in causis

determinatis uel tantum in se ipsis de hoc est dubitatio.

Est duplex sent.a pa.° 1.° afirmat quam tenet Aureolus apud Capreo.

in 1.° d.° 38.a q.a 2.a Dur. q. 3.a Molina hic disp. 14.a et

contra disp. 4.a in hunc art.m Caiet. hoc loco ...

... ubi ex causis indeterminatis inquit futura contingentia nō

... sibilia adeo uel aguscung quae nō sunt extra res in actu

... in potentia magis quam opposita ex causis aut determinatis

... cognoscibilia iuxta determinationem causarum et S. D. inquit

... 2.a afirmat nō 2.m quando dicit futura contingentia nō certo

libera; sat n. deg quid revera faceret liberum arbitrium hic
hoc vel illo rerum ordine collocatus, de quo infra; Et quemadmodum
homines cognoscunt infallibiliter loquendo moraliter, se p...
...tiros quis libere oblata hac vel illa occasione, deponsit ...
res futuras liberas ex coniecturis ita cognoscunt, ut raro ...
cedes in nobis deciperet quanto magis deus qui infinitum ...
perdivinum comprehensis naturis omnium causarum cognoscet infalli-
biliter futura contingentia; nam ut inquit Fe[?]ar deus ...
cognoscat omnes propensiones et totum ingenium animi nostri ...
cognoscet omnia quae illi possunt occurrere, in singulis deliberationibus ...
et denique propositum habeat quid magis congruum et agendum ut ...
ueat tale animum tali ingenio praeditum infallibiliter colli...
quam in se sit animus inclinaturus. hoc inquit fortasse sibi ...
...quis dicunt deum cognoscere futura contingentia, quia cognoscit ...
...utata et quia omnia quae aliquo modo futura sunt aliqua modo ...
...vera non verum est dicere hoc erit si revera futurum est, ...
sent. eadem est cum nostra (inquit Bellarm.) nam verum et ...
veritas est cum, modo non sequitur aliquid esse futurum ...
modo habeat aliquod esse non potest aut habere illud nisi in ...
determinata quia in tali causa poterit cognosci.
4°. arguitur. causa determinata prius natura determinata ...
agendum quam agat quia in illo priori natura potest cognosci ...
+ in illa determinatis futuris: Ant. patet. ...prius natura causa est ...
operet. quia prius natura est quam sit effectus, in illo quia prius natu...

no cognoscet effectum in se sed in sua causa. Ultimo lib[ertas]
arbitrij cum finita cum sit creata inde non videmus illam aliquando
omnino tolli in actu 2°. vel minui ut propter indispositionem, ignora[ntiam]
passionem etc. vel etiam propter infinitatem obiecti clare et
cognitu deus qui sua infinita sapientia cum penetret totam
facultatem cuiuslibet arbitrij cognoscet optime quod obiectum illi
sed hac vel illa circumstantia, cum hoc vel illo modo illud
ut moveat non movere, unde non libere, aliud vero
movebit illud libere quidem tamen ita ut de facto illud
et inclinet in sui amorem, cum non voluntas sit quaedam prope
et inclinatio in bonum deus cognoscendo totam istam inclinationem
omnem modum quem habet habuit circa quodcumque obiectum
sibi propositum et ita cognoscit an operabitur vel non operabitur.
cognoscet effectum futurum in ista causa.
negat futurum contingens cognosci a deo in se ipso et in
futurum in sua causa etiam totaliter et adequate.
Ita Herrera in 1° d. 38. q. 1. art. 1° in 2. 1. Capre.
et 9. art. 2. in 1 et in 2 concl. in 3a
unica Zabolis ad 1m principalo. Ceterum indubie de
his igitur ... Ferrara 1. contra gentiles cap. 67.
concl. Valentia hic quaest. 1. ... unde habeat
divina cognitio futurorum. Cumel ... 1. concl. 6a
ultima in 4a concl. eadem sententia ... tenere ...

138. q. 2 art. 5: Gabriel q. unica Maiio q. 4a

Marsilius q. 40 art. ... qui dicunt diuinae cognitioni

futura contingentia in se ipsis quia inde certa sunt et deter-

minata veritate certa et determinata; et idem videtur

Suarez 3a p. q. undecima art. 5 disp. 27 sect. 2

dicit vel futuris in se ipsis cognosci adeo, ut hoc ipso

futura sit futurum quaedam veritatis dicitur vel ...

notitiis ... ab eo qui ... conditiones

attingit immo et beatam re ipsa futura ... conditiones

tunc ut distincte ac perspicue ac si essent realiter existentia

habere illa praesentia obiectiue. Hoc autem est aperta ...

q. de scientia art. 12 ubi futurum contingens in ...

causis incertis est inquit ne sciat; postquam ... in praesenti

in potentia ... contingenti ... quo potest

esse veritas ... non tamen ut futurum est ... in causa non ...

contingens ut futurum neque ut est in causa non ...

scientia diuina cui subesse falsitas non potest. Hoc ipsum ...

in hoc art. contingens, vel accipi ut est actu praesens ...

minatum ad unum, et ut est in sua causa et sic ...

turum non ut determinatum ad unum et 5o modo docet ...

tingenter seu cognitioni non aptum, 2o modo ...

p. 38. q. 1 art. 5: et p. 2. gent. cap. 67 ...

quit

per speciem propriam speciem illius cognosci in alio contra Ita thomistae ... aliquid cognoscit per speciem propriam quid non indiget ad sui cognitionem ... ad cognoscendum saltem in simplici apprehensione bene tamen quando cognoscitur ... alienam quia unumquodque cognoscitur ad modum quo repraesentatur si ergo repraesentat per speciem propriam vere et immediate etiam immediate cognoscetur si autem non per speciem propriam repraesentat unde neque immediate etiam non cognoscet immediate praeterea cognosci aliquid in se ipso dicitur quod aliis cognosci immediate cognosci vero in alio cognosci mediate.

Et si obiicias in via nos non habemus speciem propriam dei vel Angeli et tamen cognoscimus deum et Angelum in se ipsis per proprios conceptus repraesentantes illos tamen quia cognosci rem in se ipsa non est aliud atque cognoscere illam per propriam speciem habens concepit cognitionem quam habemus de deo in via immediate terminari ad deum et ita concedit cognosci in se ipso, in quo tamen aperte contradicit D. Thomae qui affirmat idem esse cognosci rem in se ipsa et cognosci per propriam speciem. Respondeo quia neque Angelum neque deum cognosci in se ipsis quia licet habeamus proprios conceptus de illis quia tamen isti conceptus non repraesentant deum vel Angelum praecise ut sunt in se ipsis sed per respectum et comparationem ad res sensibiles ita ut sint conceptus connotativi dicentes ordinem ad conceptum quem habemus de re aliqua sensibili praeterea non cognoscuntur deus et Angeli in se ipsis et huius ratio est adducta a D. Thoma quia cognoscuntur deus et Angeli per speciem rei sensibilis. Itaque licet conceptus quem habemus de deo quoad rem repraesentatam tamen repraesentet deum quo ad modum repraesentandi repraesentat aliud nempe creaturam sensibilem. Itaque quid sit cognosci in se ipso et quid cognosci in alio secundum mentem D. Thomae cognosci per speciem quae terminet immediate res cognita in se ipsa est quod sit in se, Cognosci vero in alio est cognosci per speciem quae terminet

aliud distinctum a re et ita cognoscit effectum in causa, vel causam in

[illegible] conclusio in principiis, res in imagine.

Adeo ut verum fatear clarius et manifestius constet quid sit rem cognosci in se et quid in alio si dicamus cum Molina hoc loco disp. unica conclusione 2a. cognosci aliquid in se ipso esse quando immediate est in se et non in alio prius cognito cognoscitur. Cognosci vero in alio esse quando in alio prius cognito cognoscitur. Neque hoc est diversum a mente D. T. [illegible] sed tamen hanc rationem reddidit 1a. p. quod per speciem propriam et adequatam.....

Et ita ad argumentum respondemus duobus modis intelligendum D. T. primo ut dicamus per speciem adequatam intellexisse tamen speciem propriam, quae scilicet representat rem sicuti est in se ipsa sive sit tamen illius sive etiam aliarum rerum et hoc modo species dicitur adequata quod totaliter et adequate representat totum quod est in re cognita immediate et contra hoc non facit argumentum facta tamen non probat ad cognitionem rei in se ipsa non requiri speciem ita adequatam cum re cognita ut nihil aliud representet quam sit in una vel alia re cognita. Verum est D. T. dicere visionem partis in toto esse visionem in alio et non in se ipsa, quod qua ratione verum sit satis non percipio nam ut bene hoc loco dicit Molina sicut totum videtur in se partiali per speciem totalem [illegible] totius ipsi propriam ita pars totius videtur in se partialiter per speciem partialiter representantem illam in se propriamque ipsi, quod manifeste patet in quovis toto, nam eadem visione qua video totam hanc papirum video etiam illius partem neque prius video totum quam in eo videam partem presertim cum totum formaliter et totaliter includat partes, nisi dicamus velle D. T. partem videri in alio quod non per se primo videtur ut pars et ut distincta a toto, sed per se primo videtur totum, et in eo videtur pars ut aliquid totius quamvis hoc non sit proprie videri in alio Et quod etiam per se primo videtur partialiter pars et totaliter

totaliter. Q.

videt. Q. possumus explicare mentem D. T. esse illud videri in se quod fiat per propriam speciem et adequatam nam utrumque addidit S. T. in quo videtur deficere. Secunda explicatio quae communis est thomistarum saltem ad mentem illorum est haec. Argumentum factum in principio probat absolute non requiri ad cognitionem rei in se speciem adequatam sed sufficere propriam tamen quando cognitio fit per speciem causatam ab obiecto tunc species non tantum est propria sed etiam adequata illi ut nihil amplius repraesentet. Et hoc modo res cognoscitur in se ipsa per speciem propriam et adequatam et non aliter, unde colligit S. T. deum non cognoscere creaturas in se ipsis sed in se quia speciem et notitiam non accipit a creaturis sed ex sua essentia. Tertium circa hoc membrum est imagine sunt res quae videntur in speculo est maxima difficultas nam Caietanus in 1 p. q. 31 a. 2 in solutione argumentorum 2 membri. Secundo tenere videtur videri in alio res quae videtur in speculo quia videtur per eandem speciem speculi, nam licet speculum materialiter sumptum neque ut est vitreum vel cristalinum habeat diversam speciem a re quae videtur in eo, et ita res non videtur per speciem speculi tamen si speculum consideratur in esse repraesentativo quatenus recipit speciem alterius rei et illam offert potentiae visivae tunc per eandem speciem videtur speculum et alia res et ita res videtur in speculo. Haec sententia aperte est falsa nam diversa est species speculi et rei quae videtur in speculo hoc patet quia eadem species intelligibilis in nobis nedum sensibilis quae est imperfectior non potest repraesentare contraria. Sed res quae videtur in speculo et speculum plerumque habent accidentia contraria quae repraesentant ut figuram motum colorem quietem etc. Species ... hominis moveri et sic videtur in speculo speculum autem videtur quiescens. Confirmatur quia res quae videtur in speculo producit speciem in medium ante speculum et in illa specie quae est in medio producit eandem 2 membri essentiam in speculum, quo modo ergo potest fieri ut illa species fiat

eadē cū alia spē quā emittit speculū ipsū cū ex duabg spēbg sensibilibg nō possit fieri una, et similiter quando quis uidet in spa aquā numū, uel aliquid aliud eadē esset spēs numi aurei et aque qā ē rōnalis ad cognoscat hō. et uideat hō. numū aureū et aquā ut distincta. Nec ualet simile adductū a capitulo de imagine qā imago ut imago ē qua cognouit res imaginata hī eadē quidē tā cū re imaginata et ita spēs representat imaginē etiā representat rē quia ē imago, at uō spēs lux nō ē imago rei q uidet in speculo.

Ho minus falsa ē aliorū sentā qui dicunt rē uideri in speculo et in alio qi uidet in spē illa representate rē ita ut spēs illa apparet in speculo terminet uisione saltē immediate et primo in illa aut terminet rē ro mota contra hoc n. ē comunis omnium philosophorū et doctorū sentā quæ affirmat in exemplo adducto nō uideri spēm sed rē per spēm illā. Ita Molina 1. p. q. 12. art. 9. Quare hoc loco ubi oppositū uidet dicere loquitur in uulgi opinione ut ipse met dicit ubi supra. Cardinalis Toletus 2. de an. cap. 12. q. 24. in 3. conclusione Et patet hoc unica rōne quia nihil por percipi a potentia uisiua qā nō participet rōnem formale obiecti uisi sed spēs illa reflexa in speculo nō participat rōnem formale obiecti uisiui nā hoc ē coloratū uel corpus luminosū, quorū neutrū ē spēs illa intentionalis; qd uō adducit de sono reflexo qui audit nō ualet qā sonus reflexus ē uerus et realis sonus, immo idē numero cū sono directo sonus autē realis ē qui audit nō intentionalis, spēs aut uisibilis reflexa tm ē intentionalis et ita nō uidet. Preterea si ista sentā ē ita qā ergo uerū spēm illa reflexā uideri tandē nō esset uerū rē uideri in speculo, qā tn dicit sentā, sed uideret res in specie ipsius met rei.

Ad 3.m alij dicunt Propterea rem q. videt. in speculo videri in alio qd
visio rei depedet a visione speculi ita ut spes rei deferat. ad visu media
spe speculi et no. posit in visu res producere spem sui quin speculu producat
spem sui et ita spes rei q. videt. in speculo e. in adequata respectu rei q.
deferet ad spe. speculi. Contra hoc tn e. qd. visio rei no depedet a visione
speculi nullo modo per se neq in aliquo genere causae, ut patet discurredo
nã no in genere causae efficientis cu spes speculi no efficiat spem rei q. videt.
in speculo, neq in genere causae materialis cu unu accides presertim in intetionalibus
no sit ma. vel subiectu alterius, neq una spes e. subiectu quo alterius et
hinc patet no apparere quomodo spes rei deferat. ad visu per spem speculi:
Et patet magis nã spes speculi no ht efficacia ut posit producere spem omni-
no diversae ronis et sicut obiectu neque speculu no pot ita neq spes spe-
culi q. agit in virtute speculi. Deinde subiectu qd recipit spem rei e.
aere, vel corpus diaphanu Atqui hoc no requirit aliquid aliud ad recipien-
du spem intetionale et illa deferenda ad visu ergo spes speculi no e. subiectu
quo spei rei. Et patet magis nã si deus impediret ne speculu sua propria [illegible]
emitteret spem, emitteret aut ut per illud res alia sua emitteret in
visu spem qd posse fieri e. manifestissimu cu sit in genere causae effi-
cientis, in hoc casu eode modo videret res in speculo, atq de facto cotingit quando
speculu sua etia emittit spem. Et sic etiam quado duo corpora visibilia ita
sint inter se coniuncta ut unu no posit videri alio no viso v.g. si se pene-
trarent ut cotingit modo de facto in corporibus gloriosis in celo q se penetrat
cu celo et videdo se videt etia celu per qd spes visibiles multiplicat. in hoc ergo
casu spes visilis unius corporis no depedet per se ad spe visili alterius corporis
sed tn per accides qd cotingit illa corpora simul ee coniucta et ita simul spes

visibles sui emittere in visu per audes[?] q. e. et dependet immo n[...]
modo [?] dependet. sps. reiicere [?] speculu ab spe. spia ipsiq speculi. [...]
[?] coteris quare [?] dr videri reflexe. [?] videt. [?] sps q. [...]
dij reflectit. et hinc patet magis nostru dictu, na sicut in sono re
flexo [?] reflexione sonq reflexq no dependet ut audiat. ab aliquo [...]
sono qui simul audit. sed tm dependet corpore illo a quo reflectit. ta[...]
a medio [?] qd defert. sonq ad auditu id e efficiter remittit [...] et
reflectit sonu versq auditu [...] cu alias no posset iteru reverti. Itaq [...]
in visione reflexa [?] radios sive sps reflexas corpq n. illud qd reflectit
sps nempe speculu tantu concurrit ut mediu qd cu sit opacu et aliquo modo
conspicuu post sps intentionales receptas mittere versq illa parte versq qua[...]
corpq visibile ubi sit ille sps no posset [?] no e in oppositione directa ad[...]
tertia videri. Ex quo costat aperte solutione illa ee imaginaria.
Quare [?] loquendo res no dr videri in speculo sed [?] speculu, usq dic[...]
ma [?] vulgi opinione ut bene monstra et ita intelligendu [?] tm [...]
exegit causa illud adducit, na essentia divina [?] no e speculu crea[...]
turaru ut ipsemet [?] dicit q. 12. de veritate art. 6. sed [?]
creature sit speculu dei [?] cointiondu vz. videmq nunc [?] speculu [...]
et ratio e qr speculu dr dependenter ore uiq e speculu at [?] deq no [...]
teris sed creature dependet adeo [?] speculu posteriq e re et ita creatu[...]
re sit posteriores dei. Vel 2°. e dicendu speculu ee duplex unu [...]
obiectivu o[?] in quo [?] cognito aliud cognoscit. et hoc modo in via creatu[...]
sit speculu dei ut modo diximq et [?] hoc modo imago cesaris por[...]
speculu cesaris. Aliud e speculu motivu qd recipiendo sps et respondens
illas remittit [?] eas ad visu s. T. intelligendq e de [?] speculo, tunc n [...]

uel 2º intelligit quod sit ratio intrinseca ex parte obiecti quod cog
nosc. et sic uerum est et probat exemplum de colore respectu sui
admē hoc modo negamus essentiam diuinam esse rationem cognoscendi
attributa diuina uel creaturas quia ista habent distinctam cognoscibi
litatem sicut et distinctam entitatem uel 2º modo uel 2º rationem
Vel illud intelligit de ratione extrinseca et mediata et quasi
in genere causae efficientis sicut cognitio essentiae dicitur esse ratio cog
noscendi proprietates et cognitio principiorum dicitur ratio cognoscendi conclu
siones et hoc modo uerum est cognitionem diuinae essentiae esse rationem 2º modo
nostrum intellectum cognoscendi creaturas et attributa diuina hinc ...
negamus sequi solam essentiam diuinam esse obiectum adequatum sicut prin
cipia non sunt obiectum adequatum nostri intellectus sed etiam conclusiones
... cognitio principiorum sit ratio cognoscendi conclusiones, non tamen est ratio
formalis sed in genere causae efficientis.
Ad ultimum respondemus a parte rei deum esse omnino essentiam diuinam et
diuina attributa et ita hoc modo neque unum est subiectum neque aliud
... Et hoc modo creaturae cognoscuntur ut entia particularia sunt
... ad entitatem diuinam. Verum si loquamur ut attributa diuina
... 2º rationem nostram ad essentiam habent hoc modo non probat
... non in scientia duplex est obiectum unum de quo proprietates probat.
... in scientia de hoc subiectum est hoc, aliud est obiectum quod per se cog
... in tali scientia et hoc modo obiectum adequatum scientiae de
... non solum est hoc sed etiam illius proprietates. Secundo modo
... de scientia diuina. Vel 2º respondemus quod licet ita sit

ut probat arg. 1mo quando loquimur de obiecto alicuius scientie, requ(iritur)
illud esse adequatum de quo probat proprietates et ita etiam si dicamus
dictum de scientia divina ut scientia est non tamen est verum si loquamur
absolute de obiecto notitie et intellectus, hoc agente constat nam
obiectum adequatum intellectus non solum est ens ut distinctum oppo(situm)
tatibus entis, vero probatum est, quia non solum cognoscit ens hoc
modo subiectum sed etiam illius proprietates, eodem modo si loquamur
de scientia aliqua divina ut est theologia obiectum adequatum est
deus, quia alia si considerat in theologia est propter ordinem quem dicunt
ad deum, si vero loquamur de notitia dei absolute et intellectu di-
vino hoc modo obiectum adequatum illius est omne cognoscibile sic
ita loquimur in presenti.
Ad arg. 2 sent. ad probationem 1mo. in divinis, sic ad confirmationem tamen non probat
creaturas nam esse obiectum inmediatum non tamen mediatum et secun-
darium, sicut siccitas et raritas qualitates etiam secundae sed sunt
effectus secundarii agentis, nec possunt aliter fieri et dicitur vere et pro-
prie sunt effectus cogniti etiam conclusionem sed est secundaria cognitio-
nis per divinam potentiam potest aliter fieri et tamen vere et proprie conclu-
siones sunt obiectum secundarium cognitionis.
Ad 2mo dicit et [illegible] hic in solutione ad 3mo potentia et illius actus
tamen specificari ab obiecto primario et inmediato cuius species impressa
dat. et hoc tamen est essentia divina, de hac tamen solut. in divinis, sic
ferrara. Ad confirmationem respondet creaturas quo ad existentiam
actualem dependere ex libera dei voluntate, quod vero sunt possibili(a)

nõ repugnat sed 1 id habet ex sola divina potentia q per illas
pmere eius hoc modo sint intelligibiles q intelligat actu
nõ dependet ex divina voluntate, et patet nõ 2ᵐ rationem priq. qua
sit actus voluntatis sed e actus intellectus, ille ps actus intellectus
divini cu sit perfectus debet comprehendere oe ens sua potentia et
consequenter creaturas.

Ad 3ᵐ arg. nihil magis adequatum alicui quod id e idem ipsi, concedimus
si intelligat 2ᵐ identitate nõ aut si intelligat 2ᵐ obiectum vel
motivum, vel terminativum cognitionis, hoc manifeste patet nam
intellectus humanus vel Angelicus idem sibi ipsi et tn nõ e adae-
quatus ipsi in ratione obiecti motivi vel terminativi cognitionis ut
e manifestum, similiter ps de essentia divina e nigdum in ratione
obiecti terminativi secundarii, illa nõ ee adequata intellectui
divino.

Ad ultimum respondemus obiectum adequatum illud ee q continet
nõ et oi modo quo cognoscuntur, et hac ratione essentia divina nõ e
obiectum aquatum q lz continet creaturas eminenter nõ tn forma-
liter et tn creaturae cognoscuntur formaliter ex q ipsarum.

Ultimum respondemus nihil cognosci a divino intellectu priq. quam
essentia divina q nihil e prius vel natura vel causalitate illa:
nõ e absurdum ee aliquid prius qua sit essentia divina communi
analogica et ita 2ⁿᵒ quid [illegible] unde et 2ᵐ rationem 2ⁿᵒ

Dub. 8ᵘᵐ: an divina essentia ~~sit obiectum~~ sit obiectum primarium, et 8ᵃᵘ dub.

formale divine cognitionis. Circa p.m sertum est si essentia divina
cogitaret cum attributis et relationibus divinis illas non esse [illegible]
tione aparte rei cum sit idem formaliter cum illis 2.m cognon[illegible]
[illegible] si cogitaret ad illas hoc modo sertum est essentiam esse obiectum
perfectius et ita primarium quod essentia divina perfectior est 2.m [illegible]
quovis atributo et relatione divina; si etiam conferat cade[illegible]
essentia divina cum creaturis etiam est sertum illud esse obiectum prima
rium quia nobilissimum, adeo ut ipsa sola sit intensive eque et ma[illegible]
quia perfecta quam omnes creaturae. 2o. sertum est essentiam divina[illegible]
esse primarium obiectum prioritate immediationis hoc ex dictis i[illegible]
manifestum quia divinus sola divina essentia iam immediate cogno[illegible]
3o. etiam est sertum non esse p.m prioritate durationis in cognos[illegible]
na licet deus prius duratione fuerit quam creaturae, tamen cognitio
dei non fuit prior duratione quam cognitio creaturae
cum cognitio de deo et de creaturis sit eadem et indivisibilis
cognitio et deus omnino cum divina essentia.
[illegible] de prioritate originis vel ordinis [illegible]
Mairo [illegible] tenet hoc modo divinam essentiam esse
obiectum primarium probat quia quoties aliqua habent
eundem ordinem in cognosci quale habent in esse illa quae sunt prio[illegible]
in esse sunt prior in cognosci sed quae cognoscuntur ab eo cognoscuntur
2.m modum dictum quia cum deus et illius essentia sint p.m in esse etiam
erunt p.m in cognosci.

C^a. musarum stipendium aut redemere, forsit qui sacerdos
[illegible] sii duplex triplex ve stipendium pro una missa
accipere. - R. St. aut illo q^d. [illegible] qui vivit est
[illegible] missæ stip. dei ff sacerdotij sustentatione. s. una
[illegible] sufficit, premi q^d ea q [illegible] ampliari [illegible]
ad sua familia sustentandi si pauperis sit. D. pane
[illegible]

Hinc [illegible] ago argumento [illegible] q^d. cum libe
[illegible] dimittit licit ex eandem [illegible] x om
[illegible] stipendium [illegible] cuicunq
[illegible] ex qua licere [illegible] si aliunde
[illegible] dat [illegible] ideo [illegible] stipendium
[illegible] ex suis [illegible] debet [illegible] ad
[illegible] sufficit unum stipendium potuit
[illegible] inde [illegible] quærere [illegible]
[illegible] quidem [illegible] hoc [illegible]

Amabili doctrina ct. ad plurima Alij

per eleuari deo quolibet pot. sue spiritualis tur
corporei ad producendum aliquid sensibile ... opera
in alia pot. cadque fr. potenti illi pot.
constitui in actu ... nominari agens. ...
in op.co ... necessitatem ad ... deus
mem. ... efficiat ... aquae ... ...
nulli pot. que ... natura ... ...
re ad ... potenti illius corporei ...
... potenti eleuari a deo ut produceret
... mentis sue naturalis ... naturalis
... natura ... ... quo
... deter mi nate ... ...
... ... corporeo ... spiritualis ... ...
repugnantia in corpore ... ...
quare aqua eleuari ut ... gratia ...
anime que capax ... illius
... ipsa aqua potenti fieri a deo gratia
... ignis ... angelos ... ...
... ...
... ignis ... recipiat aliquam ...
... spiritualis ... ... angelos

ex. 1. 2. q. 85 ar. 3. 1. p. prima ss. nobis co

Singularia q. universalia q^t omnis nob

nat^a primordialiter initium a sensibus mater.

universalia magis cognoscibilia q

sicut magis universale — q^r. intus

procedit de pot^a ad actum & imp^{ta} ad act^m de

imperfectione ad magis perfecta, sicut idem

observat nat^a in omnibus huius operationis.

& quia sunt communis obiectu eo eius vis

in potestatis aliquis —

Voluntas aut seu inefficax dei est quasi velleitas vin

—on— & absolute consideratum. voluntas

qua in obiecto cum aliquis addita videratur —

—ti obiecti absolute sumpti ut bona

—ri scimata cum eius additio —fundere mult

omnis cuius dei vivere — quis in is aliqui mau

—le efficacis — — puniri — —

deus. Sed absoluta dixi, saluti scilicet —

eius: ac — multi — —

perfectiones q[uas] Deo tribuimus debent considerari
[illegible] res communes in qua [illegible] communi. [illegible]
illas imperfectione intellectam Deo convenientes
[illegible] [illegible] aliq[uid] [illegible] imperfectiones convenien-
[illegible] [illegible] — unde licet aliquis [illegible]
[illegible] particulares [illegible] adaequatas in
perfectione universali [illegible] convenientia [illegible]
imperfectione [illegible] Deo convenit [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] licet quatenus est in se dicat imperfectionem
concurrendi (q[uod] [illegible]) [illegible] [illegible] post aliud [illegible]
[illegible] ipsa abstrahi ab hac imperfectione. [illegible]
[illegible] convenit Deo [illegible] — Nota

[illegible] [illegible] modus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

2. Pessima ratio cur negant impossi-
bilis Dei absolute creatio est q. inde sequeretur
dari scientiam omnia quae Deus scit. et probatur esse
a Deo perfectius necessario Deus — probatur sequela q.
cognitio comprehensiva alicujus rei est cognitio [illegible]
omnium eorum quae ab illa pendent quae [illegible]
sibi [illegible] causantium. ergo cognitio Dei talis
deberet comprehendere omnia quae Deus scit et
omnes res sciendi, [illegible] sciret hoc omnia
tum quae Deus. —

— Dices si hoc accidit cognitio [illegible] attributum
cui [illegible] dicendum [illegible] [illegible]
[illegible] ergo [illegible] omnia quae in
[illegible] Deus [illegible] —

— Ulterius principium scientiae [illegible] infinitas et
[illegible] essentiae rei [illegible] [illegible]
[illegible] rei cognoscentis — [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] corporeae [illegible] quae
[illegible] [illegible] [illegible] infinitum [illegible]
[illegible] —

[illegible] Angeli [illegible]

[illegible] angelorum [illegible]

[illegible] est modo

[illegible] materia [illegible]

[illegible] potentia

[illegible]

[illegible] angeli eodem modo

[illegible]

[illegible]

[illegible] omnes [illegible]

[illegible] superius

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] posthue, [illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted] ... [redacted]

... 17 ... [redacted] ...

... 2. 18. ...

[redacted] ... [redacted] ...

... 3. ... 17. ... [redacted]

... ... 2 de

mayo 1621

Ana M.a esta encasa ... de

... de 1620 ...

quatro ducados ...

Murio el Rey nro. D. Phe. iij. en

Md. miercoles [illegible] de

Marzo del año de 1621

Requiescat in pace.

f

la fundacion de la capilla ... de Plasencia ...
... de 1520 y ...
año de 1552 todo ... en el ...
de castilla — ...

Po de velasco gentilhombre del Marqs de
... —
... de ... de ...
... de ...
... 3. de 7e 1620

... Diego ... de ...
... en 20 de Agto de 1621
... muy ...
... y ...

Sensus literalis est ille qui primo intenditur ab auctore
... litteralem sensum ... plures habere ... plures ...
... literalis ... litteralem ...
Sensus allegoricus est ... quae gesta sunt
veteri testamento ... quae gerenda sunt
nunc in nobis ...
... aplicari ad nova ...
... allegorico
moralis seu tropologicus est ... quae gesta sunt
... veteri testamento ... indicant
quae nos agere debemus
Anagogicus ... accidunt ... ecclesiam
... regnum caelorum ...
... futurae ...
... omnia ... Evangelium
Littera gesta docet quid credas allegoria
moralis quid agas quid speres anagogia

Ad 3m. mox:

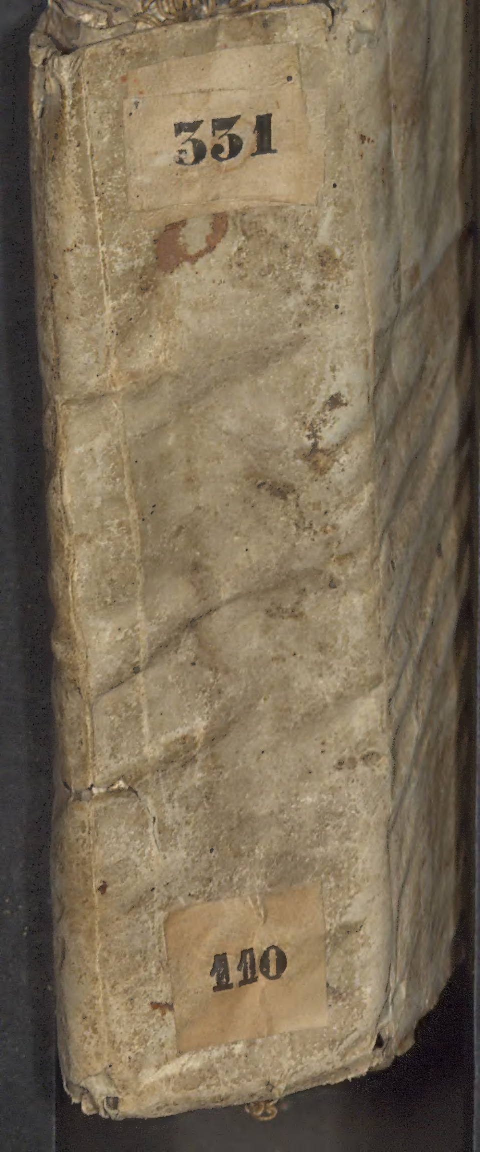
3871

In nostri inveniri cur nequeat dari species impressa dei: dein quod species illa impressa debet concurrere ad perfectam cognitionem ab obiecto quod repraesentat sed illa deberet esse naturalis. is videri est in angelo S. respectu visus. Sed dari debet naturalis minus quam quod repraesentat species divina creata ... quod non esset ipse deus quem creatis ... habere facultatem ... ideo inde est non posse esse talis species impressa.

Species in corpore si ... non ... libere ...
... libere deus concurrit ...

... species impressa ... includi ... exprimi ... species ... impressa ... repraesentare. Et haec ... cur nequeat dari impressa species

331
110